Od 15230a
8°

Bibliothek
des Predigers
Chr. C. Mrongovius.
Der Danziger Stadtbibliothek überwiesen 1864.

II. Mb. 4° 36.

53361

KANCYONAL

To jeſt,

Księgi Psalmow, Hymnow y Piesni Duchownych,

NA CHWALE BOGA W TROYCY S. JEDYNEGO, OYCA SYNA Y DUCHA SWIETEGO,

Zá zgodą wſzyſtkich Zborow Ewángelickich Koronnych, Wielkiego Xięſtwá Litewſkiego y Państw do nich należących, z dawnieyſzych Káncyonałow, Psałterzowy Kátechizmow zebráne, y kwoli jednoſtáynemu używániu wydáne: A teráz znowu przedrukowane:

WE GDANSKU,
Drukował Andrzey Hünefeld
Roku M DC XLVI.

vide. Closs Hoff Lieder Geschichte pag. 326.

STADTBIBLIOTHEK DANZIG

A. Hymn:

Allein gott in d' höh sey ehr . 106.
allein zu dir H. Jesu Xt . 224.
alß Jesus Xtus gottes sohn . 99.
auff meinen lieben gott . 310.
aus tiefer noth schrey ich zu P.P. 130.

C

Christ lag in todes banden . 84.
Christ ist erstanden . 86.
Christus unser gottes sohn . 51.
Christus der uns selig macht . 57.

D.

Da komen solt d' welt heyland . 4.
Da Jesus an dem Creutze stund . 67.
Danckt sagen wir alle gott . 16.
Danckt dem Herren denn er ist . 274.
Drey tag ist es geschehen . 14.

E

Ein Kindelein so löblich — 15.
Ein Kind geboren zu Bethlehem — 28.
Ein feste burg ist unser gott . 191.
Erhalt uns Herr bey deinem . 131.
Erhöh dein Herz thür auff — 142.
Es ist das heil uns kommen her . 139.
Es woll uns gott gnädig sein . P.P. 67.

G.

Gelobet seystu Jesu Christ — 27.
Gib unserm könige — — 187.
Gläubiger heil'ger schöpffer — 10.
Gott der Vater wohn uns bey — 108.
Gott sey gelobet u. gebenedeyet — 163.

H. Hymn:

Herr gott dich loben wir — 112.
Herr Christ ein ewig gottes sohn — 137.
Herr Jesu Xt wahr mensch u. gott — 238.
Herr Jesu Xt ich werd gar wohl — 242.
Herzlich thut mich verlangen — 240.
Herzlich lieb hab ich dich o Herr — 309.
Hilf treuer gottes sohn — 82.
Hört auff mit weinen und klag — 248.

I.

Ich hab mein sach gott heimgestellt — 241.
Ich danck dir hertz o H. gott — 258.
Ich danck dir lieber Herre — 259.
Ich dreh, ich wend mich hin und her — 311.
Jesus Xtus unser heyland — 162.

K

Kom gott schöpffer H. geist — 95.
Kom H. geist Herre gott — 103.
Kom schöpffer H. geist Herre gott — 97.
Komt her zu mir spricht g. sohn — 140.

L

Lobet den Herren, lobet den H. — 275.

M.

Mensch wiltu leben seliglich — 143.
Mensch dein sünd mercke eben — 5.
Mit fried u. freud ich fahr dahin — 249.
Mitten wir im leben sind — 244.

N.

Nu komt der heyden heyland — 3.
Nun bitten wir den H. geist — 104.
Nun freut euch lieben Christen gmein — 138.
Nun last uns den leib begraben — 246.
Nun lob mein seel den Herren P.P. 103.

O. Hymn:
O Lam gottes unschuldig - 59.
O gott du unser Vater bist - 136.
O Mensch sih hie, wir auffrodern dich. 232.

V.

Vater unser im himelreich - 151.
Verleih uns frieden gnädiglich - 106.
Vom himel hoch da komm ich her - 25.

W.

Was mich betrübet in meinem - 170.
Wenn wir in höchsten nöthen sein. 199.
Wenn mein stündlein vorhanden ist. 243.
Wer gläubet das allein auf einen gott. 146.
Wo gott der Herr nicht bey uns hält. &c. 124.

PRZEDMOWA

Do Zborow Ewángelickich w Koronie Polskiey, y w Wielkim Xięstwie Litewskim.

Łáská, miłośierdźie, y pokoy od Bogá Oycá, y od Páná Iezusá Chrystusá, Syná jego, á Zbáwicielá nászego, w poświęceniu Duchá S. niech będźie z wámi w prawdźie y w miłośći, teraz, y ná wieki, Amen. Tit. 1. 4. 2. Joh. v. 3. 1. Pet. 1. 2.

Pánu nam umiłowáni Wierni jego/ podawa śie wam od Stárszych Dozorcow/ y Pásterzow wászych/ do nabożnego używánia Káncyonał ten nowy/ zá zgodnym wszystkich zezwoleniem y uchwałą z poprawą pewną kształćie z dawną pożądánym. Nowy już wyniść musiał: bo stárych nie/stawa. Poprawy záś dawnośmy wszyscy prágnęli/ nie względem máteriey/ ktora w sobie nic błędnego nie miáłá; ále względem Rymu/ y Polszczyzney teráźnieyszemu polerownieyszemu wiekowi/ mniey wygodney. Sposob y kształt tákowy śie záchował. Psálmy/ Hymny/ y Pieśni Duchowne/ á te co celnieysze y zwyczáynieysze/ z Psálterzow/ z Káncyonałow/ y z Kátechizmow roznych Provincyey/ Oyczyzney tey nászey miley/ w te jedne kśiegę/ porządnie są zebráne: życząc tego/ żebysmy wszyscy jednostáynie/ jáko napowáżniey/ jednym sercem/ y jednym głosem/ Páná Bogá w Troycy S. jedynego/ chwálili. Psálterz ná zgodnie zwyczáyne w rozlicznych Narodźiech Melodye/ przekłádánia Bożego Mężá/ X. Máćieiá Rybińskiego/ Zborow Páńskich/ w Wielkiey Polszcze/ áż do śmierći czułego Superáttendentá/ w cále zátrzymány jest: W tymże pod kázdym Psálmem z osobná/ położone są zwyczáynieysze/

psalmy ſtarego przekładánia / ludźi w tym Państwie zacnych / uczonych / bogoboynych: jako Śl. p. Rejá / Kochánowſkiego / y inßych: áby śie ták przy pobożnie gorliwey żadości wielu ich / y ſnádnieyßemu ználeźieniu Psalmow / y umnieyßeniu rejeſtrow / bez wßelkiey jednák ujmey powinnego wiernych prácownikow honoru / lepiey wygodźić mogło. Włożyło śie też poczęści / z Niemieckiego jezyká mianowićie / świeżo przetłumáczonych / nábożnych y przeráźliwych bárżo. A wßyſtkim wobec dał śie Rym / dáłá śiey Polßczyzna / jáko tákiey kśiędze przyſtáłá. Psalmy / jáko y Pieśni / nie według Liter / ále ſecundum Numerum, Liczbą / dla ſnádnieyßego ich ználeźienia / náznáczone ſą. Przydáne y Pauzy / w psalmách / y w Pieśniách przydłużßych / trzemá Gwiazdeczkámi náznáczone: dla poczynánia / álbo Zkrocenia / gdźieby czás nie zniosł / y potrzebá cálego psalmu / álbo Pieśni śpiewáć nie wyćiągáłá. Swiádectwá też po brzegách z Pismá S. przytáczone. Zá Kánćyonałem położone ſą Modlitwy Publiczne / káżdemu czáſowi / y potrzebie pospolitym ſłużące. Wielkość tey kśięgi / jesliby śie komu zdáłá / pewni jeſteſmy / yż żadnego z pobożnych y gorliwych Chwalcow Bożych obchodźić nie będźie. Bo tákowy káżdy / jáko Wyroki / y zakon Páński z Dawidem S. nád tyśięce złotá, y śrebrá przedkłada; ták y Srzodki / do pobożności ſłużące / wdźięcznie przyjmuje / y nimi śie im dáliey / tym bárźiey ćießy. Przyjmićieß Wierni Páńſcy / te prace náße z táką wdźięcznością / y z tákim / jákim śie Mśćiam Wáßym podawa ſercem: á ná cześć Stworzyćielá ſwego / rozmawiáiąc z ſobą przez Psalmy, y Hymny, y Pieśni Duchowne, śpiewaycie y grayćie w ſercách ſwoich Pánu, do tąd / áż was Pan Náwyżßy z Kośćiołá Wiernych ſwych tu ná ziemi bojującego / do niezliczonych tyśięcy Anjołow, do wálnego

Pſ 119, 72.

Epheſ. 3. 19.

Zgro-

Zgromádzenia, y do zebránia pierworodnych, ktorzy ſą ſpiſáni w niebie, do Duchow ſprawiedliwych y doſkonáłych, do Ieruzalemu Niebieſkiego, gdźie zgodnie ono Alleluja, y Pſalm Anjelſki Swięty, Swięty Swięty, Pan Zaſtępow, z rádością krzyknie my / záprowádzi. Do Tego niechay nam wßyßtkim ſam Pan Bog wßechmogący pomoże! Amen.

Heb. 12. 22 23. Apocal. 4.8. Apoc. 19. 1. 3. Iſa. 6. 3.

Superátendentowie, Stárſzy Dozorcy, y Pásterze Zborow Ewángelickich w Koronie Polskiey, y w Wielkim Xięſtwie Litewskim.

PRZESTROGA

O potrzebie, zwyczáju, y ſpoſobie śpiewánia w Kościele Bożym.

Śpiewánie iest częścią Nabożeńſtwá. Exod 15. 1. 2.

ŚPiewánie Pſálmow / y Hymnow / álbo Pieśni Duchownych / yż ſt częścią chwały Bożey / miedzy ludem Páńſkim / jawnie świadczą Piſmá świete / ták Stárego / jáko y Nowego Teſtamentu / Czytelniku pobożny: Czytamy bowiem w kśięgách Moyżeßowych: Yż gdy lud Jzráelſki przez Morze Czerwone przeßedł / tedy záraz z Moyżeßem wodzem y Hetmánem ſwym zá tákowe cudowne przeprowádzenie / y z rąk Krolá Fáráoná wybáwienie / chwalili wßyſcy zgodnie Páná Bogá / Pieśnią od tegoß Proroká S. ſobie podáną. A nie tylko onego cząſu / ale y potym Modlytwy y prożby ſwoje przez nabożne śpiewánia wylewali do Máieſtatu Bożego / żądáiąc dálßey obrony y rátunku jego / idąc do ziemie obiecáney. Abowiem kiedykolwiek rußáli ſię z obozem przećiwko nieprzyjaćiołom ſwoim / głoſem wielkim śpiewáli / á ſiebie ſámych do práwey ufności o wſpomożeniu Boſkim pobudzáli / mowiąc: Powſtań Pánie, á niech będą rozproſzeni nieprzyjaćiele twoji. A że ſię ten ſpoſób chwały Pánu Bogu podobał / dawa ſię y z tąd znáć / że y potym Moyżeßowi / śmierć y co ſię dziać miáło ponim miedzy ludem Jzráelſkim przekładáiąc / tákie dał rozkázánie: Teraz tedy nápiſzcie ſobie tę Pieśń, á náucz jey Synow Izráelſkich, włoż ją w uſtá ich, áby mi byłá tá Pieśń świádectwem przećiwko Synom Izráelſkim: Y nápiſał Moyżeſz tę Pieśń onegoż dniá, y náuczył jey Synow Izráelſkich. Tenże ſpoſób chwały Boſkiey po wprowádzeniu ludu Jzráelſkiego do Ziemie obiecáney / przy ſkrzyni przymierzu był záchowány / z podánia y poſtánowienia mężá onego według ſercá Bożego Krolá y Proroká Dawidá Swietego jáko świadczy Hiſtorya Xiąg Kroniki Swietey: Cisą które poſtánowił Dawid do śpiewánia w Domu Páńſkim, gdy tám poſtáwiono ſkrzynię: y ſłużyli przed przybytkiem námiotu zgromádzenia

Num. 10 15. Pſ. 68. 34.

Deut. 31. 19. 21.

2. Paral. 6. 32.

śpiewáiąc. A co więtßa / Duchowi S to przypiſuie Dawid S. cokolwiek álbo ſam śpiewał / álbo do śpiewánia ludowi Bożemu podał. Bo mowi: Rzekł Dawid Syn Iſáiego, rzekł mowię, máż ktory był zacnie wywyższony, pomázániec Bogá Jákobowego, y wdzięczny w Pieśniách Izráelſkich: Duch Páński mowił przez mię, á ſłowá jego pochodźiły przez język moy. Tymże tedy Duchem S. pobudzony / częſtokroć upominał Wiernych Páńſkich / y do śpiewánia w zgromádzeniu pobudzał / jáko práwy chwalcá Boży / á ſpoſób nabożeńſtwá dobrże wiádomy / tymi ſłowy: Spiewayćie Pánu Pieśń nową, chwałá jego niechay zábrzmi w zgromádzeniu Swiętych. A indźiey: Wykrzykayćie Pánu w ſzytká Ziemio, ſłużćie Pánu z weſelem, przychodźćic przed oblicże jego z rádośćią. Wnidźćieſz w bramy jego z wyſławiániem, á do śieni jego z chwałámi: wyſławiayćieſz go, dobrorzeczćieſz Imieniowi jego. Spiewayćieſz Bogu, śpiewayćie: śpiewayćieſz Krolowi nászemu, śpiewayćie. Abowiem Bog Krolem wſzyſtkiey ziemie: śpiewayćieſz rozumnie. Ponowił toż śpiewánie w Zgromádzeniu Kośćiołá Bożego / on S. á pobożny Krol Ezechiaß / Potomek práwy Dawidá S. Abowiem kiedy reformował Kośćioł Páński z plugaſtwá Pogáńſkiego y obrzydłego bálwochwálſtwá / jáko mowi Piſmo; Poſtánowił y to / áby przy ofiárách cálopalenia y inßych obrzędách ſtározakonnych / były też śpiewániá / według rozkázánia Dawidowego y Gádá Widzącego Krolewſkiego, y Nátáná Proroká. Bo to było rozkázánie Páńſkie przez Proroki jego. Tedy wſzytko Zgromádzenie kłániało ſię, á Spiewacy śpiewáli, y trębácze trąbili, co wſzytko trwáło poki ſię nie dokończyło Cálopalenie; Dokłada Hiſtorya Swieta. Rzekłby kto: Do Nabożeńſtwá ſtárego Teſtámentu / y jego obrzędow należáło śpiewánie / tak jáko kádzenia / Ofiáry y cálopalenia. Leż przećiwna rzecz / świadczy Piſmo Nowego Teſtámentu / ktore ukázuje przykłády nie wątpliwe / tákoweyże chwały Bożey / owßem y ſame rozkázániá Ducha S. Spiewały Dźiatki násześć y nás chwáłe Pánu nászemu Jezuſowi Chryſtuſowi / Hozánná ná wyſokośćiách. A nie tylko to pochwalił / ále y wdzięcznie przyjąć pá raczył / broniąc ich też od zazdroſćiwych Kápłanow

2. Sam. 2 S. 1. 2.

Pſ. 149. 1.

Pſ. 100. 1. 4.

Pſ. 47. 7. 8.

2 Paral. 29. 25. 28

Spiewánie w zgromádzeniu y rozkázánia Páńſkiego.

Przykłády Spiewánia Duchownego w Now. Teſtam. Matth 21. 9.

now z Psalmu osmego Dawidá S. Spiewały sam Pan á Odkupiciel náß / przy owey ostátecznej Wieczerzy swojey z Vczniámi swoimi / gdy postánowił Sákrament ciáła y krwie swojey Swietey / o czym świadczą Ewángel stowie / gdy mowią · A záśpiewawszy Pieśń wszedł ná gorę Oliwną. A te Pieśń rozumieią być ludzie wielcy / ześć onych Psalmow Dawidá S. począwßy od Setnego y trzynastego: Gdy wychodźił Izráel z Egyptu, áż do Setnego y dziewietnast go. Spiewałá błogosławiona Márya Pánná / z łaski ßczyrey Bożey to otrzymawßy / yż Mátka onego jedynego Synà Bożego / ile wedle ciáłá / zostałá / dźiękuiąc á mowiąc. Wielbi duszo moiá Páná. Spiewał Záchariaß Kapłan y Oćiec Janá Swietego Chrzćiciela / y inßy. Rozkazanie też Páńskie / przez Apostoły Swiete nam opisane y zostawione / náucza nas tegoß sposobu nabożeństwá. Jáwnie sa one słowá Apostołá Páwłá S. Słowo Chrystusowe niechay mieszka w was obficie, ze wszeláką mądrością, náucżáiąc y nápominaiąc sámych siebie, przez Psalmy y Hymny, y Pieśni Duchowne wdzięcznie śpiewáiąc w sercách wászych Pánu. Tenże: Bądźćie nápełnieni Duchem rozmawiaiąc z sobą, przez Psalmy y Hymny y Pieśni duchowne śpiewáiąc y gráiąc w sercu wászym Pánu. A do Korynton (ktorym dawał naukę jáko sie mieli rządźić w Zgromádzeniu) mowi: Coż tedy jest Brácia? gdy sie zchodźićie káżdy z was ma Psalm, ma náukę, ma objáwienie, ma tłumáczenie, wszystko to niech sie dźieje ku zbudowániu. Tuż należy nápomnienie S. Jákobá: Jest kto dobry myśli? Niechayże śpiewa. Máiąc tedy tákowe przykłády y Vstáwy Páńskie: Widźimy jáwnie / iż śpiewania / są cześć a Nabożeństwá Chrześciáńskiego. A przytym / yż wielce á wielce grzeßá ći:

Matt. 26 v. 30. Mar. 14. 26. Luc. 22. 39.

Luc. 1. 46.

Rozkazánie Spiewánia pod Nowym Testam. Col. 3. 16. Epheſ. 5. 19.

1. Cor. 14. a 6.

Jac. 5. 13.

I. Ktorzy rozumieią że Spiewánie w Zborze Páńskim sámym tylko Ministrom / Kántorom y Jákom należy. Ztąd owe bywáią mowy: Chłopcze / idź do Zboru / pátrz jesli odśpiewano / á day znáć kiedy záczną Credo: jákoby on śpiewániem Bogá chwalić nie był powinien. Ale sie myla tákowi bárzo w swych koncepttách mizernych á opłákánia godnych. Miásto bowiem Nabożeństwá powinnego gnuśność y oziębłość swoie / á daleko w ecey nie miłość ku Bogu jáwnie oświádczáią. Securitas carnalis præ omnia natur eis. Znáć że sa niewolnikámi ciáłá. Bo ubespieczeni zasadzaią sie ná swym własnym cielesnym rozumieniu o chwale Bożey / y mędrßymi sie zdádzą być sámi u siebie, nád to co jest nápisano.

Rom. 12. 17. 1. Cor. 4. 5.

II. Ktorzy pod czás Publicznego śpiewánia w Zgromádzeniu Swietym / prywatne modlitwy swoie odprawuią / ktore w domu swym rácżey odprawować powinni. Wolność záiste y w Kościele / ktory jest Domem Modlitwy, prywatne też modły oddawáć Bogu / ale swym sposobem / to jest / álbo przedtym / nim sie záczne Publiczna chwała Bożа / álbo wiec gdy sie dokończy: A to przykładem Anny Mátki Sámuelá Prorokà y sługi Bożego. Jnaktorzy to czynią rozrywáią Sanctam Communionem Eccleſiæ / to jest / ieden ciało świetą / ktorą wyznawamy w składzie Apostolskiey Wiáry / y one siny wyświadczáć wßyscy / y káżdy z osobna powinni. To bowiem káżdy z Wiernych w Zgromádzeniu czynić ma / co wßyscy ináczéy czás czynią. Bowßyscy jednym ciałem sa / y jákoby jedne oblubienice Chrystusá Páná reprezentuią y náprzykład ludu Izráelskiego / o ktorym świadczy Duch Páński / że stáneli wßyscy przed Pánem w Másfá / jáko maż jeden. Y náprzykład onego Zgromádzenia przy Apostołách Páńskich / o ktorym Łukaß Swiety świadczy / yż jednomyślnie podnieśli głos swoy ku Bogu. A zátym dokłada y tego / że onego mnostwá wierzących było serce jedno y dusza jedna. Do tegoß widźie nas Apostoł mowiąc: Abyście jednomyślnie, jednymi usty, wysławiáli Bogá y Oycá Páná nászego Iezusá Chrystusá. Jáko tedy gdy w zgromádzeniu grzechy swe przed Pánem Bogiem wyznawáią wierni / gdy moca kluczow Krolestwá Niebieskiego od sługi Bożego biorą upewnienie / o grzechow swych odpußczenie; gdy z nabożeństwem słuchaią słowy wyroko w Bogá w ßechmocnego; gdy oneż przy słuchán słowá / przez usta sługi Chrystusowych rozważane bywáią; gdy czásow pewnych Sákrámentow Swietych zázywáią / káżdy zosobna toż czyni / co y Zbor Páński. Jáwna tedy rzecz jest / że sie táż powinność zćiąga y do Publicznego

1. Cor. 12. 12. 2 Cor. 11. 2. Iudic. 20. 8. Actor. 4. 24. 32.

Rom 15. 6.

Summa Nabożeństwá publicznego Chrześciáńskiego.

śpiewania. Rzeczeż: A kiedy kto nieumie czytać ani śpiewać cożtenmu rzec? Rádá gotowa: Niech co inszy śpiewáją tego pilno słuchaj y uważa. A czego usty nie może / sercźna żadośćia nágradza. Te rade daje Augustyn S. Augustinus Ambulantes (in Christo) sic cantemus, ut desideremus: Nam qui desiderat, etsi lingua taceat, corde cantat, Chodzac (w Chrystusie) ták śpiewaymy, jákobysmy tego co śpiewamy, uprzevma chcćia żądali: Abowiem kto prágnie żada, chocby jezykiem milczał, sercem śpiewa. Do tego. Ná umiejętny niech się nie czy / gdy inszy przy nim śpiewáją / á potym toż approbuiąc / co Zbor Páński śpiewał / niech mowi serdecznie / Amen.

1. Cor. 14. 14. 15.

A iż częstokroć we wszytkich czastkách Nabożeństwá / znayduje się wiele / przysad y bledow ludzkich / dla ktorych y samo nabożeństwo nie bywa przyjemne Bogu: Czego y st wyzerunk u Ezaiaßa Proroká / kiedy mowi Pan: Gdy przychodźcie ábyście się ukazowáli przed twarzą moją, ktoż tego żądał z rak wászych ábyscie deptáli sieni moje? Nie ofiáruyćiesz wi cey ofiáry dáremney, kádzenie jest mi obrzydłośćia. Iáczym y w śpiewaniu / prętko się też defekt / devocicy prz ćiwny / ználeść może. Ku nauce tedy Wiernym / t przestrogi dáiemy prz dmeyße.

Esf. 1. 12.

Rozumne śpiewánie być ma 1. Cor. 14. 15.

I. Káżdy Chwalca Boży / co w zgromádzeniu świętym śpiewáją Wierni / rozumieć też powinieny sam co śpiewa. Bo ták n. uczą Apostoł: Coż tedy jest będę się modlił duchem, będę się też modlił y wyrozumieniem? będę śpiewał duchem, będę śpiewał y w rozumieniem. Przestrzegali tego pobożni á świetobliwey pámiątki godni Przodkow e náßy. Augustyn S. pisße: Nos autem, qui in Ecclesia divina eloquia cantare didicimus, simul etiam instare debemus esse, quod scriptum est: Beatus populus, qui intelligit jubilationem. Proinde Charissimi, quod consonâ voce cantavimus, sereno etiam corde nosse ac videre debemus. My ktorzysmy się náuczyli w Zborze śpiewáć wyroki Boskie, o to się stáráć mamy pilno, áby się w nas naydowáło, co jest nápisano: Błogosławiony lud, ktory rozumie dźwięk pieśni Bożey. A przetosz namileyszy cesmy zgodnym głosem śpiewáli, wesołym też sercem rozumieć, y temu się przypátrowáć powinni jesteśmy. II. Po-

Augustin. in Ps. 18. Expositi. secundâ.

Ps. 88. 16

11. Ponieważ w psálmiech y pieśniách kościelnych / zámykáją się Modlitwy / wychwálánia Imienia Páńskiego / Náuki / przypomnánia dziwnych spraw Bożych / dziękczynienia / prozby / etc. Przetoż káżdy chwalcá Boży / serce y myśl swa bárwić / á jákoby tuczyć ma ona materya y słowy / ktore śpiewa wespoł z Zborem Páńskim / y nie Nota / Melodia / álbo dźwiękiem jákim przyjemnym / ale rzecza sama przedśięwzętą świetobliwie zábáwiáć się powinien na strone odłożywßy inße wßelákie myśli ćielesne / á dáleko wiecey niezbożne y plugáwe / ktorych nabárziey wystrzegáć się ma káżdy człowiek pobożny / jáko wßedzie / tak dal ko wiecey w domu Modlitwy Páńskiey / jáko zárwße tak osobliwie czasu y godzin odłaczonych y ofiarowánych Bogu ná służby jego. O czym piękna daje náukę Cyprian S. Cogitatio omnis carnalis & secularis abscedat, nec quicquam tunc animus, quàm id solum cogitet, quod precatur. *Et postea*: Quæ autē segnitia est alienari & rapi ineptis cogitationibus & prophanis cum Dominum deprecaris, quasi sit aliud, quod magis debeas cogitare quam quod cum Deo loqueris? quomodo Te à Deo audiri postulas, cum Te ipse non audias? Vis esse Deum memorem tui cum rogas, quando tu ipse memor tui non sis? Hoc est ab hoste in totum non cavere; hoc est quando oras Deum, Majestatem Dei negligentia orationis offendere. hoc est vigilare oculis, & corde dormire. Wszelka myśl ćielesna y świecka niech ustąpi, á Duch nic inszego przedsię niech nie bierze, tylko to sámo o co się modli. Y dáley: Coż to zá gnuśność táka dáć się oderwáć y práwie w záchwycenie podáć myślam ládájakim y splugáwionym? W ten czás kiedy Páná błagasz, jákoby coś było więtszego o czym myślić, nád to, co z Bogiem rozmawiasz. Y jákosz Bogá prosisz, áby cię wysłuchał, á ty się sam nie słuchasz? Chcesz áby ná cię Bog pámiętał gdy go prosisz, á tyś sámego siebie zápomniał? Toć to jest w niwczym się nie strzec nieprzyjaciełá dusznego: Toć jest modlić się Bogu, á niedbała modlitwa obrażáć Bogá. Toć jest, czuć oczymá, á spáć sercem.

Cyprian de Orat. Dom. sect. 22.

Temu

Temu wßytkiemu oſtrożnie zabiegaiąc/a nam z oſoby ſwey dobry przykład zoſtawuiąc Dauid S. mowił: Stawiam Páná záwſze przed oczymá ſwymi: Tu ſie ſłuſznie zdaga to/ co mowi Apoſtoł Swiety: Z bojáźnią y ze drzeniem ſprawuyćie zbáwienie wáſze. Czemu? Ponieważ tego że mowi Pan: przeklęty kto zrdádliwie czyni ſpráwę Páńſką. A żaden zdradnicy ſprawować nie może/ jáko ten ktory nie to czyni/ co Pan rozkazał/ albo co inßego mowi/ ſpiewa/ álbo czyni/ y o czym inßem myśli. Ták rozdwoiony przed Krolá ziemſkiego/ álbo Kśiążęcia/gdyby przyßedł/z hańby by odeyść muśiał. A przed Bogiem jakoś ſie oſtoi? Ták bowiem ſiáć/ że ſobie lekce Boga waży/á práwie jakoby ſie náśmiewa/ przećiw onemu/ co jeſt nápiſano: Nie błądźcie Bog ſie nie da z ſiebie náśmiewáć: Abowiem cobykolwiek ſiał człowiek, to teſz żać będźie. Bo kto ſieje ciáłu ſwemu, z ciáłá żać będźie ſkażenie, ále kto ſieje duchowi, , z ducha żać będźie żywot wieczny. A w tákowych ſie pełni to/ co mowi Bog przez Proroká: Ten lud przybliża ſię do mnie uſty ſwymi, y cźći mię wárgámi ſwymi, ále ſerce jego dálekie jeſt odemnie. Y dla tey przyczyny záwße ſie ſtaráli ſtudzy Boży/ jákoby też Melodye powáżne były do ſłow przydáne/ żeby zlekká śpiewáne ſpoſobniey od ſerc pobożnych były poymowáne y rozmyślawane. Pokázuje ſie to z Auguſtyna S. ktory chwaląc wiele /przypomina zwyczay w Kośćiele Alexándryiſkim od Blog. Atánazyußá ſporządzony/ yż ták bárzo zlekká rozdzielnie y pojetnie głos był wydawány w śpiewániu/ że też / jáko mowi: Pronuncianti vicinior eſſet, quám canenti: Bliższym ſię zdał być y podobnieyſzym wymawiáiącemu, á niźli śpiewáiącemu człowiekowi. A potym niżey ſam o ſobie mowi: Commoveor non cantu, ſed rebus quæ cantantur, cum liquidâ voce & convenientiſimâ modulatione cantantur, magnam inſtituti hujus utilitatem rurſus agnoſco: P budzony bywam nie ták śpiewániem, jáko rzeczámi ſámemi on mi świętobliwymi, ktore śpiewáne bywáją: A kiedy źrzetelnym głoſem y przyſtojną melodią śpiewánia ſię odpráwuje, wielki y podźiśdźień pożytek tey uſtáwy być uznawam. Tego też y my w Zborách náßych Chrześćiáńſkich jáko nabárziey

Pſ 16. 8. Phil. 2, 12

Iere 48 10.

Gal. 6. 7.

Eſa. 29. 13.

Auguſt. Confeſſ. Lib. 9. Cap. 33

Ibidem

bárziey prześtrzegáć uśiłujemy/ y do tego Wiernych przywodźimy/ áby ráczey wiedzącymi byli, ktora jeſt oná wola dobra, przyjemna y doſkonáła: á niżliby proznym dźwiękiem/ uſty ſwe świerzbiące nápełniáć mieli. Y dla tego też rozumnym y przyrodzonym językiem/ po wßyſtkich Zborách/ y w roznych Nácyách/ á przećie zgodnie Bogá chwalimy: pobudzeni będąc náuką y przykładem Apoſtołá Swietego mowiącego: Dźiękuję Bogu mojemu, yż więcy niż wy wſzyſcy językámi mowię, a wſzákże w kośćiele wolę pięć ſłow zrozumitelnie przemowić, ábym y drugich náuczył, niżeli dźieśięć tyśięcy ſłow językiem obcym.

Rom. 12. 2.

1. Cor. 14. 19.

III. Kleczenie / ſtanie/ y śiedzenie pod cźás śpiewáń á chwał Bożych przy wolności Chrześćiáńſkiey zoſtawáło zawße/ y teraz zoſtáwa: ták yż w ktorych Zborách záchowywa ſie śiedzenie/ álbo ſtánie / tegoß też każdy z oſobna áby przeſtrzegał: náśladuiąc w tym zdánia Auguſtyná Swietego ktory mowi: ledná w Ceremoniách zdrowa náuká ma być záchowána, áby te rzeczy, ktore nie ſą przećiwko wierze, áni przećiwko dobrym obyczáiom, y máją nieco do upomnienia lepſzego żywotá, gdźiekolwiek poſtánowione być widźimy, álbo one poznawamy, nie tylko ábyśmy nie w zgárdzáli, ále teſz ábyśmy pochwaláli y náśládowáli, kiedy zwłaſzcźá nie jeſt przeſzkodą mdłość niektorych w wierze, áni żadney przeſzkody nie maſz: Tey że wolności náśladować każdy z Wiernych powinien: wßákże z przeſtrogą Apoſtołá S. mowiącego: Bacźćie, áby tá wolność wáſzá nie byłá mdłym ku zgorſzeniu. Jáko ná przykład: będźie kto ſtáry / álbo chory/ y uśiędźie w śpiewániu/ każdy bácżny przebacży/ y nikt ſie nie gorßy: będźie kto młody/ cżerſtwy/ ciáłá swego y świátá złego zábaw/ ſkokow/ tańcow/ etc. náśláduiący/ á w nabożeńſtwo/ przećiwko zwyczáiowi onego Zboru/ uśiędźie/ zgorßy ták wnet mdłego y niewiernego / ktoremuby miał gorliwośćią ku chwale Bożey/ pokorą/ y dewocyą nabożną ku zbudowániu y zbáwieniu jego uſługować / jáko nápomina Apoſtoł S. gdy mowi: ku wolności powołáni jeſteśćie Bráćia, tylko pod zaſłoną tey wolności ciáłu nie pozwalaycie, ále z miłości ſłużćie

Auguſt. Epiſtol. 119.

Gal. 5. 18.

1. Cor 14. 17.

cie jedni drugim. A ndźiey: Choć ty w prawdźie dobrze dźiękujesz, ále śię drugi nie buduje. A ten KANCYONAL, álbo Kiegá chwał Bożych / Communi consensu & voluntate, wßystkich Zborow Reformowánych w Páństwách Jego K. Mći/ ták Koronnych jáko y Wielkiego Kiestwá Litewskiego IMIE BOGA W TROYCY SWIĘTEY JEDYNEGO, CHWALĄCYCH Y WZZNAWAIĄCYCH, in Publicum wydáiemy/ tym porządkiem:

Naprzod/ W pierwßey części Psalmy Krolá y Prorokà Dawidá błogosławionego kładziemy. Ten bowiem pełen Duchá Swiętego/ y śpiewał prorokuiąc/ y prorokował náuczaiąc / y náuczał śpiewaiąc/ y śpiewał Bogá serdecznie wysławiaiąc/ á tym wßystkim ludowi Bożemu przykład osobliwy zostáwuiąc. A nie ma to nikogo obrażáć/ że nie samymi słowy/ áni Syllábámi od Dawida S. pisánymi/ w nabożeństwie nászym śpiewámy. Abowiem ták gdybyśmy śie chćieli litery y słow Ducha S. trzymáć/ Zydowskim jezykiem/ ktorym Dawid S. śpiewał y pisał/ śpiewácbyśmy też musieli. Lecz yż nie w słowách áni w literách moc jest Pismá Swiętego/ ále w samey rzeczy/ tedy śie też superstitiosè do słow nie przywiązuiemy / náśladuiąc rády Hieronymá błogosławionego/ ktory ták mowi: Neputemus in verbis scripturarum esse Evangelium, sed in sensu, non in superficie, sed in medullâ, non in sermonum foliis, sed in radice rationis: Nie mniemay że w pisánych słowách záwiera śię Ewángelia, ále ráczey wsámym sensie álbo wyrozumieniu. Nie w pozwierzchnym kształćie, ále we wnętrznym drzeniu, nie w liściu słow, ále w korzeniu wyrozumienia. A co o Swiętey Ewángelicy rozumie / toż śie ma y o wßystkich inßych Pismách rozumieć/ yż sámá moc ich wßytká/ w samey rzeczy jest położona á nie w literách/ w syllabách / álbo słowách/ ktorych nabárziey zwykli pilnować Heretycy / jáko mowi Atánazyuß S. y dokłada przytym: Simplex est, & non firmiter institutus, dùm solum modò verba considerat, nec eorum mentem observat. Prostak jest y nie dobrze wyćwiczony táki káżdy, co tylko ná słowá wzgląd ma á ich zmysłu y wyrozumienia nie upátruje. Dosyć natym maią Wierni / gdy sens

Hieron. in Caput. 1. Epist. ad Galat.

Athanas. Disputa. contrà Arian in Concil. Nicen.

y sá-

y sámá rzecz álbo matery á káżdego Psalmu/ ták śie wyraża/ iż żaden pokazać nie może/ áby śie co od samego Textu Dawidá Swiętego odstąpić miáło. Potym w Drugiey Części Hymny y Pieśni Duchowne. A tákowe Pieśni Duchowne/ nie tylko máią swe zalecenie od dawnego używánia w Kościele Bożym: Co poświadcza Tertulian Starożytny Dokt. Kościelny: ále też osobliwy pożytek przynoßą cym/ ktorzy śie w pobożności kochaią. Są bowiem jákoby Compendia nie jákie y krotkie wyznánia Wiáry Chrześciańskiey/ o Wcieleniu Synà Bożego/ o jego Swiętym Narodzeniu/ ile wedle ciáłá/ o Prácowitym żywocie jego/ o Miece/ śmierci y Zmartwychwstániu/ w Niebowstąpieniu/ Przyśćmieniu/ etc. O Zesłániu Duchá Swiętego/ etc. Są też okazyą do nabożnego rozważánia Dobrodźieystw Bożych/ y tájemnic zbáwienia nászego; są pobudką do wdźięczności/ dźiękczynienia y wychwalániá Imienia Páńskiego; są prostym ludźiom jákoby Kátechizmem y Postillą ná káżdym mieyscu użyteczną: są Więźniom pobożnym ućiechą/ jáko niekiedy y sámym Apostołom Swiętym/ o ktorych ták pisze Łukaß Swięty: A o połnocy Páweł y Syllas modląc śię chwalili Bogá Pieśniámi: Są podrożnym ućieszną zábáwą y zbawienną/ jáko świadczy Dawid Swięty: Są mi ustá wy twoje Pieśniámi w domu pielgrzymstwá mego, wspominam sobie y w nocy ná imię twoje Pánie strzegąc Zakonu twego. Tákim tedy sposobem Czytelniku w Chrystusie umiłowány/ chwal Pana Bogá nászego spolnie z Wiernymi Bożymi w Duchu y w prawdźie. A Bog wszelkiey łáski, ktory nas powołał do wieczney chwały swojey w Chrystusie Iezusie, niech cię uczyni doskonáłym, utwierdźi, umocni, y ugruntuje: jemusz niech będźie chwałá, y pánowánie ná wieki wiekow, Amen.

1. Cor. 14. 26.

Tertull. in Apol. adv. Gentes.

Act. 16. 25.

Psal. 119. 14.

1. Pet. 5. 10. 11.

REY

J. T. D. Th.

REY záczął Sauromatom wykrzykáć Pſalm Boſki/
Ktory w ták foremny Rym ujął Kochanowsky,
Jego jeßcze do tych dob/ nikt w tym nie celuje/
A przecie Rybinski prace nie żáluje.
Bo ſłyßąc że w ſi den ton z Włochy Francuzowie/
Niemcy/z Czechy/z Angliki/Negrowie/Szkotowie/
Racza na ziemi Bogá/do tey społeczności
Sercy głosow Sármáckiey tor przeprawił włości.
Zá co Pſalmo-ſkłádowie w ſwoy go rżąd wpiſali.
Y poki świát pámięć mu ſławną obiecali.
A Pan ktorego Zborow był Dozorca wżietym/
Pobyt miedzy Anjoły dał mu w Korże Swietym.

PSALMY
KROLA Y PROROKA
SWIĘTEGO DAWIDA
Roznego Przekładánia.

Pſalm. LXVI. v. 2. 4.

WYkrżykaj Bogu wſzyſtká Ziemio. Spiewajćież Psalmy ná chwałę Imienia jego: ogłaſzajcie ſławę y chwałę jego. &c. Wſzyſtkáć ſię Ziemiá kłániáć y śpiewáćći będźie. Psalm ſpiewáć będźie Imieniowi twemu.

Basil. Magn. Homil. in Psalm. I.

Acz Wszystko Pismo od Bogá jest nádchnione/ y pożyteczne; jednák Psalmow Xiegá/ z Pism wszytkich to/ co pożytecznego jest/ w sobie zámyka: przyszłe rzeczy przekłada/ Historyą ná pámieć przywodzi: Życia/ y Obyczájow sposob podawa: y práwie jest pospolita niejáka zbáwiennych Náuk szpizárnia kázdemu/ ktory ich z pilnością szuka.

Jd. Jbid.

Psalm, jest Duszu uspokojeniem: pokoju gońcem: niespokojnych y watpliwych myśli uciszeniem. Abowiem sercá poruszenia uśmierza: swawola Psalm hámuje: przyjáźń sposabia: niezgodnych jedna; nieprzyjacioły uspokaja. Bo ktoż zá nieprzyjaćielá będzie sadził tego/ ktory z nim jedenże głos do Bogá wynosi?

Jd. Jbid.

Psalm Dyabły odgania: Anjelską pomoc przywodzi: przećiw strachom Nocnym uzbraja: prace dzienne uspokaja. Niemowiątek jest ochrona/ doroslych ozdoba/ Stárych poćiecha: Białymgłowam naprzystojnieyszym ochędostwem. Psalm nád to/ Dni Swiete zdobi: y smutek/ ktory jest według Bogá/ spráwuje/ gdyż zły y z kámiennego sercá wywodzi.

Jd. Jbid.

Psalm, jest zábáwá Anjelska: usługá Niebieska: ofiárá duchowna.

PSAL-

PSALMOVV DAWIDOWYCH

Cześć Pierwsza.

PSALM I.

Beatus vir, qui non abijt in consilio impiorum.

Dźiś co nie winien niezbożnych rády/ Co nie szedł z nimi gościńcem zdrady/ A z ośćercami nie dbał o kumánie: Leż Zakon Páński był iego kochánie/ Y w nim wiek trawił swego ćwiczenia/ Szczęśliwy to człowiek proż watpienia.

2. Táki szczep własny co y jáko rączy/ Ták niezbożniká drogi PAN nie bączy: nád wodámi/ Nie myli w żaden rok owocámi/ Páná Sadow śie páńskich leká swojego/ ktorego pilnością Bywa szczepiony: Wiec y strásliwych/ Nie máiąc zielonością Cieszy wzrok jeprawá ludzi cnotliwych.

go: Ták ći każdemu/ Zyskiem Bog płáći/ cnotę dobremu.

4. Ma PAn bączenie ná cnotliwego/ Y opátruje drogi dobrego: Skąd duszność jego sądowi dostoi/ Ktorego słusznie niezbożnik śie boi: Stracone jego prawo ukaże/ Gdy go BOg Sędzia do piekłá skaże.

3. Nie tákći/ nie ták człowiek niezbożny/ Leż jáko plewá/ álbo proch nożny/ Co nim wiátr miece/ gdźie

Tenże Psalm stárego Przekładánia

Nota Pśálmu XXVIII.

BLogosławiony ten mąż kaźdy / Co śie strzeże zlych rády záwżdy / Drogi niezbożnych nie nawidźi / Y stolicą śie pyßnych brzydźi / Páńskim śie Zakonem báwi / Nád nim dni y nocy trawi.

2. Ten będźie ják drzewo ßczepione / Nád zrzodłámi záwße źielone / ktore da owoc czásu swego / Y list żaden nie spádnie z niego / A cokolwiek czynić będźie / ßcześćia w sprawách dozna wßędźie.

3. Nie będą źli w tákiey roskoßy / PAN ie / jáko proch wiátr / rozproßy / Przegráney śie przed sądem boią / W rádzie pobożnych niepostoią / Bo zna PAN drogi prawdźiwych / Rozproßy drogi złośliwych.

Tenże Psalm, Nota Pieśni CXXVIII.

BLogosławiony człowiek / co śie tak spráwuje / że w ráde niepobożnych / ludźi nie wstępuje / z swowolnie grzeßącymi Ludźmi nie obcuje / zdrádliwych śie náśmiewcow stolice wáruje.

2. Ale w Zakonie Páńskim ma swoie kochánie / á w nim w nocy / y we dnie pilne rozmyślánie / ten będźie jáko drzewo przy wodách ßczepione / á ku niebu w spániále / y wßerz rozkrzewione.

3. Da owoc czásu swego nigdy nie odmienny / list iego w swey czerstwości / trwa záwżdy źielony / á cokolwiek przed śie brać / człoweczy / żaden nie spádnie z niego / A cokolwiek czynić będźie / ßcześćia w sprawách doznawßędźie.

4. Lecz záś nie tákie ßcześćie niepobożnych ludźi / ále ják proch / ktory wiec wicher z ziemie budźi / po powietrzu tám y sám / pretko śie rozwieie / ták przez Bożą łaskę mármie / każdy z nich znißczeie.

5. Przetoć śie niepobożni nigdy nieostoią / ná srogim sądźie Páńskim / y ci co źle broią / nie będą policzeni / w poczet Sprawiedliwych / Ludźi z wiáry cnotliwych / Pánu Bogu miłych.

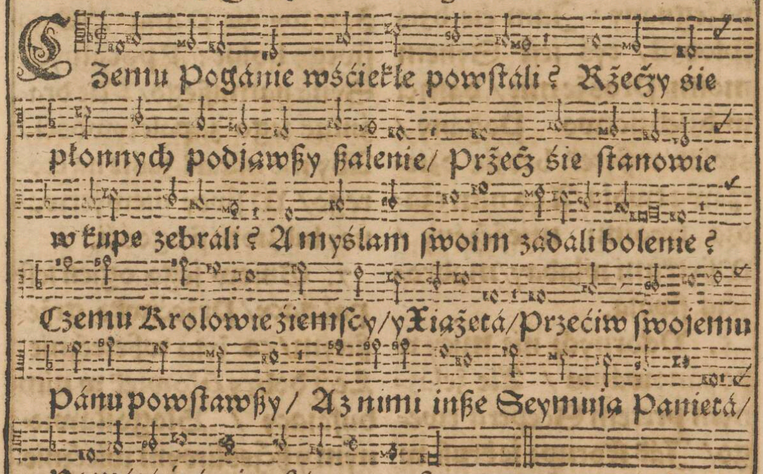
6. Bo PAn Bog zna swe wierne / jáką droga chodzą / A záśie niepobożne / co nieprawość płodzą / do gruntu wykorzeni / y wiecznie zátráci / ták dobrym dobroć / á złym złość / hoynie zápłáci.

*** 7. Prośimy miły Páne ráczy nam błogosławić / á

ná twym słowie świętym / day nam myśl swą báwić / umacniay w wierze żywey / y w nádźieiey pewney / á potym nedznym świećie / przyimi do chwały swey / Amen.

PSALM II.

Quare fremuerunt gentes, &c.

2. Y mowią śmiele w swey nádętości: Ey już też wiec ich járzmá potárgayemy / Wybiymy śie z tych kiedy ćießkości / A już nád soba przewodźić nie dayemy. Aleć Nawyżßy co to wßytko widźi / Vśmiechá śie ná glupie spráwy / Z chytrych práktyk tych buntownikow ßydźi / Y pokaże im wzrok niełáskáwy.

3. Vczyni ná nie okrzyk ßtráßliwy / Zápaliwßy śie w swey popędliwości: Y przeráźi je głos przeráźliwy / Niewytrwáney im Boskiey surowości.

Czemu wy śmiećie ná to śie udawáć? Jam mu ná głowę Korone włożył/ Czemu przygáne śmiećie mi wtym dáwáć? Jam Sceptr Syoná przed nim położył.

*** 4. Práwá jego (Krol mowi wybrány) Wydawáć bede ja poddánym swoim. Bo ták rzekł do mnie Pan pożegnány: Jam ćie dźiś spłodźił/ tyś jest Synem moim/ Prośże mie/ damći w dźiedźictwo Pogány/ świát wszytek bedźie dźierżáwą twoją/ A co nim rządzą twoimi mieszczány/ Wszytkimi władáy/ mądrośćią swoją.

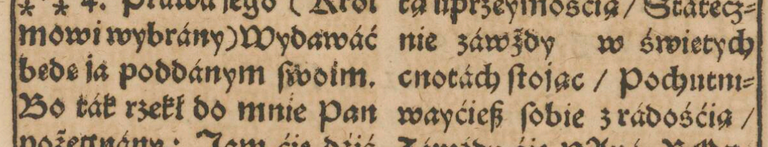
5. Vdornych nie miey w pośánowániu/ Ale żelázným pretem Sceptru twego/ Ják skorupe je kruś w zágniewániu/ Nie pátrząc ná ich osobe żadnego: Przeto ż wy wielcy Krolewscy stanowie/ bierzćie te sobie w rozum przestrogi/ Tákże wy ziemscy przewaźni Sędźiowie/ Co świát sądźićie wolni od trwogi.

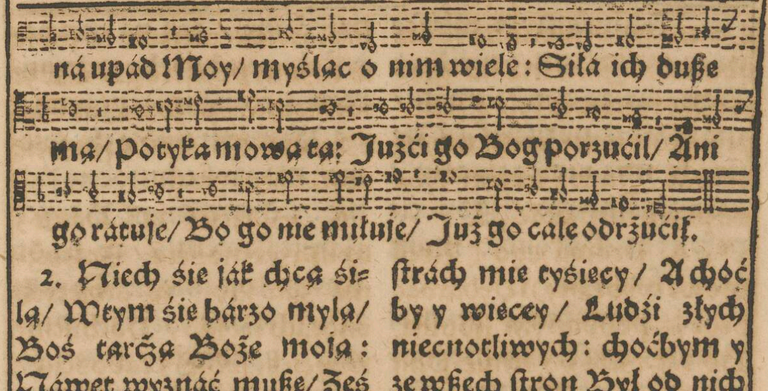
6. Służćieś już pánu z tą uprzeymośćią/ Státeczńie záwżdy w świetych cnotách stojąc/ Pochutnwaycieś sobie z rádośćią/ Záwżdy śie PÁná BOGa swego bojąc: Y pocáłuyćie Syná namilszego/ Nie drażniąc jego zápálczywośći/ Aby nie nátárł záśie ná ktorego/ W swey niewytrwáney ludźiom srogośći.

7. Gniew jego ogień jest pałáiący/ Przećiwko grzesznym/ co żyią wsetecznie: Lecz dobry człowiek w nim dufáiący/ Błogosłáwionym y szczęśliwym wiecznie: Przetoż wy wielcy/ etc. iáko wyżey/ ℣. 5.

Psalm III.

Domine, quid multiplicati sunt.

Tenże: Nota Pieśni CXCIV.

PAnie ják ich wiele jest/ ktorzy śie zebrali :/: A ze złośći/ z uporu/ przećiw mnie powstáli ℣ Wiele ich ktorzy mowią nedzney Dussy mojey/ ey niemáć w Pánu Bogu/ ten nádźieie swojey.

2. Lecz ty mnie przyimi k sobie/ okaż możność swoie :/: A podnieś unizoną/ nedzną głowę moie ℣ Bom ja wołał do ćiebie wielkim głosem Pánie/ usłyś z gory swey Swietey/ me nedzne wołánie.

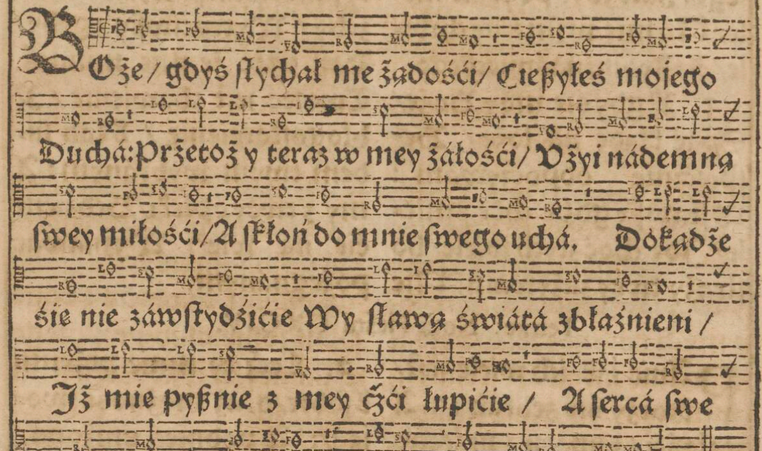
3. Zásnąłem ja właśce twey / á zásiem ocućił :/: Bom śie w opieke twoje / moj Pánie poruczył ✠ Nie strách mie nic tysiącow / ludu złośliwego / gdy ćie pewnym Obrońcą / mam Páná swojego.

4. Powstańże ty moj Pánie / z twą Boską możnością :/: Potłum me przeciwniki / z táką ich srogością ✠ Ktoryż bez wszey przyczyny / ták ná mie powstáją zetrzyj zeby grześników / co ná mie zgrzytáją.

5. Bowiem twoje zbáwienie / moy wszechmocny Pánie :/: Z wieczným Błogosłáwieństwem / w Ludu twym zostánie ✠ Ty sam Wielmożnie raczyś / podnieść upádłego / ktory śie wiernie podda / pod moc Bostwá twego.

Psalm IV.

Cum invocarem, exaudivit me Deus.

BOże / gdyś słychał me żądości / Cieszyłeś mojego Duchá: Przetoż y teraz w mey żałości / Vżyi nádemną swey miłości / A skłoń do mnie swego uchá. Dokądże śie nie záwstydźićie Wy sławą świátá zbłaźnieni / Iż mie pysznie z mey czći łupićie / A sercá swe kłamstwem báwićie / Siebie zdradzáiąc ſaleni.

2. Wiedzćieś czego niechcećie wiedzieć / Że Bog z swey dobrotliwośi / Ná Thronie roskazał mi śie dzieć / Y łáske mi swą opowiedzieć / Z niebieskiey swey wysokośći: A dla tegoż śie ulekńićie / Nieprawośći poprzeſtawszy / A ná Páná Bogá wzgląd mieyćie / Jego wielmożne spráwy czćićie / Mnie w pokoju zániechawszy.

3. Zániećśćie Pánu swe ofiáry / Ofiáry spráwiedliwośći / Bo to u niego zacne dáry : A zwłaszczá gdy pochodzą z wiáry / Pełney cney świątobliwośći. Niechcący śie ſaleni kocháją / W niepewnym zebrániu swoim / Y w nim roſkoſ swą pokłádáją : Wierni nic drożſego nie máją / Jáko dufáć słowom twoim.

4. Ni twe ſpiklerze náwieźione Pełne zboża rożliczego / Ni sklepy w skále zápuszczone / A przednim winem zástáwione / Ták nie ućieſą żadnego / Jáko to sámo / Że ty Pánie / Z niewymownej łáski swojey Maſz / y czyniſz / omnie stáránie / Dáiąc mi spokoyne wyspánie / Pod skrzydłámi straży twojey.

Tenże Nota Psalmu III.

Pánie ják ich wiele jest ktoryż / &c.

Albo Nota Psalmu CXXX.

Albo Nota Pieśni : CCXXIII.

WZywam ćie / Boże / świádku mojey niewinności / ktoryś mie zwykł wywodźić záwżdy z mych trudności : chćiey śie teraz nádemną troskliwym zmiłować / á moje smutne prozby łáskáwie przyjmować.

2. A wy / o niezyczliwi / o zápámiętáli / długoż śie ná mą sławę bedźiećie tárgáli ? długoż rzeczy zmikomych náśládować chcećie ? y ledá wiátru głupi chwytáć śie bedźiećie ?

3. Tákże wiedzćie : kogo PAn sobie ulubuje / tego w żadney przygodźie już nie odstępuje : Nie odstąpi mnie moy PAN / záwżdy łáski swojey / dawał mieysce / y dawa / y da prozbie mojey.

4. Rádze tedy żebyśćie przed ocżymá mieli / Páńską

bojaźń / a gniewać wiecey go nie chćieli : co noc / to rozbieraśćie dmá przeßłego spráwy / tom przystoynie uczynił / tym Bogu nieprawy.

5. Wiec nie báránem / áni wolem go blagaycie / ále przedeń ſumnienie czyſte przynaßaycie : Co gdy będzie / iuż pewni tego bydź możećie / że śie ná swych nádźiejách nic nie záwiedźiećie.

6. Mowią drudzy : dóbrego mienia nam potrzeba : O Pánie / ty chćiey tylko swoim okiem z niebá / ná mie poyrzeć grzeßnego : to ſą oſiádłośći / to ſkárby / to pociechy / y moie rádośći.

7. Inßy niechay ßpichlerze / náwieźione máią / Niechay wßyſtkie piwnice winem záſtáwiáią : Ja w nádźieie łáſki twey / bede ſpał beſpiecznie / bo mie ty ſam / Pánie moy / opátruieß wiecznie.

PSALM V.

Verba mea auribus percipe.

Vßy swe láſkáwe / moy Pánie / Przypuść głos wołánia mego / A nie przenoś ſługi swego Okiem swym : Boś ty me dufánie / Poki mie ſtanie.

2. Tyś moy Krol / moy Bog / y moy Pan ſam / W rożliczných swoich cießkośćiách / W niewywikłánych trudnośćiách / Tobie zbáwienie swe przyznáwam / Y ten dánk dawam.

3. Poprzedzam w modlitwách świtánie / Z poránku niosąc Ofiáry / Wyświádczenie moiey wiáry / Ku tobie dobrotliwy Pánie Toć me kochánie.

4. Tyś Bogiem grzech nienawidzącym / Ludzką wßeteczną beſpieczność / Także beſpieczną wßeteczność / Cießko ſobie záwżdy brzydzącym / Aż y karzącym.

5. Nie ćießyß złego w iego złości / Owßem ná iego ßaleństwo / Ná ſproſne nieposłuſzeństwo / Náciereß w swey ſprawiedliwości / Bez wßey litości.

*** 6. Lecz ießcze ſrozßym ćie uznáią / Vstá fałßem nápełnione / Ręce we krwi ubroczone / Bo ich ſrogie meki czekáią / Co nie ustáią.

7. A ja co śie záwżdy pewnością Cieße ſimiłowánia twego / Wstąpie do domu świętego Klekáć przed tobą z uczćiwością / Z wielką ufnością.

8. Ráczże być przewodnikiem moim / Aby nigdy z twoiey drogi Nie zstepowały me nogi / Niechay idą gośćińcem twoim / Roſkaß iák swoim.

9. Niemáß w słowiech złych uprzyimości / Ale w sercách pełno wrzodow / A w gárdle grobowych ſmrodow / Z przeklętey ſerc ich obłudności / A nießczyrości.

10. Weźmiże ie ná ſąd swoy ſrogi / A obroć wniweć ich rády / Niechayże zá swoie zdrády Nákarmią śie niewdzięczney trwogi / Znáiąc żeś ſrogi.

11. Ale ći niechay śie rádują / Ktorzy máią swe dufánie W rátunku twym / świety Pánie / Niechayći z weſelem dziękuią / Pieśni wyśpiewuią.

12. Znaczne ieſt twoie pożegnánie / Nád ludźmi ſprawiedliwymi / Okrywaß ie ſkrzydły swymi / Zá co w nich nigdy twoią PAnie / Cześć nie ustánie.

Tenże, Nota Pſalmu CXXXVIII. bez Repeticiey.

Posłuchay PANIE słow moich / rácz ie przyiąć do vßu swoich / wyrozumiey me wzdychánie / usłyß głos / usłyß me wołánie / krolu y Boże moy prawy / Tobie oddawam moie spráwy.

2. Ráno Pánie usłyß głos moy / bom ia ieſt przed toba

Sługá twoy / rano modły me przełoże / wygladáiąc łáski twey Boże: bo ty niechceß nieprawości / nie zmießkaß z tym co broi złości.

3. Ni śie ßaleni ostoią / Ludźie przed obliczność ią twoią / bo nienawidźiß wßelkiego / złości człowieká czyniącego / owßem stráceniem káżdemu / grożiß kłamliwie mowiącemu.

4. PAN śie brzydźi zdrádliwymi / y krwią ludzką pomázánymi / ia záś ufáiąc w wielkości / twoiey niewymowney miłości / wnide do Domu twoiego / wßem wierzącym bárzo miłego.

5. Y z bojáźnią w Zborze twoim / oddamći pokłon sercem moim / prowadź mie wspráwiedliwości / Pánie dla przeciwnikow złości / ráć mie w swey drodze ták rządźić / ábym od niey nie mogł obłądźić.

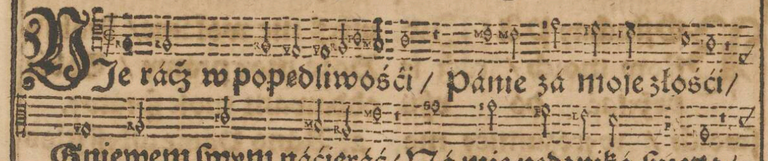
6. Prawdy źli w uśćiech nie máią / wnetrzności ich złością páłáią / gárdło ich grob otworzony / iezyk w pochlebstwie wyćwiczony / rozproß ie / Boże / dla ślug twych / niech odpádną od rad swoich złych.

7. Odrzuć ie precz dla wielkości / ich niewymowney nieprawości / bo śie tobie sprzeciwiáią / uporem ćie swoim gniewáią / á ći niech będą weseli / ktorzy w tobie nádzieie mieli.

8. Chwaląc ćie z obrony wiecznie / co twa cześć mu-
łuią státecznie / bowiem ty Pánie káżdemu / błogośłáwiß spráwiedliwemu / dobroćią twoią onego / strzeżeß iák tárczą czásu wßego.

PSALM VI.

Domine, ne in furore tuo arguas me.

NIe ráć w popędliwości / Pánie zá moie złości / Gniewem swym nácierać / Ná mie nedznika swego / Co

Co strachem sądu twego / Muße iuż umierać.

2. Przywiedź ná pámięć sobie / W cießkiey moiey chorobie / Żeś Pan miłośćiwy: Obacz serce strwożone / Kośći me pokrußone / A przestań być mśćiwy.

3. Duchá mi iuż nie zstáie / Bo śie śmierći podáie / W cießkim utrapieniu: A ty moy miły Pánie / Rychłoß odpoczywánie / Daß memu sumnieniu?

4. Wroćże śie do mnie Pánie / A okaż smiłowánie Nedznej duszy moiey / Niechayże ießcze żywie / Vzdrowia miłośćiwie / Boć śie śmierći boi.

5. Wieß że nie ći co w grobie / Dawáią chwały tobie: Bo odpoczywáią. Z umárłych nikt nie wstánie / Wyznawáć ćiebie Pánie / Bo duchá nie máią.

6. Niemáßći posilenia / Dla zewnego kwilenia / Zesmu oczom moim. Lzy me to zeznawáią / Co pościel oblewáią / Gorzkim płáczem swoim.

7. Już nie zstawa y wzroku / Memu biednemu oku / Y twarz sie zmieniłá. A nieprzyiaćiołom mym / Zdrowiu memu nie chętnym / Smiechu náczyniłá.

8. Odstąpćieß precz odemnie / Bo przyiaćieláze mnie / Nie ma ten co grzeßy / Iużći PAN z wysokości / Wysłuchał me żądości / A was nie ućießy.

9. Słyßał PAN prozby moie / A skłonił ußy swoie / Do mego wołánia: Vczynił o com żądał Po com w niebo pogląd ał / Z swego smiłowánia.

10. A z tąd nieprzyiaćiele / Nie śmieią mi iuż śmiele / Poyrzeć w oczy moie / Iż w stydem záhánbieni / Y hánba záwstydzeni / Zá postępki swoie.

Tenże, Nota Pieśni CXXVIII.

CZásu gniewu / y czásu swey zápálczywości / nie ráć mie / Pánie / karáć z moich wßeteczności: ále śie ráczey zmiłuy nádemna strapionym / á ulży

meco

nieco bolu kośćiom udręczonym.

2. Ciałem/y duszą stękam: ledwie yżem żywy / dokąd mie chcesz zápomnieć/ Oycze litośćiwy ? Odmień umysł/ á weyźrzy ná moie ćieżkości/ náwroć duszę od progu ostátniey ćiemności.

3. Bo po śmierći/ kto ná ćie wspomnieie? któ w grobie/położony/ będzie mogł dzięki czynić tobie ? Jużem ustał wzdychaiąc do ćiebie/ moy Boże / ná każdą noc umyie łzámi swoie łoże.

4. Pościel płáczem nápoie: płáczem wypłynęły / Oczy/ á krzywdy ludzkie śile mi odięły. Odstępćie precz odemnie / którzy złe czynićie / odstępćie/ upadkiem śie mym nie náćieszyćie.

5. Bo PAN głos płáczu mego przyiął w uszy swoie/ y łáskáwie wysłuchał smutne prozby moie. A Ludzie nie życzliwi zápałáć śie muszą/ widząc ná oko że śie prozno o mie kuszą.

Tenże, Nota Psálmu X. bez Repetitiey.

Nie karz w zápálczywości / moy Pánie/ áni w gniewie swym náćieray ná mie / Zmiłuy śie/ bom twoy sługá / wemdłości: uzdrow mie / bo śie/zlękły moie kości/Duszá śie boi / długoż tey srogości ?

2. Náwroć śie/ á wyrwi duszę moie / wybaw przez zwykłą mnie dobroć twoie/ bo w śmierći nie máß wzmianki o tobie / y ktoż twe imie / chwalić będzie w grobie / gdy z umárłymi odpoczywa sobie.

3. Sprácowałem śie k tobie wzdychaiąc/łzámi w nocy łoże pokrapiaiąc / á to gdym widział Nieprzyiaćiele/ iam płákał/ oni wykrzykali śmiele / ták żem y wzroku mego stráćił wiele.

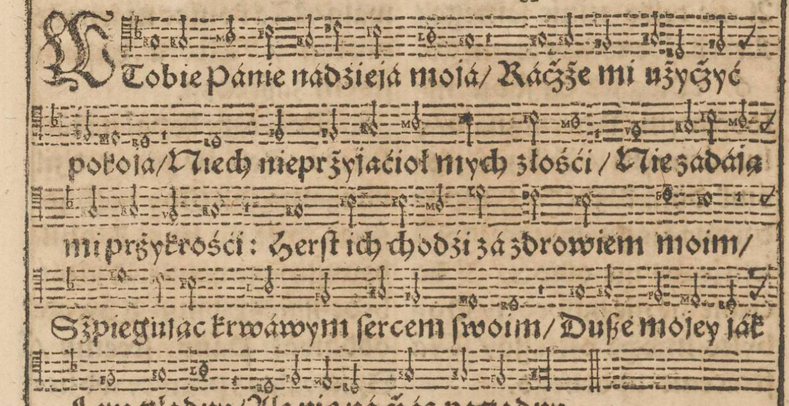
4. Odstąpćież wszyscy odemnie / w złości/ co śie kochaćie/ y w niezbożności: bo Pan usłyszał głos płáczu mego/ usłyszał prozbę sługi pokornego/ przyiął modlitwę do uchá swoiego.

5. Niechże iuż Nieprzyiaćiele

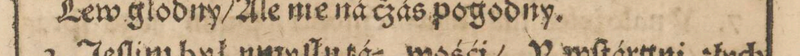
iaćiele moi/ bárzo śie wstydzą ná twarzy swoiey/ niech by śie wszyscy záraz lękali / co śie z niemocy moiey ráz dowáli/ gdy ujrzą/ yż nic ná mnie nie wskorali.

PSALM VII.

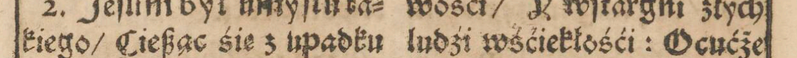
Domine Deus meus, in te sperávi.

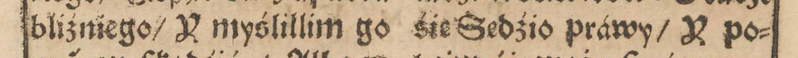
W Tobie Pánie nádzieią moią/ Ráczże mi użyczyć

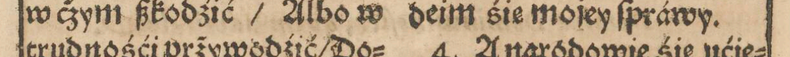
pokoia/ Niech nieprzyiaćioł mych złości / Nie zadáia

mi przykrości: Gerst ich chodzi zá zdrowiem moim/

Szpieguiąc krwawym sercem swoim/ Duszę moiey iák

Lew głodny/ Ale nie ná czás pogodny.

2. Jeślim był umysłu tákiego/ Cieszęc śie z upadku bliźniego/ Y myślillim go w czym szkodzić / Albo w trudności przywodzić/ Doznalli dobry mey niechęći/ Puścillim go gdy z swey pámięći/ Co mi był nieprzyiaćielem / Nie znalli mie przyiaćielem?

3. Niechże mie Pánie pohołduie Nieprzyiaćiel / niech śie ráduie/ Że mie ma pod mocą swoią / Z gárdłem mym/ y z sławą moią. Ale powstań w popędliwości/ Y wstárgni złych ludzi wściekłości: Ocućże śie Sędzio práwy/ Y podeim śie moiey spráwy.

4. A narodowie śie ućieszą/ Widząc to / do ćiebie pospieszą: Tym kwoli powstań o Pánie/ Z Máiestatu poyźrzy ná nie/ Aby obaczyli twe sądy/ Y w ludu twoim śliczne rządy / Przysądź mi mą spráwiedliwość/ Y sercá mego niewinność.

*** 5. Vczyńże wstręt niepobożnemu / A zmocnieniem staw śie dobremu/

Boć przed

Boc przed tobą sámym Boże / Skryć sie z myślą nikt nie może / Tyś moją tarczą spráwiedliwości / W káżdey moiey niebespieczności: A nie tylko mnie sámego / Lecz káżdego uprzeymego.

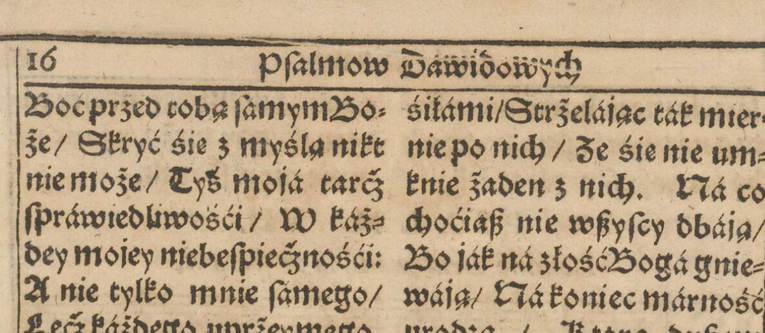
6. Wiec ják cie sobie miłośćiwym / Wierni znáią / y lutośćiwym / Ták záś złośnik dniá káżdego / Spodźiewa sie gniewu twego: A ieśliże sie nie okroći / Y do ćiebie sie nie náwroći / Dobyłeś mieczá ostrego / Ná strácenie upornego.

7. Y nałożyłeś łuk strzałámi / Wyćiągniony twymi śiłámi / Strzeláiąc ták mierznie po nich / Że sie nie umknie żaden z nich. Ná co chociaż nie wßyscy dbáią / Bo ják ná złość Bogá gniewáią / Ná koniec márność urodzą / Ktorą dußam swym záßkodzą.

8. Dół ktory kopał ná bliźniego / Ten sie przygodził nań sámego / Gdy nießczęśćie / co je ná mie / Zrobił, dźwiga jego rámie: A ja záś bede nawyższemu Chwałe oddawał Pánu swemu / Spiewáiąc z práwey wdzięczności / Pieśń jego spráwiedliwości.

Psalm VIII.

Domine Dominus noster, quàm admirabile.

PAnie ktorego imie naśławnieyßе / A náde wßytko záwżdy nádźiwnieyßе / Ziemiá jest pełna twey wielmożności / Niebo nie milczy twey wßechmocności.

2. Głośna jest chwałá Wißacych ießcze u piersi twoiá w uśćiech dźiatek / swych mátek: Te sam spráwuieß

wuieß / ku pohánbieniu / Nieprzyiaćioł swych złemu plemieniu.

3. Wysokie niebá pálcow twych robotá / Gwiazdy iáśnieyßе niż świetny bláśk złotá / Słońce y Mieśiąc z odmienną twarzą / Sáme nie mowiąc / mnie mowić káżą.

4. Cóż wżdy jest człowiek / że go maß ná pieczy ? Zkąd to / żeś łáskaw nań / ma syn człowieczy ? Nie puści przodku Aniołom w niebie / Korone chwały wziąwßy od ćiebie.

5. Przełożyłeś go nád czyny swoimi / Aby zá zdániem swoim władał nimi / Wßytko pod iego nogi poddałeś / Słuchać ják páná wßem roskazałeś.

6. Zkąd bydeł stádá ma sobie powolne / Aż y zwierzętá ná pußczy swowolne / Ptáki powietrzne y morskie ryby / Wiádome ścieżek w morzu bez chyby.

7. Pánie ktorego / etc.

Tenże Nota Psalmu LXVI. bez Repetitiey.

JAk jest chwalebne náß Pánie / poki ziemskich gránic stánie / imie twoje Bogá náßego / sprawce stworzenia káżdego / ktoryś sam chwałe swą objáwił / y nád Niebiosá wystáwił.

3. Okazałeś cześć twey możności / y nie wymownej miłości / zuść piersi ssących dźiątek máłych / dla nieprzyiaćioł zuchwałych / byś tym uskromił przećiwniká / y tych co trapią nedzniká.

3. Gdy śie twym Niebom przypátruje / Pálcow twych dźieło wnich czuje / Mieśiąc z gwiazdámi w ich ozdobie / widząc / muße myślić sobie / coż jest człowiek / że nań pámiętaß / Syn ludzki że go nawiedzaß ?

4. Bárzoś máło umnizył jego / od narodu Anjelskiego / boś go iśćie ukoronował / cześią y chwałą udárował / k temuś go y Pánem wystáwił / nád tym cos swą ręką spráwił.

5. Wßystkoś pod nogi jego poddał / iemuś Owce bydło oddał / jeßcze nád to zwierzętá polne / ptástwo

pod Niebem wolne/ y cokolwiek ryb morze rodzi/ y co wściekłách jego chodzi.

6. Jákże tedy náss Pánie mily / pátrzac ná twe dzielne śiły/nie mam śie dziwować twojemu/Jmieniu ták wspániálemu / ktore po wszytkiey Ziemi słynie/y ná wieki nie przeminie.

PSALM IX.

Confitebor tibi Domine in toto corde.

Cjebie Pánie záwżdy bedzie/Jezyk moy wyznawáć wszędzie/ A chwałá przedziwnych spraw twoich/ Nie wynidzie nigdy z ust moich.

2. Tyś mojá rádość właściwa/ Z ciebie mi dobra myśl żywa / Jmie twey świetey wielmożności / Budzi we mnie pieśni wdzięczności.

3. Abowiemeś ty sam śmiele/Rozgromił nieprzyjaćiele/ Nie wiedzieć kędy śie podzieli / Ják jedno twarzy twey záyrzeli.

4. Tyś lituiąc krzywdy mojey/ Zásiadł ná stolicy swojey / Abyś bronił mey niewinności / Sedzia wiecżney sprawiedliwości.

5. Przepádli ziemie Pogánie / Kiedyś puścił swoy strách ná nie / Wszyscy ná porzad poginęli/ Z chlubną śie nádzieją minęli.

***6. Ačzći nieprzyjaćielu moy/ Ná tym był wszytek umysł twoy / Spustoszyć miástá ziemie mojey/Czyliś dokazał myśli swojey?

7. Nic / Bo moc Krolá wiecżnego / Porázilá ćie pyszнego : Ná toć stolice Pan sporządził/Zeby y nahárdszego sádził.

8. Oneć poki gránic z stawa / Ná wszytek świát práwádawa / Onże y ludzkie nieprawości/Sądzi w swojey sprawiedliwości.

9. On jest ućiecżká ubogich/Położonych w krzywdách srogich / On w nażáłośnieyszym frásunku / Dodáje wiernym swym rátunku.

10. Wszyscy ktorzy go poználi / Ná nim śie nie ośukáli / A co mu ich kolwiek dufało/ Gotową pomoc uznawało.

***11. Wszechmogącemuś śpiewayćie / Jego moc opowiádayćie/ Niech o tym wiedzą w każdey stronie/Że mieszka Pan Bog ná Syonie.

12. Pomścił śie Pan sprawiedliwy / Vsłyszawszy żałobliwy Głos swoich ubogich wołánia / Dla krwie ich niewinney rozlánia.

13. O Boże nieogárniony Powrzy, jákom położony Dziś w teskliwey niebespieczności / Wspomoż że mnie z swojey litości.

14. Ráć mie z rąk śmierći wybáwić/Duse ná swobodzie stáwić : A ja wesoł z łaski przyjetey/Sławić ćie bede w Cerkwi świetey.

15. W tejeć doły źli wpádáli / Co je ná inse kopáli / W tymżeć śie śidle położwili / Co je ná dobre zástáwili.

***16. W tymći sławá twojá słynie / A ná wieki nie záginie / Że śie sam zdrayca uplotł práwie / W swoich własnych rąk chytrey spráwie.

17. Tákći wiśi nád grzesznymi/Nád narody przeklętymi / Vpad ćieżki nieuchroniony/ Iż Pan Bog u nich zápomniony.

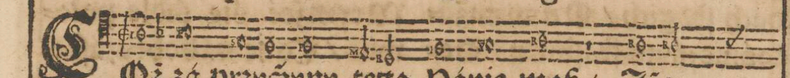
18. Lecż strapionego człowieka / Nie zápomni PAn do wieká / Ani w sobie dufáiącego / Da pohánbić sługi swojego.

19. Powstań wiecżny swych obrońcá / Twoy sąd niech bedzie do końcá / Strásznie jáwny świátu wszytkiemu / Nie day śie nigdy zmocnić złemu.

20. Ogárni strácheм Pogány/ Ktorzy dziśia bedąc Pány/Jutro z chudzinámi zrownáia/ Niechayże śie ludźmi być znáią.

Psalm X.

Ut quid Domine recessisti longè ?

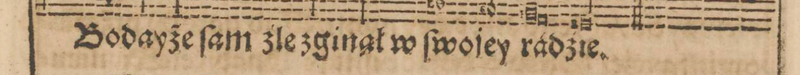
Cz̀ á przyczyny tego Pánie maß / Jże
Odemnie śie preć tylem odwracaß / Kryjąc

w ták ćießką doległość moie. Rep.
przedemną świętą twarz twoie. A ono zły złość

przewodzi swoie / Ná ubogiego ßyie jarzmo kładźie:

Bodayże sam źle zginął w swoiey rádźie.

2. Tym śie przechwala człek niecnotliwy / Że co jedno chce wßytko przewodźi / To y udawa jezyk chełpliwy / Że jáko komu záchce záßkodźi / Hánbiąc Bogá tym serce swe chłodźi / To jemu wdzięczna muzyká bluźnienie / Przećiwko Pánu mowić / to zbáwienie.

3. Bezbożne myśli jego brzydliwe / Nie tylko ludźmi hádźie brákuią / Ale y spráwy niespráwiedliwe / Lekuchno sobie Bogá ßácuią / Szczęściem nádeći / sobie rokuią / Jákby dmuchnieniem wnet porázić mieli Nieprzyiaćielá / y kogoby chćieli.

4. A że ták záwżdy mniemaiąc bedźie / Jeli śie kłamstwá / y chytrey zdrády / Y rozsiewáiąc swoie złość wßedźie / Nieca rosterki y krwáwe zwády: Wiec málo ná tym / dośiegli rády / Ják zboycy wolne gościńce zásiadáć / Z wydźierkow ludzkich smáczńie śie nájadáć.

*** 5. Chudźine z kątá ták upátruje / Jáko z jáskinie Lew jádowity / Wpádnieli mu w garść ßpetnie piástuje / Niewiem by ták srog był zwierz niesyty / Czyha zá śiećią / nieznáczńie skryty / Wnet myśląc porwáć: Ták fortelmi

fortelmi swymi / Wiele ubogich połowił ná ziemi.

6. Y śmie to mowić: nie mać ná pieczy Bog / áni náßych / áni spraw świátá / Ani pámięta on náßych rzeczy / Nie poyrzy ná nas ná wieczne látá: Ale ty ktoryś iest sam zaplátá Wßytkiego złego / wznieś rękę swą kwoli Vtrapionemu / broniąc go w niewoli.

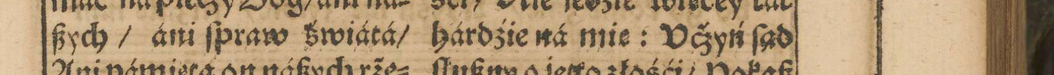
7. Y dokądże wżdy twey ćierpliwości Doświadczáć człowiek ma niecnotliwy ? Mowiąc: nie bácżyć Bog náßych złości / Baykić to / Że sąd bedźie stráßliwy. Myli śie: Dozna z swym złym żeś mściwy: Bo ty niewinną widźiß swoich męke / Y gotuieß im w niey obronną rękę.

8. Potrzyiże złego człowieká ramie / Niechay w ták sprosney swey nádetości / Nie iedźie wiecey ták hárdźie ná mie: Vczyń sąd słußny o iego złości / Pokaß yżeś Krol spráwiedliwości / Niechayże nigdy w twoiey źiemi świetey Nie sádowi śie niezbożnik przeklety.

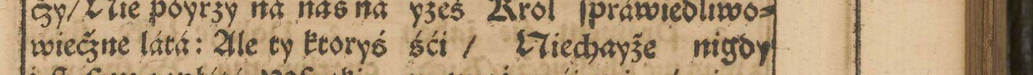
***9. Ráczy Pánie ludu swego nędznego / W ták złe ich Czásy bácżyć Kwilenie / Wzbudzayże iuż w nich duchá mężnego / A láskáwie ich przyimi modlenie: Sierot ubogich bądź wspomożenie / A niechay wiecey nie przyiaćiel srogi / Máluczkim twoim nie zádawa trwogi.

Psalm XI.

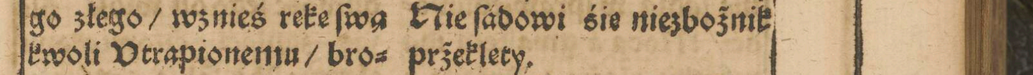
In Domino confido, quomodo dicitis.

Pánu ia ufam / czemuż mi ná gory Roskázuiećie

ućiec / wßeteczńie / Vlátuy mowiąc / jáko ow ptak / ktory

Przed łowcem nie ma gdźie pásć bespieczńie: Zły ná

2. Prawem śie żaden z was nie ubespieczy/ Kiedy nie sądza w sprawiedliwości/ Moca á gwałtem idą wszytkie rzeczy: Prozno y dufać swey niewinności. Aleć ná niebie Bog co świátem rządźi/ Jákie sa dobrych y złych godności/ (Znáiąc je dobrze) prawem swym rozsądźi.

3. Pokaże łáske swoie cnotliwemu: Bo sprawiedliwość iego on widźi. Złe záś zápłáci człowiekowi złemu: Bo sobie iego niezbożność hydźi. Spuści deszcz ná złe goracy siarczány/ Dobre okrywszy/ co z nich świát żydźi/ Zrzuci grom z ogniem y z wichrem zmieszány.

PSALM XII.

Salvum me fac Domine, quoniam defecit.

2. Ø szczyrość sercá przymowki nie cudne/ Bo to ná świecie cześć nazacnieyssa/ Jezyk kłamliwy á serce obludne/ Chytre práktyki/ mądrość przednieyssa.

3. Bo-

3. Bodayże wszyscy pochlebcy zginęli/ ktorzy szczyrości w uściech nie máią: Bodayże śie y z szcześciem pomineli/ Co śie w swey pyszney mowie kochaią.

4. Jzaż tego/ mowią/ nie dowiedźiemy/ Aby nam wszyscy zwierzchność przyználi. Od czegoż iezyk/ że ie námowimy/ Aby nas Pány swymi wyználi?

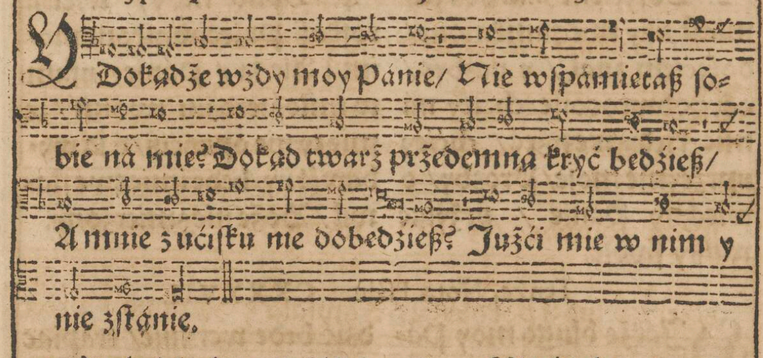
5. Lecz Pan usłyszał nedznych nárzekánia/ Y rzekł: Wstáne ja ná rátunk smutnych/ Russyły mie ich rzewliwe wzdychánia/ Już je z niewoli wyrwe okrutnych.

6. Nie wątpliwie są czyste Páńskie słowá/ Nád krusiec śrebrá siedm kroć pławiony: Nie ma przysády żadney Páńska mowá/ Przez ktorą wszelki grzech iest zgániony.

***7. Broń że nas Pánie od ludźi zdrádliwych/ W tobie ć nádzieie swą pokładamy: A iż wiec możność Tyránow złośliwych Złości mnoży/ niechże ich nie znamy.

PSALM XIII.

Usque quo Domine oblivisceris me in finem?

2. Dokądże śie trapić będe? A tych cieżkości nie zbędę: Nie mamć już gdzie rády szukać/ Bo nieprzyiaćiel moy śmie sukać/ Nowigac: Ná kárk twoy usiędę.

3. Weyrzyß ná moie cieżkości/ Posłuchayże mych żądości/ Oświeć w oczu mych

świátłość twoje/ Niechay śie już wiecey nie boje Vśpienia śnem ku wieczności.

4. Niechay nieprzyjaćiel chluby Nie odnośi z mojey zguby: Z upádku co mi go gotuje/ Niechay śie złośnik nie ráduje/ Bocby mu był bárzo luby.

5. Aleć dufam twey miłośći/ Że wysłuchaß me żałośći: Já co wielbiąc ſławić ćie bedźie / Wdzięcznym ſercem/ Pieśń moją wßedźie / Vżywáiąc już wolności.

Tenże, Nota Pſálmu CXXX. Albo Pieśni CXXVIII. Albo, CXCIV.

Dokąd mie dyceß zápomnieć: dokąd świętą ſwoje/ twarż przedemną kryć bedźieß? dokąd Duße moje/ frąſunki trapić beda/ Oyćze dobrotliwy? dokąd mie deptáć bedźie/ człowiek zazdrośćiwy.

2. Doſyćiem znał do tych miaſt ußy twe zámknione/ doſyćiem znał / y názbyt/ oczy odwrocone/ chćiey ná mie kiedy weyrzeć/ chćiey uprzeyme moje/ Prozby/ o wieczny Pánie / przyjąć w ußy swoje.

3. Rozświeć moje ćiemności swym nie ogárnionym/ Swiátłem/ ábych nie záſnął ſnem mie przebudzonym: niechay tey ze mnie niema Nieprzyjaćiel chluby/ áby miał rzec/ jam go zſtárł/ y przywiodł do zguby.

4. Upad moy/ wielka roſkoß Przećiwnikom moim: Ale ja / Pánie/ ufam w miłośierdźiu twoim / że mie ty nie opuśćiß/ á ja wybáwiony/ bede imie twe ſławił/ Boże nie zmierżony.

Tenże, Nota Pſálmu CXXXVII.

Jákże długo moy Pánie nedznego / Przepominác chceß/ czy do dniá wiecznego / długoż chceß kryć twarż swoje odemnie / długoß śie ja rádźić bede wemnie/ trapiąc śie co dzień w ſmutnym ſercu swoim / pokiß daß gore Przećiwnikom moim.

2. Weirzyß oto Pánie ná mizernego/ wyſłuchay Pánie Boże mnie ſmutnego/ rácz oświećić me oczy ſkutecznie / bym w ſtráßney śmierći nie záſnął wiecznie/ by nie rzekł Nieprzyjaćiel moy ßalony/ iużem go przemogł/ już przez mie zwalczony.

3. Niechayby śie nie ćießył nigdy wßelki / z upádku mego ſPrześládownik wielki / gdyby miał widźieć mnie záchwiánego/ niedaymu/ Pánie/ doczekáć tego/ leć jákom ufał w miłośierdźiu twoim / ták rácz łáſkáwym być Obrońcą moim.

4. Wßák w twey dobroći mam nádźieje swoje / Zbawieniem twoim ćieße ſerce moje / przetoż z ſerdecznej záwße rádośći / bede ſławił twe dobrotliwośći / żeś z Nieprzyjaćioł reku mie wybáwił/ y hoinie wiela dobrego nábáwił.

Psalm XIV.

Dixit inſipiens in corde ſuo non eſt Deus.

2. Poyrzał z niebieſkiey Pan wyſokośći / Byłoliby co pochwalić ná ziemi / A jeſtli rozum z ſynámi ludzkimi? Miałliby Bogá kto w uczćiwośći / Z powinnośći?

3. Aleć śie wßyſcy chwyćili złego / Niemáß ktoby miał ná Bogá bácżenie/ Ktoby boiáźnią rządźił swe ſumnienie: Niemogłći wyrzeć Pan y jednego/ Cnotliwego.

4. Y nie uznaią swych nieprawości? Z ucińkiem ludźi pożyrając wierne / Nátykáiąc swe łákomstwo niemierne: Nie ukorzą śie Bogu w żałości/ Zá swe złości?

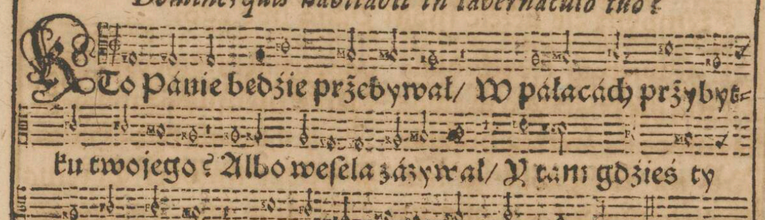
5. Pychá im kośćią w gárdle ich stánie/ Kiedy ich strách PAn ogármie swymi / Pokazawszy to / że trzyma z dobrymi: Tám wiec obácza/ co iest w tym Pánie Mieć dufánie.

6. W posmiechy to sobie źli obracáli / Kiedy cnotliwi żyiąc w pobożności/ Vfaiąc mocnie Boskiey opátrzności / Bespiecznie sobie tu poczynáli/ Chociaż máli.

7. Oby z Syoná przyszło zbáwienie / Ludowi twemu / z wieźienia ciężkiego/ Toćby Izráel z miłosierdźia twego / Y Jákob / wielkie miał pocieszenie / Nieskończenie.

PSALM XV.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo?

KTo Pánie będzie przebywał/ W pálácách przybytku twojego? Albo wesela zázywał/ Y tam gdźieś ty odpoczywał/ Ná gorze Imienia świętego?

2. Człowiek sercá uprzeymego / Ktory spráwiedliwość miłuie / Ten co zá żywotá swego Strzegł śie słowá kłamliwego / Y co bliźniego nie ſácuie.

3. Z cudzą ſkodą swey korzyści / Nie ſuka / Ale śie złym brzydźi / Obmowce ma w nienawiści: Co rzeczę káżdemu ziści / Chociaż w tym swoie ſkode widźi.

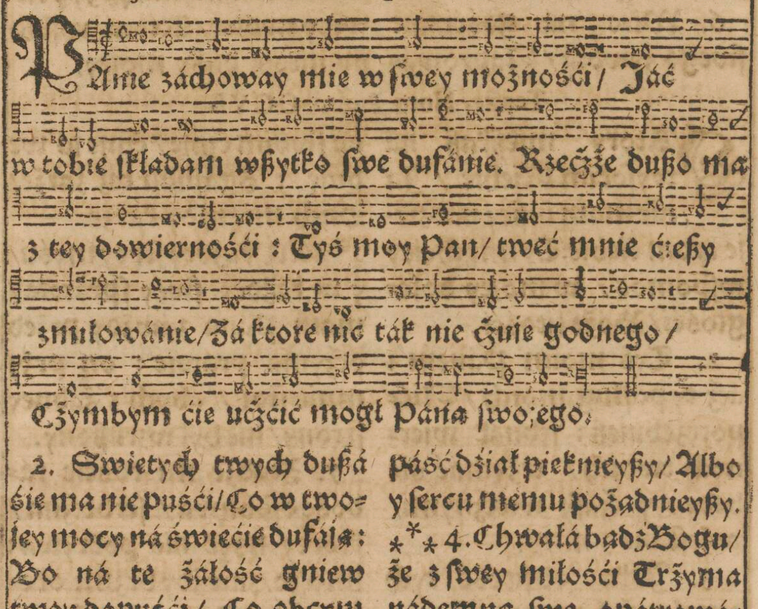
4. Od złego śie ustępuie/ Tego zás co śie Bogá boi Z práwego sercá miłuie / Gdźie może tám go rátuie/ A przy nim y w potrzebie stoi.

5. Pieniędzy w lichwe nie dawa: A choć zły podárkámi śiele/

mi śiele / Przecie on z tymi práwá zstawa / Tákić śie przestawa / Ktorym widźi wiecznie nie záchwiele.

PSALM XVI.

Conserva me Domine, quoniam ſperavi in te.

PAme záchowáy mie w swey możności / Jáć w tobie ſkładam wſzytko swe dufánie. Rzeczże duſzo ma z tey dowierności: Tyś moy Pan/ tweć mnie ćieſzy zmiłowánie/ Zá ktore nic ták nie czuie godnego / Czymbym ćie uczćić mogł Páná swoiego.

2. Swietych twych duſzá śie ma nie puści/ Co w twoiey mocy ná świećie dufáią: Bo ná te żałość gniew twoy dopuści / Co obcym Bogom służbe oddawáią/ Odemnieć ofiar nie odniosą áni Ná wieki kiedy będą wſpominani.

3. Ná Pánuć ja swym cále przestawam/ On działem moim/ on cześći a własności/ Temu w obronę ja śie oddawam/ Z nikąd nie boiąc śie niebeſpieczności: Nie mogłći ná mie przypáść dział pięknieyſzy/ Albo y sercu memu pożadnieyſzy.

*** 4. Chwałá bądź Bogu/ że z swey miłości Trzyma nádemna swe opátrowánia / Teć we mnie budzą myśli wdzięczności/ Chociaż y w nocy czás odpoczywánia / A iż mam Páná sobie przytomnego / Niebeſpieczeństwá nie strách mie żadnego.

5. Ztądći serce me pełne rádości / Pobudzą jezyk moy do wykrzykánia Gdyż duſzá moiá wie o pewności/

Ciała swojego z umárłych powstánia: Nie długo czekáć / że zákwitnąć muśi/ Bowiem świety twoy skáżenia nie skuśi.

6. Wiec ná gośćiniec swego żywotá / Náprowádźiss mie / Pánie sługe swego/Tám już wybáwiony będąc z kłopotá / Cießyć śie będę bez końcá wßelkiego / Twoim obliczem/przy práwicy twojey/ Ktora roskoßy niesie dußy mojey.

Tenże, Nota Pieśni CCVI.

KTory mießkaß ná wysokim Niebie / Ja nie mam inßey nádźieje krom ćiebie: Ty mie chćiey wspomoc / w mojey doległośći/ Boże litośći,

2. Tyś moim Pánem: áćż ty posług moich / Niepotrzebuješ: jednák wiernych twoich / trzymáć śie będę / y czáßy wiecznymi/ przestáne z nimi.

3. Jáka obfitość tych omylnych bogow/ jáka (o błędzie!) ćizbá do ich progow: odemnie ofiar nie odniosą / áni będą wzywáni.

4. Pan cześć własności/ Pan cześć mey nágrody/ w opiece iego nie boje śie ßkody: nie mogł ná mie dźiał przypáść pożądnieyßy/áni pięknieyßy.

5. Pánu ja wielce y wielce dźiękuje/ ktorego ráde wserdcu swoim czuje / czuje ja we dnie: Zgáśnęli też zarze/ Duch mie moy karze.

**6. Wkáżdey swey myśli/ y w káżdey swey spráwie / mam Páná záwżdy przed oczymá práwie: on przy mnie stoi / ábych z żádney strony/ nie był wzrußony.

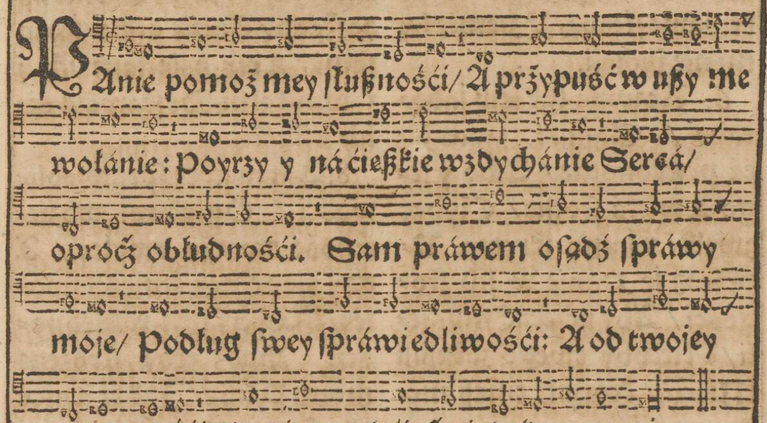
7. Ztądże mi rośćie ráddość osobliwa / serdeczna / ktorey jezyk nie pokrywa: imo to/záwżdy brzmi około uchá / Dobra otuchá.

8. Bo ty / moy Pánie / z wieczney łáski swojey/ nie przepámiętaß w grobie duße mojey / áni dopuśćiß doznáć zkázy twemu/ ulubionemu.

9. Ty do żywotá drogę ukázuješ/ty nieprzebránym weselem ßáfujeß: wiecznych roskoßy płyną żywe zdroje/ przez rece twoje.

PSALM XVII.

Exaudi Domine justitiam meam.

2. Doświadcz Pánie sercá mego / Jeśliże inaczey myślilo/Niżeli śie usty mowiło / Nie doznaß go obłudnego. Nie zprzykrzyłyć mi twojey drogi / Przymowki ludźi złośliwych/ Przećie ná ścießce cnotliwych Stawiałem mocno swoje nogi.

3. Prowadź mie torem drog swoich / A żeby nieprzyjaćiel srogi / Nie czynił we mnie żadney trwogi / Szwánku záchowaj nog moich. Ráczże mie wysłuchać łáskáwie / Ciebieć ja wzywam w cießkości / Schyl śie do mnie z wysokości / A pokaß to wßytkim ná jáwie.

**4. Że ty swoich bronić raczyß/Ktorzy w tobie całe dufają: Niechże ći coć śie sprzećiwiają / Wiedzą/ że ty wßytko baczyß. Bądźże y moim strożem Pánie / Ják źrzenice oká swego / Pod skrzydłámi czućia twego/Niech mi śie pokoju dostánie.

5. Przed nieprzyjaćioł mych złośćią / Ktorzy mie zewßąd náježdżáją / A ná me gárdło náćierają/ Otocz mie swą beśpiecznośćią.

Dobrżeć w roskoßách swych roztyli / Ztądże im tá pyßna mowá / A przeciw mnie krwáwe słowá / Ż ziemie by mi nie życzyli.

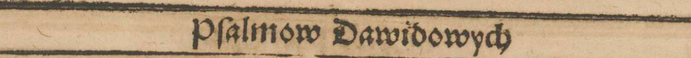
6. Rownie ták lew jádowity / Goniąc zwierzetá pretkonogie / Albo y iego Lwietá srogie / Czyhać zwykły z jámy skrytey. Vprzedź je Pánie w ich srogości / Aby uciekáć musieli / Niechby twego zákusili Miecżá / ktorym tnieß nieprawości.

7. Niech mie pod mocą nie máją Ci / co ich roskoß wiek doczesny / A zbáwienie / żywot cielesny / Co sie w tym świecie kochaią. Ktorych brzuchom dawaß dostátki / Ze nie tylko jedzą sámi / Leć dzieciam ich y z wnukámi / Dostawáią sie ich ostátki.

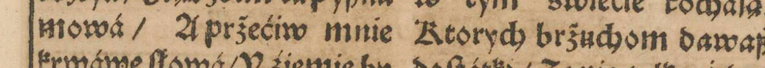
8. A ja w twey sprawiedliwości / Oglądam wdzięczność twarży twoiey / A gdy sie ockne z śmierći swoiey / Nasycißmie wielebności. Bądź tedy strożem moim Pánie / Ják źrzenicą oká swego / Pod skrzydłámi czućia twego / Niech mi sie pokoiu dostánie.

PSALM XVIII.

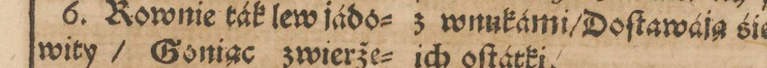
Diligam te Domine fortitudo mea.

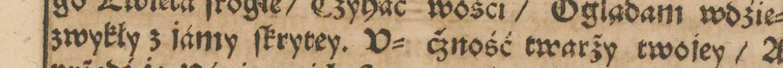
Będę cie z serca mi łował moy Pánie / Poki Tyś moy Bog / moy Pan / mey duße kochánia / Tarcza /

żywotá mego iedno zstánie: Boś ty iest śiłá ma / y rog / y báßtá do uciekánia. Twoiey wzywáiąc możney

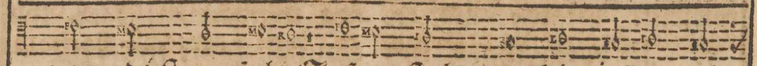

Zasłoná / Tyś skałá / twierdza / tys ma obroná: R. obrony / Bywałem ná wße bespieczen strony. Już

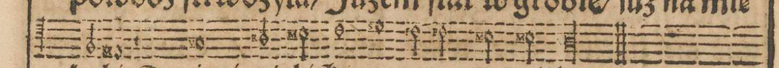

mie śmierć sroga byłá otoczyłá: już y piekielnych wod

powodź

powodź strwożyła / Jużem stał w grobie / już na mie

byłá Smierć nielaskawe ręce wrzućiłá.

2. W tey cießkości ja będąc położony / Obrociłem sie do Páńskiey obrony / A on mie słyßał / siedząc ná niebie: Przypuścił skárgę moie do siebie. :/: Ziemiá zádrżałá / á ná wßytkie strony Trzesły sie gory / Pan gniewem wzrußony / Z nozdrzá dymi pußczał / oczy pałały Ogniem / á z twarży węgle strzelały. Zchylił niebá y zstąpił / nieprzeyźrzána Pod iego nogi ćmá byłá posłána: Siadł ná Cherubiech służyć gotowych / Leciał ná piorách skrzydeł wiátrowych.

3. Ciemnymi mglámi stolice osádził / Chmury y burże do siebie zgromádził: Leć łyskáwice ćme zápałáły / Grády / y żywe węgle pádáły. :/: Ságrzmiał Pan niebem / puścił głos stráßliwy / Grad leciał z niebá / z grádem ogień żywy: Rußył gromow / y wypuścił strzały Ogniste / strácheм ziemice drżały. Poburzył morzá gniew twoy przerázliwy / Rozsádził ziemie / áż w sam grunt teskliwy: Láskáwą rękę z wysoká zćiągnął / Z niebespieczney mie tony wyćiągnął.

** 4. Z niepryjaćielskich wyrwał mie rąk możnych / Ztąd mi nie ßkodzi waśń ludźi niezbożnych: Jeßlić mie byli w przygodzie moiey / Leć mię Pan odział z litości swoiey: :/: Z ćieśni mie wywiodł ná swoi plác przestrony Dał znáć rátunkiem / żem mu niewzgárdzony Sprawiedliwość mą płácić mi raczy / Niewinności mey on nie przebaczy: Bom ja Drog iego záwżdy násłádował / A nigdym od niego nie odstępował. Práwá iego u mnie były wźiete / Kochániem

wielkim

wielkim ustawy świete.

5. Ꝛ dotrzymam mu moiey státeczności/ Strzegąc śie pokim żyw wszelákiey złości/ Sprawiedliwość ma płácić mi raczy: Niewinności mey ón nie przebaczy: :/: Swietemuś świety/ y dobry dobremu/ Chytry chytremu y zły przeciw złemu. Ty pokornego ná gore sadzasz / Hárdego ná dol zelżywie składasz/ Tyś lámpe moie/ tyś moie ćiemności/ Rozświećił Boże / ogniem swey świátłości: Z stobą przebede woisk ile zoćze Z stobą wał y mur chyżo przeskoćze.

6. Swiete drogi twe/ á słowá brant práwy / Tyś wiernych twoich obroncá láskáwy / Kto PAn krom Páná tego nászego ? Kto Bog krom Bogá tego wiecznego ? :/: Sercem/ y mestwem/ ten mie opátruie/ Ten iáko raczy żywot moy spráwuie: Dał mi że zrownáć z Jeleniem moge/ preśko ná skále stáwiáiąc noge. Ten mie náuczył iáko bronią władáć / Iáko łuk ćiągnąć że śie muśi pádáć: Twoiá mie tarcz y reká wspierálá / Twoiá y láská mnie pomnażálá.

*** 7. Ztwierdziłeś bieg moy/ ták że moie nogi/ Nie musiały złym ustępować z drogi/ Nieprzyiaćielá goniąc / zgoniłem/ Chcąc go zárázem stłumić/ stłumiłem. :/: Bilem ie/ á powstáć nie mogli zgołá: Skłádli ná ziemie hárde swoie czołá : Tyś mi dodawał sercá w boy srogi / Nieprzyiaćielaś dał pod me nogi: Wołáli/ á nie był ich nikt rátuiąc/ Płákáli/ á nie był ich nikt żáłuiąc. Iáko proch wiátry trą ustáwiczne / Tákem ie potárł w błoto uliczne.

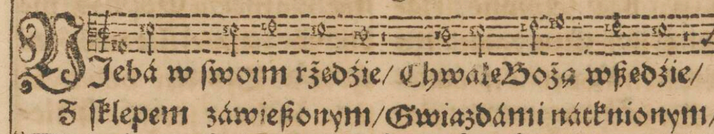
8. Tyś mie z rosterkow domowych wybáwił / Tyś mie y głową narodom wystáwił / Lud nieznáiomy czołem mi bije/ Ná sam słuch praw mych posłuszen żyie :/: Oboyku mnie twarz chetliwą zmyśláią/ Bo iuż y zamkom swym nie dowierzáią. Chwálon bądź Boże

Boże niezwyćiężony/ Czyń iáwną moc swą ná wszystkie strony/ Tyś moy Obroncá/ ty zemśćzenie dawasz W ręke moie/ y w moc Páństwá podawasz: Od nieprzyiaćioł tyś mie wybáwił / Niebespiecznegoś bespiecznym sprawił.

*** 9. Á przetoż bede wszędzie ćie wyznawał / Imie twe świátu w Piesniách swych udawał Potkał miłością Pan Krolá swego/ Dawidá sobie ukochánego/ Á iáko jemu / tak potomstwu iego / Błogosławić chce do wieká wiecznego. Chwalon bądź Boże/ etc.

PSALM XIX.

Cæli enarrant gloriam Dei.

Niebá w swoim rzędzie/ Chwałe Bożą wszędzie/ Z sklepem záwieszonym/ Gwiazdámi nátkniony/ Głośno wyznawáią :/: Spraw iego nie táią. Gdy dzień zá dniem płynie/ Czas nigdy nie zginie: Zaż Bogá nie wyznawa/ Noc idąc zá nocą ? Całą swoią mocą/ Mądrość iemu przyznawa.

2. Swiát nie máiąc mowy/ Dość iáśnymi słowy/ Rozumieć śie dawa :/: Gdy niechce być táynym/ Biegiem iednostáynym / Dokąd ziemie ostawa: Niebo swoich biegow/ Koło ziemskich brzegow / Pilnuie bez przestánia: Tám Słońce gorące / Y iásno świecące / Ma roskoszne mieszkánia.

3. Z tych ráno wychodząc Á rumiáno wschodząc/ Ták

śie świátu ſtawia :/: Ják gdy wdzięczne lice / Wychodząc z łożnice/Oblubieniec zjáwiá: Wiec ják Obrzym z leży/Porwawßy śie bieży/Wokoł świátá wßytkiego Y prozno śie bronić/ Albo śie gdźie zchronić / Przed promieniámi iego.

*** 4. Owßem Zakon Boży/Doſkonały mnoży Duſom náwrocenie:/:A świádectwá iego / Chociaż náprostßego/ Otworzą ſumnienie. Wßytkie Páńſkie mowy / Zbáwiennymi ſłowy/Serce uweſelają. Przykázánia iego / Wzrok ſercá ślepego / Skutecznie oświecáją.

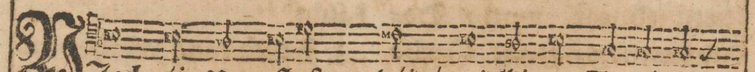
5. Boiáźń Páńſka świeta/ Nie dármo jeſt wźięta/ Botrwa pokł świátá :/: Wyroki prawdźiwe Páńſkie / ſprawiedliwe/Nie ruſzą ich látá Złoto nie w tey cenie/ Ni drogie kámienie/ W ákiey ſą práwá twoje : Nie ták miodu ſobie / Jáko wierzyć tobie / Smákują ustá moie.

*** 6. Kto ſłow twych pilnuje/Y onych ſtánuje / Nic ná tym me tráci :/: Roſtąc z nich w mądrośći/ Y w umieiętności/Dobrze mu śie płáci.A grzechy moy Boże/ Ktoż zrozui mieć może Y jákoż ie pominąć? Z ſweyPánie miłości / Odpuść me krewkości / Nie day mi w nich zágingć.

7. Wiec y z inßych złośći / Zwłaßczá z upornośći Wybaw ſługę ſwego :/: Niech im nie holduje/Gryzienia nie czuie Sumnienia cießkiego. Day uſt mych śpiewánie / Sercá rozmyślánie / Bybyło z chwałą twoją / O Pocießycielu / O moy Zbáwicielu/Rządź że mie wolą ſwoją.

PSALM XX.

Exaudiat te Dominus in die tribulationis.

Niech cie Pan ſłyßy w dźień wielkiego Twoiego

ſráſunku/

ſráſunku / Bog Jakobow niechći swojego Vżyczy

ratunku:Niech cie łáſką ſwą opátruje Z Swiątynie

ſwey doſtoyney/z Syoná niech łáſká dárnie Z miłości

swojey hoyney.

2. Niech weyrzy ná twoie ofiáry / Niech przed śie przypuśći/ Niech láſkáwie ná twoie dáry Ogień z niebá ſpuśći: Niech PAn ná wßytko rękę kładźie / Co w twoim ſercu czuje/Niech ſkutek myślam twym y rádźie Szczęśliwy nágotuje.

3. Nápełń prozby iego prośimy / A z niebeſpieczeńſtwá Wyrwi / żeć ku czći záwieśimy Chorągwie zwycięſtwá / Widząc jáko ty Krolá ſwego Słyßyß / w iego żądości / Broniąc go od upadku złego / Práwicą ſwey możności.

4. W wozy ſwe y w konie dufają Náßy przećiwnicy / Twego záś imienia wzywáją Twoji domownicy/Oni przegrawßy/upáść muſzą/A my záś powſtániemy / Prozno śie o zwycięſtwo kuſzą/ My cie zá nie chwálimy.

5. Ráćz nas Pánie w łáſce ſwey chować Y Krolá náßego/A gdy ná niego będźiem wołáć/ Niech ſłyßy káżdego/Ráćz go łáſką ſwą opátrować Z Swiątynie ſwey doſtoyney / Z Syoná ráćz śiłą dárować Z miłośći ſwojey hoyney.

PSALM XXI.

Domine in virtute tua lætabitur Rex.

PAnie twoy śie krol raduje/Że go mocy nabawiaß/
Y sobą sam zastáwiaß: Leć y to sobie smakuje/Gdy
go od wßytkiego / Zachowywaß złego.

2. Ták śie k niemu skłániáć raczyß / Że ośkolwiek ćie prosi/Odmowy nie odnośi / Ták modlitwy jego baczyß/Że ná samo słowo/ Stawaß mu gotowo.

3. A zásem czyniß dla niego/ Że y poprzedzaß dáry Swymi jego ofiáry: Y okryłeś głowe jego Ozdobną koroną / Z złotá wyrobioną.

4. O to tylko chćiał ćie użyć/Żebyś w potrzebie jego/ Záchował go żywego: A tyś raczył y przedłużyć Życia bespiecznego/W dni czásu wiecznego.

5. Wielka jest cześć jego Pánie/ Gdyś mu z swey życzliwości Nádał wielkie zacności: Záczym jego krolowánie/Przez tryumfy geste Niewa chwały częste.

6. Pożegnánie daleś jemu/Aby wzorem twey chećí/Został w ludzkiey pámięći: Obroćiłeś twarz swą k niemu/Z ktorey on radośći/Zażywa w hoynośći.

7. W tobieć Krol umyśli Bożе/Miewáć swoje dufánie/Y kazáć śmiele ná nie: Przetoż też nigdy nie może Szwánkowáć choć w trwodze/ Bo korzyśta w Bodze.

8. Prawicá twá wßytkie zgom/Ktorzyć śie zprzećiwiáją/ Y lekce poważáją: Przed tobą śie nie uchroni/ Ktory twey miłości/ Záda wa przykrości.

9. Jáko płomienie pałáją W piecu nieugáßonym/Ták w gniewie zápalonym Twoim / Złośnicy zgorája: Srodze je pogubiß/Bo złości nie lubiß.

10. Odgrzenieß precz od nich ziemie/ Aby śie nie kochali / A zlego nie pachali: Z nimi też wespol ich plemie

Z gruntu wykorzeniß / Rodzay ten wypleniß.

11. Buntować śie ná ćie śmieią W swey niewstydliwey radźie/Lecz polowieni w zdrádźie / Mineli śie z swą nádźieią / A ná co zásiedli / Tego nie dowiedli.

12. Pierzchną przed twymi strzałámi/ Aleć im pretko w oczy Łuk twoy pewny zaskoczy: Okaß moc swą/ że pieśniámi / Chwałe twoje wßędzie/ Głos náß krzyczeć będzie.

PSALM XXII.

Deus meus, Deus meus, respice in me.

BOże moy/Bože czemuś opuścił Mnie sługe swego/
z opieki spuścił/Abyś prozb nigdy mych nie przypuścił Do ußu swoich? Cały dzień wołam/ czekając
pomocy/Nie wydychając wołałem y w nocy: Lecz śie
doczekać nie mogę z twey mocy Ratowánia.

2. Tyś w Jzráelu z wielkiey miłości / Obrał mießkánie swey wielebności / Tám gdzie odnośiß słußne wdzięczności / Godne twey chwały. Przodkowie náßy roba śie ßczęścili / A gdy śie kolwiek ná ćiebie spuścili W swoich cießkościách / wspomożeni byli Łáską twoią.

3. Ná ćie wołáli: á wysłuchani / W tobie ufáli nie zásrománi/ A gdy od ćiebie poratowáni / Weselili śie. A jam zás robak / robak nießczęśliwy / Robak nie człowiek/ u wßytkich brzydliwy / Pospolitemu gminowi śmiech żywy/ Z wielkiey wzgárdy.

*** 4. Kto ná mie spyrzy/

káżdy śie śmieie/ Gebe zá-
krżywia/ á głowa dwieie/
Przymawiáiąc mi o me
nádźieie / Ktorem miał
w tobie: Bogu wſżák ufał/
niechże go rátuie / Niech go
wyzwoli / ieśli gò miłuie/
Vyrżymy ieśli mu pomoc
zgotuie/ Co w niey dufał.

5. Tyś mie z żywotá wy-
wiodł mátki mey/ Ieſżćem
u piersi ufał w łáſce twey/
A doznawałem w málućz-
kości ſwey / Twoiey opie-
ki. Ieſżćem w pieluchách
gárnął śie ku tobie/ Y obra-
łem ćie wiecznym Bogiem
ſobie / Nie powątpiwſży
w lichey ſwey oſobie / O
twey łáſce.

6. Y dźiś w oſtátniey/
Pánie / potrżebie / Sługi
ſwoiego nie pchay od śie-
bie: Bo gdźieſż mam ućiec/
ieđno do ćiebie / Widząc
śmierć ſrogą? Bycy mie
ewſżad ſrodzy otoczyli /
Bycy Bázáńſcy záwárli o-
czyli / Aby nedznikà w ſie-
ćách roznośili Ná ſwych
ogách.

7. Ták wiec Lew ſrogi
gárdło ſwe chćiwe Roz-
dźiera / Zwierze drąc z ſkory
żywe / Ják ći rozdárli ná
mie ſtráſżliwe / Páſżćeki
ſwoie. Rozpłynąłem śie já-
ko wodá prawie/ Kość nie-
oſtáłá żadna w ſwoim ſtá-
wie: A ſerce mdlejąc w tak
ſmetney poſtáwie / Jak
woſk táie.

*** 8. Moc moiá wyſchłá/
wilgość wrodzoná. Jezyká
jáko zużel ſpalona / A duſżá
niechce być pocieſżona / Iż
grob ſwoy widźi. Záſkoczy-
łá mie wśćiekłych pſów
gromádá / Obegnáłá mie
niecnotliwa rádá: Owa mi
zewſżąd nedznikowi biádá /
W tych trudnośćiách.

9. Rece y nogi moie
przebili/ Kośći przez ſkore
wſżytkie zliczyli: A pąſąc
oczy ſercá ćieſżyli Moią bo-
leśćią. Podźielili śie moimi
ſżátámi / O ſuknią moie
miotáli kośtkámi/ Imie me
z źiemie y z mymi ſpráwá-
mi Chcąc wygłádźić.

10. Nie ráć mie Pánie
moy odſtepować / Iżeś
moc moiá ráć mie rátó-
wáć: Ráć mi zbáwienie
ſwe ngotować / Z ſwoiey

miłości. Wſżákeś ty zawżdy
moim Pánem drogim/ O-
bronże mie ſam pſom
wśćiekłym/ lwom ſrogim /
Szabli okrutney/ zwierzom
jednorogim / Moca ſwoią.

11. A ią ćwe imie bráciey
obiáwie/ Srżod Zboru do-
broć twoie wyſtáwie: Y ná
wſżytek świát chwałę wzſła-
wie Możności twoiey.
O ktorży Pánu w boiáźni
ſłużyćie/ Y iákobowym do-
mem śie liczyćie / Wy
ktorży Páńſkie Mándaty
pełnićie Z powolnośćią.

*** 12. Chwalćie Páná/
moc iego wyznawyćie/ Iego
w ſwych ſercách boiáźń
chowawyćie: A że nie gárdźi
on / uznawawyćie / Prozba
uboga. Vſłyſżał płacz moy
gdym rátunku proſił/ Prze-
toż go bede ná wſżytek
świát głosił: Y bedźie
śluby odemnie odnośił
W ſwym Kośćiele.

13. Tedy śie głodni chle-
bá nátkáią: Dadzą cześć
Pánu co go ſżukáią: A ich
ſercá w cále wiek przetrwá-
ią Wiek nieſkończony.
Swiát śie obaczy dla Páń-
ſkiey dobroći/ A z niey do-
Páná ziemiá śie náwroći:
Bowiem Pan wſżytkie na-
rody okroći Zwierzchno-
śćią ſwą.

14. Já ſtołem iego beda
godować Panietá / beda
mu y holdować: Nie prze-
ſtáną go nigdy miłować
Z potomki ſwymi. Y ták na
wieki/ ludźie Páńſcy świeći/
Podawać beda potomkow
pámieći/ (Ktorych dozná-
li) wielkie Boſkie chęći/
Wdzięcznym ſercem.

Tenże, Nota zwyczáyna.

BOże cżemuś mie/ cże-
muś mie / moy wie-
cżny / Boże opuśćił/
w moy cżás oſtáteczny?
Zwątpiony moy świát/ ży-
wot opłákány / nie ma śie
czego człowiek iąć ſtroſká-
ny.

2. Cáły dzień wołam /
Boże moy/ do ćiebie / á ty
prośb niechceſż przyiąć
mych do śiebie. Cáłą noc
wołam/ lecz wołánie moie/
nieprzeiednáne/ miſa ucho
twoie.

3. Ale/ o Pánie / Pánie

dobrotliwy/ tyś on mießkániec/ y stroż niewatpliwy/ Miásta świetego / zkąd ná wßystkie strony/ brżmi głos twey chwały niezástanowiony.

4. Przodkowie náßy toba śie ßczęścili / á zawżdy przez cie wspomożeni byli/ k tobie wołali/ á sa wysłuchani: w tobie ufali / á nie zasrománi.

5. Ale ja com jest? com jest prze Bog żywy? Robak / nie człowiek / robak nießczęśliwy / śmiech tylko ludzki/ wzgárda ostáteczna/ podłego gminu / y przygáná wieczna.

6. Kto potka / káżdy ze mnie śie náśmieje / nos marßczy/ geba krżywi/ głowa chwieje: Bogu ten ufa/ niechże go rátuje/ niech go wyzwoli / kiedy go miłuje.

7. Tyś mie z żywotá wywiodł Mátki moiey/ Jeßczem u piersi ufał w łásce twojey: jeßczem w pieluchách gárnął śie ku tobie/ y obrałem cie Bogiem wiecznym sobie.

**8. Niechcieyże mie dziś w ostátniey potrzebie/ moy wieczny Pánie / odrzucáć od siebie / śmierć przed oczymá/ y nieznośne męki: á niemáß ktoby zá mną podniosł ręki.

9. Wilcy mie zewßad srodzy otoczyli/ zewßad mie wilcy záwárli otyli / páßczęki ná mie rozdárli straßliwe/ jáko Lew srogi/ zwierze łupiąc żywe.

10. Rospłynąłem śie/ jáko woda práwie / kość niezostáłá żadna w swoim stáwie/ jáko wosk płynie / kiedy słońce grzeje / ták moje serce w teśknicey mißczeje.

11. Moc moiá wßystká/ y śiłá wrodzona / wyschłá ták/ jáko skorupá spalona/ nápoły zmartwiał jezyk upragniony / grob swoy przed sobą widze otworzony.

12. Záßkoczyłá mie wściekłych psow gromádá/ obegnáłá mie niecnotliwa rádá/ przebili ręce / nogi mi przebili / wßystkie me kości przez skore zliczyli.

13. Myśl náciesywßy / pásą oczy swoie/ ná niesłychane

chane patrząc męki moie / podzielili śie moimi ßátámi/ o suknią moią miotáli kostkámi.

14. Ty mie/ moy Pánie/ nie ráć odstępować / tyś moją śiłą/ ty mie dźiey rátować: ßabli okrutney / psom wściekłym / lwom srogim/ obroń mie bystrym zwierzom iednorogim.

15. A ja twe imie brácie y swey obiawie/ wpośrzodku Zboru chwałe twą rozsławie / o ktorzy Pánu w boiaźni służycie / y Jákobowym domem śie liczycie.

**16. Czyńcie cześć Pánu/ jego moc wyznaycie / jego w strych sercách boiaźń záchowaycie: bo ten nie gárdzi prozbą ubogiego / áni przedemną skrył oblicżá swego.

17. Vsłyßał płácz moy / gdym rátunku prosił: przeto go bede ná wßystek świát głosił / przed Zborem iego/ przed iego wiernemi/ niscze mu śie obiatámi swemi.

18. Beda jeść ludzie głodem utrapieni / ále y beda hoynie násyceni: dádzą cześć Pánu / ktorzy go ßukáją / ich serca w cále wieczny wiek przetrwáją.

19. Swiát śie obaczy: jáko Ziemiá wielka / podá śie Pánu / w moc kráiná wßelka/ wßystkie narody przed nim beda padáć / Páńska jest zwierzchność / ten ma światem władáć.

20. Bogacze ziemscy zá stoł jego śiedą / y dobrowolnie hołdować mu beda. Owa ktokolwiek winien ciáło w ziemie / da chwałe Pánu: po nim iego plemie.

21. Y ták do końcá / poki świátá zstáwáć / beda to sobie przez rece podawáć/ beda ci záwżdy / ktorzy w káżdym wieku / chęć opowiedzą Páńską ku człowieku.

PSALM XXIII.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit.

SAm mi śie obrał Pan Pasterzem moim Żeby mie chował przy dostátku swoim. Paśe mi bárzo ukázał roskoßne/Bogáte w zdroje y w poćiechy dußne: W imieniu swoim drogi me sprawuje/ Jdąc przedemną ścießki me prostuje.

2. Przetoż śie dußá ma namniey nie boi/ Chociaż śie ná nie śmierć stráßliwie stroi: Tyś Pánie przy mnie/ nie boje śie złego/ Cießąc śie pretem rządzenia twoiego: Já stołem swoim dobrześ mie opátrzył/By nieprzyjaćiel z bolem ná to pátrzył.

3. Głoweś ma nátárł bálsámem kosztownym/ A kubek winem nápełnił wybornym/ Náwet przez wßytkie dni mego żywotá/ Spraw mych jest wodzem twa świeta dobrotá: Y bede w Páńskim domu látá trawił/ Przez wßytek wiek swoy dobroć iego sławił.

Tenże, taż Nota.

PAn moy Pásterz czego mi nie dostawa/ gdyż mi tak wiele z hoyney łáski dawa/ on odpoczynek mnie miły spráwuje/ gdźie buyna trawá wdźięcznie roskoßuje/ y tám mie wodzi/ ná kochánie moje/ gdźie są wod zdrowych przezroczyste zdroje.

2. On dla swey chwały o mym zdrowiu rádzi/ktemu mie rownym gośćincem prowádzi/ bym po dolinie ćienia śmiertelnego/ chodził/nie bálbym śie nic ßkodliwego: boś ty jest zemna/ wspomożenie twoje/ y łáská twoiá/ są poćiechy moje.

3. Przed przećiwniki memi ty gotuieß/ stoł moy/ y głowe moie pomázuieß/ Oleyki/ktemu czáßá ma oplywa/ á miłość twoiá nie odmienna bywa/ przećiw mnie: owßem w twoim domu Pánie/ ná wieczne czásy/ bedźie me mießkánie.

Tenże.

PAn moy ktory záwżdy/ mnie sam rządzić raczy/:/: Ten mie w niedostátku/ nigdy nie przebaczy/

Wßystkiego obfićie/ záwżdy mie nabawi/ na hoinych paświskách/ on mie sam postáwi.

2. Zdrowymi wodámi/ Dußę ma nápoi:/: Wßystkie jey kłopoty on sam uspokoi: ✠ W káżdym obładzenu/sam ja on náwroći/ żáłosne me czásy/ w wesele obroći.

3. Wywiodł mie ná droge/ swych spráwiedliwości:/: Dla Jmienia swego/ odpuścił me złości ✠ Ták iż choćbym chodził/ w ćieniu śmierći wieczney/ nie strách mie nic złego/ bom w straży bespieczney.

4. Záwżdyś zemna Pánie/ w mey każdey potrzebie:/: Miotły twey karánie/ cießy mnie od ćiebie ✠ Zgotowáłeś mi stoł/ mych wielkich rádości/ ná żáłość tym co mnie/ czynili przykrości.

5. Nátrzeß głowe moje/ máściámi drogimi:/: Kubek moy nápełniß/ winy wybornymi ✠ Zdáwiß miłosierdzie/twe ná mie nedznego/ tu iuż po wßystkie dni/ żywotá mojego.

6. A bede ja mießkał/w domu twoim Pánie:/: Ják jedno nadłużey/ mojich dni dostánie ✠ Bede w krolestwie twym/ iuż mießkał bespiecznie/ co ty sam rácz spráwić/ mnie ná wieki wieczne: Amen.

PSALM XXIV.

Domini eſt terra & plenitudo ejus.

KRag ziemie/ y ze wßytkimi Pobyt ná nim máiący-

mi/ Własnością swoią Pan mianuje Bo mu ná morzu

grunt sprawił W rzekách go mocnie postáwił/ Ták/ że

nigdy nie poßwánkuje.

2. Kto dostąpi twojey gory Powiedz Pánie? álbo ktory Ná mieyscu twoim świetym stánie? Kto myśly rece záchował Czyste/ á kto śie wárował Krzywych przysięg ná oklamánie.

3. Tenći poblogosławienia/ Ten y usprawiedliwienia Dostąpi od Páná swojego: Tákowy Páná ßukáiąc/ W twarzy śie jego kochaiąc/ Jest potomkiem Jákobá cnego.

4. Podnieśćieß śie wy iuż brony/ Idźie Krol niewyßłowiony/ Aby mießkał ná wieki z wámi. Co zá Krol niewyßłowiony? Krol co w mocy doświadczony/ Mocny walecznik jest zá námi.

5. Ale otworzćieß śie brony Idźie Krol niewyßłowiony/ Aby mießkał ná wieki z wámi. Co zá Krol niewyßłowiony? Krol co w mocy doświadczony/ PAn Zastępow/ á Krol z chwałámi.

PSALM XXV.

Ad te Domine levavi animam meam.

DO ciebie z dufnością Pánie Moie serce podnoße/:/ Niechayże zá swe dufánie Pośmiechu nie odnoße/

Wßák ktorzy w cie dufali/ Nie byli nigdy zelżeni/

Có im złość wyrządzali Ci bywali pohánbieni.

2. Drogi twoie świetobliwe Rácz mi Pánie objáwić :/: Ścießki swe nie obledliwe Rácz przedemną postáwić/ Prowadźże ty mnie iuż sam/ A w prawdzie swoiey przy mnie stoy: Záwżdyć ia tobie dufam/ Boś ty Bog y Zbáwiciel moy.

3. Ráczże ná swe sliłowánie/ Wspomnieć sobie łáskáwie :/: Ktorym że nie skąpiß Pánie/ Wie to wßytek świát práwie: Rácz grzechy mey młodości Wygładźić z swojey pámięći: Rácz z swey dobrotliwości Wrocić mi swe dawne chęći.

4. Dobry á ßczyry jest to Pan/ Bo nikomu nie ßkodźi :/: Owßem budźi grzeßniká sam/ Y ná droge náwodźi. Ciche w sprawiedliwości Prowádźi sam po drogách swych/ Strzegąc/ by w jákiey złości Nie zepsował śie ktory z nich.

*** 5. Prawdá/ták że zlitowánie/ Są to Páńskie własności:/: Tym jáwne co jego zdánie Chowáią w uczćiwości. O Pánie przez swą miłość/ Y dla imienia świętego Odpuśćiwßy moie złość/ Puść mie z járzmá teskliwego.

6. Jest kto coby śie prawdźiwie Bał Páná Bogá swego:/: Temuć śie záwżdy ßczęśliwie Powioda spráwy jego: Piękny máiąc dostátek/ Wesół zażywáć gobedźie/ A w ktorym z jego dźiatek Y dźiedźic pewny zásiedźie.

7. Pan táiemnice obkryie/ Y myśl swego Przymierza :/: Temu/ co pobożnie żyie/ A do Zakonu zmierza. Do ciebie oczy swoie Obracam/ y duchá mego/ Pewien że nogi moie Wyzwoliß z peta cießkiego.

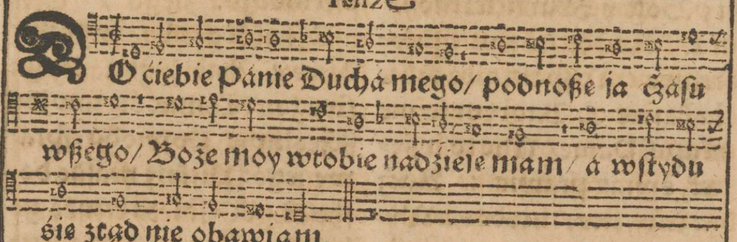
8. Pánie weź mie w swą obrone Z miłosierdźia twoie-

twojego :/: Ciasnoć mi ná káżdą strone/ Dla złośći trapiącego : Dußnoć wieß dußy mojey W ćießkiey nieznośney żáłośći / Nićći jey nie ukoi / Oprocz ćiebie ma dußnośći.

9. Weyrzy ná moje ćießkośći/Weyrzy ná moje troski :/: Zábacżże mych wßytkich złośći/A uskrom gniew swoy Boski: Bacż że nieprzyjaćiel moy Bez winy ná mie wywiera/Chcąc ná mie wylać jad swoy / Złośćią ledwie nie umiera.

10. O bądżże ty sam strożem mym/ Niechay sie zły nie śmieje :/: Nie day ábym został proznym Swojey w tobie nádźieje: Swiádomeś mey ßćyrośći / Swiádomeś y cnoty mojey: Jsráel w swey ćießkośći Niechże dozna łaski twojey.

Tenże.

O ćiebie Pánie Duchá mego/ podnoße ja cżasu wßego/ Boże moy wtobie nadźieje mam/ á wstydu śie ztąd nie obawiam.

2. Niech śie z mey nedze nie ráduią / ći ktorzy mie prześláduią / ták wßyscy co ćiebie cżekáią / nigdy zelżenia niedoznáią.

3. Ale wßyscy hárdzi grzeßnicy / woli twojey przestępnicy / ktorzy sprzeći wiáią śie tobie / odniosą wieczną hánbe sobie.

4. Náucz mie poznáć drogi twoje/ wpraw w twe ścießki nogi moje / wiedź mie w prawdźie twey: boś ty mego/ Bogiem z báwienia dniá káżdego.

5. Wspomni ná miłośierdźie swoje / ná dobroći dawne twoje/ y przebacz grzechow mey młodośći/ á pomni ná mie z swey lutośći.

6. Oto Pan wielkich dobroći / przetoß y grzeßnych náwroći/ ći che w swym sądźie bedźie wodźić / pokornym da w swych drogách chodźić.

7. Wßytki drogi páná náßego/ są miłość y prawdá jego / á zwlaßcza tym co go ßukáią / w przymierzu śie jego kochaią.

8. Przebacż że dla Jmiena twego / występku mego ćießkiego / wßák ty uczyß drog twoich Pánie/ tych co drzą ná twe roskázánie.

9. Duße ich w dobrym mießkáć beda/ Ziemie Potomstwem ośieda táiemnice im swe objáwiß/ y przymierze swoje oznáimiß.

10. Ja też wznoße ktobie oczy swe / byś wyrwał z śidłá nogi me/ á weyrzał ná mie z swey litośći / y ulżył nądz y też trudnośći.

11. Z fráśunkow ćießkich sercá mego / wyrwi Pánie sługe twego/ weyrzyß ná moje uniżenie / á odpuść wßytko me zgrzeßenie.

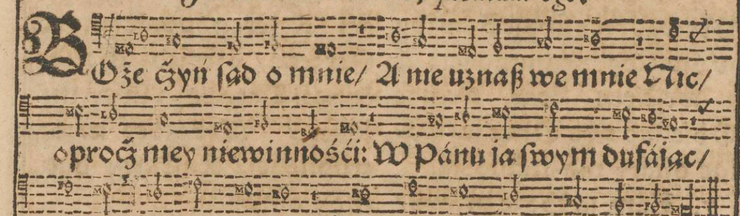
12. Obacż mych tłumy niechetnikow/ ják wiele mych zawiśnikow / przeto strzeż y broń duße mojey/niech śie w swey ufnośći ostoj.

13. Strzeżże mnie ty sam cżáśu wßego / od niebespieczeństwá zlego / day wßćerośći chodźić przy sobie / ábych mogł záwżdy trwáć przy tobie.

14. Wybawże Jzráelá twego / Pánie z fráśunku wßelkiego / niech ućiśkow swoich pozbedźie / á twoje chwałe głośi wßedźie.

Psalm XXVI.

Judica me Domine, quoniam ego.

Bże cżyn sąd o mnie/ A me uznaß we mnie Nic/ oprocz mey niewinnośći: W Pánu ja swym dufáiąc/ O nego śie trzymáiąc/ Nie zmienie swey státecznośći.

2. Doświadcż mie sam Smiáley przed sąd twoy Pánie/ Jesli mi nie stánie dufnośći. Wezmi ná proby swoje

swoje Naskrytsze mysli moje/ Nie naydzieß w nich obłudności.

3. Toć roskoßy moje / Bawić oczy swoie Twoim świetym smiłowániem: Wiec y w prawdzie twey świetey Odemnie raz przyjetey/ Trwáć z całym usiłowániem.

4. Z ludźmi wßetecznymi / Y lekkomyślnymi / Z żadney miáry nie przestawam: A człowiekowi złemu W obłudzie swey skrytemu/ Nieprzyjáćielem zostawam.

5. Ná grzeßnych gromády / Ktorzy pełni zdrády / Ja nigdy łáskaw nie bede: Az ludźmi bezbożnymi/ W cnoćie nágánionymi / W towárzystwo nie zásiede.

*** 6. Toć zabáwy moje/ Mywáć rece swoje Záwżdy w świetey niewinności: A z weselem swey twarze Obiegáć twe Oltarze/ Pálac ofiáry wdzięczności.

7. Tám ja Boże prawy/ Twoje dziwne spráwy/ Opowiem świátu wßytkiemu: A pieśni wdzięcznie wßedzie / Głos moy wykrzykáć bedzie / Imieniu twemu Boskiemu.

8. Mojeć to kochánie Twoy dom/ twe mießkánie Nápełnione twoją chwałą: Y nie mam nic milßego / Nad dom Przybytku twego / Iż w nim znam pocieche stałą.

9. Przetoż w dzień pomsty swey / Nie skłáday duße mey Z niezbożnymi w osádzenie: Ani z krwie niesytymi / Ni z ludźmi okrutnymi / Daway mie ná zátrácenie.

10. Rece swe do złości / Y wßelkiey sprosności/ Pogotowiu záwżdy máią: Ródzi przyjmuią dary / Pátrzą ná sie przez spáry / O spráwiedliwość nie dbáią.

11. Jáć swey niewinności Z sercá uprzeymości Strzege / y strzedz chce do końcá: Ty tylko z swey miłości / W káżdey mojey trudności/ Láskáwy bądź moy obrońcá.

12. A ja mocnie stojąc / Szwánku sie nie bojąc/ Pełen nie mylney nádzieje/

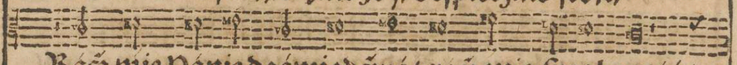
Wnide

Wnide do Zboru twego/ go/ Wielbiąc twoie możne Wyznam cie być sławne- dzieie.

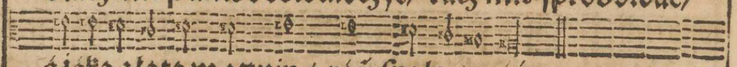
Tenże.

Sądź mie Panie/ á uyrzyß niewinność moje/ Rep. To bie ufá iąc zawżdy/ bespiecznie stoje/

Rácz mie Pánie doświadczyć/ racz mie sprobować/

á jáko złoto w ogniu / rácz spolerować.

2. Miałem twe miłosierdzie przed sobą záwżdy:/: Spráwowałem swoy żywot według twey prawdy. Nie miałem towárzystwá z niestáteczny mi / áni wnide w jeden dom z niepobożnymi.

3. Nie miałem sercá ku złym/ áni mieć bede:/: Z niecnotliwym pospołu nigdy nie siede / záchowam rece (da Bog) wswey niewinności / twoy oltarz otocze kołem rádości.

4. Aby ludzie głosu twey chwały słuchali :/: Az ust moich twe dziwne spráwy poználi/ mam roskoß Pánie pátrząc ná twoy dom świety/ y ná przybytek wieczney chwały twey wzietey.

5. Nie trác Pánie duße mey ze złoczyńcámi :/: Ani żywotá mego z mężoboycámi / ktorzy w swym okrucieństwie nie máią miáry/ á rece nápełnili / cudzemi dáry.

6. Pánie jam żył wßytek swoy czás w niewinności :/: Zbaw mie á użáłuy sie mojey ciesskości / prostom chodził / á to są twe dáry Pánie / przetoć bede we Zborze dziękował zá nie.

PSALM XXVII.

Dominus illuminatio mea.

PAn światłem moim jest czasu każdego / Jest Pan jest podpora żywotá mojego / Y y strożem mym nie stráchy mie trwogi / Rep. ktoż jest coby mi miał być srogi ? Bo kiedy śie źli na mie zbierájá/ Radząc śie jákoby mie pożárli/ Y jákoby mi duße wydárli/ Z hánbą wstyd tylko z tad odnaßáją.

2. Niechay mie swoim obozem obtoczą/ Serce śie ich nie mose nie boi:/: Niech na mie choć jak do sturmu przyskoczą/ Dußá ma w Pánu bespiecznie stoi. O jednom prosił Páná swojego / O co śie modle/ y bez przestánia : Zebym mogł mießkáć áż do skonánia W naświetßym domu pálacow jego.

3. Zebym z pilnością tám śie przypátrował Páná swojego dziwney zacności :/: W jego słuszności żebym roskoßował/ Rostąc w zbáwienney Páńskiey mądrości : Támći mie moy Pan záchował cále / W niebespieczeństwie mie skrywßy moim / Pod niedobytym namiotem swoim/ Postáwił mie tám jáko ná skále.

**4. Y zostáwił mie Pan w tákiey otuße/ Że mi wygráć nád przeciwnikámi :/: Já co go ja ze wßytkiey mojey duße / Slubuje sławić wdzięcznie pieśniámi. Vsłyß mie Pánie wołájącego / A nárzewliwe moje wołánia/ Vżyć mi swego porátowánia/ Day mieysce prozbie wzywájącego.

5. Twoichći to ust świete roskázánie / Zebyśmy twarzy twoiey ßukáli :/: Przeto ż też ciebie dußá mojá Pánie Szuka/ y ßukáć chce / by nádánadaley : Tylko mie nie karz niechętną twarzą / Ni w gniewie sługi opuszczay swego : Boś w zły czás dawno rátownik jego/ Nie odstępuy mie Boská swá strażą.

6. Wpadłem robácom swym w zápámiętánie / Leż mie Pan przyjął ná ręce swoie :/: Jáwże mi tedy drogi swoie Pánie / Y náprowadź mie ná ścießki twoie/ Ná złość tym ktorzy mie podstrzegáją : Od ich śpieczeństwie mie skrywßy moim / Pod niedobytym namiotem swoim/ Postáwił mie tám jáko ná skále.

**7. Jużciby było dawno mie nie zstáło / Y w troskách moich/ y w mey trudności:/: Kiedyby serce moje nie ufáło/ Jż w ziemi żywych żyć mam w rádości/ Czekay ná Páná / nie trác dufności/ Oná utwierdzi sam serce twoie Kiedy mu spráwy poruczyß swoie/ Czekay go mężnie w swey cierpliwości.

Tenże, Nota Psálmu XXV.

PAN świátłość ma/ zbáwienie me / á kogoß śie bede bał :/: Pan moca żywotá mego / kogoß śie bede lękał / kiedy ná mie źli nátárli/ áby ciáło me pożárli / ći co mie w ohydzie mája / potknawßy śie upadáją.

2. Choćby przeciwko mnie woysko/ choćby woiná powstálá :/: przećie serce y dußá w nim/ mojá bedzie ufálá: jednegom od Páná żądał/ od niegoż bede wyglądał/ ábym mießkał w domu jego / przez wße dni żywotá mego:

3. Abych śie przypátrzył Páńskiey / piękney ochędożności:/: bym w jego kościele myślił/ o jego wßechmocności/ bo mie on y z zdrowiem moim / okryie przybytkiem swoim / w swoy mie námiot zchowa cále / wywyższy mie ná swey skále.

4. A ták głowe moje sam Pan/ wywyższy w swojey mocy:/: że mi da ná okoliczne Przeciwniki pomocy/ in zásie w przybytku jego /

z sercá prawie ochotnego / dam ofiáre wykrzykánia / chwalac Páná bez przestánia.

5. Słyß mie Pánie kiedy wołam / zmiłuy śie / słyß mie Páne :/: rozmyślawa serce moje / żeś dał to obiecanie / ßukaicie oblicza mego / otoß Pánie ßukam jego / nie kryjße twey świetey twarzy / áni mie w swym gniewie karzy.

6. Tyś sam pomocą moja był / przeto mie nie opußczaj :/: Boże zbáwienia mojego / teraz mie nie porzucai / choć mie oćiec z Mátką moja / odbiegli z obroną swoja / tobiem jednák / o moy Páne / nie przyßedł w zápámietánie.

7. Náucz mie Pánie drogi twey / y wiedź ścießkámi twymi :/: Dla tych co mie podstrzegáia oczymá niechetwymi / nie day mie ná wolą moich / Nieprzyjaćioł co ust swoich / ná ßczery falß używáia / y okrućieństwem pałaja.

8. Ale ja wżdy przećie wierze / iże w ziemi żywiących :/: oglądam y też użyje / dárow Páńskich trwaiących : á ty Dußo Páná czekai / bądź stáłą nic śie nie lękai / boć Pan umocni twe serce / nań śie wżday / nikt ćie nie zetrze.

Tenże, Nota Pieśni CXCIII.

PAN ogniem swojey świátłości / rozświeca moje ćiemności : Pan strożem mego żywotá / zkąd śie ja mam bać kłopotá?

2. Kiedy ná mie wßytkie zbroje / wßytkie znieśli rády swoje / sámi źli ludźie upádli / w śidłá / ktore ná mie kładli.

3. Niech widze woyská znieśione / niech widze drzewá złożone / ufáiąc Páńskiey pomocy / nie boje śie żadney mocy.

4. Oto proßę Páná swego / ábym mießkał w domu jego : dáiąc mu cześć / pokł wieku / dostawáć będzie człowieku.

5. On w niebespieczeństwie moim / skrył mnie pod namiotem swoim : uwiodł mie / y stáwił w cále / ná niedostąpioney skále.

6. Y dźiś mi ták pAn moy tußy / że mieć gore moiey dußy : á ja w świetym domu iego / wyznam go bydź Bogá mego.

7. Vsłyß / Pánie / prośbe moje / á okáż mi łáske swoje / k tobie myśli me wzdychá ia / ćiebie oczy me ßukáia.

8. Nie kryi przedemną swey twarzy / áni mie swym gniewem karzy : ale mie w mojey trudności / wspomagai / Boże litości.

9. Rodźice zápámietáli / przyiaćiele zániedbáli : ále mie pAn nieprzebaczył / owßem ogárnąć mie raczył.

*** 10. Zdaw mi / Pánie / drogi swoje / náwiedź mie ná ścießki twoje / z ktorych by zepchnąć mey nogi / niemogł nieprzyjaćiel srogi.

11. Nie day mie ná pewne męki / do złych ludźi krwáwey ręki : widze świátki nieprawdźiwe / słyße ná śie kłamstwo żywe.

12. Jużby mie w troskách nie stáło / by serce w tym nie ufało / że ma wyniść z tych trudności / á użyć ießcze rádości.

13. Przeto Páná oczekaway / á nießczęściu śie nie daway / pAN utwierdźi serce twoje : temu poruć rzeczy swoje.

PSALM XXVIII.

Ad te Domine clamabo, Deus meus ne sileas.

2. Vsłyß wołánie / usłyß proßę / Bacz że rece do

nieba wznoße: Nie licz mie z ludźmi niepráwymi/Nie trác mie pospołu z grześnymi/Niechay z nimi cząstki niemam/ Wßák wieß że o nie nic nie dbam.

3. Chęć jezykiem opowiádáją / A w sercu jad ßczyry chowáją / Niechayże śie im tedy Pánie/Wedle uczynkow płacá stánie / Niech láske znáją po tobie/ Jáka záßłużyli sobie.

4. Namniey bowiem o cie nie dbáją: Ani spraw woich uważáją: Przetoż im z swey sprawiedliwośći Że wßelkiey ich niebeßpieczności/Nie tylko wstáć nie pomożeß / Lecz potepiß gdyż to możeß.

***5. Bądźże chwalá Bogu wiecznemu/Że dał mieysce wzdychániu memu: On jest siłá/ on tarcza moja/Zá nim ja używam pokoja:Przetoż śpiewáiąc w rádości / Chwałe dam jego miłości.

6. Pan jest siłą swemu ludowi: Pan rátunkiem swemu Krolowi / Miey na swey pieczy wierne swoje/A ßcześć Pánie dziedzictwo twoje/ Pásąc je dobrámi swymi / Ozdob chwałami wiecznymi.

Tenże, Nota Pieśni CCVI. Albo Taż

KRolu Niebieski/zdrowie duße mojey/do ciebie wołam/ á ty twarzy swojey / nie kryi przedemną/ albo mie już z temi/ licz/ co są w ziemi.

2. Słyß prozby moje/które w káżdey dobie / posyła człowiek żałosny ku tobie/ płáczem podnoßąc rece ku áśnemu/Domowi twemu.

3. Nie kładź mie w poczet z ludźmi niepráwymi / nie zátrácay mie pospołu z grześnymi:ktorzy jezykiem chęć opowiádáją / sercem zdradzáją.

4. Zápłáć im według ich uczynkow/Pánie/uczyń nagrode / ktora zá ich stánie: niech láske jáką záßłużyli sobie/ znáją po tobie.

5. Niechcą rozumieć Páńskiey rády twojey / że mie podwyższaß ty sam z łáski swojey : przeto je zniszczyß: ázá twoja ráną / już nie powstáną.

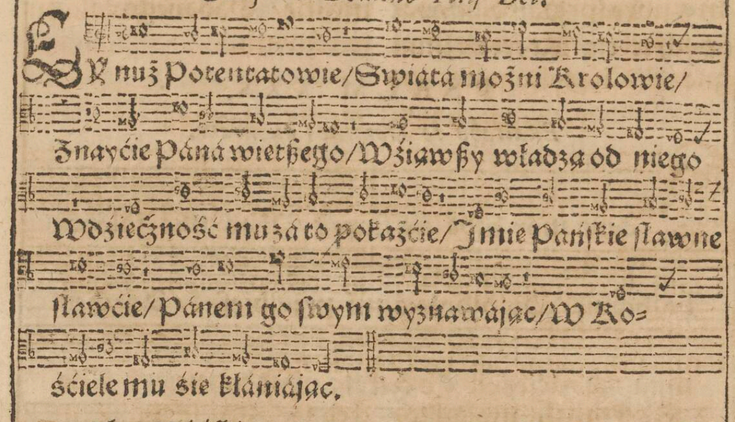
***6. Pánu bądź chwałá/ u ktorego były / ważne mie prozby: to tarcz/ to mesiły: k temu śie zawżdy moje serce kłoni / á on mie broni.

7. Ztąd dußy mojey wesela dostawa/ztąd serce moje Pánu chwałe dawa / Pan lud swoy chowa/ Pan jest nieprzebitem / Krolowi ßczytem.

8. Miey ná swey pieczy / Oyćze miłośierny / dziedzictwo swoje/y wßytek lud wierny: żyw je w dostátku/y w wadze u świátá / ná wieczne látá.

PSALM XXIX.

Adferte Domino Filij Dei.

2. Głos Páński wody lesie / Y morzem straßnie chwieje/ Głos Páński piorun srogi/Rzuca/z tąd wielkie trwogi / Głosu Páńskiego możności/ Kto wysłowi/ y godności / W głosie swym Pan pokazuje/ Że on nád wßytkim pánuje.

3. Rosłe Cedry Lybáńskie/

ſkie/ Drzuzgocą głoſy Páńſkie/ A choć ſie ich korzenie/ Vieły mocno ziemie/ Przećie je z gruntu wywrnca: Głos Páński gory obraca/ Że mu ſkaczą iák cieletá/ Iák jednorożcow kozletá.

4. Ná ten głos Páński ſrogi/ Z ogniem powſtáią trwogi/ Arábſkie drżą puſtynie/ Iż ich ten ſtrách nie minie/ A zwierz dziki ſie fráſuje/ Aż wiec y dzieci ſwe truje/ Láſy z liśćia opadáią/ Bo czyi to głos dobrze znáią.

5. Leć Pánie chwał twych wiele/ Ktore brzmią w twym Kośćiele/ Bo tám chceſz być uznány/ Pan nád wſzytkimi Pány: Jużeś ná ten czás krolował: Gdy ſtráſzny potop świát pſował/ Pan krolować nie przeſtánie/ Poki jedno wiekow ſtánie.

6. Pan lud ktory miłuje/ Ten meſtwem opátruje/ Przy mm w potrzebie ſtawa/ Z ſzcześćiem pokoy mu dawa. Przetoż wy Potentatowie/ Swiátá możni Mónárchowie/ Znayćie nád ſobą wyższego/ Bo czymeśćie/ to od niego.

PSALM XXX.

Exaltabo te Domine, quoniam.

PAnie moy bede ćie ſławił/ Boś mie żałości pozbáwił/ Do ozdobyś mi przyſpieſzył/ A tyches mną nie náćieſzył/ Co czekáłą upadku mego/ Nie lekáiąc ſie ſądu twego.

2. Pánie wołałem ku tobie/ A tyś mie wſpárł w mey chorobie/ Juzći był/ widząc ſie w grobie/ Moy żywot/ zwątpił o ſobie: Áleś mie od grobu záchował/ Y żywotemeś mie dárował.

3. Zborże Páński ſpiewáy ſwemu/ Obrońcy dobrotliwemu/ Vczyń cześć powinną z chęći/ Jego naświetſzey pámięći: Nie długość mieyſcá gniewu dawa/ Bo go w okámgnieniu przeſtawa.

4. Ale miłoſierdźia ſwego/ Niechćiał mieć zámierzonego/ Jeſli wieczor záfráſuje/ Tedy ráno umiłuje. Ja ſzcześćiem ſwoim wyniesiony/ Y doſtátkiem uſpokojony.

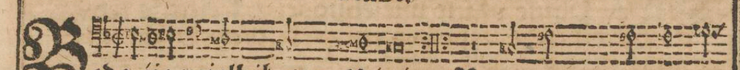
5. Smiałem rzec: w tey ſłubie ſtoje/ Że ſie odmiány nie boje. Pánie twoją łáſką byłá/ Mnie ták mocno utwierdźiłá: Ale ſkoroś ſwą twarz odwrocił/ Záráze-meś umyſł moy ſkrocił.

6. Przetożem wołał ku tobie/ W prozbách ſwoich/ mowiąc ſobie: Co zá korzyść mocny Boże/ Mego zginienia być może? Jzalić prochu cześć bedźie dawał/ Albo y twą dobroć wyznawał.

*** 7. O Pánie ráćz ſie ſmiłować/ A mnie ſmutnego rátować/ użyłeś zwykłey litości/ Obrociłeś płácz w rádości: A zgáwſzy ze mnie wor żałobny/ Włożyłeś ná mie płaſzcz ozdobny.

8. Przetoż ćie z weſelem wſzędzie/ Duſzá moją wielbić bedźie/ Twoją chwałą wieczny Pánie/ W Pieśniách moich nie uſtánie/ Boś mie ty żałości pozbáwił/ A rádośćiś mie záś náwáwił.

Tenże.

BEde ćie wielbił moy Pánie/ Rep.

Poki mie ná świećie ſtánie: Boś mie w przygodzie rátował/ y śmiechow ludzkich uchował.

2. Pánie/ wołałem ku tobie/ á tyś mie wſpárł wmey chorobie: dodałeś mi ſwey pomocy/ żem nie uyrzał wieczney nocy.

3. Zborże Páński/ śpie-

way swemu/ Obrońcy napewnieyßemu/ uczyń cześć powinną z chęći/ iego naświetßey pámięći.

4. Gniew iego nie trwálßy piány/ á łaski wiek nieprzetrwány/ kogo wieczor záfrásuje/ tego ráno umiłuje.

5. Mnie pó prawdźie ßcześćie było/ták dálece już zbłaźniło/ żem śmiał rzec/ w tey klubie stoje/ że śie odmiány nie boje.

6. Pánie/ twojá láská byłá/ mnie ták mocno utwirdźiłá: ále skoroś twarz odwrocił/ wnetes moje hárdość skrocił.

7. Cożem ja miał począć sobie/ jedno głos podnieść ku tobie? co zá korzyść/ mocny Boże/ mego zginienia bydź może?

8. Zalić proch cześć będźie dawał/ álbo twa dobroć wyznawał? O Pánie rácz śie zmiłować/ á mnie smutnego rátować.

8. Vżyłeś zwykłey litości/ obroćiłeś płácz w rádości: zdjąłeś ze mnie wor żałobny/ á włożyłeś płaßcz ozdobny.

10. Przeto ćie wesołą wßędzie/ Dußá moja wielbić będźie/ twoja dywałá/ wieczny Pánie/ w uśćiech moich nie ustánię.

7. Cożem ja miał począć

PSALM XXXI.

In te Domine speravi, non confundar.

W Twey Pánie ufam wielebności/ Niechże tedy/ proße/ V Wstydu nie odnoße/ Vżyi ná demną swey litości/ A dla śiebie sámego/ Zbaw mie w ßystkiego złego.

2. Rácz przyjąć mile prozby moje/ A z tey mojey nedzy/ Wyrwi mie co prędzy: Pokaß tym przy mnie śiły swoje/ Boć ja do ćiebie bieże/ Jáko ná pewną wieże.

3. Tyś zamek mojey bespieczności/ Brońże mie nedznego/ Dla imienia swego: Bym śidło przeklętey zazdrości Mogł minąć/ rácz mi pomoc/ Wßákeś ty sam mojá moc.

4. Oddawamći śie w ręce twoje/ Boś mie odkupił sam Ciebieć swym Pánem znam. Te sobie brzydźi serce moje/ Co miłuja proznośći/ Ja dufam twey miłości.

*** 5. W twojey śie ja ćieße lutości/ Táć moim kochániem/ Tá urádowániem/ Dla tey/ w każdey mojey trudności/ Láskáwieś mi śie stáwił/ V dußeś ma wybáwił.

6. Tyś mie nieprzyjaćiołom mojim Możnie odeymował/ Zdrowego záchował: Tyś mie posłał duchem swoim/ Wiodąc przestronną droga Mnie podłą ciężßa trwoga.

7. V teraz śmiłuy śie moy Pánie/ Boć w tym z frásowániu/ V ukłopotániu/ Żywotá mojego nie zstánie. Kto weyrzy ná osobę/ Snádnie pozna chorobę:

8. Oczy w cießkim płáczu zbolały/ Serce me struchlało/ A ciało zemdlało/ Látá przed czásem zucieká-ły/ V żywot już ustawa/ Bo śie w kościách nie zstawa.

9. Smieją śie ze mnie przeciwnicy/ Sąsiedzi śie śmieją/ V głowámi chwieją: Aż y powinni moji wßyscy/ Mijáją mie z dáleká/ Wzgárdzonego człowieká.

10. Od wßytkichem ták porzucony/ Jáko trup śmierdzący/ Już w grobie leżący/ V jáko skorupá wzgárdzony/ Wßyscy mi urągáją/ Wßyscy śie oßczerzáją.

11. Wßytko ich ná mie buntowánie/ Jákoby to sprawić/ Gárdłá mie pozbawić. Aleć ja Pánie mam dufánie/ Żeś ty Bog moy obrońcá/ V będźieß áż do końcá.

12. Wiem ja że w świętey

rece twojey Crżymaß moje látá/ Y Bieg mego świátá: A prżetoż nedzney dußy mojey Nie dopußćżay ná meki / Niepržyjaćielskiey reki.

13. Rozświeć twarż swoje świetą proße / Nád swym służebnikiem/ Bądź mi pomocnikiem: A niechay wstydu nie odnoße/ Iż ja dufáiąc tobie/ Wzywam ná rátunk sobie.

*** 14. Niech źli z złymi spráwámi swymi/ Pohánbione plemie/ Zápádną pod ziemie: Ustá niech śie stáną niemymi. Ludźi wßytkich kłamliwych/ A do tego chełpliwych.

15. O jáko jest wiele dobr Pánie/ Ktore tym gotuieß/ Co je swymi czuieß: Tym śie od ćiebie dobrże stánie/ Ktorży w tobie dufáią/ Ná zły świát nic nie obáią:

16. Tákie w swym namiećie ukrywaß/ Gdźie ich nie obudźi Nádetość złych ludźi: Tákie ná swym pokoiu miewaß/ Y strżeżeß z nich káżdego/ Jezyká wßetecznego.

*** 17. Niechże imie błogosłáwione Twoje Pánie będzie/ Bóś mie bronił wßędzie/ Ják miásto dobrże opátrżone: W twey świetey opátrżności/ Vżyłem bespieczności.

18. Byłoć to/ żem w strácha moy Pánie Już wątpił o tobie/ W chęći twey ku sobie: Aleś ty me smętne wołánie/ Oneyß potrżebney chwile/ Prżyiął do śiebie mile.

19. Miłuyćieß Páná świeći jego/ Bo trżyma z wiernymi/ Brżydźi śie hárdymi: Posilćie w nim sercá swojego/ Bo w nim pomoc uznaćie/ Co mu cále dufáćie.

Psalm XXXII.

Beati, quorum remissæ sunt iniquitates.

Szczęścia pewnego człowiek ten używa/ Do ktorego śie z łáską Pan ozywa / Nieprawość jego mu odpußczaiąc / Y sprosny bárzo grzech pokrywaiąc /

Szczęśliwy co Pan jego przewinienia/ Nie poczyta mu do jego zginienia/ Ktorego prozen duch oblud- ności/ Y serce wolne od nießczyrości.

2. Gdym nieprawości mi lżeniem chćiał znikáć Grzechu y słowkiem przed Bogiem nie tykáć Schnąć iely we mnie sprochniałe kości/ Z wielkiey/ dla grzechow/ we mnie teskności: Bo reká twoiá ná mie náćierałá/ We dnie y w nocy grzech moy wytykałá/ Zkądschnely we mnie me wilgotności/ Ják ziemiá w letne schnie gorącości.

3. Obaczywßy śie / tákem mowił sobie/ Grzechy me wßytkie/ iuż objáwie tobie/ Zlem dość prżed tobą odkrył sumnienie/ Daleś ná wßytko swe rozgrzeßenie: Tákći gdy człowiek czuie co do śiebie/ Nalepiey mu śie z tym ućiec do ćiebie/ Chociáby morże ziemie zálało/ On zá twą łáską zostánie cáło.

*** 4. Tyś ma ućieczká w káżdym utrapieniu / Ty mie wßytkiemu odeymuieß złemu/ Ty w uśćiech moich pobudzaß pienia/ jákie wiecżym co zbył więzienia. Y rzekłeś do mnie: Ja ćie bede wodził po drogách moich ábyś po nich chodził / Ja oká swego z ćiebie nie spußcże/ Anić śie potknąć kiedy dopußcże.

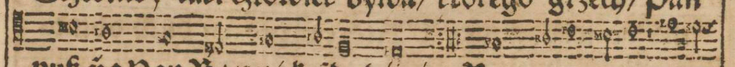
5. Jedno nie bądźćie tym/ czym jest koń/ áni Tym co Muł/ bo ći w rozum są obráni/ Kielznáć je trżebá/ y ulecować / Ktoby chćiał

nimi dobrze kierować. Nie jedne rozgę ma PAn Bog ná złego/ Lecz y ná pieczy ma w śie wierzącego/ We-

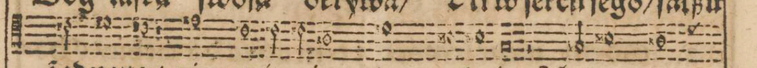
Tenże.

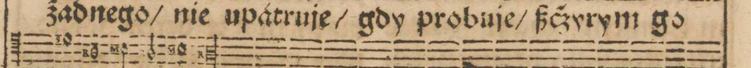
Błogosławiony káżdy ten/ktoremu grzech/ od-

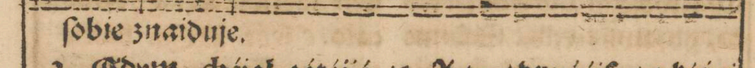
Szczęśliwy táki człowiek bywa/ ktorego grzech/ Pan

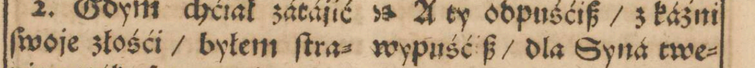
puść ćza Pan Bog ná káżdy dzień/ Rep.

Bog łáskę swoją okrywa/ Ni w serce jego/ fałszu

żadnego/ nie upátruje/ gdy probuje/ ſzczyrym go

sobie znajduje.

2. Gdym chćiał zátáić swoje złości / bylem strapion/ták yż we mnie uwiędły kości :/: bo mie ręká twojey srogości/ w nocy/ wednie/ dotyká dla mojich sprosności ✠ Moy Duch ścisniony/ byl z káżdey strony/ ná sądy twoje/ siły moje/ wyschły jak wśrzod letne znoje.

3. Y umyślilem już moy Pánie/ swojich złości/ uczynić przed toba wyznánie :/: Rzekłem: grzech moy oznaimie tobie/ áni zadnych/ nieprawości / zátáje w sobie ✠ A ty odpuścisz / z káźni wypuścisz / dla Syná twego / we krwi jego/ omyjesz mie wierzącego.

4. Otoć sie beda modlić Swieci/ w dzień potrzeby/ składając ufność w twojey chęci :/: Choć sie wylejá náwáności / dyoćiá je też zwykłe jich obeidą krewkości ✠ A przecie ná nie / nie nie przypadnie/ ták szkodliwego/ gdy cie swego/ máją obrońce pewnego.

5. Tys jest szczytem wybránych Pánie/ zá obrona/ twoją mnie sie nic źle nie

stánie:/:

stánie :/: Rácz mie wywieść z mojich trudności/ á ja tobie záśpiewam ku czći Pieśń rádości ✠ Serdeczne pienie / zá wyzwolenie/ dam Pánu memu/ náświetszemu/ ufając słowu Boskiemu.

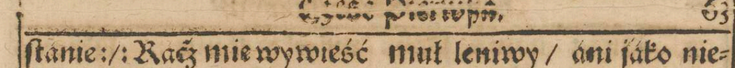
6. Bo mowisz do mnie w ten sposob sam/ yż ja tobie myśl zdrową / y rozum dobry dam :/: Y ná droge zbáwienia mego / náprowádze cie sam/ z miłosierdzia swojego ✠ Y dam ci ráde/ odjawszy wáde / jásnym wzrokiem/ słow wyrokiem / zásłonie cie przed złym okiem.

✠ 7. Nie bądźcie jáko koń á Mul rozumu nie máją/ lecz wędzidłem / y uzdą rządzeni bywáją ✠ A nád to człowiek / przez wszystek swoy wiek/ ma sie miárkować / y ujmować / ciálem Duchowi hołdować.

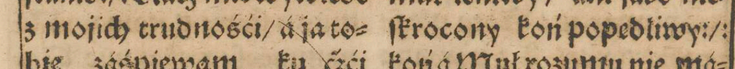
8. Niepobożnych trwogá nie minie/ á uporny/ Piekielną wieczną śmiercią zginie :/: Ale ktorzy w Pánu ufáją / w dzień potrzeby/ mocney ręki jego doznáją ✠ Cześć Bogu dáicie / z serca śpiewaycie/ wy sprawiedliwi / rzeczntyż żywi/ Pánie bądź nam miłościwy.

PSALM XXXIII.

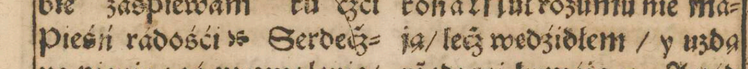
Exultate justi in Domino.

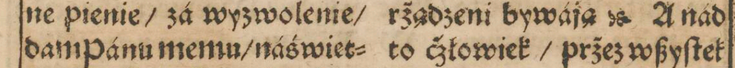
Wyż sprawiedliwi záśpiewaycie Weselac sie

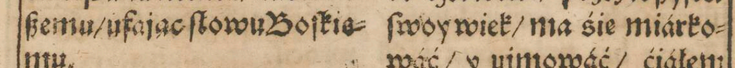
Wáße powinność pámietaycie/ Chwalić Páná

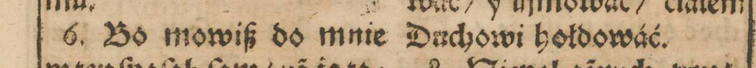
w swoim Pánie/ Rep. Natoż sie udaycie/ Rep.

przez śpiewánie / głosy rozpuszczaycie/

Puzan umierzcie/ Ná Arfie złoconey / Náciągnicieś

strony/ W bebny uderzcie.

2. Pieśń nowa Pánu záśpiewaycie / Nową głosu wosołego :/: A z powagą to odprawiaycie / Dokáźcie misterstwá swego / Boć to PAn prawdźiwy / W spráwách świetobliwy / Trwa bez przestánia : A choć świat piástuje / Nie śpiąc záwżdy czuje / Nie ma ustánia.

3. Kocha śie Pan w spráwiedliwości / Y sądy swoje miłuje :/: Ziemiá pełná jego litości Ktorą wszytko opátruje / Niebios wysokości / Słowem swey możności / Onże sam spráwił : Onże duchem ust swych / Cmy woysk rozmáitych / W niebie postáwił.

*** 4. Onże zgromádźił morskie wody Jáko do státku iákiego :/: A żeby nie czynily śkody Zlał je w przepaść skárbu swego : Przetoż Okrąg świátá BOgá w wieczne látá Niechay śie boi : Niechay przed nim plemie / Co osiádło ziemie Ze drżeniem stoi.

5. Bo ledwie PAn wyrzecze słowo / Aż śie záraz wszytko stanie :/: Wszytko mu śie stáwi gotowo / Ná nánmnieysze roskazánie. Narodow práktyki / Pomieśał y żyki / Wniweć obrocił : Rzkomo chytre rády / Myśli pełne zdrády / Opák wywrocił.

6. Ale co sam ten Pan urádźi / To áż ná wieki trwáć będźie :/: A co zámyśli / przyprowádźi On do skutku swego wszędźie. Narod to szczęśliwy / Z ktorym dobrotliwy / Pan BOg przestawa / A ktory obliczným / Y ludem dźiedźicznym / Swoim wyznawa.

*** 7. Pan tylko z niebá poyrzy okiem Ná te tu ziemskie niźiny :/: A záraz po świecie żyrokim Wszytkie ludzkie uyrzy syny. Z pałacu swojego Widźi naświetszego / Co nas ná ziemi / Wszytkie sam spráwuje / Wszytkie opátruje / Dárámi swymi.

8. Wszytkie Pan widźi náśe spráwy / Bo przezeń serce stworzone :/: Widźi myśli nászych zábáwy / Bo mu záwżdy otworzone. Krolá nawietszego / Zadne woysko jego / Nie porátuje : Niech mocarz zwycięstwá / Sobie z swego mestwá / Nie obiecuje.

*** 9. Niebespieczna ufáć koniowi / Choćiaby y naretszemu / Szkodá ufáć y ramieniowi Swemu / choć nameznieyszemu: w sámym tylko Pánie / Kto ma swe ufánie W potrzebie káżdey / Ma z oká Páńskiego / Ná śie łáskawego / Obrone záwżdy.

10. Tych on strzeże w káżdey przygodźie / Broniąc od śmierći srogości / Tych że też nie pomorży w głodźie / Dáiąc im chlebá w hoyności: przetoż w tákim Pánie / Niechay nie przestánie / Dusza ufności: Gdyż ná wszytkie strony / Pewna swey obrony Z iego możności.

11. W nim wesela doskonálego Bedźiem wszyscy używáli / Cośmy w mocy jego świetego Imienia cále ufáli. Niechayże iuż Pánie / Twoje śmiłowánie / Po tobie znamy / Jáko wieś / że w tobie / A nie sámi w sobie Nádźieje mamy.

PSALM XXXIV.

Benedicam Dominum in omni tempore.

2. Panáś wyslawiaycie / ści Jmie Páńskie w ochotnę wzbudzeni do rádości Ze mną wynaszaycie:

Nigdyć śie nie zchronił/ Owßem głos moy usłyßawßy / Láskáwie śie nań oszwawßy/Od złych mie obronił.

3. Co pátrzáją w niego/ Bywáją w nim oświeceni/ Nie bywáją záwstydzeni Nigdy od żadnego: Nędznik w swey trudności/ Kiedy jedno Páná wzywał Záraz wysłuchány bywał/ Wychodził z ćießkości.

*** 4. Obozem ostáwia Bojące śie Páná swego Anioł Páński / y ze złego Możnie je wybawia. Skoßtuy kto chce tego/ Żeć to jest Pan dobrotliwy: Kto mu ufa/ ten ßczęśliwy/Nie rzeczeß inßego.

5. Przetoż wy wybráni/ Boyćie śie Páná swojego/ Nie umorzy z was żadnego/Przyznacie to sámi. Często głodzien bywa / Lew srogi strawy nie mając: Leż wierny w Pánu ufając/ Dostátkiem opływa.

6. Do mnie przydźćie dźiatki / Mey náuki posłuchayćie/ Jáko Pánu służyć maćie: Toć potrzebne gadki/ Jać bez wßelkiey zdrády (Kto ten długiego żywotá/ Prágnie użyć bez kłopotá/) Názyćze swey rády.

7. Strzeß jezyká swego/ Od káżdey przewrotney mowy/Ani obłudnymi słowy Nie zdradzay bliźniego/Porzuć złość/ bądź dobry / Szukay z pilnością pokoiá / Tedy dozna dußá twoiá Láski Páńskiey ßczodrey.

*** 8. Y ná teć stráßliwie/ Pátrzy Pan/ co broią złości / A ich pámięć w swey srogości/ Tráci sprawiedliwie: Leć wołáiącemu/ Vchá swojego nákłonił / Wezłey toni go obronił / Ták Pan czyni swemu.

9. A tych więc pilnuje / Ktore ná sercu skrußone/Y w duchu ich zátrwożone Żałośnie być czuje: Bo áć wiele złego / Ná wierne Páńskie przychodzi / Ale je Pan wyswobodzi Záwżdy ze wßytkiego.

10. On strzeże ich kości/ By z nich ktora pokrußona Nie byłá áni skázona / Od złośnikow złości. Złego

złość pobije / Bo z własney swojey niecnoty / Vpadßy w ćießkie kłopoty / Swiátá nie zázyje.

11. Ale sługi swego Pan ten duße okupuje / Y zbáwienie jey sprawuje / Że wßystkiego złego. Przetoż ztey miłości Niechay Bog błogosławiony Zostawa / ná wßytkie strony / Aż y ná wieczności.

Tenże.

Będę ia záwße wielbił/ Imie Páná mego/ nie wynidzie z ust moich/ nigdy chwała jego.

2. Pánem śie chlubić będzie/ jedynaczká moiá/ bo ia wźiął w swą obronę / do swego pokoiá.

3. Co słyßąc sprawiedliwi/ będą śie rádować/ y zá jego dobroći / będą mu dźiękować.

4. Ozwał mi śie Pan záraz / gdym krzyknął do niego/ y uspokoił wßystkie/ trwogi sercá mego.

5. O jákoß jest wesołe / oblicze twe Pánie/ ná ktore gdy kto weyrzy / wnet śie czerstwym stánie.

6. Ten chudźinká záwołał/ á Pan z Niebá swego/ usłyßał/ y wyrwał go/ z reku trapiącego.

7. Anioł jego zá káżdym/ sprawiedliwym chodźi / y z niebeßpieczeństwá go / káżdego wywodźi.

8. Skoßtuyćieß wßyscy ludźie/ jáko to Pan dobry/á jáko w miłośierdźiu/ swoim dźiwnie ßczodry.

9. O ßczęśliwyß to człowiek/ktory swe ufánie / położył w tak łáskáwym / á swobodnym Pánie.

10. Boićie śie Páná wßyscy / służebnicy jego / bo nie uczuje głodu/Dom sprawiedliwego.

11. Lwietá będą po leśiech/ od głodu ryczały / ále sługom swym sprawi/ Pan dostátek cały.

12. Słuchayćież mie Dźiateczki/ á ja was náućze/ y bojáźni was Páńskiey/ krociuchno wyućze.

13. Kto chce mieć długi żywot/ widźieć dobre látá/ á pobożnie zażywáć/ prágnie tego świátá.

14. Hámuy jezyk ode zley/ y wßeteczney mowy/ á nie obchodź śie z nikim/ obłudnymi słowy.

15. Przestań złego/ czyń dobrże/ á ßukaj pokoja/ á ták bedźie pływała/ w dobrách Dußá twojá.

*** 16. Oczy Páńskie pátrzaja/ ná sprawiedliwego/ ußy Páńskie słuchaja/ Głosu pobożnego.

17. Ale niepobożniká/ Pan z gruntu wywroći/ á wniweć wßystke jego/ pámiątke obroći.

18. Sprawiedliwy záwoła/ Pan usłyßy z Nieba/ y wßedźie przy nim stánie/ gdźie bedźie potrzebá.

19. Bliski Pan wßystkim ludźiom/ sercá skrußonego/ y kocha śie w człowieku/ Duchá pokornego.

20. Wiele złego przychodźi ná sprawiedliwego/ álego Pan wybawia/ záwżdy ze wßystkiego.

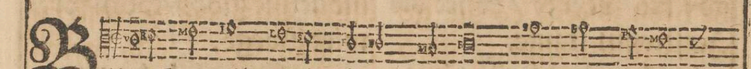
21. Strzegac áby nam nieyßa/ ze wßech jego kośći/ nie byłá obrażona/ w jego opátrznośći.

*** 22. Zabije złość złośnika/ y poginą wßyscy/ którzy sprawiedliwego/ mieli w nienawiśći.

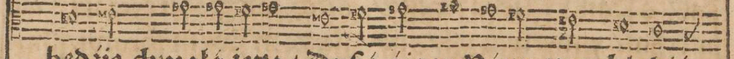
23. Ale Pan swoich wiernych/ sług zdrowie okupi/ y wyzwoli je mocnie/ od niezbożnych kupy.

24. A oni wybawieni/ uczćza Páná swego/ stáwiąc zawżdy y wielbiąc/ Jmie świete jego.

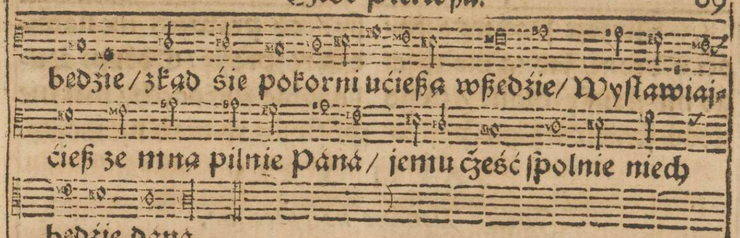
Tenże.

Bede chwalił Páná czásu wßego/ w ustách moich

bedźie chwałá jego/ Dußá śie w Pánu ma chlubić bedźie/

bedźie/ zkąd śie pokorni ućießa wßedźie/ Wysławiajćieß ze mną pilnie Páná/ jemu cześć społnie niech bedźie dana.

2. Wysłuchał mie Pan gdym ßukał jego/ Zdjął ze mnie strachy/ wyrwał mie z złego/ ktoryż nań w biedách swych pogladája/ y ktoryż śie do niego zbiegája/ ći beda od niego przygárnieni/ ná twarzy swojey nie záwstydzeni.

3. Ten nedznik wołał á Pan nádstáwił/ Vchá y bied go wßelkich pozbáwił/ Anjoł z obozem w okrąg tych bywa/ co śie go boja/ on ich wyrywa/ skoßtuy ják w dobroć Pan doświádczony/ ten co w nim ufa błogosławiony.

4. Boyćie śie Páná wy jego świeći bo tácy nedzą nie beda zdjeći/ co śie go boja/ á lwietá mußa/ głod ćierpieć y przemorow zákußa/ áleći ktoryż Páná ßukáją/ Vbostwá w niwczym nie doznawáją.

5. Zeidźćie śie Dźiatki/ słuchać w społności/ ja was náućze bogoboinośći/ ktoż jest co prągnie/ áby śie nażył/ kto miłuje dni by dobrá zażył/ strzeżże jezyká swego od złośći/ wárgi twe niech nie mowią chytrośći.

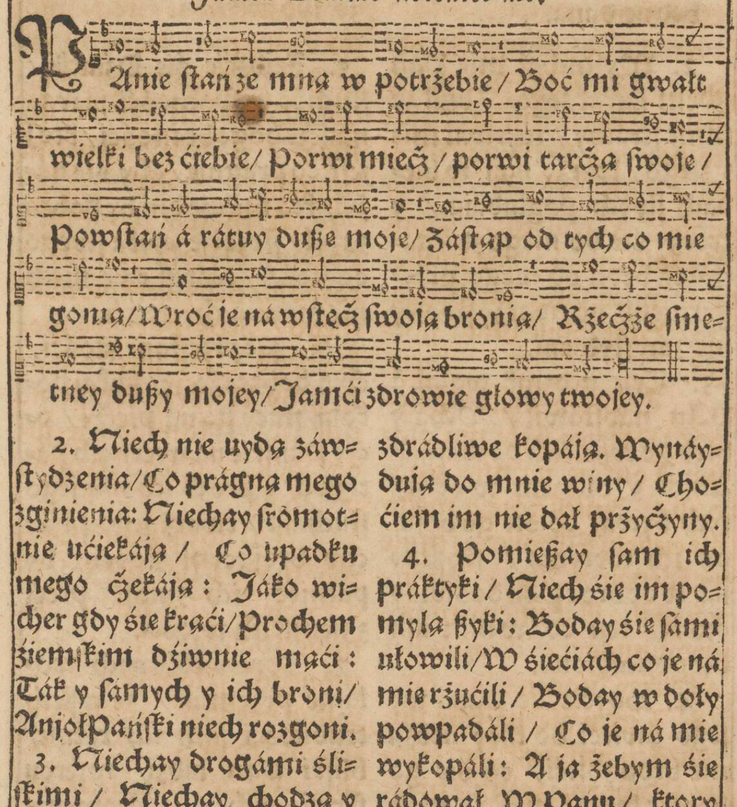
6. Poprzestań złośći/ czyń dobre rzeczy/ ßukai pokoiu/ miey go ná pieczy/ oczy Páńskie ná wiernych pátrzaią/ y prozb ich ußy jego słuchaią/ twarz jego przeciw brojącym złośći/ by pámieć ich zniosł precz z ziemskich włości.

7. Sprawiedliwych wołánie przymuje/ ze wßech trudnośći sam ich rátuje/ bliski Pan ludźi/ w sercu skrußonych/ záchowywa w duchu utrapionych: Wieleć nießcześćia sprawiedliwy ma/ wßákże go Pan ze wßego wyrywa.

8. Strzeże Pan jego kości/ co prawych nie nawiści y broni/ żadna się w jego nie skruszy dłoni/ złego złość straci/ á Pan spustoszy wszystkie sobie służących/ nikt nie ujdzie rozprosty/ Odkupi Dusze spustoszy w nim ufających.

PSALM XXXV.

Judica Domine nocentes me.

Pánie stań ze mną w potrzebie/ Boć mi gwałt wielki bez ciebie/ Porwi miecz/ porwi tarczą swoje/ Powstań á rátuy duszę moję/ Zástąp od tych co mię gonią/ Wroć je ná wstecz swoją bronią/ Rzecz że śmierć twey duszy mojey/ Jamci zdrowie głowy twojey.

2. Niech nie uydą záwstydzenia/ Co prágną mego zginienia: Niechay sromotnie uciekáją/ Co upadku mego czekáją: Jáko wicher gdy się kraci/ Prochem ziemskim dziwnie maci: Ták y samych y ich broni/ Anioł Pański niech rozgoni.

3. Niechay drogámi ślizkimi/ Niechay chodzą y ślepymi: Anioł pánski niechay je gromi. Niech je tá hárdość ich uskromi/ Bo ná mię śidłá stawiáją/ Doły zdrádliwe kopáją. Wymyślają do mnie winy/ Chociem im nie dał przyczyny.

4. Pomieszay sam ich práktyki/ Niech się im pomyłą sztuki: Boday się sami ułowili/ W sieciách co je ná mię rzucili/ Boday w doły powpadáli/ Co je ná mię wykopáli: A ja żebym się rádował W Panu/ ktory mię rátował:

*** 5. Niechże rzeką moje kości/ Pánie ktoć rowien w litości? Ty nie dawaß tra-

pić ubogich/ Okrucieństwu tyránow srogich: Ty chudźine ściśnionego/ Wyrywaß z rąk możnieyßego: Aćz się ná moy stan uczciwy/ Tárgnąć śmiał świádek kłamliwy.

6. Zá dobre mi złe oddáją/ Ná me gárdło zásiadáją: Chociażem ja/ każdy to powie/ Frásował myśl swą o ich zdrowie: Wornoßąc z Postem usilnie Modlitem się zá nie pilnie: Ták wiec sobie nayblizßego/ Brát żałuje brátá swego.

7. Táka pò mátce żałobá/ W jákiey byłá ma osobá: A oni się ná mię zchodzili/ Z nießczęścia mego się cießyli: Skryćie się mnie náßárpáli/ Ale y jáwnie ßczypáli: Ták mię w mojey niewinności/ Trapią bez wßelkiey litości.

8. Z jádu się ná mię pukáli/ Zebámi cießko zgrzytáli/ Y dwornie ze mnie prześganiáli/ Aby się zá to náje dáli. Dokąd Pánie mię obaczyß? Dokąd mię wspomoc nie raczyß? Duße moje z swey miłości/ Odeym od tych lwow wściekłości:

*** 9. A ja ćie będę wysławiáć/ Y w zborze świętych wyznawáć: A w pośrzodku ludu wielkiego/ Pokaże wdzięczność serca swego. Tylko niech się nie ráduią. Ze mnie/ co mię prześláduią/ Boć do mnie winy nie máją/ Niechże mi nie urągáją:

10. W mowie ich nie máß pokoju/ Myśla záwżdy o rozboju/ Żeby utrapić ubogiego/ Żeby porußyć spokoynego: Po uszy rozdárli geby Wyßczyrzywßy ná mię zeby/ Mowiąc: że już oglądáli/ Czego dawno pożądáli.

*** 11. Widziß Pánie krzywdę moję/ Nie milczże jáko o swoje: Nie stoyże ode mnie z dáleká/ Náder strapionego człowieká: Powstań ná sąd sprawiedliwy/ Osądź kto práw á kto krzywy: Nie cieß przeklętey zazdrości/ Przyznay mę sprawiedliwości.

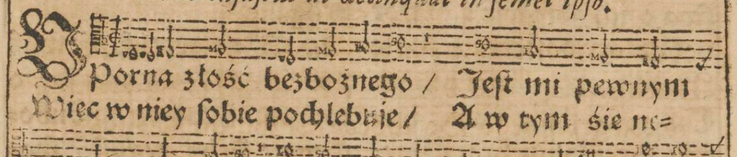
12. Niechay nie mowią w swey myśli/ Czyście ták

nań/to nam k myśli: Niechay tey nie odnoſą chluby/ Żeby mie przywiedli do zguby. Niech śie ráczey zápałáją/Co mojey zguby ſzukáją: Boday ſami lekkość mieli/ W ktorą mie przyoblec chćieli.

13. A ći day weseli byli/ Ktorzy cnoćie mey życzyli/ Niech mowią/ Chwałá bądź wiecznemu Ktory pokoy ſłudze ſwojemu Spráwuje z ſzczerey miłośći: Przetoż jezyk moy z wdzięcznośći/ Twey ſprawiedliwośći Pánie/ Sławić nigdy nie przeſtánie.

PSALM XXXVI.

Dixit injuſtus ut delinquat in ſemet ipſo.

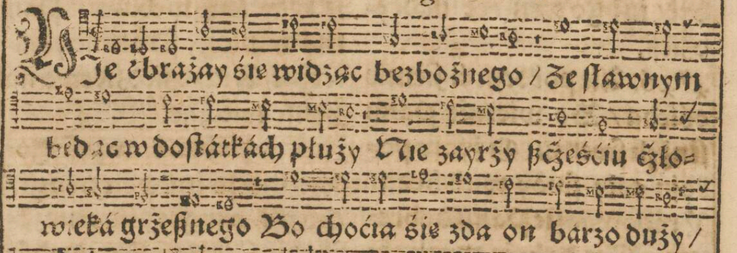
Porna złość bezbożnego/ Jeſt mi pewnym
Wiec w niey ſobie pochlebuje/ A w tym śie nie-
ſwiadkiem tego/ Że śie Bogá nie boi: Rep. Zdrady
dznik nie czuje/ Że pomſtá nád nim ſtoi/ Słuchać
pełne jego mowy/ Rep.
niechce rády zdrowey/ Dla zlepſzenia ſwojego: O-
wſzem w nocy śmie myśl bawić/ W jákiey niecnoćie
dzień ſtrawić/ Oproćz wſtydu wſzelkiego.

2. Twey świetey Pánie litośći/Pełne niebios wyſokośći/Prawdá áż pod obłoki :/: A twoje ſpráwiedliwośći Przenoſą gor wyſokośći/ Sąd ják przepáść gleboki: Ludzie y zwierzo-

je/ Tákże oświecenie ſwoje Mamy w náſzey ćiemnośći :/: Niechże tedy co ćie znáją/ Twoje łáſke záwżdy máją/ Cieſz je w ich niewinnośći: Niech mie nie depce nogámi :/: Niechzły nie tyka rękami/ Ná moje oſtukánie. Ráczey niech zá ſwoje złośći/ Upádnie w twojey ſrogośći/ Ták/ że wiecey nie wſtánie.

PSALM XXXVII.

Noli æmulari in malignantibus.

Nie ćbrażay śie widząc bezbożnego/ Że ſławnym
będąc w doſtátkách płuży Nie zayrzy ſzczęściu czło-
wieká grzeſznego Bo chociá śie zda on bárzo duży/
Leda kiedy śie powáli ták ſnádnie/ Jak prętko trawá
zá koſą pádnie.

2. Miłuy ty cnotę/miey w Bogu dufánie/ A on nábáwi ćiebie pokoją: Ná wſzytkim uznaſz jego pożegnánie/ Náſyći śie w nim nádzieją twoją: Kochay śie w Pánu/ on wſzytko da tobie/ Czego ty kolwiek pożądaſz ſobie.

3. Spuść śie we wſzytkim ná Páná ſwojego/ Poruć mu żywot/ poruć ſwe ſpráwy/ On wſzytko ſpráwi bez frąſunku twego/ A da znáć jáko ná ćie láſkáwy: Nád to/ jako wiec ſłońce jáſno świeći/ Ták on twą cnotę jáſno rozmieći:

4. Tylko czekáiąc Páná trway ćierpliwie/ Wybáwi ćie on z twych doległośći: Nie zápalay śie w gniewie ſwym gorliwie/ Widząc/ że kwitną źli w ſzczęśliwośći: Uymi gniew/ uymi ſwe zápálczywośći/ Abyś też do nich nie przyſtał złośći.

5. Bo pewnie wßyscy poginą złośliwi : A ci co w Bogu nádżieje máją / W pokoiu wdzięcznym długo będą żywi / Dziedzicżne w ziemi práwo trzymáją : Potrway / áż złego wnet nie będzie / przyidźieß Kędy był / już go tám nie nádeydźieß.

***6. Ale pokorni ci ziemie osiędą / Bo wiernie Pánu służyli swemu : Ci żyć w pokoiu cáły swoy wiek będą / Y rádować sie Pánu dobremu. Nie dobrże myśli zły spráwiedliwemu / Zębámi zgrzyta przeciwko memu.

7. A Pan widząc to z nieba / z niego ßydźi / Bo pomste (ktorey zły nie ma w myśli) Y upad nád nim nieuchronny widźi : Aleć bezbożni do tąd już przyßli / Że nálożywßy łuk / ßábel doby li / Aby cnotliwe nędzne nißczyli.

8. Lecz ßábłe one w ich ßerca wpádną / (Spráwi to sędźia Bog spráwiedliwy) Y łuki sáme w reku sie przepádną : Bo káżdy złośnik iest mu brzydliwy. Lepßa dobremu trochá máietności / Niżli złośnikom ßerokie włości :

9. Bo w napilnieyßą potrzebe złośnikom Porátowánia moc ich nie spráwi : Ale przybędźie Pan swym miłośnikom / A z trudności je wßytkich wybáwi. Pan ma ná pieczy skromne y státeczne / A ich dźiedźictwo ná źiemi wieczne.

10. Przetoż w przygodźie nie przyidą trwogi / Bo im ani głod nic nie zaßkodźi. Ale złośnicy upadßy w sąd srogi / Zginą : bo ich nikt nie wyswobodźi. Jáko łoy tłustey ofiáry znißczeią / A iak dym ták sie wniwecz rozwieią.

***11. Człowiek niezbożny dłużny sie káżdemu / Tego co winien nie oddawáiąc : Człowiek pobożny dáruie nędznemu / Dostátek przecie wßytkiego máiąc : Ktc dobrym życzy / y sam ßcześliw będźie / A kto nie życzy mßczeje wßędźie.

12. Pan wiernych swoich postępki spráwuje / Aby nie pádli nigdy ßkodliwie / Y drogi

drogi wiernych swych sobie smákuje / Prowadząc je sam po nich życzliwie : Jesli upádną / Pan im nie dopuści Stłuc sie ßkodliwie / z rąk ich nie spuści.

13. Stárzawßy sie już / nie doznałem tego / Żeby ták ciężka kiedy potrzebá Przychodźić miała ná spráwiedliwego / Żeby z potomstwem miał żebrać chlebá : Y owßem / choć sie wßytkim hoynie stawia / Przecie zbior spełná dźiecióm zostawia.

14. Czyń tedy dobrże / strzegąc sie od złego / Zostawiąc w tey pracy do końcá. Bog sobie drogo waży pobożnego / Y chce być záwżdy iego Obrońcą. Złych zásłużona zapłatá nie minie / Y Potomstwo ich z gruntu záginie.

***15. Sámi pobożni máią to nádánie / Dźiedźicżyć wiecznym czásem ná ziemi / Máią wßytkiego wolne używánie / Ktoržy są Pánu swemu wiernymi / Ktorych y ustá pilnuią mądrości / A strzegą świetey spráwiedliwości.

16. Ci Jakoż Boży w sercu swoim máią / Y według niego żywot spráwuią / A choć źli śiłá ná nie zástáwiáją / Przecie ich nogi nie poßwánkuią : Niepryjacielem głownym zły dobremu / Lecz go záwżdy Pan wyrwie z rąk jemu.

17. A choćby też był ciężko spotwárżony Złością człowieká niewstydliwego / Nie będźie nigdy práwem przesądzony : Dufayże Pánu strzegąc drog jego / On cie wyniesie / on cie ubogáci / Złe przed oczymá twymi wytráci.

18. Widźiałem złego w tákiey wyniosłości / Że gdy moc swoie z sławą rozwinął / Przenosił rosłych Cedrow wysokości / Lecz w krotkim czásie potym záginął. Obeyrzałem sie / á już było po nim / Nie umiał mi nikt powiedźieć o nim.

19. Przypátrz że sie záś ludźiom bogoboynym / Jáko stan ich jest błogosłáwiony / Bo je Pan ciesy życzyć wotem spokoynym : Ale złośnikow stan porzucony /

Bowiem kiedy śie zdáć nalepiey beda Kwitnąć/ tedy dobr y zdrowia zbeda.

20. Owa gotow pAn swoim do rátunku / Jáko śie przy nich to upátruje/ W niebespieczeństwie zwlaszczá y w frásunku Z ktorego je on możnie wyimuje: Wyimuje z járzmá ludzi pełnych złośći / Te ktorzy kładą w nim swe dufnośći.

PSALM XXXVIII.

Domine, ne in furore tuo arguas me.

PAnie nie w popędliwośći / Swey ostrośći przećiwko mnie powstaway/ Ani mie swey surowośći/ Zá mne złośći/ Ná karanie podaway.

2. Zutykały strzały twoie W serce moje/ Y trapią mie żałośćią: A od twojey możney ręki / Cięszkie męki Cierpie z wielką teskności ćią:

3. Dla twego gniewu strászńego / Nic całego W ćiele mym nie zostawa: Kośćiam moim dla mych złośći/ Wszetecznośći/ Pokoju nie dostawa.

4. Stanelá mi nád głową złość / Y nieprawość/ Jáko naćięższe brzemie: Przetoż ná rátunek wołam/ Bo nie zdołam / Wtłoczy mie pewnie w ziemie.

5. Rány mi śie odnowiły/ Y ożyły / Zátájone plugástwá: Znowu chorą moje dusze / Leczyć muśe / Z wielkiego swego głupstwá.

**** 6. Chodze wszytek pokurczony / Y zemdlony / w wielkiey swojey cięszkośći: A ztąd frasunku smetnego/ Dniá każdego / Vżywam bez mierności.

7. Wewnątrz wszytko wygorzałoł Moje ciáło/ Bolesći mych jest wiele: Czuje to że już zdrowego/ Nie jednego Członká niemáß w mym ćiele.

8. Mizer-

8. Mizerniem wßytek znędzony / Pokrußony / Że śie rußyć nie mogę: Ryczeć muße w swey cięszkośći Y w żałośći / Bo czuie w sercu trwogę.

9. Aleć záwżdy iáwna tobie/ W mey osobie/ Jest żadość moiá/ Boże/ Tobieć me rzewne płákánie / Y wzdychánie Tájemne być nie może.

10. Trwożliwe bárzo myślenia Y watpienia / Ná serce nástępuja : Aż y oczy w tym zemdleniu/ W ubóleniu/ w zroku utráte czuja.

11. Bliscy moji mey cięszkośći/ Bez litośći / Z dála śie przypátrzáli: Y krewni mie moji mili Opuścili / Jákoby mie nie ználi.

12. A tym czásem źli / w chytrośći/ W skrytey złośći / Czyn li o mnie ráde / Jákoby mie ulowili/ Y zábili/ O tym zmyśláli zdráde.

13. Cożem tu sobie począć miał? A tom został Y lomnemu podobny/ Ktory stráciwßy słyßenie / Y mowienie / Do spraw jest nie sposobny.

14. Jch śie ná mie buntowánia Y zmawiánia Ja bynamniey nie boje: Ale ják zwyczay głuchego / Y niemego / Jáko słup wryty stoje.

15. Boć ja z twego zlitowánia/ Rátowánia / Pánie moy oczekawam: Ty mi śie táskáwie stáwiß/ Ty wybáwiß / Nádzieje tey używam.

16. Tylko niechay śie złośnicy / Przećiwnicy / Nádemną nie ráduja: A ze mnie śie posmiewánia / Przegánánia / Niech przyczyn nie náyduja.

**** 17. Ponieważ y oprocz tego/ Życia swego/ Jestem bliski skończenia: Kiedy w cięszkiey doległośći / Y teskności / Nie czuje nic ulżenia:

18. Znam to / że zá swoje złośći / Nieprawośći / Słußne karánie noße: Ale iż mie grzech moy męczy/ Cięszko dręczy / Vlituy śie mnie proße:

10. Boć nieprzyjaćiele moji/ W mocy swojey Duże mi przypierája: Y máją mie

w nie-

w nienawiści / Ludźie wßyscy / Choć przyczyn nie máją.

20. Złym mi dobre oddawáją / Gdy mi łáją: A dla tego ich mierze / Że śie strzegac wßelkiey złości Niezbożności / Cnoty śie mocno dzierze.

***21. Pánie ták opußczonego / Sługi swego / Ty sam nie rácz opußczáć / Ani mie z swojey opieki / Aż ná wieki / Nie rácz nedznego zpußczáć.

22. Owßem / w ten to moy frásunek / Day rátunek / A niechćiey omießkiwáć Boś ty Pánie mym zbáwieniem / Poćießeniem Bywał / y ráczyß bywáć.

PSALM XXXIX.

Dixi, cuſtodiam vias meas.

Widząc tu wielkie swe poniżenie / A złośnika wyżßenie / Była tá u mnie w myśli mey mowa / Chronić śie proznego słowá / A ráczey munßtuk w gebe zápuścić / Niż głupie słowo wypuścić.

2. Tákem śie tedy strzegł słowá złego / Żem nie mowił y dobrego: Czym żal moy długo w sercu tájony / Ták ćießko był rozżarżony / Żem też rospalon w ćießkim myśleniu / Rzec ták musiał w swym westchnieniu:

3. Pánie zjaw mi kres mego żywotá / Y dokąd mego klopotá: Niech w tym ku sobie znam láskę twoje / Abym uyrzał trwałość swoje: Aleć ja widze piędzią zmierżona / Práwie jak nic położona.

4. Coż wżdy jest człowiek w swey wyniosłości. Jedno márny stok márności: Cieniesmy / á wżdy śie nie ßu-

jemy / Jak ná pewną prácujemy: Wßyscy zbieramy y gromádźimy / Ale komu / nic niewiemy.

*** 5. Czegoż tedy mam czekáć / moy Pánie? W tobieć samym mam dufánie / Wyrwi mie ze wßech mych nieprawości / A zápomni moich złości: Nie podaway mie ná śmiech głupiemu / Człowiekowi nikczemnemu

6. Nieprzyiaćiel moy gdy mie frásował / Wießżem jezyk swoy hámował / Wiedząc że moje to utrapienie / Było twoje náwiedzenie: Przestań mie już bić proße moy Pánie / Boć mie już dáley nie zstánie.

7. Kiedy ty w swojey spráwiedliwości / Poczniesz karáć czyje złości / Wßytká śie jego śliczność ták truje / Jak ßátá co ią mol psuje: Ták ći w nawietßey człowiek zacności / Niewolnikiem jest márności.

8. Pánie skłoń ußy łáskáwe swoje / Ná płáczliwe prozby moje / Wßák wießyżem ja pielgrzym ná ziemi / Że wßytkimi przodki swymi: Zfolguy mi proße niż powedruje / Że ochłody co poczuje.

Tenże, Nota Pieśni CCLXXIV. Albo Taż

Mawiam ták zsobą człowiek utrapiony / Bede ostrzegał drog mych z każdey strony.

2. Abym jezyk swoy od grzechu záchował / ustá me bede munßtukiem hámował.

3. Záwśćiągáiąc ich / gdy widze złośniká / co mie sromotnie chce zelżyć nedzniká.

4. Milcze jáko gluch to máiąc ná pieczy / ábym nie mowił nic / choć w dobrey rzeczy.

5. Srozy śie bol moy / serce we mnie pała / myśl ták ćießkiemu ogniowi nie zdoła.

6. Owa ná koniec w tákim utrapieniu nie mogłem zdźierżeć jezyká w milczeniu.

7. Rzekłem / dayże mi poznáć to/ moy Pánie/ jáki wymiar dni mych? jákie skonánie?

8. Abym wiedźiał / ják tu długo mam pożyć / tyś dni me raczył w swey dłoni rozłożyć.

9. Owa im wiecey rozmyślam sam z sobą/ widzę żywot moy jáko nic przed tobą.

10. Záprawdę wszelki sczerą jest márnością/ człowiek y z mocą swoją/ y z dużością.

11. Záprawdę człowiek właśnie ják cień chodźi / choć sie kłopoce / swego nie dowodźi.

12. A choć nawiecy bogáctwá názbiera / záfunkrak obcych po nim to pożera.

13. Czegoż ja tedy dáli czekam / Pánie / tylkoś ty sam jest me oczekawánie.

14. Wybawże ty mnie ze wszech moich złości/ á głupim nie day mie ku zelżywości.

15. Zániemiałem y ust nie otworzyłem / bo iżeś ty to sprawił/ pomyślikem.

16. Vlżyś karánia y ták wielkiey męki/ boć już ustawam pod gniewem twey ręki.

17. Kiedy ty gromiąc człowieká o złości / sprawiedliwie w nim karześ nieprawości.

18. Tedy wyniszczyś ják mol grzeczność jego/ Márność jest człowiek / z przyrodzenia swego.

*** 19. Wysłuchayże już prozby moje Pánie / á do uszu twych przypuść me wołánie.

20. Nie milcz ná me łzy/ przyimi je do siebie / gdyżem ja nedznik / przychodzień u ciebie.

21. Komora mieszkam do málućzkiey chwili / ják też Oycowie/ pierwszy moi żyli.

22. Zfolguy mi Pánie / á użycz wytchnienia / użycz w tych moich troskách posilenia.

23. Pierwey niżli z tąd obsite w twoich/ reku zmiodeyde / wżak PAN JE/ łowánie.

PSALM XL.

Expectans expectavi Dominum.

2. Czym ustá moje do wykrzykánia. Raczył łáskáwie pobudźić/ Abym y insze mogł budźić. Do serdecznego w Pánu ufánia. Bo szczęśliwy co w Pánie / Swoje skłáda ufánie: Z pyszným nie przestawa / Ani sie zá tymi/ Co sa kłamliwymi/ Nigdy nie udawa.

3. Pánie ták cudow twoich jest wiele / Że coby je swoją mową Miał ogárnąć/ álbo głową / Nie máż żadnego/ mogę rzec śmiele. Y ja nie zdołam temu: Cożći dáć Pánu memu? Nie dbaż o Ofiáry/ Ktore zá swe złości. Dałbym twey miłości: Niedbaż o te dáry.

4. Dla tegoś uszy moje otworzył / Żebym záwżdy naświetszego Pilnie słuchał słowá twego. A ja / coś w Piśmie o mnie położył/ Rzekłem: Oto twey woli Idę dáć sie po woli / Táć u mnie w kochániu: A twoy

Zakon świety / Do sercá
przyjęty / W wielkim ſánowániu.

*** 5. Stawie wßedźie
ſprawiedliwość twoje /
Gdźie nawietße zgromadzenia / A nápotym bez
wątpienie Stawić mam
wolą/znaß w tym chęć moje / Z prawdą zbáwienie
twoje/ Wyznáſa ustá moje.
Żeś błogoſławiony Niech
to wßyſcy czuią / Sobie ćie
ſmákrią / Ná wße świátá
ſtrony.

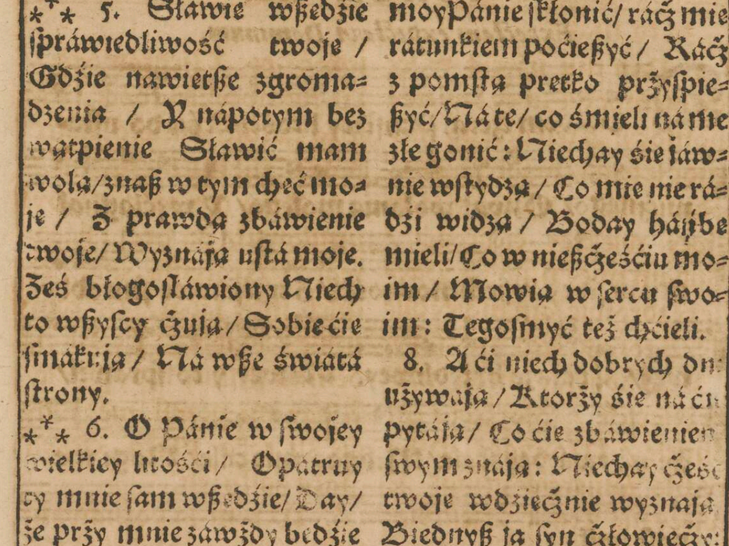
*** 6. O Pánie w ſwojey
wielkiey łáſce / Opátruy
ey mnie ſam wßędźie/ Day/
że przy mnie záwżdy będźie
Straż świetey prawdy
twey y miłości. Bomći nie-
zliczonymi Ściśnion przy-
padki złymi / Nie ták włoſow wiele Ná głowie náj-
duje/ Jáko wiele czuje Cieſkości w mym ćiele.

*** 7. Ráczże ſie do mnie
moy Pánie ſkłonić/ rácz mie
rátunkiem pocieſyć / Rácz
z pomſtą prętko przyſpieſyć/ Ná te/ co śmieli ná mie
złe gonić: Niechay ſie ſáwnie wſtydzą / Co mie nie rádzi widzą / Boday hańbe
mieli/ Co w nieſczęściu mo-
im / Mowią w ſercu ſwo-
im: Tegoſmyć też chćieli.

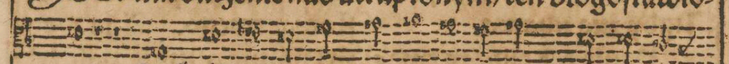
8. A ći niech dobrych dni
używaią / Ktorzy ſie ná ći
pytáią / Co ćie zbáwienien
ſwym znáią: Niechay czeſć
twoje wdzięcznie wyznaią.
Biednyß ia ſyn człowieczy:
Lecz mie Pan ma ná pie-
czy. Proße duſy moje
(Wßákeś ty moy Pánie Jeſt
jey wſpomagánie) przy-
bądź w łáſce ſwojey.

PSALM XLI.

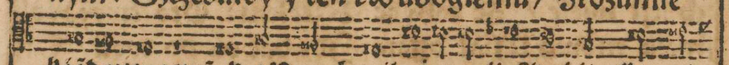
Beatus, qui intelligit ſuper egenum.

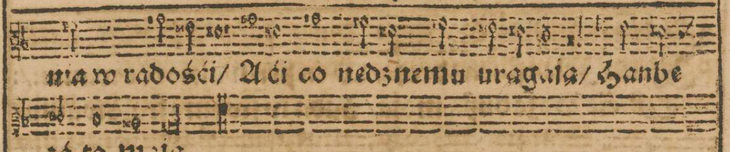
Kto ma báczenie nád utrapionym/ten błogoſławio-

nym: Szczęśliwy y ten kto ubogiemu/ Zrozumie

káżdemu: przykre Pan chwile jego cieſkości/ Odmie-

nia w radości/ A ći co nedznemu uragaią/ Hańbe

zá to maią.

2. Pan mu użyczą w ie-
go niemocy/ Swey świetey
pomocy: A teſknivego nie-
moc leżenia/ w zdrowie mu
odmienią. Przetoż y ja w
ſwey wielkiey cieſkości /
Żądam twey miłości/ Day-
że ty zdrowie ſam mojey du-
ßy/ Ktorą grzech moy ſuſy.

3. A wßyſcy moji nie-
przyjaćiele / Złorzeczą mi
śmiele / Mowiąc: O by
rychło śmiercią zginął A
wiecy nie ſłynął. A jeſli kie-
dy mie náwiedzali / Tedy
dwć zmyśláli: Chodźili tyl-
ko coby ułowić / Żeby mie
obmowić.

*** 4. Nowiny ſobie te
rozſyłali/ Ná mie ſie zma-
wiali; Co począć wßytko
źle wykładáią/ Z mych bied
roſkoß máią. Mowiąc: Zá
jegoć to Nieprawości /
W tákowey cieſkości / Ná
jego gárdło śmierć náſte-
puie / Już mu nie folguie.

5. Aż y ten com go był
umiłował/ Zá brátá ſácował / Ktoremu ufał/ co
chleb moy jadał / Przećiw
mnie zaſiadał. Ty ſie ná
demną ſmiluy moy Páne/
A day mi powſtánie: Day
ſie źli táką płacą cieſyli
Jáką zaſłużyli.

6. W tym ſie doznawam
miłości twojey Przećiw du-
ßy ſwojey / Że złośnik że
mnie ſie nie ráduje/ Ani try-
umfuje. Wiec mie y chowaß
w ſwey beſpieczności / Ná
wßytkie wieczności: Bądź-
że dwcáłá Izráelſki Pánie
Poki wiekow ſtánie.

PSALMOW DAWIDOWYCH

Część Wtora.

PSALM XLII.

Quemadmodum deſiderat cervus.

2. Ciężko płácząc bez przestánia / Łzámi karmie swą duße :/: Gdy brzydkiego uragánia/ Gdźie twoy Bog? słuchác muße: Wzdalon od Domu twego / Mnie przed tym codziennego/ Z wielką wielą ich rádością / Teraz schnąć muße żałością.

3. Y czemuż tak wżdy bez miáry Dußo mojá omdlewaß? :/: Bądź w Bogu tey całey wiáry/ Że mu w rychle záśpiewáß / Y oddaß dziękczynienie / Zá jego wybáwienie : Tylko rychło rátuy Boże / Dußá dáley trwáć nie może.

4. Ciebieć sobie przypominam/ Tu w krájinie Jordańskiey: :/: Z gory Mizár ćiebie wzywam / Ná pustyni Hermońskiey / Gdy twych przepáści wiry / Zá soba śie znurćiły / A ich z hukiem ßelest ſrogi/ Czynił we mnie wielkie trwogi.

*** 5. Wiec twe ſtráßne náwálności / O mie śie otrącáły:/:Duchy twey popedliwości Dnąc, porázić mie chćiały Aleć mie z świey litości Porátujeß w trudnośći: Zá coć bede dźwáłe dawał/ Y wiecznie ćiebie wyznawał.

6. Rzekę Bogu ſkále swojey/ Czemużeś mie przebaczył? :/: Czemuś mie z ciężkości mojey Złemu wyrwáć nie ráczył? Práwiećmie zábijáją / Kiedy mi uragáją / Mowiąc niemal dniá káżdego: Gdźież jest Bog coś ufał w niego?

7. Y

7. Y czemuż wżdy tak bez miáry/ Dußo mojá omdlewaß? :/: Bądź w Pánu tey cáłey wiáry / Jemu w rychle zaśpiewaß/ Y oddaß dźiękczynienie/ Zá jego wybáwienie : Weseląc śie z przytomności / Oblicza jego miłości.

Tenże.

2. Prágnie Dußá ma Bogá/ Bogá żywiącego:/: A z wielkim uteſknieniem mowi ták do niego / kiedyß przyide bym śie twemu / ſtáwił obliczu świetemu?

3. Ták w dzień jáko y w nocy / gdy mi ták mowiono :/: Kedyß jeſt on to Bog twoy? w płáczu mie przywodzono / ktorym áczem karmił śiebie/ wßákżem nie zápomniał ćiebie.

4. Bo tá w nawietßym ſmutku jeſt mojá ochłodá:/: Gdy wſpomnie ná czás/ w ktory wiernych twoich trzodá / zemną do twego chodźiłá/ Domu y tám ćie wielbiłá.

5. Przeczże trapiß y przeć śie trwożyß Dußo mojá :/: Czekay śmiele ná Páná / on nádźieją twoją/ bo mu jeßcze dźiękczynienie dam zá jego wybáwienie.

6. Toć/ Páńie moy / nabárźiey rozrzewnia ma Dußę:/:Że wpośrzod Niepryjaćioł / głownych mießkáć muße / á wßákże w Ziemi Jordańskiey/ pomnie ná ćie y Hermońskiey.

7. Przepaść zá przepáśćiami/ y ßum twey powodźi :/: Zbiegły mie / náwál-

 ność

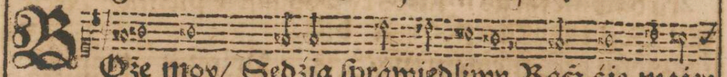
ność twá iedná drugá ro-
dźi / wſákże tego śie nie
boje/uważáiąc wolą twoię.

8. Myśląc ták ná káżdy
dźień/ że mi Pan udźieli :/:
Miłośierdźia/ y ſerce moie
rozweſeli/á ia w nocy Pioſn-
ki memu/dam z prożbą Bo-
gu żywemu.

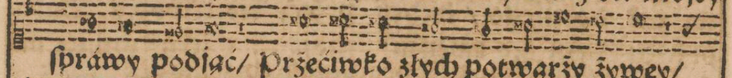
9. Wołáiąc ták do nie-
go/ják do mocney ſkáły:/:
Przeczżeś Páni e zápomnął/
mnie przez czás nie máły/
przeczż chodze w tákiey żá-

PSALM XLIII.

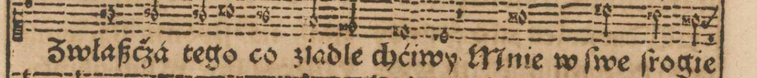
Judica me Deus, & diſcerne cauſam.

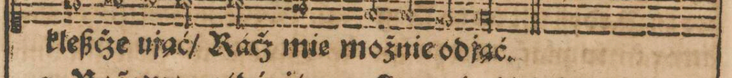
Bże moy/ Sędźia ſprawiedliwy Racz śie moiey

ſprawy podiąć/ Przeciwko złych potwarzy żywey/

Zwłaſzcza tego co zładle dychwy Mnie w ſwe ſrogie

kleſzcze ująć/ Racz mie możnie odſąć.

2. Boże moy nádźieią ma
w tobie/ Czemużeś mie wż-
dy odrzućił? Pátrzay w já-
kiey chodze żálobie Vſtáw-
nie ia noſąc ná ſobie / Iż
śie nieprzyiaćiel rżućił Ná
mie/ y záſmućił.

3. Ráczże mie prawdą
ſwey świátłośći Y teraz
oświećić Pánie/ Że mie w-
prowadźi w ſwey ſwiętośći
Ná gore twey świetobli-
wośći / Gdźie raczyſz mieć
we mieſkánie / Y odpo-
czywánie.

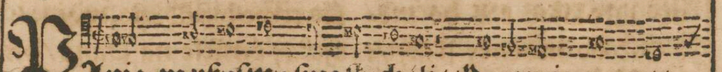
4. Abym tám do Ołtarzá
twego

twego Ofiárámi przyſte-
pował / A ciebie Bogá
wſzechmocnego / Y weſela
dawcę ſczodrego/ Ná Arfie
wdźięcznie wyznawał / A
chwaleć oddawał.

5. Duſo moiá czemu w
żałości Truchleiąc maſz śie
frásować? Vżyway w Bo-
gu tey dufności / Że cie on
ſam w twoiey trudności
(Já co mu bedźieſz dźieko-
wáć) Raczy porátować.

PSALM XLIV.

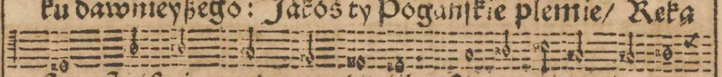
Deus, auribus noſtris audivimus.

Páni e w uſzyſmy ſwe ſłychali/ Oycowie nam to

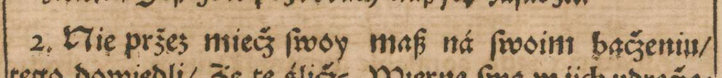
powiádali/ Coś ty ſprawował dźiwnego/ Zá ich wie-

ku dawnieyſzego: Jákoś ty Poganſkie plemie/ Ręką

ſwą ſtraſznie ztąd wygładźił / A namiś te świętą

źiemie/ Jeſzcze w przodkach naſzych zaſadźił.

2. Nie przez miecz ſwoy
tego dowiedli/ Że te śliczne
kráie ośiedli/ Ani zá ſwoim
rámieniem / Cieſą śie tym
wybáwieniem: Ale ie tu
wprowádźiłá Práwicá twá/
y możne rámie Twarzą twą/
co im świecilá: A to ieſt
łáſki twoiey známie.

3. Tyś Boże Krolem
mym doſtoynym / Tyś łá-
ſką Jákobowi hoynym: Ty
maſz ná ſwoim hańcze-
niu/ Wierne ſwe w jich udrę-
żeniu; Przy tobie nieprzyiaćie-
le Swoie wſzytkie ſnádnie
zetrzemy/ A te ktorzy hár-
dźi/ śmiele W imieniu two-
im podepcemy.

4. Bom ia nigdy nie u-
fał ſwemu Łukowi/ choćiaż
natężżemu / Ani oſtremu
mieczowi / Żeby mie odiął
gwałtowi; Tyś nas z utra-

pienia záwße Potężnie sam Boże wybawiał / Tyś nie=przyiaćioły náße O wielkie lekkośći przyprawiał.

*** 5. Co kiedy sobie wspominamy / Winnąć zá to cześć oddawamy / Y co dzień bedziem oddawáć Jmie twe sławne wyznawáć: Aleć nas teraz nie bačyß / Oblicza náße záhánbiáiąc / Y hetmánić nam nie račyß / Pomocy żadney nie dawaiąc.

6. A coż zá dźiw że upadamy? Że sromotnie tył podawamy? A ći co nas w nienawiśći Máią / łupią z nas korzyśći / Y właśniesmy iáko owce / Ná rześ hániebną odłączone: Bo nas ßárpa iáko kto chce / Miedzy pogáństwem rozproßone.

7. Nie drogoś lud swoy oßácował / Y tanieś go bárzo stárgował / Niepodniosłeś ceny jego / Jákby towáru zbytego: Daleś nas do wielkiey wzgárdy Sąsiádom náßym niežyczliwym: Záčzym nieprzyiaćiel hárdy Przeßydza słowem uß=czypliwym.

8. Przypowieśćiąsmy śie wßem zstáli: Wzgárdychmy śie od wßech nábráli / Gdźie nas záyrza / trzesą głową / Sromocąc nas brzydką mową: Co gdy bywa dniá káżdego / Hánieb=nie śie wstydźić musiemy / Że dla wstydu wzroku swego Y ná ludźie podnieść nie śmiemy.

9. A coż gdy w tákiey nieprawośći Vżywáią y okrutnośći: Trwożąc nas swymi grożbámi / Rżucáią śie y rękámi: W tákim ćieß=kim uniżeniu Azażesmy ćie zábačyli? Azażesmy w swym sumnieniu Przy=mierza twego ustąpili?

*** 10. Sercá śie náße nie cofały Od ćiebie / w kto=rym śie kochały / Náwet też y náße nogi Nie ustąpiły z twey drogi: Ačżesmy byli zámknieni miedzy smokámi okrutnymi / Práwie zew=ßąd ogárnieni Cmámi przez strách ow śmiertelnymi.

11. Jeślizesmy ćie zábą=čyli / Jmieniu twemu nie służyli? Jesli bálwanow wzywáli? Przed nimi rece

składáli? Czáu przed tobą Pánie Skryte bydź mogą tákie rzeczy? Gdyż y serc náßych wzdychánie Maß u śiebie ná dobrey pieczy.

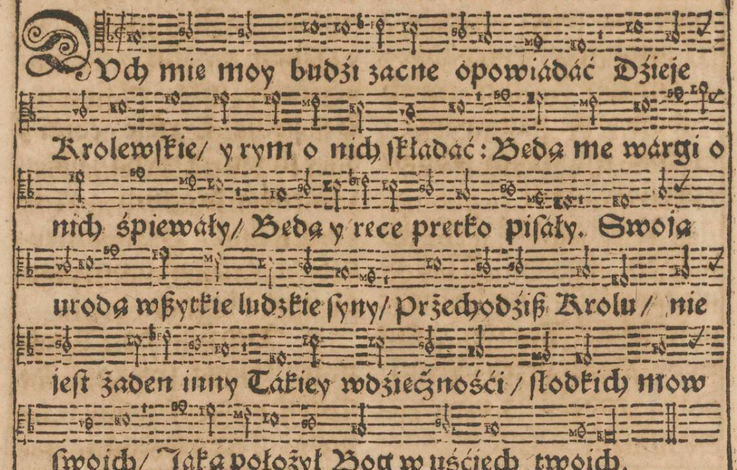
12. Dla ćiebieć / dla ćie=bie samego Zabijáią nas dniá káżdego / A twoje słu=gi niewinne Rżeżą jáko owce inne: Ocknij że śie już náß Pánie / A zetrzy ten sen z oczu swoich / Vspokoy swe rozgniewánie / Nie odrzucay wiecznie sług twoich.

13. Czemuż wżdy twarz swoie ukrywaß przed jáko=byś zápomniał zbywaß Okrutnego utrapienia Ná=ßego / y ućiśnienia? Serce w nießczęściu znißczawßy / W prochu śie y popiele wala / Ciało boleśćią zem=dlawßy / Sámo ná śie źie=mie obala.

*** 14. Wstańże Pánie nam ku pomocy / W twey wßechmocney dufamy mo=cy: A dla twych wiecznych litośći / Wybaw nas z wßyt=kich ćießkośći: Myśmy lud twoy / á tyś Bog náß / Do ćiebie śie my uciekamy: A iż náße potrzeby znaß / O=pátrz nas w nich Boże ża=damy.

PSALM XLV.

Eructavit cor meum verbum bonum.

2. Przypáśże miecz swoy
Zacny Bohátyrze: Miecz
chwały swojey/ co cie zdo-
bi ſczyrze: Z tymże jáko
Krol wsiądź ná koń śmie-
le / Tym grom niechetne
niepržyjaćiele: Ostrzegay
práwdy y ſpráwiedliwo-
ści / Brońże niewinnych
y ich niewinności Dokázuy
mestwá práwicą swoją/
Niechay śie dźiwow twych
wſzyſcy boją.

3. Wſząk maſz ná upor
niepržyjaćioł twoich / Nie
mylne ostrze hártownych
strzał swoich : Zá tychći
strácheм padną przed to-
bą/ Y wyznáją cie Pánem
nád sobą. Máiestat Boże
twoy ná wieki trwały /
Máiestat ktory nápełnio-
ny chwały/ A sceptr twych
rządow / y pánowánia /
Sceptr jest twych sądow/
y prostowániá.

4. Umiłowałeś ſpráwie-
dliwość świętą/ Maſz w
nienawiści bezbożność
przeklętą / Ztądże BOg
twoy/Boże/ przed inſzymi/
Dałći rádość z ucześniki
twymi: Wdźięczne wonno-
ści puſzcza ſząt twoją/ Kie-
dy wychodźiſz z swojego
pokoją / Wyrobionego z
ſłoniowey kości/ W ktorym
używaſz swoich wczesności.

*** 5. Tam maſz y corki ro-
du Krolewſkiego / Stroy-
nie ubráne kosztem ſkárbu
twego: Tám w ſczyrym złó-
cie po swey práwicy/ Mieyſcá
postąpiſz Oblubienicy: Słuchay Krolewno / u-
ważay z pilnością / Jáką
cie uczćił Krol twoy do-
ſtoynością? Zápámiętayże
narodu swego / Nieteſkni
wiecey w domu Oycá twego.

6. A Krol twoy bedźie
wiecey cie ſząnował / Y z
twey piękności bárźiey cie
miłował / A iż jest mężem
y Pánem twoim/ Czyń mu
uczćiwość ukłonem swoim:
Do ciebie Tyrſkie corki z
dáry swymi/ Poydą y inſzy/
z kleynoty drogimi : A ty
cnot pełna / wſtydem ru-
miána / Y w drogą ſząte
śliczne ubrána.

7. Bedźieſz do Krolá
przyniesioną swego / Do
Oblubieńcá kochánia lu-
bego : Záprowádzą cie pá-

nienki

nienki twoie / Z krewnymi
twemi w jego pokoje: A on
wynidźie ná przeciwko to-
bie/ Z wielką rádością wi-
tając cie sobie: Y spráwi zá-
tym ſławne weſele/ Ná kto-
rym bedźie uciechy wiele.

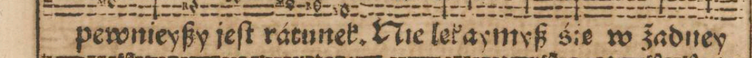
8. Ogladaſz w rychle (da
Bog) ſyny swoje / Co cie
uciesą zá rodźice twoje: O-
gladaſz ſyny/ ktorzy ná zie-
mi Xiążęty ſłynąć beda
wielkimi: A ja twe imie káż-
demu człowiekU Wſpomi-
náć bede/ od wieku do wie-
ku: Y wſzyſcy ludźie cie
wyznáją/ Aż ná wiek wie-
kow ſławeć przyznáją.

PSALM XLVI.

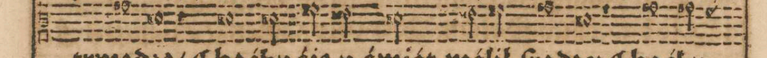
Deus noſter refugium & virtus.

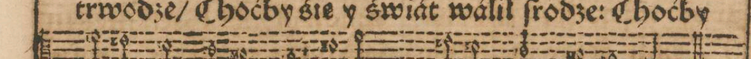
BOg náſ/ w káżdey náſzey potrzebie/ Spráwił nam

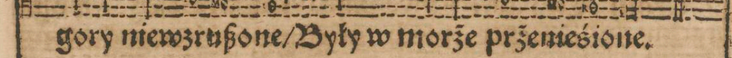
ucieczkę do śiebie: On ná káżdy naſz frásunek/ Na-

pewnieyſzy jest rátunek. Nie leká ſię myſz śie w żadney

trwodze/ Choćby śie y świát wálił ſrodze: Choćby

gory niewzrußone/ Były w morze przeniesione.

2. Choćiażby y morze
wyláło/ Y ſtráſznieby zew-
ſząd huczáło/ Opoki by śie
pádáły/ Y nawyżſze gory
drżały: Przecie miedzy ty-
mi trwogámi/ Wdzięczney
swey rzeki odnogámi/ We-
ſeli Bog miáſto swoje/ W
ktorym ma śliczne pokoje.

3. Nigdy porußone nie
bywa / Bo w nim záwżdy
Pan przemieſzkiwa/ A od
ſámego świtánia/ Dawa
mu swe rátowánia: Niech
śie świát ják chce furyuje/
Niech dychrze narody bun-
tuje: Skoro Pan ſłowo wy-
puści / Ziemiá śie záraz ro-
ſpuści.

*** 4. Pan Zaſtępow po

nas

nas jest / ani Proč niego nikt nam nie hetmáni: Bog Jákobow z námi wßedżie / Tenże walčyć zá nas bedżie: podżćie / obaczćie spráwy Pánskie / Mežne rżady jego Hetmánskie / Jáko z Ziemie wykorzenił / Moc złośnikow wßčzet wypełnił:

5. Po wßytkim świećie znioßł preč woyny / Pokrußywßy łuk niespokoyny: Potłukł bronie niepržyjemne / Popalił wozy wojenne / Mowiąc: Już woynie pokoy daycie / A mnie Bogiem swoim poznaycie: Jamći PAn nawyżßy w ziemi / Władam narody wßytkimi.

6. Owa Pan Zastępow náß / ámi Proč niego nikt nam nie hetmáni: Bog Jákobow z námi wßedżie / Tenże zá nas walčyć bedżie: Bog náß w káždey náßey potrzebie / Spráwił nam učiečzke do śiebie / On ná káždy náß fráßunek / Napewno nieyßy jest rátunek.

PSALM XLVII.

Omnes gentes plaudite manibus.

2. Czuią Pogánie / Że ten Pan ná nie Nas lud swoy wsádził / Gdy nas wprowádził / Według swojego Słowá świętego / W te kráje / kędy Dostátki wßędy / Dawßy ná te włość / Dziedziczną wieczność Ludowi swemu / Vkochánemu.

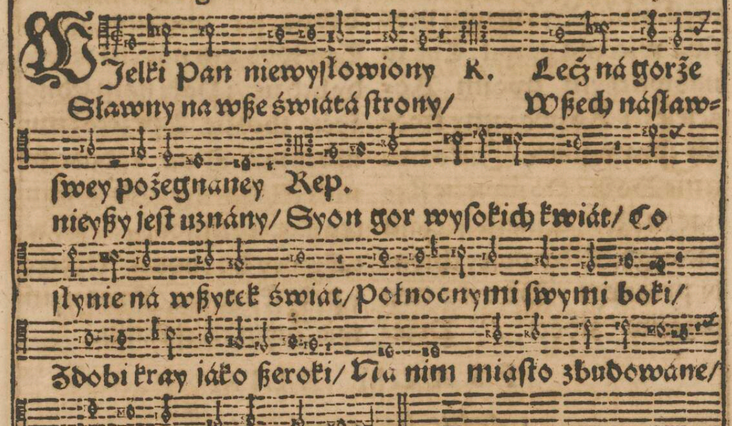
3. Wiec żeby z námi Mizerakámi / Z láski postąpił / Ná gore wstąpił / Z wesołym pieniem / Głośnym trąbieniem: Nuż tedy społem / Vderżmy czołem / Psalmy śpiewáiąc / Z serc wykrzykáiąc / Ku chwale swego / Krolá możnego.

4. A wy wiec Głowy Medrße: niech mowy Wam przed inßymi Stawa prostßymi / Sławá możnego Páná / ktorego Wßechmocność budzi Wßech stanow ludzi / Służyć sámemu / Abrámowemu / Bogu wiecznemu / Nieśmiertelnemu.

5. On swoich ßczytem / On niepržebitem Wßech krájow murem / Ktore on ßnurem / Monárchom rozdał / Aby chwale miał. Nuż tedy / etc. ℣. 3.

PSALM XLVIII.

Magnus Dominus & laudabilis nimis.

2. Támże Bog ma swe pokoie / :/: A wierni też w Bogu swoje: Bo czásu swey wielkiey trudności :/: Tám używáią bespieczności. Krolowie śiezmowili / By miásto obtoczyli: Ale skoro je uyrzeli / Dziwuiąc śie / strá-

chem

chem drżeli / A nie doczekawszy trwogi / Vderżyli prętko w nogi.

3. Jáki ná mátke gdy rodźi :/: Tákiś bol ná nie przychodźi: Y ják ná morzu wiátr okrety :/: Rżucaß je w mocy nie ujetey:/:O czymeśmy słychváli/Tośmy y oglądáli / Że Pan záwżdy bronił swego Miástá niezwyćiężonego: Miástá/ w ktorym by mu chwálá Od Mießczan śie jego dźiáłá.

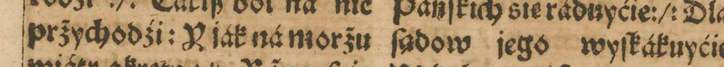
*** 4. Ná toś je bowiem wystáwił:/:Byś w nim moc swą wieczną zjáwił: Tuć w naświetßym twoim Kośćiele:/: Rozważamy twoich spraw wiele / Jáko twe imie Boże / Po świećie słynąć może / A niemáß cżásu żadnego/ Od twojey chwały proznego: Bo reká twa przećiw złośći / Przestrzega sprawiedliwośći.

5. Núż wierzchy Syońskiey gory/:/: Núż wy Jzráelskie cory / Z wyrokow Páńskich śie ráduyćie:/: Dla sądow jego wyskákuyćie W koło miásto obeydźćie/ A wieże w nim policzćie: Pátrzćie co w nim zá obroná/ Czym tá gorá ozdobioná/ Ták żebyśćie dźiećiom o tym/ Slußną spráwe dali potym.

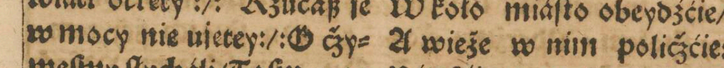
6. Boć ten PAn BOg/ jestPan Bog náß :/: Y tym bedźie ná wieczny cżás: Ten wodzem náßym záwżdy bedźie:/: Poki nam jedno życia zbedźie. A przetoż mu ufaymy / Swą rádość w nim składaymy/ Gdyż nam tey swojey miłości/ Życzy w tákowey hoyności/ Vżyczy y przy skonániu/ Y w onym wieczným mießkániu.

PSALM XLIX.

Audite hæc omnes gentes.

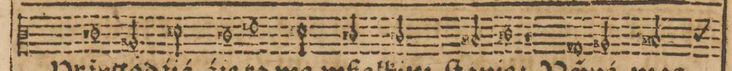

Słuchayćie tego o Narodowie/ Co wam dźiwnego

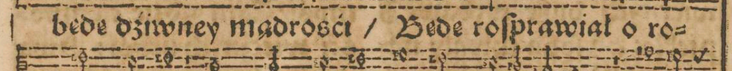

jezyk moy powie/ Sluchay chudźino/ słuchay y Pánie/

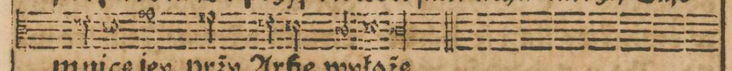
Przy-

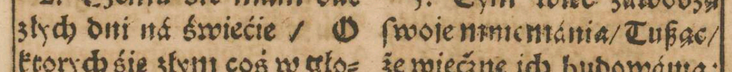
Przygodźić śie to we wßelkim stanie: Vczyć was

bede dźiwney mądrośći / Bede rosprawiał o ro-

stropności: Do przypowieści sam uchá nákłoże/ Táje-

mnice jey przy Arfie wyłoże.

2. Czemu śie mam bać złych dni ná świećie / O ktorych śie złym coś w głowie plećie? Czemu nießcześćia/ żeby nog moich Nieuplatało w śieć złośći swoich? Niech ufa kto chce swey májetności/ A w jey nádźieie żywie w hárdośći/ Nikt rodzonego nie odkupi brátá/ Kiedy mu Pan Bog każe z tego świátá.

3. Drogi ná okup żywot człowieczy / Chćieć go odkupić głupie to rzeczy: Nie może nikt żyć/ nie umieráiąc/ skázić śie muśi w proch śie wracáiąc: Pod jednym práwem / niech o tym wiedzą / Mądry y głupi / u śmierći śiedzą: A májetność ich y wßytko zebránie/ Pewnie że przyidźie obcym w rozßárpánie.

5. Tym wiec záwodzą swoje rozmyślánia/ Tußąc/ że wieczne ich budowánia: Przetoż kosztowne zamki stáwiáią/ Przezwiski swymi je názywáią: Aleć tey sławy nie długo bedźie/ Bo śmierć w też stopy ściga ich wßędźie: Rownego ßcześćia z inßymi ukuśą/ A jednaß droga z bydlety iść muśą.

*** 5. Ale głupiego ktoż wynicuje? Przećie swe sobie spráwy smákuje / Y dźieći iego toż zálecáią/ Tegoż śie po nim mocno trzymáią: Przetoż do piekłá bedą wtárgnieni / Od śmierći srogiey żywo połknieni: Cnotliwi záśie beda ziemią władáć/ A owi muśą wßytkiego postrádáć.

6. Już ich hárdá myśl

wßytká

wßytká ustanie/W ciemnościách śie im mießkáć dostánie: Leć BOg swych wiernych duße wybáwi z piekłá: á z sobą chwały nábáwi. Nie boy śie tedy nic bogátego Człowieká / w świeckiey sławie hárdego. Bo y nahárdßy wßyckiego odbieży / A jego sławá do grobu z nim wbieży.

7. Niech sobie ják chce tu pochlebuje / Niech ten / y inßym / żywot cukruje: Já Oycy swymi wedrować muśi / Tam gdźie ciemnośći wiecznych ukuśi: Owa choć człowiek w ßczęściu opływa / Chociaß y sławy świátá używa / Jesli rozumem rządźić śie nie bedźie / Rowno z bydlęty w zginieniu zásiedźie.

PSALM L.

Deus Deorum Dominus loquutus est.

2. Przed twarzą jego ogień trawiący / Około niego wicher tocący: Niebá y ziemie przed śie przyzowie / Przy nich swe práwá ludźiom opowie / Rzeczę / zgromadźćie moje poświęcone / Co ze mną máią Przymierze ztwierdzone.

3. A tu niebiosá Bogá sámego / Przyznáią Sędźiá sprawiedliwego: Słuchay Izráel słuchay ludu moy / Przed tobą świádczę / żem ći ja Bog twoy: Nie bedęcie zład karał ámi winił:

Jebyś mi ofiar powinnych nie czynił:

4. Nie wezme z domu twojego wołu / Ani kozlećia z twego okołu / Moy zwierz jest wßytek w leśiech chowány / Y co ná górach nie ogłaskany / Znam wßytkie ptaki w skálách śie legace / Moje są bydlá domá śie mnożące.

5. Bedęli chćiał jeść / nie rzekę tobie: Moja jest ziemiá / y co ma w sobie. Azaż ja jadam juche wołową? Azaż też y krew pijam kozłową? Czestuy ty Bogá ofiárami chwały / A ißczac śluby / pokaß mu śie stały.

6. Wzyway mie w zły czás / ściągnawßy ręki / Ja ćie rátuje / ty daß mi dźięki / Złego záś porkał BOg tymi słowy: Jáko śmieß wspomnieć moje umowy / iáko przymierze? ponieważ krániem Pogardzaß Páńskim y nápominániem.

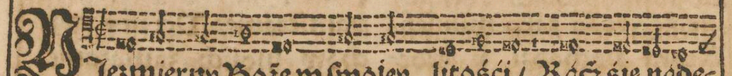
7. Gdźie bowiem záyrzeć złodźieiá możeß / Towárzystwá mu záraz pomożeß: Z cudzołożniki twoje kumánie / Bluźnierskie ust twych jest blegotánie / Jezyk przeklęty nápełniony zdrády / Krwáwe rozśiewa miedzy brácią zwády.

8. Siadaß obmawiáć bliźniego swego / Sromotnie brátá łżyć rodzonego: A żem nic o to nie mowił tobie / Z tadeś mie sądźił podobnym sobie: Alećprzed oczy wystawie twe złośći / Karząc ćie o nie w swey sprawiedliwości.

9. Vważaycieß to ludźie nadeći / Co w was ná Bogá nie máß pámięći / Bym záś nie porwał was bez litośći: Kto mi ofiáre czyni wdzięczności / Tenći mie uczći: A kto pokutuje / Ten mie zbáwieniem swym záwżdy uczuje.

PSALM LI.

Miserere mei Deus, secundùm.

Jezmierny Boże w swoiey litości / Rácz śie nade-

mną nedznikiem zmiłować/A moich złości Cyrograf
zepsować: Vczyń to prze swych wielkość litości. Cie-
bieć ja proße/ ciebie sámego/ O myże mie ty z moich
nieprawości/ Ideym ze mnie ciężar grzechu mojego/
Dla ktorego sie lękam twey srogości.

2. Widze to dobrże oczymá swymi/ Jáko jest ciesz-
kie moje przewinienie: Czuieć to dobrże/ czuje me sum-
mienie/ Jżeś rozgniewan grzechámi mymi: Tobie-
ciem tobie samemu zgrzeszył/ Przed tobać ja grzech
swoy muße wyznawáć Słuszniés z karániem ná mie
przyspieszył/ Sądom twym słuszným prozno mam
przymawiáć.

3. Choćby nie było czego inßego/ Oto mie Mátká
ma w grzechu począłá/ Oto mie złością z mlekiem kar-
mić jełá/ Já com karánia godzien wiecznego. Ty Pá-
nie ścyrość táką miłuiesz/ Ktora pochodzi z serde-
cznej wnetrznośći: Ty scżyrym mądrość swą pokázu-
jesz/ Ktorą jáko skarb chowaß w swey skrytości.

4. Przetoć ja czysty przed toba stáne/ Jedno Jzopem
swym skrop moje złości/ Sam ty mie omyi w swo-
jey niewinności: A ja y nád śnieg bielßy zostáne: Day
mi usłyszeć w rychle wrádości Głos wesołego po-
selstwá twojego/ A pokrußone w twym gniewie ko-
ści Do wykrzykánia powstáną wdzięcznego.

*** 5. Odwroćże twarz swą od mojich złości/ A
puść je w wieczne swe zápámietánie: Vczyń y grze-
chow mojich zámázánie/

Boć

Boć koniecá memaß mych nieprawości: Wiec serce we mnie stworz bogoboyne Coby nie było w nim nic nieczystości: Odnow y w duchu myśli przystoyne/ Ku twojey Pánie gorliwey miłości.

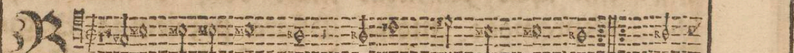
6. O zmiłuyże sie nádemną Pánie/ Nie odmiátay mie od Oblicza swego/ Ani odemnie odbieray świetego Duchá/ niech záwżdy przy mnie zostánie: Do wesela mie przywroć pierwßego/ Com go záżywał kiedym służył tobie. Duchem twym utwirdź náwątlonego/ Bym potym mężniey postępował sobie.

7. A gdy to uyrzą nedzni grzeßnicy/ Jż jákaś ty zemną postąpił miłością/ Jż wielką do ciebie pobieżą rádością/ By iey też mogli być uczesnicy. O Boże ráczże mie iuż wybáwić Od krwie rozláney przez mie w niewinności/ A będzieß rączył tym we mnie sprawić Wyśpiewowánie twey sprawiedliwości.

8. Otworzże usta moje moy Pánie/ Ktore zámknione grzechow brzydliwością/ A doznaß z jáką jezyk ochotnością Moy/ nigdy chwały twey nie przestánie. Wiem że ty niedbaß nic o Ofiáry/ Ani pożądaß bym ći je sprawował: Naprzyjemnieyße są tobie dáry/ Gdyć serce z skrucha będe ofiárował.

9. Bądź łáskaw ná swe miásto Syońskie/ Z swey przeciw nienu dawney zyczliwości/ Strzeż sławy jego/ choway je w zacności/ Wywodząc mury Jerozolimskie. Támći będziemy cne ofiárować Ofiáry cnoty/ y sprawiedliwości: A ty je wdzięcznie będzieß przyimować/ Ná swojey wieczną pámiątke litości.

Tenże.

BOże w miłosierdziu/ swoim nieprzebrany/:/: Zmi-
łuy twych nog upadam ja człowiek stroskány/ O-

luy śie nádemną / zetrzyi moie złośći / :/:
myi mie / Oczyść mie / z moich wßetecznośći.

2. Znam swoy grzech do śiebie / á widze go prawie :/: Y tobie nie táiny : ále ty łáskáwie / rácz śie zemną obeydź / ábyś w słowiech swoich :/: Záwżdy prawnáleźion / y Czyst w sądźiech twoich.

3. Mnieć ießcze złość w Mátce przeklęta záśtáłá :/: Mnieć grzech ießcze w mleku Mátká podawáłá: O Pánie ty ßczyrość serdeczną miłuieß :/: Y skarb swey mądrośći tákim okázuieß.

4. Pokrop mie Izopem / á oczyśćion bede :/: Omyi mie / á śnieżney iáśnośći nábede: ześli mi poselstwo weśole / á kośći :/: Twym gniewem zstrapione użyią rádośći.

5. Odwroć od mych grzechow surową twarz swoie :/: Ani chćiey pámietáć ná nieprawość moie: stworz we mnie / moy Pánie / serce bogoboyne :/: á w ożiebłych piersiách myśli wskrześ przyśtoine.

6. Nie odmiátayże mie od swey obliczności / :/: Ani bierz o demnie Duchá swey mądrośći: przywroć mi dobrą myśl / prze moy grzech odietą :/: á podbity pod rozum złą żądzą przeklętą.

7. A ja w swym upádku przez ćie podźwigniony :/: bede złym ná przykład iawnie wystáwiony: aby w miłośierdźiu twoim nie wątpili :/: áleśie do ćiebie ráczey náwroćili.

8. Wybaw mie z przeklectwá mey niepobożnośći :/: Aby mogł moy iezyk sławić twe litości: otworz / wieczny Boże / nieme ustá moie :/: á ja opowiádáć bede chwały twoie.

9. Byś ofiar pożądał / pálilbych ofiáry :/: Ale wiem że máło dbaß o tákie dáry. Ofiárá przyiemna Bogu Duch strapiony :/: Serce unizone / umysł ukorzony.

10. Bądź

10. Bądź łáskaw ná miáśto swoie / wieczny Pánie :/: Że tym rychley w pięknych swoich murzech stánie: Tám przyimieß ofiárę cnoty : tám kładźione :/: Ná twoy Ołtarz beda ćielęce poświęcone.

Tenże / Nota tegoż Psálmu: Niezmierny Boże w swojey / etc.

Práczże śie nádemną zmiłować / á miłośierdźie mi swoie okázáć / y zgładźić wßytkie nieprawośći moie / według wielkośći miłości twoiey / wielce mie rácz omyć z mojey złośći / tákże od grzechu mego mie oczyśći / wßákeś ty sam jest PAn moy y Bog moy / á ja też do ćiebie wołam sługá twoy.

2. Abowiem nieprawośći moie znam / y grzech moy oto záwße przed sobą mam / tobiem / tobie Panie sámemu zgrzeßył / złem przed oczymá twymi uczynił / á ták chćiał mie ty kárać bedźieß / przedśie práwym śie y czystym okażeß / chćiáby ćie kto sądźił z srogośći / gdyż to iuż zásłużyły moie złośći.

3. We złośćim śie moy Pánie národźił / y w grzechách w żywośćie Mátki pocżet był / wßákże ty chćiał ták zepsowánego / wielkośćią grzechow ośpeconego / nie racżyłeś od śiebie odrzućić / owßemeś mądrośćią racżył opátrzyć / ábych wymowki nie nálazł nigdy / przeciw prawdźie w ktorey śie kochaß záwżdy.

4. Pokropiß mie Izopem z lutości / á bede oczyśćion od nieprawośći / omyieß mie á nád śnieg wybieleie / od grzechow / przez ktore práwie mdleie / daß słyßeć wesele y rádośći / á pocießą śie te / ktoreś stárł kośći / od grzechow mych twarz swoie odwroćiß / y wßytkie moie złośći ty sam zgładźiß.

5. Serce czyste moy Boże stworz we mnie / Duchá práwego odnow w pośrzodku mnie / á nie odrzucay

od oblicza twego / áni odeymuy Duchá świetego / przywroć swego zbáwienia rádości/podeprzy mie dawszy Duchá wolności / bede przestepce náuczał drog twych/ á náwroći sie k tobie wiele grzesznych.

6. Wybaw mie Boże od krwie wylánia / wszákeś ty jest BOg mojego zbáwienia/ á bedzie wyśpiewywał one wszytkie/jezyk moy sprawiedliwości wielkie / wárgi mose Pánie rácz otworzyć/ á ustá me twa chwale beda sławić/ dalćibych żertwe/ w niey sie nie kochasz/ á dárow palonych to wiem nie żadasz.

7. Teć sa ofiáry BOgá nászego/oddawáć jemu Duchá skruszonego / sercá pokornego/ unizonego / rzeczpewna/ że Bog nie wzgárdzi iego: Czyniże / Pánie / Syonowi dobrze/ dobuduy murow w Jeruzalem wnetże/á ták sie rozkochasz w ofiárách tych / co wynidą z sercá szczerego wiernych/ támże ć włoża cielce ná Oltarzách twych.

PSALM LII.

Quid gloriaris in malitia, qui potens es?

CZemu sie chlubisz z nieprawości/ Nieszczesny człowiecze? Czemus hárdy z swojey możności/ Ktora precz ućiecze? Láskać Boża ma na pieczy/ Wszytek stan człowieczy.

2. Jezykiem/ ostrey brzytwie rownym/ Wszytko złe sprawuiesz/ Cnoćieś nieprzyjacielem glownym / Niecnotę miłujesz: Z twojey geby klamstwá záwzdy/ Náśłucha sie kázdy.

3. Mowá ktora rozniecá zwády Serce twoje chłodzi/ Roskoś twa / jezyk pełen zdrády / Co rad ludziom szkodzi. Przetoż ćie Bog zátwe złości/ Skarze w swey srogości.

4. Wyrwie ćie z przybytku twojego / Z gruntu wykorzeni / Y z potomstwem ćie z świátá tego Do szczętu wypleni: Anić da miedzy żywymi Chować sie ná ziemi.

5. To widzac ludzie sprawiedliwi/ Beda sie też bali/ A iż Bog złośnikow nie żywi/Beda sie z nich śmiali: Oni to (rzeką) co w złośćie Dfal/ y w niecnośćie.

6. Oni to co swoje ufności Nie w Bogu pokładał/ O to jáko y máietności Y gradłá postradał: Iż w Bogu nie kładł nádzieie / Pátrz co sie z nim dzieie.

7. Aja yzem indzie ufánia Oprocz BOgá nie miał/ Ták ják oliwá bez przestánia Bede sie zielenił/ Y w domu Páńskim ná wieki/ Pewienem opieki.

8. Támże wiecznie bede wystawiał/ Sprawy Bogámego/ Támże y iego ocżekawał Imienia świetego: Bo jest dobry wybránemu Ludowi swojemu.

PSALM LIII.

Dixit insipiens in corde suo, non est Deus.

Nota Pfalmu XIV.

TAka jest mowá w sercu głupiego / Niemáści Bogá: Wiec cnotá zginelá Ná świecie/ á nieprawość gore wzieła/ Nowiná uyrzeć sprawiedliwego/ Y dobrego.

2. Poyrzał z Niebieskiey pAn wysokości / Byloliby co pochwalić ná ziemi/ A jestli rozum z synámi ludzkiemi? Mialliby Bogá kto w uczćiwości / Z powinności?

3. Aleć sie wszyscy chwyćili złego/ niemasz ktoby miał ná Bogá bacżenie/ Ktoby bojaźnia jego swe sumnienie Rządził/nie uyrzał Pan y jednego / Cnotliwego.

4. Y nie uznáiąż swych nieprawości? Cisnąc Páńskie y pożyrając wierne/ Nátykając swe łákomstwo niemierne: Nie ukorzaż sie Bogu w żałości? Zá swe złości.

5. Leć przyidźie ná nie tákowa trwoga/ Że chociá strachu nie bedźie żadnego/ Przecie sie beda lekáć ćienia swego: A tám poczuią/ co jest od Bogá Pomstá sroga.

6. Bo PAn potrże ich przeklete kości/ A beda zewsząd wstydem ogárnieni/ Jáko ći ktorzy u Bogá wzgárdzeni/ Iż záda-wáli wiernym przykrośći/ Bez winnośći.

7. O by z Syonu przyszło zbáwienie Ludowi twemu z wieźienia ćieszkiego/ Toć by Izráel z miłosierdźia twego/ Y Jákob przez twe miał wspomożenie Pocieszenie.

PSALM LIV.

Deus in nomine tuo salvum me fac.

BOże moy/ przez imie swoje/ Rácz że mie z trudnośći wybáwić Rácz sie o krzywde ma zástáwić: Niech mie broni rámie twoje. Boże/ prozbá ma do ćiebie/ Rácz do mnie skłonić swóse uszy/ Y dáć rátunek mojey duszy/ W teráznieyszey jey potrzebie.

2. Boć zdrowia mego szukáją/ Zły niewierny narod pogánski/ W okrutnośći swojey Tyránskiey Ci co Bogiem pogardzáją. Aleć mie Pan swoim zowie/ Rátuiąc mie rekámi swymi/ Przestawa záwzdy przy mnie z tymi/ Co láskáwi ná me zdrowie.

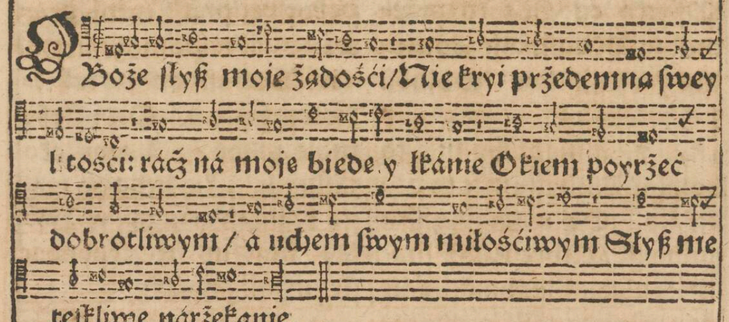
3. Onoż

3. Onoż Pan co mie wybáwi/ Ktory wszytko to złe obáli/ Ná te ktorzy mie podstrzegáli: Ták obiecał y ták správi. Zá co ofiáry palone Bede Pánu hoynie oddawał Bede imie jego wyznawał/ Ktore ná wieki jest dobre.

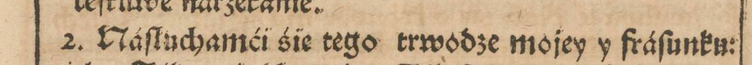
4. Bo mie ze wszytkich trudnośći/ Pan moy miłośćiwie wybáwił/ A nád tymi pomste zostáwił/ Co mi wyrządzáli złośći. Y mam to od ćiebie Páná/ Że me oko ná wszytkie/ śmiele Poyrzy swoje nieprzyiaćiele: Zá coć mech cześć bedźie dáná.

PSALM LV.

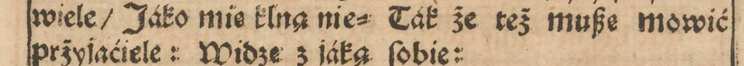
Exaudi Deus orationem meam.

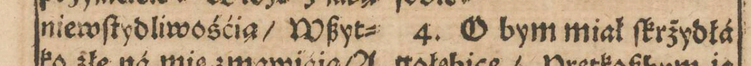
DBoże słysz moje żadośći/ Nie kryi przedemna swey

łtośći: rácz ná moje biede y łkánie Okiem poyrzeć

dobrotliwym/ á uchem swym miłośćiwym Słysz me

teskliwe narzekanie.

2. Násłuchamći sie tego wiele/ Jáko mie kląg nieprzyiaćiele: Widze z jáką niewstydliwośćią/ Wszytko złe ná mie zmawiáją/ A gárdłá mego szukáją/ Zápaleni ku mnie wściekłośćią.

3. Z ćego serce moje boleje/ A od strachu śmierći truchleje/ Rowna mi sie ćieszkiey chorobie/ Kiedy nie widze rátunku/ W trwodze mojey y frásunku: Ták że też muszę mowić sobie:

4. O bym miał skrzydłá gołebice/ Pretkoszbym ja zbył tey teskнice/ Anibym tu ja wiecey siedźiał/ Lećiałbym ná lepsze wcząsy/ W puszczą miedzy głuche láśy/ Tám gdźieby omnie nikt nie wiedźiał:

5. A przyspieszałbym u-

ćiekaiąc/ Nietr y z wichrámi omijaiąc. Wytráć złe ludźie miły Pánie/ Niech śie zámießa ich rádá/ Bo w jich mieście gwałt á zdrádá: Naprzednieyße maią mießkanie.

6. Y te u nich/ co zechcą/ broią / We dnie w nocy ná murách stoją: Ná rynku ućisk z nieprawośćia/ Wßytko co chcą to przewodzą: Ulicámi śie záś wodzą / Przeklętą Obludą z Chytrośćią.

*** 7. A nie tákby mie to bolało/ Kiedyby mie to potykało. Od nieprzyjaćielá jawnego/ Któremuby śnádniey uledz/ Snádnieyby śie gó y ustrzedz / Niżeli zdrayce domowego.

8. Aleś ty człowiecze mnie rowny / Stał mi śie nieprzyjaćiel głowny: Wodz moy ktoregom śie wiec radźił/ Z ktorym zá rece prowádźił/ Y zá stoł swoy z sobą sadzał / Z ktorymem y do Zboru chadzał.

9. Niechże ie śmierć podkawi márnie/ Niech je żywo piekło zágárnie: Bo w jich mießkániu u każdego/ Tylko nieprawość przebywa/ Lecz dußá ma Bogá wzywa / Ten mie zbáwi wßytkiego złego.

10. W wieczor/ y ráno/ y w południe / Modle śie Bogu nie obłudnie/ Aż mie usłyßy á wybáwi Dußę moje od złych ludźi / Ktore złość ná woyne budźi / Y pokoy mi przed nimi spráwi.

11. Bog mocny po wßytkie wieczności/ On usłyßy moje żadości: A owi jáko zásłużyli/ Nie łyda od niego każni/ Bo nigdy w Bożey bojáźni O zlepßemu swym nie myślili.

12. Myśl złośniká/ tylko o boju/ Niechce z nikim mießkać w pokoju / Przymierża nigdy nie dotrzyma: A choć słowká ma pießczone/ Jáko máslo rospußczone / Przećie mu serce krew rozdyma.

13. Słowá jego ták ćicho płyną / Jak oley gdy go leją ryną: Lecz jáko gole miecze ßkodzą. Ty śie ná Páná spuść wßedźie / On

podpora twoja bedzie / Dobrży przy nim bespieczńie chodzą.

14. A te co tu brojili złośći / Powpycha sam Pan w dol żałości: A połowice wieku swego / Nie dożekáją głownicy: Ani chytrży obłudnicy: Jáć Boże ufam w cie samego.

PSALM LVI.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me.

Rzez swe o Boże moy zmiłowánie Ráćz mi dáć swoje poratowánie/ Na złego człeká usiłowanie/ Ktory mie dnia każdego/ Y z tymi co mu pomagają tego/ Szuká zátráćić człowieká nedznego: Lecz ja na każdy czás strachu mojego/ Ufam że dostoje.

2. W tobie Boże sławie prawde twoje / Ktorey wierząc / ćieße dußę swoje/ Anić śie strachow ludzkich nie boje: Y w natrudnieyßey chwili Rádźiby mie w czym jáko ułowili/ Ażeby ná mie co złego zmyślili / Czymby mie przed wßytkimi obwinili/ Przyczyny ßukáją.

3. Ná toć z soba skrycie zásiadáją/ O tymże śie z sobą naradzáją/ A ná mą dußę zewßąd czyhają/ W swey wściekley okrutności: Zá co ie ty Boże bez wßey litości/ Rozgromiß w srogiey swey sprawiedliwości A ják tego jich godne nieprawości/ Beda strofowáne.

4. Me záś ućiecżki máß zrachowáne Y łzy wßytkie do łagwie zchowáne: Náwet w rejestrách swych zápisáne Me wßytkie kłopotánia Przetoż stromotne ujrze ućiekánia Swych nieprzyjaćioł / w dzień mego woká-

wołania Aż Pan Bog iest
ze mną bez przestánia/ Przy
nym sie ostoje.

5. W tobie Boże sławie
prawde twoje / Ktorey
wierząc / cieße duße swoje.
Anić sie strachow ludzkich
nie boje. Przetoż comći ślu-
bował/ wypełniwßy w dzie-
ćnieć bede dziękował / Żeś
duße moje od śmierći zá-
chował / Abym przed tobą
drogi swe prostował /
W świátłości żywiących.

PSALM LVII.

Miserere mei Deus, miserere.

Miłuy sie/ zmiłuy nademną Pánie/ W tobie dußá
ma kładzie ufánie/ Y niechce w tobie przestać swey
ufności/ Aż ja pod skrzydła w odpoczywánie Do
siebie przyimieß / y zbawiß trudności.

2. Wzywáć ja bede Bo-
já możnego/ On mi użyczy
rátunku swego: Posle mi z
nieba tego co wybáwi / Y
duße wyrwie z rąk okrut-
nego/ A jego ku mnie złość
w hánbie zostáwi.

3. Bog wßechmogący /
pewienem tego/ Posle mi z
nieba Posłá wdzięcznego /
Poydzie przedemną jego
łáską świetą / W niey be-
spieczeństwá pewienem
swego/ A ze mną poydzie je-
go prawdá wzięta.

4. Mießkamći miedzy
srogimi lwámi / Co prze-
grażaią y pożogámi: Żeby
podobne ostrym strzałam
máią: Skądem wielkimi zie-
ty trwogámi / Jezykiem já-
ko mieczem przerażáią.

*** 5. Boże/ chwałe swą
wznieś nád obłoki / Niech
ja świát uyrzy jáko śieroki.
Sieći swe ná mie zewßąd
zástáwili: Po stronách mo-
je záwárßy boki/ Máłuczko
duße mey nie ułowili.

6. A żeby upad moy o-

gladali / Doł ná mie byli
nágotowali: Aleć to PAn
Bog z swey sprawiedliwo-
ści/ Sprawił / że sami weń
powpadáli: A ja záś sobie
bujam ná wolności.

7. Czym serce moje uwe-
selone/ Cale do tego jest roz-
niecone / Aby cie Boże zá
twoje litości/ A to ná czásy
niezámierzone / W pie-
śniách chwalilo z uprzey-
mey wdzięczności.

8. Powstań jezyku moy
do śpiewania / Powstań
y Lutnio z Arfą do grania/
Zábawćie głos swoy Bo-
żymi chwałami/ Záraz zá-
cząwßy ie od świtánia/ Bo
go chce sławić miedzy na-
rodami.

9. Dobroć twa Pánie w
niebo przestáłá / Prawdá z
obłokow samych wyirzałá:
O Boże chwałe swą wznieś
nád obłoki / Aby ja wßytká
ziemiá poznáłá / Kiedy ja
uyrzy świát jáko śieroki.

PSALM LVIII.

Si verè utiq; justitiam loquimini.

Y co sie Sędziami mienicie/ Przyznaycie mi sie
prawdźiwie / Jesli kiedy sprawiedliwie/ Ták jáko
przystoi/ sądźicie/ Znacieli sie śmiertelnymi/ Y sy-
nami być ludzkimi.

2. Lecz sie widze w zło-
ści kochacie/ A miásto spra-
wiedliwości / Gwałtem
srogiey okrutności/ Zá Prá-
wo krzywde udawacie:
Yownie jáko inßych ludzi/
Złość was przyrodzona
budzi.

3. A tymeście sie nam wy-
dáli / Że rádzi kłamstwo
mawiacie / Jáko weże jad
pußczacie / Cośćiego w sie
dawno nábráli: Ani chce-
cie słuchać mowy/ Co dodá-
je rády zdrowey.

4. W czymeście podo-

bni do żmije/ Ktora gdy czarownik swymi Zaklina słowy pewnymi/ Ona swe uszy w ziemie kryje/ Aby nie słuchać klnącego/ Y one czarującego.

*** 5. Ale im ty tak uczyń Pánie / Potłucz ich wszetęczne geby / Powytracay srogie zeby/ Ták że żadnego nie zostánie : Zátkay Lwow srogie pászczeki / Niech twym nie szkodzą ná wieki.

6. Niech sie jáko wodá rozpłyną/ Wodá ná ziemie rozlána : A jáko strzałá złamána Niechay márnie świátá.

PSALM LIX.

Erise me de inimicis meis Deus.

PAnie w przysłaciołom mojim/ Odeym mie w miłośierdziu swoim : Niech ći co sie wywyszáją Nad mie/ Pánem mie swym znáją. Y rwiż mie z mocy złośnikow/ nie wstydliwych jáwnogrzeszników Y todrzy ná cie nic nie dbáją/ Krew niewinna rozlewáją.

2. Oto ná gárdło me czyhája/ Y co możnieyszy sie zmawiáją Ná mie/ dycac zgładzić nedznego/ Procz wszelkiego grzechu mego: Bo w niczynem im nie prewinił/ A nim zle komu z nich uczynił. Ockni sie á obacz Pánie / Y rácz mi sam pomoc ná nie.

3. Boże Izráelskie kochanie/ Wstań á pátrz co czynią Poganie/ W srogiey swoey sprawiedliwości / Skarz ich nieurściągnione złości: Ani bądź miłościw nád nimi/ Gdyż tak w grzechach sa upornymi. W wieczor po mieście biegają/ A jak psi głodni pachają.

4. Z geby im ida słowá zwáwe Zajuszone/ ják miecze krwáwe. Ták sie dytrzy sobie zdadzą/ Ze nikt niewie o czym rádzą: Lecz ty Pánie co wszytko widzisz/ Y znich/ y z rad sie ich nászydzisz : Choć sie ná mie wszyscy zniosą/ Sam wstyd tylko ztąd odniosą.

5. Bowiem kiedy mi beda silni / Bede sie ciebie trzymał pilniey : Niechayże co racza broją/ Ja cie znam ucieczká swoja. Ty sam wszytkie moje ciesżkości / Uprzedzisz rátunkiem litości : Y sprawisz to że ogladam/ Pomste nád złymi ktorey żądam.

*** 6. Niewytracayże ich wszczat Páme/ By nie poszłá w zápámietánie Ludziom twojá sprawiedliwość / Ktora karzesz ich brzydliwość : Tylko je rękámi możnymi Zraż/ á rozproś po wszytkiey ziemi / Dawno ná to zásłużyli/ Aby rozproszeni byli.

7. Zá bluźnierstwá y klamstwá żywe / Zá hárdość y przysięgi krzywe/ Wymiszż je: niechay świát czuje/ Ze BOg Jákobow pánuje. W wieczor po ulicach ciekáją/ Ják psi ktorzy jeść co nie máją: Ale nic nie ugoniwszy/ Spáć iść muszą głodni bywszy.

8. A ja o twojey wszechmocności / Záspiewam z serdecznej wdzięczności : Wnet z poránku łáske twoje/ Wyznam być ucieczke swoje. Bożemoy y ucieczko moją/

nosa/O bronco moy y pew- ſezyk wßedźie/Pieśni wdźie-
na zbrosá / O tobie moy ęzne śpiewáć bedźie.

PSALM LX.

Deus repuliſti nos, & deſtruxiſti nos.

BOże ktoryś nas odrzućił/Y w gniewie swoim po-
rzućił / Ráczże śie w gniewie okroćić/A do nas śie zaś
náwroćić: Porußyłeś ziemie ſrodze / Rozśiádłá śie
w wielkiey trwodze : Nie uleczyßli iey ſam Bóże /
Z trudnáć śie w cale oſtáć może.

2. Poſtąpiłeś oſtrzez ná-
námi/Daleś nam pić płácz
ze łzámi : Aćz chorągwie
twe naßáli Ci co w bojáźni
twey trwáli : Badźże y nam
miłośierny/Pokaß śie nam
w ſłowie wierny/ Weyrzy
ná swoy lud utrapiony/A
przyimi go do swey obrony.

3 Mowił Pan z Syonu
swego/Czym ućießył mnie
ſmutnego: Ná moy dźiał
przyidźie Sychiná / Także
Sukotſka kráyiná / Gálaád
iest własność moiá/Y Má-
náſſeſſowá zbroiá/ Y E-
phráim moc moiey gło-
wy/ Y Judas práwodaw-
cá zdrowy.

*** 4. Lecz Moáb trudny
do zgody/Ná rece mi poda
wody Idumeyczyk záś
w swym rzędźie Obuwia
pilnowáć bedźie/Wiec y Fi-
liſtyńczykowie/ Y inßy Cu-
dzoźiemcowie/ Wßyſcy ći
beda mi ſłużyli/Co mi nie-
przyjaćielmi byli.

5. Kto mie w miáſto
niedobyte/ Kto w kráie E-
dom obſite Záprowádźi
ſługę twego? Nikt oprocz
ćiebie ſamego: Ktorego
gniew ná śie znamy/A wo-
dzem woyſk swych nie ma-
my. Já czym tak od ćiebie
wzgárdzeni / Lekceſmy u
wßech powáżeni.

*** 6. Już nam też pomoß
z trudnośći / Y wroć nam
dawne wolnośći: Proznać
nadźieją w człowiecze / Bo
gdźie gwałt/ rádá ućiecze.
Lecz kto w tobie ufa Bo-
że / Ten śie mężnie potkáć
może: Bo ty zdepceß przed
námi śmiele/Wßytkie náße
nieprzyjaćiele.

PSALM LXI.

Exaudi Deus orationem meam.

BOże uſłyß me wołanie/Y wzdychanie/Ná ćie
sámego wołam/Z oſtátniego kraiu świáta/ Krzy-
cząc ratá/Bo sam sobie nie zdołam.

2. Ráczże mie w mojey
teſknośći/ Z swey miłośći/
Poſtáwić ná swey ſkále:
Wßákeś mie ty swą mo-
żnośćią / Przed złych zło-
śćią / Záwżdy záchował
w cále.

3. Y teraz mießkáć przy
tobie/Tuße sobie/W świe-
tych namiećiech twoich:
Dayże mi tám ulec zá-
wżdy/W trwodze káżdey/
Pod pierzem ſkrzydeł two-
ich.

4. Boś ty modlitwámi
mymi / Aćz lichymi / Nie
gárdźił nigdy Pánie: Ty co
dźiedźictwo
dźiedźictwo
dźiedźictwo

trudności / Z powinności / Ku czći śpiewáć zásiede / A to comći obiecował / Y ślubował / Káżdy dzień płácić bede.

PSALM LXII.

Nonne Deo subjecta erit anima mea?

Nota Psalmu XXIV.

Dußá mojá Bogá wzywa / Ná nim sámym odpoczywa: Oncí sam jest moje zbáwienie / On zamek moy / on mа zbrojá / Zá nim używam pokojá / Nie zátrwożу mie porußenie.

2. Dokądże ßáleć bedźiećie? Dokąd ná mie pojedźiećie Mojego upadku ßukáiąc? Sámi / jáko płot zádchwiány / Abo ják mur rozerwány / W rychle y strášßnie upáść máiąc.

3. Ná te śie tylko rádźićie / Co je w tásce być widźićie / Chcąc ich sławe podeptáć w źiemie: Wiec śie usty zálecaćie / A w sercu záś jad chowaćie / Złe obłudne przeklete plemie.

4. Dußo mojá Bogá wzyway / Ná nim sámym odpoczyway: Oncí sam jest moje zbáwienie / On zamek moy / on mа zbrojá / Zá nim używam pokojá / Nie zátrzáśnie mną porußenie.

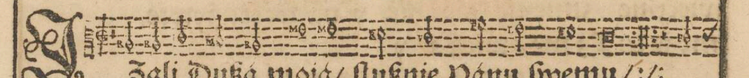
*** 5. Bogći zdrowie y cześć dawa / Bog swym ná potrzebe stawa: Przetoż mu też záwżdy dufaycie / A serca mu otwaráiąc / Y potrzeby przekładáiąc: Nanże śie we wßytkim spußczayćie.

6. Márnośćią są narodowie / kłamstwem są wielcy stanowie: Wßytko to jest wielka omyłá / Gdyby ná wadze stáneli / Y czym chćieli śie nádeli / Márność by wßytkie przeważyłá.

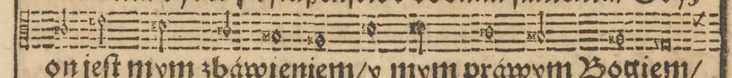
7. Okrućieństwu nie ufaycie / Ná zdzierstwá śie nieśpußczaycie / Bo to wßytko niepewne rzeczy. Dalić Bog wiele dobrego / Nie przyżykładay sercá swego / Ale śie miey ná wielkiey pieczy.

8. Raz Pan wyrzekł słowo o tym / Com ia nie raz słychał potym / Że Boża jest władza z litośćią: A we dług sprawy káżdego / Jdźie zapłatá od niego Z wielką jego sprawiedliwośćią.

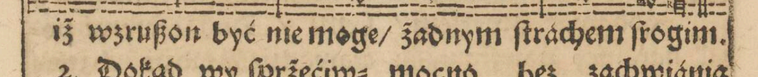
Tenże.

Zali Dußá mojá / ßlußnie Pánu swemu / :/: Nie ma być w posłußeństwo oddana sámemu / Gdyż

on jest nym zbáwieniem / y mym práwym Bogiem /

iż wzrußon być nie moge / żadnym strachem srogim.

2. Dokąd wy sprzećiwnicy maćie tey śmiałości :/: Ż śie ná mie targaćie / bez wßelkiey winności ✠ wybiją was do ßczętu ják ściáná pádnięcie / Pochyła / y jáko mur złamány bedźiećie.

3. Przećie ná tym ich rády odiąć mu uczćiwe :/: Y co raz ná mie zmykáć świádectwá kłamliwe / ✠ usty mie pięknie chwalą / sercem przeklináią / y jákby pAn moy ná to / niepátrzył mnie máją.

4. Ale ty Dußo mojá / przestań ná swym Pánie :/: Bowiem od niego moje jest oczekawánie / ✠ oncí jest mojá skáłá y zbáwienie moje / y twierdza w ktorey mocno bez zachwiánia stoje.

5. A ták mojá nádzieją y moje kochánie :/: Ni w kim niechay nie bedźie jedno w moim Pánie / ✠ y wßyscy uciśnieni ciśńcie śie do niego / kłádąc niewinne serce przed możnością jego.

6. Bog jest ucieczką náßa / á ludzcy Synowie :/: są márnością / á kłamstwá pełno jest w ich mowie / ✠ włożyßli ich ná wage / álić śie pokażą / ták lekkimi / yż áni márności przeważą.

7. Ale wy wierni Páńscy / nie ufaycie w złości :/: W drapieństwie ni w bogactwie / nie w żadney chytrości: ✠ á jezli co przypád-

nie od świátá zacnego/nigdy nie przykładayćie/ k temu serca swego.

8. Raz Pan wyrzekł/ co wiecznie zmienić śie nie może :/: Yż moc wielka/ y wielkie miłosierdzie Boże/ á wedle spraw káżdego płáći sprawiedliwie / ktory w swym Bostwie z wiekow y ná wieki żywie.

PSALM LXIII.

Deus Deus meus, ad te de luce vigilo.

Nota Psálmu XVII.

BOże/Boże/śiło moja/ Tobieć ja służby swe oddawáć Zwyklem / ják náraniey powstawáć : Bo nie ćieszy łáská twojá. Ciebieć dussá w swym uprágnieniu Prágnąc / áż práwie omdlewa : Yciáło iuż ledwo żiewa/ W ziemi bezwodney w wypaleniu.

2. Toć mi przyczynia ćieszkośći / Iż nie widam twojey możności/ Ani oney twojey sławności / Ják przed tym w domu świątości. Bo twoje miłosierdzie Pánie / Lepsze niż żywot ná ziemi : Serce me z ustámi mymi Z niego ćie chwalić nie przestánie.

3. Bede chwałe twą wynosił / Poki mie ná tym świećie będzie / Bede y w imie twoje wszędzie / Rece do niebá podnosił : Bowiem miedzy nayśmáczniey-szymi / Dussá / swymi potrawámi / Kładzie / bawić śie chwałámi/Twymi/ sławiąc ćie usty swymi.

*** 4. Lub we dnie lub w nocy czuie/Dzieł ał Máiestatu twojego / Pánie Boże ćiebie sámego całym sercem upátruje / Pommąc jákoś mie wiec rátował / Jákoś mie skrzydłámi swymi Okrywszy przed ludźmi zlymi/ Ná czásy wesołe záchował.

5. Ciebieć śie Pánie sámego Dussá ma ták mocno chwycilá: Że też coby mu ustąpilá Niemáss ná świećie żadnego. Ty o mnie ná wszelki czás czuiesz / Aż y teraz mnie nedznego / Od swych służb oddalonego / Prawicą swoją porátuiesz.

6. Przeto z to przeklete plemie/Ktoryż dusse moiey szukáią/Mnie zámordowáć wolą máią / Sámi że przepádną ziemie/y wszytkie srogi miecz wyśiecze: Ich ciáłá zámordowáne / Do ziemie nie pochowáne / Głodny zwierz po polách rozwlecze.

7. A Krol śie zaś rozráduie W tobie sámym wszechmocny Boże/ Tey rádości mu też pomoże/Káżdy ten co ćie miłuie: Widząc twe sądy sprawiedliwe nád ludźmi niewstydliwymi / Nád wszytkimi obłudnymi/Ktorych geby zátkáss kłamliwe.

Tenże, Nota Pieśni CXCIV. Abo tąż

BOże/Boże Pánie moy/ od wstánia mojego/ prágnie ćie dussá moja jáko Pána swego/ tákże w tym błędnym świećie/ y nedzne me ciáło/ záwżdy twa świętą chwałe/ rádoby widziało.

2. Bo ná tey nedzney ziemi práwie spustoszáley/widżiss jáko używam ćieszkości niemáley/zászedłem w błędne drogi w rozliczne przygody/ nie mogąc nigdzieynáleść zdrojá żywey wody.

3. Jákoś kiedym ćie widział w twym świętym kościele/ kedy śie okazało możności twych wiele / támci nedzne oko me twą chwałe widziało/ ztąd mi wielkich rádości w dussy przybywało.

4. Bowiem miłosierdzie twe nád winna máćice/ hoiniey może uskromić mnie táką teśknice/ gdy rece swe podniose do Imienia twego / chwaląc ćie przez wszytek czás żywotá swojego.

5. Bo ty wielką hoynośćią nápełniss mą dussę/ zá co ja ćiebie nedznik wiecznie chwalić musze/ ná łożku y w powstániu ćiebie wspominájąc/á iżeś moy obroń-

cá záwżdy wysławiáiąc.

6. A pod ćieniem skrżydeł twych wßytká roskoß moiá: ábowiem mie zákrylá można reká twoiá/ y prozno sie stáráią co mie prześláduią/ gdyż moie nedzną duße w twey opiece ćuią.

7. Bowiem ni sámi zwiedzą kiedy w pieklo wpádną/ á gdy je mieć posiecze ániołowie/ Vmierżywßy cnotliwego/ Y człowieká niewinnego: Páná Bogá sie nic nie boiąc/ Táką złość broiąc.

5. Jeßcze te złość sobie smákuią/ Kiedy o tym rozmawiáią: Jáko sieći rozstawiáią: Wßák nas w tym (mowiąc) niepoczuią/ Ni poßlákuią.

*** 6. W tym nawietßa pilność káżdego/ Broić wßelkie nieprawości/ Zmyślać zdrády y chytrości: Takći zli są sercá skrytego/ Y głębokiego.

7. Aleć nád nádzieie od Páná/ Strzałámi wypuszczonymi/

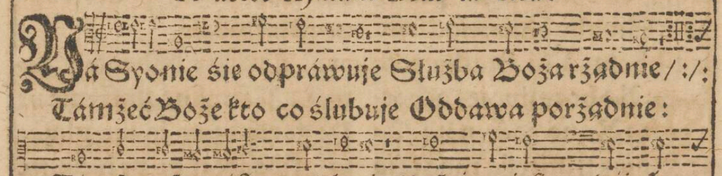
W pretkości nie uchronnymi/ Bedzie bárzo ßkodliwa ráná/ Wßytkim zádáná.

8. Tám ich jezyki zmyla z drogi/ Bo przyida z nich do upádu/ Zákusiwßy swego ßádu: A lekaiąc sie wietßey trwogi/ Vderżą w nogi.

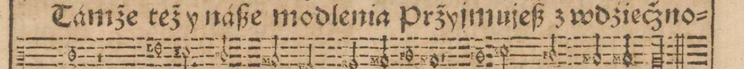
9. Czemu sie wßyscy przyczynią/ Y bespieczen przy nim wßedzie/ Toż też ma káżdy człek cnotliwy/ Co w Bogu żywy.

PSALM LXV.

Te decet Hymnus Deus in Sion.

Ná Syonie sie odprawuie Służba Boża rządnie/ :/: Támże ć Boże kto co ślubuie Oddawa porządnie:

Támże też y náße modlenia Przyimuieß z wdzięczności: Támże do ćiebie pokolenia Idą z ochotnością.

2. Brzydliweć zewßąd niepráwości Nas opánowały :/: Leć je tám gładziß z swey miłości/ By nie potępiały. Przetoż kto od ćiebie sámego/ Jest záprowádzony Mießkáć w śieniách namiotu twego/ Jest błogosławiony.

3. W domu twym wßytkiego dobrego Mamy do sytości :/: Cießą nas Kościołá twojego Zbáwienne świątości/ Ztamtąd dawaß wyroki ßrogie Ná złych potępiene: Ztámtąd też śleß nowiny drogie Swoim ná zbáwienie.

4. Ztąd wßędy poki ziemie ztáje Wßyscy w ćie ufaią :/: Y nadálße zamorskie kráje Ná ćiebie wzgląd máią: Boś ty stwierdził gor wysokości Wßechmocnością

swoią/ A w ktoryś je stworzył pewności/Nieodmiennie stoją.

5. Ty śmierzyß ßum morzá srogiego Z jego náwáłności: Ty burdy narodu wściekłego Kroćiß swą możnością: Twoichći śie cudow lękáją/ Widząc cię groźnego/ Ci co áż ná kráiu mießkáją świátá ßerokiego.

**6. Od ćiebie ludźie używáją Wdzięcznego pokoju: Swobodnie żyjąc/ nic nie dbáją Ná strachy rozboju: Roboty swoje z ochotnością Ráno záczynáją/ Ale je nie z mnieyßą rádością W wieczor zámykáją.

7. Ty błogosławiß swą miłością Y náwiedzaß źiemie: Ty suche rozwilżaß wilgością Vrodzájow plemie/ Aby w nieprzebráney hoyności/ W tym błogosławieniu/ Dawało dostátek żywności Wßytkiemu stworzeniu.

8. Ty záschłe polewaß zagony/ Práwie jáko trzebá: Ty spußczaß deßcz nie przepłácony Z wysokiego niebá: Aby ták w twoim pożegnániu Wßeláke nasienie/ Wßelkiemu ćiału/ku żywieniu/ Miało rozkrzewienie.

9. Dárow twoich hoyną ßczodrością Rok każdy opływa: A jáko korona/ wdzięcznością/ Ozdobiony bywa: Bo gdźiekolwiek stope położyß Swey Boskiey miłości/ Wßędźie wielką obfitość mnożyß Roskoßney tłustości.

10. Twojey dobroći żażywáją Y straßne pustynie: Pogorki dźiw że nie płaszą W tákowey przyczynie Szczodrobliwość twoją rowniny Stády nápełniłá Szczodrobliwość twa y doliny Zbożem położyłá.

11. Wßytko z twego udárowánia Wesela używa: Wßytko łáską twą do śpiewániaPobudzano bywaOwa z twojey ßczodrobliwości Wßytko śie ráduje: Y záto ćie chwalić/ z wdzięcznośći/Winnym śie bydź czuje.

PSALM LXVI.

Jubilate Deo omnis terra.

Nuż

Wß wßytkie kraie wykrzykaycie/ Imie Páńskie wyznawaiąc: Na cześć Boską pieśni śpiewaycie/ Chwałe jego rozßerzaiąc. Rzeczcieß Bogu: Jákoś straßliwy We wßytkich swych spráwách Pánie/ Twojey śie możności złośliwy Rad nie rad poddanym stanie.

2. Przed twa náświetßą wielebnością Niechay śie wßyscy kłaniáją/ A imie twoje z uczćiwością w pieśniách niechay wyznawáją/ Sam śie przypátrzćie Páńskim czynom/ Chćiejcie je pilnie uważáć/ Bo w nich Bog strách swoy ludzkim synom Wßytkim jáwnie chćiał pokazáć.

3. Onći nas gruntem dná morskiego Przeprowádźił z swey możności/ On głębią Jordanu bystrego Sucho dał przebydź w rádości: On ná wieki możnie pánuje Nád národámi wßytkimi/ On złość nieprzyjaćioł hámuje Oczymá swymi srogimi.

4. Błogosławże Bogá náßego Wßelki narodźie pogański: Przyczyńćieß śie wßyscy do tego/ Że zábrzmi głos chwały Páńskiey: Boć on możne od záginienia Sam duße náße wybáwił/ Y nog náßych od powinienia Broniąc mocnie nas postáwił.

5. A gdyś nas iuż Boże doświadczył/ Jáko śrebrá doświadczáją/ Tákeś z námi postąpić raczył/ Jákogdy śrebro zlewáją. Bo ázaż esmy raz bywáli W śećiách ludźi niecnotliwych? Azaż nam raz źli przypináli Popregow bárzo teśkliwych?

**6. Nie lutościwieć obieżdżáli/ Jáko ośle/ náße kárki/ przez wode y ogień

nas gnali / Powiązawßy nas zá bárki: Aleś ty nas w swoiey litości Wyrwawßy z tego wßytkiego/Postáwił ná wodzieczney wolności Tego bytu roskoßnego.

7. Przetoż poyde do twego Domu/Niosącći z sobą ofiáry/Tobie/á nie inßemu komu / Ziißcże poślubione dáry/Com ie przyrzekł usty swoiimi/Gdym był w cießkim utrapieniu / Ieni cie bydlety co tluſtßymi/ Vraczyć miał w ich paleniu.

8. Tám też záraz nie przepomniawßy / Twych przeciw mnie uczynności : Wßytkich do siebie záwoławßy / Rzekę z serdeczney wdzięczności : Słuchayćie co mi Pan dobrego Z łáski swoiey uczynić raczył / Wybáwiwßy mie ode złego/Vcießyć mie nie przebaczył.

9. Kiedym nań záwołał z dufności a Záraz mi ePan porátował: Przetoż mu też z wielka rádością Vstáwnie bede dziękował. Aż gdyby było serce moie Kochálo sie w jákiey złości : Pewnieby był PAn uſły swoie Odwrocił od mych żądości.

10. Aleć ná głos mego wołánia / Vßu swych náklonił mile/A prożby moie/ y wzdychánia / Napełnił oneyże chwile: Niechże zá to będzie chwalony/ Iż usłyßał prożby moie/Niech Pan będzie błogosławiony Zá to miłosierdzie swoie.

PSALM LXVII.

Deus misereatur nostri, & benedicat.

Nota Psalmu XXXIII.

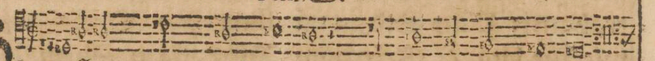
Vsmiłuy sie nád námi Pánie / Ráczy nam nedznym błogosławić : Twey twarzy jásność niech zostánie Przy nas / ráczy to z łáski sprawić. Niech droge twą znamy / Z chwałą twą wyznamy/ Żeś swych obroná: Niech o twym zbáwieniu/ W każdym pokoleniu/ Wie wßelka stroná.

2. Niechay cie sławnie wysławiaią Wßyscy ná świecie stanowie/Niechay cie w pieśniách wyznawáią Wßyscy ziemscy narodowie:

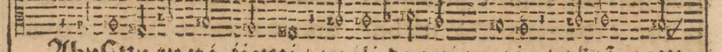
wie: Bo ty nie postáwnie Sądźiß / ále práwnie/ W sprawiedliwości : Y władaß ná ziemi Narody wßytkimi / W swoiey możności.

3. Niechći wßytek świát dywale dáie / Niech cie sławi bez przestánia/ A ziemiá też swe urodzáie Niech da z twego pożegnánia. Błogosław nas Pánie / Swe nam pożegnánie Hoyne dawáiąc : Niechże grozy twoiey Wßytek sie świát boi/ Pánem cie znáiąc.

Tenże.

Błogosław nam náß Pánie/z miłosierdzia swego/:/: Oświeciwßy świátłością / oblicza swoiego /

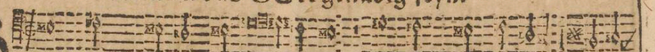
Abyśmy tu ná ziemi/ znali drogi twoie / okaż nam to przed ludźmi/ miłosierdzie swoie.

2. Niechay cie wysławiáią / wßyscy narodowie :/: Aby sie zgod uználi y niewiernikowie ✠ kiedy ty swoie wierne / w łásce będzieß rządził / strzegąc aby ná strone / żaden nie zábłądził.

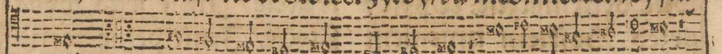
3. Wysławiayćieß iuż Páná/wysławiayćie ludzie :/: bo widźićie ják z ziemie / wam pożytek idzie ✠ Ty nas błogosław Pánie / á twe świete Imie/ niech po wßystkich Národziech / z wielkim strachem słynie.

Tenże.

Es woll uns GOtt genädig seyn.

Bądź nam Boże miło ściwy/ Pożegnay nas łáská: Niech nam błásk twoi świeci żywy/ku nieśmiertelney sláwie/

wie: R. Żeby cie z námi Pogánie/Y Jezusá poználi/

A pełniąc twe przykazanie/ Twe sprawy wysławiali/

poki nas jedno stánie.

2. Wielbimy Bogá wielkiego / Y narodowie známi :/: W kráiách świátá ſerokiego/ Głosy brzmiąc ják trąbámi: PAn Sędźia ná wieczne látá / Grzechow nienawidzącym/ Jego słowo jest poświátá/ Pokarmy tor / idącym Do niebá/ z tego świátá.

3. Chwaląc cie Pánie wysławia/ Cnotą lud ozdobiony :/: Yż mu grunt chleb hoiny dawa Słowem twym zbogácony: Błogosław nas Oyče wżiety/ Błogosław Synu Boży/ Błogosław nas Duchu Swiety/ Twa cześć niechai świát mnoży/ Bože wieki nieobjęty.

PSALM LXVIII.

Exſurgat Deus, & diſſipentur inimici.

Nota Psalmu XXXVI.

PAnie zá twoim powstániem / Twarzy srogiey ukazániem / Wßyscy nieprzyjaćiele/ Cos to wiedźieć ják pierzcháli / Y sromotnie tył podáli/ Co cie wzgardzáli śmiele. Názbytći byli zhárdzieli / Alić nagle wynißczeli : Jáko wiec dym nißczeje. Wßyscy przed Boskiem imieniem Nißczeli/ ják przed płomieniem Wosk rozgrzány topnieje.

2. Ale zá śie spráwiedliwi/ Ludźie dobrzy y cnotliwi / Bárzo śie rádowáli : Sámi w Bogu wykrzykáiąc/ W nim weselą zażywáiąc / Y inßych pobudzáli. Spiewayćie Bogu / śpiewayćie / Jmie jego wynaßayćie/ Jmie pełne zacnośći: Bog co do tąd ná pustyniách/

mach / Mießkał w wytártych kortynach/ Bog sławy y wiecznośći.

3. Jdźie do Miástá świetego/ Do mießkánia roskoßnego/ On jest wßytkich piástunem: Wßyscy śie z niego ráduyćie/ Oycem sierot gonimánuyćie: On jest wdow opiekunem / On niepłodnym płodność dáie / On je rozradza w rodzáie/ w rodzáie niezliczone / Okowy z więźniow zdeymuie/ A násporne záchowuie Cießkośći nieskończone.

*** 4. Kiedyś przed ludem swym chodźił Boże/ y ones sam wodźił Pußczámi ogromnymi/ Ziemie grunty ſtráßnie drżały/ A niebioſá záś topniały / Przed oczymá twoimi : Y gorá Syon śie chwiáłá / Kiedy ſtráßna twarz widźiáłá / Bogá Jzráelskiego: Ales skrapiał deßczem ßczodrym/ Y nápawał wßytkim dobrym Grunt dziedźictwá swojego.

5. Aby zá twoią uprávwą/ Cießył śie lud twoy potrávwą: Wdzięczney bárzo

sytości : Tuć sobie odpoczywáią / Tu opátrzenie swe máią / Z twojey Bożey ßczodrości. Zá tym twym błogosławieństwem / Żeś nas dárował zwycięstwem/ Dziękuiącći serdecznie / Pánny Tryumfzáczynaiąc/ W kole wdzięcznym opiewáiąc / Táncowáły społecznie.

6. Krolowie z woyski pierzcháią / Y sromotnie uciekáią / Potkać śie áż nie śmieli : A ci co domá zostáli / Lupow śie wielkich nábrali / Chociaż uciekáć mieli. Dotądeś o Jzráelu/ Poddan był cießkośći wielu / Kiedyć źli nálegáli : Zkądeś śie był stał mierźiony / Y ták brudno umurżony/ Ják co w piecu legáli.

7. Lecz już śliczniey ße maß lice/ Niźli piorá gołębice/ Ktore śrebrny błásk máią/ A od ktorych też wiecßyse / Y złoty błásk czásem bije/ Gdy w powietrzu latáią. Bo ták pretko wßechmogący / Wygnał precz narod ßkodzący Z dźie-

dźictwá nam dánego / Wßytko śie świátłem oblá-
ło / Jáko gorá Sálmon zbie-
łáło / Pełná śniegu já-
snego.

*** 8. Tu áż jeſt gorá wy-
ſoká / Bázán w págorki ſe-
roka / Y z górami inßymi /
Co áż w obłoki śiegáią /
Wielką wßedźie ſławę má-
ią / Wyniosłośćiámi ſwy-
mi : Leż ich PAn nie u-
podobał / Tylko Bázán
ſobie obrał / Do ſwojego
mießkánia : Ná teyć chce
PAn odpoczywáć / Ná
y z námi przebywáć / Ná
wieki bez przeſtánia.

9. Wozow páńſkich
ſtoji ćmámi / Y Anjołow
tyśiącámi / PAn záś śrzod
miedzy nimi : Ták wiec ná
Synáycu ſtawał / Kiedy
śie nam widźieć dawał /
W ſwojey ſławney świąty-
ni : Wſtąpiłeś ná wyſoko-
śći / Nábrałeś więźniow
w możności / Z korzyśćiá-
mi wielkimi : Y rozdałeś
ludźiom dáry / Nie máiąc
w hoynośći miáry / Boś
PAn miedzy wßytkimi.

10. A zwojowawßy u-
porne / Przy nas / co znaß
z ſoba ſporne / Miłośćią
ſwą zoſtawaß : Niechżeć
śie dźieią chwalenia / Iż
nam ſwojego zbáwienia /
Káżdego dniá dodawaß.
Tyś Bog mocny / tyś Bog
wieczny / Sam nas zbáwić
doſtáteczny / Ty gwałt na-
wietßy zmożeß / Ty ſam
ze wßelákiey trwogi / Ty
y z gárdłá śmierći ſrogiey /
Snádnie nas wyrwáć mo-
żeß.

*** 11. Pan porázi ſroga
ráną / Jeſli nań kiedy po-
wſtáną / wßytkie ſwe prze-
ćiwniki : A toż káżdemu u-
czyni / Kto mu śie jedno
przewini / Wytrácić chce
grzeßniki. Bo co niegdy
PAn ſprawował / Że lud
ſwoy w Bázán záchował /
Y w morſkiey głębokośći /
To jeßcze myśli ſpráwo-
wáć / Jáko to rácżył ślubo-
wáć / Mießkáńcom świe-
tych włośći.

12. Wßák wiećie żeśćie
w cząśiech tych Lejąc krew
nieprzyjaćioł ſwych / No-
gámi w niey brodźili : Wiec
y ich śćierwem obſitym / A
wáßą

wáßą reką pobitym / Żeśćie
ſwe pſy kármili. Widźielić
Boże Pogánie / Twoie
Krolewſkie ſtąpánie / Gdyſ
my tryumfowáli : Wprzod
ſtą Muzyką śpiewáiąc / A
drugą zá nimi gráiąc / wßy-
ſcy śie rádowáli.

13. Pánny tám wprzod
táńcowały A przy bebniech
záczynały / Ten głos zgo-
dnie śpiewáiąc : Błogo-
ſławćie Zbáwićielá / Cośćie
poßli z Izráelá / Pánem go
ſwoim znáiąc. Tu Benjá-
min áż máły / Ale Żołnierż
z niego śmiały / Znáczniei-
ßy przed wßytkimi. Tu ſą
Judſkie / Zabulońſkie / Tu
Xiążętá Neftálińſkie / Y
z Pániety inßymi.

*** 14. Pan jeſt ſwym po-
budką w boju / On poſił-
kiem w niepokoju / Nigdy
nas nie przebaczył. Pánie
day w tym utwierdzenie /
Day y ßczęśliwe ſkończe-
nie / Coś w nas ſam záczą-
rácżył : Poſilay ludu ſwoje-
go / Z Kośćiołá twego
świętego / Słowy twymi
świętymi : Niechći tám nio-
ſą ſwe dáry Krolowie / czy-
niąc ofiáry Z námi chwal-
cámi twymi.

15. A tym záś co śie wſpi-
náią Zbrojey y śile dufá-
ią / Staw śie ſrogo ſtráßli-
wy : Niechay zebrána dru-
żyná / Niechay mizerna
hárdźiná Wie / żeś PAn
ſprawiedliwy. Okroć ſercá
Pogan mśćiwe / Nákarm
woyny boju chćiwe / By śie
wiec obaczywßy / Tobie
pokłon uczynili / A w ſtu-
kách śrebro nośili / Głowy
ſwe uniżywßy.

16. Tobie Egypſcy Pá-
nowie / Tobie czarni Mu-
rzynowie Niechay dáry da-
wáią : Niechay y wßytkie
krolestwá / Znáiąc twoje
dobrodźieyſtwá / Ku czći
twoiey śpiewáią : Tobie co
ſiedźiß ná niebie / Ktore
dawność ma od ćiebie / To-
bie niech ſie kłaniáią : Ná
ktorego to głos ſrogi / wßyt-
ká ziemiá pełná trwogi /
Y ći co go ſłucháią.

*** 17. Temuż moc wßelką
przyznayćie / A chwałę
wdźięczną oddayćie / Z ie-
go ku wam dobroći : Pańći
to náder wyſoki / Wznioſł

chwałę

dywale siwą nad obloki / A nikt go nie okroci. Groźny ś w swoey świątnicy Panie / Ktoż śie przed toba ostánie / Nápełnił twoy

PSALM LXIX.

Salvum me fac Deus, quoniam.

Notą Psálmu LI.

RAtuy mie ty sam wszechmocny Boże / Boć mie już prawie zálewáją wody / Ugnácego w błośie nieszczęśliwey przygody / A porátować mie nikt nie może: Powodź gwałtowna już mie porwálá / jużem oniemiał rátunku wołając / Już y moc oczu wszytká ustálá / Do ćiebie w niebo o pomoc pátrzając.

2. Ná głowie tyle swey nie náyduje Włosów / ile tych co mie w nienawiśći Máją z mey szkody łukają korzyśći: Żeby zá moją winą / nie czuje / Wzieli nademną moc / co mą duszę Trapią: A ty wiesz że bez mojey winy. Niczem nie wydárł / á płácić muszę / Zmyślają ná mie rozliczne przyczyny.

3. Nieprzeliczonych Zástępow Pánie / Day że śie zá mie nigdy nie wstydáją / Ci wszyscy co śie ná śie oglądáją: Niechay co mają w tobie ufánie / Dla mnie śie nigdy nie zápalają: Boć urągánia Boże żałośnego / Dla ćiebie uszy moje słuchája / Prze ćie y wstydu używam ćieszkiego.

*** 4. Stałem śię brácieą swey nieznájomy / Synowie mátki mey nie znáją swego Brátá / ale mie máją zá obcego / Żem śie gorlił o Dom twoy zelżony A iż wzgárdetwa y pohánbienie / Z serca swojego ubolením nosze / Swiadczac postem swym płacz y trapienie / Smiech tylko z wstydem od nich ſtąd odnoszę.

5. A jeśli mie gdy płácząc widáli / Przypowieść záraz ze mnie uczynili / O mnie śie w bránách śiedząc námowili / Po kárczmách o mnie Pieśni składáli: A ja cu co mam czynić inszego? przed toba serce ja swoje wylewam / Dla miłośierdźia usłysz mie swego / Gdyż śie od ćiebie rátunku spodziewam.

6. Wyrwi mie z błotá moich ćieszkośći / Nie dopuśćzay mi w nim márnie zágińąć / Nieprzyjaćioły day mi wszytkie mínąć? Wyrwi mie z strásznych wod głębokośći / Niechay mi gwałtem dusze mey smetney Z twych rękn bystra powodź nie wydźiera: Niechay mie áni wir kołokretny W bezdenną przepáść nigdy nie záwiera.

7. Wysłuchayże mie z łáski swey Páne / Rácżże ocżymá miłośierdźia swego / Y zlitowánia nie zámierżonego / Wesoło poyrzeć ná me wołánie / A twarży swojey pełney miłośći / Nie kryi odemnie służebniká twego: Ogárnełyć mie

widáli / Przypowieść záraz ze mnie uczynili / O mnie śie w bránách śiedząc námowili / Po kárczmách o mnie Pieśni składáli: A ja cu co mam czynić inszego? przed toba serce ja swoje wylewam / Dla miłośierdźia usłysz mie swego / Gdyż śie od ćiebie rátunku spodziewam.

6. Wyrwi mie z błotá moich ćieszkośći / Nie dopuśćzay mi w nim márnie zágińąć / Nieprzyjaćioły day mi wszytkie mínąć? Wyrwi mie z strásznych wod głębokośći / Niechay mi gwałtem dusze mey smetney Z twych rękn bystra powodź nie wydźiera: Niechay mie áni wir kołokretny W bezdenną przepáść nigdy nie záwiera.

7. Wysłuchayże mie z łáski swey Páne / Rácżże ocżymá miłośierdźia swego / Y zlitowánia nie zámierżonego / Wesoło poyrzeć ná me wołánie / A twarży swojey pełney miłośći / Nie kryi odemnie służebniká twego: Ogárnełyć mie

*** 8. Przybliż śie / przybliż ku mojey duszy / Sprawżywotowi memu wybáwienie / Nieprzyjaćiołom mym ná pohánbienie: Okup ja / że śie wiecey nie susy: Bacz ják mi hárdźie źli urągają Z uszczypki / żydzac ze mnie miedzy soba / Znaś te ktorzy mi to wyrządzają / Bo mnie trapiący wszyscy są przed toba.

9. Juści ná poły mie zámordował / Nie ukojony żal serca mojego / A nikogo ták nie widzę dobrego / Coby mie jáki kes pożałował: Y owszem jeszcze miasto ćieszenia / Zli ludźie / gorżką mie żołćią karmili / A nie mając nic ná mie bacżenia / w prágnieniu mym octem mie posili.

10. Niechże dobrych dni zá to nie mają / Niechay im kością dyleh ich w gárdle stánie / A skąd pociechy szukają wiec Páne / Tám niechay smetek ták odnaszają: Wykol im oczy niech nie

patrzała/ Niech śie nabiorą strachow ciemney nocy/ Poraż je w krzyże/ niech upadaią/ Niech w biodrách swoich nie maiąc nic mocy.

*** 11. Popędliwość swą wyleyże ná me/ Niechay ich ściga rozgniewánie twoie/ Niechay ich dwory y pyszne pokoie Popustoszeią/ y ich mieszkánie: Bowiem od ciebie mnie ubitego/ Nielutościwie oni dobiiaią: A chociaż widzą iuż zránionego/ Okrutnych mi ran wiecey przydawáią.

12. Pátrz iáko z grzechu w grzech upadáią: Niechże nie maią twey sprawiedliwości/ Z ksiąg je żywiących wymáż bez litości/ Niech z cnotliwymi działu nie máią: Ale ia/ áczem nedznie zboláły/ Kiedy mie Pánie wybáwisz z trudności/ Każe ustam swym áby śpiewały / Ná chwałe wielkiey twey Boskiey litości.

13. Co wiem że będzie wdzięcznieyszą tobie/ Niżli woł tłusty/ rogámi bodący/ Y niżli cielec kopytem grzebący: A tedy dobrze potuszą sobie/ Nizerni ludzie ciebie prágnący: Widząc cie/ á tyś prozbámi ubogich Nie bywał nigdy pogardzaiący/ Owszemeś pomniał ná swe w petách srogich.

*** 14. Niebo/ y ziemiá/ y co w was żywie/ Daycie cześć Pánu: Bo Pan opátruie Syon/ á Judskie miástá sam buduie. Tám lud dziedziczy Pánski prawdziwie/ Támże spokoynie y Boży sługy/ Wespół z potomstwem swym/ przemieszkawáią/ Tam y co Pána miłuią drudzy/ Pociechy wielkie y rádość swą máią.

PSALM LXX.

Deus in adjutorium meum intende.

Nota Psálmu XVII.

BOże przybądź mi z pomocą/ á nie mieszkaiąc rychło przyspieś/ Że mie od nieprzyiaciół wyrwieś/ co mi nálegáią mocą: Wszyscy co duśe mey szukáią/ Boday byli pohánbieni/ Sromotnie ná zad cofnieni/ Ci co śie w złym moim kochaią.

2. Vczyńże to z swey dobroci/ Że ci ktorzy zámną wołáią Iák zá błaznem/ sami pierzchaią: Niech śie wstyd ná zad obroci. A ci záś co ciebie szukáią/ Niech używáią rádości/ Niech z cáley serca wdzięczności/ Chwałe twą świętą wyznawáią.

3. Mowiąc: Bądź pochwalon Pánie/ Że swe wierne/ ktore miłuieś/ Łáskawie záwżdy opátruieś/ Máiąc o nie swe stáránie. Ja też pełen rzewnego łkánia Wołam/ rátuy Boże żywy / Tyś Zbáwiciel moy prawdziwy Pospiesz że śie iuż bez mieszkánia.

Tenże.

Nota Psalmu CXXIX.

POspieś śie / ábyś wyrwał mie Pánie/ pospieś śie Boże ná me rátowánie/ niech hánbe máią/ niech śie wstydáią/ ci ktorzy ná moie duśe czyhaią.

2. Y niechay tył w lekkości podádzą/ co mi źle życzą/ co onym złym rádzą/ niechby śie ná zad z hánbą wrocili/ ci/ co mi wiec ehey/ ehey mowili.

3. A ci niech rádość z weselem máią/ ktorzy cie Pánie z pilnością szukáią/ niech mowią/ Boże bądź uwielbiony / ci co miłuią twą moc z káżdey strony.

4. Alem ia nedzny y utrapiony / pokwap śie ábych był podpomożony / tyś pomoc ma y zbáwienie Pánie / nie omieszkaway / boć mi śie źle stánie.

PSALM LXXI.

In te Domine speravi, non confundar.

Nota Psalmu XXXI.

NAchoway mie od pohánbienia Ty/ w ktorym ufáme Swe záwżdy mam/ Pánie: Rácz mie wybáwić

z utrapienia W swojey sprawiedliwości / Vsłyß mie w mey ciężkości.

2. Ráczże ty sam być moją skałą/ Do mego mießkánia/ Y do uciekánia: Wßák mi sie obietnicá stálá Od ciebie / Że do końcá Sam maß być moy obrońcá.

3. Wybaw mie z reku niezbożnikà / Ktory mie chce zdrádzić / Y duße ma zgládzić: Wyrwi mie z reku okrutnikà/Boć ja twoiey miłości Vsam od swey młodości.

4. Boś mie ty wźiął u mátki mojey / Od poczęcia mego / Do opieku swego: Tobać moy wßytek żywot stoi/ Já co cześć twoją Pánie/ W uściech mych nie ustánie.

5. A choć mie źli pálcem zazdrości Pokázuja sobie/ Przyjęcie ufam tobie/ Że mi daß bez wßelkiey żałości Ostátek mych dni strawić: Żeb co cie bede sławić.

6. Tylko w wieku mojey stárości Nie ráć mie porzucáć/ Od siebie odrzucáć: Owßem mie ponmi w mey zeßłości Mieć pod opieką twoją / Y wspierać łáską swoją.

7. Boć sie moji nieprzyjaćiele Przeciw mnie zmawiáją/ Chytrże náradzają: Duße mojey ßpiegując śmiele/ Ná to sie usádzili/ Aby ją zágládzili.

8. Jużći go BOg opuścił/ prawi/ Już go doganiáycie/ Już go pojmaycie/ Jużći go też nikt nie wybáwi : Boże ráć mie rátować/ Niechćiey mie odstępować.

9. Że ći co mi sie sprzeciwiáją Beda záwstydzeni / Do żienie zniżeni / Ci co złego mego ßukáją: A ja záś ná wolności / Dam chwałe twey możności.

*** 10. Y záczne wesołe śpiewánie / O twey wielemożności / Y sprawiedliwości: A uczynie usty wyznánie / Że twych dobroći Boże / Nikt policzyć nie może.

11. Nie zániecham twey wßechmocności Sławić ná wße strony/ Żeś w niey niezmierżony: A żeś w obietnicach swych pewności/ Nie oßukał żadnego / Tobie ufáiącego.

12. Pánie tyś od moiey młodości Miał mie ná báczeniu/ Y ná swym ćwiczeniu: Nie ráczże mie y w ßędziwości Z łáski swojey opußczáć : Nie ráć trapić dopußczáć.

13. Aż oznáymie twoje możności / Y teráźnieyßemu Swiátu/ y przyßłemu: Bo twe Boże sprawiedliwości Wysoko postąpiły : Wielkie rzeczy czyniły.

14. Ktoż sie tedy chlubić śmie Pánie/ Aby w swey osobie Mogł rowien być tobie? Bo áżeś mie był wpárł w odchlánie Okrutnych náwałności / Y teskliwych ciężkości.

15. Aleś záś żywot moy wybáwił Z przepáści dźwignąwßy / Z ciężkości wyjąwßy/ Czymeś cześć swą y ma wystáwił/ Gdyś rátował nędznego / Y ućießył śmetnego.

16. Przetoż cie Boże nieskończony/ Izráelski świety/ Z twojey prawdy wźietey Wielbić beda mey Cytry strony/ Beda ustá śpiewáły/ Iż twą dobroć uznáły.

17. Y jezyk będzie dniá káżdego Twe sprawiedliwości Wyznawał z wdzięczności/ Iż co łukáli złego mego/ Sámi sa pohánbieni/ Y sprośnie záwstydzeni.

Tenże.

Nota Pieśni CCXXXIII.

W Tobie Pánie nádźieje mam/ wßystko ufánie pokładam / ták nie bede pohánbiony / używáiąc twey obrony.

2. Wyzwol mie z twojey litości / od wßelkiey niebespieczności / náchyl ku mnie uchá swego/ á zbaw człowieká grzeßnego.

3. Bądź ty Pánie ma obroną/ bóć moją rzeć jest stráconá / wßákeś obiecał wysłuchać / człowieká w smutku pocießáć.

4. Boże ciebie oczekawam / od młodości moiey wzywam/ wyzwol mie z ręki gwałtowney/ niezbożności świátá zdrádney.

5. Stałem śie świátu wzgárdzony/ od wßech práwie opußczony/ wßákże ia o to nic nie dbam/ w Bogu mocna nádźieje mam.

6. Oto przeciwnicy moi/ przeciwko mnie śie spikneli / rádząc jákoby ßkodźili/ Duße moje zátrácili.

7. Mowiąc: iuż go PAn porzućił/ z obrony swojey opuścił/ iuż go łátwie zálápimy/ jáko chcemy utrapimy.

8. Boże moy przyidź mi ná pomoc/ potym ich wßyſtke usilność / co śie ze mnie urągáia/ bo ćiebie/ Pánie / nie znáia.

9. Niechże śie ich rádá zmiem / áby byli pohánbieni / á niech śie wstydzą rády swey / ktorą czynili Dußy mey.

10. BOZE ćiebie bede chwalić / spráwiedliwość twoie sławić/ ćiebie iedyną pomoc mam / bo inßego Bogá nie znam.

*** 11. Ty Pánie z młodości moiey / uczyłeś mie woli swojey/ dayże mi w niey do końcá trwáć / nie ráć mie nigdy opußczáć.

12. Od tąd do stárości moiey/ niech bede w opiece twojey/ ábym y inßym objáwiał/ jákąś ty ku mnie litość miał.

13. Tyś mie był Pánie záśmucił/ áleś mie záś sam pocießył / wyrwałeś mie z tey przepáści/ Nieprzyjacielskiey chytrości.

14. Przeto tobie moją Dußą / bedźie śpiewáć jáko słußą/ jezyk także wárgi moie/ nie ustáną w twojey chwale.

*** 15. Tobie poruczam Boże moy/ Duße/ ciáło y żywot swoy / spráwuy ty mnie sługe swego/ áż do żywotá wiecznego/ Amen.

PSALM LXXII.

Deus judicium tuum Regi da.

Nota Psálmu LXV.

BOże ráć dáć swoie sądy swoiemu Krolowi/ Day w rece spráwiedliwe rządy / Y jego Synowi/

Niechay wßytkie poddane swoie Spráwiedliwie sądźi/ Niech Pány/ y ubogie twoie Jedynym práwem rządźi.

2. Gory niechay pokoy rozplodzą Ludźiom do rádości/ Niech pągorki obfitość zrodzą Dla spráwiedliwości. Bo on wßytkich ludźi ubogich Sam obrońca bedźie/ On uciski Tyránow srogich Wßćząt wynißczy wßedźie.

3. A zá niego bedźie bez końcá Służbá Bożá kwitnąć / A dokąd mieśiącá y słońcá / Zorże bedą świtnąć: Pan ná kary sobie poświecony Lać bedźie swe dáry/ Jáko deßcz ná ſuche zagony / Gdy pádá bez miáry.

4. Zá czásow pánowánia jego / Zákwitną cnotliwi/ Ná wczásiech Pokoiu wdzięcznego Bedą długo żywi. A on od morzá áż do morzá Bedźie roskázował/ Gdźie wschodzi y záchodzi zorzá/ On bedźie pánował.

5. Pogánie bedą upádáli Przed nim ná koláná/ Y porni proch bedą lizáli / Znaiąc go zá Páná: Krolowie co morzem władáią/ Poniosą mu dáry / Y ci co ná wyspách mießkáią/ Dádzą swe ofiáry.

*** 6. Arábscy y Sebá Krolowie / Kłániąć mu śie bedą / A wßyscy wobec narodowie Do posług przybedą: On usłyßy ukrzywdzonego Rzewliwe wołánie: On ná rátunek upádłego Prędciuchno powstánie.

7. Wßytkim strapionym dla fráśunku Bedźie miłośiernym/ Strzegąc ich duße/ w swym rátunku Pokaże śie wiernym: Od zdrády y gwałtu káżdego Niedzne odeymuje: Abowiem on y naliższego Krew drogo ßácuje.

8. Zá czym mu też PAn z swey miłości Przedłuży żywotá: Y dá że bedźie miał w hoyności Arábskiego złotá: Wßyscy zá zdrowie Krolá swego Bedą śie modlili: Wßyscy bedą postępki iego W nim błogosłáwili.

9. W ten czás z gáśći

żiarn táki wſędzie Vrodzay powſtánie / Że chrześt jego ták ſłyſżan bedżie / Ják ſżum náLybánie. Po krolestwách kwitnącey młodżi / Rostącey do ſławy / Táki dostátek wiek on zrodżi / Jáki żiemiá trawy.

10. A Jmie Krolá tego wiecżne / Bedżie zostawáło / Poki świát ten świátło słonecżne Bedżie oświecáło: W nim wſżyſcy ſżczęścia záżywáiąc / Bedą ſie cieſżyli / Onego też ſżczęśliwym znáiąc / Bedą go ſławili.

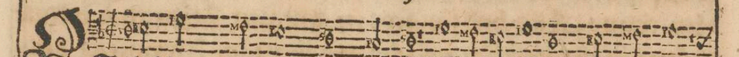
*** 11. Bądźże chwałá Bożе prawdźiwy / Jzráelſki Boże. Ty ſam ná świecie czyniſż dźiwy / Jákich nikt nie może: Jmie twey zacney wielmożności / Niechay zábrżmi wſędzie: Niechay chwałą twojey litości Swiát nápełnion bedżie.

PSALMOW DAWIDOWYCH

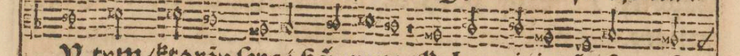
Część Trzećia.

PSALM LXXIII.

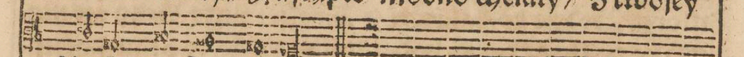
Quàm bonus Iſraël Deus.

Ják Bog dobry własnemu Jzraelowi swojemu:

Y tym / ktorzy ſercá ſżczyrego Ochraniáją czáſu wſżelkiego. Jednák nedzne moje nogi / Już práwie ſżwankować miały / Y ustąpić mocno chćiały / Z twojey

Bożе prostey drogi.

2. Pátrżąc ják ſżczeście płużу / Ludźiom ſżalonym y ſłużу / Y wſżytko po myśli złośliwym / Ktorymem śie ſtał zazdrośćiwym: Że wolnie bedąc ćieſżkośći / Nedzę tu żadney nie znáją / Zdrowie y dostátek máją / Zyjąc záwżdy w beſpieczności.

3. Co to robić nic niewiedzą / W proznowániu ſobie śiedzą / Przyidźieli ná nie co ćieżſżego / Máją śie obrocić do cżego: A przetoż śie w hárdość stroją / Ják w klenoty napyſżnieyſże: Száty ich naozdobnieyſże / Kiedy komu co zlezbroją.

4. W roſkoſżách leżąc potyli / Ták / że już ledwie pátrżyli / A ná to śie cále chowáli / Aby co jednocżą pachali: Bliźnie swoje obćiążáją Pyſżnym swym roſkázowániem / A gwałtownym ućiſkániem Bezpráwie im wyrżądzáją.

5. Niemáſż w nich żadney bojáźni / Ni Boſkiey / ni ludzkiey káźni: Niebem y źiemią poruſżáją / Gdy złość jezykow roſpuſżczáją: Já cżym w wielu dobrych ludźi / Gorżkość wody ktorą piją / Kiedy je źli ludźie biją / Te żáloſne mowe budźi:

6. Aboć BOg tego nie widźi / Aboć śie pono nie brżydzi Złośćiámi ludu bezbożnego / Przećiwko ſobie wyſtępnego. Pátrż / ják beſpiecznie śiedzą / A choć o Bogá niedbáją / Szczęścia zewſżąd używáją / O żadney nedzy niewiedzą.

7. Proznom śie y ja frásował / Bym ſerce cżyſte záchował / Proznom ſtrżegąc śie nieprawości / Vmywał rece w niewinności. Nie było dnia y jednego / Żeby mie prześládowánie / Albo nieſłuſżne karánie / Nie utrapiło nedznego.

*** 8. Lecż ſerce gdy ták myślilo / Cżułem / bez grżechu nie było: Widząc żeś Pánie obrażony / Y lud twoj tym był znieważony / A chcąc myśl ná cżym poſtáwić / Dźiwnem ſobie rzecży myślił / To y owo w głowie kryślił / Jednákem śie nie mogł spráwić.

9. Aż wſżedſży w twoje świątnice / Zrozumiałem táiemnice: Koniec niezbożnikow uyrżawſży / Y tego śie tám dowiedźiawſży / Że

zli mesßczesnie swe nogi/ Na śliskiey tle położyli: Przeto ż/ o czym nie myślili Vpádną w upadek srogi.

10. Predzey/ ániż w okámgnieniu/ Przychodzą ku spustoßeniu: Bo jáko jedno rychło Pánie/ Swoje strácby sam puścisß ná nie/ Y ich sámych/ y ich mienia/ Szczątku ná świecie nie stánie Y przyidą w zápámietánie/ Ják sen z pierwßego ocknienia:

11. Czego á niż myśl poiełá/ Sitá trosk z frásunkiem wzielá: A imem był w wietßym myśleniu/ Tym em był y w wietßym watpieniu/ Ták żem słußnie policżony Mogł bydź/ przed oczymá twymi/ Miedzy bydlety sprosnymi/ Bedąc ták źle wyćwiczony.

12. Lecż wiedząc o tobie w Niebie/ Niechciałem śie puścić ciebie: A tyś mie też w tey biedzie mojey/ Nie wypuścił z práwice swojey: Jußże mie wiedź po swych drogách Z oycowskiey swojey miłości/ A weź mie do swey sławności/ Po rozliczných moich trwogách.

13. Jać w Niebie nie mam inßego/ Oprocż ciebie Bogá swego/ Záczymeś sam y tu ná ziemi/ Grunt/ miedzy pociechámi memi/ Gdy duch moy y ciáło mdleje: Jżeś skálá ma ná wieki/ A nie spußczaß mie z opieki/ W tobie składam swe nádzieje.

14. Bo ktorzy cie odstępuią/ Znáć że zginienie miłuią: A ktorzy cudzym Bogom służą/ Ná swoje śie zbáwienie dłużą. Lecż ia przy tobie zostáne/ Ciebie Bogiem swoim znáiąc: W tobie státecznie ufáiąc: Spraw twych sławić nie przestáne.

Tenże.

DObry Pan ludowi swemu/ ludowi Izráelskiemu/ Chetny Pan tym co z całego sercá, strzegą ustaw jego/

Wczy-

Wczymem mało nie swánkował/ gdym ßczeście złych przepatrował.

2. Frásowałem śie serdecznie/ widząc jáko źli bespiecznie:/: Wesołe prowadzą látá/ w krájach syrokiego świátá ✠ Pozoru ná nic nie máią/ wczásow swoiich przestrzegáią.

3. Bosaźń śmierći ich nie mecży/ sumnienie o grzech nie drecży:/: Prac ludzkich śie nie tykáią/ á bez karánia bujáią ✠ Záczym śie w nie pychá wkrada/ á obłudá nimi włáda.

4. Wynoßą oczy otyłe/ Ibem myśli roią záwiłe:/: A zgory mowe zpußczáią/ fałß/ złość/ cnotą zákrywáią ✠ W niebie ustá położyli/ jezykiem Ziemie skryślili.

5. Zmyślając zbáwienne rzeczy/ máią świátowe ná pieczy:/: Smieią świádectwá Bożego/ náciągáć do bledu swego ✠ Jákaś moc sobie zmyślają/ co jey do Niebá nie máią.

6. Cisną śie ludzie zá nimi/ á piią tenże błąd z nimi:/: Y mowią/ teć Bog miłuie/ tych praw słuchać rozkázuie ✠ Niemáß Bogá/ niemáß Niebá/ álbo tych słuchać potrzebá.

7. Tákoweć ßczeście źli máią/ ták dobrych dni nie zywáią:/: Tomci ia prozno w czystości/ bárdź látá od młodości ✠ prozno mi nioś prześládowánie/ prozno mi wycierpiał karánie.

8. Prozno trapić Duchem ciáło/ by swawolnie nie bujáło:/: swowolni zázyią świátá/ w ßcześciu wßystkie trawią látá/ ✠ Tam śie myślą długo báwił/ á rozum mie w tym nie spráwił.

9. By nie było co inßego przyßłoby było do złego:/: Osądził bym był cnotliwe/ zchwaliwßy niesprawiedliwe ✠ Wypadłbym z dźiedzictwa twego/ ná plác zginienia wiecznego.

10. Alem

10. Alem do twojey świątnice / wßedßy / pojął tájemnice :/: Yż ći co w złośćiách bujája/nießczęśny koniec miewája ✠ Skoro śie powinie nogá/áliśći śmiertelim trwogá.

11. W przepáśći śie zápádája/ z ßátánem noclegi mája :/: Pomijája w okámgnieniu/ ják ſen ná pierwßym ockmieniu : Nágle z dekretu Páńskiego/ zápádna śie do jednego.

12. Toć złych koniec : álem tego/ z przodku nie pojął pierwßego:/: Leć długo o tym myśliwßy/ czym dáley bylem wątpliwßy ✠ Podobnym był w mym myśleniu/ bydleciu nierozumnemu.

13. Leć żem dáley nie záchodźił/ tyś mie Páne reká wodźił:/: Miałeś ná pieczy me spráwy/ zkądem dośiągł wiecżney ſławy ✠ ktoż ná ziemi / ktoż ná niebie? godźien chwały / oprocż ćiebie?

**14. Po tobie ſerce truchleje / w tobie Páńie me nádźieje :/: Zginą ći co ćie nie znáją / zginą ći co ćie mijáją ✠ Ja przy tobie Boże ſtáne/ ufać w tobie nieprzeſtáne.

15. Bede ćie Boże moy ſławić/ bede uſty ludzkie báwić :/: Wdzięcznymi chwałámi twymi / wiecżney páměiątki godnymi ✠ A ty mie Páńie ná wieki/ nie wypuſcżay z ſwey opieki. Amen.

PSALM LXXIV.

Ut quid Deus repuliſti in finem.

CZemuż ná wieki nas wżdy opuſczaß Boże? Czemu śie daß gniewowi ſwemu Srożyć przeciwi o ludu wybránemu? Czemuż nas wilkom ßárpáć dopuſczaß?

2. Wſpomni ná ludu ſwego zebránie / Ktoreś ty ſobie ſam drogo okupił: Pátrz jáko złośnik dźiedźictwo twe złupił Y Gore Syon / gdźie twe mießkánie.

3. Przyſpieß co rychley nie myśląc wiele / A wytráć ſrodze wßytkie bezbożniki/ Co z nielepßymi ſwymi pomocniki / Náczynili ßkod w twoim Kośćiele.

4. Bo gdźieśmy pierwey ſłow twych ſłucháli / Słuchamy teraz bekánia ſprośnego / Tám roſtoczywßy proporce brzydkiego Bálwochwálſtwá / cześć twą podeptáli.

5. Nie przepuſczáją ni budowániu / W ktorymeśmy twą służbę spráwowáli / Jákoby w leśie drew w nim nárabáli/ Myśląc o jego wßczęt zepſowániu.

6. Subtelne Domu twego rzezánia / Obuchem ſprośnie potłukli y młoty: Wßytkie po śćiánách koßtowne roboty / Pſiſa żáłośnie bez pámiętánia.

7. Ády y ogrieńći już záłożyli W Swiątnicy / gdźie twe bywáło mießkánie / Twego imienia już przybytek Pánie / Do gruntu práwie w niweż znißczyli.

8. Ná toć śie byli pyßnie zmowili/ Mowiąc: Wytraćmy wßytkie do jednego: Y ták namioty Bogá wßechmocnego / Wßytkie w tey źiemi ogniem spálili.

9. To zła/ chorągwi swych nie widźiemy / Już wiecey/ áni Prorokow nie znamy/ Od kogoby śie dowiedźieć nie mamy/ Długoli śie ták trapić bedźiemy?

** 10. O Boże / do kąd ucho twe bedźie Słuchać złych ludźi tobie urągáma? Nieprzyjaćiel twoy tákże bez przeſtánia Bedźie ſromośił Jmie twe wßedźie?

11. Cóż to że od nas ták długo ſtroniß? A w rece ſwoſe nie porwieß złośnikow? Przeczż práwica swa nas ſwych miłośnikow Wyćiągnąwßy ja możnie nie broniß?

12. Wßákeś ty náß Krol jeßcże z dawnośći/ Ktoryś nas ſobie ták był umiłował/ Że śie też wßytek świát temu dźiwował/ Kiedyś nas dźwigał w náßey ćießkośći.

13. Gdźie iey nie było drogeś ukazał/ W pośrzodku morzá dná grunt osuszywszy/ A sinokom hárde głowy pokrussywszy/ Wodameś śie zlać ná nie rozkazał.

14. Tyś stárł y głowe Wielorybowi / Gdy lud twoy pożrzeć chcąc okrutnie gonił: Tyś woyská iego stráśliwie rozgromił/ Y podał ná lup swemu ludowi.

15. Nád pržyrodzenie swe/ z twárdey skáły Zdroje płynęły ná twe roskázánie: A ieszcześ słowá y nie wyrzekł Pánie/ A rzeki wielkie oschnąć musiáły.

16. Twoje wszechmocność y czásy czuią/ Bo kiedy ty chcesz / noc ciemna pržychodzi/ Zá twoją wolą y dzień jasny wschodzi/ Wtaż śie y Miesiąc z Słońcem spráwuią.

17. Tyś bárzo mądrze wszytkiego świátá Ludziom ná ziemi gránice postáwił: Tyś pożyteczne odmienności spráwił Z pržykrymi mrozy ciepłego látá.

18. To czyniąc pržećie pamietay Pánie / Jáko cie hárdzie szczypiąc sromośili/ Jáko y twoje Jmie łżąc bluźnili/ Zli y niewierni / brzydcy pogánie.

19. Beskyam srogim do rozdrápánia Synogárdlice swojey nie wydaway/ Lecz pržy stadku swym obronę swą staway : Pokaż mu w nedzy swe zmiłowánia.

*** 20. Weyrzy ná swoje pržymierze Pánie: Bo cóż świát? jedno stok wszytkiego złego. Kąt káżdy pełen nierządu sprosnego/ Wszedzie dla gwałtow skwierk/ nárzekánie.

21. Nie day upádłym nosić ná sobie Wstydu/ ponieważ do ciebie wołają: Niech śie rádują y łáske twą znáją / Zá ktorą będą dźiękować tobie.

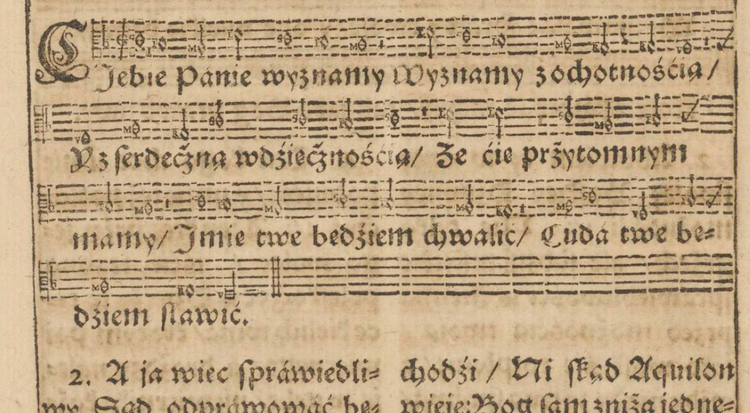
*** 22. O Pánie ráczże też iuż wżdy powstáć/ Wezmi śie zá tak jáwne krzywdy swoje/ Bacz że káżdy dzień bluźnią imie twoje Sprośni bluźnierze : Możeś im sprostáć.

23. Nie wypuszczayże z swojey pámięći / Jákie okrzyki/ jákie też y słowá wsze-

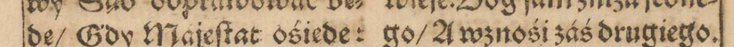
mową / Niech tak wiecey tecżne náder / pucz tá ich nie będą nádeći.

PSALM LXXV.

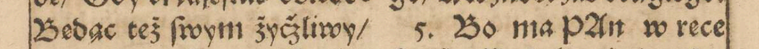
Confitebimur tibi Deus, confitebimur.

Cjebie Pánie wyznamy Wyznamy z ochotnością/

Y z serdeczną wdzięcznością/ Że cie pržytomnym

mamy/ Jmie twe będźiem chwalić/ Cuda twe będźiem sławić.

2. A ja wiec spráwiedliwy Sąd odprawować będę/ Gdy Majestat ośiędę: Będąc też swym życzliwy/ Ztwierdzę słupy záchwiáne/ Y pogodzę poddane.

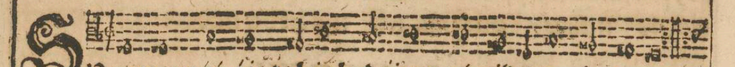
3. Rzekę ludźiom szalonym/ Już wiecey nie szaleyćie/ Ale śie zlepszyć chćieyćie. Hardźie záś wyniesionym: Nie wznoście rogow hardźie/ Mowiąc Bogu ku wzgardźie.

4. Niemáß sławy nádźieje/ Od tąd gdźie słońce wschodźi/ Albo y gdźie zachodźi / Ni skąd Aquilon wieje: Bog sam zniża jednego/ A wznosi záś drugiego.

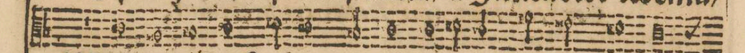
5. Bo ma PAn w ręce swojey Kubek winá pržykrego Z drożdżámi zmieszánego/ Ktorym niesmáczmie poi Wszytkie niesprawiedliwe / W grzechách niepowściągliwe.

6. A ja záśie dźiękuiąc Bogu Jzráelskiemu Záśpiewam ku czći jemu/ Rogow złym pržykámuiąc/ Záś cnotliwych wsędźie Chęć ma wynosić będźie.

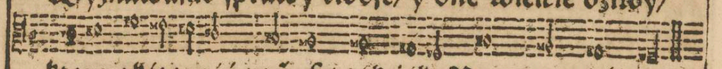
Tenże.

Sprawować śie tobie będziem/ á nikomu innemu:/:
O proczy ćiebie Pánu swemu/ á Jmienowi twemu/

Wyznawáiąc spráwy twoje/ y one wielkie dźiwy/

ktore okázowáć ráczyß/ ták jáko Bog prawdźiwy.

2. Abowiem ty w oney swojey Boskiey Dźiwney możności :/: Nie tylko grzech/ ále sądźiß wßytkie spráwiedliwości ſs Ziemiá przed możnością twoią / jáko wosk śie rozpłynie/ á wżdy nigdy zá twą spráwą/ y żaden z niey nie zginie.

3. Ty wołaß ná złości-wego / áby przestał swey złości :/: A w oney nádetey myśli swych przewrotnych chćiwości/ ſs gdyß pod wßytkim słońcá biegiem / nie máß Bogá tákiego/ ktoryby ták miał przestrzegáć/ sądu swego wiernego.

4. Ten kogo chce umie podnieść/ y umie też potłoczyć :/: A ten kres przez jego woley / iśćie trudno przeskoczyć ſs Dźierży w rece kielich winá/ ktorym poi wiernego/ á drożdży náleje w gebę/ niewierniká káżdego.

5. A ták ja moy miły Pánie / muße ćiebie wyznáwáć:/:A gdyżeś Bog przodkow náßych/ z nimi wiecznię wyſtawiać ſs wzgárdźiwßy hárdą myśl grzeßnych/ zostáne zpokornymi/ á twe Jmie bez przestánia/ głosić bede z wiernymi.

PSALM LXXVI.

Notus in Judæa Deus.

Nota Pſálmu XXX.

WJudskiey źiemi Bogá znáią Jákowey jest wielmożności/ W Jzráelu pewność máją O jego świe-

świetobliwości : Bo Sálem jeſt jego kochánie/ A Syon záś jego mießkánie.

2. Tám pokrußył wßytkie zbroje/ Łuki / tarcze/ ostre miecze/ Vspokoił wßytkie boje / Ktorym ztrudná kto ućiecze. Swiádkámi twey sławy Hetmáni / Swieżo ná gorách zwojowáni.

3. Nálup śie twoim dostáli/ Záśnawßy sen nie ocknieni: Choć śie ná woyne wybráli / Nie mieli rąk do obrony: Bo strácheм / Boże/ twojey grozy Vspióne są konie y wozy.

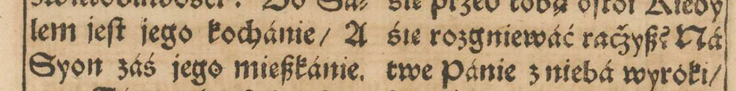
*** 4. Stráßnyś ty pAn w grożie swojey / Zwlaßczá tym co hárde bácżyß: Ktoż śie przed tobą ostoi Kiedy śie rozgniewáć ráczyß? Ná twe Pánie z niebá wyroki/ Milczac/ drży świát / jáko ßeroki.

5. A cóż gdy ná sąd powstawaß/ Wiernym swoim ku obronie: Tám wiec jáwnie znáć to dawaß/ Ze złych hárdość już ná zgonie. Tryumfy twe / ich zápálczywość/ Z ich gniewu rośćie twa poczćiwość.

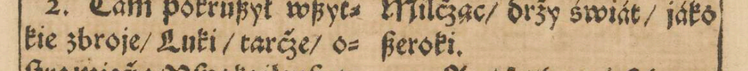
6. Sluby czyńćie Pánu swemu/ Ale je y oddawayćie: Dáry swe Bogu ſtráßnemu / Sludzy jego przynaßayćie: On bowiem żywot odeymuje Krolom / ktorym ſtráßnie pánuje.

PSALM LXXVII.

Voce mea ad Dominum clamavi.

WCießki czás frásunku mego Wzywalem Bogá

sámego/ Głos swoy do niego wznoßąc/ O wysłuchánie proßąc: Jm mi bárżi dolegało/ A śił moich ubywáło Wiecym iego pomocy/ Szukał we dnie y w nocy.

2. Ale dußá utrapiona/ Nie mogłá być ućieſona/ Iż PAn pomoc odwłaczał/ Jákoby mie zábaczał: A choć duch moy ledwo wzdychał/ Jezyk wołániem uſychał/ Nie uſtałem w ćieſkości/ Wzywáć iego miłości.

3. W tákim ćieſkim frásowániu/ Proznom myślił y o ſpániu: Jak zábity leżałem / Mowić już nie umiałem. Aż w myśli mey roztárgnieniu/ Nápámieć przyſłły ſumnieniu Cżáſy Páńſkiey miłości/ Gdy wyrywał z trudności.

4. Támem przypominał ſobie/ Jákom kiedyś ſpiewał tobie/ Boże láſke twa znájąc/ Y zá nieć chwałe dáiąc / A to z ſerdeczney wdzięczności/ Co rozmyśláiąc w táyności/ Tymem ſercá ſwojego / Posiłał z truchlákego.

5. Mowiąc / zaß PAn moy obrońcá/ Porzućik ćie już do końcá? Cżyli zápomniał swego / Miłośierdzia wielkiego? Zaß Páńſkiey iego opieki/ Náruſyć co mogą wieki? Cży obietnice iego / Vſtąpią z mieyſcá ſwego?

*** 6. Zaß zápámietał litości / Ktorą dawał w obfitości? Cżyli toż z miłowánie Jego/ co rozgniewánie? Y rzekłem ſie wiecey nie bać/ Choćby y śmierć tuż miáłá ſtać/ Práwicáć nawyżßego Pretko rátuje ſwego.

7. A żebym wżdy mogł przyść k ſobie/ Wſpominałem / jáko tobie Nie trudne było Pánie wiernych twych wſpomagánie. Twoich cudow możne dźiełó / Myśli moje ſpokoiło: Bom w nich twą upátrował Moc/ ktorąś ſwe rátował.

8. O Pánie twoich ſpraw chwałá/ Poki ćiebie/ bedźie ſtałá / Żaden nigdźie nie może Porownáć z tobą Boże. Sameś ty w prawdźie możny Pan/ Táki/ z twoiich cudow uznan: Bo dokázuieß mocy/ Dodáiąc ſwym pomocy.

9. Tyś mocą rámienia ſwego/ Wybáwił z iárzmá ćieſkiego/ Potomſtwo Jákobowe/ Tákże y Jozefowe:

Twoie moc pocżuły wody/ Y ſtrachem iey drżały brody : Przepáśći przepáść chćiały/ By ná ćie nie pátrzały.

10. Niebo zá twym pórußeniem / Strách cżyniło ſwym trześieniem / Jákby ſie wálić miało / Tak ſtráßnie ſie dwiać zdało Po nim ſtrzelbá twa huczáłá / Wßytkie ſtrachem nápełniáłá / Ognie ſwe wypußczáiąc/ Cáły świát oświecaiąc.

11. Nuż y ziemiá ſrodze drżáłá / Gdy idącego widźiała/ Przez morże/ ſwego Bogá/ Gdźie nie bywáłá drogá. W ten cżás kiedy wiernych rzeßá / Prowádzoná od Moyżeßá/ W páßie/ y od Aroná Roſkoßne uwiedźiona.

12. Przetoż y ia ſwych ćießkości / Choćbym nie pozbył w rychłości: Cżemubym źle miał tußyć/ Jákby mie Bog miał ſkrußyć. Poczekam go w ćierpliwości/ Aon mie z moich trudności/ Nád nádźieie wybáwi/ Y ná ſwobodźie ſtáwi.

PSALM LXXVIII.

Attendite populo meus legem meam.

2. Od nich ſłyßawßy zá wamy/ Abyſmy ſie tym y pewną to mamy/ Przetoż ſami rządźili/ Y ſwym po- to dobrze w pámieći cho- tomkom toż pozoſtáwili:

O dźiwnych spráwách páńskich rozmawiáć / A śile jego wſzędźie rozsławiáć.

3. Práwem to wieczným podał Jákobowi / Przymierzem stwierdźił Bog Izráelowi: Aby Oycowie synom powiádáli/ A ci zás tákże swoim zwiástowáli: Potomnym wiekom to podawáiąc / Żadnego z dźieci tym nie mijáiąc.

4. Aby nádźieje swą w Bogu składáli/ Jego spraw dźiwnych nie zápomináli: Przykázań jego przestrzegáiąc pilnie/ A zá Oycy iść strzegąc śie usilnie / Którzy narodem upornym byli / A záwżdy z Bogiem swym wprzek chodźili.

*** 5. Ják potomkowie Efráimá cnego / Swiádome łuku/choć sercá wielkiego/ Jednák w potrzebie tył z hánbą podáli / Nie potkawſzy śie wſzyscy zućiekáli: Bowiem przymierze Bożе zgwałćili/ A w Zakonie Páńskim nie chodźili.

6. Zápámietawſzy Páná Bogá swego/ Y sławnych dźiwow wielmożnych spraw jego / Które oczom ich kiedáś pokázował/ Kiedy przed nimi cudow dokázował W źiemi Egyptskiey/ w polu Soáńskim/ Przypátrowáli śie dźiwom Páńskim.

7. Morże ná poły mocą swą rozsádźił / Przez które sucho lud swoy przeprowádźił / Wody z obu stron ták jáko mur stáły / Ná dźień w obłoku Pan Bog wieczney chwały Przed nimi chodźił/ á zás im w nocy Słupem ogniſtym świecił w swey mocy.

8. A żeby lud swoy w prágnieniu nápoił / Skáłę ná puſczy cudownie rozdwoił/ Y ták wypuścił z kámieniá twárdego / Strumienie / jáko ze źrzodłá żywego: Zkąd tuż obfite wody łunęły/Szumem ják rzeki jákie płynęły.

*** 9. Ale śiey zgąd nie upámiętáli/ Ani swych grzechow przećie poprzestáli / Upornie drażniąc Bogá bez przestánia / Przećiwko niemu czynili ſzemrámá:

Nápierając śie do swey sytości/ Pokármu náješć według lubości.

10. Azaż (powiáda) on temu podoła/Azaż ná puſczy nákarmić nas zdoła? Bo chociaż wody wywiódł z twárdey skáły/ Ták że strumienie ják rzeki wezbráły / Będźieli też mogł chleb nágotować / Albo y miesem nas opatrować?

11. To usłyſzawſzy / bárzo śie obráźił/ A ná Jákobá pan wſzystek gniew zráźił/ Wielkim zapedem ku Izráelowi Ruſzon / y przećiw swojemu ludowi: Przeto że cále w nim nie ufáli / Ani ná mocy jego przestáli.

12. Abowiem on był obłokom roskázał/ Y drzwi do niebá wſzytkie pootwarzał/ Aby lud jego nedze nie uznawał / Mánne im z niebá do pokármu dawał: A przećie ná głod nárzekáć śmieli / Choć niebieskiego chlebá dość mieli.

*** 13. Człowiek śmiertelny z Anjoły zásiadał/ (Rzeczy niesłychána) kiedy chleb ich jadał/ Którego im Bog dawał do sytości: Aż gdy im przyſzedł do obrzydliwości/ Rozpuścił Kury z skárbu swojego/ Pobudźił wiátru południowego.

14. A oto z wiátrem mięsa rozlicznego/ Dostátek wielki ptástwa skrzydłástego/ Jákie zmnieći ná połách bywáją/ Ják wiele piásku brzegi morskie máją/ Prosto w namioty do nich leciáło/ W okoł obozu wſzędźie pádáło.

15. A ták śie mięsá w swey pożądliwości/ Wſzyscy nájedli prawie do sytości / BOg też któremu ták urągáć śmieli/ Sprawił mocą swą że dostátek mieli: Lecz jeſzcze málo gárdło ich miáło/ Jeſzcze im mięso w gębie ich tkwiáło.

16. Kiedy BOg srogim gniewem zápalony/ Rzućił śie z káźnią ná on lud mierźiony/ Ludźie przednieyſzy/ ludźie znákomici/ Z Izráelczykow nagle są pobici. Nie pomogło to / przećie grzeſzyli/ A cudom Páńskim nie uwierzyli.

*** 17. Wiec też nieſzcze-

ściem Bog miłżył ich látá
Y przed czásem je stracał
z tego świátá: A oni widzac
śie w niebespieczeństwie /
Że je mordował w stráśnym okrućieństwie / Dopiero nedzni páná śukáli: A
do niego śie wżdy náwracáli.

18. Wspomniawszy sobie że BOg Zbáwićielem/
Y sam nawyższy ich wspomożycielem Bywał / ktory
swych nigdy nie przebaczy/
Lecz je z cieżkości wszytkich
wyrwáć raczy / Ale ć obłudnie wszytko zmyślali /
Chcąc zdrádzić Bogá / usty
kłamáli.

19. Nie byli z Bogiem serca uprzyimego / Ani wiernymi strzedz Przymierza jego: Jednák ot przećie z
dawney swey miłości / Chociáż niegodnym odpuszczał
ich złości: A mogąc ná nie
ostrze nástąpić / Gniewu
służnego raczył ustąpić.

20. Pámietał záwżdy że
są krewkie ciáło / Że przyrodzenie ich śie zepsowało / Że
wiátru rowni precz odchodzącemu / A już śie wiecey
nie wracájącemu: Acz go ná
puszczy często drażnili / Y
do żałości też przywodzili.

*** 21. Bedąc karáni nic
śie nie zlepszáli / Do swych
nałogow záwżdy śie wracáli: Doświadczáć śmieli
Páná Bogá swego / Ograniczając śiłe naświetszego: Zápamietáli że je wybáwił / A ná swobodzie z niewoli stáwił.

22. Kiedy w Egypćie
ná polu Soáńskim / Cudá
spráwował w imieniu
swym Páńskim: Kiedy im
naprzod wody poginęły /
Zdroje y rzeki krwią żywą
płynęły: Miedzy wodámi
pić co nie mieli / Schnąc
od prágnienia wielkiego
mdleli.

23. Przepuścił ná nie
gwałtrgádu przykregoMuchy y mszyce żárły z nich
każdego: Aż im y żáby biedy przydawały / Gdy śie
w ich gmáchách mierżione
czołgały / Chrząszcze z śárańczą zbożá pożárły / wszytke ich prace wniweć potárły.

24. Grády potłukły pysne ich winnice / Drzewá
figowe / y wszytkie szczepnice: Ná polách stádá grom
srogi popalił / Lecz wszytko to złe od swoich oddalił. Owa wszytek gniew swojey
srogości / Wylał Pan ná nie
w zápalczywości.

25. Srogimi zewsząd
plagámi strapiem / Od niewidomych duchow udrećeni: Wypuścił wodze
Bog swemu gniewowi /
Żywot ich dáiąc ostremu
mieczowi: Nád wszytkimi
śie zła śmierć srożyłá / Żárowno z bydłem ludźie dawiłá.

*** 26. Płod pierworodny
ile go zástáłá / W całym Egypćie wszytek zmordowáłá: Młodz wytrácona z rodu Chámowego / Smierć
nie żywiłá z nich y naduższego: Ale Pan zásłał lud
swoy iák owce / Wybiwszy
wszytkie ich prześládowce.

27. Prowádził je sam
puszczámi srogimi / Sobą je
sámym czynił bespiecznymi
Y záprowádził je w swóiey miłości / Ná kray dźiedzictwá swey świetobliwości / Gdźie śie roskoszna
gorá wydáłá Ktorey práwicá jego dostáłá.

28. Przed ich obliczem
wygnał precz Pogány A
ná ich mieyscu poczynił je
Pány / Podzielił wszytkie
ich / miedzy swe włości /
Práwo dziedzicżney dawszy osiadłości: Wszák znowu przećie Bogá gniewáli / Zakonu jego nie przestrzegali.

29. Głupim rozumem
swoim śie spráwuiąc / A
przodkow swoich złości náśladuiąc: Cofneli śie w zad /
iáko łuk zdrádliwy / Jeli śie
służby bałwanow brzydliwey: Czym náder znowu
Bogá zdrażnili / A z pomsta sroga ná śie wzbudzili.

*** 30. Bo pobaczywszy
ich mesłáchetności / Przeciwko nim śie zápálił w srogości: Lud Izráelski poruczył do końcá / Y mieysce Sylo choć mu był obrońcá /
Choć przed tym było jego
kochániem / Ná ziemi bárzo
wdzięcznym mieszkániem.

31. Nieprzyjaćiołom znák
swey przytomności Arke

 świá-

świadectwá swojey wszechmocności Do reku podał/ á lud swoy wybrány podał ná miecze/ by był mordowány: Ták sie gniew jego ná nie rospalił/ Że od dziedzictwá chęć swą oddalił.

32. Młodź co rzeczwieyſka ogniem popalono/ Pánienki wszytkie też zesromocono/ Wiecy Káplanow nie uſzánowano/ Okrutnie mieczem wszytkie wyścinano: Y wdow nie zstało / coby płákały Mężow/ á pogrzebim sprawowały.

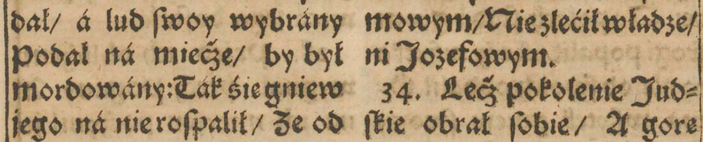
33. Ocucił sie Pan ze snu obudzony / Krzyknął ják mocarz winem podpojony: Zádał ciesżki raz niepryjacielowi / Podał go ná śmiech wszytkiemu wiekowi. Ale potomkom Efráimowym/ Nie zlecił władze/ ni Jozefowym.

34. Lecz pokolenie Judskie obrał sobie/ A gore Syon swey świetey osobie Umiłowawszy/ śliczne budowánia Ná ney postáwił swojego mieszkánia/ Ktore trwáć mája ná wieczne látá/ Apokąd bedzie y tego świátá.

35. Wiec wziął od stádá człowieká prostego Dawidá/ sługę sobie powolnego: Aby co pryed tym zá owcámi chodził/ Dziedzictwo jego Izráelskie wodził: Ten je z pilnością pásł y sprawował/ A w swym urzędzie wiáre záchował.

PSALM LXXIX.

Deus venerunt gentes.

W Dziedzictwo twoie Pogánin przeklety/ O Boże/ wtárgnął/ á Kościoł twoy świety/ Zesromocił: Jeruzalem zburzywszy/ W gromady gruzu wszytek obro-

ciwszy / Sługi twe wybili / Trupy rozrzucili/ Ptakowi do pożárcia : Ciała twych kochanych Sług wiernych wybránych / Bestyam do rozdarcia.

2. Krwie ich ták wiele wszedzie roztoczyli / Że w niey ják w wodzie po mieście brodzili / A nie był żaden kroby był rátował / Y biedne kości do ziemie pochował. Ten żal kiedy widzą/ Smiejąc sie z nas syczą / Mili sąsiedzi nászy: Inszy dziwowisko Czynią y igrzysko Z nas sobie trochę dalszy.

3. Y dokądże wżdy tego bedzie Pánie/ Czyli ná wieki gniew twoy nie ustánie ? Y dokończąsz nas w takiey swey srogości Wytrawić ogniem chcesz w popedliwości ? Ráczey ná pogány/ Rzuć sie rozgniewány/ Co cie Bogá nie znáją: Y ná tákie włości / Vżyi surowości / Ktore cie nie wzywáją.

4. Juzći Jákobá twego wyniszczyli / Moc iego wszytke wniwecz obrócili / Miástá obronne y zamki kosztowne Popustoszyli/ składszy z ziemia rowne: Niechćiey w swey srogości/ Pomnieć przeszłych złości/ Y mysimy cie gniewali: Ráczey nas miłością Vprzedź/ y litością/ Bosmy w troskách ustáli.

5. Rátuy nas Boże zbáwienia nászego/ Vczyń to dla czći imienia swojego: Wyrwiże nas już przez swe záwołáne Imie / á przyimi nas zá preiednáne: Niechayże już Pánie Nie mowią pogánie / Gdzież jest on Bog ich sławny? Mściy sie nad pogány/ Krwie sług swych rozlánej/ W srogości swojey dawnej.

6. Niechayże więźniow ubogich wzdychánie/przed twoią twarzą miłośierną stánie: Ráczuyże ich sam/ niech śie mocą twoją/Chociaż śmierć widzą/ przy gárdle ostoją. A sąsiádom Pánie/ Płáć/ że zá ich stánie: Boć tobie urągáli: A my z twey opieki/ Sławiąc ćie ná wieki/ Będziem ćie wyznawáli.

Tenże.

WJeźny Krolu Pánie naß/ ty dziedźicznym prá-

wem maß/ Jeruzalem roskoßny/ zamek w nim na-

dobny/ cnych rycerzow pełny.

2. Lecz pátrz co śie dźieie tym/ ktorzy przebywáią w nim/ z trudnośćią tobie służąc/ ćiebie czcząc/ błądburząc/ ustáwiczńie walcząc.

3. Gwałt Ludźi jádowitych/ wpadł do dźiedźictw twych świętych/ domy twe obalaią/ ßárpáią/ świętе twe/ háńiebnie zbijáią.

4. Miásto twe spußtoßone/ do gruntu wywrocone/ wśćiekłą niezbożnych złośćią/ hárdośćią/ zazdrośćią/ á ßczyrą chytrośćią.

5. Grod Syońßki zburzony/ kośćioł zesromocony/ pobite mocne woyßká/ wygárdle ostoją. A sąsiádom Pánie/ Płáć/ że zá ich stánie: Boć tobie urągáli: A my z twey opieki/ Sławiąc ćie ná wieki/ Będziem ćie wyznawáli.

hańbie nie zaniechay/ trzod nie day/ Beßtyam/ bądź wżdy Pásterzem sam.

10. Przećiw tobie mowienie/ uważ ßrogie bluźnienie/ niezbożnych słowá pyßne/ pośmießne/ ktorych złość/ jest ná twą zelżywość.

11. Gniew twey spráwiedliwośći/ wylij w popędliwośći/ ná te co ćie nie máią/ ni znáią/ ni twego Jmienia wzywáią.

*** 12. Day twojim w tobie ufáć/ Páńie nie ráćz pámiętáć/ rozliczńych niepráwośći/ krewkośći/ náße znaß/ sam bądź pomocnik naß.

13. Litośćiwyś nád swymi/ ßirowyś jest nád złymi/ niech to twierdzą twe spráwy/ łáskáwy/ ráćz nam być/ á złe ráćz rozgromić.

14. Vczyń tym Jmie ßobie/ á my twá Trzodá tobie/ twey práwice doznawßy/ powßtawßy/ cześć dany/ Tryumf záśpiewamy.

*** 15. Chwała Oycu wieczńemu/ y Synowi rownemu/ y Duchowi świętemu/ krolowi/ náßemu/ Bogu jedyńemu. Amen.

PSALM LXXX.

Qui regis Iſraël, intende.

JZraelßki náß Pasterzu Y wodzu Jozefow w prży-

mierzu/ Ktory ná cherubach śiadaß/ ktory wßytkim

świátem wladaß/ Obroć ku nam oczy twoje/ Y lá-

skáwe ußy swoje.

2. Bądźże przy swoim Efráimie/ Ráczże bydź y przy Benjáminie/ Mánáßesá nie mijáiąc/ Swojim go być pámiętáiąc: Chćieyże rußyć swojey mocy/ A

przybadź nam ku pomocy.

3. Przywroć nas Pánie w mocy twojey/Do miłośćiwey łáſki ſwojey / A twarż ſwojey świátłośći / Oświeć nas w náßey ćiemnośći: Tedy zbedźiem utrapienia / Z twego wdźięcznego weyrzenia.

4. Wßytkich zaſtepow możny Pánie/Y pokiż twoje rozgniewánie / Nie dać ſłuchać Ludu twego / Do ćiebie wołáiącego? Karmiß nas chlebem ze łzámi/ A napawaß gorżkośćiámi.

5. Przepuśćileś ná nas ſąśiady/ Ktorży z námi ßukáią zwády/ Deſpekty nam wyrżądzáią / Jáko z błaznow przeßydzáią: Pánie okaż śie w świátłośći/ A pozbedźiem wnet żałośći.

*** 6. Twoići to ßćzep ludu twojego / Coś go z Egyptu okrutnego / Przeniosł w ten kray pożegnány/ Wygnawßy przed nim pogány/ Włośćiś jego rozprzeſtrzenił. By śie zewßąd rozkorzenił.

7. Cieniem ſwoim bárzo wyſokie Okrył gory náder ßerokie/ A buyne gálezi jego/ Wyżßé drżewá Cedrowego: Látoroſłki záśie z mego / Záśiegły brżegu Morſkiego.

8. Czemużeś płot jego rozgrodźiłeś? Żeby mu kto jedno chce ßkodźił. Pátrżay có w winnicy twojey / Wieprż leśny/ wieprż ſrogi broi: Już ći ją zwierż powojował / Już ją do ßćętu zepſował.

*** 9. O Pánie ćiebieć nam potrżebá Ráćz kiedy ná nas poyrżeć z Nieba / Zmiłuy śie nád swą winnicą/ Coś ją ßćzepił swą práwicą / A to dla Synà ſwojego / Przez ćie tobie zmocnionego.

10. Bacz że ją ogniem wypalono/Y korzeń z gruntu wykopano/ Ginie wßytká w twey ſrogośći: Ściągniż rękę z wyſokośći / Do Synà twego miłego / Mocą twą umocnionego.

*** 11. Dayże ćie nie odſtępujemy / Záchoway nas że wżdy żywiemy: Abyśmy ćie wyznawáli / Jmienia twego wzywáli: Pánie okaż śie w świátłośći/

A pozbedźiem wßech ćießkośći.

PSALM LXXXI.

Exultate Deo adjutori noſtro.

Z Wielką rádośćią/ Wßyſcy záśpiewáyćie / Z ſercá wdźięcznośćią/ Bogu możnemu / Jákobowemu/ Głoſem wykrżykáyćie.

2. Pieśni záćznićie Głoſu weſołego / Y w bebny biyćie/ Pſalmy śpiewáiąc / Ná Arfách gráiąc / Ku ćći Páná ſwego.

3. W Nieśiącą nowie / By nie było táyne / Niech śie zápowie Z miedźi trąbámi/Że miedzy námi Jeſt świeto zwyczáyne.

4. Sam to Ludowi/ By śie tym ſpráwował/Y Joſefowi / Bog poſtánowił/ Gdy z nimi mowił / Y práwem wárował.

5. Ná ten czás / kiedy Egypt trapić raczył / A nas záś z biedy/ Ludźi zuchwáłych / Nie zrozumiáłych / Wyrwáć nie przebaczył.

*** 6. Jam (rzekł Bog) ſprawił/Żem z jarzmá ćießkiego Grżbiet twoy wybáwił / Y twoje ręce Odiąłem męce / Ciężaru ſrogiego.

7. Bo gdyś mie wzywał W oney ſwey ćießkośći/ Jam wnet przybywał W gromu oſobie/ Nie dádzącć tobie Wyrżądzáć przykrośći.

8. Doświadczałem ćię Przez wod niedoſtátek: Pokazałeś śie / Żeś Lud uporny / Ktemu niesforny / Y w wierżę nieſtátek.

9. Słuchay Ludu moy/ Przed tobą oświadcze/wßytek umyſł swoy / Bedźießli

mego Głosu świętego Chćiał słuchać obaczę.

10. Bogá żadnego / Cudzego nie mieway / Prosz mnie sámego: A mnie słuchájąc / We mnie ufájąc / Mnie czći / y mnie wzyway.

**11. Jam / Jam jest twoy Pan / Bog wieczney istności / Jam cie przywiodł sam W ten kray obfity / Y známienity / Z Egyptskich cieżkości.

12. Otworz ustá swe / A wyrzekni słowo: Dozna serce twe / Yże wszytkiego Hoyność dobrego Mieć bedzieß gotowo.

13. Lecz nie słuchali / Choć sa ludem moim: Ani przestali Na mnie swym Pánie / Com sie brał zá nie / Jak zá ludem swoim.

14. Przetom je puścił / Zadzom po jich woli / wszytkiem rospuścił: Niech gdy mna gárdzą / O sobie rádzą / Bedąc ná swey woli.

15. O gdyby byli W posłuszeństwie stali / Y gdyby żyli Według praw mojich / Ani z drog swojich Zwodzić sie nie dali.

16. W rychlezbym ja był Wszytkie ich okrocił / Y przed nimi zbił Nieprzyiacioły / A mież swoy goły Ná nie bym obrocił.

17. A choć ku wzgárdzie / Ná Páná niedbając / Mawiają hárdzie / Wnetby ustali / Láski łukali / Pánu sie kłaniając.

18. A zásie moi Mieszkając bespiecznie pokí świát stoi / Z zboż obfitości / Miodu słodkości / Yżyliby wiecznie.

PSALM LXXXII.

Deus stetit in Synagoga Deorum.

Nota Psálmu XLVI.

PAn Bog stánął miedzy Bogami / Sedzia wieczny miedzy Sedziámi / A sądy ich rozsądzając / Ná niesłuszne sie gniewając / Mowi: Jákoż sie nie bosićie / Gdy niesprawiedliwie sądzićie / Y pokiß pátrzyć przez spáry Ná zte bedziećie zá dáry?

2. Mieysc swoich piknie przestrzegaycie / Ná nich powinność swa konwycie: Sadźcie prawem sprawiedliwie / Nie z affektow sadząc krzywie. Gwałt y bezprawie cierpiącego Brońcie / y osierocialego / Wydzieraycie z rąk złośliwych / Niewinność ludzi cnotliwych.

3. Ależ nie widze nie słuchają / Y co mowie nie uważają: Drogá ich wszytká záćmiona / Ziemiá z gruntu porußona. Ale mie mało posłuchaycie / A wiecey hárdzie nie dumaycie: Ácżem was nazwał Bogami / Y Nawyższego Synámi:

4. Jednák to wszyscy wiedzieć macie / Że przecie śmiercią dokonacie: Rownie jáko naliższemu / Ták umrzeć y z was każdemu: Wstańże ty sam sądzić świát Boże / Sądow twych nikt zgánić nie może / Twoć sa wszytkie ziemskie kráje / Y wszytkie ná nich rodzáje.

PSALM LXXXIII.

Deus quis similis erit tibi? ne taceas.

2. Nigdy nie byli wściekleyszy / Ani w rádách swych chytrzeyszy: Smierć okrutną obmyślawając / Tym nád którymi ty sam czuiesz / Ktore ná lonie swym piástuieß / Przeciw nim pyßnie ták mawiając:

3. Ey nuż wszyscy ná to plemie / Co nam záprzatnelo zie-

lo ziemie / Oderżmy już / á nie mießkaymy / Imienia tego nam brzydkiego / Pokolenia Izráelskiego / Y pámiątki niezostawiaimy.

4. Ná porzadći śie spikneli / Buntem y przysięgą spieli / Idumczyk z Izmáelitámi / Moábczycy / Agárenczycy / Przećiw tobie powstáli wßyscy: Aż y Gabel z Amonitámi.

5. Z nimi y Mámáluchowie / Z Tyrem y Filistynowie: Wßyscy ći z sobą śie spikneli. Y Assur potomkom Lotowym / Do teypotrzeby był gotowym / Gdy jednym obozem ciągneli.

6. Lecz ty Boże postąp z nimi / Jáko y z Mádyáńskimi / Jáko z Syzárą y z Jábinem: Ktorzy to w Endor pod miecz dáni / A w ziemie jáko gnoy wdeptáni / Przy rzece Cyzon z swoim gminem.

7. Nacz przyßedł Zebách z Horebem / Albo y Sálmaná z Zebem / Y ći niech przyidą z woyski swymi: Bo áż názbyt hárdźie mowili / Zeby twoy kray odziedźiczyli / Władáiąc przybytkámi twymi.

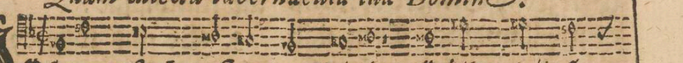
8. Boże niech śie moca swoią Ják perz po powietrzu roią: Ják kolá z gory rozpuszczone. Niechay przed toba uciekáią / Jákogdy pożarem bywáią Lásy ná gorách pustoßone.

9. Puść po nich wicher swoy srogi / Zeby nákarmieni trwogi / Co z sobą czynić nie wiedźieli: Ná pełń twarzy ich pohánbienia / Zeby wzdy świętego imienia Twego Pánie ßukáć musieli.

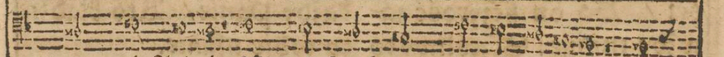
10. Niech wstydem z trwogą strapieni / Będą wiecznie wygładzeni: Niechayże to w ßyscy poznáią / Żeś ty sam spráwiedliwie názwan Y niebá y ziemie sławny Pan / A wyższego nád cie nie máią.

PSALM LXXXIV.

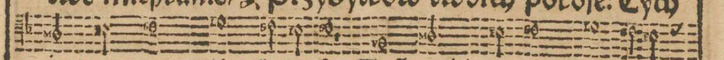
Quàm dilecta tabernacula tua Domine.

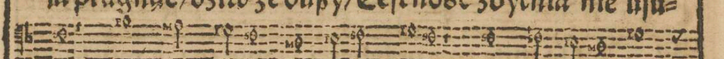
MOżny wßech zastepow Pánie / O ják wdzięczne twe

twe mießkánie / Y Przybytkow twoich pokoje: Tych

ia pragnąc / dziw że duszy / Teskność zbytnia nie usu-

ßy / Bo tám czuje roskoßy swoje: Duch y ciało do

żywego Wzdycha Páná Bogá swego.

2. Wroble y jáskołki máją Domy swe / w ktorych mießkáją / Gdzie máją y dziatkom schowánie: Jam tylko ták nieszczesliwy / Że mi śie w twym Bożem żywy Przybytku mießkáć nie dostánie. O błogoß tym co mießkáją W Domu twym / tobie cześć dáią.

3. Szczesliwi co śie zmocnili Przez cie / y serca nábyli / By twymi chodźili ścießkámi: W nedzy y w prágnieniu trwáiąc / Ani śie też odtrącáiąc Y nawietßymi trudnościámi / Być im wod z ziemie dobywáć / Albo y dżdżá oczekiwáć.

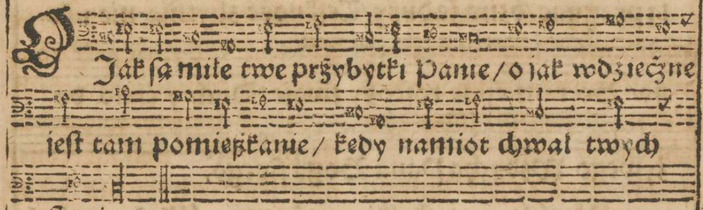
4. Nie śie tego nie lękáją / Jedni drugie ubiegáią / Ná Syon do Bogá możnego: Możny wßech zastepow Pánie / Niech znam prozb mych wysłuchánie Nákłoń że do nich uchá swego / Boże Jákobow / moy Boże / Ktoż mie proż ciebie wspomoże?

5. Tarczo káżdego wiernego / Obacz Pomázáńcá swego / Lepiey w Domu twym jeden dzień żyć / Niżli gdzie indzie u świátá Trawić y nadłużße látá: Wole u ciebie odźwiernym być / Niżli mießkáć w poźrzodku złych / Choć w pálacách napyßnieyßych.

6. Bo Pan jest nam miásto słońcá / on napewnieyßy Obroncá / On łáskę y sławę ßáfuje / A tym co chodzą w ßczyrości / Vdzieła dobr swych w hoyno-

ści / Bo on ßczyrość zá-
wżdy miłuje: Szczęśliwy to
każdy Pánie / Kto kładźie
w tobie ufánie.

Tenże.

Ják są mile twe przybytki Pánie / o ják wdzięczne
jest tam pomießkánie / kędy namiot chwał twych
stánie.

2. Do twego Domu / wdzięcznego pokoiá / do twych śieni świętego podwoiá / mdlejąc wzdycha dußá moiá.

3. Strapione serce / y to moie ciáło / prágnie áby w Domu twym cześć miáło / á w nim / ná wieki mießkáło.

4. Bo iáko ptacy / do gniazd śie zlatáią / tám gdźie dźiátki / swe wychowywáią / ták tu / wybráni ßkład máią.

5. Tu Ołtarz Syná / twoiego zasługi / tu własną krwią / zpłácił świátá długi / tu nas / przyimuie zá sługi.

6. Szczęśliwi którzy / w domu twym mießkáią / ßczęśliwi którzy cie wyznawáią / á drog / twoich przestrzegáią.

7. Suchym pádołem / idąc znáidą wody / w dzień niewczásu / uidą niepogody / w stráćie / nie podeymą ßkody.

8. Z cześnego gmáchu / wnidą do wiecznego / á w Syonie świętym / Bogá swego / uyrzą / ná śie łáskáwego.

*** 9. Rácz weyrzeć ná nas / w teráźnieyße czásy / o BOZE náß / przez wßyßtkie niebiosy / przypuść / przed śie náße głosy.

10. Weyrzy o Tarczo / ludu wybránego / weyrzy ná twarz Pomázańca swego / weyrzy ná Syná własnego.

11. Lepßy dzień ieden / w domu twym strawiony / niż wiek ludzie / tysiącem liczony / ná cześć ziemską obrocony.

12. Wole śieść w progu / Domu Bogá mego / niż w pałácách / zamku wyniosłego / gdźie huf / ludu niezbożnego

13. Boś ty iest słońcem y orężą Pánie / tym co w tobie / máią swe ufánie

ßczesny / co przy tobie stánie.

*** 14. Rácz nam dáć Pánie / mieysce w przybytkách twych / day nam chodźić / do Zborow ták wzietych / day mieć / obcowánie świetych.

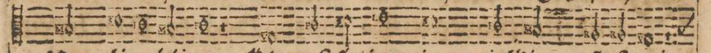
15. Zebyśmy w poczćie Ludu twego byli / sercem / usty / skutkiem / ciebie czćili / wiecznie / z tobą w Niebie żyli. Amen.

PSALM LXXXV.

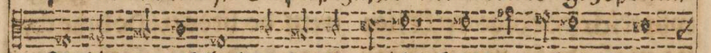
Benedixisti Domine terram tuam.

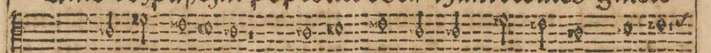
Dawnás ty Pánie swym miłośćiwy / Tyś rod Iákobow wywiodł z wieźienia : Bywałeś grzeßnym

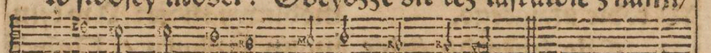
Pan litośćiwy / Odpuszczaiąc im wielkie grzeßenia /

Amiś rozpuszczał popędliwośći / Hámowałeś gniew

w swoiey litośći : Obeydźże śie też łáskáwie z námi /

Nieday śie srożyć gniewu nád námi.

2. Azaż ná wieki nas utrapionych / W swym srogim gniewie Pánie zábaczyß? Azaż obżywić nędzą zmorżonych / Tákże ucießyć smętnych nie raczyß? Czujemyć my to żeś obrázony / Y ku gniewowi przez nas wzbudzony : Lecz śie ty nam rácz w łáśce obláwić / A ze wßytkiego złego wybáwić.

3. Niech co Pan mowi/ posłucham tego: To/ że od niego będźiemy mieli Pokoy/ y hoynośc wßego dobrego: Byśmy śie iedno náwrocić chćieli. Bo bliśko ś ebie zbáwienie máią/ Ktorzy tu w Páńskiey bojáźni trwáią. A idźie też cżás/ że Páńska chwałá/ Będźie w tey źiemi z námi mießkálá.

4. Tedy śie wiárá zßedßy z miłośćią/ Nadobnie w źiemi tey pržywitáią/ A pokoy śie záś z spráwiedliwośćią Z niebá pržyßedßy uobłápiáią/ Y da nam Pan náß wiele dobrego/ Da urodźie z płodu źiemskiego: W spráwiedliwośći rządu strzedz będźie/ Tam gdźie śie kolwiek obroći wßedźie.

PSALM LXXXVI.

Inclina Domine aurem tuam.

Nota Psálmu LXXVII.

NAkłoń Pánie uchá swego/ Wysłuchay mie strapionego: Obacz iákom znędzony/ Od wßytkich porzucony: Miey ná pieczy duße moje/ Ktoraś wźiął w opiekę swoje: Záchoway sługę swego W tobie ufáiącego.

2. Cáły dźień do ćiebie Pánie/ Wołam o twe śmiłowánie/ Ráczże rychło pržyśpießyć/ Mnie śmetnego pocießyć: Duße służebnikà swego/ Vwesel bárzo nędznego. Boć ja wznoße do ćiebie/ Ktory śiedźiß ná niebie.

3. Boś ty Pan hoyny w miłośći/ Prętki grześnym do litośći/ Dobrże czyniąc káżdemu/ Ciebie wzywáiącemu: Przetoż Pánie w ußy swoje Przyimi te modlitwy moje: A w tym moim frásunku/ Názyczswego rátunku.

4. Bo kogożbym ja inßego Wzywał w dźień trapienia swego? Jedno ćiebie moy Pánie/ Ktoryś dał obiecánie. Niemaßći Bogá żadnego/ Tobie Boże podobnego/ A nić spráwámi swymi Kto porowna ná źiemi.

*** 5. Pržyidą do ćiebie Pogánie/ Ktoreś ty sam stworzył Pánie: Będą tobie służyli/ Imie twoje wielbili. Boś ty z wßytkich nawyżßy PAn/ Takim z cudow dźiwnych uznan. Swiadczą to twoje spráwy/ Żeś ty jest sam Bog prawy.

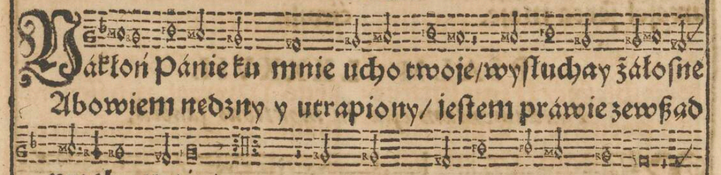
6. Náucz mie Pánie swey drogi/ Niech po niey chodzą me nogi: Niech serce w prawdźie twojey Stojąc/ ćiebie śie boi. A będę z sercá cálego/ Sławić ćie Páná swojego/ Imie twe wynaßaiąc/ Ná wieki wyznawáiąc.

7. Boś nádemną z swey miłośći/ Dokazał wielkiey możności/ Duße ma wybáwiwßy/ Y z piekłá wykupiwßy. Bacz iák powstáli złośnicy Ná mie/ hárdźi okrutnicy/ Gárdłá mego ßukáiąc/ Ná ćie Boże nie dbáiąc.

8. Leż ty Pánie miłośćiwy/ Y swoim záwżdy życzliwy/ W gniewie swym miłośierny/ A w obietnicách wierny/ Poyrzy ná mie w swey miłośći/ Doday sercá y stałośći: Záchoway sługę swego/ w domu twym spłodzonego.

9. Włoż ná mie znák swojey chęći/ Co nie zginie z mey pámięći: Niech mi śie pržypátrują/ Ci co mie prześladują. Niech ku swemu záwstydzeniu Widzą/ y ku pohánb eniu/ Jáko mie ćiesyć raczyß/ W potrzebie nie przebaczyß.

Tenże.

wßákem ia w opiece twoiey/ á wyswobodź sługę

swego/ Boże moy w tobie ufáiącego.

2. Ráczmi być moy Pá-
nie miłośćiwy/ k tobie wo-
łam záwżdy pokim żywy:/:
Rozwesel mie Boże moy
w rádośći/ k tobie wołam
głosem mym w żałośći
✻ Gdyż cię wiem być Pá-
ná tego/ ták bárzo miłośći-
wego/ przyimiß prożby słu-
gi swego/ Boże moy ciebie
wzywáiącego.

3. Wßyscy ludźie zbieżą
śie do tego/ słyßąc cię być
Páná ták dobrego :/: Ko-
temu nigdźiey Bogá ża-
dnego/ tu ná świecie nie
máß podobnego ✻ Abo-
wiem twe świete spráwy/
świadczą iżeś ty Bog prá-
wy/ wprowadź mie ná
drogi swoie/ BOŻE moy
uwesel serce moie.

4. Abowiem iścię z ser-
cá práwego/ muße wyznáć
możność Bostwá twego:/:
Sam ty bowiem z miłośier-
dźia swego/ wydárłeś mie
z piekłá głębokiego ✻ Bo
możności świátá tego/ o-
gárnely mnie nedznego/
cießko czyniąc Dußy mo-
iey/ BOŻE moy co iest
w opiece twoiey.

✻*✻ 5. Lecz ty yżeś iest
Bog miłośćiwy/ ná wßem
możny/ á dźiwnie prawdźi-
wy :/: Weyrzy ná mie ne-
dzniká swoiego/ á wyzwol
mie zewßąd upádłego ✻ Y
okaż znák mocy swoiey/
pomoż nedzney Dußy mo-
iey/ áby śie ći záwstydźili/
Boże moy ktoryć śie zprze-
ćiwili.

PSALM LXXXVII.

Fundamentum ejus in montibus sanctis.

NA gorách świetych do swego mießkánia Sobie

prży-

przybytek Pan ubudował/ Nad inße miástá/ y umi-

łował Syon/ gdźie Jakob ma swe przebywánia.

2. O sławne miásto pie-
knie wßędzie słynieß/ Egypt (mowi Pan) y Bábi-
lone/ Miedzy mym ludem
swoią wspomione: A ty do-
pieroß w sławie swey nie
zginieß.

3. Bo y Tyrczycy y Fi-
listynowie/ Y Murzynowie bedą mowili/ Że śie
w tym mieśćie wßyscy zro-
dźili/ Y przy tobie śie z nich
káżdy opowie.

4. A o Syonie bedą po-
wiádáli/ Ten śie tám zro-
dźił/ ten y wychował/ A
Pan nawyżßy sam je zbu-
dował: Bedą to miásto
wßyscy wysławiáli.

5. Aleć sámemu przyi-
dźie tobie Pánie/ Spisáć
narody/ y porachować/ Co
śie z Syonu mája miáno-
wáć/ W ktorym sławy twey
źrzodło nie ustánie.

PSALM LXXXVIII.

Domine Deus salutis meæ.

DO Boże mego zbáwienia/ Ná cię wołam we dniey

w nocy/ Abyś mi przybył ku pomocy: Przypuść przed

śie me modlenia/ Nakłoń że ucha łáskawego/ Do cież-

kiego wolánia mego.

2. Niezmierneć zewßąd
cießkości Ták dußo moje
przepełniły/ Żywot moy do
grobu zchyliły: Że kto wi-

3. Leże jáko umorżony/

A nie mogę dáć rády sobie/
Rownie ják ow co leży w grobie / Zem od ćiebie opuszczony. Podobienem zámordowánym/ Toczu ludzkich w grob pochowánym.

4. Wrzućiłeś mie w odchłań srogą / W przepáść ćiemną bárzo strášliwą / Gdźie śie gniewu twego teskliwą / Bez przestánia / męże trwogą. Náwiodłeś ná mie náwálności/ W swojey srogiey zápálczywości.

5. Jeszcześ mi też y to sprawił / Żeś mie mym przyjaćiołom wszytkim Vczynił wzgárdzonym y brzydkim: A w tákąś mie ćieśnią wprawił / W ktorey ćierpiąc ták wiele złego/ Nie naiduje z niey wyśćia swego.

*** 6. Wypłynęły oczy moje płáczem / lecz ja przećie do ćiebie / Rece ściągam/ w mojey potrzebie / Azaż bedźieś cudá swoje Vmárłym pokázował? Czyli Zmárli wstawszy bedą ćie czćili?

7. Czyli bedą wyznawáli Dobrotliwość twoje umárli? Albo co śie w grobiech záwárli Cudá twoje wysławiáli? Czyli ten/prawdy twojey Pánie/ Co już zgnił / učzyni wyznánie?

8. Zaż śie mogą przypátrywáć Dźiwom twym co oczu nie mája? Aći co nic nie pámietáją/ Sprawiedliwość wspámietywáć? Ačzem tedy godzien karánia/ Jednák ćie wzywam bez ustánia.

9. Czemuż mie odrzucáć raczyś? Czemu twarż swą przedemną kryjeś? Czemu bez miłośierdźia bijeś? Czy/ że już gine nie bačzyś? Bačz żeć już umieram w tey trwodze / Ták mi zewsząd doymujeś srodze.

10. W twey srogiey zápálczywości / Powodźi ná mie przypłynęły / Zewsząd mie strášnie ogárnęły/ Jáko morskie náwálności. Dla ćiebie krewni mnie nie znája/ Aznájomi o mie nie dbája.

PSALM

PSALM LXXXIX.

Misericordiæs Domini in æternum cantabo.

Dobroćiách Pánskich wiecznie śpiewáć bede / R.
Pewność słowá je go wysławiáć zásiede /
Bom o nim bywał záwżdy tey cáłey ufności/ Że gdy
co obiecuje/iśći to z miłości. Y niebiosá pewność
słow jego wyświadczáją/ Bo nimi utwierdzone
odmiány nie znáją.

2. Rzekł Bog / Obiecałem swemu wybránemu :/: Y to Dawidowi przysiągł słudze memu: Jże poki nadłużey wiekow bedźie zstawáć/ Nie ma plemie y jego stolicá ustawáć : Przetoż dźiwnych spraw twoich niebiosá/ ó Pánie/ Y prawdy twojey/ świętych Zbor/ czynią wyznánie.

3. Bo ktoż jest ná niebie/ coby zrownał z tobą? :/: Albo ktoć z mocarzow zrowna swą osobą? Wszytkimeś strášny co jedno wkoł ćiebie stoją A ćiebie śie mocárze y nawietszy boją. Gdźie moc Pánie zastępow/ coby z twą zrownałá? Ciebie prawdá jáko płaszcz zewsząd przyodźiałá.

*** 4. Ty sam morzu możnie pyszнemu pánujeś/ Ty y náwálnościam jego roskázujeś: Tyś Egypczyki srodze plagą swą ustromił/ Tyś y nieprzyjaćioły swe wszytkie pogromił Twoć jest niebo / y ziemiá jáko szeroka tobie Należy / z tymże wszytkim co jedno ma w sobie.

5. Tyś Pánie Południe/ stworzył y Północy :/: Tabor y Hermon twey pá-

mietne ſą mocy: Możne jeſt twoje ráminie / wyſoka práwicá / Sąd twoy y ſprawiedliwość ſą twoją ſtolicą Prawdą z miłością twoje oczy poprzedzáją Ludzie to ſą ſzczęśliwi / co głos trąb twych znáją.

6. Ci twarzy twey Pánie świátłem oświeceni :/: W ciemnościách nie bedą nigdy záchwyceni W imieniu twoim świetym bedą ſie cieſzyli Bedą w ſprawiedliwości twey beſpiecznie żyli: Boś ty ſławą meſtwá ich / ty je z ſwey miłości Dźwigaß ná doſtojeńſtwá wielkie / y godności.

7. Pańci jeſt tarcz náßá / ktorą ſie ſzczyćiemy :/: Swietym Izráelſkim Krolá ſwego wiemy / Powiedziałeś w widzeniu ſwemu Prorokowi. Náznáczyłem jáKrolá już ſwemu ludowi / Dawidá ſługe mego do tego obrałem / Y oleiem onego świetym pomázałem.

8. Temu ſercá bede y ſiły dodawał :/: Y przy nim w potrzebie káżdey bede ſtawał: Nie náćieſzy ſie zaden nieprzyjaćiel jego / Lub zdrádą / lub y gwałtem chćiałby drzeć co z niego: Nieprzyjaćioły jego ja przed nim wygládze / wßytkie jemu niechetne ja z świátá zprowádze.

*** 9. Prawdą go z litoścą moją nie odſtąpi :/: Wielkiey ſławy w moim imieniu doſtąpi: Położe reke jego ná morzu ſzerokim / A drugą ná rzek wielkich ſtrumieniu glebokim: On mie bedzie wyznawał záwżdy Oycem ſwoim / Rzecze / Tyś ſkała / Bogiem y zbáwieniem moim.

10. A ja pierworodztwá práwo mu zoſtawie :/: Y wyżey nád wßytkie Krole go poſtawie: W łáſce mojey ná wieki nie uzna odmiány / W przymierżu poślubionym bedzie záchowány: Potomek w domu jego nigdy nie záginie / Ani ſtolicá: poki dzień zá dniem poplynie.

11. Gdzieby dzieći jego práwem mym wzgárdziły :/: A w przykazániuby moim nie chodziły: Oni ćáżmi nie uyda

uyda zá ſwe wßeteczności / Y odmioſą zapłáte godną ſwoich złości: Ale jemu záchowam miłosierdzie ſwoje / Ani go oßukáją kiedy ſłowá moje.

*** 12. Y przymierze mu ztrzymam / y com ślubował :/: Bez odmiány ſtáteczńie bede mu chował: Razem ja Dawidowi náſtáteczność ſwoie / Sługze wiernemu / przyſiągł / y przytymże ſtoje: Potomek nie uſtánie w domu jego ſławnym / Ani májeſtat jego / poki śládem dawnym:

13. Słońce ſwą jáſnoścą po wßem świecie wßedzie :/: Y z nim Mieſiąc świecąc / ludźiom ſłużyć bedzie: Teraześ ſie obrußył Pánie przeciw niemu / Jáwną nielaſke ſługze okázujeſz ſwemu: Wywróciłeś przymierze / zepchnąłeś korone z głowy jego / odjąłeś wßeláką obrone.

14. Mury / báßty leżą / zewßąd go tárgáją :/: Zewßąd go ſromocą / zewßąd uragáją: Nieprzyjaćioły jego nádenieś wyſtáwił / Y ludźie zazdroścíwe rádoścíś nábáwił: Przytepiłeś miecz jego / á w ſwojey potrzebie Obrońcy nie miał áni pomocniká z ćiebie.

15. Sławą wßytką jego y świetność záćmiona :/: Stolicą przeważną z gruntu wywrocona / Vkroćiłeś lat jego kwitnącey młodości / Oczu podnieść nie może / pełen żelżywości. Bedzieß wżdy kiedy koniec twey nielaſce Pánie? Kiedyż wżdy twoy ſrogi gniew przeciw mnie uſtánie?

16. Wſpomni że ná świećie krotko mego wieká :/: Jalibyś ty prozno ſtworżyć miał człowieká Zeby y ten lichy czás w troſkách miał położyć Bo ktoß śmierći mogł zniknąć / ábo z martwych ożyć? Gdzie teraz ono twoje miłosierdzie dawne? Gdzie przymierże twe z Dawidem záwárte ſławne?

**17. Wſpomniß nas wżdy Pánie / y ſkłoń oczu ſwoich :/: A uragániu ſług przypátruy ſie twoich. Pełne zá-

nádrża

n.orza ſmuper / ktorymi nas lżyli Náßy nieprzyjaćiele : Cíż nie przepuścili Twemu Pomázáńcowi ;

Bądźże chwałá Pánie A ják jest wola twojá / ták śie niechay ſtánie.

PSALMOW DAWIDOWYCH

Część Czwarta.

PSALM XC.

Domine refugium factus es nobis.

Nota Psalmu LXXVIII.

PAnie tyś bywał sam náßá obroná / Wieo tym każdy wiek / wie wßelka stroná : Jeßče ná świecie nie ſtánęły gory / Jeßče śie áni okazał twor ktory / Kiedyś ty już był w swojey możności / Jesteś y bedźieß áż ná wieczności.

2. Ale człowiecze niß-czyß w troſkách plemie / Mowiąc : O ludźie náwroććie śie w ziemie. Niechby kto tyśiąc lat żył / á choć dáłßy Wiek / przed toba to mniey niż dźien wczoráyßy Mniey niżeli czás w ktory straż czuje / W ktory nic nie ſpiąc inßych pilnuje.

3. Náwałnościámi ukracaß im świátá / Jáko márny ſen mijaja ich látá : Podobni trawie ktora kwitnąc ráno / W wieczor podćieta obraca śie w śiano. Tákći my w twoim gniewie wiedniemy / W zapalczywości twey nedznie ſchniemy.

4. Ty maß przed ſobą náße nieprawości / Tobie ſą jáwne y naſkrytße złości : W tym zápaleniu właśnie ták mijamy / Ják słowá co je z geby wypußczamy : Wieku náßego jeſt lat śiedmdźieśiąt / Duży to co ich przetrwa ośmdźieśiąt.

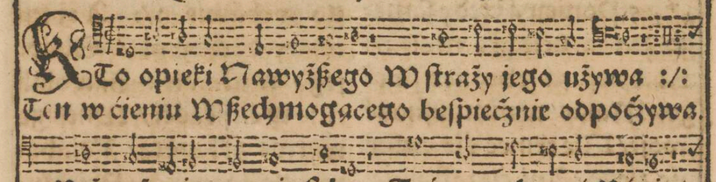
5. A lepßa ich część w frásunkách trawimy / Natrapiwßy śie potym precz lećimy / Kto gniew twoy ćießki nieśmiertelny Boże / Kto ſtrách twoy ſrogi pojąć z ludźi może / Dni náßych ty ſam uczń nas rachować / A mądrość day nam swą zámilować.

6. Dokądże gniewu twego bedźie Pánie ? Náwroć śie do nas / á swe ſmilowánie / okáż ſługom swym : náſyć nas litości W każdy záránek / z swey ſzczodrobliwości. A my ćie wielbić / zbywßy kłopotá / Bedźiem poki nam zſtánie żywotá.

7. Tyle nam użyć dni ſtrawić w rádości / Jleśmy ich już ſtrawili w żałości : Niechay dobroć twa trwa záwżdy nád námi Sługámi twymi / y twymi dźiatkámi : Bądź ná nas Pánie záwżdy łáſkáwy / Rządź swoją łáſką rąk náßych ſpráwy.

PSALM XCI.

Qui habitat in adjutorio altiſſimi.

2. Bo mie on z ſidłá łowczego / Ktorego śie ja boje :/: Wyrwie / y z zárázliwego Powietrza / przez moc swoje. Da mi pod ſkrzydłami swymi Vledz záwżdy beſpiecznie : Ják tarcza mie prawdźiwymi Słowy ſtrzedz bedźie wiecznie.

3. Przetoż mie nic nie zátrwoża Trwogi nocy ſtráßliwych :/: Ani / co śie we dnie froża / Strzały przygod ßkodliwych : Ani śie powietrzą boje / Co śie

z zmiey: z. iem przechodźi: Zárażie placu dosłoje/Które w południe wiec ßkodźi.

4. Niech ich choć kilká tysiecy/ Wedla mnie straßnie leże :/: Niech z drugiey strony choć wiecey: Mnie ten jad nie dośieże. Owßem ja bedąc záchowan/ Vyrże oczymá swymi/Jáko śie okrutnie mści Pan/Nád wßytkimi grzeßnymi.

*** 5. Ponieważ tedy sámego Paná ućiecżke moje :/: Kładzieß zá obrońce swego/Mając w nim ufność swoje/Nie tknieć śie ćiebie nic złego/Ani ćie záfrásuje: Dom też nigdy przećiwnego Twoy ßćeśćia nie poczuje.

6. Anjołom ćie swym pilnować Kazał ná drogach twoich :/: Áż y ná reku piástować/ Abys kiedy nog swoich Nie obrázil ná kamieniu: Bedźieß po zmijách chodźił/ Bedźieß strog Lwiemu plemieniu/ Smokći nie bedźie ßkodźił.

7. Przeto iż mie umiłował/ (Rzekł Bog) ja go wybáwie :/: A iż mi wiáry dochował/ Sławe jego wystawie: Zawołali mie w ćießkości/ Wnet go wyrwe z kłopotá/ Y nábáwie go zacności/ Przedłuże mu żywotá.

Tenże, Nota Pieśni CCLVII.

KTo śie w opieke poda Pánu swemu/ á całym práwie sercem ufa jemu/ śmiele rzec może/ mam Obrońce Bogá/ nie bedźie u mnie straßna żadna trwogá.

2. Ciebie on z łowczych obierży wyzuje/ y w záráźliwym powietrzu ratuje: w ćieniu swych skrzydeł záchowa ćie wiecznie pod jego piory ukleżeß beśpiecznie.

3. Státeczność jego/ tarcż/ y puklerż mocny: za ktorym stojąc/ ná żaden strách nocny/ ná żadną trwoge/ áni dbay ná strzały/ ktorymi śieje przygodá w dźień biały.

4. Zrad wedla ćiebie tysiąc

śiąc głow poleże/ ztąd drugi tysiąc: ćiebie nie dośieże/ Miecz nieuchronny: á ty przed śie swymi/ oczymá uyrzyß pomste nád grzeßnymi.

5. Jżeś rzekł Pánu/ tyś nádźieją moją: iż Bog nawyżßy iest ućiecżką twoją: nie dostąpi ćie żadna zła przygodá/ áni śie naydźie w domu twoim ßkodá.

6. Anjołom swoim każe ćie pilnować/ gdźiekolwiek stąpiß: Ktorzy ćie piástować/ ná reku beda/ ábyś idąc droga/ ná ostry krzemień/ nie ugodźił noga.

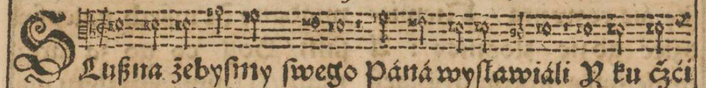
7. Bedźieß po zmijách beśpiecznie gniewliwych/ y po pádálcách deptał nie ćierpliwych: nálwá srogiego bez obrázy wśiedźieß/ y ná ogromnym smoku jeździć bedźieß.

*** 8. Słuchay/ co mowi Pan/ iż mie miłuje/ á przećiwko mnie ßćerże postępuje: ja go też tákże w jego kázdą trwoge/ nie zápámietam/ y owßem wspomoge.

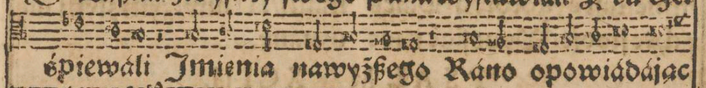
9. Głos jego u mnie nie bedźie wzgárdzony/ ja znim w przygodźie: odemnie obrony/ niech pewien bedźie/ pewien y zacności/ y lat ßedźiwych/ y mey życźliwości.

PSALM XCII.

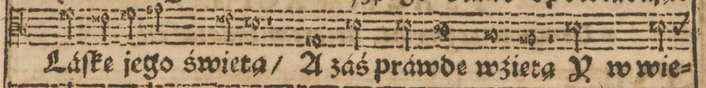
Bonum est confiteri Domino.

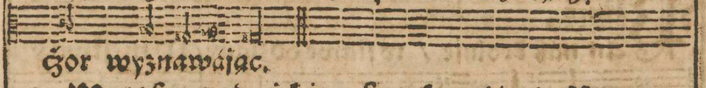
SŁuśna żebyśmy swego Páná wysławiáli Y ku cźći

śpiewáli Jmienia nawyżßego Ráno opowiádájąc

Láske jego świetą/ A záś práwde wzietą Y w wie-

cźor wyznawáiąc.

2. Wynoßąc pod niebiosá y Lutniámi/ Y rozumsy Regałem/ Cytrámi/ Hár- nymi głosy: Boś mie Pá-

nie radości W sprawach swych nábáwił: Y toś we mnie sprawił / Bym cię chwalił z możności.

3. O ják wielka ßerokość Wßytkich spraw twych Pánie/ Kogoż ná to zstánie Zmierzyć lub też głębokość Myśli? ktorych głupiego Nie poymuje serce: Ni ich uważáć chce Myśl ślepá bydlecego.

4. Wiedząc ná co grzeßnicy/ Aćz zielono wstáją/ Y kwiát rozwijáją / Przychodzą niemal wßyscy. Bo koniec ich rádości / Wieczne zátrácenie: Ty sam nieskończenie Trwaß Pánie ná wieczności.

*** 5. Oto ják przećiwnicy Twoji Pánie giną/ wßyscy ßie rozwiną / Niewiedzieć gdzie złośnicy: A mnie łáske gotową Daieß y chęć swoje/ Wynoßąc moc moje Jáko Jednorożcowa.

6. Daleś mi pomázánie Swietym olejem twym/ Záczym ia okiem mym. Záloßnie dokonánie Wyrze nieprzyjáćioł swych: Y o ich znißczeniu / Niemal wokámgnieniu / Przyjdzie wieść do ußu mych.

7. A ten co ufa w Pánie/ Zielenieć ßie będzie/ Y rozrastáć wßędzie/ Ják Cedry ná Lybanie Bo ktoś w Páńskim ßczepiony Domu/ kwitnąć záwżdy / Ják pálmá w czás káżdy / Będzie ślicznie zielony.

8. Tákże y ná swą stárość / Trwając w swey czerstwości / Nie stráci płodności / Przynoßąc owocow dość / By był opowiádány Jewßech nalepßy sam/ Bog/ co go za tarcz mam/ W niczym złym nie uznány.

PSALM XCIII.

Dominus regnavit, decorem indutus est.

PAn náß krolуje / w ßławe odźiány/ W męstwo y wdzięknośćzacnie ubrány: Pan/ przez ktorego świát ten stwo-

ſtworzony/ Stoi w swym gruncie nieporußony.

2. Májestat jego bez odmienności/ Ták jáko on sam trwa od wieczności: Niech ßie rzeki ják chcą nádymáją/ Niech hucza/ z brzegow niech wylewáją:

3. Niech ßie y morze jáko chce burzy/ Niech ßie áż w niebo náwálność kurzy: Grożnieyßy morzá y náwálności/ Jeſt y możnieyßy Bog z wysokości.

4. Swiádectwo twoje chybić nie może/ Cokolwiek rzeczeß ſtánie ßie Boże: Dom twoy ozdobion świetobliwością/ Ktora pospołu chodzi z wiecznością.

PSALM XCIV.

Deus ultionum Domine.

BOże tobiec ßie mścić ſamemu Należy/ ják sprá-

wiedliwemu: Rácz że ßie zemścić skutecznie/ Ty co

sadziß wßytke ziemie/ Rácz w pomßcie swey pyßne

plemie Zetrzeć y wynißczyć wiecznie.

2. Dokąd będą hárdzie kazáli? Dokąd Pánie/ ludzie zuchwáli/ W wielkiey swey niewstydliwości / Niecnotą ßie zábawiając / Ná twoje ſądy niedbając / Chlubić ßie będą ze złości?

3. Srodze ßie ná lud twoy tárgáją / Gwałtem dziedzictwo twe ßárpáją: Nie przepußcza ni gościowi / Nędzne wdowy uciſkając/ A ßieroty ukrzywdzając. Bez wstydu z nich káżdy mowi:

4. Niemać PAn BOg świátá ná pieczy / Ni on uważa ludzkich rzeczy/ Nie widzić on z nas żadnego / O głupcy coż to czynićie/

Czemuż wżdy nie uważycie / Y niechcecie bacżyć tego?

5. Że kto dał sluch y oczy temu Nie trudno też o to samemu: Kto ludzkie karże złe spráwy/ Srodze śie o nie gniewáiąc/ Plagi ná nie dopuszczáiąc / Jáko wam ma być łáskáwy?

6. Ten ktory dawa insym wszędzie Rozum: y jáko wżdy sam będzie Bez rozumu / bez mądrośći / Owszem on sam náße spráwy/ Skryte myśli y zábáwy/ Widźi bacżyre być márnośći.

*** 7. Szczęśliwy to jest człowiek Pánie/ Co w twey szkole wźiął wychowánie/ A w twym Zakonie ćwiczony: Táki w trwodze pospolitey / Niewa pokoy známienity / Aż zły w dół będzie wepchniony.

8. Bowiem Pan swoich nie opuści / Ani ich też szárpáć dopuści / Iż oni dziedzictwem iego. Jeszcze spráwiedliwe sądy Wrocą sie/ y dobre rządy/ Co ućiesza cnotliwego:

9. Ktoż był ták łáskáwy y ná mie / Żeby śie był miał ująć zá mie Przećiwko złości złych ludźi? By był Pan nie dał pomocy/ Vśnąłbym snem wieczney nocy Z ktorego nikt nie obudźi.

10. Jesli mi nogá śwánkowálá / Wnet mie twoiá łáská wspierálá: Jesli miegdy utrapiły pánie / śmetne myśli moie / Záraz zaś pociechy twoie Dusze moie ochłodźiły.

11. Przed Tronem twym mieyscá nie máią / Co insze gwałtem ućiskáią / Nie strzegąc spráwiedliwości / Co ná dobre práktykuią / Niewinne ludźie skázuią Ná śmierć/ bez wszelkiey litości.

12. Leż PAn iest moy zamek y skáłá/ W nim duszá ma záwżdy ufálá? Náden nic lepszego nie máß. Ten złe zá ich nieprawości/ Wygłádźi w swoiey srogości/ Wygłádźi je wieczny Bog náß.

PSALM XCV.

Venite exultemus Domino,

Nota Psálmu XXIV.

Podźmy Pánu záśpiewaymy/ Zbáwieniem go swym wyznaymy/ Y bespieczności náßey skáłą. Podźmy przeden z ochotnością/ Niosąc mu z sercá wdzięcznością Psálmy y dźiękowánia z chwałą.

2. Bo PAn BOg náß Pan zacnieyßy/ Nád wßytkie Bogi godnieyßy/ Wßytkiemu świátu on pánuie: Wßytkie ziemskie głębokości/ Y wßytkie gor wysokości/ Swymi rękami on piástuie.

3. Jego morze / on ie spráwił / Ziemie ręká swa postáwił / On nimi rządźi nie przestáiąc. Podźmy/ ieznu śie kłaniaymy/ Swym go Stworzycielem znaymy/ Cześć mu y chwałę wyrządzáiąc.

4. On iest BOg náß/ myśmy iego Stádo ludu wybránego / On nas sam páśie bez przestánią. Przetoż serc nie zátwárdzaycie/ Ale ráczey posłuchaycie/ Głosu iego ná was wołánia.

5. Nie chodźcie swych Oycow torem/ Ktorzy mie swoim uporem/ Ná pustyni słuchać nie chćieli: Wßętecznie mie doświadczáli/ Aby mocy mey doználi/ Chociaż ią y nie raz widźieli.

6. Czterdźieści lat im folguiąc/ Z nimi śie ciężko frásuiąc / Doznałem ich w uporze wielkim: Bowiem drog mych niepoználi / Ani ich náśládowáli / Gárdząc upominániem wßelkim.

7. Przetoż w swey spráwiedliwości/ Przysiągłem w zápálczywości / Że do odpoczywániá mego / Zátáką ich upornością / Słowom mym niepoddánością/ Nie przyimie ná wieki żadnego.

Tenże.

Nota Psalmu XXIII.

PODźmy z ochotą/ Pánu chwałe daymy/ y jego łáskę wieczną wyznawaymy/ stawmy śie przed nim: zbawcą wßech trudności ßafárzem zdrowia/ y trwałych rádości: Spießmy śie k niemu/ śpießmy śie z dźiękámi/ y z wdźięcznym Psalmow dźwiękiem/ y z Pieśniámi.

2. Pan to jest wielki/ krol niezwyćiężony/ nád inße wßytkie Bogi przełożony: w jego są ręku ziemskie głębokości/ y niedostępne gorne wysokości: jego jest morze/ y on je sam sprawił/ y wßytkorodną ziemię on postáwił.

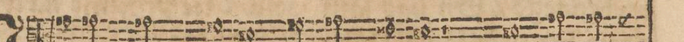
3. Podźmy/ ściągnawßy ręce swe do Páná/ á nie mießkaymy upáść ná kolaná/ przed Máiestatem jego wielmożności: to jest náß Tworcá/ to jest Pan litości: A my lud jego: O ktorych on w cząśie/ záwżdy przemyśla/ y ktore sam páśie.

4. Dźiś jesli w ußy swoje usłyßyćie/ naświetobliwßy głos jego/ pomnićie/ sercá przyłożyć/ nie swych Oycow wzorem/ ktorzy mie ßczerym ná pußczy uporem/ słuchać niechćieli: ále doświadczáli/ możności mojey: á też jey doználi.

5. Przez lat czterdźieści ten lud mie frásował: ktoremum ja też ták długo folgował/ żem rzekł ná koniec: ći ludźie ßaleją/ áni uważyć moich słow umieją. Przetom też przysiągł gniewem zápalony/ że ich miał mingć pokoy námieniony.

PSALM XCVI.

Cantate Domino canticum novum.

NOwą Pieśń Pánu zaśpiewaycie/ Wßyscy go wzgore

wzgore wynaßaycie: Spiewaycie Panu swojemu/ Ku czći Jmieniu świetemu Zbáwienie jego rozgłaßaycie.

2. Niechay bedźie miedzy pogány W chwale swey z dźiwnych spraw uznány/ Niechay Bog náß nazacnieyßy/ Nád wßytkie Bogi godnieyßy/ Bedźie z bojaźnią wyznawány.

3. Bo coż są pogáńscy bogowie/ Jedno brzydliwi bałwanowie? Ale Pan niebo z gwiazdámi/ Własnymi stworzył rękámi/ Y one swoją chwałą zowie.

4. Namiot jego śliczny zacnością/ Wielką jest ozdobion możnością: Przetoż mu wßyscy przyznaycie Cześć/ á chwałę mu oddaycie/ Z uprzeymą serc wáßych wdzięcznością.

*** 5. Przyznaycie władzą Bogu swemu/ Y chwałę imieniu świetemu/ Dáry mu z sobą przymieśćie/ Bez mießkánia wniść przyspießćie/ Do śieni domu Bogá swe°.

6. Boßliey jego świetobliwości/ Pokłony czyńćie w uczćiwości: Oblicza śie jego boycie/ W posłuszeństwie jego stoycie/ Po wßytkiey świátá ßerokości.

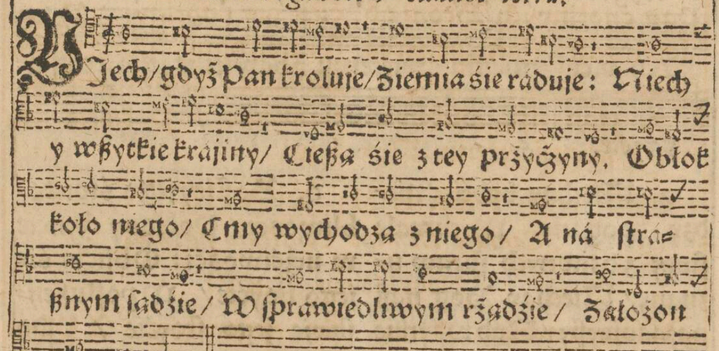
7. Niechay ten głos wßytek świát czuje/ Że náß nawyższy Pan krolуje: Wßytkim świátem sprawnie rządźi/ Wßytkie sprawiedliwie sądźi/ Wßędźie śie wielmożnie spráwuje.

8. Niech śie z tego niebo ráduje/ Niech te rádość y ziemiá czuje: Niech plaskają w te to czásy/ Morze/ polá/ wßytkie lásy/ Y cokolwiek śie w nich znayduje.

*** 9. Jużći w drodze Pan Bog prawdźiwy/ Bliskoć już sędźia sprawiedliwy: Sprawirdliwie sądzić bedźie/ W rządźie prawdy jego wßędźie Trwáć musi wßelki narod żywy.

PSALM XCVII.

Dominus regnavit, exultet terra.

Niech/gdyż Pan kroluje/Ziemia sie raduje: Niech y wßytkie krajiny/ Cießą sie z tey przyczyny. Oblok koło mego/ Cmy wychodza z niego/ A ná ßtraßnym sądzie/ W sprawiedlnwym rządzie/ Założon tron jego.

2. Ogień przed nim chodźi/ Ktory wßytkim ßkodźi/ Co ná Páná niedbaią/ Jemu sie sprzeciwiáią. Błyskawice jego / Kray świátá wßytkiego/ Nagle oświecáią: Ná co gdy pátrzáią Ludźie / ßtrách ich tego.

3. Ják wosk w goracośći/ Ták też w przytomnośći Páńskiey / wierzchy gortáią/ Bo go swym Pánem znáią. Niebios wysokośći/ O sprawiedliwośći Jego wyświadczáią / Wßytkich náuczáią Boskiey znájomośći.

*** 4. Niechay záwstydzeni Beda/ cißalemi/Co cześć bálwánom dáią/ Y z nich sie przechwalaią. Pánu cześć dawaycie/ Pánu sie kłániaycie/Wßy cy Anjołowie: Czego gdy sie dowie Syon/ aż pátrzaycie.

5. Ják sie urádują/Gdy ten głos uczuią Wßytkie corki Syońskie/ Pátrząc ná sądy Páńskie. Bóś Pan niezmierzony/Nigdy nieskończony: Tyś nád wßytke źiemie/Nád Anielskie plemie/ Wyżey wyniesiony.

*** 6. Wy có ná tym świecie Páná miłuiecie/Mieycie w obrzydliwości / Grzechy y wßelkie złości/Strách ich nie bojąc/ Przy swym Pánu stojąc: Strzeże Pan cnotliwych/Broni od złośliwych / Smetne serca kojąc.

7. Pan sprawiedliwemu/Y sercu ßczyremu/Nasial w swojey świątłości/ Barzo wiele radości. Cießcieß sie cnotliwi / Y wy sprawiedliwi/ Páná wspominaiąc / Wdzięcznie wysławiaiąc / Pokiście tu żywi.

PSALM XCVIII.

Cantate Domino Canticum novum.

Nota Psálmu LXVI

Zaśpiewaycie Pánu Psalm nowy/Co sam rámieniem swym dziwy/ Dáiąc swym rátunek gotowy/Czyni/iáko Bog prawdźiwy. Podał wßem Pan do znájomości Swoie wybáwienie drogie : Jego ßtráßney sprawiedliwości/ Doznáło pogáństwo srogie.

2. Wspomniał iáko iest miłośiernym Przeciwko Ludowi swemu/ Ztądże sie ßtáwił w słowie wiernym Ludowi Izráelskiemu: Widzą wßytkie świátá kończyny Zbáwienie Bogá náßego. Przetoż go zá ták sławne czyny/ Chwalcie wßelkiey czci godnego.

3. Krzyczac głosem wßyscy śpiewaycie / A pánu ku uczćiwości/ Ná cytrách y ná lutniách graycie/ Ná znák wielkiey swey rádości. Biycie w bebny / trąbcie trąbámi / Niechay sie wßytko raduje : Niechay morże zágrzmi wálánni / Niech wßytek świát rádość czuje.

4. Niechay przed Páńską obliczności ą Rzeki wesoło płaszą/ Niechay go z wielką ochotnością Wßytkie gory przywitáią: W drodze już sędzia sprawiedliwy/ Sprawiedliwie sądzić bedźie/ Trwáć musi wßelki narod żywy / W rządzie prawdy iego wßędźie.

PSALM XCIX.

Dominus regnavit, irascentur populi.

PAn náß kroluje/ Co swych rátuje: Cheruby włada/
Bo ná nich śiada. Niech śie porußy / narod na=
dużßy: Przed nim nich śie boi/Ziemiá skázy swojey.

2. Krol nazacnieyßy / Krol namożnieyßy Miedzy wßytkimi Krolmi ziemskimi Siadł náSyonie/w złotey Koronie: Jmie jego świete / Niech jest u nas wzięte.

3. O ty wielmożny / A Krolu groźny/ Miłuiąc sądy/Stánowiß rządy w spráwiedliwości / Nie lubiąc złości: Jáwny dowod tego/ W ludu twym/ wßytkiego.

4. Tákim go znáiąc / Przed nim klękáiąc/Bogá swojego/ Czćićie sámego / Przed jego Tronem / Moyżeß z Aronem Ofiáry palili/ Y ták mu służyli.

5. Ták y z inßymi/Pánu wiernymi/Sámuel stawał/ Aby oddawał / Swoie żądości: Wiec gdy w cießkośći Ná Páná woláli / Rátunek miewáli.

*** 6. Z słupá dźiwnego/ Obłokowego/Co w powietrzu stał/ Bog z Gycy mawiał Z tymi/ co jego Słowá świetego Pilnie przestrzegáli / Y Zakon trzymáli.

7. Tyś je náß Pánie/ Ná ich wołánie/Zawżdy rátował: Tyś im folgował/ Y w swey srogości / Karząc ich złości/ Że nie poginęli/ Choć zapłáte wzięli.

8. Przetoż sámego/ Bogá náßego Czćząc wynaßaycie: Przed nim klękayćie / Ná gorze tego Páná świetego: Náßći to Krol/ náß Pan / Że wßech naświetßy sam.

PSALM C.

Jubilate Deo omnis terra.

KRzći Pánu zákrzyknićie/ Ktorzy po ziemi chodźićie: Służćie mu z wielką rádością / Podźćie przeden z ochotnością.

2. On sam jest Bog/ że żywiemy On to spráwił/ pewnie nie my: Myśmy lud jego wybrány/Ná jego páßach schowány.

3. A przetoż to uważáiąc/Do Kościołá śie zchadzaiąc/Słußćieß tám Pánu swojemu/ Pánu ná was łáskáwemu.

4. Chwałe serdeczney wdzięczności Czyniąc jego wielebności. Jmie jego wynaßaycie/ Chwalćie/ czćićie/wyznawaycie.

5. Pan to bowiem miłośierny/ Pan w obietnicách swych wierny: Láská jego jest státeczna/ A prawdá słow jego wieczna.

Tenże.

Nota Psalmu CXLII.

WYż teraz Narodowie ziemscy/daycie chwále Pánu wßyscy / chwaląc z rádością Páná swego / przed świętą obliczności jego.

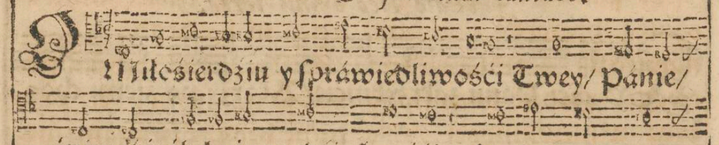
2. Znáiąc yż Pan jest Bogiem wáßym / bo on was stworzył słowem swym / á nie poráda z nas żadnego/ ktorzyśmy lud y owce jego.

3. Przetoż własnemi jego drzwiami/wnidźćie w dom jego z chwałami / czyńćie dzięki Pánu swojemu / y imieniu jego świętemu.

4. Bacząc ná to ják to Pan wierny/á ják ku wßem miłośierny / pełniąc kiedy co obiecuje / każdemu ktory go miłuje.

PSALM CI.

Misericordiam & judicium cantabo.

Miłosierdziu y sprawiedliwości Twey/ Panie/

śpiewać ślubuje z wdzięczności: Dokąd nie przy-

dzieß/ drog twych pilnuiąc/ Naśladuiąc.

2. Sam naprzod żywot powiodę cnotliwie / Potym záchowam y dom swoy uczćiwie / A tego z serca strzedz bede pilnie/ Y usilnie.

3. Wßelkiey niecnoty / nie rad bárzo widze/ Náder śie ludźmi przewrotnymi brżydze: Zły mie nie uzna sobie chętliwym/ Pokim żywym.

4. Nie zćierpie rády sercá przewrotnego / Odstąpie záwżdy káżdego tákiego/ Nie uklonie śie niecnotliwemu/ Człeku złemu.

5. Ten co pokątnie o bliźnich swych żuie/ Nieprzyiaćielem mie swoim poczuie: Dozna nádety y człowiek hárdy/ Po mnie wzgárdy.

6. Człowiek cnotliwy/ ten u mnie w kochániu Ten w mojey rádzie/ w wielkim ßanowániu. Pobożni służyć beda w komorze/ Ná mym dworze.

7. Zdraycá w mym domu żaden nie postoi / A káżdy kłamcá niechay śie mnie boi: Ná wytracenie ścigáć ich wßędzie / Moy gniew będzie.

8. Ná to śie udam/ zgłádzić z ziemie wßytkie Złe/ niecnotliwe / wßetecznikі brżydkie Z miásta Páńskiego uprzątaiąc złość / Y nieprawość.

Tenże: Taż Nota.

Zaśpiewam teraz z mojey powinności/ o miłosierdziu y sprawiedliwości / śpiewać tobie będę/

Pán u

Panu memu/ nie innemu.

2. Pilnować bede gościńcá prawego / áż mie nawiedźiß z miłosierdzia twego/ rządzić dom swoy bede w niewinności / y w ßczerości.

3. Bowiem złośćiwey rzeczy nie rad widze / ludźi przewrotnych sprawámi śie brżydze / nie przystawam (bo mam to ná pieczy) ku zley rzeczy.

4. Serce zdrádliwe od Dworu mojego/ Musi odstąpić/ nie znam śie do tego/ co pilnuie wßelkiey nieprawości/ krom żałości.

5. Ja żadną miárą/ nie zfolguie temu/ co cześci uwłacza pokątnie bliźniemu/ ja nie zćierpie człeká zuchwałego/ ni hárdego.

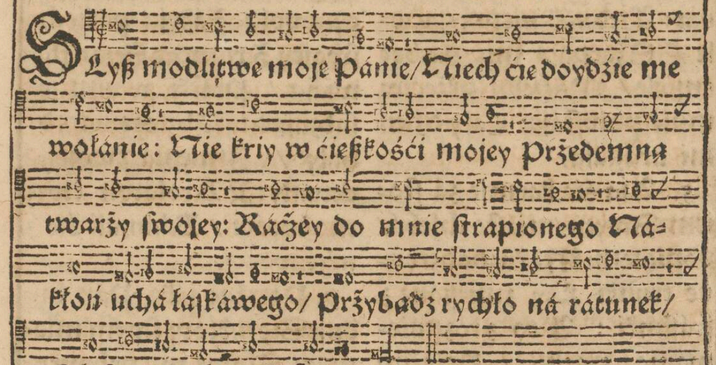
6. Bede rad widział pobożne ná ziemi / ći przy mnie beda/ ći sługámi memi / ktorzy práwey drogi śie trzymáią/ w prawdzie trwáią.

7. Obłudny człowiek / y sercá chytrego/ nie bedzie przyset do domu mojego/ nie ostoi śie przedemną żadny/ kłamcá zdrádny.

8. Z ziemie wytrácę złośniká wßelkiego / bez omießkánia/ y z miásta Páńskiego/ wykorzenie wßytkie nieprawości / błąd y złości.

PSALM CII.

Domine exaudi orationem meam.

Słyß modlitwe moie Pánie/ Niech cie doydzie me

wołanie: Nie kryy w cießkości mojey Przedemną

twarzy swojey: Ráczey do mnie strapionego Ná-

kłoń uchá łáskawego/ Przybądź rychło ná rátunek/

Słyß y obacz moy frásunek.

2. Boć

2. Boć jáko dym ulećiały/ Látá moje zućiekáły/ W ćießkiey mey doległości/ Wygorżáły me kości: Ták uwiędło serce moje/ Jáko trawá w letne znoje / Już y chlebá jeść nie mogę/ Czuiąc ná śie zewßąd trwogę.

3. Z ustáwićznego wzdychánia/ Zálośnego nárzekánia/ Skorá ma pokurczona/ Do kości przysußona: Podobnym pelikanowi/ Y nocnemu puhaczowi/ Ktory w śmetney swojey dwili/ Ná pußczy wiec rzewnie kwili.

4. Nárzekam jáko wrobl máły / Gdy go stáre odlećiały / Ani ja odpocznieniá Nie mam áni wytchnienia: A jednák niepryjaćiele / Szárpáią mie názbyt śmiele / Wśćiekle przećiw mnie powstáią/ Cáły dzień mi uragáią.

5. A ja śie karmie zá stołem Swym/ miásto chlebá/ popiołem: Me káżdodzienne trunki Lzy zmießáne z frásunki : A to z rozgniewánia twego / Przećiwmnie zapalonego : Bo áćzem był powyższony/ Alem śie zstał poruczony.

6. Chodze by ćień pochylony / Záyśćiem słońcá utopiony : Vschłá zemna ma sławá/ Ják posiećzona trawá. Ale twoją bytność Pánie/ Aż ná wiek wiekow zostánie / Pámiątká twey wielmożności / W národźiech trwa ná wiecznośći.

7. Ty powstawßy cząsu swego Vlitujeß śie wiernego Sionu/ co kochániem Jest twoim y mießkániem: Tegoć teraz pożądány Czás jest / przez ćie obwołány: Ráczże śie tedy zmiłować / A swoich wiernych rátować.

*** 8. Niechay służebnicy twoi / Záżyią pociechy swojey Z rumow Syon stáwiáią / Pustki w nim osadzaiąc : Aby śie narody báły / Imienia twojego chwały: Y Krolowie twey możności / Klámáli śie z uczćiwości.

9. Pátrząc jáko Pan buduje Sion/ ktory swym miánuje/ Sławe mu przywroćiwßy/ Y łáskę uczyniwßy: Poyrzał ná płácz ludu swego/ Od wßytkich opußczonego: A nie wzgárdził modlitwámi / Ani lichymi sługámi.

10. Co niech bedźie zápisano/ W potomny wiek záchowano / Żeby to wßyscy ználi/ Y pilnie uważáli/ Jedni drugim podáwáiąc/ Y po sobie zostáwiáiąc / Ná cześć Páná nawyższego / Y ná wieczną chwałę jego.

11. Ktory poyrzał z wysokości / Z Tronu swey świetobliwości / Poyrzał Pan z niebá swego / Ná dol kráju ziemskiego: Słyßał więźniow nárzekánie / Widział ich ná śmierć skázánie/ Y z więźienia je wybáwił/ A ná wolności postáwił.

12. Aby imie wielmożnego / Syon sławił Páná swego / A Jerozolimczycy By go chwalili wßyscy: W ten cząs kiedy przełożeni Z ludem bedą zgromádzeni / Ofiáry Bogu spráwowáć/ Służby mu swe ofiárować.

13. Ačz w tey drodze móje śiły Vtrapieniem śie námdliły/ Gdy Pan skracą mojego/ Żywotá tu biednego. Jednák wołam: Mnie człowieká / Nie bierz z tąd Pánie w połwieká / Ty co záwżdy od wiecznośći / Trwaß bez wßelkiey odmienności.

14. Tyś ziemie sam ugruntował/ Niebo ręką swą zbudował: Lecz to zginie/ w całości Sam ty trwaß ná wieczności. A przyidzie zwiotßeć wßytkiemu/ Jáko odzieniu stáremu: Sameś w látá nieskończony/ Bierz swe do wieczny obrony.

Tenże.

Nota Pieśni CCXVI.

Vsłyß prozby moje / Boże litośćiwy :/: A niechay ćie moy głos dośięże teskliwy: Nie odwracay / cząsu złey przygody mojey/ odemnie smutnego Swietey twarzy swojey.

2. Ale nakłoń uchá / Oyçze dobrotliwy :/: A nie opuſczay mie w moy dzień nieſzczęśliwy : Kiedykolwiek wołam ściśniony frąſunkiem / przybądź / proſze Pánie : przybądź ſwym rátunkiem.

3. Jáko dym / ták látá moje uleciały :/: Kości jáko głownia / moje wygorzały: ná chleb nie pomyśle: á też ſerce moje / uſchło / jáko trawá w ſrogie letnie znoje.

4. Prze cieſzkie wzdychánie / prze moy płacz ſerdeczny :/: Prze nieznośną żałość / y fraſunek wieczny / krwie w ſobie nie czuie / nie máſz ná mnie ciáłá / kości tylko biedne / á ſkorá zoſtałá.

5. Jeſtem jáko w leśiech pelikan zchowány :/: Jeſtem iáko puhacz w puſtynia wmieſzkány : Nie ſmutniey nárzeka wrobl ná gniazdzie máły / kiedy go máciory płoche odleciały.

6. Niepryjaciel pátrząc cieſzy duſze ſwoje :/: A ſzydząc przyśiega przez oſobe moje: A ja miáſto chlebá / ſzczyrym zyw popiołem / á łzy żywe piję / śiedząc zá ſwym ſtołem.

7. Prze twoy gniew ſurowy (boś mna zápalczywy :/: Z gory dał o ziemie) wiek moy nieſzczęśliwy / chynął śie ku nocy / jáko cień wieczorny / y uſechłem práwie / jáko kwiát ugorny.

8. Ale ty ná wieki trwáć bedźieſz / o Pánie :/: A pámiątká twojá nigdy nie uſtánie: Ty śie nád Syonem jeſzcze maſz zmiłować / á ſnádz już czás przyſzedł / żeby go rátować.

9. Już ku rumom jego ſerce obrocili :/: Słudzy twoi / już śie puſtyń użalili : y beda śie ciebie wſzytkie kraje bały / y wſzyſcy krolowie / lękną śie twey chwały.

10. A to / że ty znowu miáſto ſwe náprawiſz :/: Y w ſzwym Máj: ſtácie widomie śie ſtáwiſz: á gárdzić nie bedźieſz pokornych prozbámi / ani ſercá wielce ſtrapionego łzámi.

11. Niech to piſmem bedźie nápiſano złotym :/: Dla wieku przyſzłego : áby świát

naporym / miał pamiątke Páńſkiey dziwney opatrznośći / á ſławá ſłynęłá jego ku wieczności.

12. Abowiem ná niebie śiedząc Pan wyſoko / rączył ſwe ku ziemi ná dol ſpuścić oko: áby płácz uſłyſzał więźniow okowánych / y rátował ná śmierć oſtátnią podanych.

13. Aby ná Syonie ćiż mu dziękowáli :/: Y moc w Jeruſalem jego wyznawali: w ten czás gdy lud wſzytek / wſzyſcy przełożeni / k'woli ſłużbie Páńſkiey / beda zgromadzeni.

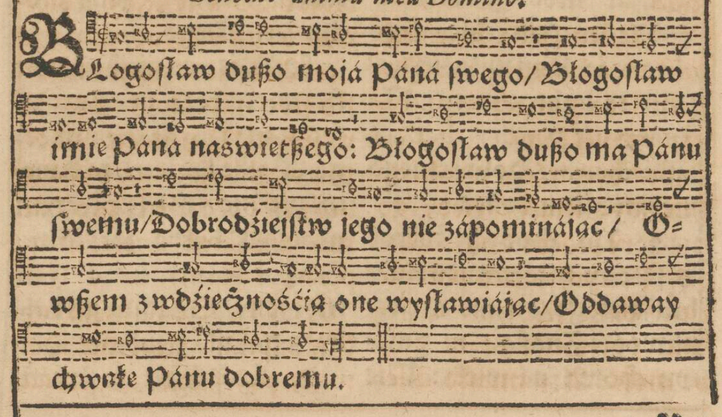
14. Teraz áż mie ſtrapił długimi drogámi :/: Y lat moich biednych ſkrocił fráſunkámi / przecie k niemu wołam: nie bierz mie człowieká / ſmutnego / moy Pánie / w połowicy wieká.

15. Twe látá ſą wieczne / tyś niebo zbudował :/: Y ziemie rękomá ſwemi ugruntował. To wſzytko zágínie / á ty w ſwey całości / Boże moy / trwáć bedźieſz ná wſzytkie wieczności.

16. Wſzytko to zwiotſzeje / by płaszcz pochodzony :/: Y odmiáne weźmie: tyś nie odmieniony / y lat nieſkończonych: ktorych uczeſniki / Vczyniſz bez chyby / ſwoje miłośniki.

PSALM CIII.

Benedic anima mea Domino.

2. Bowiem nád tobą używa litości / Odpuszczáiącći twoie nieprawości: Zábiega wszytkim chorobom twoim / Żywot twoy śmierći srogiey odeymuie/ Błogosławieństwem swym cie koronuie / A miłosierdziem okrywa swoim.

3. On wszytkim dobrem ustá twe nábawia / On czerstwą młodość sam w tobie odnawia / Podobną czyniąc śile orłowey: Przestrzega záwżdy Pan sprawiedliwości / A odeymować krzywdźie y cieszkości Niewinne/ záwżdy on iest gotowy.

4. On swe oznáymił drogi Moyżeszowi / Dziwną pokazał moc Izráelowi/ Będąc w potrzebie iego obrońcá: Pan miłośierny/ Pan to dobrotliwy / Ná gniew nie prętki / bárziey łáski chćiwy/ Dobroći iego nie naydźiem końcá.

5. Bo choć częstokroć w swoiey nikczemności Obrażamy go/ on nas w cierpliwości Znasza / ni gniewu chowa ná wieki: Nie według grzechow nászych postępuie / Nie według zasług z námi śie ráchuie/ Nie wypuszcza nas z swoiey opieki.

6. Jákiey nád ziemią Niebo wysokości / Tákiey on ku swym sługom iest litości/ Aby go każdy z dobroći chwalił: Y jáko słońce dáleko záchodźi/ Od mieyscá swego kedy ráno wschodźi / Tak on dáleko złość nászę wzdalił.

*** 7. Jákiey litości nád dźiećmi używa Oćiec/ Tákiey też Pan lutości bywa/ Nád trwáiącemi w bojáźni iego: Wie żesmy gliná/ zna nászę krewkości/ Swieża iest pámięć u iego miłości/ Jżesmy posli z prochu ziemskiego.

8. Wie co iest żywot człowieká każdego/ Że właśna trawá bytu nietrwáłego/ Y jáko kwiatek co kwitnie pięknie / Gdy przykrym wiátrem bywa zárażony / Śliczność utráci/ á iż umorżony/ Snádnie go każdy z gáłąski zemknie.

9. Lecz ći co w sercách

bojáźń

bojáźń Páńską máią/ Wielką chęć iego przeciw sobie znáią/ Y z potomkámi cieszą śie wiecznie/ Ci co przymierza iego ostrzegáią / Wyrokow świętych nie zápominaią/ Ale według nich żyią skutecznie.

*** 10. Pan to iest wielki/ godźien wielebności / Thron swoy postáwił w niebá wysokości/ Stársze niż świát pánowánie iego: Zemnąsz Anieli dźiwni w swoiey śile/ Ktorzy czynićie có PAn każe mile/ Wysławiaycie go czásu wszelkiego.

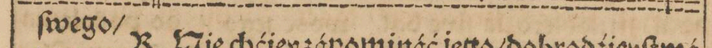
11. Wysławiayćież go wszyscy iego słudzy / Y co pełnićie wolą iego drudzy/ Chwalćie go wszytkie zástępy iego: Wszelkie stworzenie dwal go bez przestánia/ Ná wszelkim mieyscu iego pánowánia/ A ty wiec duszo dwal páná swego.

Tenże.

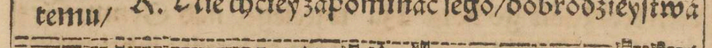
Nu lob mein Seel den Herren.

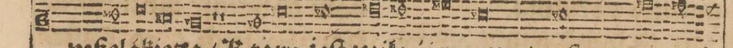
Chwal dusz ma Páná mego/ ze wszystkiego serca

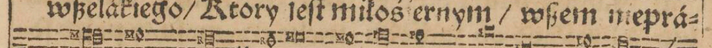
Dziękuy z rádośćia sámemu/ Jmieniu iego świe-

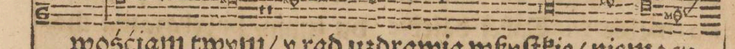
swego/ temu/ R. Nie chćiey zápominać iego/ dobrodźieystwá

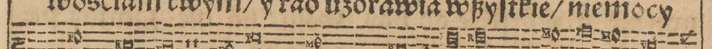
wszelákiego/ Ktory iest miłośiernym / wszem nieprá-

wościam twym/ y rad uzdrawia wszystkie/ niemocy

twe cieszkie/ żywot twoy wykupuie / z zátrácenia

wybáwuie.

2. Ktory cie ták korō- nuje/ miłosierdziem przy-

N práwu-

prawuje :/: Jadza twą dobrym napełnia/ młodość twą z orlą odnawia. ✠ Pan jest sędzią sprawiedliwym/ k temu Pánem miłościwym/ wßem ktorzy krzywde cierpią/od złych gdy ie trapią/ ktory też Moyżeßowi/ y Izráelowi/ drogi swe ukázował/ y wolą swą opowiádał.

3. Jest nam Pánem miłościwym / nád złością náßą cierpliwym :/: Nie wiecznieć śie będzie gniewał/ áni wiecznie grzechow karał. ✠ Nie czynić nam podług złości/áni podług niepráwości / ják niebo piękne stworzył/ nád ziemią przełożył/ták śie hoynie zlitował/ miłosierdzie swe dał/ tym ktorzy śie go boią/ á zá grzechy pokutuią.

4. Ják jest dáleki od śiebie / wschod od zachodu ná niebie :/: Takći dáleko uczynił/ á wßystkie od nas oddalił ✠ náße złości/ niepráwości / z sámey ßczerey łáskáwości / jáko Oćiec miłuje/ Dziatek swych zá łuje/ták śie Pan użálował/ y łáskę dárował / tym ktorzy śie go boią/ á w rządzie słow jego stoją.

5. Boć on sam zna náße krewkość/ y wßystkie náße nikczemność:/:Pámietáiąc záwżdy ná to/ żeśmy proch á ßczere błoto. ✠ Człowiekći jest jako śiano/ ktore podcinaią ráno / z krásą kwiecia polnego/ wnet zginie dzień jego / gdy wiátr mocny uderzy/kwiat śie nie odzierży/ wiecey mie pozna swego/żaden kwiát mieyscá pierwßego.

6. Ale miłosierdzie Páńskie/ choć trwa od wiekow ná wieki:/:Nád tymi co śie go boią/ á zá grzechy pokutuią/ ✠ Y trwa sprawiedliwość jego / do pokolenia trzećiego/ nád Synmi Synow dobrych/ ludźi wßytkich zbożnych / co Teßtáment trzymáią/ y przed sobą máią/ przykazánia chowáią/ ná nie záwżdy pámietáią.

7. Pan ná niebie ubudował/ Tron sobie zacny zgotował:/:Ná ktorym będzie krolował/ nád wßemi

ludźmi panował. ✠ Błogosławćie Páná wßyscy / Anjołowie jego świeći/ zstwierdzeni w státeczności/ potężni w dużości / ku wypełnieniu wßego/ rozkázánia jego/ by go ludźie słuchali/ skutkiem słowá wypełniali. *** 8. Dobroržeczćie Pánu wßystkie/ Mocárstwá jego wielkie :/: Wßyscy służebnicy jego/ jáko Pána swego milego ✠ co wolą jego czynićie / y rozkázánie pełnićie/ chwalćież wßyscy bespieczne/ ktorzyście w kroleßtwie/ Krolá jego wielkiego/ nád krolmi wyższego/ y wy rycerstwo jego/ chwalćie Hetmana swojego.

*** 9. Chwalćieß stworzyćiela swego / wy wßystkie stworzenia jego :/: W każdym mieyscu świátá tego/ wßego pánowánia jego. ✠ A ty dußo ma napierwey/ chwal Páná swego nábożniey/ chwalá Panu náßemu / Oycu niebieskiemu / z Duchem jego Synowi / nas Zbáwićielowi/ jáko byłá pierwey / ninie / wiecznie nigdy nie záginie.

PSALM CIV.

Benedic anima mea Domino.

2. Tyś śiwe pálace w wodách postáwił/ Tyś wozy sobie z obłokow spráwił: Tobie y prętkość y skrzydłá wiátrowe Jáko naretße konie sa gotowe: Ty sobie z wiátrow posły spráwujeß / A oni bieżą gdźie roskázujeß: Slugámi twojey sa spráwiedliwości/ Gromy ogniste w swey zápálitości.

3. Tyś dźiwne grunty ziemi zásádźił/By jey gwáłtownych wod stok niewádźił / Leż áby ná nich ják ná słupách stáłá/ Ná wiek wiekow śie nigdy nie zádźwiáłá: Choć ná niey pierwey straßne leżały Przepáści/ co ja zewßąd odziáły: Ták że nád gory náwyżße y skáły / Wod bárzo srogie głębokości stáły.

4. Jednák gdy przez cie zgromione były/ Ná twoie słowo opáść musiły / A twoim głosem gdy niebo zágrzmiáło/ Ná dół co predzey morze uciekáło. Tám śie dopiero gory wybiły/ Tám śie doliny z wody odkryły / Wßelkie stworzenie plác mießkánia swego Náłázło w ziemi z náznáczenia twego.

*** 5. A żeby morże niewylewáło / Y ziemie wiecey nie zátapiáło / Pewneś mu jego gránice pokazał/ A przestępować srodześ ich zákazał. Ty wyprowadzaß z gor nowe zdroje / Co do rżek wiodą strumienie swoje/ Z tych śie zwierż chłodźi ktory w polu żyje / Z tych upragniony ośiel dźiki pije.

6. Tám ptacy śiedząc w krzákách zielonych Cwiczą głosy w krzykách ulubionych: Ty z pałacow swych deßcz nieprzepłácony Spußczaß ná ziemie ná suche zagony/ Zkąd rozwilżenie iż swoie máią / Hoyność wßytkiego wßytkim wydáją: Z tąd bydłu śiáną/ z tąd ziołá ogrodne/ Z tąd urodzáie z tąd wino łágodne.

7. Ktore dobrą myśl smetnym spráwuie Z tąd chleb po ktorym człowiek moc czuie: Z tąd y oliwá co czyni twarż gładką/ Zgołá wilgotność iest wßytkiego mátką. Tá żywi lásy drzew niezliczonych / Cedrow libáńskich przez cie ßczepionych: Tamże y ptacy swoie gniazdá máią/ Tam śie ná jodłách bociani chowáją.

8. Krolicy skały / gory wysokie Zá zamki máją kozy dźiwokie: Tyś spráwił miesiąc co czásom rey wodźi / Ty słońce ktore wiedy zachodźi Twoią noc/ w ktorą ciemności wstáją/ W te śie bestye leśne rußáją: Lwieta pokarmu od ciebie żądaią / Rykiem go swoim u ciebie ßukáją.

9. A skoro iásna záś zorżá wschodźi/ Záraz zwierż do swych iáskiń uchodźi: Do swych záś robot ludźie nástępuią/ A tám do mroku sámego prácuią. O iák sa zacne twe Pánie spráwy: Pełne mądrości twoie ustáwy: Pełná y ziemiá twey ßczodrobliwości / Ktorą rozlewaß po wßytkich w hoyności.

*** 10. Pełne y wody/ktoż zliczyć może Rybi rodzay/ co go żywi morże? Tám pod żaglámi okrety biegáią / Tám swe igrzyská wielorybi máją: Wßytko to pátrzy ná cie coś w niebie / A swey żywności czeka od ciebie: Kiedy otworzyß reke/ násyceni Wßyscy/ gdy zámknieß/ záśie zásmuceni.

11. Weźmieß ich duchá w proch śie obroca / Wrocißli im go/ ná świát śie wroca: Chwałá bądź Pánu po wßytkie wieczności / Niech śie PAN cießy z spraw swoiey możności: Ná ktorego drży ziemiá poyrzenie/ Gory śie kurzą ná jego tknienie: Dokąd mi tedy tu żywotá stánie / W pieśniách go chwalić głos moy nie przestánie.

12. Wdzięczne mi bedźie o nim myślenie / W nim záwżdy moie rozweselenie: Boday źli ludźie z ziemie wyginęli/ Y pomstę zá złość spráwiedliwą wźieli. A ty duß̄o ma chwał bez przestániá Páná/ ktorego znaß̄ zlitowánia: Wßytkie narody Pánu chwałe daycie/ Ze nádeń nie máß̄ wiertßego/ wyznaycie.

PSALM CV.

Confitemini Domino, & invocate nomen.

NOż wßyscy ludźie Páná chwalćie/ A Jmie jego obwolaycie: Głoście miedzy narodami Chwałe jego y z sprawámi: Piesni mu ku czći spiewaycie/ O nim z sobą rozmawiaycie.

2. Wáßać chwała sa jego sprawy/ Jmie jego dodaje sławy: W nim prawdziwa rádość maćie/ Ktorzy go z sercá ßukaćie: Przetoż śił y twarzy jego/ Szukaycie czásu wßelkiego.

3. Cudá jego sobie w spomnićie/ Y sądy ná bacżeniu mieycie/ O potomstwo Abrámowe! O wy dzieći Jákobowe! Wierni Páńscy sługebnicy/ A jego wybráni wßyscy.

4. Náßći to Pan/ jego wyroki Wiaża wßytek świát ßáś ßeroki: Wieczna pámieć jest u niego/ Przymierza nam ztwierdzonego Trzyma słowo przyrzeczonego

5. Co obiecał Abrahámowi/ Co poprzysiągł Jzáákowi/ O czym rozmawiał z Jákubem/ Y co mu był przyrzekł ślubem: W tym śie pokazał státeczny/ Nieodmienny ná czás wieczny.

6. Rzekł/ Że śie to koniecznie zstánie/ Dam wam w dziedziczne używánie/ Wßytke Kánáneyską ziemie Osiedzie ja wáße plemie: Choć tám w małym poczćie byli/ Y jáko goście w niey żyli.

7. Sám y tám śie przeprowadzáiąc/ Pewnego

mießkánia nie máiąc: Jednák ich Pan záwżdy bronił/ Y Tyrány dla nich gromił: Wybránym (rzekł) pokoy daycie/ Prorokow mych nie tykaycie.

8. Potym gdy głod ná one kráje Przepuścił/ przez nieurodzáie Posłał jednego przed niemi/ W niewolą Egyptßkiey ziemi/ Jozefá męża zacnego/ Od brácicy záprzedánego.

9. Tám jego nogi okowano/ Y w cießkim więzieniu chowano/ Aże do czásu onego/ Od Bogá náznáczonego. Gdy go Pan słowem doświadczył/ Státeczność jego wybaczył.

10. Tátymże go Krol puścić kazał/ A wielką mu łáske pokazał/ Vczynił go Pánem swego Dworu/ y cárstwá wßytkiego: Ták áby ná jego zdánie/ Xiążętá brały karánie:

11. Rády wßytkie nic nie czyniły/ Wczymby śie go nie dołożyły: Ná ten czás w Egyptßką ziemie Weßło Jzráelskie plemie: Y mießkał w oney kráinie/ Jákob w Chamowey dziedzinie.

12. Támże śie bárzo rozrodzili/ Że też sąsiádom ßtráßni byli: Ktorych serca Pan ták spráwił/ Że w ich niechęć lud swoy wprawił/ Ták że o tym społ rádzili/ Jákoby je wytráćili.

13. Aż zá czásem swoje posłáńce Posłał PAn miedzy te pohánce/ Moyżeßá y z Ááronem/ Sługa sobie ulubionem: Ci cudá wielkie czynili/ Kray on strácheм nákarmili.

14. Co jedno rzekł Pan wnet śie stáło/ A nic mu śie nie sprzeciwiáło: Posłał im ßtráßne ciemności Odjawßy wdzięczne świátłości: Wody śie w krew zodmieniały/ Ryby wßyßtkie wyzdychały.

15. Z ziemie śie tám żáby rodziły/ Po gmáchách krolewskich chodziły: Wiec ná Páńskie przykazánie/ Gwałt gádziny przypadł ná nie/ Muchy y wßy śie zebrały/ Wßyßtkie katy nápełniały.

16. Miásto dżdżá spadł

grad kámienisty Z onym grádem wicher ogniſty: W czym winnice ſpuſtoßáły: Sády wßytkie opadáły: Chrzaßcz y ßáráńcza przypadłá/ Oſtátek zbożá wyjadłá.

17. Nákoniec plod pierworodzony Wßęcet o jedne noc wygládzony: Dopiero ubogácony Srebrem/ złotem/ lud puſtoſony: A Egypt rad dla tych kázni/ Że zbył ſamśiad y bojaźni.

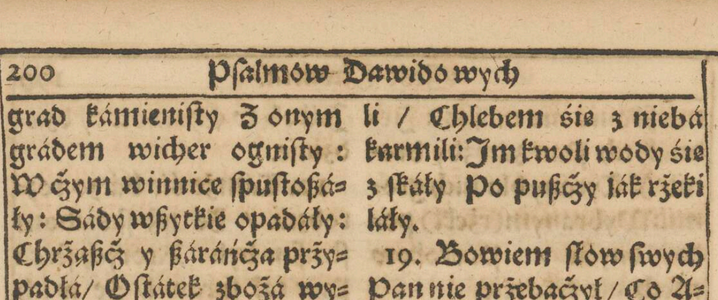
18. W dzień je PAn obłokiem okrywał/ W nocy záś ogień przy nich bywał: Ptáſtwá im dał gdy proſili/ Chlebem śie z niebá karmili: Im kwoli wody śie z ſkáły Po puſtyży ják rzeki láły.

19. Bowiem ſłow ſwych Pan nie przebaczył/ Co Abrámowi ślubić ráczył: Cießkiey je niewoli zbáwił: Pieśni wſołych nábáwił: Kráje im dał w używánie/ Ktore trzymáli pogánie.

20. Prace pogánow używáją/ Y dziedzicznym práwem trzymaią: Aby uſtáwy chowáli/ Y práw páńſkich przeſtrzegáli: Oddawáiąc dwakie ſwemu/ Dobrodźiejowi wiecznemu.

PSALM CVI.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

WJelbicie Páná dobrego/ W miłośierdźiu ſwym wiecznego: bo ktoż moc jego wßechmocności Wyprawi ſłowy ſtátecznie? A chwałe jego wielebności Kto wypowie doſtátecznie?

2. Szcześliwi/ co pobożności Przeſtrzegáją w niewinności: Pomni Pánie Ludowi ſwemu/ Chęći/ ktoraś pokázował ná mie w ſwey dawney Chęći/ ktoraś pokázował w ſławney

ſwey pomocy ich rátował.

3. Wybaw mie/ że miedzy twymi Od wieczności wybránymi/ Twoich Páni dobr záżywáiąc/ Wiecznie śie bede rádował/ W dziedzictwie twym z nimi mießkáiąc/ Z chwałámi tobie dziękował.

4. Zgrzeßyli náßy Oycowie/ Y my z nimi ich ſynowie: Sprośnieſimy wßyſcy wyſtąpili/ Płodząc wßelkie nieprawośći. Bo choćiaß Oycowie pátrzyli Ná ſpráwy twey wßechmocności:

5. Wßákoß ich nie uważáli/ Y owßem zápámiętáli: Bo wnet u morzá czerwonego/ Szemrząc on lud ćie frásował: Aleś je dla imienia ſwego/ Kwoli ſławie ſwey záchował.

6. Bo ják głos twoy uſłyßáło Morze/ wnet śie ſuchym ſtáło: Poyśrzodkiem przepáśći ſtraßliwych Przez ćie byli prowádzeni/ A od nieprzyjaćioł złośliwych Możnie z reku wybáwieni.

7. Ták nieprzyjaćielſkiey złości/ odiąwßy ſwe y wśćiekłości/ Żálałeś te/ co lud gonili/ Żaden z nich nie zoſtał żywy: Tám ſłowu twemu uwierzyli/ Wyznawáiąc żeś prawdziwy.

8. Aleć po niedługiey chwili/ Spraw tych twoich zábaczyli/ Opieká twoja pogardzáiąc/ Łákośći ćiáłu żądali/ A mocy twojey przymawiáiąc/ Bez wſtydu ćie doświadczáli.

9. Dan im pokarm zá żądośćią/ Leż im ſtánął w gárdle kośćią. Znowu porußeni zazdrośćią/ wſtáli przećiw Moyżeßowi/ Y ßemráli z wielką hárdośćią/ Náprzećiwko Aronowi.

10. Tám Abirony z Dátánem/ Zoſtáli śie w piekle ſámem: A te wßytkie co przy nich ſtáli/ Srogi ogień ſpalił z niebá. Oniż przed tym ćielcá ulali/ Dla chwalenia u Orebá.

11. Ták zmienili Boſką ſławe/ Do wołu co jada trawe/ Bogá ſwojego przyrownawßy/ Ták y

zbáwiciela swego / Mocy nie ráz jego doznawßy / Zápomnieli łáskáwego.

*** 12. Cudow Páńskich zápomnieli / Co je w Egyptćie widźieli / Nád morżem y w Chámowey włości / Zkąd je rączył wyprowádźić: Prże co w swojey zápálczywości / Rżekł je był wßytkie wygładźić.

13. Y pewnieby to był sprawił / By śie był zá nie nie stáwił Moyżeß slugá jego wybrány / Ktory śie modlił zá nieni / A Páná co był rozgniewány / Vjął modlitwámi swemi.

14. Leż śie y ták nie zlepßyli / Ziemią świętą pogárdźili / Słowá Páńskiego nie słuchájąc W podeyrżenie sobie bráli / Y posłuchać śie go zbraniáiąc W namiećiech swoich ßemráli.

15. Zkąd PAn ná ich wytrácenie / Wznioßł rękę w poprżysieżenie / Że je ná pußczy wytrácić chćiał: A miedzy grube pogány / Że potomstwo ich rosproßyć miał / Będąc ćießko rozgniewány.

16. A niż śie tu poprá-wili Z Bálfegorem śie zbrácili / Jedli brżydkie ofiáry jego: Czym znowu Páná zdrażnili / A plagi od rozgniewánego Srogie ná śie obroćili.

*** 17. Aż Fineás rozgorlony / Mieczem mścił śie krżywdy oney: Tám dopiero plagá ustáłá. Zaczym jego gorliwości / Ná wieki policżona chwałá / Ku jego sprawiedliwości.

18. Znowu gdy w Merybie byli / Páná do gniewu wzbudźili / Moyżeßá Hetmáná świętego / W mielá-ske Páńską wprawiwßy: Ktory obrażił Bogá swego / Nieopátrżnie przemowiwßy.

19. Wiec ni pogan wytráćili / Jáko upomnieni byli: Y owßem śie z nimi mießáiąc / Ich śie złośćiam przynęczyli / A bálwochwálstwá pomagáiąc / Gniew Páński ná śie wzburżyli.

20. Náwet śie tego ważyli / Że ná ofiáre palili Dyablom dźieći płodu swego: Krew niewinną wylewa-

iąc / Y bálwanom Kanáneyskiego Narodu je oddawáiąc.

21. Ták śie oná ziemiá świeta Mordy ich / stałá przeklętá / Kiedy śie wßelką brżydliwością Bez boiáźni plugáwili / Służąc bałwanom / ßczyrą złością / Y z nimi cudzołożyli.

*** 22. Przetoż śie PAn zápaliwßy / Lud swoi sobie obrżydziwßy / Wydał wßytkie w rece pogánom / Ták że śie kłániać musili Srogim y nieznajomym Pánom / Ktorży je ćießko trapili.

23. Okrutnie je ućiskáli / Jáko chćieli náchylali: A chociaß ich Pan porátował / Oni znowu ná kiel wźieli / Zápomniawßy że je záchował / Głebiey w złośćiách swych toneli.

24. A Pan przećie w swey litości / Pátrzáiąc ná ich ćießkości / Wysłuchawał je w ich wołániu: A iż ná przymierże bączył / W wielkim swoim ulitowániu / Żałować ich záwżdy rączył:

25. Y dał / że ich żałowáli Ci co w wieżieniu trzymáli. O ráczyß y nas w spomoc Pánie / Że iárzmá pogan zbedźiemy / Záczym my twojego wyznánie Imienia czynić bedźiemy.

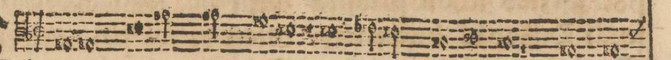
*** 26. Niechayże PAn w Izráelu Od nas y od inßych wielu / Bedźie chwalon w swey dostoyności Y teraz / y potym záwżdy: Ná co z serdeczney swey wdźięczności / Rżekni głosem / Amen / każdy.

PSALMOW DAWIDOWYCH

Część Piąta.

PSALM CVII.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

Chwałe Pánu dawaycie Zá jego dobroći / Ktorych

2. Ci ktore on w swey mocy/ Ode słońcá wschodu/ Od południá/ z północy/ Zebrał/ y z zachodu. Ci co ná pustyniach Błądząc mieyscá ſukáli / Lecz go w onych źiemiách / Sobie nie náydowáli.

3. To głodu/ to cießkiego Prágnienia doználi / A z frásunku wielkiego Práwie ustawáli: W oney swey cießkości / Záraz iák záwołali / Od Páná z miłości Wybáwienie swe brali.

4. Drogámi je prostymi Onże sam prowádził / A w roskoßney je źiemi Onże sam posádził. Ci niechay dźiękuią Pánu / z jego litości/ Ci niech wßem zwiástuią Cudá jego możności.

5. Przeto że on prágnących Duße chłodźić ráczy / Tenże w głodźie łákących Nigdy nie przebaczy. A ci co w ciemnościách Ná śmierć sroga śiedźieli / Okryci w teſknościách Cießyć śie czym nie mieli.

*** 6. Bowiem odmienić śmieli Słowá Boga swego / A usłuchać nechćieli Rády nawyższego: A przeto ich hárde Serca uniżáć raczył / A záś kárki twárde Schylać potrzebe bačzył.

7. Jednák w swojey cießkości/ Skoro záwołali/ Z wielkiey Pánskiey litości Wybáwienie brali: Bo je on z ciemności Potężnie sam wybawiał/ Z okow/ ná wolności Wybáwiwßy je stawiał.

8. Ci niech Pánu dźiękuią Zá jego litości / Ci niechay wßem zwiástuią Pánskie wßechmocności:

Bo on wrotá krußy Żeláźne w twárdey bramie/ Prog z miedźi naduższy Snádniuchno on wyłamie.

9. A owi też ßaleni Co dla nepráwości Bywáią utrapieni / A dla swoich złości/ Co myślić w chorobie Ná potrawy nie mogą/ A co práwie w grobie Stáneli jedną nogą:

10. A ci w swojey cießkości Skoro záwołali / Z wielkiey Pánskiey litości Wybáwienie brali: Sam je Pan uzdrawia Słowem swey wßechmocności/ Sam możnie wybawia/ Z dołu niebespieczności.

11. Ci niech Pánu dźiękuią Zá jego litości/ Ci niechay wßem zwiástuią Pánskie wßechmocności/ Dźięki ofiárując / Jego świętey miłości: Wßędźie wyśpiewuiąc/ Spráwy jego możności.

*** 12. Tákże ci co pod nieby Przez morże żegluią/ A ktorzy swe potrzeby Płáwem odpráwuią / Ci powiedźieć mogą / O Pánskiey wielmożności / Widząc nie raz z trwogą Cudá ná głębokości.

13. Ná twoje słowo/ Boże / Wstáią popędliwe Wiátry/ á oto morże Tánćuie gniewliwe/ Okręt pod obłoki Wały raz wyrzucáią/ Raz je w grunt głęboki/ Ják do piekłá spußczáią.

14. Żeglarże błądzą w mece / Serce ziął strách srogi/ Zápámiętały ręce Co czynić / od trwogi: Jákby śie popili/ Wßyscy śie zátáczáią / Rozumu pozbyli/ Siebie nie pámiętáią.

15. A ci w swojey cießkości Skoro záwołali / Z wielkiey Pánskiey litości Rátunek swoy ználi: Stánął wiátr y wały / A żeglarże ożyli / A do portu cały Okręt swoy przypłáwili.

16. Ci niech Pánu dźiękuią Zá jego litości / Ci niechay wßem zwiástuią/ Pánskie wßechmocności. Niech go wysławiáią / Gdźie nawietßy Zbor będźie: Niech go wychwaláią/ Gdźie ráda stárcow śiędźie.

*** 17. On rzeki y nawietsze Jáko chce hamuje/ On strumienie napretsze Jáko chce kieruje: On y grunty płodne/ Prze ludzkie nieprawośći W polá nie urodne Obraca w swey srogośći.

18. Gdy záś chce/ suchą ziemie W piękną rzekę mieni/ A wygorzałe plemie Rozwilżá z strumieni. Támże lud zgłodzony Kupámi Pan prowadźi/ A ten opátrzony Chlebem/ w miásto śie sádźi.

19. Tám polá osiewáiąc/ Winnice kopaią/ A pożytki zbieráiąc/ Hoyność wielką máią: Láską páńską w wielki Narod śie rozrodźili/ Z teyż dobytek wśelki Prećiuchno rozmnożyli.

20. Tyś im umknął łaski swey/ Aż ich bárzo máło/ Od zápalczywośći twey Gorliwey zostáło: To jedni nedzámi Zstáli śie porażeni/ A drudzy troskami Od ćiebie okroceni.

21. Ná Pány przyßłá wzgardá/ Że śie kryć musieli/ Choć w miech była myśl hárda/ Z lásá wyiść nie śmieli: Ale ubogiego W przypadku Pan założył Z miłośierdźia swego/ W narod wielki rozmnożył.

22. Ná co pátrząc cnotliwy W sercu śie ráduje/ Ale człowiek złośliwy/ Hańbę z tąd ućuje. Kto ma co mądrośći/ Ten to uważáć będźie/ Wynoßąc litośći Páná swojego wßędźie.

PSALM CVIII.

Paratum cor meum.

Nota Psalmu LX.

GOtowem z sercá práwego/ Chwalić ćie Boże sámego: Gotowemći ná cześć Pánie/ Spiewáć wesołe śpiewánie: Ocknąże śie Arfo moiá/ A powstań z swego pokoiá: Záćmi ná cześć páńską swe gránia/ Záraz od pierwßego świtánia.

2. Chwalić ćie będę moy Pánie/ Kędy náwietßy Zbor stánie: Chwalić będę rymy swymi/ Miedzy narody wßytkimi. Dobroć twa w niebo przestałá/ Prawdá z obłoki zrownałá: Wznieś chwałę swą nád niebá Boże/ Tylkoć moc twa nam pomoc może.

3. Mowi Pan z Syoná swego/ Czym ućießył mnie mutnego: Ná moy dźiał przyidźie Sychiná Także Sukotska kráiná: Gáláád iest własność moiá/ Y Mánásséowa zbroiá: Y Efráim moc moiey głowy/ Y Judás prawodawcá zdrowy:

4. Moáb záś w przećiwnym rzędźie/ Vmiatáć w gmachu mym będźie: Jádumeyczyk mie záś z zuwáć Będźie musiał/ y obuwáć: Lecz y Filistyńczyko wie Y inßy Cudzoziemcowie: Wßyscy mi będą już służyli/ Co mi nieprzyiaćiołmi byli.

5. Kto mie w miásto niedobyte/ Kto w kráie Edom obfite/ Zaprowadźi sługę twego? Nikt/ oprocz ćiebie sámego. Ktorego gniew ná śie znamy/ A wodzem woysk swych nie mamy: Zá czym ták od ćiebie wzgárdzeni/ Lekcesiny u wßech poważeni.

*** 6. Już nam też pomoż z trudności/ Y wroć nam dawne wolności: Poznać nádzieią w człowiecze/ Bo gdźie gwałt/ rádá ućiecze. Lecz kto w tobie ufa Boże/ Ten śie mężnie potkáć może: Bo ty zdepceß przed námi śmiele/ Wßytkie náße nieprzyiaćiele.

PSALM CIX.

Deus laudem meam ne tacueris.

Nota Pieśni XXVIII.

BOże ktoryś iest chwała moiá/ Ozwi śie do mnie z łáską swoią: Boć ustá ludźi niecnotliwych/ Nápełnione będąc kłamstw żywych/ Przećiwko śie mnie zostrzyły/ Aby mie w czym ułowiły.

2. W ohyde mie wßem podawáią/ Choć ná mie

przy-

przyczyny nie maja / A to zá moje życzliwości / Y zá serdeczne uprzeymości: Bom sie ja modlił zá nimi Ják zá przyjaćiolmi swymi.

3. Lecz mi złym dobre odpłacája / A miłość waśnią oddawája: Niechże im też Tyran pánuje / Niech bokow ich nie odstępuje: Nieprzyjaćiel niech przykrości Oddawa im zá ich złości.

4. Niechay przed sądem obwiniony Záwżdy zostáwa nágániony. Niech mu właśne jego obrony Szkodzą u prawá z káżdey stróny: Niech jego świát nie jest długi / Po nim urząd weź kto drugi.

5. Dźieći niech w sieroctwie zostáną / Y z mátką swą wdową ztroskáną: Niechay ná świećie tułakámi / Niechay beda y żebrakámi / Gdźie sie przytulić nie mając / Resá chlebá upraszając.

6. Niech lichwiarz ſárpa jego státek / Niech mu obcy wydrze ostátek: Niech go nikt z ludźi nie żáłuje Niech nedze jego nie lituje / Niech nád sierotámi jego Nie ma bączenia żadnego.

7. Niech z nim zginą y jego dźieći / Niech o nich pamięć precz uleći: Niech Pan grzechy oycá jego pomni / Niechay y mátczyne złość wspomni: Niech przed Pánem záwżdy stoją / Z nieszczęśną pámięcią swoją.

8. Przeto że zápomniał litości Nád biednym używáć w ćieſkości Owszem prześládował nedznego / Trapiąc już przedtym strapionego: A iż przeklęctwo miłuje / Niechże go nie odstępuje.

9. Błogosławieństwo go mierziało / Bodayże go wiecznie mijało: Kochał sie jáko w płaszczu jakim / W złości y w przeklęctwie w ſelákim: Dla tegoż jáko tłuſt w kości / W piło sie w jego wnetrzności.

10. Niechże go już ten płaszcz okrywa / Niechże tego páſa używa: Też zapłáte u Páná máją / Co mi przykrości wyrządzáją /

Lecz

Lecz ty o Panie Boże moy / Przymnie łáskáwie záwżdy stoy.

*** 11. Prze imie swe y swych litości / Broń mie / wyrwi z niebespieczności / Bomći ja chudźiná znedzony / Ná sercu swym ćieſko zrániony / Nieyscá pewnego nie mając / Rownie ják ćień ućiekając.

12. Rownie jáko ſárańcza lećie / Ták mie płaſáją ná tym świećie: Siły mie wſzystkie odbiegáją / Y pośiłku z potraw nie máją: A ćiáło wyschło z tłustości / Y pozbyło swey czerstwości.

*** 13. Żaden sie mnie nie ulituje / Owszem sie z nedzney ráduje: A jeſli mie kiedy widáją / Tedy głową zá mną kiwáją: Rátuy mie ty sam moy Pánie / Przez swe dawne zlitowánie.

14. Ták áby to wſzyscy poználi / Y twey rece to przypisáli / Żeś mie ty moy Pan nie przebaczył / Owszem nieszczęściu odjąć raczył: Jch mie kłatwá nie ussły / Ty błogosław mojey duszy.

15. Niech sie jáko rącz buntują / Tylko hánbe swą z tąd uczują / One wstyd w oczy ich kłoć bedźie / A sługá twoy ćieszy sie wszedźie. Niech sie moji przećiwnicy / Wstydem okrywáją wſzyscy.

16. A moy jezyk wystáwiáć bedźie Páná przede wſzytkimi wszedźie / Jáko tego / co z nedznym záwżdy Stawáć raczy w potrzebie káżdey / Odeymując ubogiego Z reku Tyráná ſrogiego.

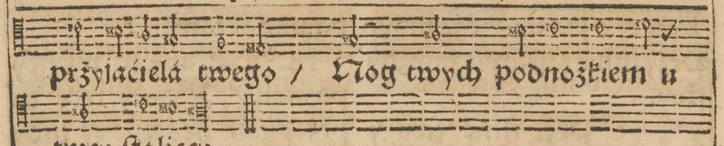
PSALM CX.

Dixit Dominus Domino meo.

Pożćiwszy Pan swą chwałą Páná mego / Rzekł do niego: Siądź po mey práwicy / Aż położe nie-

O przy-

przyiaciela twego / Nog twych podnożkiem u

twey stolicey.

2. Z Syoná ná świát wßytek rozćiągnie Pan Moc pánowánia możnych rámion twych / Kiedy do ćiebie w te słowá rzećze sam: Pánuy w pośrzodku nieprzyiaćiol swych.

3. W dzień triumfu twego przy tobie Pánie/ Z ofiárámi cnot y pobożności / Lud twoy chętliwie w Kośćiele twym stánie / Płod twoy y rosá twoiey młodości.

4. Przysiągł PAn / tego nie zgániwßy sobie/ Tyś wedle Melchizedechowego porządku Káplán wieczny/ Pan przy tobie / Łamiąc Krole moca gniewu swego.

5. Sąd rozćiągnie/ trupow náśćiele wßędzie Od jego reku Xiąże poleże / Z koleie wode ná drodze pić będzie / A przetoż niebá głowę dośieże.

PSALM CXI.

Confitebor tibi Domine, in toto corde.

Nota Psalmu XXIV.

Będę ia Páná swoiego Wychwalał z sercá całego W zgromádzeniu ludźi cnotliwych: Bo spráwy iego wielebne/ Vczynki wßytkie chwalebne/ V wßech ludźi Pánu życzliwych.

2. Pełen PAN w spráwách zacności/ A w swoiey spráwiedliwości Trwa wiekuisty y niezmierny. W cudách swoich słynąć będzie/ Jáko świát ßeroki wßędzie/ Ten Pan dobry y miłośierny.

3. Dawał pokarm ludu swemu Y ßiebie ßie boiącemu/ Má swe przymierże pámiętaiąc: Moc swą ludowi obiáwił / Y co kiedy przez nie spráwił / Włości pogánow mu dawaiąc.

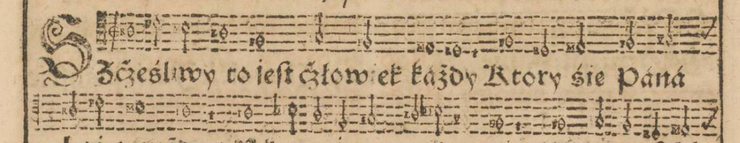
4. Spráwy rąk iego prawdźiwe Sądy wßytkie spráwiedliwe/ Przykázánia bez odmienności: Wßytkie áż ná wieki trwaią / Bo pewny fundament máią / Prawdy słow páńskich y ßczyrości.

5. Gdy lud z niewoley wybáwił/ Przymierże z nim wieczne spráwił/ Ktorego-by łamáć nie śmieli: Ale żeby świetobliwe Jmię iego/ y straßliwe / Ná wieki między soba mieli.

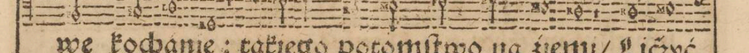
***6. Toć przystoi ná mądrego/ Báć ßie Páná Bogá swego / Boć to iest rozum báć ßie Bogá: Toć do wßytkich ßczęśliwości / To y do wieczney sławności/ Każdemu napewnieyßa drogá.

PSALM CXII.

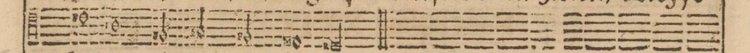
Beatus vir, qui timet Dominum.

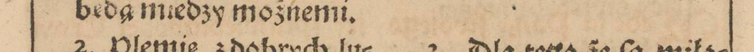
SZczęśliwy to iest człowiek każdy Ktory ßie Páná

boi zawżdy / Ktory iego rozkazanie/ Ma za osobli-

we kochanie; takiego potomstwo na ziemi/ Liczyć

będą miedzy możnemi.

2. Plemie z dobrych ludźi spłodzone / Trwą ná wieki błogosławione/ Dom iego pełen máiętności / Trwą wiecznie w swey spráwiedliwości: Niechay ćiemność jáka chce wstánie / Cnotliwym świátłá záwżdy zstanie.

3. Dla tego że są miłośierni / A w tym co komu rzeką wierni: Dobry każdy z chęćią rad dawą Potrzebnemu / y pożyczawa: A spráwy swoie tak miárkuie/ Że w nich powinność odprawuie.

4. Miec też nießcześćiem

ściem z żadney strony Ná wieki nie będzie wzruszony/ Bo człowieká sprawiedliwego pámiątká trwa czásu wiecznego: Ani go zły jezyk zátrwoży/ Bo bespieczen w nadziejey Bożey.

5. Ná to że zginą (każe śmiele) Wszyscy jego nieprzyjaćiele: Sieiąc ſzczodrze ubogim dawa/ Przetoż też ná wieki zostawa/ Sławá jego sprawiedliwośći/ Rog wzniesiony jego zacnośći.

6. Ná có gdy źli ludzie pátrzáją/ Dźiw że śie gniewem nie pukáją/ Zgrzytáją zebámi z zazdrośći/ A od teyże schną w nich y kośći: Ależ zamysł wszytkich złych ludźi/ Vpadek ich nád nimi budźi.

PSALM CXIII.

Laudate pueri Dominum.

Jierni Pánscy służebnicy/ Chwalćie Jmie Pánskie wszyscy: niechay teraz y ná wieczności/ Jmie Pánskie uwielbione Będzie/ y błogosławione/ w swojey Boskiey świetobliwośći.

2. Niechay ode słońcá wschodu/ Aż do samego zachodu Z imieniem swoim ten Pan słynie. Niechay Pánà nawyższego/ Nád niebem pánuiącego/ Chwalá ná wiek wiekow nie zginie.

3. Ktoż zrowna Bogu nászemu Ná niebie mieszkáiącemu? Ktory z niebieskiey wysokośći/ Ták śie ná dół zniżáć raczy/ Że bárzo wybornie bacży/ Co śie dźieje w ziemskiey niskośći.

4. Ten chudźine ubogiego/ A z gnoju wydźwignionego/ Dostoieństwem Pańskim dáruje: Ten y smetne z nieplodności Mátki/ Cieszy w ich żałośći/ Gdy je potomstwem opátruje.

Tenże.

Nota Psálmu CIII.

Chwalćie prawdźiwi słudzy Páná swego/ chwalćie też dźiatki Jmie świete jego/ bowiemći to káżdemu przystoi/ ktory śie kolwiek Páná swego boi/ y żeby on czćił imie świete iego/ od tych miast áż do czásu wiecznego.

2. Od wschodu słońcá áż do zaśćia iego/ we wszech kráinách świátá szyrokiego/ ma być Jmie Páná tego czczone/ ktore nád narodámi wywyższone/ y ktorego jest ták wielmożna chwałá/ że áż nád niebo wyższa śie stálá.

3. Y ktoż wżdy ze wszelákiego narodu/ może śie przerownáć temu to Bogu/ ktory to mieszka ná wysokośći/ á przećie wszytko ma w swojey możności/ á zniżáiąc śie poglada ná ziemie/ y wszytko ludzkie przeglada plemie.

4. Wydźwigáiąc z prochu niedostátniego/ tákże y z gnoju człowieká nedznego/ by go wysoko posádźił z Pány/ y z Xiążęcemi porownał go stany: Tenże y mátkom niepłodnym płod dáje/ rozmnażáiąc ich w ludne rodzáje.

PSALM CXIV.

In exitu Israël de Ægypto.

Gdy z Egyptu Jzrael wychodźił/ Y dom Jakobow co śie tám zrodźił/ Z niewoli ná swobodę: Tám Bog pokazał Jzráelowi/ Że miał być Pánem swe-

mu ludowi/ Gotuiąc przeń gospode.

2. Co widząc morze / preż uciekało / A Jordanowi przykład podało / Wspák ná zad ustepować: Gory skakały jáko kozletá / Pagorki zásie jáko jágnietá Máiąc śie przeż rádować.

3. Czemużeś morże z mieyscá swoiego/ Y ty Jordanie z swego drugiego / Názad ustepowały ? Czemuście gory jáko kozletá / Czemu págorki jáko jágnietá Ták weſoło skakały?

4. Ziemiá zoczywßy byt Páná swego / Zjeta powaga Imienia iego/ W gruncziech od strachu drżáłá: Bo on z krzemieniá mocen gleboki Strumień y z twárdey wywieść opoki / Aby rzeká wezbrálá.

PSALM CXV.

Non nobis Domine, non nobis.

NIe nam cześć chwała/ o Pánie/ nie nam/ Ale ią zostaw Imieniowi sam Swey prawdy y litości: Czemużby mieli mowić Pogánie: A kedyż Bog ich/ w ktorym ufanie Kładli w swoiey cießkości?

2. BOg náß ná niebie prżebywáć raczy / Spráwuiąc wßytko co jedno baczy Zdániem swym potrżebnego : A ich bálwány z srebrá y złotá / Nic nie są ani uβyma głosu słuchaią/ Ani nozdrżami czego wachaią / Iż nie czuią wonności.

4. Máią y ręce leż nie władaią / Máią y nogi á nie biegaią : Gardłem iaknąć nie mogą. A im podobni co ie stawiaią / Y ze wßytkimi co w nich ufaią/ Nadzieią swą ubogą.

***5. O Izráelu/ ty w swoim Pánie/ Pokładay zawżdy swoie ufanie On moc y tarcza twoiá: Domie Aronow pámietay swego/ Nadzieią swą mieć Páná samego/ On stroż twego pokoiá.

6. Wßyscy ktorzy śie Páná bojićie/ Gdyż pod obroną iego stoićie / Mieyćieß w sámym ufánie: Pan nas wspomniawßy ubłogosłáwi/ Izráelowi z Aronem správi Swe wieczne pożegnánie.

7. Y wßytkie inße co śie go boią / Máłe y wielkie on łáską swoią Vbłogosłáwić raczy: Pan miłośierdzia swego nád námi / jáko Oćiec nad swymi dziatkámi/ Pokazáć nieprzebaczy.

8. Bedźie was zawżdy Pan błogosłáwił/ Ten ktory niebo y ziemie správił / W wielkiey swoiey możności : Niebo wysokie iego mießkáne / A ziemie ludźiom dał w używánie / Z Oycowskiey swey miłości.

9. Nie mártwi Pánie bedą cie czćili/ Ani ci co śie w grobie złożyli / Zywotá iuż nie máiąc : Ale my ktorzy ießcze żyiemy/ Ná wiek wiekow cie sławić bedźiemy/ Hálleluia śpiewáiąc.

PSALM CXVI.

Dilexi quoniam exaudivit Dominus.

Nota Psalmu LXXIV.

KOcham śie w Pánu czym go bede pokim jednoktory prozb moich / żywy / Z ufániem wzywał Wysłuchać raczył w cießkościach swoich.

głos bárzo teskliwy: Zá- 2. Zdały mie były śmier-

ći boleści / Y ogárnęły te-
sknice grobowe/ A niż mi-
nęły jedne/ ázći nowe Ná-
stępowáły męki bez wieści.

3. Jednák wzywáiąc
Páná swojego/A mowiąc:
Pánie wybaw duße moie.
Pan miłosierny pomniąc
łáskę swoie Záraz mie wyr-
wał z wßelkiego złego.

4. Tákći záwżdy Pan
ßczyrych rátuie/ Y mnie rá-
tował bárzo znedzonego:
Wroć śie dußo ma do wcżá-
su swojego / Kiedy cie ták
ten twoy Pan miłuie.

5. On cie od śmierći sro-
giey záchował/ Płácz twoy
utulił/ nogi od upádu Zbro-
nił: Já co mu inßym ku
przykładu Bede pokim
żyw/ służąc dźiękował.

6. Owierzyłem mu com
y wyznawał / Ácz mi już
zewßąd práwie dußno by-
ło / Jednák y w ten cżás
serce me mowiło:Bog/á nie
cłowiek / prawde záchó-
wał.

*** 7. Cżymże śie ja wżdy
wypláce swemu Pánu zá je-
go przećiw mnie litości?
Kubek zbáwienia z serdecż-
ney wdzięcżności Wezme /
y oddam chwały sámemu.

8. A com ślubował be-
dąc w cießkości / To iśćić
bede w posrzod ludu je-
go: Mowiąc/ iże śmierć
káżdego świętego / Jest
droga w oczách páńskiey
miłości.

9. Mnieś wßem ná przy-
kład Pánie wystáwił Bo
áczem ze wßech sług twoich
niższy / Y niewolnice
twoiey syn naliżßy / Prze-
cieś mie z petá śmierći wy-
báwił.

10. Já co ja tobie z ser-
cá wdzięcżności Ofiáre
chwały bede ofiárował /
Oddam y śluby comći je
ślubował/ Przy twego zbo-
ru cney przytomności.

11. Twą świętą chwa-
łą nápełnić mamy Sieni
Przybytkow w posrzod
Jerusalem/ Kiedy tłustości
ofiar swych zápalem / A
Hálleluja gdy záśpiewamy.

PSALM CXVII.

Laudate Dominum omnes gentes.

Chwalćie Páná narodowie/ Chwalćie go wßyscy
stanowie: Bowiem miłosierdźie jego / Szerße świá-
tá ßyrokiego/ A ná trwałość jego wiáry/ Wieczność
nie może wźiąć miáry.

Tenże.

Alleluiah chwalćie Páná Bogá wßechmocnego/ Na-
rodowie wßyscy świátá tego/ á wielbićie Jmie
świete jego/ Ludźie wßyscy stanu wßeiákiego/
Allelujah / Allelujah.

2. Allelujah / ábowiem
śie nád námi zjáwiłá / mi-
łość Páńska y wielce zmo-
cniłá/ zmocniłá śie świeta
prawdá jego / y będźie
trwáć do cżásu wßelkiego:
Allelujah/ Allelujah.

PSALM CXVIII.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

Nota Pśalmu LXVI.

Cześć z chwałą Pánu
oddawaycie/ Bo jego
dobroć státeczna: Li-
tości jego przyznawaycie/
Jże bez końcá jest wieczna.
Izráel niechay to wy-

znanie Vczyni z serca wdzięczności / Ze dobrotliwości w tym Pánie/ Poty poki y wieczności.

2. Aronow dom niech to wyznánie Ze wßeláką ochotnością/Vczyni/ o tym swoim Pánie / Ze dobry rowno z wieczność: Toż niechay wßyscy wyznawáją/Co śie boją Páná swego/ Ze dobroći jego zrownáją Z dawnością wieku wiecznego.

3. Doznalem ja sam w swey osobie/Tey Pánskiey dobrotliwości / Gdy ná prożbe mą dał / żem sobie Wytchnął w wielkiey mey ciesżkości: A iż przy mnie moy Pan być raczy Zawżdy żásu wßeláckiego / Przetoż po mnie nikt nie doświadczy / Strachu człowieká ktorego.

*** 4. Máiąc Páná swego po sobie Y te co mi pomagáją: Lekce waża oczy me obie / Co mie w nienawiści máją. Lepiey ufáć Pánu swojemu / A niżeli człowiekowi / Lepiey śie y oddáć sámemu / Niż nawietßemu Krolowi.

5. Zgubić mie myśląc w okámgnieniu / Narodowie mie oblegli: Alem je ja w pánskim imieniu Poráził/ że wßyscy legli: Cześto mie práwie oblegali / Oblegáli w swey wściekłości / Ale też záwżdy przegrawáli / W imie Pánskiey wielmożności.

6. Rownie ják pßczoły mie osiedli / Lecz ják ćiernie zátłumieni: Pierwey niż swojego dowiedli/W Jmie pánskie poráżeni. Z pretkáś o człowiecze złośliwy Nácierał ná upadek moy Lecz Pan rátownik niewątpliwy / Dał mi ná ćie rátunek swoy.

7. Pan jest śiłą żywotá mego / O nim moy rym moje pienie: On czásu ućiśku wßelkiego Jest moje pewne zbáwienie: O czym wesoło wyśpiewuje Każdy dom spráwiedliwego / Jż ręká Pánska dokázuie Mestwá/ broniąc niewinnego.

*** 8. Wyniosła jest práwicą Pánską / Mężnie śie zawżdy spráwuje: Práwicą jego iest hetmańska/ Nikomu nie ustępuje: Przetoż nie umre ná złość złemu/Ale żyjąc/ bede swego / Narodowi y nadálßemu / Stawił sprawy wielmożnego.

9. Srogimći mie był Pan karániem Z woley swojey záfrásował / Ale mie zá swym smiłowániem Przećie od śmierći záchował: Przetoż mi drzwi sprawiedliwości Otworzćie/ ábym wielkiemu Dzięki oddał zá uczynności Dobrodzieiowi swojemu.

10. Drzwi to są Páná Bogá mego / Ktorymi wierni wchadzáją: Gdźie wedle powołánia swego Práwá jego przestrzegáją: Tuć go y ja mysle wysławiáć/Bo usłyßał me kwilenie: Godź mi śie wßykim wysławiáć Jego nádemną zbáwienie.

*** 11. Kámień ktory od rzemieśnikow Niedbálych był pogárdzony/ Ten z sławą Bożych miłośnikow W narożny kąt jest włożony: Spráwą śie to Páná sámego Wßechmocną odpráwowało/Aby ná to pátrząc káżdego Serce śie zádziwowało.

*** 12. Dzień ten to jestći dzień radości / Ktory Pan uczynić raczył/ Słußna by z serdecznej wdzięczności Weń śie káżdy cießyć bączył: O Pánie záchoway prośimy We wßem dobrym Krolá swego/ Niech śie wßyscy z jego cießymy Powodzenia ßczęśliwego.

13. Błogosławiony ktory idzie W naswietßym Pánskim imieniu/ Z nim niech wam wßytko dobre przyidzie W Pánskim ubłogosławieniu: Pan świátłem swojey życzliwości Rozświeći ćiemności náße/ Zá co niechay jego miłości Palą śie ofiáry záwße.

*** 14. Tyś jest Bog moy/ ćiebie sámego Ja slawnie bede wysławiał: Tyś jest Bog moy / ćiebie jednego Záwżdy ja bede wysławiał Cześć chwałe Pánu oddawaycie/Bo jego dobroć státeczna/ Litości jego przyznawaycie / Jże bez końcá jest wieczna.

PSALM CXIX.

Beati immaculati in via.

Aleph.

Ják błogosławiony iest káżdy człowiek/ Ktory przestrzega sumnienia dobrego/ A Pańskiego sie przez wszytek swoy wiek Trzyma Zakonu/ jak toru pewnego: Całym sie sercem zawżdy prosząc Po swoim Pánie/ y w nim sie kochając.

2. Takiemu przyidzie ustrzedz sie snádnie Wszelákich błędow/ y wszelákich złości: Y bez trudności tákiemu pádnie/ Drogami chodzić cney sprawiedliwości. Twoieć to Pánie iest roskázánie/ Aby pámietał káżdy człowiek ná nie.

3. O byżem y ja nie ustępował Z gościńcá świętych praw y ustaw twoich/ Pewnie/ że gdybym pilnie sie chował/ Y strzegł ze wszytkich mocy y śił swoich/ Mogłbym sie nie bać ani potknienia/ Ani jákiego kolwiek pohánbienia.

4. Owszembym ná cześć y chwałe twoie Ciebie swoiego Páná wyśpiewował: A w twym Zakonie duszebym swoie Cwiczeniem pilnym pilnie uprawował: Bede strzegł Panie Statutu twego/ Tylko mie też strzeż z miłosierdzia swego.

5. Beth.

Jáko sie ustrzedz młodzieniec może Drogi niepewney/ y żywotá złego? Ták: kiedy bedzie przestrzegać Boże Swietych praw twoich/ y słowgłosu twego: Całym swym sercem szukam cie Pánie/ Day że nie błądze/ przez twe przykázánie.

6. Gleboko w sercu w umyśle swoim Składam ja zawżdy twoie świete słowá/ Niechcąc ábyś ty żywotem moim Obrázon być miał/ álbo twoiá mowá: Tylko mie Pánie błogosłáwiony/ Wprawuy w ten Zakon swoy nie nágániony.

7. Prawá co wyszły z ust twey miłości/ Wszytkie á wszytkie/ wspominam z wdzięcznością/ Bo nie mam nád nie więtszey rádości Nád pociechámi/ te moią rádością: Niechay sie inszy w skárbiech kochaią/ Nád me kochánie/ lepszego nie máią.

8. Z tąd napilnieysze o przykázániu Twoim/ jest záwżdy me przemyślawánie: A w twoich świetych drog przestrzegániu/ Pokładam swoie nawietsze kochánie: Státut twoy u mnie w nadroższey cenie Słowá nie przyidą nigdy w zápomnienie.

Gimel.

Pokaż w tym łáske mnie słudze swemu/ Abym do śmierći wolą swą poddawał Tobie/ y słowu świetemu twemu/ A w tym pokim żyw nigdy nie ustawał: Rządź oczy moje áby pátrzyły Ná cudá/ ktore rece twe czyniły.

10. Czásu mojego pielgrzymowánia/ Y poki mie maß w tey tu śmiertelnośći/ Nie kryi przedemną swojego zdánia/ Oczyń to z swojey przećiw mnie litości: Schne bowiem prágnąc Zakonu twego/ Iż w nim kochánie mam czásu wszelkiego.

11. Ty ktory pyszne ludzie nádete/ Wytracaß w srogiey swey sprawiedliwości/ A tym co sobie twe słowo świete Zbyt lekko wáżą/ nie czyniß litości. Odeym mie wzgárdzie y pohánbieniu/ Wieß żeć twych świádectw strzege w swym sumnieniu.

12. Kiedy Xiążętá społem zásiedli/ Rádzić przećiw mnie/ w tayney swoiey

rádzie/ Myślac koniecznie żeby dowiedli / Co sobie rzekli o mym złym ná zdrádzie: Jam w ten czás myślił o twym Zakonie/ w ktorego rádzie ufam y obronie.

13. Daleth.

Dusza ma mdleje w wielkiey teskności/ Y do zienie sie już práwie gotuje/ Racz ja uzdrowić z swojey miłości Slowem swym świetym w ktorym żywot czuje: wszákes ty zawżdy mych wyliczáne Potrzeb słychywał/ uczmie drog swych Pane.

14. Day zrozumiewáć twe drogi świete Drogi mándatow twych nie nagánione: Day że rozmyślam cudá twe wżiete/ Cuda mocności twoiá uczynione: Zywot moy táje w wielkim frásunku/ Według słow swoich użyćz mi ratunku.

15. Nie day mi błądzić fałszu drogámi / Ale mi objaw prostą droge swoje: Te niechay depce swymi nogámi/ Ta niechay zawżdy cieße duße moje: Tem sobie obrał od swey młodości/ Y tey przestrzegam podług swey możności.

16. Przy twych wyrokách stoje ja Pánie/ Y stać mam wolą/ aż do śmierći swojey: Tylko cie proße niech nie zostánie Posromocenie ná osobie mojey: A ja twych ustaw przestrzegáć bede / Kiedy to sprawiß że trosk wßech pozbede.

17. He.

Racz mie Pánie drogi praw swoich/ Niechay ostrzegam twego przykazánia: Niech według ustaw rządze sie twoich/ Aż do żywotá mojego skonánia: Niech tajemnice Zakonu twego Rozumiem/ y pełnie z sercá całego.

18. Niechay nie błądząc idę bespiecznie Pewnym gościńcem przykazánia twego/ Ktore y teraz y potym wiecznie Jest ukochaniem summienia mojego: Skłoń tylko umysł moy do praw twoich / Aby ich szukał/ nie pożytkow swoich.

19. Odwroć oczy me/

by nie patrzyły Ná świátá tego obłudne márności: Ráczey smysłom day / żeby chodziły Drogami świetey twey sprawiedliwości: Zyść słowo swoje mnie słudze swemu/ ktory rad służę tobie Pánu memu.

20. Odeym mie wzgárdzie y pohánbieniu / Ktorego sie ja lękam z duße záwżdy: Bo práwá ktores dał ku pełnieniu/ Być sprawiedliwe / muśi wyznáć każdy/ Bácz jákie do twych ustaw teskności We mnie: day żywe w twey sprawiedliwości.

21. Vau.

Gdy ja uznam twoje nád soba Od wieku sławne miłosierdzie / Pánie / Y gdy zbáwienie nád ma osobą / Według twey świetey obietnice / stánie / Odpowiem śmiele obmowcy swemu / Iże ja záwżdy ufam słowu twemu.

22. Nie dopußczayże ábym z ust moich Odchodzić miáło słowo twe prawdźiwe/ Azwłaßczá iż ja w nawietßych swoich Pociechách kładę prawá twoje żywe/ Y obiecuję przestrzegáć twego / Ná wieki wiecżne/ Zakonu świetego.

23. Obiecuję też/ że bez przestánia / Gościńcem twoim prostym bede chodźił / Bo twego szukam ja przykazánia / Y jákobym mu we wßytkim dogodźił. O twych świádectwách świádczyć ja Pánie Przed Krolmi bede: Bo mie nie wstydzá nie.

24. Mieć to roskoßy nád roskoßámi Zakon twoy świety / y twe roskazánia: Te y pociecha nád pociechámi / Te sercá mego nawietße kochánia: Te w reku noße/ bo jich szánuje/ Aleć y w mysli swey one piástuje.

25. Zain.

Wspomni coś przyrzekł słudze swojemu / Slowem swym Boskim/ slowem nieomylnym: Pokaż ná oko jáwnie káżdemu/ Jżeś obietnic swoich iścem silnym: Táć jest ućiechá w mey trwodze

kážděy / Że mie słowo twe obżywi w niey záwżdy.

26. Aż ludźie hárdźi kiedy to widzą / Że śie já trzymam Zakonu twojego / Że mnie śie o to jáwnie náśydzą / Czyniąc igrzyská z nábożeństwá mego. Ja pámietáiąc ná sądy twoje Od wiekow / w ten czás ćieße serce swoje.

27. A gdy nawiecey burząc śie wstáją W swoiey przećiwko mnie popedliwości / Ci co o Zakon twoy nic nie dbáją / Porzucáiąc go z swey lekkomyślności / Ja sobie o twych ustáwách śpiewam / A z nich y w cudzey ziemi roskoß miewam.

28. Imienia twego rozpominánia / Y o polnocy czynić nie przestawam: Tákże y twego (wieß) przykazánia Przestrzegáć pilnie nigdy nie ustawam. Bo to jest moje przednie kochánie / Chowáć z pilnością twoje przykazánie.

29. Cheth.

PAnie tyś moy dział / y dobre mienie / Przetoż strzedz tego mam wolą z pilnością / Według slow twoich rządźić summienie Y w nich zostawáć z wielką státecznością: Tylko ćie proße z sercá całego / Bądź mi miłościw / według słowá swego.

30. Zebym prosto ßedł / á nie zábłądźił / Często śie z swymi drogámi rachuje / O tym myśl moją / bym wolą rządźił / Podług twych świádectw / w ktorych prawde czuje. Jde kwápiąc sie bez omießkánia / Ostrzegáć pilnie twego przykazánia.

31. Oblupili mie y splundrowali Rzeßa niezbożnych sercá okrutnego: Lecz myśli swoich nie dokázáli / Zebym zápomniał zakonu twojego: Y o polnocy sławić z wdzięcznością Wstawam práwá twe / z ich spráwiedliwością.

32. Z tákimi ludźmi tylko przestawam / Co przed oczymá bojaźń twoje máją: Tákim do śiebie iść práwo dawam / Co

przykazánia twego ostrzegają. Twojey dobroći pełna jest Páńie Ziemiá / niech uśmiem twoje przykazánie.

33. Theth.

WJeleś dobrego mnie słudze swemu Pokazał Páńie / z obietnice swojey: Cwiczże mie sobie / niechay práwemu Dam rozumowi mieysce w glowie mojey: Niech w znájomości twojey wzrost bierze / Abowiem slowom twoim mocno wierze.

34. Jeßczem y mowić nie umiał Páńie / Kiedym od drogi twey świetey pobłądźił: Lecz śie już stáram / ná twoje zdánie / Aby śie umysł moy ná potym rządźił: Dobryś ty záwżdy y miłościwy / Náucżże mie znáć woli swey prawdźiwey.

35. Pyßni przećiw mnie kłamstwá zmyślają Ale ja twego ze wßytką pilnością Strzege Zakonu / co oń niedbáią Sercá otyłe / jáko sádłem / złością. Aleć ja (ty wieß) twe przykazánie / Á osobliwe mam swoje kochánie.

36. Dobrześ uczynił / żeś w utrapienie Vnižając mie podał duße moje / Abyś otworzył moje summnienie / Vczac jáko mam pełnić wolą twoje. Ważnieyßa u mnie praw twych prostotá / Nád wßytkie skárby y śrebrá y złotá.

37. Jod.

RECe mie twoje wyßtaltowáły / Niechay śie tedy rozumiem spráwuje: Niechay y Zakon twoy doskonały Z náuki twojey w sercu swym poczuje: Co widząc ći co śie ciebie boją / Vcießą śie tym / żeś nádźieją moją.

38. Spráwiedliwyś ty w sądźiech swych Páńie / A w karániu swym nie jesteś nieprawy: Zárobiłem ja ná twe karánie / Ale mi już w nim ukaż śie łáskáwy: Bym śie ucießył / podług twojego Słowá / ktoreś rzekł do slugi swojego.

39. Okaż nádemną miłosierdźie swe / A ja żyć bede: boć sobie smákuje / Nie-

nágánio-

nágánione przykázánie twe/ Y nádewszytko wiecey je miluje: Niech sie źli wstydzą co mie bez winy Trapią: ja twych uważam spraw przyczyny.

40. Bodayże sie mnie wszyscy trzymáli/ Co sie ich kolwiek ćiebie Páná boja: Y co świádectwá twoje poználi/ A w posłuszeństwie onych záwżdy stoja: Ja całym sercem postánowienia Twe chować chce/ bez swego záwstydzenia.

41. Caph.

Schnie we mnie duszá zbytnią tęsknością Do twego Pánie drogiego zbáwienia/ Ale y czeka z całą ufnością/ Cos jey obiecał słowem swym/ zijszczenia/ Y oczy prágnąc słowá twojego/ Schną/ mowiąc: kiedyż ućieszysz smetnego?

42. Rownie ták skorá schnie záwieszona W gorącym dymie/ jáko ja w tęsknośći: A wszákoż u mnie nie zápomniona Prawdá Zakonu twey świetobliwośći. Długoż sługá twoy w tákiey ćieszkości Będzie? kiedyż sie wżdy zemśćisz złych złośći?

43. Pyszni náśmiewcy Zakonu twego/ Doły podemną zdrádliwe kopáją: Ale to przyidzie/ że czásu swego Twe przykázánia/ prawdą być wyznáją/ Nieslusznieć Pánie mnie prześláduja/ Niechże to/ żeś ty jest zemną/ uczuja.

44. O máloć mie już byli nie zjedli/ Tłocząc mie w ziemie prawie bez przestánia Lecz przećie myśli swych niedowiedli/ Bom nie opuścił twego przykázánia: O Dobrodzieju broń duszę mojey/ Abym strzegł świádectw świety mowy twojey.

45. Lamed.

Na wieki słowá twego/ ó Pánie/ Nie przebierże sie w twym niebieskim domu: Wszytkie narody prawdá przestánie/ Trwałość jey wieczna/ nie táyna nikomu: Mocno już stałá nie tylko byłá/ Kiedy moc twojá ziemie stánowiłá.

46. Náwet w swey rezie wszytko stworzenie Stojąc/ ják dáwno do dniá dzisieyszego/ Prawdy twey stáley/ czyni stwierdzenie: Gdyby mie prawo Zakonu twojego W mych mie ćieszkościách ćieszyć nie miało/ Dawnoby dusze w nich było nie zstało.

47. Przetoż poki mie nadłużey stánie/ Nie zápamietam twego przykázánia: Abowiem przez nie mam otrzymánie Żywotá mego/ z twego zmiłowánia: Twoyćiem ja/ przeto záchowáy swego/ Pomnąc że strzege przykázánia twego.

48. Toć myśl złośników/ to ich stáránie/ Żeby zgładzili mnie ubożuchnego: Ale ja świádectw twych przykázánie Rozmyślam sobie czásu wszelákiego/ Bo widze wszytko ma dokonánie/ Sámo go nie ma twoje przykázánie.

49. Mem.

Coż ja bárzo z sercá miluje Zakon twoy świety y twoje ustáwy/ W nich rozmyślając nie poprożnuje/ Bo mi dawáją we wszem rozum práwy/ Nád wszytkie moje nieprzyjaćiele/ Z nimi ja záwżdy wszędzie stáne śmiele.

50. Te mie nád wszytkie y mistrze moje Vczeńszym czynią/ swymi náukami: Wiec dla tego yż świádectwá twoje Vstáwnie swymi rozbieram myślámi. Przechodze w rozum stárce będżiwe/ Bo strzege twych práw/ ktore sprawiedliwe.

51. Nie uwiedzie mie ścieszká do złego/ Abym miał puścić zá nią nogi swoje: Trzymam sie bowiem gośćińcá twego Zakonu/ w ktorym świete słowo twoje: Od sądow twoich nie ustępuje/ Bo yż w nich dájesz zdrową rádę/ czuje.

25. O ják wdzięczne twe krásomowności/ Nád wszytke słodkość miodu naslodszego/ Nie czuje w uściech wietszey słodkości/ Nád słodkość ktora idzie z słowá twego: W tym ja Zakonie rozum swoy wi-

dze/ Dla tegoż drogi bledu nienawidze.

53. Nun.

JPánie słowo twey wielebności/ Jest nogam moim pochodnią świecącą Jest jásną świecą w mojey ciemności/ Droga mie twoja bespiecznie wiodącą: Rzekłem (co zjiszcze) rządzić sie twymi Prawy świetymi y spráwiedliwymi.

54. Widźiß mie Pánie utrapionego / A niemáß práwie miáry mey ciesżkości/ Ráczże mie według słowá swojego Żywo zostáwić z swey wielkiey litości. Nie wzgardzay proße ust mych ofiáry / Ale mie náucz według swych praw wiáry.

55. Widźiß to w jákiey niebespieczności Nedzna jest dußá mojá zostáwiona/ A przecie u mnie twey wielmożności Prawdá Zakonu nie jest zápomniona: Bo choćia możny chćiał mie potepić / Nie dowiodł tego / bym cie miał odstepić.

56. Náprawnieyßeć to me osiádłości/ Swiádectwá twoje y twe przykazánia: Te sercá mego wielkie rádości / Po tych ja czynie teskliwe wzdychánia: Ná tym umysł moy/ żyć wedle twoich Vstaw / dokąd mie z stawa y dni moich.

57. Samech.

MAm w nienawiści tákie sumnienia / Co obojetnie nabożeństwo stroją: Lecz twoje świete postánowienia Miłuje y te co sie ciebie boją: Obrońcáś ty moy y stroß pokoją / W twym słowie wßytká jest nádzieją mojá.

58. Precz źli odemnie / niech ja Páńskiego W świetobliwości strzege przykazánia: A ty o Pánie podług swojego Słowá / wspieray mie do mego skonánia: Niech żywe nigdy nie záwstydzony / Iż w cie ufáiąc twey czekam obrony.

59. Wesprzyi mie Pánie swoją miłością/ Abym sie cießył twym świetym zbáwieniem A żebym záwżdy z swym sługą podług litości/ Náucz go ustaw swey spráwiedliwości.

63. Tobieć ja służe Pánie sámemu/ Náucżże sługe swego rostropności: Niechayże umiem świádectwu twemu Poddáność czynić w wielkiey powolności. Juzći czás Pánie / byś doyrzał tego/ Jáka jest wzgárdá Zakonu twojego.

64. Dla tegoć ja twoy Zakon miłuje Nád wßytkie świátá nadrożße kleноty / Przykazánia twe drożey ßacuje Nád wypłáwiony dobrże krußec złoty: Zakon twoy ßnurem / według ktorego Sadze co prosto/ á co záś krzywego.

65. Pe.

DZiwne sa twoje świádectwá Pánie/ w ktorych jest wola obiáwiona twojá: A dla tegoż ich strzedz nie przestánie Z uprzeymą chećią nigdy dußá mojá: Oświeca słowo twoje ślepego / A mądrym czyni człowieká głupiego.

66. Jáko ow co z cieß-

dy z wielką pilnością Patrzył zá twoich praw postanowieniem: Podepc przestępce státutu swego/ Zdrayce są bowiem sercá obłudnego.

60. Co wiec śmiećiam márnym wyrządzają/ To ty uczyniß ludźiom niepobożnym/ Wygładźiß z ziemie/ te co niedbają Ná twoy sąd/ ktory mnie czyni ostrożnym. Drży ná mnie ciáło strachem twym Pánie/ Bo ktoß ná sądzie twoim sie ostánie?

61. Ain.

ROskoß to mojá przestrzegáć sądu / Nie odstępuiąc w nim spráwiedliwości Nie podawayże mie do nierządu/ Ludźiom okrutnym / ludźiom pełnym złości: Sługe swojego rácz oswobodźić/ Nieday hárdemu nádemną przewodźić.

62. Oczy me niemal juz wzrok stráciły Twego zbáwienia pilnie wygladáiąc. Y żeby słowá twey sie spełniły Spráwiedliwości / z rádością czekaiąc: Postąp

kiego brzemienia / Zsiedszy ná śiłách y zwykłey czerstwośći / Serdecznie prágnie sobie wytchnienia: Ták y ja prágnie twey spráwiedliwośći / Weyrzyże ná mie z litośći swojey / Ktorey wiádomi / co sa w łáśce twojey.

67. Wyucz smysły me áby biegały Drogámi słowá twojego świetego / A nie day áby pánować miáły Nádemną złośći / czyniąc mie winnego. Odeymmie krzywdzie ludźi tyrańskich / Abym przestrzegał twych mándatow páńskich.

68. Slugám twoy / rácz mie wdzięczną świátłośćia Oświecić / swego oblicza wdzięcznego: Rácz y náuczyć z wielką pilnośćią Przestrzegáć ustaw Zakonu twojego: Strumieniem cieką łzy z oczu moich / Gdy widza w ludźiách wzgárde ustaw twoich.

69. Sade.

WEwszytkiches ty Páńie spráwách swych Spráwiedliwośći jest nienágániony / Wiec y wszczyrośći świetych sądow twych Nie jesteś słusznie nigdy obwiniony: Coś je roskazał / sa spráwiedliwe Swiádectwá twoje / y náder prawdźiwe.

70. Gniewam śie z dusze / á w gorliwośći / Topnieje wszytek / widząc co śie dźieje: Przesládowcá moy twojey możności Zápámietawszy / z słow śie twoich śmieje. Lecz że słowá twe w ogniu pławione / Z tąd náde wszytko ja miłuje one.

71. Niemasz liższego nád mie moy Páńie / Y coby tak był od wszystkich wzgárdzony: A wszakoż świete twe przykazánie Y Zakon u mnie twoy nie zápomniony: Prawdá Zákonu twego státeczna / A spráwiedliwość / spráwiedliwość wieczna.

72. Kiedy myśl moje ufrásowánia Y niezliczone troski utrapiły / Tedy ná tenczás twe przykazánia Sáme ja tylko skutecznie ciesżyły: Swiádectw twych wieczney sprawiedliwośći / Abym długo żył / ucz mie rostropnośći.

73. Koph.

SŁysz mie Páńie / usłysz łáskawy / Do ciebie wołam z umysłu cálego / Abym Zakonu twego ustáwy Chował / po wszytkie dni żywotá mego: Proszącego cie záchoway Páńie / Abym pámietał ná twe przykazánie.

74. Uprzedzam (idąc przed cie) świtánie / Abym cie swoim obudźił wołániem: A w twoim słowie swoje ufánie Záwżdy ja kłade z wielkim swym kochániem: Uprzedzáją straż y oczy moje / Rozmyślać sobie świete słowo twoje.

75. O Páńie podług swojey litośći / Słysz żałosny głos wołánia mojego / A podług swojey spráwiedliwośći / Záchowayże mie tu jeszcze żywego: Zli tuż ná demną co mie szukáją / Ktorzy twoy Zakon z dáleká miáją.

76. Bliskoś ty záwżdy swych wiernych Páńie / Nie odstępuiąc ich w czásy teskliwe: Wiec y Zakon twoy y przykazánie / Jest y prawdźiwe / jest y spráwiedliwe: Dawnoć ja to wiem / że twe uchwały Ták fundowáne / áby wiecznie stały.

77. Resch.

WEyrzy ná cieszkość mego strapienią / Wybawże mie z niey / boć śie upásć boje: Wiesz jáko ja praw twych stánowienia Nie zápominam / y tym samym stoje: Broń sam niey sprawy / odeym mie złemu / Niech żywe / bo ja wierze słowu twemu.

78. Nieszcześcia ná śie záwżdy czekáją Ludźie niezbożni dálecy zbáwienia: Bowiem śie nigdy też nie pytáją / Jákie wyrokow twych sa stánowienia: Miłosierdźia twe wielkie sa Páńie Według sądow twych niech śie zemną stánie.

79. Wielec jest Páńie nieprzyjaciol mych / Ktorzy mie cieszko zewszad prześlądują / Lecz smysły moje z drogi świádectw twych Ná żadną strone nigdy nie zstępuią: Pátrząc ná złego /

bárzo śie brżydze/ Gdy go stroniącym od twoich słow widze.

80. Proße moy Pánie miey ná báczności/ Że przykázánia twoje ia miłuje: Niechże też zá to z twojey miłości Pierwey niż umre pociesze uczuje. Kosztowne słowo twe/ bo prawdźiwe/ Wieczne sądy twoje / bo sprawiedliwe.

81. Schin.

Xżesładuią mie Xiążętá możne. Y bez przyczyny trapią niewinnego: Ale ia mając serce pobożne / Boje śie ciebie/ y słowá twojego. Nád wßelką krożyść drożey ßácuje Słowo twe/ iż w nim swoje rádość czuje.

82. Nie wiem by mie có bárżiey mierżiało Nád kłámstwo/ ktorym śie jáko żyw brżydze: Lecż śie zás serce me ukochálo/ W Zakonie twoim / w ktorym prawde widze. Siedmkroć káżdy dzień chwałe oddawam Sadom twym / ktore słußne być uznawam.

83. Ktorży twoy Zakon Pánie miłuią / Wßyscy pokoju w sercách używáią: A choć zgorßenia rozliczne czuią / Przecie je piekne z dáleká mijáią: O Pánie czekam zbáwienia twego/ Ani praw twoich spußcze z sercá swego.

84. Bo w tym nawietße moje kochánia / Abym twych świádectw nawiecey pilnował / A w swoich spráwách bez ustawánia Według wyrokow twych żyć usiłował: Wieß jáko záwżdy poczynam sobie/ Bo drogi moje nie táyne są tobie.

85. Thau.

Niech śie przybliży moje wołánie Przed miłośćiwą twarż oblicza twego / A według słowá swojego Pánie/ Dawßy mi rozum / uczyń mie mądrego: Niech jest ma prozbá ważna u ciebie/ A jákoś przyrzekł rátuy mie w potrzebie.

86. Tedy to uznaß/ że wárgi moje Nie przestáną cie sławić swego Páná / Boś mi objáwił ustáwy swoje/

swoje/ Ktorych obelżyć nie może nágáná: Słowo twe śpiewáć moy jezyk będzie. Sprawiedliwym je wyznawáiąc wßędzie.

87. Przybądź mi proße rekámi swymi/ A w ták zley toni rátuy mie sám Pánie: Gdyżem ia sobie miedzy wßytkimi Obrał zá roskoß twoje przykázánie: Prágneć ia twego prágne zbáwienia/ Jakon twoy roskoß jest mego sumnienia.

88. Niechayże ießcze dußá ma żywie / Aby cie Páná swojego chwaliłá: Ráczże ia sadem swym sprawiedliwie Wesprzeć / ábowiem cierpi krżywdy śiłá: Błądze ják owcá/ ßukay mie swego Sługi / niech strżege przykázánia twego.

PSALM CXX.

Ad Dominum, cum tribularer clamavi.

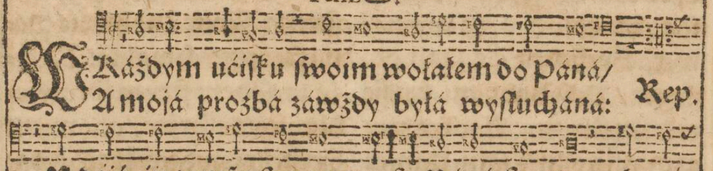
W Cießkościách swych ciebie samego Wzywałem Páná łáskawego: A niekroćiem ciebie wzywał/ Záwżdyś mi z pomocą przybywał. Y teraz od jezyká złego/ Zdrády/ urągania pełnego/ Ty ktoryś wieczna dobrotá/ Pánie/ Bron mego żywotá.

2. Cóż wżdy tego zá pożytek maß/ Że ták dobrym ludźiom urągaß? Czylić z jezyká twego złośći/ Rozumieß / przybędzie godnośći? Słowá ostre jezyká twego Rowne strzałam strzelcá srogiego/ Y węglu jálowcowemu / Cießko wiec sparzájącemu.

3. Ach niestetyß mnie strapionemu/ Ták długo pielgrzymuiącemu Miedzy národy okrutnymi/ Y miedzy ludźmi nieludzkimi: Długo ć wżdy mießka dußá

moją Z ludźmi co nie lubią pokoju: A gdy do pokoju rádze/ Záraz je ná śie powádze.

Tenże.

WKáżdym ućisku swoim wołałem do Páná/ A moją prozbá záwżdy byłá wysłuchaná: Rep.

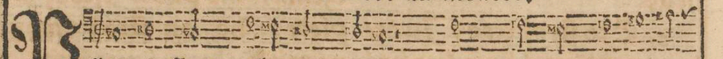
Y dziś ćie tymże sercem proße Páná swego / obron mie od potwarży/ jezyká zdrádnego.

2. Co swym kłamstwem pożyßćeß / jezyku wßeteczny? :/: Jeno ludzką nienawiść / á gniew Boży wieczny: Twoje słowá są strzały jádem nápojone / śmiertelnym/ twoje słowá węgle rozpalone.

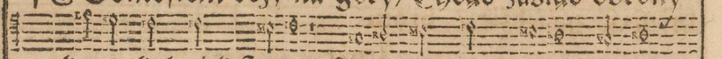
3. Miedzy zboycy (niestetyß) jest mießkánie moje :/: Miedzy ludem nieludzkim trawie látá swoje: Mnie mil pokoy/ á oni w zwádzie śie kochają / á gdy zgodę wspomione / mieczow pomykają.

PSALM CXXI.

Levavi oculos meos ad montes.

PODniosłem oczy ná gory/ Chcąc zásiąc obrony

z ktoreykolwiek strony. Aleć sam Pan tylko/ ktory Niebo y ziemie sprawił/ Że złego mie wybawił.

2. Oncí nigdy nie dopuści Szwánkować mey nodze/ Y w naciężßey trwodze/ On mie y z reku nie spuści: Stroż Izráelá cnego/ Nie śpiąc strzeże wiernego.

3. Pan jest záwżdy strożem twoim/ Pan przy tobie wßędzie/ Sam ćie bronić

bedźie:

bedźie: A przetożći świátłem swoim Ani słońce zaßkodzi / Ni mieśiąc co noc chłodzi.

4. Záchowa ćie Pan od złego / Wźiąwßy duße twoje pod obrone swoje: Pan wyśćia y przyśćia twego Srzegąc / z swey ćie opieki Nie wypuści ná wieki.

Tenże: Taż Nota.

WÁ w wysokie gory wznoßąc/ oczy w mym frásunku / ßukałem rátunku/ z tąd y z owąd sobie proßąc/ ták w dzień jáko y w nocy/ jákieykolwiek pomocy.

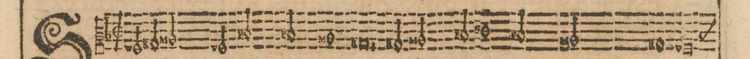
2. Od Páná me wspomożenie / ten niebo sam spráwił/ y ziemie postawił/ nie da nog twych w porußenie/ nie zmruży oká swego / Pan co strzeże wiernego.

3. Oto stroż twoy Izráelu/ co drzemáć nie bedźie/ áni spáć zásiedźie / broni ćie od przygod wielu / on ustáwicznie stoi/ po práwy rece twoiey.

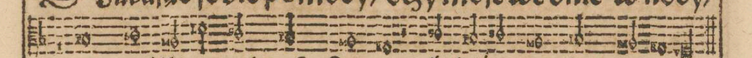
4. Słońce ćie w dzień nie upali/ ánić mieśiąc z swymi/ gwiazdámi nocnymi / záßkodzi/ bo PAn oddali/ wßytko złe od twey dußy/ ták iż jey nic nie rußy.

5. Wyśćia twego y wrocenia / myśli twych y spráwy / jáko stroż twoy práwy / nigdy áże do skończenia / nie puści z swey opieki / bo on stroż twoy ná wieki.

Tenże.

SZukáiąc sobie pomocy/ oczy moje we dnie w nocy/

podnosiłem ná wße strony/ czekáiąc od kąd obrony.

2. Nie mogłem náleść żadnego / pomocniká tak pewnego/ ktoryby sie ulitował / w mych ciesßkościách mnie rátował.

3. Jedno ten Pan ktory

stworzył/

ſtworzył / Niebo / ziemie / wßytko ſprawił / ten jeſt moje wſpomożenie / we wßech ſmutkách pocießenie.

4. Przy tym wodzu moje nogi / nie zſtępuią z práwey drogi / nie ſpi nigdy / ſtrzeże záwżdy / by wierny nie zginął káżdy.

5. Izráelá ſługi ſwego / ſtrzegł w dzień złey przygody iego / y káżdy te ſtráżą czuie / ktory go wiernie miłuie.

6. Potráfi w to bárzo ſnádnie / yż żaden z tych nie upádnie / ktorzy w iego boſkiey mocy / máią ufność we dnie / w nocy.

7. We dnie ſłonecżna gorącość / á w nocy mieſiecżna iáſność / człowiekowi nie záßkodzi / Pan w to wybornie ugodzi.

8. Od czartá y wßego złego / ustrzeże duße wiernego / nie da zginąć ni żadnemu: jeſt gotow záwżdy káżdemu.

** 9. Ráczyß ty Pánie náwieki / nie wypußczać nas z opieki / ábyſmy gdzie nie zbłądzili / tobie k woli záwżdy żyli.

10. Dla JEzuſá wybránemu / pomoż Oycże ſtadku ſwemu / á dla świetych zaſług iego / day dział krolestwa wiecżnego: Amen.

PSALM CXXII.

Lætatus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi.

Nie mam weſela więtßego / Jáko gdy mi powiádáią / Że wierni wßyſcy iść maią Społem do domu pańſkiego / A że przez twe wdzięczne bramy Jeruzalemo wnieść mamy: Kedy oglądamy w rádość / Jáko w teráźnieyßym czáśie / Jeruzalem w ſwoiey

krásie Wyſtáwione áż ku wieczności.

2. Y jáko śie tám zchadzáią Wßytkie páńſkie pokolenia / Czyniąc wiáry wyświadczenia / Imie Páńſkie wyſławiáią. Tám Trybunał ſądow iego: Tron domu Dawidowego: Przetoż temu miáſtu świętemu Wßyſcy pokoju żądamy / Wiec y z tymi przeſtáwáimy Ktoryż mu życzą jáko ſwemu.

3. Niech nád toba pokoy bedzie / Nád twoimi pálacámi / Nád obronnymi twierdzámi: Miey beſpieczność ze ſtron wßędzie / Tegoć z ſercá wiernie żądam / Dla bráciey ſwych ktore tám mam / Y dla miłych przyjaćioł ſwoich: Zwłaßczá dla domu Páńſkiego Życze / by wiele dobrego Przybywáłoć z chęći prac moich.

PSALM CXXIII.

Ad te levavi oculos meos.

Páńie co mießkaß wyſoko w niebie / Wzrok wznoße do ćiebie: Ják ſłudzy Pánom ná rece pátrzáią / Gdy niedoſtátek máią: Y jáko dziewká gdy jey głod doymuie / Pánią ſwą upátruie / Ták y my wzgląd ſwoy ná Páná mamy / Aż łáſki doznamy.

2. Zmiłuy ſie Pániezmiłuy nád námi / Nád mizerakámi: Bośmy iuż ſyći złych ludzi lekkośći / Syći áż do przykrośći: Niechże ią też iuż ná ſobie dźwigá-

ja/ Co śie tak nádymaja: Niech pełne gárdło ná-

bierże wzgárdy Człowiek zły y hárdy.

Tenże: Nota Pśalmu CCXVI.

BOZE/ ktory mießkaß nád wßytkiemi nieby :/: prozen y troſt ludzkich/ y wßelkiey potrzeby: Do ćiebie ja wznoße ſmetne oczy ſwoje/ O Pánie/ nádźieio/ y zbáwienie moje.

2. Jáko w niedoſtátku ná Páńſką poglada :/: Glodny ſługá rękę y łáſki pożąda: jáko niewolnicá/ ktorey głod doymuje / co raz Pániey ſwojey / rece upátruje.

3. Takżeć oczy náße obcjążone łzámi :/: Ná Páná pátrzája / owa śie nád námi/ Zmiłować jáko Pan miłośierny raczy / á wyſtępkow náßych / łaſkáwie przebaczy.

4. Vżal śie nas/ użal/ nieśmiertelny Boże :/: Abowiem iuż ledwie ćierpieć wiecey może / náße człowieczenſtwo pośmiechow y wzgárdy/ ták nasten lud trapi/ ſwoim ßcześćiem hárdy.

PSALM CXXIV.

Niſi quia Dominus erat in nobis.

BYdyby nie Páńſka przytomność byłá/ Izráel niechay teraz to powie: By śie nie ſtárał Pan o ich zdrowie/ Ták śie złych byłá złość rozſrożyła/ Iby żadnego z nich nie żywiłá.

2. Ná ten czás w gniewie ſwym rospaleni/ Żywoby byli wßytkich pożárli / Ták śie już byli ná to upárli: Powodziachmy ich już zátopieni/ Już do dná mieli być pograżeni.

3. Ale chwałá bądź Bogu w ećnemu/ Że z miłośierdźia ſwego dawnego/ Nie dał nas ná łup człowieká złego / Owßem nas odjął z zebow ſrogiemu prześćiwnikowi ná nas wśćiekłemu.

4. Jáko pták dußá naßa łowcowi Zobierży zdradnych śie wywikłálá/ Kiedy zdradliwe śidłá ſtárgálá: Vſaymyß tedy Zbáwićielowi/ Niebá y ziemie ſtworzyćielowi.

Tenże: Nota Peiśni CCLXXVIII.

Wo Gott der HErr nicht bey vns helt.

CZáſu nießczęśćia náßego/ by PAn BOg nie był z ſwymi :/: Swiátkiem jeſt Izráel tego/ z wybránymi wßyſtkimi ✻ My nędzni y utrapieni / zewßad kłopotem ściśnieni / bylibyſmy znißczeni.

2. Ták śie ná nas namowili / źli ludźie/ z ſćerey złośći :/: Ták práktyki ſporządźili/ w zjádłey popedliwośći ✻ Ták z námi byli zátárli / ták krwáwą rádę záwárli/ by nas żywo pożárli.

3. A jáko wiec ſtrumień płynie / z gwałtownych dżdżow zebrány :/: Zewßad bystra wodá linie / ták śie piekielne bramy ✻ Ná nas gwałtem náwáliły/ wßyſtkie nas ßátáńſkie śiły / już były oſtąpiły.

4. Bogu ſłußna chwałá ma być / z niewymowney litości :/: Że śie nie dopuścił páſtwić nád námi ich ſrogości ✻ Dußá náßá jáko ptaßek / już uleciáłá z ich ſiatek/ ná wolność Bożych dziatek.

5. Szyki śie im pomießáły/ muſą wytrwáć o głodzie :/: Obierży śie ich porwáły/ á myſimy ná ſwobodzie ✻ Ty coś niebo ubudował/ y krąg ziemie ugruntował/ tyś nas/ Páńie/ rátował.

✻*✻ 6. Bądź cześć wieczney mu krolowi / Oycu miłośiernemu :/: Bądź chwałá jego Synowi/ y Duchowi świetemu ✻ Jáko byłá od wieczności / niechay ná wieki z wdzięczności/ brzmi jego wielebności. Amen.

PSALM CXXV.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion.

WSzyscy ci / ktorzy pokładaja Całe swe ufanie
W swym iedynym Panie / Nieporuszeni zostawaja:
Podobni Syona trwałości / Aż na wieczności.

2. Rownie jak gory otoczyły Jeruzalem sławne / Pańskie miasto dawne: Tak Pan otoczył swoy lud miły Wałem swey świetey opátrzności / Aż na wieczności.

3. A nie dopuści okrutności Pásć sie nád swoimi Vmiłowánymi: Aby po długiey swey ciężkości Do złego reku nie ściągneli / Y nie zgineli.

*** 4. Ludziom dobrym sercá ſzczerego Dobrże czyń o Pánie: Tych záś niech nie zstáne / Co sa umysłu przewrotnego: Izráel niech ma z twey opieki / Pokoy ná wieki.

PSALM CXXVI.

In convertendo Dominus captivitatem Sion.

BDy z okrutney Babilony Pański lud był wyzwolony / Człowiekowi sie tak zdało / Jákoby mu sie śnić miało: Tám dopiero y narzekanie / Tám y płácz ustał / y wzdychánie / A rádości nastąpiły / Ná to mieysce / y śmiech miły.

2. Tám pogánin zazdrośćiwy / Znák (powiada) niewątpliwy Okazał Bog świátu wszemu / Że jest łáskaw ludu temu: Láskawći jest Pan ludu swemu / Bo to okazał świátu wszemu / Że okow ciężkich nas wybáwił / Y ná swobodzie postáwił.

3. Y ći Pánie co zostáli Day áby tám nie mieszkáli: Ale śli ták śpieszným biegiem / Jáko strumień pełnym brzegiem. Kto śiał w płáczu / ten znie w rádości Y náś zásiewek był w gorżkości / Ale zdárzył Pan / że y my Z weselem snopy nośimy.

PSALM CXXVII.

Nisi Dominus ædificaverit domum.

Nota Psalmu CXVII.

JEśli sam Pan nie zbuduje Domu / wszytká o nim pieczá Dáremna będzie człowieczá: Y nád miástem gdy nie czuje Pan / prozno straż nie śpiąc wola / Przecie go ustrzedz nie zdoła.

2. Nic wam wáśe nie pomoga Y naránnieyśe wstawánia / Y nadłużśe w noc śiadánia: Przecie śpiżárnia uboga Mieć będzie cie / bez Bożego Błogosłáwieństwá świetego.

3. Lecz komu Pan miłośćiwy / Tákiemu ukłopotánia Nie przerwa wdzięcznego spánia: Táki y w synv śczęśliwy / Nábywszy ich od swojego Páná náśie łáskáwego.

4. Ci mu zá hártowne strzały Stáng bedąc z nim gotowi / Przeciw nieprzyjacielowi / Przy tych pokaże śie stały Bo kiedy przed sądem stánie / Práwá mu z sercem dostánie.

Tenże

JEśli domu sam Pan nie zbuduje :/: Jesli miastá Prozno człowiek o nim śie frásuje / Prozno czuje

sam Pan stržedz nie bedzie/
straż po blankách wßedźie.

2. Prozno z domu prze-
de dniem wychodźiß:/: Pro-
zno mrokiem ostatnym
przychodźiß: Nie zárobiß
áni pożywienia :/: Nie be-
dźieli z nieba wspomo-
żenia.

3. Ale komu pAn jest
miłośćiwy :/: Dáie mu sen
oczom pożadliwy : Dáie
dźiatek w dźieczne w domu
roie:/: Toć jest/Pánie/poże-
gnánie twoje.

4. Nie ták groźne/ nie
tak są straßliwe :/: W reku
meskich strzały popedliwe:
Jáko kiedy przy Oycow-
skiey głowie :/: Zástáwią
sie cnotliwi synowie.

5. Szczesliwy to miedzy
ßczesliwymi :/: Kto swoy
saydak strzałami takimi/ob-
wárował: gdy przed sadem
stánie :/: Y práwá mu/ y
serca dostánie.

PSALM CXXVIII.

Beati omnes, qui timent Dominum.

SZczesliwy to prawdźiwie/ Co sie Páná boi/ Trzy-
máiąc sie go żywie/Przy nim mocno stoi/ Prace
rąk swoich táki/Zdrow zażywać bedźie: K temu/ ná
czás wßeláki Dozna ßcześcia wßedźie.

2. W dom mu pożytki
żoná Tákowe przywodzi/
Jákie krzak winny groná/
Gdy sie hoynie zrodzi: Vsie-
dźieli zá stołem / Dźieci
przy nim wßedźie/ Ják oli-
weczki kołem Stáną w swo-
im rzedźie.

3. Tákoweć nágotował
pAn błogosławieństwo

Temu/ coby záchował Je-
mu posłußeństwo : Niech-
zeć Pan błogosławi Z swo-
jego Syoná/ Wßem cie do-
brym nábáwi Niech jego
obroná.

4. Byś zá swego żywo-
ta Synow swoich syny Vy-
rzał/ á bez kłopotá Słuchał
tey nowiny : Że Jzráel z
dawnego Już wydycha
boju/ A używa wdzięczne-
go W źiemi swey pokoju.

Tenże: Nota. Pßálmu CCLXXIV.

ŻYwot ten mieć bedźie
błogosławiony / kto
Páńskich przestrzega
drog z każdey strony.

2. Ktory zna prawdźi-
wie Páná swojego / y jego
sie boi z serca prawego.

3. Y wyrokow páńskich
ßánuje pilnie/ sumnienia od
złych spraw strzeże usilnie.

4. Ták bedźieß prace
rąk swoich używał/ á w lá-
sce u Boga bedźieß opły-
wał.

5. Bedźie w domu żo-
ná obfitowálá/ ják winna
máćicá plod wydawálá.

6. Synowie cnotliwi do
stołu śieda/ á ßczepom o-
liwnym podobni beda.

7. Tákći kto sie Páná
boi w swym stanie / we-
źmie bez pochyby w nim
pożegnánie.

8. Niechayżeć z Syonu
Pan błogosławi / y łaske
nád toba niech swą objáwi.

9. Byś patrzył ná ßczę-
ście miástá świetego/ y był
syt pociech zá żywotá
twego.

10. Niechći Pan da wi-
dźieć wnuki poczćiwe/ co-
by twe zdobili látá ßedźiwe.

11. Niech da widźieć
pokoy nád ludem swoim/
byś mogł Páná chwalić z
potomstwem twoim.

12. A ty náße głosy u-
twierdzay Pánie/ y niech
sie z twey łáski to wßytko
stánie.

PSALM CXXIX.

Sæpè expugnaverunt me à juventute meâ.

DO młodości nas jeßcze trapili/Mogą to páńscy

powiedzieć wybráni: Leż ták/ że przećie nas nie

pożyli Zli á okrutni niewierni pogáni.

2. Nie miłosierniećgrzbiet náß oráli Niewytrwánymi ćießkimi plagámi: Głodem nieznośnym nas mordowáli/ Dwoistymi w grob wpierájąc pracámi.

3. Aż śie Pan wieczney spráwiedliwości O wybrány swoy lud mężnie zástáwił/ A stłukßy petá w swojey srogości/ Niepržysłaćielskiey nas niewoli zbáwił.

4. Boday zgineli ći/ co je sławá W oczy ich kole Syonu páńskiego: Boday uwiedli/ják wiednie trawá/ Ktora wiec z muru wyrasta twárdego:

5. Trawá ktora to nie doczekáłá / Ażby od kosy poległá siekacey/ Ale przed czásem zmißczeć musiáłá Ogniem zbytecznym plánety goracey.

6. A ktora reki nie nápełniłá Zeńcowi w pracey swojey ochotnemu / Ani też rámion nie obciążyłá Nosßarzowi nieupracowánemu.

7. Wiec y ći ktorzy tedy mijáli / Błogosławieństwá pAná BOgá swego Robotnikom tym nie winßowáli / Mowiąc: pomoż Bog/ życzymy wam tego.

PSALM CXXX.

De profundis clamavi ad te Domine.

W Niezmierney swey ćießkości/ Náćie Páná swego Wołałem z głębokości Upadku mojego Pánie

głos moy rzewliwy Przyimi w uszy swoje/ Ráczmi być

mi być miłościwy Ná modlitwy moje.

2. Jesli nas z nieprawości Karáć będzieß Pánie/ Ktoż przed twojey srogości Sadem śie ostánie? Aleś skłonnieyßy záwżdy Nam do odpußczánia/ Aby ćie chwalił káżdy / Zá twe smiłowánia.

3. A yż ták łáská jego Grzeßnym jest gotowa/ Ogladam śie ná niego / Y ná jego słowá: Y z wießa

Tenże.

Auß tieffer noth schrey ich zu dir.

Z Głębokości grzechow mojich/ wołam k tobie miły Wysłuchay moje wołánie/ pokładam w tobie u-

Pánie/ fánie/ R. Skłoń uszy miłosierne twoje/ pomni ná

obietnice swoje/ słysß płáczliwe prozby moje.

2. Będzießli miał ná báczności / náße wßelákie krewkości :/: Jesli w swey spráwiedliwości / będzieß sądził náße złości ✻ Tedyć śie nie ostoi żaden/ ktoryby był zbáwienia pewien/

go żądośćia Dußá ma pożąda / A niż straż co z teßknością Switánia wyglada.

4. Niechże śie co chce dzieje / Izráelu w Pánie Kłádź záwżdy swe nádzieje / Vznaß smiłowánie: Pan Izráelá swego Jest wykupićielem/ Onże y grzechow jego Sam jest zgłádzićielem.

 ták

ták my ćiebie Páná swoiego/ czekamy czásu káżdego. *** 4. W tobie miłośierny Pánie/ Izráel składa ufanie :/: Bo u ćiebie moc zbáwienia/ u ćiebie moc wykupienia. 5. Bog Izráelá wybránego/ Pan káżdego swego wiernego/ wykupi z grzechu wszelkiego.

PSALM CXXXI.

Domine, non est exaltatum cor meum.

Nota Psalmu C.

PAN wieß Pánie/ że myśl moja Gorą niewylátywáłá/ Owßem y oczom nie dáłá Wyżey pátrzyć/ á niż twoją.

2. Wola świeta stanmoy niosłá: Nim śie ja ná wietße rzeczy Kásał nád rozum człowieczy/ Zkądby myśl hánbe odniosłá.

3. Ty wieß jákom unizony Był záwżdy w umyśle swoim/ Poddáiąc sie sądom twoim: Rowien bedąc zostáwioney

4. Dźiećinie/ ktorą z opieki Mátká puścilá inßemu : Izrael Pánu swoiemu Niechay ufa áż ná wieki.

Tenże: Nota Pieśni CXCIV.

PANIE/ kiedy ćie o co w swey potrzebie proße :/: Wieß żec sercá y oczu / hárdźie nie podnoße: O rzeczy śie wysokie/ ná świecie nie kuße/ leż ku tobie pokornie/ dźwigam nedzną duße.

2. Ják dźiećie nie wie nigdźie / jedno do máćierze :/: Po swe wßystkie potrzeby/ od tey wßystko bierze/ ták ja też twe dźiećiątko / niewiem gdźie proćz ćiebie/ Oyće moy/ Mátko moją/ ktory mießkaß w niebie.

3. Przetoż też ty strapiony/ miły Izráelu :/: Vfay w Bogu jedynym/ nie w omylnych wielu : Boć ná tym żaden wierny/ nigdy nie utráći/ gdyż Pan swym dźiatkam hoynie/ tu y w niebie płáći: Amen.

PSALM CXXXII.

Memento Domine David.

WSpomni Dawida pomni Panie/ Pomni ná jego trudnośći: Y w jakiey on gorliwości Vczynił śłubowánie/ A poprzysiągł twey miłości.

2. Mowiąc że do domu swego/ Niechce ni przez prog przestąpić / Ni ná swoie łoże wstąpić / Abym tám miał snu słodkiego Oczom swoim co postąpić.

3. Ażbym pierwey Pánu swemu Mieysce ználazł do mießkánia/ Gdźiebym Arke przykazánia Wniosł/ á tám Jákobowemu Bogu służył bez przestánia.

4. Oto słychálismy o tym Plácu / w Efráteyskiey źiemi / Ktorąsmy miedzy leśnymi Pádoły náleźli potym/ Miedzy polmi Jáhárskimi.

5. Podźmyß do przybytku jego / Vpadnimyß z uczćiwośćią / Przed jego Boską miłośćią : Cáłuymyß podnożek swego Páná slawnego mocznośćią.

6. Pánie powstań w mocy swojey/ Y wnidź do swego pokoiá/ Wnidź y sam y Arká twoją: Niechayże Kápłani twoji / Strzegąc przybytku podwoją /

7. Swiecą świetymi cnotámi: Tákże y coś łáskáwná nie/ Niech ćie bez przestánia Pánie Chwalą rádośćią pieśniámi/ Czyniąc o tobie wyznánie.

*** 8. Proße miłośćiwy Pánie/ Dla Dawidá sługi swego Od ćiebie pomázánego / Nie puszczay wzápámietánie / Coś obiecał dźećiom jego.

9. Przysiągł to Pan Dawidowi/ Mowiąc w prawdźie swey státeczney Máje-stat twoy ná czás wieczny Twojemu dam potomko-

wi: Niechay będzie w tym bespieczny.

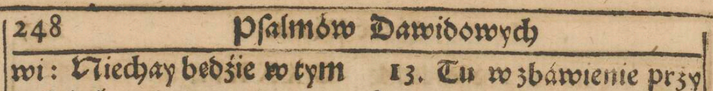
10. A bedąli dźieći twoie Słuchały słowá mojego/ Strzegąc Przymierzá świetego/ Wnuki y Prawnuki swoie Tronu swego krolewskiego/

11. Ogladáją dźiedźicámi/ Syonći páńskie kochánie/ W nim sobie obrał mießkánie/ Miedzy jego pálacámi/ Ma swe Pan roskoßowánie.

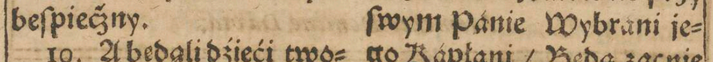
12. Tu obiecał obfitośći Vrodzáju wßelákiego/ Do żywnośći służącego: Tu rzekł karmić do syтośći Ν głodem zámorżonego.

PSALM CXXXIII.

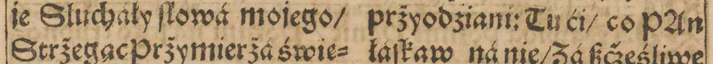
Ecce quàm bonum & quàm jucundum.

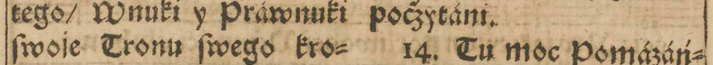
JAko rzeć piękna/ jáko rzeć przyjemna/ Pátrząc

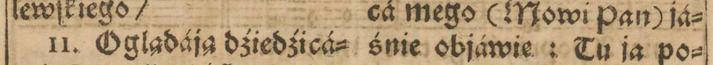
gdźie miłość pánuje wzajemna: A gdźie w ßczyrey

uprzeymości/ Brácia zgodliwi strzegą jedności:

Ták wdźięczny oley jest Bálsámowy/ Ciekąc z gło-

wy Aronowey.

2. Cie-

2. Ciekąc po brodźie Kápłaná Bożego/ Wonią swą zlewa śliczny kray ßat jego: Ták wdźięczne krople Hermońskiey Rosy/ pádá-

jąc ná wierzch Syońskí: Tám łáskę swą/ y wieczne zbáwienie/ Rozdawa páńskie przeyrzenie.

Tenże: Nota Pieśni CCLXXIV.

JAk jest rzeć wdźięczna y ućießona/ od świetego Duchá w Psalmie zchwalona.

2. Gdźie brácia w wierze/ w nadźieiey/ w miłośći/ są z sobą sforni/ z ßczerey uprzyimośći.

3. Jednomyślność sercá práwego májąc/ á duzßy krewkość mdleißych okrywáiąc.

4. Ták wdźięczny był on olyi bálsámowy/ wylány ná wierzch głowy Aronowey.

5. Co wiec płynął hoynie áż ná kraj ßáty/ áby był wzorem Chrystowey obiáty.

6. Ktorego Bog Oćiec ná ziemskie włości/ zesłał/ y oblał olejem rádośći.

7. Tákie też są rosy krople perłowe/ co pádáją ná gory Hermonowe.

8. Z nich są płodne grona winnicę páńskiey/ z nich rodzáine ßczepy Cerkwie Chrześćiáńskiey.

9. Tym ná rozkaz Boży/ y ßczeście płużą/ y wieczny przywilyi żywotá służą.

10. A ty w pośrzod zgodnych Báránku Pánie/ krolując/ we Zborze twym maß mießkánie.

11. Mile śie przechodząc miedzy wiernymi/ opátrujeß je dáry rozliczńymi.

12. Wonną Ewangelią je oblewaß/ ktorą y wßystek kray ziemie nápełniaß.

13. Karmiß żywą mánną Ciáłá swojego/ y nápawaß rosą boku Boskiego.

14. Odpuśćenie grzechow w nich pieczętujeß/ á pewnośćią łáski je koronujeß.

15. Pozwierzchnie przez sługi Domu twojego/ á w sercách przez dar Duchá náświętßego.

16. Z tąd płynie nádzieią zmartwych wſkrzeſzenia/ y wieczńego duſz y ciał uwielbienia.

*** 17. My też máłe ſtádko ludu twojego/ proſim ćiebie Paſterzá nawyższego.

18. Day nam w jednośći owczárnie twojey trwáć/ day nam w niebie z tobą ná wieki mieſzkáć: Amen.

PSALM CXXXIV.

Ecce nunc benedicite Domino.

EY nuż páńſcy ſłużebnicy/ Domu páńſkiego ſtrażnicy/ Dniem y nocą Páná chwalćie/ Imienia jego wzywayćie.

2. Ręce ſwe w świętobliwośći Wznoſćie do jego miłośći: Páná ſwego błogoſławćie/ Chwałą jego myśl ſwą bawćie.

Tenże: Nota Pieśni CX.

TOż teraz wyznawayćie/ Páná y chwałe mu wzdayćie/ ſłudzy páńſcy co káżdego/ dnia ſtawaćie w domu jego.

2. Podnieśćie wáſze ku temu/ręce mieſcu naświetſzemu/ błogoſławiąc Páná

3. A Pan ktory wſzytko ſprawił: Będźie wam też błogoſławił: Będźie z Syona ſwojego Ląd ná was wiele dobrego.

ćiebie z Syona ſwojego Ląd ná was wiele dobrego.

3. Niechći ſie Pan hoynym ſtáwi/ y z Syonu błogoſławi/ ktory ſtworzył nebo/ ziemie/ ſławne czyniąc ſwoje Jmię.

PSALM CXXXV.

Laudate nomen Domini.

CHwáłćie Páná ſwojego/ wy ktorzy mu ſłużyćie/ Chwałćie

ćie z ſerca prawego: Y wy/ ktorzy ſtoićie W domu Bogá náſzego/ W ścieniách przybytkow jego.

2. Chwalćie Páná/ bo dobry / Jmie jego śpiewayćie: A iż on ſam w cheć ſzczodry/ Ku czći jego wyznayćie: Jákob jego wybrany / Jzráel lud kochány.

3. Znam ja Páná że wielki/ A że nádeń inſzego/ Przyzná to narod wſzelki/ Niemáſz Bogá wiekſzego: Co chce wſzyſtko ſprawuje/ Niebem / ziemią kieruje.

4. On wyćiąga z ſkárbnice Straſznych ziemſkich przepáści/ Chmury/ dżdże/ łyſkáwice On wypuſzcza z ſwey gárści: On y wiátry z ſwojego Puſzcza ſkárbu ſkrytego.

5. On pierworodztwá wſzytkie Z ludźi y z bydłá pobił A przez kráje Egyptſkie/ Dźiwnych cudow nárobił/ Trapiąc Krola onymi/ Y z jego poddánymi.

6. On y ſławne narody/ Y z miáſty ich wywrocił / Onże bez swoich ſzkody Moca Krole okrocił: Sehon Amoreyſkiego/ Y Oga Bazáńſkiego.

7. Y wſzytkie Kánáneyſkie Krole mieczem wygládźił/ A ſyny Jzráelſkie/ Do ich ziemie wprowádźił/ Aby w niey dźiedźiczyli/ Y ná ſwobodźie żyli.

*** 8. Jmie twoje o Páne Má wſzyſtkie wieki ſłynie/ Y poki świátá ſtánie/ Pámiątká twa nie zginie/ Bo ſąd y cheć twa wſzędzie/ W ludu twym jáwna bedźie.

9. Pogáńſcy záś bogowie Że śrebrá y ze złotá/ Káżdy to o nich powie/ Są rąk ludzkich robotá: Vſtá y oczy máją/ Lecz ich nie używáją.

10. Wyryto je z uſzámi/ A przećie nic nie ſłyſzą / Poſtáwiono z nozdrzámi / A przećie y nie dyſzą: Tácyż co je ſtá-

wiała Albo y w nich ufają.

*** 11. Domie Izráelowy Wespołz domem Lewiego. Y domie Aronowy/ Wy chwalćie BOgá swego: Chwalćie go ze wßytkimi Jego śiś bojącymi.

12. Mowiąc/ niech ná Syonie PAn náß błogosłáwiony: Niech w swoim świętym domie Będźie od wßech chwalony. Hálleluja mu záwżdy Spieway z sług jego káżdy.

PSALM CXXXVI.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

CHwalćie Pána dobrego/ Náczynia chwały jego: Bowiem jego litości Trwa nywáją wieczności.

2. Chwalćie Bogá wielkiego / Wßytkich bogow wyßszego: Bo łáska swá podáie W wßystkie wieki y kráje.

3. Chwalćie Páná nád Pány Ludu jego wybrány: Abowiem miłośierny / A swym ná wieki wierny.

4. Tego co sam dźiwnymi Słynie cudámi swymi/ Chwalćie/ bo łáską jego/ Trwáczna wieku káżdego.

5. Tego/ co w swey mądrości Stáwił niebieskie włości/ Chwalćie/ bo wßyscy świeći Czćza jego wieczne chęći.

6. Y co ziemie śieroką Okrył woda głęboką: Bo hoynym jest w litości/ Poki zstawa wieczności.

7. Tego/ ktory sam z śiebie Wielkie świátłá ná niebie Sprawił/ chwalćie/ bo wieczny / A w dobroći státeczny.

8. Słońce/ by w dźień świecilo / Y jego pánem było: Chwalćie/ bo w dobroć wielki PAn/ co czuie wiek wßelki.

9. Miesiąc záś by z gwiazdámi Pánował nád nocámi / Chwalćie Páná dobrego Z wieczney dobroći jego.

10. Tego co zbił Egyptskie Pierworodzeństwá wßystkie: Bo chęć jego koniecznie Trwa/ y trwáć będźie wiecznie.

11. Co wyrwał Izráelá Z reku nieprzyjaćielá / Bo on z wieczną káżdemu Gotow łáską wiernemu.

12. Wywiodł swe niezmożoną Rękę/ w moc uzbrojoną / Y poki wiekow zstawa / W litości nie ustawa.

13. Tego co odchlań morską Rozćiął swą mocą Boską: Bo grunt páńskiey litości Záłożony w wieczności.

14. Srzodkiem prowádząc swego Izráelá milego: Bo w miłośierdźiu wieczny / Y w pomócy skuteczny.

15. Lecz Fáráoná z ludem Zátopił w morzu cudem: Bo srogi Bog złośnemu Wiecznie dobry dobremu.

** 16. Co puszczámi prowádźił Lud/ o ktorym sam rádźił: Bo łáską jego wielkości Nie ogárną wieczności.

17. Y co potárł tyrány/ By nie byli ich pány: A jego

Boskich chęći Wiek nie wydrże z pámięći.

18. Pobił Krole walęczne / Czyniąc swoie będźie wiecznie.

19. Sehoná wprzod możnego/ Krolá Amoreyskiego: Bowiem wiecznymi láty W miłośierdźie bogáty.

20. Potym y Bázáńskiego Ogá/ Krolá pyßnego: Bo w śile nieskończony / W dobroć nie pomierzony:

21. Y dał pyßne ich włości W dźiedźiczne ośiádłości : Bo miłośierdźie jego Nie ma końcá żadnego.

22. Swemu Izráelowi/ Wielkiemu kochánkowi: Bo PAn ná wieki rádźi Dobrże o swey czeládźi.

23. Co nas y w utrapieniu Ma ná páńskim bączeniu: Bo jego okazáłe Miłośierdźie/ w wiek trwáłe.

24. Nieprzyjaćielskiey złości Odjął nas z swey miłości: Zkąd miłośiernym słynie/ Chociá wßystko pominie.

25. Ten y ćiáłu wßelkiemu

kiemu Żywność dawa łáczneniu: Bowiem jego litości Przechodzą kres wieczności.

*** 26. Chwalćieß Bogá możnego / Wßytkich niebios wyßßego: Bo łáski jego wßędzie Ná wieki pełno bedźie.

PSALM CXXXVII.

Super flumina Babylonis.

SIedząc po brzegách Bábilońskiey wody Piękne Syońskie wspominając grody/ Rzewnośmy płákác wßyscy musili/ Ná wierzbach lutnie swe powiesili: Ale pohańſtwo dbając ná to mało/ Piośnki Syońskie śpiewáć nam kazało.

2. Lecz gdźie podobna/ áby pieśni páńskich Głos miał być słyßan w kráinách pogáńskich? Gdźie ćie zápomnie kráino świeta / Niech reká moją grác zápámięta: Niech jezyk uschnie/ jeśli ćie niewspomni/ Jeśli w początku wesela przepomni.

3. Pámietay Pánie co nam wyrządzáli Zli Edomczycy/ ják ná nas wołáli: Zágubćie ten lud / á miásto spalćie / Mury z sámego gruntu rozwalćie. Pámietay wściekłą srogość ich nad námi: Niech sey od ćiebie doznawáją sámi.

4. Y ty Bábylon odchraniay swey głowy / Y ćiebieć czeka upadek gotowy: Szczęśliwy ktoryć odmierzy złości / Coś nimi trapił nas bez litości: Szczęśliwi ktory odmierzy y winy/ Twoie o skáłe roztrącáiąc syny.

PSALM

PSALM CXXXVIII.

Confitebor tibi Domine.

SErce moje ćiebie Pánie Nie przestánie Wyznawać wßędzie: Rep.

Y przed krolmi ćie wysławiáć/ Y wystawiáć W pieśmách swych bedźie/ Z uczćiwośćią w twym Kośćiele/ Wyznam śmiele Jmie twe wzięte: Wyznam że jest milośierne/ W prawdzie wierne/ Słowo twe świete.

2. Boś ty imienia swego Náświetßego Nie zelżył słowem :/: Ledwom westchnął w swym frásunku/ Do ratunku/ Stałeś gotowem: Przetoż ćie Pánie wysławiáć Y wystáwiáć Bedą Krolowie: Słuchájąc co im dobrego Y milego Słowo twe powie.

3. Bedą twą/ Páná wielkiego/ Y sławnego / Moc wystáwiáli :/: Bedą o drogách twoich W pieśniách swoich Głośno śpiewáli: Jáko że ty bedąc Pánem Záwołánem/ Z swey wysokości Ná dół tu pogladać raczyß / Wßytko baczyß Ná tey niskości.

4. Chocia ná mie co przypádnie / Ty mie śnádnie Sam poratuieß :/: Z mych mie nieprzyjaciół mocy/ W swey pomocy/ Ty zachowuieß: Przedśiewźięćie moje Pánie/ Ná twe zdánie/ Spußczam bespiecznie: Niech śie wniweć nie obraca Twoją práca/ Day z łáski wiecznie.

PSALM CXXXIX.

Domine probasti me, & cognovisti me.

Nota Psalmu XXX.

TObie wßechmogący Boże Skryć śie we mnie nic

nie

me może: Lub ja śiedze/ lub ja stoje / Znaß y z daleká myśl moje: Chod moy/ odpoczywánie moje/ Wßytko to widza oczy twoje.

2. Jeßczem nie przemowił słowá/ A ty już wieß co zá mowá Z ust mych Pánie wyniść miałá. Twać reká uformowáłá Stan jáki jest ćiáłá mojego/ Skora zewßąd powleczonego.

3. Twey ták dziwney správwy Boże/ Doścignąć rozum nie może: Kedyß znikne Duchá twego? Kedy oblicza stráßnego? Jesli do niebá/ jesteś w niebie. Aleć y piekło nie bez ćiebie.

4. Choćbym też wźiął ránney zorże Skrzydłá/ y lećiał zá morże/ Y tám mie wymácaß śiądnie/ Y tam reká twa dopádnie. Jeśl: bym też ták myślił sobie W ćiemnych nocách ukryć śie tobie.

5. Zmylilbym. Noc náciemnieyßa Y ćiebie/ nád dzień jáśnieyßa: Cmá y nagestße ćiemności Swieca twojey opátrznośći. Náwet y ná to pátrzył wzrok twoy/ Jáki w mátce był początek moy.

6. Ten związek ćiáłá náßego/ Cud jest rozumu twojego: Dziwneß twoje czyny Boże/ Zaprzeć tego nikt nie może. Zadnać kostká táyna nie byłá/ Gdy mna jeßcze mátká chodziłá.

7. Gdziem rost kunßtownie wiązány/ Nikomu nie oglądány: Tyś napierwßa brełe ciáłá/ Y w jáki kßztałt wyniść miałá Widział: Y tyś sam w kśiegách swoich Wypisał postepek dni moich.

8. O Pánie toć známienite Sprawy twoje/ y obfite / Snádniey piasek porachuje/ A niż myśl twa wyßpieguje: Abowiem myśl twa myśli mojey Y zá naglebßa przepaść stoi.

9. Jesli wytracić maß wola Pánie / złych ludzi swawola/ Mowiąc/ precz odemnie wßyscy Idźcie/ mężoboycy brzydcy/ Y jáć śie nie kocham w złosnikách/ Woli twey świetey przestępnikách.

10. Bo ázaż śie ja nie brzydze

brzydze Tymi/ co je jedno widze/ Że ćie w nienawiśći máją/ Przećiw tobie przestawáją? Ach brzydzeć/ y pokim ná ziemi/ Przyjáźni nie powiode z nimi.

11. Boże doświadcz słudgi swego/ Przeyrzy go wnątrz w myślach jego/ Znáczay sercá y sumnienia/ Żeć droga złych do zginienia Nie ide przećiw woli twojey: Prowadź mie ty Pánie po swojey.

PSALM CXL.

Eripe me Domine, ab homine malo.

Pánie z swey wielkiey litośći Odeym mie niecnotliwemu/ Odeym od wśćiekłey okrutności Człowiekowi okrutnemu.

2. Ktory ná mie / to raz zdrádliwie W táyney rádzie práktykuje/ To záś drugi raz zápálczywie Woyská przećiw mnie ßykuje.

3. Podobien ostrymi zębámi Jádowitemu wężowi/ A chowáiąc jad pod wárgámi Podobien jest pádálcowi.

4. Pánie reku tákich złośnikow Rácz mie z łáski swey uchować/ A k woli myśli okrutnikow/ Nogam mym nie day ßwánkować.

5. Boć hárdzie ná mie zgotowáli Vtájone śidłá swoje/ Wßystkie śiećmi pozástawiáli Drogi/ ná zginienie moje.

6. Alemći ja ó tobie Pánie Rzekł: Yześ ty Bog moy mocny/ Vsłyßże prozb moich wołánie/ A bądź mi w zły czás pomocny.

7. Ciebieć ja Páná swego záwżdy Znam mocą zbáwienia swego: Tyś mie w potrzebie mojey káżdey Vniosł zdrowo y całego.

8. Nie dopußczayże ó moy Pánie Cießyć śie w swey dumie złemu: Niechay niecnotliwe stáránie Nie

idźie k myśli hárdemu.

9. Niech jadem ßkodliwey swey mowy Sámiß śie pozárażáją: Niech węgle spadßy ná ich głowy Wskuráć im nie dopußczáją.

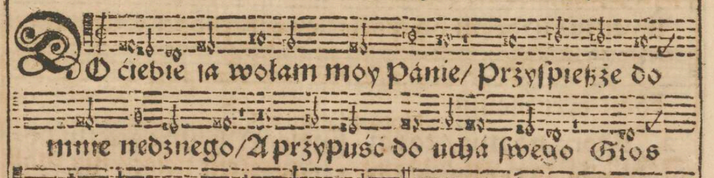
10. Człowiek zły gęby y kłamliwey/ Niech śie nie mocni ná źiemi/ Niechay káżdy niesprawiedliwy/ Speta śie złośćiámi swymi.

*** 11. Wiem to pewnie/ że śie Pan ujmie Zá krzywde utrapionego: Wiem że śie y bronić podeymie Chudźiny gwałt cierpiącego.

12. A będą ludźie sprawiedliwi Jmie pánskie wysławiali: Będą y dobrzy á cnotliwi W obliczę pánskie pátrzáli.

PSALM CXLI.

Domine clamavi ad te, exaudi me.

O ćiebie ia wołam moy Pánie/ Przyśpiesźże do mnie nedznego/ A przypuść do ucha swego Głos moy teskliwy/ y wołanie.

2. Przyimiże odemnie wzywáme/ Jáko nawonnieyße dáry/ Miásto wieczorney ofiáry/ Przyimi moich reku składánie.

3. Rácz Pánie z swey wielkiey litości Jezyk moy zapieczętować: Rácz pod straża ustá chować: Że nie zábacza przystoyności.

4. Nie dayże śie sercu mojemu Zá złym do złego unośić/ Nie day śie w pyche podnośić/ A woli ßczęściu wynoßącemu.

5. Milßeć mi dobrego karánie/ Niż gdy mi zły pochlebuje/ Bálsámem rzkomo smáruje: Milße/ choć ostre/ strofowánie.

6. A owßem o to proße Páná Żeby złość ludźi złośliwych/ W grzechách swoich niewstydliwych/ Widomie była pokarána.

7. Sędźiowie ich mnie

ßpiegowáli/ W skałách lochy upátrując/ Ostepy me przewiáduiąc: Choć rádo mym słußność przyználi.

8. Ták źiemie pługiem rozsypuja/ Ják śie we mnie moje kośći/ Poddáne zewßąd ćießkośći/ Od strachu śmierći rozstępują.

*** 9. Ale ć o moy Pánie do ćiebie Oczy me záwżdy wzgląd máją/ Ciebie ućiecżką swą znáją: Nie pchayże duße mey od śiebie.

10. Wybawże mię z śideł zdrádliwych/ Chytrże ná mie zástáwionych: Wybaw z śieći rozrzuconych Ná mie/ od ludźi niecnotliwych.

11. Niech śie zli sámi uplatáją W śiatkách własney swey chytrości: A mnie widząc ná wolności Niechay śie w sercách swych pukáją.

PSALM CXLII.

Voce mea ad Dominum clamavi.

Nota Psalmu C.

Páná wołam/ Páná proße/ Rece swe k niemu wynoße: Przed nim krzywde swą przekładam/ Jemu żal swey opowiádam.

2. Ledwie mi już duchá stánie/ Ale tobie mocny Pánie Swiádomo/ że bez winności Cierpie tákie doległości.

3. Po drogách gdźie mie widáją/ Sidłá ná mie zástawiáją: Poyrze w lewo álbo w prawo/ Nie stáwi śie nikt łáskáwo.

4. Jesli ućiec/ nie máß kędy/ Nieprzyjaćiel pełno wßędy: A nikt śie z tym nie opowie/ Że jest łáskaw ná me zdrowie.

*** 5. Do ćiebie ja Boże żywy Ućiekam śie nießczęśliwy: Tyś nádźieją/ tyś ná źiemi Dział moy miedzy żywiącymi.

6. Przyimi w ußy moy płácz srogi. Bo mie zewßąd zięły trwogi: Wyrwi mie z rekt ćießkiemu Nieprzyjaćielowi memu.

7. Zbaw więźienia duße

moje/ Abym wyznał łáſke twoje: Vżyią dobrży rádoſći/ Z twey przećiwko mnie litości.

Tenże: Nota Pſalmu CXLIII.

Głosem mym wołałem do Páná/ głosem mu prożbá ma oddana/ wyleje przed nim rzeczą swoje/ jemuß powiem tęw ktorey stoje/ wielką niebeſpieczność moje.

2. Choć duch we mnie ściśniony bywa/ twoy wzrok me ścießki upátrywa/ y widżi że ná tey drodze/ śidłá zły ſtawia gdżie ja chodze/ á to ku mey cießkiey trwodze.

3. Weyrzyß jedno ná práwą ſtronę/ á obaczyß jeſli mam obronę/ y uciekáć nie máß kędy/ bo nieprzyjaćioł pełno wßędy/ nikt nie dba o moje biedy.

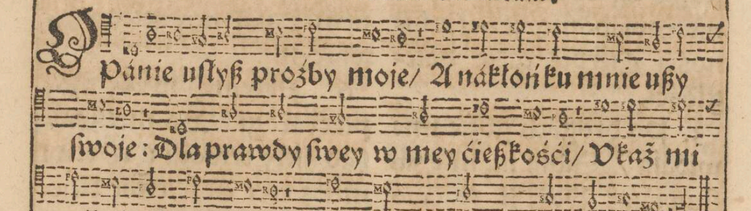
4. Przetoż idę do ćiebie Pánie/ mowiąc tyś jeſt moje ufánie/ tyś uciecżká/ tyś ná ziemi/ z wielkimi dobrodżieyſtwy ſwymi/ dżiał moy miedzy żywiącymi.

5. Miey báczność ná wołánie moje/ boć śie przed nędzą nie oſtoję: wyrwi mie tym co mi ßkodzą/ co złości ſwey ná mie dowodzą/ boć mie śiłámi przechodzą.

6. Wywiedź z ćiemnice duße moje/ ábym wyznawał chwałę twoje/ będą wierni rádość mieli/ że twą łáſkę ná mnie uyrzeli/ będą ćie chwalić weſeli.

PSALM CXLIII.

Domine exaudi orationem meam.

Pánie uſłyß prożby moje/ A nákłoń ku mnie ußy ſwoje: Dla prawdy ſwey w mey ćießkości/ Vkaż mi miłośierdżie twoje/ Słyß mie w ſwey ſprawiedliwości.

2. Nie wſtępuj w práwo z ſługą ſwoim/ Boć śie żaden przed ſądem twoim: Nie oſtoi w niewinności: Ráczey bądź nieprawośćiam moim Miłośćiw z ſwojey litości.

3. Oto źli trapią moje duße/ A ja y z ſwymi wiednąć muße: Dla nieprzyjaćioł ukryty W ćiemnych śie jáſkiniách nie ruße/ Rownie jákoby zábity.

4. A duch moy w tákowey ćießkości/ Dżiw że nie ſtydnie od żałości: Z tąd ná ćie pátrząc ſrogiego/ Zowąd śie lękając wśćiekłości Nieprzyjaćielá ſwojego.

5. Alem wſpomniał ná cżáſy one/ Zdawną wybránym poćießone/ W ktoryches cudá ſprawował/ Abyś był ſwoje poświęcone W cále y zdrowo záchował.

6. Przetoż ręce do ćiebie wznoße/ Zmiłuyże śie nádemną prośbę: Ciebieć cżeka utrapiona Dußá/ (ktorą zá ledwie noße) Ják dżdżą żiemiá upalona.

*** 7. Pośpießże/ á uſłyß mie Pánie/ Boć mi śił y duchá nie ſtánie: Pochwili mie będą w żiemi (Niebędżieli twe zmiłowánie) Szukáć miedzy umárłymi.

8. Niech te ráno ſłyßę nowinę/ Że tobie ufáiąc nie zginę: Náucz mie znáć drogi twoje/ Niechay złego zdáleká minę/ Wßák znaß ßczere ſerce moje.

*** 9. Pánie od nieprzyjaćioł ſrogich Wyrwi mie/ boś twierdzą ubogich: Náucz mie żyć w ſłowie ſwoim/ Náucz mie ſwych wyrokow drogich/ Boś ty ſam jeſt Bogiem moim.

*** 10. Duch twoy dobry niech mie ſprawuje/ Niech drogi me wßytkie proſtuje: Pánie dla imienia ſwego/ Day że dußą moją uczuje Zbáwienie ſwe ode złego.

11. A dla ſwojey ſpráwiedliwości Rozwiąż mie od wßech mych trudności: Znißczże w ſrogim gniewie ſwoim Wßytkie/ co mi czynią przykrości/ Ponieważ ja ſługą twoim.

Tenże: Nota Pieśni CCLVII.

WYsłuchay wieczny Boże/ prozby moje/ á nakłoń ku mnie świete uszy swoje: Według swey prawdy/ według swey litości/ rácz mie rátować w mojey doległości.

2. Niechćiey śie zemną Boże litościwy / práwem obchodźić: żaden człowiek żywy / ták świety nie jest/ áby ná twym sądźie / nie miał być w jákim wytknióny nieżądźie.

3. Oto zły człowiek trapi moje duße/ á ja w jáskiniách ślepych mießkáć muße/ świátłá nie znájąc: Rowien umárłemu/ pod niewidomą ziemie włożonemu.

4. W tákich fráśunkách/ y w tákich niewczásiech/ myślikem przedśie o dawnieyßych czásiech: Coś ty zá cudá czynił/ coś spráwował/ ábyś był w cále wierne swe záchował.

*** 5. Toć jest poćiechá mych trosk / y wzdychánia/ Czekam ja przedśie twego zmiłowánia: czeka ochłody dußá utrapiona/ jáko dżdżá czeka ziemiá upalona.

6. Wczás mie wysłuchay/ wczás mie rátuy Pánie/ już mi śił ledwie/ y dußę dostánie: Gdźie mie ty przeyrzyß/ jużem dawno w źiemi / y niech mie liczą miedzy umárłymi.

7. W tobie nádźieją/ w tobie myśli moje / tkwią wßytkie: A ty miłośierdźie swoje/ objaw nádemną/ á okaż mi droge / po ktorey chodząc beśpieczen być moge.

*** 8. Wyrwi mie z rekú nieprzyjaćioł srogich / obronco smutnych/ y twierdzo ubogich: Náucz mie w świetym żyć Zakonie twoim/ ábowiemeś ty sam jest Bogiem moim.

*** 9. Duch twoy prawdźiwy niechay mie spráwuje/ y droge k tobie prostą ukázuje. Prze slawe swoje rozwiąż mie z trudności / á użyy zwykłey nádemną litości.

10. Weźmi w opieke dußę moje smutną / nieprzyjaćielską okroć myśl okrutną: Znißcz je ná ziemi w srogim gniewie swoim/ a pomni/ Pánie/ żem ja sługa twoim.

PSALM CLXIV.

Benedictus Dominus Deus.

Nota Psalmu XVIII.

BądŹ uwielbiony Pánie skáło mojá / Ktorys wyćwiczył rece me do boiá: Ktorys záwżdy mnie w boju krwáwym Pokázował śie strożem káśkáwym: Niepryjaćioły iż władam swoimi/ Że słyne sławnym y miedzy obcymi: Wiec że narodom wielkim pánuje/ Twojey to łásce ja przypisuje.

2. Coż wżdy jest człowiek że go ták ßánuješ/ Że mu chcesz táką Pánie pokázujesz? Márác jest człowiek / á láty swymi Zrownywa z źiemmi mijájącymi. Pánie schyl niebá/ á spuść śie ku ziemi/ Tkni gor/ á poydą dymámi czarnymi. Biyże piornem/ pußczay swe strzały Ná lud niechetny do twojey chwały.

3. Ściągni reke swą/ wyrwi mie z powodzi / Wyrwi z rąk złego/ niechay mi nie ßkodźi: Boć słowá jego są niewstydliwe/ A spráwy záśie wßytkie brzydliwe. A ja ćie Panie nowymi pieśniami Wysławiać bede/ tákże y geślami: Ciebie co Krolom zbáwienie dawaß / A przy Dawidźie w potrzebie stawaß.

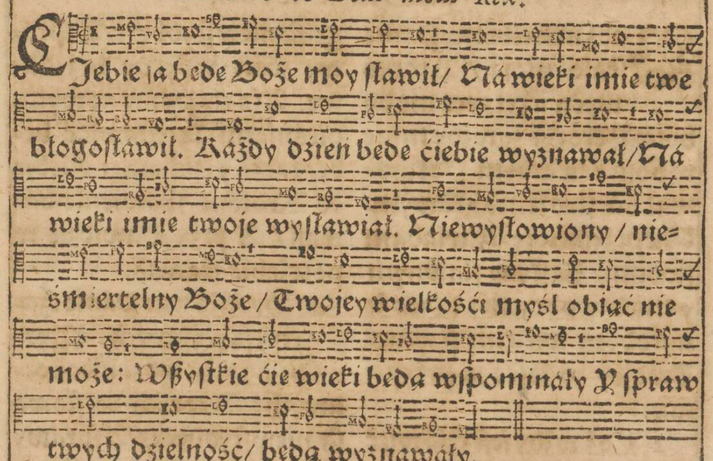
4. Broń że mie Pánie czásow nießczęśliwych / Wyrwi mie z reku ludźi niecnotliwych: Ktorych to słowá są niewstydliwe/ A spráwy záśie wßytkie brzydliwe: Niech nam synowie stáną ják zielone Látorośleczki nowo náßczepione: A corki jáko odrzwi Bożego domu/ z mármuru ryte śliecznego.

5. Niechay ßpiklerze w pełni záwżdy stoją / Niech hoyność znáją zá hoyność ćią twoją: Tysiącámi śie niech stádá rodzą / Niech woły gładkie pod jarzmy chodzą: Trwogi zábiegow żadnych niech nie znamy/

Niechay ogromney trąby nie słychamy. Co ma te dobrá/lud to ßczęśliwy / Bo Pánem iego jest Bog prawdziwy.

PSALM CXLV.

Exaltabo te Deus meus Rex.

CJebie ia bede Boże moy sławił/ Ná wieki imie twe błogosławił. Káżdy dzień bede ćiebie wyznawał/ Ná wieki imie twoje wysławiał. Niewysłowiony / nieśmiertelny Boże / Twojey wielkości myśl obiąć nie może: Wßystkie ćie wieki bedą wspominały Y spraw twych dzielność/ bedą wyznawały.

2 Ozdobá chwały twey nieślychána/ Y moc wßechmocna z cudow uznána/ Z ust mych nie wyidźie : y świát twey chęći Nie spuśći wiecznie z swojey páśmieći. Tyś miłośierny/ do gniewu leniwy / Tyś łáską ßczodry/ y wßytkim życźliwy/ Niemáß ták w świećie lichego stworzenia / Coby nie żyło z twego opátrzenia.

3. Spráwy ćie twoje w głos wyznawáią / Twoji ćie wierni czćić nie przestáią : Zacność Krolestwá twego y śiły Roznoßąc / świátu by jáwne były: Twoje Krolestwo ták jest założone/ Że go nie zgwałcą wieki nieskończone: Ty upádłego ná nogách postáwiaß / Chorego zdrowia dobrego nábawiaß.

4. W tobie oczy swe wßelkie stworzenie Trzyma: bo z ćiebie ma pożywienie. Gdy ty otworzyß rękę w hoyności / Wßytko śie náje áż do sytości: W drogách swych wßytkich jest PAn spráwiedliwy / We wßytkich spráwách dźiwnie litośćiwy. Blisko tych záwżdy Pan/ co nań wołáią / Ktorzy go sercem uprzyimym ßukáią.

5. Pobożnym wßytko Pan czyni kwoli/ Od wßytkiego je złego wyzwoli: Chętliw swym sługom/ále záś złemu Srogość ukaże swoje káżdemu : Páme chwalić ćie bedą ustá moje/ Bedą y wßyscy imie świete twoje/ Co jedno żywi/ wielbić bez przestánia/ Ná wieki wiecznie / bez wßego ustánia.

PSALM CXLVI.

Lauda anima mea Dominum.

CHwal dußo ma Páná swego/ Podług swojey mo-

żności: Poki jedno świátá mego/ Jego pańskie zacności Jezyk moy sławić będzie Y o nich śpiewáć wßędzie.

2. Krolowi/ choćiaß możnemu/ Rádze wam nie ufaycie: Człowiekowi śmiertelnemu Vfáć / mylnością znaycie: Nie pomoże on sobie/ Pogotowić wiec tobie.

3. Jáko rychło dußá jego Wyprowádźi śie z ćiáłá Ziemiá według práwá swego Ziemie w śie będźie brálá. : A twe płonne nádźieje/ Wiátr niewiem gdźie rozwieje.

4. To człowiek błogosławiony / To mi człowiek ßczęśliwy/ Co páńskiey pewien obrony/ A co mu Pan chętliwy: Ten co tylko jednemu Vfa Bogu swojemu:

5. Bogu co niebo wysokie Swą możną ręką spráwił: A co też morze głębokie/ Z kręgiem ziemskim postáwił/ Y cokolwiek jásnymi Swiát okrył piory swymi.

6. Ktory prawdę záchowuje

wnie Słowa swego świetego: A o krzywde śie ujmuje Człowieká ubogiego: Ogłodniałym chleb dawa / Więźnie z okow wybawia.

7. Pan oczy záśłe ćiemnośćią Nowym świátłem dáruje: Pan skurczone doległośćią Láskáwie opátruje/ Kocha śie PAn w cnotliwych / Kocha y w sprawiedliwych.

8. Pan jest strożem przychodniowi/ A śierotom piástunem: Pan ná pieczy ma stan wdowi/ Bedąc mu opiekunem: Onże to wszytko zgłádzi / Co myśl złego urádzi.

9. Krolować w tobie ná wieki Bedzie PAn / o Syonie: Bog twoy z swojey ćie opieki Nie spuści / á w obronie Swey ćie strzedz bespiecznego Chce/ do cząsu wiecznego.

Tenże: Nota Psalmu CXXVIII.

Chwal duszo moją Páná / Páná iśćie chwálić/ ja bede / y pokim żyw śpiewając go sławić; Nie ufayćieś w książętách/ áni pokładayćie/ serca w ludźiách / áni śie ná ich moc spuszczayćie.

2. Bo skoro duch z człowieká do ziemie śie wraca/ á myśl jego zárazem wnieweć śie obraca / lecz to błogosławiony kto ku swey pomocy / Bogá Jákobowego czeka we dnie w nocy.

3. Ktory niebo y ziemie y morze zbudował / I tym co w nich jest/ á w prawdzie nigdy nie zwánkował/ sad czyni udrecżonym / chleb dawa láknącym/ dawa Pan wolność wszytkim więźnie ćierpiącym.

4. Pan sam wzrok dáje ślepym/ y sam Pan podpiera Upádłych / w swey obronie cnotliwych zawiera: W sprawiedliwych śie kocha; przychodniom/ śierośćie/ y wdowam Pan pomaga/ w ich każdym kłopośćie.

5. Złośliwych zaśie ludźi z gruntu wykorzenia/ Pan/ ktory y Krolestwá swego y zbáwienia / kresu żadnego nie ma/ Bog twoy o Syonie/ z narodu do narodu, wielki ná swym Tronie.

Tenże: Nota Pieśni CXCIII.

Tobie nieśmiertelny Pánie/ poki mi żywotá zstánie/ y ustá beda śpiewały/ y myśli serdeczne grały.

2. Ná krole śie nie spuszczayćie/ Smiertelnemu nie ufayćie/ bo ten nie pomoże sobie/ pogotowiu áni tobie.

3. Skoro duch wynidzie z ciáłá / Ziemiá ziemie bedzie brákłá: á náśe plonne nádzieje/ po powietrzu dmá rozwieje.

4. To człowiek práwie szczęśliwy/ komu sam Pan jest chętliwy/ á on też tylko jednemu/ ufa Pánu Bogu swemu.

5. Ktory piękne niebo spráwił/ y ziemie z morzem postáwił/ y cokolwiek ogniestemi/ świát obłápił mury swemi.

6. Ktory prawdy strzeże wiecznie / krzywdy nie lubi koniecznie: głodne chlebem opátruje / wieźnie z okow rozwiezuje.

7. PAn oczy záśłe ćiemnośćią / obdárza nową świátłośćią / PAn niedołężnych rátuje / PAn spráwiedliwe miłuje.

8. Pan jest strożem przychodniowi / Pan śirote y stan wdowi / ma ná pieczy: Tenże zgłádzi / co zły w głowie swey urádzi.

9. Krolestwo / Syońska szkáło / twego krolá bedzie trwało / poki słońce gorolotne / poprowádzi látá wrotne.

PSALM CXLVII.

Laudate Dominum, quoniam bonus est.

Rany wiążąc zdrowie przywodzi/ On wßytkich
gwiazd liczbe ma w głowie/ Y każdą swym imie-
niem zowie.

2. Bog náß jest Pan wielkiey możności/ Nie ujęty w swojey mądrości: On pokorne ná gore sadza/ Hárde nádoł z hańbą sprowadza: Pánu dźięki czyniąc śpiewayćie/ Y ná wdzięcznych arfách mu grayćie: Ktory z burze ziemie dżdżem chłodźi/ Trawe buyną po górách rodźi.

3. Ktory żywność dawa zwierzętom/ Y co nań wołáją kruczętom Nie pátrza on ná bystrość koni/ Ni oká zá ßermierzem skłoni: W tych śie kocha co mu státecznie Służą/ á nań każa bespiecznie. Jerusalem chwal Páná swego/ Y ty Syon Bogá wiecznego:

4. Ktory z miedźi bramy twe kował/ Synom twym dobr wiele zgotował: Pokoiem twe ustał gránice/ Tłustością cie karmiąc pßenice: Ktorego gdy ziemiá wyroki Słyßy/ pełni je bez odwłoki. Swiát by wełną śniegiem odźiewa/ Srżoń ják popioł po nim rozśiewa.

5. Lod miece ják bláchy łupáne/Zimno jego komuż wytrwáne? Rzeczę słowo á lody táją/ Wienie wiátr á wody wzbieráją. Ten wyroki swe Jákobowi Dał/y sądy Izráelowi: Żadney ziemi PAn śie nie stáwił Ták łáskáwie/ ni praw swych zjáwił.

PSALM CXLVIII.

Laudate Dominum de cœlis.

Duchy prozne śmiertelności Daycie cześć ná wysokości/

sokości/ Panu ze wßech nawyższemu/ Pánu niewychwalonemu: Y wßyscy Anjołowie jego/ Y wßytkie woyská wyznayćie go Słońce y koło mieśięczne/ Wyznayćie go gwiazdy wdzięczne.

2. Niebo pięknie záśklepione/ Wody wzgore záwießone. Winna chwałe naświetßemu Daycie imieniu Páńskiemu: On ći wyrzekł swe świete słowo/ A świát stánął záraz gotowo: Ku wieczności wßytko spráwił/ Nie zmieni śie co ustáwił.

3. Y wy Páná chwalić maćie Smocy/ co w górách mießkaćie: Y wielorybowie z wámi/ Ktorzy gráją pod wodámi. Párá/ tákże ogień gorący/ Y grad/ y śnieg z niebá płynący: Y prętkie duchy wichrowe/ Ná páńskie słowá gotowe.

4. Gory y polá znizone/ Drzewá płodne/ drzewá płonne: Zwierzętá/ bydło/ robacy/ Y odźiani pierzem ptacy: Krolowie/ wßyscy przełożeni/ Ná sądy ludzkie wysadzeni/Wolne Rzeczy pospolite/ Y Xiążętá známienite.

5. Y ty kwitnąca młodości/ Y ty doyrzała stárości: Daycie Pánu cześć społecznie/ On sam godzien chwały wiecznie: Jego sławá wyższa jest niebá/ On nam jáko Pan dał co trzebá: A my jego lud wybrány/Spiewaymy mu Psalm podány.

PSALM CXLIX.

Cantate Domino canticum novum.

Pieśń nową Pánu záśpiewayćie/ Wßyscy go we-

społ

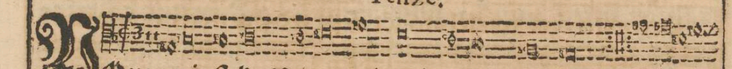

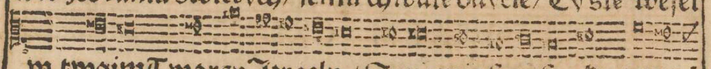
2. Jmie jego ſwiete wyznayćie / Przy bebniech ná piſzćałkách grayćie: Chwalćie go wdźięcznymi cytrámi / Chwalćie go y pieśniami Bowiem PAn lud ſwoy miłuje/ Wßelkim dobrym opátruje / Nágotował mu zbáwienie / W jego utrapienie.

3. Wierni ſie cießćie w ſwey zacności/ W ſwych pokojách żyſćie w rádości: Chwalćieß go/ mieć w reku trzymáiąc/ A im pochutniwáiąc / Ná pomſte pogáńſkiey złości/ Y ſtłumienie ich hárdości: Ná Krolow ich zholdowánie / Y Xiążąt zjimánie.

4. Abyśćie według piſánego/ Práwá od Bogá wydánego/ Pohánce niewierne ſadźili / Krzywdy ſie ſwey zemśćili. Z czegoby chwałá wiecznemu Bogu roſła á wiernemu Ludu jego ſławá wieczna/ Y rádość beſpieczna.

Tenże.

2. Chwal-

2. Chwalćie imie jego świete w ſwoim Zborze :/: Ná ſerdecznych geślach / ſławćie go w ſwym korze/ ná ſerdecznych arfách/ cześć onemu dayćie/ że ſie PAn w ſwym ludu kocha/ pewnie znayćie/ od niego pokorni zbáwienia czekayćie.

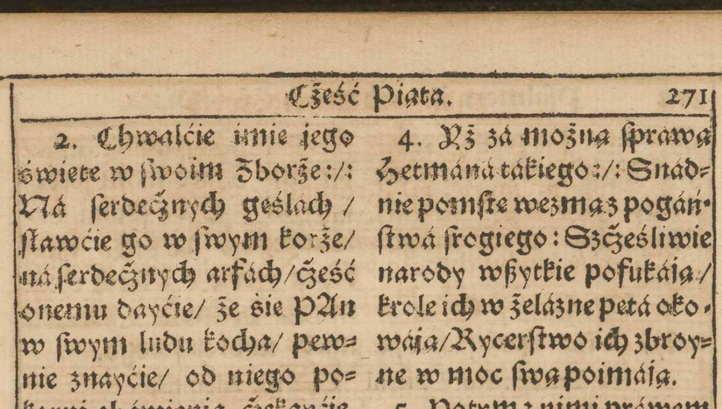
3. Rozrádują ſie też świeći w chwale jego :/: W pokojách ſwych beda ućießeni z tego/ w uśćiech ſwych rádości boſkich pełno máją/ oſtre mieczе w reku/ ku boiu trzymáią/ wßákże ná obronie páńſkiey przeſtawáią.

4. Yż zá można ſprawá Hetmáná tákiego :/: Snádnie pomſte wezmą z pogáńſtwá ſrogiego: Szczęśliwie narody wßytkie pokukáią/ krole ich w żelázne petá okowáią/ Rycerſtwo ich zbroyne w moc swą poimáią.

5. Potym z nimi práwem poſtąpią piſánym :/: Aby mieprzyjaćiel każdy był ſkarániym/ á tác bedźie chwałá/ wßyſtkim świetym jego/ yż tak zwyćiężyli sprzeći wniká ſwego / zá możnym rátunkiem Páná wßechmocnego.

PSALM CL.

Laudate Dominum in Sanctis ejus.

2. Ogromnymi bebnámi/ Y wdźięcznymi lutniámi: Krzyklíwymi trabámi/ Przyjemnymi Cytrámi/

Chwal-

Chwalćie Páná nawyżßego: Niech ßtorty y regały pełny głos niosą chwały Monárchy wßechmogącego.

3. Niechay y Symfonały / Nie przestawaią chwały: Z cymbały roskoßnymi / Z pieśniámi serdecznymi / Owa Páná nawietßego / Wßelka rzecz ktora żywie / Niech cześć mnoży chętliwie / Chwalćie wieki tworce swego.

Tenże: Nota Pieśni CLXXI. Albo ták

Páyćie Bogu wielkiemu cześć w jego świątnicy / chwalćie go z mocy jego / wierni służebniey.

2. Chwalćie ná rozpostárćiu jego wielmożności / chwalćie go według jego wielkiey dostoyności.

3. Chwalćie trąba y bębnem / Arfą / piszczałkámi / niechay PAn serdecznymi czczon będzie lutniámi.

4. Organy / y cytry / y wdzięczne Cymbały / niechay głos wydawáią pełen Páńskiey chwały.

5. Niechay będą wßelákie náciągnione strony / áby Pan wßech Zastępow był od nas wielbiony.

6. Niech duch wßelki wysławia Páná: Páńie twemu / niech będzie cześć ná wieki / Imieniu świętemu.

Psálmow Dawidowych Koniec.

HYMNY álbo PIESNI DUCHOWNE.

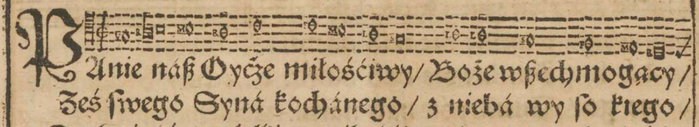
A naprzod

NA ADWENT,

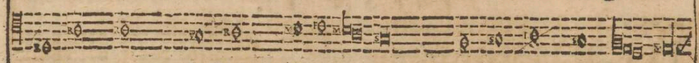
To jest,

Ná Pámiątkę Przyścia Páná nászego JESUSA CHRISTUSA.

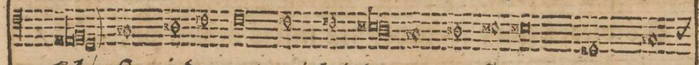
PIESN I.

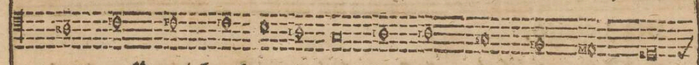
PAnie náß Oyćze miłośćiwy / Boże wßechmogący / Teś swego Syná kochánego / z niebá wy só kiego / Studnicáś ty wielkiey miłości / rátuy w doległości / Gal. 4. 4.

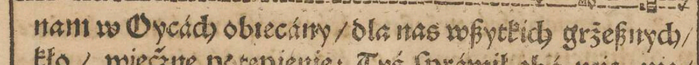
tobie my grzeßni dziękujemy / Zmiłuy śie nád námi. zesłał dla zbáwienia náßego / Zmiłuy śie nád námi. á przywiedź ku wiecznev rádości / Zmiłuy śie nád námi.

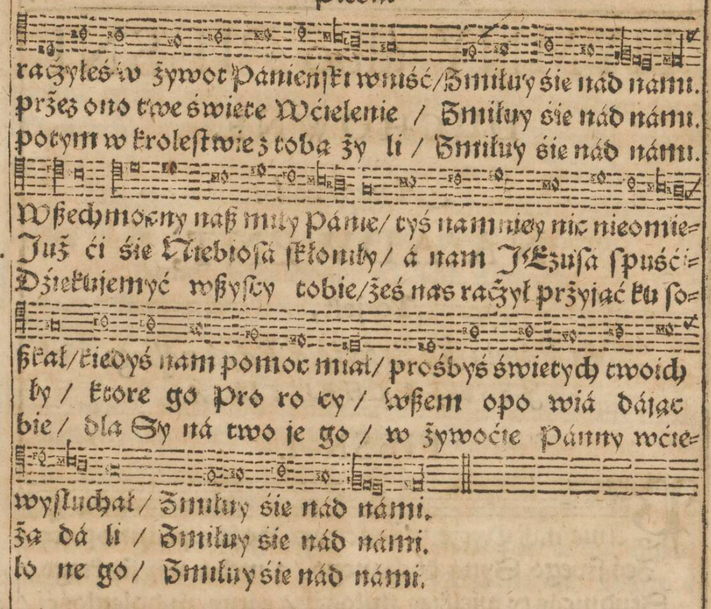
Chryste jedyny / z niebá do nas zesłány / z dawná Człowiek zásłużył / zá grzechy ktore czynił / śmierć / pie- Joh. 3. 16. Rom. 5. 12. 11. 6. 23

JEZV naslodßy / Synu Boży namilßy / day nam

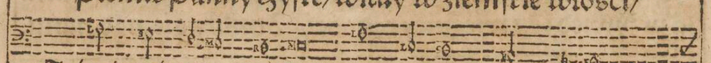

nam w Oycách obiecány / dla nas wßytkich grzeßnych / kło / wieczne potępienie: Tyś sprawił zbá wie nie / byśmy przez twe wcielenie / śmierći wieczney u ßli /

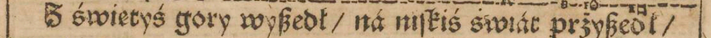

raczyłeś w żywot Panieński wnisć/Zmiłuy śie nád námi.
przez ono twe świete Wćielenie / Zmiłuy śie nád námi.
potym w krolestwie z toba żyli / Zmiłuy śie nád námi.

Wßechmocny naß miły Pánie/ tyś nam niey nic nieomie-
Isai.45.8. Już ći śie Niebiosá skłoniły/ á nam JEzusá spuśći-
Dziękuiemyć wßyscy tobie/żeś nas raczył przyjąć ku so-

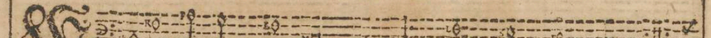

ßkał/kiedyś nam pomoc miał/ prośbyś świetych twoich
by / ktore go Pro ro cy / ßwem opo wiá dáiąc
bie/ dla Sy ná two je go / w żywoćie Pánny wćie-

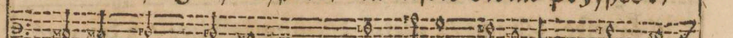
wysłuchał / Zmiłuy śie nád námi.
ża dá li / Zmiłuy śie nád námi.
lo ne go / Zmiłuy śie nád námi.

PIESN II.

WItay Jezu Chryste/ z niebieskiey ſáſnośći / R.
Plemie Pánny czyſte/witay w ziemſkie włośći/

Ephes. 4.9. Z świetyś gory wyßedł / ná niſkiś świát przyßedł /

ćießym śie z bliſkiego / Zbáwienia náßego/ Bo ma-
my z czego.

Isai.9.2 Matth. 4.14. 2. Náwiedźiłeś grzeßne w okrutnem wieźieniu :/: Nowiny poćießne / o ludzkim Zbáwieniu / ßc Raczyleś zwiáſtować/mor śmierći zepſować/cierpiąc nedze wielkie / daleś dobrá wßelkie/ byś nas zbogáćił.

Gen. 3 15. 3. O Pánie nád Pány / Syn nawyższego :/: W ráju obiecány / wnet wieku pierwßego/ ßc Chcąc nas uweselić / raczyłeś śie wćielić / przyjąłeś krewkośći / náße oprocz złośći / z wielkiey litośći.

Hebr. 4 15. 4. Coż ćie porußyło / żeś śie ták umiżył? :/: Coż przymiewolilo/ żeś Pan ſługom służył / ßc Szczera ku nam miłość/ żeś chciał spráwiedliwość/ ſtrácona nam wrocić / gniew Boży odwrocić / ſirowy od nas.

Matth. 20.28. 5. Grzech náß zárázliwy/ tobie nas nie zbydźił:/: Sad twoy ſpráwiedliwy / tobie nas nie zbrzydźił ßc O dźiwna miłości / krom náßey godności / żeś śmierć podjął sroga/ chcąc być w Niebo droga / nam grzeßnym ludźiom.

Isai. 45. 8. It 64. 1. 6. Byś niebo przełomił/ Prorocy żądali :/: Byś śie ná świát skłonił / wierni ćie wołáli / ßc Żebyś utrapione / grzechem obćiążone / z niewoli rátował / y z námi obrował / Zbáwićielu náß.

2. Tim 1. 9.10. 7. Co śie náz náczyło / od Oycá przed wiekiem :/: Wßyſtko śie ziśćiło / gdyś śie stał człowiekiem/ ßc Szátan porażony / Pan Bog uwielbiony / Człowiek pomoc czuje / z tego śie ráduje/ Zbor Chrześćiáński.

Marc. 16.16. 8. Kazałeś znáć dawáć / áż do gránic ziemie:/: Wßyſtkim opowiádáć / przyjemne zbáwienie / ßc Cney Pánnie Syońskiey / dußy chrześćiáńskiey/ w głos opowiadaycie / o Krolu znáć daycie/ mowiąc ták do niey:

Zach 9. 9. Matth. 21 5. *** 9. O Corko Syońska / wßyſtkich wiernych Zborze:/: Oblubieńco Páńska / przywitay w Pokorze ✣ Krolá nebieskiego / y spráwiedliwego / ktory ćie náwiedźił / łáſka swa poprzedźił / nád godność twoje.

10. Wymiłż przećiwniemu / w Wierze / w státecznośći :/: Odday Pánu swemu / wdzięczne powolności ✣ O dußo wybrána / w pobożność ubrána / gośćiá niebieskiego / wpuść w gmách sercá twego / mowiąc do niego:

*** 11. O Pánie przez twoie/ná świát śie skłonieme :/: Otwierdź z námi swoje zbáwienne złączenie za Oczyń z nas dom sobie/ day nam mieszkáć w tobie/ z świátá mizernego/ wwiedź nas do bżeżesnego/ pálacu swego/ A.

PIESN III.

Nu kom der Heyden Heyland.

Isai. 49. 6.

PRzyidź ó Zbáwieme Pogáńskie/ Jezu Dźiecie Pánienskie/ Niech śie wszytek swiat dziwuje/ Bo rzez nową Pan gotuje.

2. Nie z krwie ni z ciáłá męskiego/ ále z Duchá świętego/ Bog śie raczył w ciele stáwić/ Mátke dźiewicą zostáwić.

Matth. 1. 18. &c.

3. Pánná Synà porodźiłá/ Pánienstwá nie stráciłá/ pełná cnot/ bo w niey Pan chwały/ miał májestat okazały.

4. Płod żywotá Pánienskiego/ Syn Bogá nawyższego/ prawdźiwy BOG/ człowiek práwy/ podiął śie stráconey spráwy.

Iohan. 16. 28.

5. Przyszedł od Oycá wiecznego/ y záś odszedł do niego/ Gdźie y nas bierze do siebie/ śiadszy ná práwicy w Niebie.

Johan. 5. 18. Philip. 2. 6.

*** 6. JEZV rowny Oycu swemu/ pomoż ludowi twemu/ niech łáską y twa moc wieczna/ wszytkim będźie pożyteczna.

7. Twoy żłob niech nam świeci jáśnie/ niech twa chwałá nie gáśnie/ Day wzrost w wierze/ day w godności/ wnisć do niebieskiey rádości.

Isa. 6. 3. 1. Joh. 5. 7.

*** 8. Chwałá Oycu nawyższemu/ czesć Synowi wiecznemu/ chwałá duchowi świętemu/ BOgu w Troycy jedynemu/ Amen.

PIESN

PIESN IV.

Da kommen solt der Welt Heyland.

Luc. 1. 26.

PAN Bog z nieba wysokiego/ Gábryelá sługe swego/ wyprawił z poselstwem wdźięcznym/ wszemu świátu pożytecznym.

2. Do kráju Gálileyskiego/ do Názárethu slawnego/ gdźie Márya poślubiona/ byłá Józefowi żoną.

3. Od Bogá bedąc posłány/ Archánioł do świętey Pánny/ Ten mż záczął z nią rozmowy/ Tymi ją pozdrowił słowy:

4. Zdrowá bądź umiłowána/ z łáski od wielkiego Páná/ Bog z toba/ błogosławiona/ ze wszech niewiast ulubiona.

5. Pánná gdy posłá usłyszałá/ z wielkim strachem rozmyślałá/ jákieby to pozdrowienie/ jákieby było zjáwienie.

6. Lecz ją Anioł łágodnymi/ pocieszał słowy swoiemi/ twa Márya prozna trwogá/ ználázłáś łáskę u Bogá.

7. Poczniesz y porodźisz Synà/ w nim ustánie ludzka winá/ y daś Jezus imie jemu/ bo jest Zbáwiciel káżdemu.

8. On bedźie zwan Nawyższego/ Synem/ jemu Oycá jego/ Dawidá Tron dány bedźie/ by krolował wiecznie wszedźie.

9. Zátym Márya spytáłá/ nie bedęli mężá znáłá/ to ták dźiwne obiecánie/ jákim śie sposobem stánie?

10. Odpowiedźiał Anioł Boży/ sam śie Duch Swiety w to włoży/ moc to spráwi nawyższego/ porodźisz Synà Bożego.

11. Oto szósty miesiąc zchodźi/ ják Elżbietá Synem chodźi/ bo u Bogá wszechmocnego/ nie máss nic niepodobnego.

12. Gdy to Panna zrozumiała / ná Bożą śie wolą dáłá / Dwom sługá Pánámego / stań śie podług słowá twego.

13. A ták w jey świetym żywoćie / nád zwyczay było poczęćie / Bog wźiął krewkie człowieczeństwo / Pánnie zostáwił Pámieństwo.

*** 14. O JEZV błogosławiony / z námi spowinowácony / záczynay w nas dobre spráwy / á koniec / y wwiedź do twey sławy / Amen.

PIESN V.

Menschen kind merck eben.

NEsoło śpiewaymy / Boga wysławiaymy / iż nam Galat. 4. 4. Syna swego / jednorodzonego / z nieba postáć raczył / gdy czás pełny bacżył.

2. Adwent Páński mamy / ktory wyznawamy / w liczbie być Czworáki / cielesny dwojáki / dwoy kształt duchownego / wybránym własnego.

Ioh. 1. 14. *** 3. Pierwszem przyśćiem w ćiele / spráwił Pan weśele / zbáwienia ludzkiego / do śiebie káżdego / wołał á w swey mocy / náśię niosł niemocy.

4. S soba Oycá swego / y Duchá świetego / jáwnie nam pokazał / y chrzćić ták rozkazał / Cnot ná sobie sámym / dał wzor swym wybránym.

5. Początk swych wyrokow / dowodźił z Prorokow bysmy weń wierzyli / y przezeń ożyli / śmiercią piekło zboržył / Niebo nam otworzył.

*** 6. Drugie przyśćie jego / przez Ducha Swiętego / do duśe wybráney / słowem powołánćy / y do odrodzonych / w jedno zgromádzonych.

Matth. 28. 19. 7. O tem słowy swemi / ták przyrzekł Boskiemi / Mat. 18 20. kedy w Jmie moje / dwoje albo troje / pospołu zásiedą / mnie z sobą mieć będą.

Apoc. 3. 20. Ioh. 14. 23. 8. Ná drzwi serc kołace / chce z nas mieć pálace / á kto go miłuje / słow jego przestrzega / ten z Oyca y z niego ma gośćią pewnego.

9. Kędykolwiek wchodźi / tám Duch świety rodźi / wnetrzne oświecenie / prawe Bożych czynienie / pod krzyżem weśele / y świętych cnot wiele.

Ioha. 8. 50. 10. Ták z Oyty świetymi / przed láty dawnymi / duchownie przebywał / y w nich swoy byt miewał / dzień jego widáli / w nim śie rádowáli.

*** 11. A gdy śmierć nádchodźi / Trzećiem Przyśćiem wchodźi / po Duśe wiernego / gdy sługe swoiego / gdy Anioły stáwia / gdy śie y sam zjawia.

Act. 7. 56. Luc. 16 22. 12. Ták przyszedł / ták swemu / wyznawcy stálemu / Szczepanowi wrotá / otwárł do żywotá / ták nieśli weśeli / Lázárzá Anjeli.

Luc. 21. 34. 13. Ná toć nam czuć kazał / dla tego zákazał / doczesnych frasunkow / y niemiernych trunkow / bo dniá przyśćia jego / nie wiemy pewnego.

*** 14. Czwarty Adwent bedźie / gdy ná sąd przybedźie / krol wieczney sławnośći / w dźiwney wielmożnośći / z Anioły świetymi / z woyski niebieskimi. Matth. 25. 31. It. 24. 29.

15. Zásroży twarz swoje / ubierze we zbroje / czyn gniewu swojego / ná pomśte grzeßnego / bez wßelkiey litości / bedźie karał złości. Sap. 5. 18.

16. Od obliczá jego / ziemiá z pláczu swego / zbieży / niebo minie / y ich mieysce zginie / á księgi wprowádzą / z ktorych dekret dádzą. 2. Petr. 3. 10. Apoca. 20. 12.

17. Tám wielcy y máli / stáną / áby dáli / początek życia swego / y z słowá márnego / tám bedą zjáwione / mysli zátájone. Matth. 12. 36. 1. Cor. 4. 5.

18. Dźień on czas Bożego / ráchunku wálnego / dźień wielki / dźień srogi / dźień płaczu / dźień trwogi / cne spráwy zapłáci / á złość wiecznie strácí.

*** 19. Dla tego my czuymy /

my/ná sąd śie gotuymy/z uczynkámi swymi/ z wiáry idącymi / ná modlitwách trwaymy / ták Páná czekaymy.

20. Ráczdáć Pánie Chryste / nam sumnienie czyste / bym w dzień przyścia twego / ná cie łáskawego/z pociecha pátrzyli/wiecznie z toba żyli/ Amen.

PIESN VI.

Taż Nota.

Genes. 3. 15. Item 22. 18.

TOś nam życzliwy / Oyče wiecznie żywy/ cześći oddawamy/bo od ciebie mamy / twego jedynego/Synámilszego.

2. Nád wszystko mniemánie / tákie zmiłowánie / bo miásto ostrości / przeciw ludzkiey złości / ná wszytkie narody / sprawił Bog swe gody.

3. Co gdy ułożono/ wnet czás náznáczono / w táyney rádzie jego / czás pewny torego/ miał przyść Chrystus w ciele / ná ludzkie wesele.

4. Záraz o tey sprawie / dano znáć łáskawie / w Ráju Adámowi/wiec Abrahámowi / potym Pátryárchom / y Judskim Monárchom.

5. Ci wierzac státecznie / á prágnąc serdecznie / Bogá widzieć w ciele / wołáli nań śmiele / mowiąc / wspomni Pánie/ ná swe obiecánie.

6. Rosedrzyi Niebiosá / niech zbawienna rosá / upádnie ná ziemie / niech Páńskie plemie/ przyydzie/ y ná głowe / zetrze moc wężowe. Isai. 45. 8.

7. A gdy námieniony/czás był wypełniony/ Syn mądrość wiecznego/Oycá niebieskiego / ják rzekł / ták sie stáwił/y lud swoy wybáwił.

8. BOG przyjął kształt sługi/ sług złych płácąc długi / by nas z Oycem zgodził / z Pánny sie národził / náße oprocz złości / miał wszytkie własności. Gal. 4. 4. Phil. 2. 7. Hebr. 4. 15.

9. Rowny bostwem swemu / Oycu przedwiecznemu / czym nie był / tym sie stał/czym był / być nie przestał/ wznioss przez swe zmiżenie/ ludzkie pokolenie.

*** 10. Chwałá Chryste tobie/ w dziwney twey osobie/ z Oycem / z Duchem Swietym / w Bostwie niepojetym / w wiedź nas z swey miłości/ do wieczney rádości/ Amen.

PIESN VII.

Genes. 3. 15.

WSzyscy wierni śpiewaymy/chwaląc Bogá swego/ A w sercách ponawiaymy/ Swiety Adwent jego/

Genes. 22. 18.

w Ráju przyobiecány / Oycu Adámowi / Y często powtarżany wiernych narodowi.

Ioh. 3. 16.

2. Bog śie z ßczerey miłości / zmiłował nád námi :/: Widząc nas z wysokości / być w piekle Więźniámi / Rom. 5. 16, 17, 18, 19 1 Cor. 15. 22. ** Przez Adámá pierwßego / śmierć y potępienie / przez Adámá wtorego / żywot y zbáwienie.

Luc. 1. 26.

3. Co BOG w táinej swey rádzie / postánowić raczył :/: To ziścił gdy sposobny czás tego obaczył: ** Do Máryey wysławßy/ Archánioła swego / á jemu urząd dawßy / poselstwá wdzięcznego.

4. Zdrowá bądź ukochána z łáski tworcy swemu :/: Ze wßech niewiast wybrána do wielkich spraw jemu/ ** Ták rzekł Anjoł / Pánná go/ze drżeniem słuchálá / A z pilnością poselstwo jego uważálá.

5. Lecz Anjoł rzekł / ná strone/odrzuć Pánno trwogi :/: Ciebie wźiął pod obrone / BOG nád wßemi Bogi/ ** Oto Synà w czystości/ porodziß wielkiego/ á názwieß z spraw własności/ JEZUS Jmie jego.

6. Ten będzie obwołány / Synem nawyższego :/: Jemu da Pan nád Pány / rząd świátá całego / ** W Dawidá przodká swego / májestácie śiędzie/ á do wie-

ku wieczнego / wßytkim władáć bedzie.

7. To przyimuiąc dźiewicą / poważnie pytálá :/: Jákoż ja Krolewicá / tego bede miálá? ✠ Rzekł Anjoł Duch w cie wstąpi / á moc nawyższego / cieniem cie swym obstąpi / y dowiedźie tego.

8. W tym sie Pánná oddála / w mor Stworzyćielowi :/: Y te odpowiedź dálá / jego Anjołowi / ✠ Jam jest sługá gotowá / Pánu niebieskiemu / niech sie stánie twá mowá / ná wieczną cześć jemu.

9. Tám Bogu ustąpiłá / własność przyrodzona :/: Tám sie wiáry zjáwiłá / tájemnicá oná ✠ Bog sie ná świát pokazał / w ćiele objáwiony / Z kąd Anjelski y ludzki stan uweselony. 1. Tim. 3: 16.

10. Porządnie obesłano / wßystkie świátá włości :/: Y Pogánom znać dano / o Páńskiey bytności / ✠ Wiáre przyjeli w niego / á on zmogßy sławnie / ßátáná okrutnego / wstąpił w niebo jáwnie.

✠*✠ 11. Chwalmy Bogá serdecznie / wesoło śpiewáiąc :/: Jego chwały społecznie / sobie pomagáiąc / ✠ Chwalmy go zá dar drogi / Synázesłánego / wielki náß Bog nád Bogi / wielkie Jmie jego.

PIESN VIII.

Nota Pieśni IV.

1. Ioh: 5: 20. JEzus Chrystus Bog prawdźiwy / stáwił sie nam miłośćiwy / kiedy raczył z niebá zstąpić / á z námi sie społem złączyć.

1. Tim. 3. 16. 2. Chcąc áby świát był zbáwiony / Bog jest w ćiele objáwiony / zá sprawą Duchá Swiętego / dla wykupienia náßego.

3. Słowo z ćiałem sie złączyło / Pánnie ćzystość zostáwiło : iśćieć nád rozum człowieczy / sprawił BOG ták dźiwne rzeczy. Ioh. 1. 14.

4. Bo gdy Pánná uwierzyłá / moc Nawyższego sprawiłá / Weyrzał Bog ná Luc. 1. 35: 48.

jey zniżenie / Duch świety sprawił wćielenie.

5. Wyßedł od Oycá wiecznego / wßedł do domu Páneńskiego : zá zbroje wźiął z Panny ćiało / áby swych záchował cało.

6. Wyßedł z żywotá ćzystego / ják z pálacu krolewskiego / Jáko obrzym ku bojowi / ßedł ná pomoc człowiekowi.

Hebr. 2. 14. 7. Y zwyćiężył Diabłá złego / śmierć / piekło / wßytke mocjego : ćym był wßytek świát záráził / to Zb. wićiel y z nim skáził. Col. 2. 15.

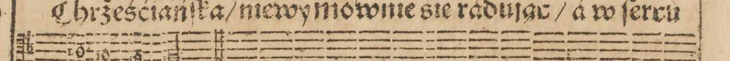
✠*✠ 8. JEZV rowny Philip. 2. 6. Oycu swemu / pomoż przyrodzeniu mdłemu : Vlecz sam náße krewkości / podług niezmierny miłości.

6. O JEZV Chryste z lutości / ktoryś sie począł w ćzystości / błogosław nam / obroń złego / domieść Krolestwá wiecznego / Amen.

PIESN IX.

WEsel sie Corko Syonska / śpieway dußo wierna

Zach. 9. 9. Chrześćiańska / niewymownie sie ráduiąc / á w sercu tryumfuiąc.

2. Oto twe wieczne zbáwienie / oto twoje usprawiedliwienie / jedźie do ćiebie ná lichy / ośluy twoy Krol ćichy.

3. Odday słußny pokłon jemu / podday sie w moc Pánu niebieskiemu / on z skárbu własney záßugi / zbogaca wierne sługi.

4. On zgromi niepryjaćiele / ktorych ty maß zewßąd bárzo wiele / y morzem / y ziemią śnádnie / y nikoem ják chce władnie.

5. Do Narodow pokoy jego / krew świádectwem pryymierza wiecznego / on więźniom z dołu bez wody / pomoże do swobody.

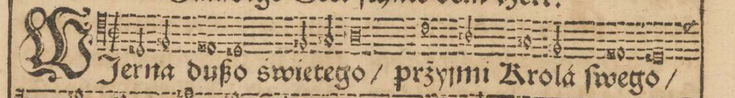
✠*✠ 9. Dźiękuymy Bogu náßemu / á chwały wzdawaymy

my záwße jemu / iż nam spełnił / co ślubował / żywot w'ęczny dárował.

7. O Chryste Krolu miebieski / ráczże nas wspomagáć lud swoy ziemski / á w swojey sprawiedliwości / day nam wieczne rádości.

PIESN X.

Gläubige Seel schaw dein Herr.

WJerna duszo swietego / przyjmi Krolá swego / zbywcay wiecżney niewoli / w niego wierż / á żyw jemu kwoli / mázac cześć przyścia pierwszego / wyglądáy ná sąd idącego.

2. Kázde serce wybráne / z swymi / y ná wieki zostánie z nimi. Matth. 28. 20.

á Bogu oddáne / miey rádość miey wesele / że sie Bog twoy pokazał w ciele / á iż sie z tobą zeymuje / gdy duchownie w tobie kroluje. 1. Tim 3. 16.

3. Dla nas sie ná świát spieszył / áby nas ucieszył / z grzechow / z smierći wybáwił / pokoy y żywot wieczny sprawił / upad Adámá pierwszego / náprawił z miłosierdzia swego. 1. Tim. 1. 15.

4. Moc szátánska zepsował / mdłych ludzi rátował / wybráne przyprawuje / á w nich sobie mieysce gotuje / y ná swiecie mieszka Joh. 14. 18. 23.

5. Gdzie raz to słońce wznidzie / nigdy nie odeydzie / Bożey zbáwiennej zorze / gwałt wszystkiego świátá nie zmoże / áni piekielne ciemności / nie ogárna wieczney świátłości. Matth. 16. 18.

6. Tym sie świátłem cieszyli / o nim wzglos mowili / Prorocy Boży świeći / w ludziach budząc do niego chęći / by corychley powstawáli / á świátłość niebieską witáli. Isa. 9. 2. Soph. 3. 14.

7. Powstań Jeruzalemie / wznieś sie z ciemney ziemie / Isai. 60.

ziemie / do twojego podwcyá / wschodzi słońce / wschodzi cześć twojá / do twey zorże Narodowie / gromádno idą y Krolowie.

*** 8. W świetle chodząc nie błądzimy / Chrystusem sie rządzimy / jemu sie oddawáymy / nabożnym go sercem żądaymy / bliskie jest 1. Ioh. 2. 18.

świátá skonánie / zostań z námi JEZusie Páme.

9. Bysmy w Wierze wzrost bráli / w cnotách sie wzmagáli / bliźnie swe miłujący / á ná twoje Przyście czujący / day nam o Chryste łáskawy / uyrzeć świátłość niebieskiey slawy / Amen.

PIESN XI.

PAnie JESV Chryste przez twoje Wcielenie / rácz nam dáć prosimy Boskie pożegnánie.

2. Day bysmy sie ciebie / ták rozmiłowáli / żebysmy cześć dźwáłe samemu wzdawáli.

3. A potym żywocie / przyjmi nas ku sobie / gdyż náßá Nádzieją położona w tobie.

4. Abysmy sie tám szczęśliwie oglądáli / czegosmy z rádością / tu oczekawáli / Amen.

PIESN XII.

CHwalebny jest Bog Narodu Izraelskiego / iż uczynił odkupienie ludu swego. Luc. 1. 68.

2. Y podniosł upádłą moc Zbáwienia náßego: w Domu Dáwidá sługi wiernego swego.

3. Ták jáko to był obiecał / przez ustá świętych / proroków swoich od wieku záwße wzietych.

4. Iż nas miał wybáwić od Nieprzyjaciół náßych / ktorzy nas też trapili czásow wßeláких).

5. A chcąc użyć nad Oycy miłośierdzia swego / me zápomniał Testámentu naświętszego.

6. Przysiege Abrahámowi Oycu naszemu / ziścił dawszy to już ludowi swojemu.

7. Byśmy będąc z rąk nieprzyjaciół wybáwiem / mogli mu służyć mężym nie ustrászeni.

8. W świątobliwości/ w sprawiedliwości przed nim chodząc/ przez wszystkie dni náśe żywot świety wiodąc.

9. Ty Dziecie będzieś zwan Prorokiem nawyższego / Poydzieś przed Pánem / gotuiąc drogi jego.

10. Oznáymuiąc o zbáwieniu ludowi jego / Przez odpuszczenie grzechow z dobroci jego.

11. Przez niezmierne miłośierdzie Bogá nászego / ktory zstąpił dla nas z niebá wysokiego.

12. Aby oświecił ktorzy w ciemnościách śiedzieli / y tych ktorzy także w cieniu śmierćiu byli.

13. Sprawuiąc nogi náśe czásu wszelákiego / ku drogam zbawiennym pokoiu wiecznego.

*** 14. Bądźże wieczna chwalá Bogu Oycu nászemu / Synowi jego y Duchowi świetemu.

15. Ták iáko ustáwiczne byłá od wieczności / Niechay będzie wieczne jego wielmożności/ Amen.

NA BOZE NARODZENIE.

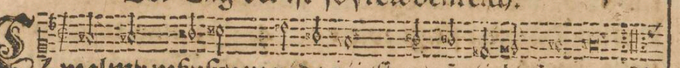
PIESN XIII.

Pánie náś zrzodło od wieczności/ etc.

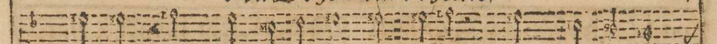
Pátrż Pieśni CV.

PIESN XIV.

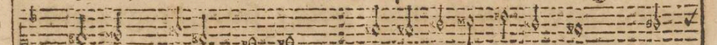
Der Tag der ist so frewdenreich.

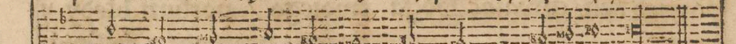
Chwalmy wszyscy w rádości/ stworzyciela swego / R: Iż z wielkiey życzliwośći/ zbáwienia ludzkiego/

Dzieciątkiem śie narodził/ a proroctwom dogodził/

swoim Narodzeniem/ z máiestatu zstąpiwszy/ Bo-

stwo wieczne złączywszy/ z ludzkiem przyrozeniem.

Ioh. 1. 1. 14. 2. O dziwne z Niebá wyśćie/ Adámá wtorego :/: Cudowne w ćiele przyśćie/ Monárchy wiecznego / ✣ Ráduią śie Anieli/ y spiewáią weseli/ ná cześć swoiey swemu / yż ludzkie pokolenie/ przez to swe narodzenie/ odiął czártu zlemu.

Isai. 7. 14. Ier. 9. 6. 3. Izáiaś powiedział / że śie miał narodzić :/: Anioł Pánnie powiedział / że go ma urodzić / ✣ Náder szczęśliwa Pánná / ktora ná to obráná / z domu Krolewskiego/ by Mátká Bożá byłá / Rządce nam porodziłá/ dworu niebieskiego.

Luc. 2. 4. 4. Jozef z Augustowego / z Máryą Dekretu :/: Szli do Bethlehem swego/ Miástá Názárethu / ✣ A tám czysta dziewicá / powiłá Krolewicá / ktory płácąc długi/ w księgi wieczne niebieskie/ w towárzystwo Anjelskie/ nas w wodzi swe sługi.

5. Pátrż jákie to zniżenie / Páná nawyższego :/: Pátrż jákie wymiszczenie / Krolá wszechmocnego / ✣ Ten co w Niebie pánuje / w lichym żłobie nocuje / uwiniony w płatki / obroki wszem dawáiąc / w bárwy przyodziewáiąc / rozmáite kwiatki.

Luc. 2. 8. 14. 6. Anioł Pásterzom zjáwił / gdy stad dogladáli :/: Yż śie już ná świát stáwił / ktorego żądáli / ✣ Zwiástuie wam wesele / BOG śie pokazał w ćiele / w Bethlehem znaydziecie / w pieluszki uwinione / á w żłobie położone / to z Máryą Dziecie.

7. Cześć Bogu w wysokościách/ Anjeli śpiewáli :/: Ná ziemskich Ludziom włościách/ pokoy zwiástowáli/

wali / ✠ Słyszącо Páńskim słowie / kwapliwi Pásterzowie / do Dawidowego / miásteczká prżybieżeli / nowiny powiedzieli / chwaląc Bogá z tego.

*** 8. Chryste Krolu niebieski / od Oycá posłány :/: Odkupićielu ludzki / narodzony z Pánny ✠ Day nam pokoy swoy drogi / oddal ßátánskie trwogi / od stádá twojego / potłum bledy y złości / prowadź z częstych trudności / do Ráju wiecznego / Amen.

PIESN XV.

Taż Nota.

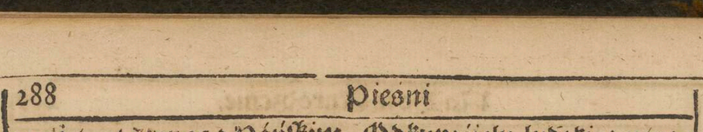
Ein Kindelein so löbelich.

1. Tim. 1. 15. Isai. 9. 3. 6.

NArodźił śie Chrystus PAN / grzeßnym ná zbáwienie :/: A Syn Boży nam jest dan ná obweselenie / ✠ By był ná świát nie prżyßedł / nigdy by był nie wyßedł / człowiek z potępienia : O nadrożßy JEZUśie / nád grzeßnymi zmiłuy śie / pomoż do Zbáwienia / Amen.

PIESN XVI.

Danckſagen wir alle GOtt.

JUż teraz wßyscy spiewaymy / á Chrystusowi dźiękujmy: Bo on nam raczył / prżez Narodzenie / ſtráwić od dyablá wybawienie.

Hebr. 2. 14.

Záśpiewaymyß mu już wdźięcznie / Chwalmyß go wßyscy serdecznie / dla zmiłowánia / y wykupienia / ktore mamy z jego národzenia.

Luc. 2. 14.

Jemuß prżysłuża śpiewáć z Anjoły w rádości / chwalá Bogu ná wysokości.

2. Chry=

2. Chryste Páne náß jedyny / Bogu Oycu / Synu rowny / Tobie my nedzni / chwale wzdawamy / ze wßemi twojimi wybránymi :/: Bo prżez cie świát jest uczynion / y káżdy człowiek jest stworżon / ktorego żywiß y záchowywaß / bo w swey mocy niebo y ziemia maß / ✠ Tobieć słußna jest śpiewáć z Anjoły w rádości / chwalá Bogu ná wysokości.

Col. 1. 16, 17.

Hebr. 1. 2, 3, 10.

PIESN XVII.

Taż Nota.

DZieki juß wßyscy wzdawaymy / Páná Bogá wyslawiaymy / yż sie objáwił / y ná świát stáwił / á z ßátánskiey mocy nas wybáwił :/: Spiewaymy mu ná cześć wdźięcznie / chwalmy go wßyscy serdecznie / bo nam zbáwienie / prżez národzenie / spráwił y prżez swoje mnieczenie ✠ Páná wyznawaymy / wyslawiaymy w rádości / Chwalá Bogu ná wysokości.

Hebr. 2. 14.

Matt. 1. 21.

2. Bedąc Bogiem wiekuistym / Synem Oycu jednoistym / nie uczynionym / ani stworżonym / ále dźiwnym sposobem zrodzonym :/: Prżezeń wieki wystawione / y wßytkie rzeczy stworżone / on opátruje / on je spráwuje / on w niebie / on ná ziemi pánuje ✠ Páná wyznawaymy / wyslawiaymy / chwalá Bogu ná wysokości.

Psal. 2. 7.

Hebr. 1. 3. 10.

Col. 1. 16, 17.

3. Prżed ktorym Kory Anjelskie / y wßyskie hufy niebieskie / kolem stawáją / wolą konáją / á zá dźiedźicznego Páná máją :/: Ten zniżony pod Anjoły / nas wźiął zá swe prżyjaćioły / w swym świetym słowie / nas brácią zowie / już nam służą niebiescy posłowie ✠ Páná wyznawaymy / wyslawiaymy w rádości / Chwalá Bogu ná wysokości.

Dan: 7: 10:

Heb: 2: 9, 11. Ioh. 15. 15. Hebr. 1. 14.

4. Mocny Obrżym z wysokości / biężąc do boju w niskości / zbroję nedznego / ciáłá náßego / wźiawßy / zjáwił moc rámienia swego :/: Smierć podjá=

wſzy / śmierć zwojował / á nam nowy rod zgotował / nas ożywiáiąc / grzechy zmywáiąc / swoie świętobliwość nam dawáiąc / ✠ Páná wyznawaymy wyſławiaymy w rádości / Chwałá Bogu ná wyſokości.

Iohan. 10. 10. 5. Mocą swą wstał / uśiadł w niebie / by nas rátował w potrzebie / cześć ciáłá iego / mamy sławnego / dawa z Nieba y Duchá

Gal. 5. 22. swiętego :/: Duch Wiáre y miłość rodźi / y do iedności przywodźi / sługi dáruie / sercá sprawuie / słowem y świątościámi mocuie ✠ Páná wyznawaymy wyſławiaymy w rádości / Chwałá Bogu ná wyſokości.

PIESN XVIII.

Taż Nota.

1. Z wſzyſcy z serca cáłego Chwalmy Páná Bogá swego / Yż nam zbáwienie / czártu zgienienie / sprawił przez swe świete narodzenie / ✠ Spiewaymy z Anioły Hymn weſoły w rádości / Chwałá Bogu ná wosokości.

2. Chryſte Pánie náß dźiedźiczny z Oycem dwáły godny wieczny Ciebie ſámego / z sercá cżerego / chwalemy w gromadźie ludu twego ✠ Spiewaymy z Anioły Hymn weſoły w radości / Chwałá Bogu ná wyſokości.

✠✠ 6. Chwałá bądź Oycu wiecznemu / ták śie w nas kochaiącemu / yż Synáá swego / namileyſzego / dał / á z nim ſkarb Kroleſtwá wiecznego :/: Chwałá Synowi Bożemu / chwałá Duchowi świętemu / w Boſtwie jednemu / Bogu prawemu / wiecznemu / świętemu / chwalebnemu ✠ Páná wyznawaymy wyſławiaymy w rádości / Chwałá Bogu na wyſokości: Amen.

3. ChRyſte przez cie świát ſtworżony / Przez cie człowiek uczymony / Ty opátruieß / ſam o nim czuieß / Ty dla niego w niebie plác gotuieß ✠ Spie-

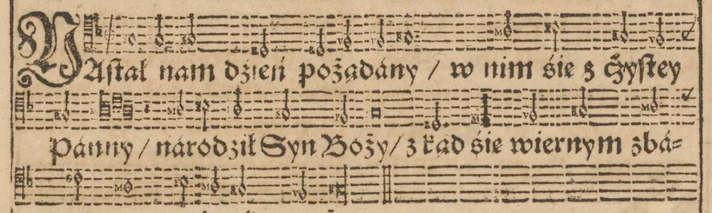
Ioh. 1 10.

Ioh. 14. 2.

waymy

waymy z Anioły Hymn łá BOGV ná wyſokoweſoły w rádości / Chwa- ści.

PIESN XIX.

Nastał nam dzień pożądány / w nim śie z czyſtey Pánny / národził Syn Boży / z kąd śie wiernym zbá-

wienny / pożytek mnoży.

2. Ktoremu Xiężyc / y gwiazdy / z słońcem ſłużą záwżdy / ktorego duchowie / chwała niebieſcy / chwalą Cherubinowie.

Hebr. 1. 6.

Hebr. 1. 10. Philip. 2. 7.

3. Ten / co wieczne ſtworżył Látá / w niſki wßedł kray świátá / kßtałt ſługi lichego / przyjął Pan wyniſßczywßy ſiebie ſámego.

Tit. 2. 11.

4. W nim śie oświećiłá Boſka nam zbáwienna łáſká / uczac nas wßech tego / byſmy grzech porżućiwßy / ßli do dobrego.

5. O byſmy to mogli ſámi uważáć jáko z námi / Bog śie obyść raczył / że nas y zá

Rom. 8. 16. 32.

dźiatki wźął / y win przebaczył.

6. Niepoſłete zmiłowánie / dźiwne ratowánie / godne dźiękowánia / godne

7. Widząc Pan BOG ludzkie złości / błędy y trudności / widząc záwiedzenie / nas wßech od początku wiecznych / w wieczne więzienie.

8. Z czego nas áni własna moc / ni Anielſka pomoc / nie mogłá wybáwić / Tám Pan Bog swą wßechmocność / raczył objáwić.

9. Niewinny podjął śie złości / przyjąwßy krewkości / ciáłá człowieczego / potężne śmierć y czártá zwáłczył ſrogiego.

10. Wtory Adam ſam Pan z Nieba / pierwßego jáko trzebá / Adámá ratował / y nád zwyß tytuł

1. Cor. 15. 47.

BOżych dźieći dárował.

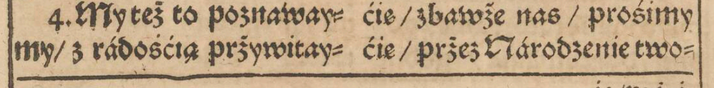
11. Bá co mu ludźie ná ziemi / z Anioły świetymi / piosińkámi rádości / oddawaymy serdecznie náße wdzięczności.

*** 12. Bądź cześć tobie Chryste Pánie / zá twe zlutowánie / żeś nas raczył zbáwić / y w początie dźiatek swoich w Niebie postáwić: Amen.

PIESN XX.

BOdy śie Chrystus národźił / wßemu świátu dogo-

Luc. 2. 4. dźił / Anieli mu śpiewáli / Bogu cześć oddawáli / Pánná Syná począła / Chrystusá porodźiła / Pánieństwá nie straciła.

2. W Bethlehem śie národźił / ktorego wßyscek świát był / leżał powity w żłobie / BÓG w dźiwney swey osobie / Niebem nie ogárniony / wźiął sługi pogárdzony / kßtałt dla náßey obrony.

3. Anieli objáwili / Pásterzom te nowiny: Do Bethlehem bieżeli / tám JEzusá uyrzeli / uyrzawßy cześć mu dáli / á Bogu dźiękowáli / iż Jezusá poználi.

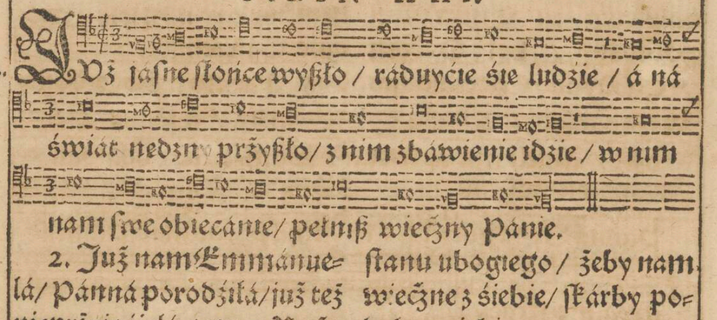
4. My też to poznawaymy / z rádością przywitaymy / nie wstydźmy śie nágiego / á ták ubożuchnego: dla nas ći to on sprawił / że śie tu ná świát stáwił / by nas grześniki zbáwił.

5. Vczynił to dla ćiebie / byś z nim wiecznie żył w niebie / k memuß przystap / nie boy śie / dla grzechow nie strácháy śie: Bo to u niego znaydźieß / iż grzechow twych pozbędźieß / á ku zbáwieniu przyjdźieß.

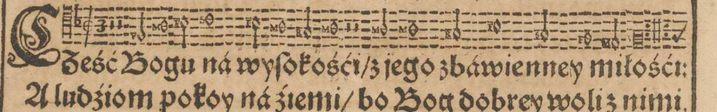
*** 6. O národzone Dźiećie / zbawże nas / prośimy ćie / przez Národzenie twoje / przyjmi nas w łaskę swoję: boś śie dla nas národźił / byś nas z Oycem pogodźił / y nam Zbáwićielem był.

7. A ták my juß z Anioły / Bogu cześć chwałe dáimy / Bogu ná wysokości / że nam dał z swey miłości / Synà swego własnego / w Bostwie sobie rownego / dla zbáwienia náßego: Amen.

PIESN XXI.

Mal. 4. 2. JUż jásne słońce wyßło / ráduycie śie ludźie / á ná

świát nedzny przyßło / z nim zbawienie idźie / w nim nam swe obiecanie / pełniß wieczny Pánie.

Isai. 7 14. Matth 1. 23. 2. Już nam Emmánuelá / Pánná porodźiłá / już też nieprzyjaćielá / moc Bożá zrázilá / Syn Boży śie národźił / á nas z Bogiem zgodźił.

3. Náder dźiwne poczęćie / dźiwne národzenie / dźiwne śie z námi zjećie / y Bożę zmżenie / dla rátunku wßytkiego / świátá upádłego.

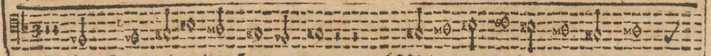
Mich. 5. 2. 4. Syn Oyrá od wieczności Mónárchy wielkiego / obrał Mátkę w niskości stanu ubogiego / żeby nam wieczne z śiebie / skárby podał w niebie.

Hebr. 2. 17. 1r. 4. 15. 1. Pet. 3. 18. *** 5. Chrystus dla nas podstąpił / nedze / głod / prágnienie / y w kázni nas zástąpił / cierpiąc umęczenie / pokarm y napoy spráwił / y stoł nam wystáwił.

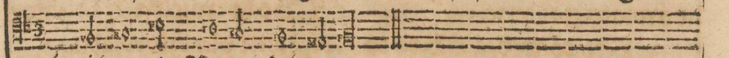
6. My wdzięczni Pánie twego dla nas národzenia / prośimy rácz nam swego użyczyć zbáwienia / day wiecznie chwalić ćiebie / z Archánjoły w niebie. Amen.

PIESN XXII.

Luc. 2 14. CZeść Bogu ná wysokości / z jego zbáwienney miłości: A ludźiom pokoy ná źiemi / bo Bog dobrey woli z nimi.

Dla Syná ukochanego / z Maryey národzonego /

świátu od Boga dánego.

2. Dla ludzkiego pokolenia/z rąk piekielnych wybáwienia :/: Emmánuel pożądány / był Oycom przyobiecány ✠ Z wielką go chęcią czekáli / z duße go widzieć żądáli / weń wierząc zbáwienie bráli.

Luc. 10 24. Ioh. 8 56.

3. A gdy czás obietnic wyßedł/Syn Boży od Oyca przyßedł :/: Ná náße wielkie wesele / objáwił śie w ludzkim ciele / ✠ Piekło zburzył / stárł Rayskiego / głowe weżá okrutnego / zgładził śmierć zbóyce ludzkiego.

Genes. 49. 10. Gen. 3. 15. Es. 11. 1.

4. Toć Messyaß obiecány / toć násienie czystey Pánny :/: Toć kwiatek zpniá Jessego/toć grunt dobrá nawyższego ✠ W nim świát usprawiedliwienie/ w nim ma spokoyne sumnienie / w nim ma y wieczne zbáwienie.

5. Przetoż śie wßyscy ráduymy / á Pánu Bogu dziękuymy :/: Spiewáiąc z Anioły wdzięcznie / y z ludem wiernym społecznie/ ✠ O JEzusie národzony/ brzmi twa sławá ná wße strony / cießymy śie z twey obrony.

*** 6. Bądź tobie chwałá Krolu náß / yż śie w nas ták bárzo kochaß :/: Żeś nam o swym Národzeniu / dał znáć y o odkupieniu/ *Rácznas w tey Wierze gruntowáć / w pokoju zbáwiennym chowáć / y wieczną chwałą dárowáć/ Amen.

PIESN XXIII.

Luc. 2. 8.

Ánjołowie em Posłowie w polu stáli / wielką rádość zwiástowáli.

2. Ná-

2. Národzenie / objáwienie Chrystusowe/ weśle świátu gotowe.

3. Kto to widał? Kto to słychał? Kto od wieká? że Bog národzon z człowieká.

4. Odkupiciel Emmánuel jest Bog z námi / Pan mżßy miedy sługámi.

Is. 7. 14. 5. Jzáiaß w on dawny czás tájemnice / wyrzekł o Synu dziewice.

6. Nawyższego Oycá swego Syn kochány/z Pánny ná świát ludźiom dány.

7. O miłości z wysokości Bożą wielka / że człowiekiem dla człowieká.

8. Skárb niebieski/ Krol Anjelski/złego sługi / krwią swoją wypłácił długi.

9. Głosy swymi wesołymi z tey miłości / chwalmy Bogá z wysokości.

*** 10. Bądź społecznie / dźiś y wiecznie cześć Synowi / Oycu / świętemu Duchowi: Amen.

PIESN XXIV.

Taż Nota.

Wyznawaymy / wysławiaymy Krolá swego / w Bethleem národzonego.

w ßczesnem twoim Niebie.

4. Y my z nimi serdecznymi głosy swymi / śpiewaymyć ku czci ná ziemi.

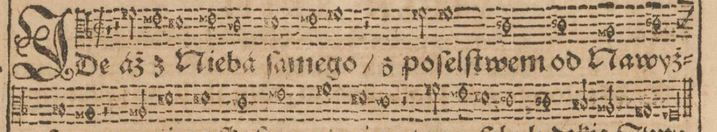
Psa. 19. 1. 2. Pánu swemu nawyższemu słońce/ mieśiąc / służy we dnie w nocy świecąc.

*** 5. BOGV chwałá wiecznie stałá w wysokości / yż poyrzał ná ziemskie włości / Amen.

3. Zwolennicy/Mężennicy chwałą ciebie / Krolu

PIESN XXV.

Von Himmel hoch da kom ich her.

Luc. 2. 8.

Wde áż z Nieba sámego / z poselstwem od Nawyższego / moje roskoßne nowiny / uweselą ludzkie Syny.

2. Národził śie z czystey Pánny / Pan JEZVS

Chrystus názwány/ śliczna przyjemna osobá/ Anjelskich korow ozdobá.

Apoc. 17.14. Rom.9. 5. Matth. 1. 21.

3. Krol nád Krolmi/Pan nád Pány / Bog ná wieki pożegnány/ ten lud swoy z grzechow wybáwi/á Rayski upád náprawi.

Ioh. 3. 34. Col. 2. 3.

4. W nim niebieskie wszystkie dáry / B O G Oćiec złożył bez miáry / przezeń ludzie mieszkáńcami / w Niebiesiech bedźiećie z námi.

5. Złob znák pewny maćie tego / w nim Synà pierworodnego / uboga Pánna złożyłá / á dopieruczko powiłá.

6. Nuż też y my podźmy sámi/ do Bethlehem z pástuszkámi/ witáć Jednorodzonego / Synà z Pánny/ Bogá swego.

Gen. 3. 15. Isai. 45. 8.

7. Bá pátrz jedno serce moje / ná wielkie poćiechy swoie / toć to zdawná obiecány / on Messyasz pożądány.

*** 8. Witay ó Gościu niebieski / ná náss ubogi kray ziemski / tys przyszedł podnieść grzesznego/ bądź żeć wieczna chwalá z tego.

Hebr. 1. 10.

9. Páne Tworco wszytkich rzeczy / ná jákież to nas maß pieczy / yżeś nam k woli ták przybył / jákobyś nanedznieyszy był.

10. Choćby był z złotá sczerego / Podły świát ná ćie jednego / y Niebo ćie nie ogárnie / á ty maß nocleg ták márnie.

11. Słomá złotogłowy twoje / stáynia Krolewskie pokoje / Pánna / Jozef / wszytek twoy Dwor / żłob łożnicá/ pieluszki zbiór.

12. W tym właśnie jákbyś był w Niebie / widzę Pánie chętnym ćiebie: Day bym ja lekce u śiebie / cáły świát ważył dla ćiebie.

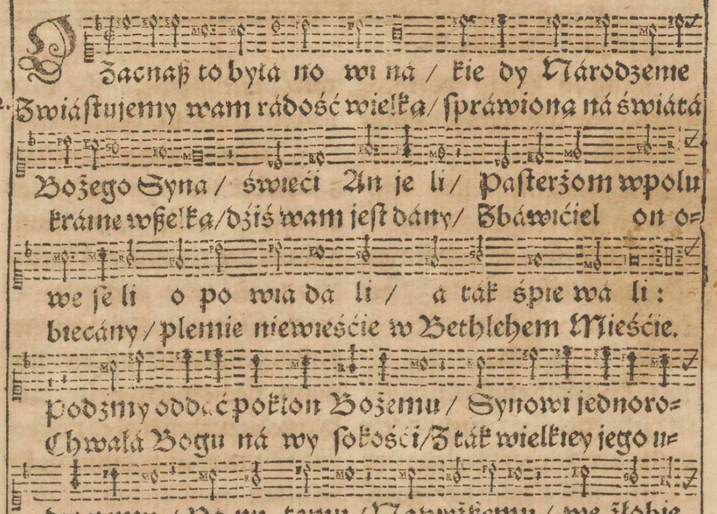
13. O świety moy drogi Pánie / niech ćie y mnie śie dostánie / ulub w sercu mym pokoje/ zniewol sobie smysły moje.

14. A ja pewien łáski twojey / z cáley siły duße swojey / pokim żyw / znáć bede ćiebie / bede z tobą wiecznie w niebie.

*** 15. Chwałá Oycu y

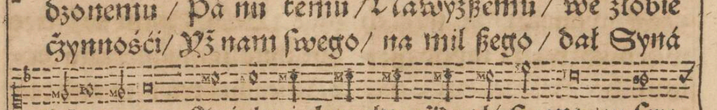
Synowi/chwałá świetemu śpiewáli / A nam pokoy Duchowi: Ták Anjołowie zwiástowáli.

PIESN XXVI.

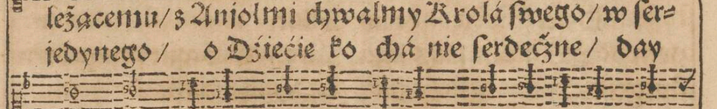

Począnaß to była no wi ná / kie dy Narodzeme

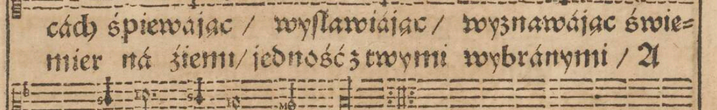
Luc. 2. 8. Zwiástujemy wam rádość wielką/ spráwioną ná świátá

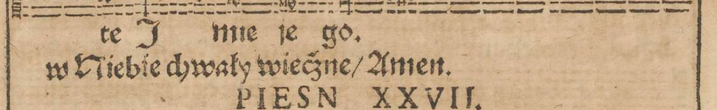
Bożego Syna / świeci An je li/ Pasterzom wpolu kráine wßelka/dziś wam jest dány/ Zbáwićiel on o=

we śe li o po wia da li / a ták śpie wa li: biecány/ plemie niewieście w Bethlehem Mieście.

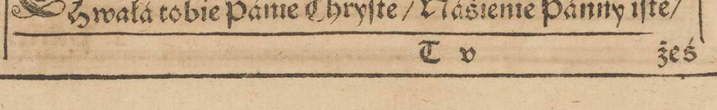
Podźmy oddać pokłon Bożemu / Synowi jednoro= Chwałá Bogu ná wy sokości/ Z ták wielkiey jego u=

dzonemu / Pa nu temu / Nawyższemu / we żłobie czynności/ Yż nam swego/ na mil ßego / dał Synà

leżącemu/ z Anjołmi chwalmy Krolá swego/ w ser= jedynego / o Dźiećie ko chá nie serdeczne/ day

cách śpiewając / wyslawiając/ wyznawając świe= mier ná ziemi/ jedność z twymi wybránymi / A

te J mie je go.
w Niebie chwały wieczne/ Amen.

PIESN XXVII.

Gelobet seystu Jesu Christ.

Chwałá tobie Pánie Chryste / Ná śienie Pánny iste/

2. Syn Boży jednorodzony / w pieluszki uwinion-
y / ma łożnice w podłym żłobie / á sam skárby wie-
czne w sob:e / Hállelujah.

Hebr. 1. 8. Ioh. 1. 14. 3. Siedzący ná wiecznym Tronie / leży w przeczystey łanie / to słowo przyjęło ciáło / przez które śie wszystko stáło / Hállelujah.

4. Słońce niebieskiey jásności / weszło ludzkiey ciemności / nor zganiając z świátá świeci / w sercách wiernych wiáre nieci / Hállelujah.

5. Dzierżawcá kráju ziemskiego / nie ma tu pláceu swego / By nas mieszkánky wiecznymi / poczynił / Gościem ná ziemi / Hállelujah.

6. Nabogátszy dziedzic z Niebá / cierpi nedze ják trzebá / żeby náse długi zpłacił / á z soba w Niebie zbogácił / Hállelujah.

Ioh. 1. 3. 10. 14. 7. Stworzyciel stał śie stworzeniem / Bog niewieścim násieniem / by nas błogosławionymi / poczynił Synmi Bożymi / Hállelujah.

8. BOG nam wszystko sprawić raczył / czego potrzebe baczył / z tad śie Zbor wiernych raduje / Chwalá Bogu wyśpiewuje: Hallelujah.

PIESN XXVIII.

Ein Kind geborn zu Bethlehem.

W Bethlehem Syn pożądany / narodzony z Panny / Matth. 2. 1.
z czego śie cieszy lud w nowym / Jeruzalemie Bo-
żym duchownym.

2. Pierw-

2. Pierwszy nocleg obrał sobie / wstajence y w żłobie / ten / co nie spuszcza z opieki / rządu Krolestwá swego ná wieki.

Isa. 1 3 3. Woł y osieł zna swojego / Páná dziedzicznego / nie poznał lud Izrae ski / gdy śie národził Tworcá niebieski.

4. Medrcy zá Gwiazdy wskazániem / witając śie z Panem / złoto / kádzidło oddali / y wonna Myrrhe ofiárowali.

Mich. 5. 2. Isai. 53. 8. 5. Rozumowi niepojęty / ród ten dziwnie świety / bo wiecznie z Oycá zplodzony / á z Pánney w pewnym czásie zrodzony.

6. Bez rány jádu sprosnego / Wezá piekielnego / ze krwie ktorą Pánná miá-
łá / wziął krew / wziął własność ludzkiego ciáłá:

Hebr. 4. 13. 7. Podobny nam w obcowaniu / w pracách / w czuciu / w spániu / podobny w każdey krewkości / w tym niepodobny / że prozen złości.

8. Wziął dział Syn Boży z ludzkimi / syny śmiertelnymi / by nas uczynił swojego / dziedzicámi Oycá namilszego.

*** 9. W dzień Bożego Narodzenia / z dobrego sumnienia / wesołem sercem śpiewayny / á wiecznego Bogá wysławiayny.

10. Bądź chwalá Narodzonemu / Krolowi nászemu / chwalá Oycu Niebieskiemu / chwalá wieczna Duchowi świetemu / Amen.

PIESN XXIX.

CHrystus Syn Boży / grzeszným radość mnoży / uro-
dzony z czystego / żywota Maryey Pánienskiego.

Isai. 45. 8. Luc. 2. 18. 2. Radość Prorokow / prawde swych wyrokow / Bog Oćiec spełnił mile / dawszy nam Synā swego tey chwile.

3. Przetoż mu każdy wierny dziękuy zawsdy / z dáru náder drogiego / chwa-

ląc

lyć bez przestánia Imię jego

Ioh. 3. 10. 4. Bo nazacnieyßy / kienot naśliczniey ßy / y nie osáćowány / z Bośkiey skárbnice świátu wydány.

Luc. 10 23. 5. Sławni Krolowie / y Pátryárchowie / z duße widzieć żądali / ktorego pásterże oglądali.

*** 6. Ráduy śie temu człowiecze / ktoremu / Bog dał / iż widźiś swego / Zbáwićielá / y cießyß śie z niego.

Ioh. 3. 16. 7. W nim wielka Bośka zjáwilá śie láská / Ludzkiemu pokoleniu / wiodąca ku wiecznemu zbáwieniu.

*** 8. Przetoż my tego / wdzięczni z sercá swego / żądaymy uczesności / tych skárbow / drogiey Bośkiey miłośći.

9. By dał w dobrym stáć / y do końcá wytrwáć / á potym nam u śiebie / dał mießkánie / wiekuiste w Niebie.

10. Tám gdźie krolusie / kedy śie ráduje / z wybránymi świetymi / z Anioły mießkáncy niebieskimi.

Matth. 3. 17. Luc. 2. 10. *** 11. Bogu kochány / á nam dárowány / znay Jezu sługi swoje / záprowadź nas w niebieskie pokoje / AMEN.

PIESN XXX.

Ephes. 5. 19. PJeśń záśpiewaymy / ná chwałę Krolá nawyższego /

Gen. 3. 15. á nabożnie w sercách graymy / bo śie BOG upadku náßego / użalił / w ktory nas srogi / Czart wráził narod ubogi.

Ioh. 3. 16. 2. Z ßczerey miłośći / oproć wßelkiey ludzkiey zásługi / nie kończąc sprawiedliwośći / dał nasienie co świátá długi / popłáciwßy / kep srogiego / ztárło wężá piekielnego.

3. Abráámowi / ponawiał

Gen. 15 4.

Is. 22. 17. Is. 26. 4. wiał obietnice swoje / ták że też y Jzákowi / rzekł: rozmnoże potomstwo twoje / y w nim bedą kráje świátá / ßczesliwe ná wieczne látá.

Gen. 49 10, 11 4. Jzráel świety / upewnił syny swoje o tym / że nie miał być Sceptr odjety / ni rządcá od Judy nápotym / ázby śie Sylo objáwił / á Plod Pánieński nam stáwił.

Deuter. 18. 18, 19. 5. Moyżeß ná puszczy / przyrzekł: yż Proroká wielkiego / miał dáć Jzráelskiey tłuszczy / Bog / z miłośierdźia niezmiernego / ktorego usłuchać mieli / jesliby śmierći uiść chćieli.

2. Sam: 7. 12. 13. Ps. 89. 4 Act. 13. 22. 6. Dawidá sobie / wybrał Bog podług sercá swego / ślubując w Bośkiey osobie / wzbudźić płod z biodr żywotá jego / táki / co w sprawiedliwośći / miał krolować do wieczności.

Ro. 16. 25, 26. 7. Táyne wyroki / Rad Bożych dziś sa objáwione / co BOG mawiał przez Proroki / już nam jest wßytko ujißczone / mamy już pożądánego / MESJASZA niebieskiego.

8. Dźiś mamy Gody / dźiwnie roskośnie zgotowáne / ná ktorych wßystkie narody / przez Ewángelią zwołáne / częstuje BOG ciałem swego / y krwią Synà namilßego.

Col. 1. 26, 27. Ioh. 1. 42, 46, 50. *** 9. Już śie ráduymy / z tákiey Bośkiey ku nam miłośći / á Pánu Bogu dźiękuymy / że nam weßło słońce w ćiemnośći / przez ktore odkryte wßedy / złości y śmiertelne błędy.

Isai. 9. 1. 2. *** 10. Bądź z tego chwalá / tobie Pánu Bogu dobremu / coby ná wiek wiekow trwáłá / żeś dał Synà ludowi swemu: o ráćz nam pomoc przez niego / do krolestwá niebieskiego: Amen.

PIESN XXXI.

Luc. 2. 10. POsłuchayćie z weselem / co śie dniá tego / cząsu dawnego w Bethlehem / zá pewne stáło / á iuż podáło /

Lu-

Ludziom wßem.

2. Narodźił śie Chrystus Pan/z ubogiey Pánny/ ktory nád Pány Pánem sam/ nie miał wczesności/ by wieczne włości / spráwił nam.

3. W stáyni połog leżáłá/ świeta Dźiewicá / gdy Krolewicá trzymáłá / bo mieyscá indźie/gdźie márni ludźie/ nie miáłá:

4. W pieluchy uwinióny/á do jáśielek/gdźie wol/ ośielek włożony / dla nas lichotá / nedzá / sromotá znißczony.

5. O Synaczku jedyny/ toś w ludzkim ćiele ućierpiał wiele bez winy/ wßystkie trzymáiąc / y w mocy máiąc kráiny.

6. Niebem nie ogárniony / w bydlecym żłobie / w lichey osobie złożony / maß byt ná ziemi z Syny ludzkimi wzgárdzony.

7. Ty / ktory przyodźiewaß / wßystko stworzenie / sam zimno drżenie wzysku maß / nedzaś ty / ktory niebieskie kory rozdawaß.

8. W ßczyreys obrał podłości/sobie Rodźice / czysta dźiewice w niskości / rowny wielkiemu / Oycu swoiemu z wiecznośći.

9. Ato wßytko nam kwoli/ by z ostátecznéy nas wyiął wiecznéy niewoli / A nas sam sobie miał ku ozdobie powoli.

10. Inßy nikt / tylko ty sam / nas porátować / nie mogł / ni nam dáć / co Adam/prze grzechy utráćił/ten dług zapłáćił Chrystus Pan.

11. Odiął nas doskonále Cżártu srogiemu / Piekłu ströżnemu/ y rále / spráwił zbáwienie y uwielbienie w swey chwale.

12. Badźmyß my wdźięczni tego / yż Zbáwićielá / Odkupićielá pewnego/ Jezusá mamy/znamy/ufamy w samego.

** 13. Chryste nam národzony / á od Anjołow niebieskich posłow zjáwiony / tyś piesni wdźięcznych / czći y chwał wiecznych dostoyny.

14. Przyimi do swey opieki / nas niewolniki twe służebniki/bym dźięki/tu záczynali / w niebie śpiewáli ná wieki/Amen.

PIESN XXXII.

Matth. 1. 21.

WSZ my wierni záśpiewaymy z weselem / bo Pan Chrystus jest náßym Zbawicielem.

Galat. 4. 4.

2. Ten śie czásu ostátniego národził/á tym sercá ludzi wßystkich ochłodził.

Is. 45. 8. Is. 7. 14.

3. O czym z dawná Prorocy powiádáli / Przyśćie iego od wiekow zwiástowáli.

4. Jże Pánienká Synáczać miáłá / ktoraby mężá nigdy nie uznáłá.

5. Tego Syná Emmánuel zwáć miano/PanBog z námi to imie wyłożono.

6. Bowiem przez jego świete Narodzenie / poczęło śie nas grzeßnych odkupienie.

7. Z Bogiem Oycem nas wßystkich zjednoczenie / á wiecznego żywotá przywrocenie.

Luc. 2. 14. **+ 8. Badźże Bogu chwałá ná wysokości/ z tey łáski á niewymownéy miłości.

9. A nam tu ná ziemi w tey śmiertelności / pokoy w dobrey woli / y też w jedności/Amen.

NA NOWE LATO.

PIESN XXXIII.

Nota Pieśni XIV.

Luc. 2. 4. 8. 14.

CHwalmy Pieśmą rádośćá Páná Bogá z tego :/: Że nam dał z wysokości Syná namilßego/ + Márya cna Dźiewicá/ urodźiłá dźiedźicá/nam Dáwidowego / á w pielußki powiłá / y do żłobu włożyłá / Krolá niebieskiego.

2. Pásterz naprzod Pásterzom w polu objáwiony:/:A niebieskim rycerzom ten urząd zlecony + Żeby Zemáná swego / w Kray ziem-

ziemski idącego/ prowádźili jáwnie/ o nim żeby znáć dáli/ dźieciątko opisáli/ leżące nieśławnie.

3. Ná polách Bethleemskich w pięknym rządzie stáły :/: Hufy korow Anjelskich/ á głośno śpiewáły/ ℟ Chwałá ná wysokości/ bądź Boskiey wielmożności/ á pokoy ná ziemi/ w ludźiách upodobánie/ maß niebá/ ziemie Pánie/ bo już mießkaß z nimi.

Gen. 17 10, 12. 4. Dá stárego Zakonu táki Mandat dano :/: Aby Synà ośmego dniá obrzezowano/ ℟ Gdy był Pan

Luc. 2. 21. obrzezány/ Jezusem jest nazwány/ własność słowá tego/ być ludzkim Zbáwićielem/ y Wyswobodźićielem/ z więzenia wieczńego.

Luc. 2. 23. 5. Gdy był ofiárowány Pan w swoim Kościele :/: Ná to przygotowány cny Simeon śmiele/ ℟ Rzekł/ Puść Pánie po boju/ mnie zeßłego w pokoju/ służebniká twego/ bo czego pożądały/ oczy me oglądały/ Zbáwićielá swego.

Mat. 2. 2. 6. Á gwiazda z dálekiey ziemie Medrcy przyjáchali :/: Aby w Jeruzálemie Krolá przywitáli/ ✠ Tá w mieście nie świecilá/ do Bethlehem mierzyłá/ do domu onego/ gdzie Pánu dáry dáli/ kedy ofiárowáli/ pokłon sercá swego.

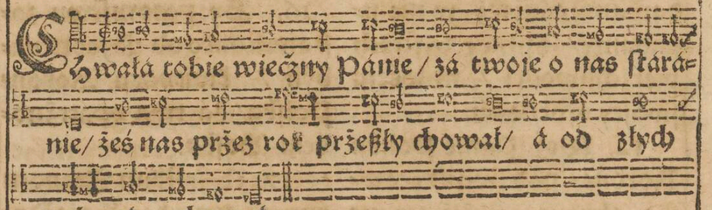
Matt. 2. 14. 7. Przed okrutnym Herodem z dzierżáwy Oycowskiey :/: Vciekał do cudzych ziem Monárchá niebieski/ ✠ By Adámá pierwßego/ z wiernym potomstwem jego/ przywrocił do Nieba/ dług ktorym Ray utracił/ Adam pierwßy/ tym spłácił PAN/ jak było trzebá.

Luc. 2. 46. 8. Z Doktory śiadł w Kościele roku dwunastego :/: Pokázuiąc im śmiele smysł Pismá świetego ✠ Ci ktorzy go słuchali/ w sercu śie zdumiewáli/ nád mądrością jego/ bo stárce w zádáwániu/ y im odpowiádániu/ przechodźił bieglością.

✠*✠9. Zbáwićielu náß świety národzony z Pánny :/: Od Pásterzow przyjęty/ Jezusem názwány ✠ Niech

ćie z Medrcy chwalimy/ od ćiebie śie uczymy/ rozumu zdrowego/ zgrom twe prześladowniki/ prowadź swe służebniki/ do Rájuwięcznego/ Amen.

PIESN XXXIV.

Chwałá tobie wieczny Pánie/ zá twoje o nas stárá-

nie/ żeś nas przez rok przeßły chował/ á od złych przygod uchował.

2. Prosim ćie też roku wßechnemu/ po świećie rozproßonemu/ przyday do poczту wierzących/ serc pobożnością świecących.

3. Ráczь nas odrodźić sam w sobie/ niech godnie służymy tobie/ obroń nas roku nowego/ grzechu y błędu sprosnego.

4. Day bysmy śie odnowili/ w cnoty śie przyozdobili/ day bysmy przestawßy złości/ chodźili w sprawiedliwości.

5. Niech ma swoy przybytek wźięty/ w sercách náßych twoy Duch świety/ niech o zmysłách náßych rádźi/ niech je wolą twą prowádźi.

6. Kościołowi posłádowniki/ prowadź swe służebniki/ do Rájuwięcznego/ Amen.

PIESN XXXIV.

Chwałá tobie wieczny Pánie/ zá twoje o nas stárá-

nie/ żeś nas przez rok przeßły chował/ á od złych przygod uchował.

2. Prosim ćie też roku wßechnemu/ po świećie rozproßonemu/ przyday do poczту wierzących/ serc pobożnością świecących.

3. Ráczь nas odrodźić sam w sobie/ niech godnie służymy tobie/ obroń nas roku nowego/ grzechu y błędu sprosnego.

4. Day bysmy śie odnowili/ w cnoty śie przyozdobili/ day bysmy przestawßy złości/ chodźili w sprawiedliwości.

5. Niech ma swoy przybytek wźięty/ w sercách náßych twoy Duch świety/ niech o zmysłách náßych rádźi/ niech je wolą twą prowádźi.

6. Kościołowi posłádowniki/ prowadź swe służebniki/ do Rájuwięcznego/ Amen.

PIESN XXXIV.

Chwałá tobie wieczny Pánie/ zá twoje o nas stárá-

nie/ żeś nas przez rok przeßły chował/ á od złych przygod uchował.

2. Prosim ćie też roku wßechnemu/ po świećie rozproßonemu/ przyday do poczту wierzących/ serc pobożnością świecących.

3. Ráczь nas odrodźić sam w sobie/ niech godnie służymy tobie/ obroń nas roku nowego/ grzechu y błędu sprosnego.

4. Day bysmy śie odnowili/ w cnoty śie przyozdobili/ day bysmy przestawßy złości/ chodźili w sprawiedliwości.

5. Niech ma swoy przybytek wźięty/ w sercách náßych twoy Duch świety/ niech o zmysłách náßych rádźi/ niech je wolą twą prowádźi.

6. Kościołowi po-

trwałego / uzbroy mocą z wysokości/ świetobliwey wymowności.

11. Niech zgorßenia nie dawamy/ áni też w nie upadamy/ ujmiey bystrych pierźchliwości / miłością swojey sforności.

12. Weź Pánie Polską Korone/ pod swą Oycowską obrone/ strzeż jey we dnie/strzeż jey w nocy/ od nieprzyjaćielskiey mocy.

13. Day dobrą spráwę Zwierźchności / rządź ją Duchem twey mądrości/ niech złe rzeczy przerywáją/á cnotliwym pomagáją.

14. Krolá Pomázáńcá twego/ Ráde y Rycerstwo jego/ błogosław ná długie látá/ niebá Krolu/ rządco świátá.

15. Niech sądow twych przestrzegáją/ Ewángelicy plác dáją/ á będąc Synmi Bożymi/ niech jáko drogámi twymi.

16. By potomstwu zostáwili/jáko od Oycow náśbyli / kwitnącą Koronę Polską/ zá twą opátrznośćią Boską.

17. Wßystkim Stanom świátá tego/day Boże Duchá dobrego/ niech Chrześćiánie krolują / niech im pogánie hołdują.

18. Niech sługá zna Páná swego/ niech cześći Syn Oycá właśnego/ niechay z chęći swojey záwżdy/ to/ co winien/ czyni káżdy.

19. Głod/ miecz/ mor/ wßytkie przygody / oddal JEZV od twey trzody/ á z miłośierdzia Boskiego/ użyć Roku ßcześliwe°/ Amē.

PIESN XXXV.

Pſ. 65.1 LObie bądź Pánie chwałá wßystkiego świátá / żeś nam dał doczekać nowego látá/ day ábysmy śie wßyscy odnowili/grzechy porzućiwßy/ w niewinności żyli.

Johan. 15. 5. 2. Láská twojá świeta niechay będźie z námi/ boć nic dobrego nie uczynim sámi/ mnoż w nas nadźieje/ przysporz práwey wiáry/ niechay uznawamy prawdźiwe twe dáry.

Luc. 17. 5.

Pſalm. 122. 6. Ier. 29. 7. 3. Vżyć pokoju / użyć twey świetey zgody/ niech śie nas boją pogáńskie národy/ á ty nas nie chćiey odstępować Pánie/ ále nam ráćz dodáć swey pomocy ná nie.

4. Błogosław/ Pánie/ ziemi z twoiey ßczodrości/ niechay nam doda dostátek żywności/ uchoway głodu/ y powietrza złego/day nam wßytko dobre / z miłośierdźia swego/Amen.

Pſal. 67.7.

O MEDRCACH.

PIESN XXXVI.

Nota Pieśni XXV.

Pſalm. 113. 3. OD wschodu słońcá jásnego / do końcżyn gruntu ziemskiego/ co żywo cześć Pánu swemu/ day z Pánny národzonemu.

Phil. 2. 6. 7. 2. Tworcá kregu niebieskiego / przyjął kßtałt sługi podłego/ciáłem swym ciáło rátował/ ták nas bárzo umiłował.

3. Płodne łáská z wysokości / niosły pánieńskie wnętrznośći/ przed tym náturze nieznány/ klenot nieoßácowány.

Luc. 1. 34. 4. Stał śie gmách serca czystego/Kościołem Bogá żywego/ tá ktora mężá nie znála/wierzac słowom Synáá miálá.

5. Ják rzekł Anioł / ták śie cżekáem/ stał Bog/ ktory jest przed wiekiem/ktorego w mátce zámknion y/ witał Jan Duchem rußony.

6. W lichym żłobie y náśienie/ leży niebieskie Jmienie/ná troße mleká przestáwa/ ktory wßytkim obrok dawa.

Luc. 2. 12. 13.

7. Anieli pełni rádości/ chwalą Bogá w wysokości / á Pásterzom znáć dawáją/ yż Pásterzá świátá mája.

*** 8. Miey chwałe ná wßystkie strony / Pánie z Pánney národzony/ z Oycē/ y z Duchem społecznie/ ják od wiekow ták y wiecznie.

PIESN XXXVII.

Nota Pieśni XXV.

Matth. 2. 2. 3

HErodźie przeż śie Judskiego/ boiß Krolá ubogiego/ nie wydźierać świeckich włości/ dawcá Krolestwá wieczności.

2. Idźćie ßczęśliwi Medrcowie/ po gwiazdźie y Páńskim słowie/ do Bethleem Oyczystego/ miástá Messyaßowego.

3. Złotem Krolá wyrażyćie/ Myrrą o Mece znáć dáyćie/ kádźidło záś jáko wiecznemu/ w dáry dayćie Bogu swemu.

*** 4. A ty Medrcom obwießczony/ Pánie/ w Jordanie ochrzczony/ coś uczynił wino z wody/ zdobiąc Kánáneyskie gody: Matth. 3. 13. Joh. 2. 9.

5. Náwroć błędne/ skroć głowniki/ poczyń z nas swe zwolenniki/ grzech zmywßy/ day nam wnisć śmiele/ przez śmierć ná wieczne weśele/ Amen.

PIESN XXXVIII.

Matth. 2. 16. 18.

O Bogu przyjemne kwiatki/ nowonárodzone dźiatki/ ledwieście świat przywitały/ gdyście przez śmierć gardłá dáły.

2. Wáßa krwią sowitą wáły/ Bethleemskie śie płokáły/ á mátek láment głeboki/ gorne przechodźił obloki.

3. Rachel wnukow swych płákálá/ áni śie utulić dáłá/ yż je zbito do jednego/ z rozkazu Herodowego.

4. Jest/ o Dźiatki/ Chrystus z wámi/ z swoimi rowiennikámi/ choć on dla pewny obrony/ ustąpił w Egyptskie strony.

5. On jáko Krol y Bog práwy/ náglada w świátowe spráwy/ rozumem swym/ leć krew jego/ gruntem kościoła świętego.

6. Zyją dźiatki snem zmorżone/ sławą wieczną ozdobione/ czego w świećie nie dostáło/ to śie im niebem nádáło.

*** 7. Chryste Boże pożegnány/ dla nas w dźiećińskie wygnány/ záwiáduy o nas łáskáwie/ y postaw nas w wieczney sláwie/ Amen.

PIESN XXXIX.

W Bethleem Syn pożądány/ národzony/ etc.

Pátrż Pieśni XXVIII.

NA OFIAROWANIE PANSKIE.

PIESN XL.

Nota Psalmu III.

Luc. 2. 29.

JUż w pokoju Pánie/ ná swe obiecánie/ puść z świátá sługę swego/ gdyż oczy uyrzały/ ręce piástowały/ nie Pomázánicá twego: Tegoś ná zbáwienie/ y ná oświecenie/ dał ludu pogáńskiemu/ ku sławie záś wielkiey/ á to ná czás wßelki/ ludu Izráelskiego.

O PRACOWITYM ZYWOCIE PANSKIM

PIESN XLI.

Rom. 8. 31. 32.

PAnie náß Boże wiecznie żywy/ Oyče miłośćiwy/ Daleś Synά dla wykupienia/ nas nedznych z więźienią/ Wdaleś w trudności niewinnego dla człeká grzeßnego/

Gal. 2. 20.

Zmiłuyże śie nád námi. O Chryste tyś śie z ßczerey
Zmiłuyże śie nád námi. O Chryste tyś wine ráy-
Zmiłuyże śie nád námi. O Chryste dla u ni że-

Gal. 2. 20.

li to ści/ podjął naßych złości/ Zmiłuyże śie nád
ſką ſroga/ záplácił krwią droga/ Zmiłuyże śie nád
nia twego/ y krzyżá ćieß kie go/ Zmiłuyże śie nád

Act. 5. 4. Luc. 1. 35. It. 4. 18.

námi. Boże Duchu świety/ toba Chryſtus w Pánnie
námi. Z poświecenia twego/ był poſłem do ro du
námi. Day nam świety Pánie/ dobr Chryſtuſowych u=

po cże ty/ wy zwo lił lud je ty/ Zmiłuyże
ludz kie go/ od Oy cá wiecznego/ Zmiłuyże
żywánie/ z nim śmierć/ z nim powſtánie/ Zmiłuyże

śie nád námi.
śie nád námi.
śie nád námi.

PIESN XLII.

SYn Boży Oycu kochany/ świátu dárowany/ niech
od nas cześć zá swe ſprawy/ ma Pan náß łaſkawy.

2. O ſławny Krolu wiecznośći/ toś w unizonośći/ swoje młode trawił látá w nedznym kráju świátá.

Luc. 2. 51. 52.

3. Mátce swey y mniemánemu/ Oycu jáko własnemu/ posłußny ś był/ wzrost w mądrośći/ biorąc y w miłośći.

Luc. 3. 21. 23. Matth. 3. 15.

4. A przyßedßy do meſkiego/ Roku trzydźieſtego/ do Jordanuś wſtąpić ra=

go/ ſłuchał Mistrzá swego.

*** 8. O Báránku bez nágány/ BOgu ukochány/ przez ćie my Oycá wiecznego/ mamy zá własnego.

9. Ty z swojey krwie doſtoyności/ / zmywaß świátá złości/ tyś w niebo brámą nedznemu/ plemieniu ludzkiemu.

10. Rządź nas przez Duchá świetego / w puſtyni świátá tego / á po zwyćieſtwie nas w niebie/ ráczſtáwić u ſiebie: Amen.

PIESN XLIII.

Nota Pieśni IV.

Luc. 3. 23. It. 4. 1 Matth. 4. 1.

WTrzydźieſtym roku Chriſtus Pan/ przyßedßy gdźie płynie Jordan/ Chrześt od Janá przyjął ſługi / omywáiąc náße długi.

2. Tám z tąd przez Duchá świetego / w puſtyńa wiedźion/ by od złego/ kuśićielá był kußony / Biſkup we wßem doświadczony.

3. Gdy poſt cudowny odprawił / z chytrą mową czárt ſie ſtawił: Jeſliś Synem náwyższego / uczyń chleb z kámieniá tego.

4. Ná co PAn rzekł: nápiſano/ yż nie ſam chleb ludźiom dano/ do posiłku: lecz cżłek żyje / ſłowem ust Bożych prawdźiwie.

5. Potym go Czárt wźiąwßy śmiele/ ná ſámym ſtá=

przestraßony / Pismem y Bostwem zmoßony / Anjołowie przystąpili / by Pánu swemu służyli.

*** 11. Pánie / ktoryś w ludzkim ćiele / doznał utrapienia wiele / rátuy moca Bostwá twego / krewkości ciáłá náßego.

12. Ty wßem władaß / tyś Hetmánem / niebá / ziemie / piekłá / Pánem / znay śie do swego stworzenia / dopomoż nam do zbáwienia : Amen.

PIESN XLIV.

Nota Pieśni CLXXI. Albo ta:

Hebr. 1. 3. 10. 11

Látom niepodległy / ni żadney odmianie / JEzu Chryste ná wieki / pożegnány Pánie.

2. Przez ćie ziemiá y niebo / y co w nich / stworzone / przez ćie upádłe ludzkie plemie wydźwignione.

3. Tyś słowo / tyś jest on Syn Bogá nawyższego / jásność chwały / tyś obraz jest istności iego.

4. Tyś z niebá ná świát przyßedł z ßczerey swey litości / chcąc nas wygnáńce ráyskie mieć w wieczney rádości.

Joh. 1. 14. 29. Epheſ. 5. 2.

5. Bez grzechu / y bez zmázy w człowieczeństwie świętym / byłeś Ofiárą Bogu / y Bárankiem wźiętym.

Luc. 3. 22. 23.

6. W trzydziestym roku przy Chrzćie ćiebie Synà swego / zálecił Bog / y kazał słuchać głosu twego.

7. Tyś odebrawßy Duchá świętego bez miáry / uczył w Oycá / y w śiebie świát prawdźiwey wiáry.

Joh. 3. 34.

8. Ty wiodąc lud do Bogá Apostoły swoje / rozesłałeś / by świátu prawá dáli twoje.

Matth. 28. 19 Marc. 16. 15.

9. Pan Chrystus wielki Matth. posłł Mońarchy wieczne- 20. 28. go / przyßedł / áby był sługa rodzáju ludzkiego.

10. Pásterz dobry owieczek ßukał rozproßonych / Johan. 10. 11.

wołał

Luc. 15. 4. Matth 15. 24. łt. 11. 28 Act. 1. 9. Rom. 8. 34. Hebr. 7. 25. łt. 9. 24

wołał do ćiebie wßystkich ludzi utrapionych.

11. Potym do niebá wstąpił / áby Kościoł z niego / w niebie mógł mieć Kápłaná y Krolá wieczngo.

12. Tam od swych rzeczy spráwuje / tám śie Pan zá námi / jáko Jednacz przyczynia zá winowáycámi.

Rom. 8. 16. 34.

*** 13. Ktoż już będźie skárżył ná pánskie wybráne? Kto potępi od Bogá z grzechow kwitowáne.

14. Przyczynia śie Zbáwiciel Pan Jezus zá námi / Duch świety twierdzi / żesmy dźiedźicmy Bożymi.

2. Tim. 4. 8.

15. Tym w niebie odłożona koroná rádości / sławy niewysławioney / y wßech ßczęśliwości.

*** 16. Tobie niech będźie chwała Pánie náß nád Pány / z Oycem / y z Duchem świętym wiecznie pożegnány.

17. Day nam przy prawdźie twojey zbáwienne wytrwánie / day nam Pánie JEzusie ßczęśliwe skoná-ne / Amen.

PIESN XLV.

Nota Pieśni CXXXI.

1. Petr. 2. 21.

Chrystus przykład nam zostáwił / áby śie káżdy z nas uczył / pokory y ćierpliwości / ktorey przestrzegał z miłości.

Matth. 2. 11. 13.

2. Ten śie w ubostwie národźił / w wielkiey nędzy y pracy żył: musiał z Mátką swą uciekáć / gdy go Herod kazał ßukáć.

Luc. 2. 42.

3. A gdy już dwánáśćie lát miał / w kościele z Doktory śiádał / tám im wielkie tájemnice / z Bożkiey wydźił krynice.

Matth. 3. 13. łt. 4. 1.

4. Potym był w Jordanie ochrzćzon / od Duchá ná puśćzą wiedźion / kędy niźli śie objáwił / dni ćterdźieści w pośćie strawił.

5. A gdy łáknął pAnzemdlony / był od ßátáná kußony / lecz chytre przed Pánem chwały / pokußy śie nie zostały.

Joh. 1. 1.

6. Cierpiał wielkie udrećzenie / spráwuiąc náße zbáwienie: Gorąco / głod / y

pragnienie/ od swych własnych pogárdzenie.

Matth. 8. 20. 7. Wielkie ubostwo tu ćierpiał / gdzieby głowe skłonił nie miał/ w drogách znosił głod/ trudności / Y rozliczne doległości.

8. W pocie / w płáczu/ w pracy trwáiąc / owiec stráconych szukáiąc / ktore z przepáści dobyte / przeniosł ná páśe obfite.

Matth. 11. 28. 9. Mile wszytkich k sobie wzywał/ by w nim káżdy odpoczywał: Vkázuiąc żywey wody/ zdroje grzesznym dla ochłody.

10. Krzyż swoy nosił w ćierpliwości/ y nas do tey státeczności/ wzywał byśmy torem jego/ śli do żywotá wiecznego.

** 11. Day Pánie byśmy dźwigáli / krzyż swóy y ćiebie wyználi / Zbáwićielem doskonáłym / przed świátem o ćie niedbáłym.

12. Spraw byśmy z sercá práwego/ ćiebie chwalili samego : Wyrwi nas z mocy chytremu / Diablu/ Lwowi okrutnemu.

** 13. Bądź chwałá Oycu wiecznemu/ Synowi jego milemu / wespołek Duchu świętemu / Bogu w Troycy jedynemu.

PIESN XLVI.

Zbáwićielu Chryste Pánie/ wieczne Oycowskie tchánie/ day bym dobroć twoje znali/ y rozznali.

2. Tyś nas w śmiertelney chudobie/ ták bárzo ulubił sobie/ żeś wźiął w krewność narod ludzki / z ściśnionej łáski.

Phil. 2. 6. Hebr. 1. 3. 3. Będąc w kształćie Bostwá swego/ iásnością Oyeá wiecznego/ raczyłeś śie náder zniżyć/ á w ćiele żyć.

4. Wźiąłeś sposób służebniká / ábyś odkupił niedzniká/ wielkieś wyćierpiał trudności / wnet z młodości.

Matth 2. 16. 20. 5. Gdyś śie stáwił między dźiatki/ Herod ośiero-

ćił matki / ażeś ubiegł dla obrony/ w cudze strony.

6. W ubostwie żyiąc u świátá / skoroś w męskie wstąpił látá / nátárłeś ná szatánowe / hárdą głowe.

Genes. 3. 15. 7. Y ten ugryść piete twoje / násadziwszy śile swoje/ ná ćie Hetmáná nászego / nawyższego.

8. Posty / głody / y prágnienia/ niedospánia/ utrudzenia / podstępować tobie było/ dla nas miło.

9. Drogiś częste odprágował / grzesznychześ śie podeymował / dźwigałeś z szczerey litości / ludzkie złości.

10. Dla tego/ żeś z potopienia / świát wywodził do zbáwienia/ Słowo twoie źli gánili/ ćiebie łżyli.

Joh. 8. 48. 59. 11. Boskie cudá potwarzáli/ szátánom przypisowáli / zwodząc krwáwą rádę swoje/ ná śmierć twoje.

12. Zdrádzonego poimano/ zeplwano / pokátowano/ z lewey/ z práwey twey Lotr strony / záwieszony.

13. Day byśmy to w rozum bráli/ day bym z sercá uważali/ dla nas w mękach dokonánie/ twoje Pánie.

14. Pogrzebion/ do piekłá zstąpił / zmartwych wstawszy w nieboś wstąpił/ ná rádość rozproszonemu / stádku swemu.

15. Ráćz y nas budzić ze złości / day nam żyć w sprawiedliwości / zbierz nas do owczarni swojey/ z łáski twojey.

** 16. O JEZV ják śie zdá tobie/ ták nas sługi swe rządź sobie / żebyśmy doszli rádości/ z twey miłości.

Matth. 25. 31. 32. 33. 17. Przyjdźieś sądzić sprawiedliwie/ wiernym śie stáwiś życzliwie/ doznáją twojey srogości/ sprawcy złości.

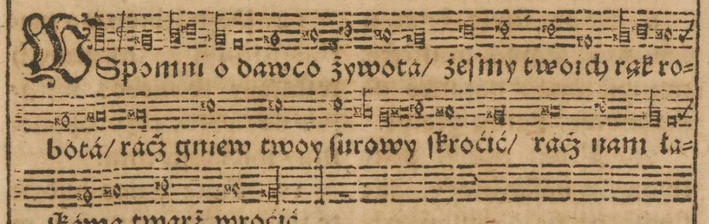
18. Ktore zapędziś od śiebie/ biádá im będzie bez ćiebie/ szczesni/ ktorym daś bespieczny/ żywot wieczny.

19. Będą śie w tobie ćieszyli / będą ćie wiecznie chwalili/ máiąc wszytkiego w hoyności/ z twey miłości.

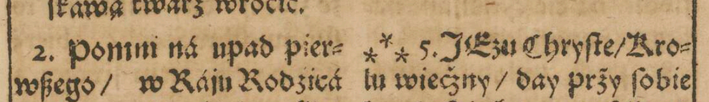
20. O Chryste / Boże prawdziwy / z Oycem / z Duchem wiecznie żywy / bądź cześć po wszytkie wieczności/ twey miłości: Amē.

PIESN

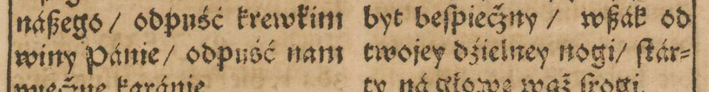
PIESN XLVII.

WSpomni o dawco żywota/ żeśmy twoich rąk ro=

bótá/ raćz gniew twoy surowy skrocić/ raćz nam ta=

skáwą twarz wrocić.

Genes. 3. 7.

2. Pomni ná upad pierwszego/ w Ráju Rodzicá nászego/ odpuść krewkim winy Pánie/ odpuść nam wieczne karánie.

3. Duß náßych z twey Boskiey ręki/ nie day ná pickielne męki/ poznay Synà twego/ sługi/ ktorych on krwią płácił długi.

4. Ważnieyßá jego przyczyná/ niż całego świátá winá/ niechay y w nas prace jego/ dokázuja skutku swego.

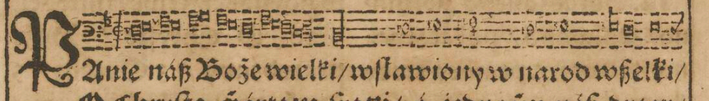
*** 5. JEzu Chryste/ Krolu wieczny/ day przy sobie byt bespieczny/ wßák od twojey dzielney nogi/ stárty ná głowę waż srogi.

6. O Rycerzu niezmożony/ bądź Hetmánem z náßey strony/ w ludzkiey śmiertelney niemocy/ dokázuy swey Boskiey mocy.

7. Tobie/ Chryste/ cześć wzdawamy/ ciebie z Oycem wysławiamy/ y z Duchem świętym społecznie/ ják od wiekow tak y wiecznie: Am.

O MECE PANSKIEY.

PIESN XLVIII.

PAnie náß Boże wielki/ wsławiony w narod wßelki/

Tit. 2. 13. Marc. 1. 24.

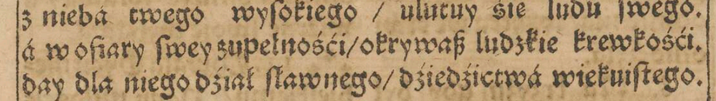
O Chryste częstom srogi/ á jednaczu náß drogi/ Oyče poyrzy ná swego/ Syná namileyßego/

ráćz odpuścić náße winy/ dla jedyney przyczyny/ przyczyń sie do Oycá swego/ boś ubłagał gniew jego/

Hebr. 9. 24.

Kto ry z toba kro luje/ á rá nyć po ká zu je/

z nieba twego wysokiego/ ulituy sie ludu swego. á w ofiary swey zupełności/ okrywaß ludzkie krewkości. day dla niego dział sławnego/ dziedzictwá wiekuistego.

PIESN XLIX.

Taż Nota.

Rom. 5. 9 10 1. Cor. 15. 54. 55. 56 Hebr. 2. 14.

CHwalmyß BOgá wßechmocnego/ ktory dał Synà swego/ ná okrutne umęczenie/ zkąd mamy wybáwienie: Bo śmierć wieczną śmiercią skaził/ grzech/ pieklo/ diábłá porażił.

Gen 2. 7 Rom. 5. 18. 19.

2. Gdy Adam w Raiu wprowadzon był/ wnet go tám Dyabeł zdrádził/ z ukuszenia jabłká w śmierć wpadł/ z dobrego wßego wypadł: PAn náß litością wzrußony/ przywrocił mu stan stracony.

3. Ják przeciwnik swą chytrością/ zwiodł człowiektá pierwßego/ ták Pan Chrystus swą mądrością/ przywiodł do Oycá swego: wßytko zgładził/ y záplá=

4. Vćierpiał dla tey przyczyny/ aby zá náße winy/ Bogu Oycu dość uczynił/ choć sam nic nie przewinił: bo żadnym grzechem nie zmázan/ JEzus Chrystus náß miły Pan.

Matth. 20. 28. 1. Petr 2. 21. 22.

5. Od wieczności był ułożon/ rząd tego wykupienia/ Aby grzeßny nic nie wątpił/ że dostąpi zbáwienia: bowiem ratunek gotowy/ ma z męki Zbáwićielowey.

Act. 2. 23. It. 4. 28

6. Ták nam było trzebá tego/ áby zá nas ućierpiał/ słuchając Oycá swojego/ ná drzewie krzyżá wisiał/ y ták żywot nam przywrocił/ y moc

Luc. 24 26.

dyabelską wywrocił.

7. Okrutnie bit/zránion srodze/ z miástá niosł krzyż ná sobie/ by ná wieki był pomocen/ człowieczę grzesżny tobie/ twarż jego śie odmieniłá/ wszytká we krwi omoczyłá.

8. Ná krzyżu gdy był záwieszon/ octem z żołćią pojony/Oycu Duchá oddawáiąc / wołał meką zemdlony: Boże Oyče w rece twoie / poruczam ia duße moje.

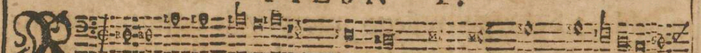
9. Ostrą włocznią dał Pan przekłoć/bok áż do sercá swego/ krew á wodá wypłynełá / z jego ciáłá świetego / ku omyciu náßych złości/ y wßelákich nieprawości.

10. Przetoż tedy Páná tego/chwalmy już bez przestania/ktory mocą Bostwá swego/ użyczył nam zbáwienia : Smiercią swą śmierći śmierć sprawił/ á wierne swoje wybáwił.

*** 11. Chwałá Oycu niebieskiemu/ Pánu miłośćiwemu/Jego Synowi milemu / ná nas ták łáskáwemu/ y też Duchowi świętemu/ Bogu w Troycy jedynemu.

12. Że śie nád námi zmilował/ y drogi swe nam zjáwił / á z błędow nas wywiodßy sam/ná jáśnośći postáwił: prośim Pánie / ráć nam to dáć / byśmy przy tobie mogli trwáć: Amen.

PIESN I.

ROzpominay káżdy wierny/ trud y krzyż Páński niezmierny/ y niewinną śmierć jego.

Gen. 3. 7.

2. Uważ złość świátá całego/ uważ grzech Oycá pierwßego/ ktory w Ráju popełnił.

3. Uważ ják Bog sprá-

żony/ dla náßych nieprawośći.

Is. 53. 6 Matth. 20. 28. 2. Cor. 5. 21.

5. Grzechy świátá ná śie włożył/ duße swą zá nie położył/ krolewic wieczney chwały.

6. Od Xięży y ludu swego/y od Pilatá Pontskiego/ skázány ná srogą śmierć.

7. Żelżony/ ubiczowány/ćiernieм ukoronowány/ dokonał w pośrzod łotrow.

8. Y ktożby go nie miłował? Y ktożby mu nie dźiękował? zá tákie uczynnośći.

Hebr. 7. 26. Gal. 3. 13.

9. Ný będąc nád świete świetym / nam kwoli stał śie przeklętym/by nas ubłogosławił.

*** 10. Chryste miłośierny Pánie / day niech nam w sercách zostánie/ pámiątká śmierći twojey.

11. Ráć sercá náße zápalić/ by ćie záwße mogły chwalić/ zá twoje dobrodźieystwá.

12. Uczynkiś szátáńskie skáził/ y śmierć śmierćiąś swą poráził/ wßytkie rzeczy náprawił. 1. Joh. 3. 8.

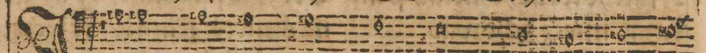
13. Náprawny nas z swey miłośći / obroń od błędow y złośći/ dla gorzkiey męki twojey.

14. Gdy przyydźie náße skonánie/ racz nas przyjąć Chryste Pánie / do Zboru Anielskiego: Amen.

PIESN LI.

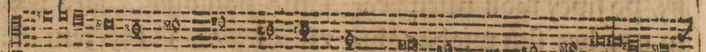
Nota Pieśni LXVI. Albo ta:

Christus wahrer GOttes Sohn.

JEzus Chrystus/Bog człowiek/ Mądrość Oycá

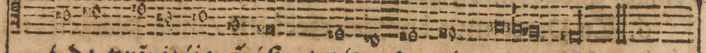
Matth 26. 27 Marc. 14. 15. Luc. 22. 23. Joh. 18. 19. ca.

swego/wiele ćierpiał ná świećie/ dla człeká grzeßnego/

w Niedźiele przed swą męką miasto opłákiwał/

á do przyjęćia Cżásu / náwiedzenia wzywał.

2. Ci ktoryż go do miástá zacnie prowadźili / w kilká dni kwoli Xięży / ná śmierć osądźili/zá trzydzieści śrebrnikow/Judaß Mistrzá swego / przedał stárßym Xiążetom ludu Zydowskiego.

3. We Czwartek powieczerzy / krwáwe záczął boje/ smetny w dußy upadał/ ná oblicze swoje/ o kielich by gó nie pił/ trzy kroć Oycu swemu/ modlac śie/ powolnie to/ dał ná wolą jemu.

4. Przypádli nań we zbrojey/ ják ná bezecnego/ Judaß pocałowániem / zdrádźił Mistrzá swego / Piotr ná obrone Páńską/ jął mieczem ßermować/ Málchowi ucho uciął/Pan kazał miecz zchować.

5. Do Biskupow go dawßy/po swey woli mieli/ cáłą noc bez sinu wiodac/ bili/ jáko chćieli / twarz nayświetßa zeplwali / oczy zawiązáli/ pieśćiámi pogebkujac/ gádáć mu kazáli.

6. Tu Piotr nim kur zápiewał/ do rázu trzećiego/ zaprzał śie z przeklnániem/ Zbáwićiela swego. *** Ná dzień Pierwßey godźiny / stawion Piłatowi/ przećiwniemu z Xiążety/ świádkowie gotowi.

7. Piłat z Herodem zgodni/ jaśnie znáć dáwáli/ że w nim przyczyny śmierći nie upátrowáli : krzyknęli głosem Zydzi/ w dzień trzećiey godźiny : bierzem te krew niewinną/ ná śie / y śiwe syny.

8. W purpure od żołnierzow/ná pośmiech ubrány/ y ćierniową koroną ukoronowány/ Piłat chcąc ich złość ująć/ ubićzowánego/ stawił/ nie zostáwiwßy/ w nim członká całego.

9. Nie ich to nie rußyło Ukrzyżuy wołáli / y áż go ná śmierć skazał / krzyżeć nieprzestáli. Z miástá w sámo południe / jáko wyrzucony / z krzyżem na śmierć okrutną / był wyprowadzony.

10. Mieyśkie Pánie płákały/ yż ćierpiał bez winy/ rzekł im / nie płáczćie ná mnie/ ále ná swe syny / gdy omdlewał pod Krzyżem/ Pan umordowány / był mu zá pomocniká / Symeon przydány.

11. Z Lotry go záwieśiwßy / żołćią napawáli / á żołnierże o Páńską / suknią los miotáli. Janowi Mátke zlecił / kochánkowi swemu/ Ray Lotrowi obiecał/ pokutuiącemu.

12. O dziewiątey godźinie/ wołał JEZUS/ Eli/ Boże moy/ / o Boże moy! á Zydzi śie śmieli / rzewno krzyczał / czemuś mie / czemuś mie moy wieczny / Pánie Boże opuścił / w moy czás ostáteczny?

13. Zá krzyżowniki prosił/ Oycá niebieskiego/ á umierając Duchá / oddał w rece jego / zátym ręká żołnierska / bok przekłołá sroga / z ktorego wypłynęłá/ wodá/ y krew droga.

*** 14. Skoro Bog nieśm ertelny / w krewkim umárł ćiele / pokazało śie ssráßnych cudow bárzo wiele / zásłoná śie kośćielna ná dwoje przepádłá / á ćiemność niezwyczáyna / ná słońce przypádłá.

15. Ziemiá śie porußyłá/ skały śie wáliły / z grobow otwártych świete ciáłá wychodźiły / te cudá mnodzy widząc z grzechow śie kájáli / á JEzusá Synem być Bożem wyznawáli.

16. Ku wieczorowi / z woli / stárosty Piłátá / był zdjety z krzyżá drogi / Odkupiciel świátá/ciny Jozef/ z Nikodemem/ z máściámi przybyli / á ciáło uwinąwßy/ w nowy grob włożyli. *** 17. O człowiecze uważ to / całym sercem sobie / uważ wßytko co ćierpiał/ BOG twoy kwoli tobie/ ßczęśliwi / ktoryż w śmierći / jego cząstke máją / bo wieczny po wskrzeßeniu / żywot otrzymáją.

18. W czás pilny / gdy śie z świátem / będziem rozstawáli / day Boże/ bym swe duße/ tobie oddawáli: Chryste przez niewinną śmierć krzyżá okrutnego/ rácz nas przyjąć po śmierći do krolestwá swego: Am.

PIESN LII.

Taż Nota.

Christus der uns selig macht.

Matth. 26. 27. Marc. 14. 15 Luc. 22.23. Ioh. 18. 19. cc.

IEzus náße zbáwienie Báránek niewinny / W ogroycu umęczenie / Záczął / z náßey winy / zdrádzony pojmány / pržed Annáßá ſtáwion / fálßywie obwiniony / zhánbion / uplwan / zkrwáwion.

2. Że dniem záprowádzony do ſadu świeckiego / od Pilatá wzgárdzony ſtároſty Rżymſkiego. Ten do Gálileyſkiego Herodá go poſłał / A niewinnoſći jego / jáwne świádectwo dał.

3. Trzećiey ná dzień godżiny / ſrodze zbiczowány A ćiernieм Pan niewinny ukoronowány. Aż ná mieyſce Golgotá / krżyż ná ſobie noſił / Zá krżyżownıki świátá / Odkupićiel proſił.

4. W ßoſtą Jezus pržybity / do krżyżá ſrogiego / Tám wßelkiey męki ſyty / Wzywał Oycá ſwego / Żydżi ſie pośmiewáli / Octu prágnącemu Y z żołćią podawáli / Pánu naświetßemu.

5. O dżiewiątey w ſwey mece / Oycu Duchá ſwego Jezus / poruczył w rece: ziemiá / świádkiem tego Drżąc martwemi ruſzyłá / Ci potym powſtáli / Słońce zgáſło / cnych ſiłá Bogu chwałe dáli.

6. Wnet Bok naświetßy Páński włoczńią otworżony / z ktorego Chrześćiáński Zbor má zdroy świecony. Cießy ſie y świątoſćią Ciáłá Páná ſwego / Kielychá społecznoſćią błogoſławionego.

7. Pod wieczor od Pilatá / Yproſiwßy ćiáło / Joſef jáko ſkarb świátá / náмázawßy cálo / z Nikodemem je zchował do Grobu nowego / Grobu żołnierż pilnował / pieczętowánego.

*** 8. Pržez twą naświetßą męke JEzu Synu Boży! Wźiąwßy ná ſwoje reke Nas grzeßnych wſpomoży / Byſmy z grzechow

powſtáli / świetobliwie żyli / Skutek twey Męki ználi / pržez nie wiecznie żyli / Amen.

PIESN LIII.

POwſtań każda dußo wierna / ábowiem dobroć

mezmierna / okażáła ſie tobie.

1. Pet. 2. 24. 2. Pan BOG twoy w śmiertelnym ćiele / zá ćie ćierpiał bárzo wiele / chcąc ćie wiecznie uwielbić.

3. Dla nas znoſił pośmiewánie / hánbe y koronowánie / Báránek Boży świety.

Iſai. 63. 1.2.3. 4. Ktoż to / co práſe Bożego / tłoczy gniewu ſirowego? Krol y PAN wiecżney ſławy.

5. Pánie świety nád świetemi / czemuś miedzy niezbożnemi / Lotry ſie dał záwieśić?

1. Petr. 2.21. 6. Tyś żadney nie dał przyczyny / lecz w tym náſze były winy / o łáſko niewymowna!

7. A yżeś zá nas ták wiele / znoſił / proſimy ćie śmiele / uzdrow nas z grżechow náßych.

8. Czymeś był bárżiey zelżony / tym ſie nam day z każdey ſtrony / nád wßyſtko kochać w tobie.

9. Obierż gmách ſercá náßego / day chęć do krżyżá twojego / że z nim idżiem zá tobą.

*** 10. Chryſte pržy náßym ſkonániu / okaż ſie w mocnym rámieniu / ná pocieche ſerdeczną.

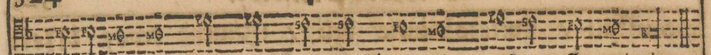
11. A gdżieś ty / day byſmy byli / á ćiebie wiecznie chwalili / w dżiedżictwie nieśmiertelnym: Amen.

PIESN LIV.

Matth. 26. 27 Marc. 14. 15.

ROzmyślaymy dżiś wierni Chrześćiani:/: Jáko Pan Chryſtus ćierpiał zá nas rány. Od

Luc. 22. 23. Ioh. 18. 19. cc.

pojmana/ nie miał odpoczńienia/ áż do skonánia.

2. Naprzod w Ogroycu wźiął pocałowánie :/: A Judaß Zdrayca dał był Zydom známie/ Oto Zydowie mego Mistrzá maćie/ Tegoß imaycie.

3. Wnet śie rzućili jáko Lwi okrutni :/: Apostołowie od niego uciekli/ Tám z wielkiem hurmem wiedźion do Annaßá/ Pociechá náßá.

4. Pierwßey godźiny przed Piłatem stáwion :/: Niesprawiedliwie od Zydow oskárżon/ rozkazał Piłat áby był bićowan/ náß niebieski Pan.

5. Krzyknęli wßyscy o godźinie trzećiey :/: Nie chcemy swojey krzywdy ćierpieć wiecey. Niechay ná krzyżu swoy żywot położy/ tento Syn Boży.

6. Z ostrego ćiernia korone uwili :/: Náßemu Pánu ná głowe włożyli: Posmiewáiąc śie przed nim śie kłaniáli/ Krolem go záwali.

7. Szedł z krzyżem z miástá Pan ßostey godźiny :/: Zydowie z niego odźieme złożyli/ potym go ná krzyż okrutnie przybili/ octem poili.

8. Oycu śie modlił zá swe krzyżowniki :/: Odpuść im Boże/ á bacz te nedźniki/ ktorzy nie wiedzą co mi wyrządzáią: bo mie nie znáią.

9. Mátke pod krzyżem stoiącą obaczył :/: Janowi one w opieke poruczył: Oto niewiásto/ maß Synátwojego/ dźierżże śie tego:

10. Y wźiął Apostoł Mátke Páná swego :/: Szedł z nią od krzyżá do domu swojego/ jáko Syn własny one opátrując/ y w smutku ciesząc.

11. Polecił Duchá Bogu Oycu w rece :/: Wołáiąc umárł: záćmiło śie słońce: ziemiá śie trzęslá dźiewiątey godźiny/ nie bez przyczyny.

12. Co widząc on lud stałći śie nabożnym :/: A Setnik wyznał/ yż jest Synem Bożem: Ciáłá umárłych z grobow powstawáły/ widźieć śie dáły.

13. Nikodem z Jozfem uczynili prozby :/: By ciáło z krzyżá bespieczńie zjąć mogli/ Piłat ich prozby w niczym nie przebaczył/ bo ták Bog raczył.

14. Cżásow nießpornych był z krzyżá zdeymowan :/: Przez swoje sługi/ wßego stworzenia Pan/ Pánie też świete tám z dáleká stáły/ ná to pátrzáły.

15. Drogim bálsamem ciáło pomázáli :/: A z nabożeństwem w Sindon uwineli/ włożyli je w grob ostátniey godźiny/ płácz uczynili.

16. Vważaymyż to wßyscy Chrześćiánie :/: Dziękuiąc Pánu za nadrożße rány/ yż zá nas raczył ták okrutnie ćierpieć/ chcąc nas sobie mieć.

*** 17. O Pánie JEZV BOZE wßechmogący :/: Wysłuchay lud swoy ná ćie wołáiący/ rácz nam odpuśćić wßystkie náße złości/ przyjm od rádości: Amen.

PIESN LV.

Prov. 8. 1. 22. Luc. 11. 49. Isai 7. 14. Matth. 1. 22. 1. Petr. 2. 24.

Mądrość Oycá niebieskiego/ Chrystus on wieczny Syn jego/ przyßedł w niskość świátá tego/ według

pismá Prorockiego.

2. W wielkiey pokorze/ w cichości/ w niedostátku cierpliwości/ dla narodu człowieczego/ widząc wielki upad jego.

3. A z oney Boskiey miłości/ przyjął ná śie naße złości/ podjął meke dobrowolną/ prze náße krewkość swowolną.

4. O gdyby to kto obaczył/ co ten Pan uczynić raczył/ yż dla człowieká nedznego/ nie litował ciáłá swego.

5. Stał ná krzyżu zá

wießony / wßytek świętą krwią skropiony / wołał prágnąc; bo ludzkiego/ prágnął zbáwienia wiecznego.

Iohan. 12. 23.

6. W okrutney krzyżowey mece / rozćiągnąwßy swoje rece / wßytkie zgromadza do śiebie / gotuiąc nam mieysce w niebie.

7. A my nic nie bacząc tego / dobrodźieystwá Páná swego/ wolimy świátu folgować/ jego złych spraw náśládować.

8. Ták śie bárzo rozbujáło/ w grzechu náße márne ćiáło / ktore swowolnie kochamy / o Páńską łáskę nie dbamy.

9. Ano Pan swe świete ćiáło/ dał áby zá nas ćierpiáło/ życząc nam mieyscá onego/ przez Adámá stráconego.

*** 10. Ráć nam wßech mogący Pánie / dáć z łáski swoiey uznánie / bychmy ćie práwie poználi / woli twey náśládowáli.

11. Ráć nas przez swą drogą Męke / przyiąć pod swą możną rękę/ boć o nas źle z káżdey strony / nie będźieli twey obrony.

12. Zewßąd nieprzyiaćioł dosyć/ y gdźieß mamy rece wznośić/ jedno ku tobie náß Pánie / gdyż w tobie náße ufánie.

*** 13. O Oyćze náß dobrotliwy / ráćże nam być miłośćiwy / márnotrátną żeládź swoie / przyimi w łáskę Boską twoie.

14. Abowiemesmy zgrzeßyli/ Máiestat twoy obráźili/ wßákże z swey Boskiey miłośći ráć odpuśćić náße złośći/ á przyiąć nas do rádośći: Amen.

PIESN LVI.

Taż Nota.

Chryste tyś ukrzyżowány / áby nam był żywot dány / co ku twey ćći wyznáwamy / zá coć y chwałe wzdawámy.

Act. 3. 15.

2. Prośimy ćie świety Pánie/ przyimi ustne to wyznánie / niechay w prawdźie uczesniki / bedźiem twoiey gorżki męki.

3. Tyś dał Oycu Duchá twego/ ábyś zásłużył nowego/

Iohan. 19. 30.

Rom. 8. 9. 11. 14. 16. 17.

go/ Duchá wiernym/ co wojuje/ grzech/ á z toba nas zeymuje.

4. Kto nie ma Duchá twojego / nie ma dźiedźictwá wiecznego/ á záś gdźie mießka Duch świety / tám przybytek Bogu wziety.

*** 5. Pánie dla twey Męki srogi / niechay w nas ten Duch twoy drogi/ burzy bledy / káźi złości/ z wiáry rodząc pobożności.

6. Chryste mimo inße rzeczy / miey dźiedźictwo twe ná pieczy / niech sobą nie rządźiem sámi/ tyś krol náß/ ty właday námi.

7. Umorz ćiáło / posil Duchá / Duchá ćiáło niechey słucha / w twoje rece/ Chryste Pánie/ niechay śie Duch náß dostánie: Amen.

PIESN LVII.

Taż Nota.

Iohan. 1. 29.

JEZU Báránku nádrożny / Zbáwićielu náß naslodßy/ zgładź grzech / rządź nas / broń/ ßćześć záwżdy / bądź z námi w potrzebie káżdey: Amen.

PIESN LVIII.

Nota Pieśni CXXIX.

Iohan. 1. 1

JEZU Chryste Boże wieczny / prośimy w słowie twym nas záchodźień ostátecżny / day ześie nam stáć uczesniki/ swoiey tak okrutney Męki: przy way/ po śmierći wieczny żywot day.

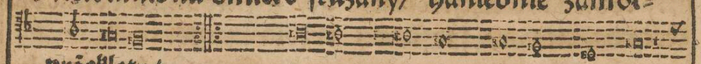
PIESN LIX.

O Lamb Gottes vnschůldig.

Iohan. 1. 29. Gal. 3. 13.

O Báránku Boży świety / dla náßych grzechow Niewinnie ná śmierć skázány/ hániebnie zámor-

przeklety/ dowány/ R. Wßystkieś grzechy świátá zgładźił/

lud swoy w niebieś posadźił / Zmiłuy śie nád námi /

O JEZV.

NA KWIETNA NIEDZIELE.

PIESN LX.

Matth. 21. 9. 15.

SLawá y chwalá bądź tobie Krolu Chryste wykupi-

ćielu / Tobie dźiatki w kośćiele chwałe dáły / zbáwie-

ma żądáiący / zbawże nas.

Matth. 21. 5. 9.

TYś Krol Izráelski / Syn Dawidow dźiedźic Judz-

ki / idźieś z dawná pożądány / w imie Páńskie wie-

cznie Bog pożegnány.

Pf. 19 1 Luc. 2. 9. 13.

2. Jáśny gmách niebieski / chwali ćie y Zbor Anielski / sławi ćie wszytko stworzenie / tobie winien człowiek rozumne pienie.

3. Czćił ćie gmin Zydowski / ścilac száty / látorośki / my tobie krolowi swemu / sercá dáiem powolne słowu twemu.

4. Wdzięczny's ich był Pánie / przyimi y náśze śpiewánie / ktoreć z sercá oddawamy / gdy ćie z nabożeństwem szczerem wzywamy.

Matth. 26. 67.

5. Dźiś ćie wielbili / á po czwartym dniu hánbili / uchoway nas Chryste tego / bysmy mieli odstáć dla krzyżá twego.

Iohan. 12. 13.

6. Z Pálmámi witáli / potym ćie ukrzyżowáli / ścieląc gałęzi ćie czćili / potym krzyż hániebny náćie wrzućili.

Johan. 19. 23.

7. Száty swoje stáli / potym twe z ćiebie zdzieráli / day bym ći z dobr twych służył / zrzucáiąc z śiebie złośći Duchem żyli.

It. v. 15.

8. Krolem ćie swym zwáli / potym śie Krolá záprzeli / nie day Chryste bym ćie swego / mieli śie przeć Bogá Krolá wiecznego.

Matth. 27. 20 22.

9. Ci co ćie czćić mieli / z namowy Xięży ćie kleli / rácz nas uchronić bluźnieniá / ślepego poznáney prawdy gánienia.

Pf. 146. 3. 4. 5.

*** 10. Day nam ufáć w tobie, w ludźiách nie ufáć / ni w sobie : bo w ludźiách błąd / niestateczność / ślepa hárdość / márność / złość / y omylność.

Matth. 14. 35.

*** 11. Bądź cześć chwalá tobie / trzymay nas Chryste przy sobie / choć śie niebo z ziemią zmieni / day bym w tobie trwáiąc byli zbáwieni : Amen.

PIESN LXI.

Taż Nota.

Ioh. 14. 23.

CHryste Krolu niebieski / ty do nas idźieś z twojey łáski / przez spráwę Duchá świętego / wchodźiś w serce do człowieká grzeszńego.

1. Ioha. 2. 1. 2. Eph. 5. 2.

2. Bo ty nas zástępuieś / y w niebie zá nas oreduieś : tyś jest zá grzechy zapłátą / przed Oycem twym ofiárą wdzięczną / świętą.

Zach. 9. 9.

3. My ćie Krolem znamy / Zbáwićielem być wyznawamy : ćiebie czćimy y chwalimy / bowiem przez ćie zbáwienia dochodźimy.

4. A miásto látorośli / ścielemyć swe nabożne myśli / w sercá ćie też przyimuiemy / gdy słowu twemu świętemu wierzymy.

Eph. 3. 7.

*** 5. Rozmnoż z miłości swoiey / w ludźiach Krolestwo łáski twoiey / rácz dáć wolność słowu twemu / day / by wszyscy byli posłuszni iemu.

6. Krolu yże sam nád námi / á rácz mieszkáć ná wieki z námi / wytrác zabobony błędy / náklon do prawdy / sercá ludzkie wszędy.

7. Niechże z chwałą godnie ććili / potym po
ćwa głosy / náße przeniká- śmierći z tobą wieczńie ży-
ją niebiosy: day byśmy ćie li. Amen.

PIESN LXII.

Weśel śie Corko Syońska / etc.

Pátrż Pieśni IX.

PIESN LXIII.

Matth. 21. 9. 15.

Ziatki ludu Zydowskiego / chwaliły Chrystá Páná
swego / w Jeruzalemskim Kośćiele / krzyczac śmiele /
zbaw nas prosim ćiebie / Synu Dawidow / ó Ná-
wyższy w niebie.

2. Xieża / stárszy / doktorowie / niechętni bedac tey Dziatek mowie / ßemrzac z nich / ćie strofowáli / zábraniáli / nie chcąc by ćie ććiły / á tyś im niebo przyznał Pánie miły.

Ps. 8. 3. 3. Z Pismás dowiodł Prorockiego / że Pan Bog wieku dźiećinnego / stárym złym ná hánbe wieczną / ná státeczną / cześć imienia swego / używa w potężności Bostwá swego.

*** 4. Pánie Chryste ták jest wielkie / Jmie twe / yż stworzenie wßelkie / ćiebie wysławić nie może / wieczny Bože / pobudź y kámienia / złym ná wzgárde / ná cześć twego imienia.

5. Tobie piesń Pánie śpiewamy / że też w twym krolestwie cześć mamy / my Dziatki z stárßymi twymi wybránymi / day rość ku twey chwale / żeć ią oddamy w niebie doskonále: Amen.

NA WIELKI CZWARTEK.

PIESN LXIV.

Nota Pieśni LV.

1. Cor. 15. 47. PAn náß wtory Adam z niebá / ile ludźiom było trzebá / dodał śrzodkow do zbáwienia / wywodząc ie z potepienia.

2. Dał sługi / słowo / świątości / sam też ludzkie nikczemności / we wnątrz przez Duchá świętego / omywa krwią boku swego.

Iohan: 1. 33

Iohan. 13. 1. Matth. 26. 17 26. 1. Cor 11. 24. 3. Do śmierći nas umiłował / ná ktorą gdy śie gotował / raczył ustáwić pieczęći / swojey ku nam wiecznej chęci.

4. Zniosßy Báránká stárego / stolu Nowozakonnego / rozkosßne obmyślał Gody / w miednice wlewáiąc wody.

Iohan. 13. 4. 5. Pan nawyższy BOg nád Bogi / sługom swym umywał nogi / zostáwuiąc śliczne wzory / wierney służby y pokory.

6. Hánbiąc ćielesne rozumy / zbija Vczniow swoich dumy / pokázuiąc / że nie z tego / świátá jest Krolestwo jego.

7. Do nog śie ludzkich schyláją / ći co tego doglądáją / w jákiey ich owce godności / do Páńskich idą świątości.

8. Ci też co prágną zbáwienia / z ránámi swego sumnienia / do sług Páńskich pospießáją / á u nich rády szukáją.

9. Lecz Piotr Páńu służby bronił / o co go Pan mowiąc gromił: nie bedeli nog mył tobie / nie uznaß cząstki mey w sobie.

10. Zrozumiał Piotr / yż Pan sługi / myie mocą swey zasługi / á iż wyráżeniem tego / jest pozwierzchna służbá jego.

11. Y rzekł: ręce / głowę moje / myj / á day mi mieć cześć swoje / umyj mie Pánie całego / bym zázył dźiedźictwá twego.

12. Lecz yż czysta kázda głowá / ktora chowa Bożе słowá / powiedźiał

Pan: dość że myje/ nogi ten/ co wiárą żyje.

Mare. 14. 22.

13. Ták Pan Posły słowá swego / zgotował do stołu tego / gdźie dał w osobie obojey/ pokarm Ciáłá y Krwie swojey.

14. Ci/ ktoryż Bogá słucháją/ tymże kształtem czynić máją/ z ocierániem swey prostości / máją zażywáć świątości.

Matth. 16. 29.

15. Ná to klucze dał wiernemu/ Pan ßáfárżowi káżdemu / by słuchácze w rządzie stáli / nie sámi sie rozgrzeßáli.

Ioh. 3. 21.

16. Dźiatki niebieskiey świátłości/ nie lubią świátá ciemności/ ná jáwny sie sąd stáwiáją/ spraw swoich poczet dawáją.

17. Co powinni Bogu swemu/ co słowu jego świetemu/ co sługom/ y co świątości / to oddawáją w czyrości.

18. Wierząc w Bogá słow słucháją/ Bożych Posłow poważáją/ dla zbáwienney pewności / idą z wiárą do świątości.

19. Klucze poselstwá Bożego/ y pieczęći łáski iego/ niewiernym nie pomagáją/ lecz je ná ciężßy sąd wzdáją.

I. Cor. 11. 27.

** 20. Chwalá tobie Pánie Chryste / że nas swą krwią czyniß czyste/ biorąc do swey społeczności/ przez sługi/ słowo/ świątości.

I. Joh. 1. 7.

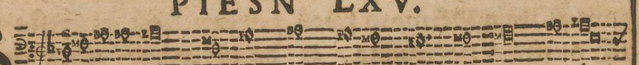
21. Dayże ręką żywey wiáry/ bierżemy zbáwienne dáry / we wnątrz mocą swey záslugi / oczyść wiecznie nas swe sługi.

22. Day pielgrzymom świátá tego / pokarm/ napoy/ z stołu twego/rácz nas z ziemskiey niepogody / przyjąć ná niebieskie gody: Amen.

[Pátrz więcey o Wieczerzy Páńskiey.]

MA WIELKI PIATEK.

PIESN LXV.

Iohan. 3. 16.

SYná jednego/ maiąc Bog sobie rownego/ raczył go świá-

go świátu nie żałować / á ná krzyż ofiárować.

Rom. 5. 21. Eph. 2. 1. 3. 5.

2. Bárzo zgrzeßyło/ ludzkie pokolenie było / ni nas przez nas / ni przez stworzenie/ nie mogło dóiść zbáwienie:

3. Przeto prácował/ Syn Boży / by nas rátował / Bog ná świecie cierpiał dla ciebie/ byś był człowieczę w Niebie.

I. Petr. 2. 24.

4. Dźiwna miłości / wźiął Mocarz náße krewkość / nie zostawił sobie żadnego / członku w ciele całego.

5. Náświetßa głowá / do rády Bożey gotowa / od ostrego ciernia zrániona / korona obelżona.

Matth. 20. 07.

6. Oblicze świete/ u Oycá wiecznego wźiete / oßpecíły krew / rány/ śliny/ z náßych grzechow przyczyny.

Marc. 14. 65.

7. Słońcá jáśnieyße / Páńskie oczy na wdzięcznieyße / były ná pośmiech záwiązáne / zaćiekłe / krwią záláne.

Ioh. 19. 1. 18.

8. Filar wielkiego/ świátá / u słupá podłego / od głowy do nog zbiczowány / wßystek wßczął skátowány.

9. W okrutney mece / wßechmocne obiedwie rece/ ktore cudá dźiwne czyniły / gozdźmi przybite były.

10. Zbáwienne nogi / ktoremi stárty wąż srogi / utrudzone/ pomordowáne/ do krzyßá przybijáne.

11. Z krzyżem wzniesiony / á w powietrzu záwießony / co wßystkimi skárby ßáfuje / z płáczem sie ofiáruje.

12. Vßy/ co chwały/ Anjelskie w Niebie słuchały / pełne złych słow y posmiewánia / ußczypkow / urgánia.

Marc. 15. 29.

13. Vstá mądrości/ jezyk Boskiey wymowności / żli octem z żołcią nápawáli / ják głupich przeganiáli.

Matth. 27. 34.

14. Ydußá świeta/ złym kochániem nie ujeta / zá grzech wßystkiego świátá srogi / czułá piekielne trwogi.

Matth. 26. 38. Psal. 18. 5. 6.

15. O niewymowna łáskо! o praco cudowna! dla

nas

nas śie wdac w takiey trudnośći/ sprawcy nieśmiertelnośći!

19. O nieuśeta! o złośći ludzka przeklęta! ktoraś tak drecżyłá Bożego/ Baránká niewinnego.

Exod. 19.5. 17. Mojá własnośći/ludu moy/ maośiádłośći/ przez Proroká Pan do krabrnego/ mowi ludu Judzkiego.

18. Ma wdzięczna włośći/ mojá krwi/ moje wnetrznośći/ cożem wzdy takiego záwinił? cożemći nie uczynił?

Exod. 20.2. Sap. 16. 20. Psal. 78.25. Deut. 4. 7.8. Ie. 26. 19. Exod. 13. 21. Isai. 5.4 19. Sam sobie kwoli/ z Egyptskim cie wziął niewoli/ dodałem Anjelskiego chlebá/ ileć go było trzebá.

20. Jam przed wßystkiemi/ obrał cie sobie innemi/ w dzień obłok/ słup ognisty w nocy/ był znákiem mojey mocy.

21. Winnico mojá/ gdzież smák twoi? gdzież wdzięczność twojá? ty podawaß żołć mey osobie/ jam groná życzył sobie.

22. Mnie niewinnego/ niby złoczyńce jákiego/ skazawßy z miásta prowadzilá/ á ná krzyżu przybiłá.

23. O jáko wiele/ cierpiał Bog w śmiertelnym cielе/ rázow/ guzow/ ran/ zelżywośći/ y serdecznych cießkośći. 1. Tim 3. 16.

24. Bez wßey litośći/ BOg według sprawiedliwośći/ wycżagáiąc świátowe długi/ bił Syná miásto sługi. Isai. 53. 4. 5.

25. Námileyßemu/ stáwił śie ják nagorßemu/ nań swoją surowością nátárł/ by náß grzech wiecznie zátárł.

26. Duße Dziewice/ przebił miecz Bogárodzice/ w ten czás y ná jáwią podáne/ myśli skryto chowáne Luc. 2. 35.

27. Rzewno płakali/ ći/ co Páná miłowali/ Owce cießko sobą trwożyły/ gdy Pásterzá pozbyły. Matth 26.31. Zach. 13.7.

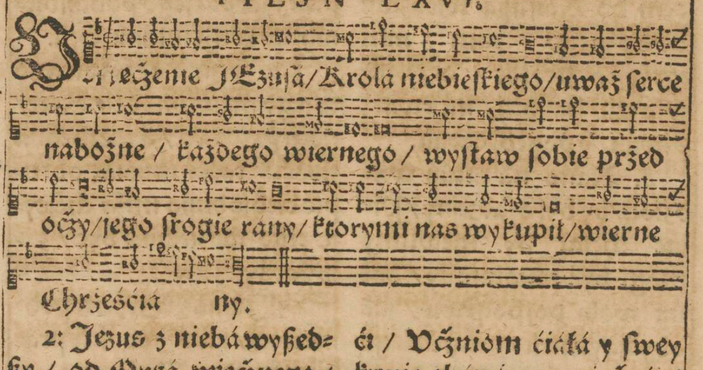
28. Poúciekali/ Zwolennicy okazáli/ inßy sławny pogrzeb marnemu/ spráwiły Pánu swemu. Matth. 26.56. Ie. 27. 57. 54.

29. Twórce swojego/ záłował cáły twor jego/ biádá temu co zakámiały/ nie doydzie jego chwały.

Ezech 18. 30. Is. 55.6. *** 31. O ludu Pánski/ o Syonie Chrześciánski/ náwroć śie do Bogá swojego/ w czás ßukay łaski jego.

32. Ráć nam dać Pánie/ przez twoje w mękách skonánie/ byśmy grzech w sobie umorżyli/ á z tobą wiecznie żyli: Amen.

PIESN LXVI.

Matth. 26. 48. It. 27. 1.2. Luc. 22 47. It. 23. 1. 2. Ioh. 18. 1.23. It. 19. 1. 2. Luc. 15. 4. 5. Matth. 18.11. 12. Joh. 3. 16.

Chrześcia ny.

2. Jezus z niebá wyßedßy/ od Oycá wiecznego/ ßukał owce stráconey/ w polách świátá tego/ nálazßy wziął ná rámie/ á z nig grzechow brzemie/ bo ludzkie umiłował/ áż do śmierći plemie.

3. JEzusá Judaß przedał/ z pieniedzy chćiwośći/ BogOćiec nam Synа dał/ z wielkiey swey miłośći/ Zydowie go wydáli/ z zazdrośći zuchwále/ Chrystus Pan zá nas cierpiał/ chcąc nas mieć w swey chwale.

4. JEzus dał po Wieczery/ ná znák swojey chći/ Vczniom ciáłá y swey krwie zbáwienne pieczeći/ kazał wßystkim używáć Testámentu swego/ chćieymyż go pilnie słuchać/ głosząc tym śmierć jego.

5. JEzus wßedł do ogrodá/ Męke záczynáiąc/ á tám śie Oycu modlił/ ná twarz upadáiąc/ krwáwy pot z niego płynął/ od boju wielkiego/ Duße wiernа nie lekce waż grzechu swojego.

6. Jezusá gdy Zydowie/ zdrádą pojmáli/ Bárankа niewinnego/ swawolnie ßárpáli/ y okrutnie zwią-

zawßy nawyżßego Páná/ wiedli go do Annáßá złosnego Káplaná.

7. JEzus poliżek ćierpiał od sługi Xiężego / potym do Káifaßá wiedzion bezbożnego / tám z nim igrżyśko strojąc / ocży záwiązáli/ hánbili / ná twarż plwáli/ y pogebkowáli.

8. Ráno ná ratuß wiedżion/by był osądzony / Piłat chćiał by niewinny mogł być uwolniony / dał ná wolą pospolstwu / jáko obyczay mieli / niechćieli go żywym mieć / Morderżá woleli.

9. Piłat dla ich krnąbrności kazał go biczować / y skrwáwić bez litości / chcąc ich gniew hámować / koronę nań włożono / z ciernia kolącego / w purpure obleczono / czyniąc posmiech z niego.

10. JEzusá Piłat wywiodł ciężko strapionego / wyznawáją przed nimi być go niewinnego / Oto mácie człowieká : ukrżyżuy wołali/prżeli śie swe° Krolá/ náśmierć go powzdáli.

11. Jezus z miástá prowádzon/mosąc krżyż ná sobie / prace y cierpliwości / dáiąc przykład tobie / wßyscy jego znájomi z dáleká pátrżyli/dla jego pohánbienia/ w wielkim żalu byli.

12. Jezusá krżyżowano w jego niewinności/ Rece/ nogi przebito / o niezbedna złości! tákći musiał odkupić ciebie duszo miła/chćieyże tego wdzięczna być / żáłuy coś grzeßyłá,

13. Jezus z krżyżem podniesion / jáko Jednaćz práwy / miedzy Niebem á ziemia Posrzedmē łáskáwy / poliżon miedzy łotry / by człowiecze ciebie / uwolniwßy od grzechow / posadził ná niebie.

14. Jezus śie w mekách modlił zá swe krżyżowniki / łotrá w pokućie przyjął / cießąc w tym grzeßniki / gdy wßystkiego dokonał głowy náchyliwßy / Duchá swego wypuścił / Oycu go zleciwßy.

*** 15. Jezusá umárłego stworzenie płákało / stworżyćielá swojego/ćießko żáłowáło/ y słońce śie záćmiło/ ziemiá stráßnie drżáłá / niewinność páná swego/ znáćnie wyświadczálá.

Hebr. 6. 4. 6. 1t. 10. 26. 27.

*** 16. Nuż káżda duszo wierna co miłuieß Páná/ nie krżyżuy go grzechámi / bądź jemu poddáná/ biádá kto śmiele grzeßy/ pokuty nie czyniąc / ten z dekretu Bożego/wiecznie muśi zginąć.

17. Strách meki / y śmierć Páńską záwżdy pámietaymy/á w nim swe odkupienie dostáteczńie znaymy / dla niego y śmierć cierpmy / mártwiąc w sobie złości/ bo z nim pewnie doydziemy/ w chwale społeczności.

*** 18. JEzu przez meki cießkie y skonánie twoje/ day nam skonánie lekkie/ weźm do Ráju swoje/ broń nas od śmierći wieczney / piekielnych bolesći / day śie cießyć twa láska w niebieskiey rádości: Amen.

PIESN LXVII.

Da Jesus an dem Creutze stund.

JEzus ná krżyżu rozbity/ á po wßystkim ćiele zbity/

otworżył ustá swoie/ostátnich śiedm słow wymowił/

uważ ie serce moie.

Luc. 23. 34.

2. Pierwßie wdzięczne słowo jego / ktore rzekł do Oycá swego: Tym co mi uragáią/odpuść Oyćze/ bo nie wiedzą/co czynią/ mnie nie znáią.

Luc. 23. 43.

3. Wtorym Łotrowi onemu/z grzechow pokutuiącemu/ co go wyznawał śmiele/ powiedział w krolestwie mojim / dźiś otrzymaß wesele.

Joh. 19. 27.

4. Trzećiem Mátkę swą Janowi/ polecił opiekunowi / Niewiástо oto Syn twoy/Synu oto mátká twoiá / czći ja y wprowadź w dom swoy.

Matth. 27. 19. Psa. 22. 1.

5. Gdy nań Bog w swey surowości/ doćierał o ludzkie złości/ Cźwarte słowo wypuścił/ cźemuś mie Boże? o Boże/ cźemużeś mie opuścił.

Johan. 19. 28. Psalm. 69. 22.

6. Piate rzekł w wielkiey swey mdłości/ prágne: bo z wielkiey litości/ wykupienia ludzkiego/ prágnął żeby nas obronił/ prágnienia piekielnego.

Iohan. 19. 30.

7. Szoste yż śie to spełniło/ co w Proroctwách o nim było/ powiedźiał: już śie stało/ cźego Bog/ cźego zbáwienie/ ludzkie potrzebowało.

Luc. 23. 46.

8. Siodmym słowem niebieskiemu/ oddał Duchá Oycu swemu/ wołájąc/ Oyće świety/ dobrowolnie w ręke twoje/ polecam duße moje.

9. Ktoż skutek słow Páńskich cźuje? ten co śie ná śmierć gotuje/ przykładem Páná swego/ ten weźmie po krotkim świecie/ dźiał żywotá wieczngo: Amen.

O POGRZEBIE PANSKIM.

PIESN LXVIII.

Śmierć Páńską my wspominájąc/ á ná grob wiárą pátrzájąc/ dźiękuymy mu/ że nas sobie/ poświęcił w śmierći y w grobie.

Rom. 6. 3. 4. 6. 11.

2. We Chrzćie bedąc umorzeni/ z grzechem z nim w grob położeni/ już przestańmy wßelkiey złości/ á żyjmy w świetobliwości.

3. Day Chryste/ bym z sercá cźćili/ twą pámieć/ y dobr użyli/ śmierći y pogrzebu twego/ y wskrzeßenia rádosnego: Amen.

NA WIELKA SOBOTE.

PIESN LXIX.

O ktory mießkaß ná etc.

Pátrż Pśálmu XVI.

NA

NA WIELKA NOC.

PIESN LXX.

Zmiłuy śie Oyće zlutuy śie Oyće nád dźiátkámi
Rátuy nas Pánie/ wspomoż nas Pánie/ boć w tobie u-
Wysłuchay Pánie/ przymiże Pánie/ teraz słu gi

Act. 3. 15. It. 4. 12 It. 10. 43.

swemi: Chryste tyś náße zmartwychwstáne/
famy: JEZU tyś sam náße zbáwienie/
twoje: Prosim náß do brotliwy Pá nie/
żywotá náßego náprawienie.
grzechow náßych wßytkich odpußczenie: Duchu
zmiłuy śie/ usłyß náße wołánie. Oddal

Is. 11. 1 Ioh. 14. 16. 17. 1. Cor. 12. 11.

świety rácz być známi/ władáy náßymi wßytki-
od serć náßych ciemność/ á day słowá swego zupeł-
mi spráwámi:
ną znájomość: Duchu świety/ ráczże w nas záw-
ße przebywáć/ y w sercách náßych wiáre y zgodę
spráwować.

PIESN LXXI.

Rom. 11. 33. 36.

BOże wieczny/ słyß serdeczny głos/ prosimy/ Zmi-
Wielką twą moc/ znáczną pomoc/ uważáją/ kto-
Tyś nas spráwił/ tyś nas zbáwił/ życz godności/ do

Rom. 4. 25. 1. Cor. 15. 57.

luy śie/ bądź z swymi. JEsu Chryste Pánie/ two-
rzy w cie u fásą. Z zwyćiestwá twojego/ ćie-
twych dobr społności. Niebieskie rádości / niech

je świete z martwych wstánie/ w sercách náßych nie
ßymy śie czásu tego/ w czastce dziedzictwa
z twojey ßczerey litości / dochodzą náßych wne-

1. Cor. 12. 11. Johan. 14. 26.

ustánie.
świetego. Duchu świety/ chwały dostoyny/ ßáfárzu
trzności. Ktory leczyß ludzkie krewkości/ ktory prze-

dárow niebieskich hoyny.
mieniaß smutki w rádości. Day niech grzech odrznęcamy/

day śie w cnotách świetych kochamy/ day z tobą

w niebie wieczny być mamy: Amen.

PIESN LXXII.

Marc. 16. 6. 7. 1. Cor. 5. 7. Apoc. 1. 5. Is. 17. 14. Is. 9. 6. Apoc. 5. 5.

WIray dniu wielkonocny ozdobny / nabożnego
Báránek zá nas ná śmierć wydány/ Krol krolow/

świecenia wiecznie godny / w ktory Pan náß ni-
Bog nád Bogi/ Pán nád Pány/ Xiąże wiekow/ lew

ścił śie w słowie prawdziwym/ stáwiwßy śie żywym.
z pokolenia Judowego / dowiodł mestwá swego.

Już

1. Cor. 15. 55.

Już on ostry bodziec śmierci jest ztępiony/ Waż

Psa. 24. 8. 10.

wyżądlony/ Pan krolуje/ Pan na wieki triumfuje/

niech śie niebo ráduje / Hallelujah/ Hallelujah.

2. Swiątkiem z martwych-
wstánia świat Páńskiego/
bo śie wzbiłá wiosná z
mrozu przyktego / jásne
słońce / wesołym swym
wzrokiem nas cießy/ á z no-
cy śie spießy :/: Niebo zrzu-
cając żałobne chmury / já-
śnieyßa twarz nam poká-
zuje z gory/ wdzięcznym cie-
plem/ umárzłą ziemie o-
grzewając/ á rosą skrapiając

Z zmartwychwstałym Pánem co śie jedno rodzi/
wßytko dziś wschodzi/ Pan
krolуje / Pan ná wieki try-
umfuje/ niech śie niebo rá-
duje / Hallelujah / Halle-
lujah.

3. Ziemiá kwiatkom
z bárwą wonią dawa/ á
wspániále buynem zbożem
powstawa / nágie láśy ge-
stym śie liściem nákrywá-
ją/ ptaßkowie śpiewają :/:
Nuż my kwiát y ptaki

przechodzący/ śmierći Bo-
żey owoc w sobie cżujący/
z zmartwychwstałym/ Pá-
nem wesoło powstawaymy/ á z sercá śpiewaymy.

Dziś śie stało Krolestwo Apoc. 19. 6.
Bogá náßego/ wielką moc
sego/ Pan krolуje / Pan ná
wieki triumfuje / niech śie
niebo ráduje / Hállelujah/
Hállelujah.

*** 4. Po wßystkich stro-
nách swiátá wielkiego /
rozeßłá śie wieść zwyćie-
stwá Páńskiego / pełne
niebá Páná Zastepow wiel-
możności / śiły / przewa-
żności :/: Ni z opoki twár- Act. 2.
dey grob kowány/ ni śmierć 24.
áni straży cżuyność przy-
dáney / nie przemogły zá-
trzymáć Krolá niebieskie-
go / dla nas zábitego.

Bostwo wieczne/ śmier- Joh. 2.
telne ciáło wzbudziło / y 19. 21.
uwielbiło : Pan krolуje / Is. 10.
17. 18.

Pan na wieki tryumfuje/ niech śie Niebo ráduje/ Hállelujah/ Hállelujah.

PIESN LXXIII.

1. Cor. 5. 7. Hebr. 2. 14. Rom. 5.6. 10.

ZAśpiewaymyż dniá tego świetego/ ku wieczney czći Zbawiciela swego/ktory porażił/ żárłáy moc jego wßytke skáził.

2. Dźiwna láską Bogá wßechmocnego/ yż dał zábić Synà jedynego/ dla náßych złości/ czyniąc dosyć swey sprawiedliwości.

Rom. 8. 32. 2. Cor. 5. 21.

3. Bo káżdy człek z swego przyrodzenia/ winien śmierći/ winien potepienia/ z Oycá pierwßego/ spadł ná nas dług przestępstwá rayskiego.

Eph 2. 1. 3. Rom. 5. 12. It. 6. 23.

4. Ztąd myśl/ wola/ inne wßytkie śiły/ ták śie bárzo ná wßem pokáźiły/ yż z swey skłonności / ćiągną záwße do wßelákiey złości.

Gen. 6. 12. It. 8. 21 Rom. 7. 14. 15. 16.

5. Ták mizerne ludzkie pokolenie / przez Zakonu Páńskiego zgwałcenie / śmierć zásłużyło/ á Dyablu w moc podáne było.

Rom. 6. 23.

6. Ale Pan z miłosierdźia wielkiego / użálił śie stworzenia swojego/ á z tey litości / dał rátunek upádłych krewkości.

1. Joh 4. 10.

7. Jeśtał ná świát Synà jedynego / by wypełnił zá nas Zakon jego/ by lud zuchwały/zbáwił/ A Jeke podstąpił Pan chwały.

Joh. 3. 16.

8. Bogu stáłá śie słußna nágrodá/ już śie wieczna záplácilá ßkodá / krwią jego Synà/ omyta jeśt káżda świátá winá.

1. Tim. 2. 6. 1. Joh. 2. 2. Apoc. 1. 5. 6. It. 5. 9.

9. Kto weń wierzy/ á z sercá prawego/ ustáwicznie prágnie łáski jego/ swe umeczenie/ przywłaßcza mu ná wieczne zbáwienie.

Rom. 3. 22. 25.

10. Chociá wielkim grzechem obćiążony / będzie zá prawego policzony / ma ludzka sprawá/ Posrzednikà u Bożego prawá.

Rom. 8. 1. 34.

11. Vkázuiąc Chrystus Oycu rány/ ktore podjął zá lud swoy kochány / łáskę spráwuje/ bo BOg wierne dla Synà miłuje.

Hebr. 9. 24.

*** 12. Podźiękuymyż Pánu z wysokości/ że nas raczył z wielkiey swey miłości/ powołáć k temu/ á gotow jeśt z swą łáską grzeßnemu.

13. Káżdy kto zá tákim powołániem/ idźie/ zá nim z zupełnym ufánem/ swe zásłużenie/ dáruje mu Pan y odkupienie.

Eph. 4. 22. 23. 24.

14. Zwlekßy z niego człowieká stárego/ obłoczy go w człowieká nowego / w wierze/ w miłości/ utwierdza go/ y w świetey stałości.

1. Pet. 2. 11.

15. Krzyżem martwiąc jego buyne ćiało / by przećiwko Pánu nie buiało/ z tey śmiertelności / przeniesie go do wieczney rádości.

16. Dayże nam to wßechmogący Pánie/ przez chwalebne twoje zmartwychwstánie/ byśmy ták żyli/ potym z tobą w twym Krolestwie byli: Amen.

PIESN LXXIV.

Pf. 118. 24.

PRzez twe świete zmartwychwstánie/ Boży Synu odpuśćże nam naße zgrzeßenie/ Tyś sam ten to dzień wstawił/ żywoteś náß naprawił/ śmierćiś wieczney nas zbáwił/ Boskáś moc swą objáwił.

PIESN LXXV.

RAduymy śie Chrześćianie/ ná to Pańskie zmartwychwstánie/ czyniąc weśołe śpiewanie/ Alle luiah.

Ephes. 5. 25. 2. Cor. 5. 15. 1. Cor. 15. 55. 1. Joh. 3. 8.

2. Bo ten ktory zá nas umárł/ z ręki ſátáńſkiey nas wydárł/ y wſzytke moc jego potárł/ Allelujah.

3. Krolestwem nas ſwym obdárzył/ wſzytkiego dobrá nádárzył/ gdy zmartwychwſtánie ſwe zjáwił/ Allelujah.

Marc. 16. 6. 7

4. To naprzod Anjoł powiedział/ Máryam gdy w grobie śiedział/ áby to już káżdy wiedział/ Allelujah.

5. Mowiąc że już zmartwychwſtał Pan Chryſtus/ ktory tu pochowan/ owo mieyſce gdźie leżał ſam/ Allelujah.

6. Opowiedzćie Vczniom jego/ że uyrzą zmartwychwſtałego/ w Gálilejey Páná ſwego/ Allelujah.

Matth. 28. 11. 12.

7. Toſz y Zołnierże ználi/ ktorzy u grobu leżeli/ gdy do miáſtá przybieżeli/ Allelujah.

8. Choć Xięża przenaymowáli/ pieniądzmi ktore im dáli/ by tego nie powiádáli/ Allelujáh:

9. Wſzákże śie to rozſławiło/ za pewną rzecz wſzytkim było/ á Biſkupu omyliło/ Allelujah.

10. Weſelmyż śie wſzyſcy z tego/ z zwyćieſtwá bárzo ſławnego/ Chryſtuſá Páná náſzego/ Allelujah.

11. Boſmy z nim społem ożyli/ z śmierći w ktorejeſmy byli/ niżeśmy śie národźili/ Allelujah.

12. Jegoſmy śmierćią zbáwieni/ wiárą uſprawiedliwieni/ y zá dobre policżeni/ Allelujah.

13. A ták w nim ſámym ufaymy/ przezeń wſzytkiego żądaymy/ inſzych przyczyn nie ſzukaymy/ Alleluja.

14. Przez twe Chryſte zmartwychwſtánie/ day nam już z grzechow powſtánie/ bó ty nas maſz w mocy Pánie/ Allelujah.

15. Bez ćiebie nic nie możemy/ láſki twey potrzebuſemy/ do ćiebie Páná wołamy/ Allelujah.

Taż Nota.

RAduymy śie Chrześćiánie/ przez ſwe weſołe śpiewánie/ ſławiąc Páńſkie zmartwychwſtánie/ Hallelujah.

Rom. 4. 25.

2. Zábity dla náſzych złośći/ dla náſzey ſprawiedliwośći/ powſtał Pan w ſwey wielmożności/ Hallelujah.

Matth. 28 2 4. 5. 7. 11. 12. 15.

3. To Anjoł Páńſki objáwił/ gdy kámień z grobu odwálił/ á ſtroże ſtrachu nábáwił/ Hállelujah.

4. Máryam co Páná chwały/ z máśćią u grobu ſzukały/ mowił/ áby śie nie bały/ Hállelujah.

5. Opowiedzćie Vczniom jego/ że uyrzą zmártwychwſtálego/ w Galilei Miſtrzá ſwego/ Hállelujah.

6. Toż Zołnierże powiádáli/ ktorzy grobu pilnowáli/ gdy do miáſtá zućiekáli/ Hállelujah.

7. Biſkupi gdy to zwiedźieli/ do nowych śie práktyk mieli/ lecż prawdźie nie zábieżeli/ Hállelujah.

8. Choć żołnierże przenáieli/ áby fałſzywie świadczyli/ lecż śie ná tym omylili/ Hállelujah.

9. Bo choć uczynie potwaržáli/ że im go wſpiączki porwáli/ przećie śie z tym nie oſtáli/ Hállelujah.

10. Prawdá kłamſtwo zwyćiężyłá/ po świećie śie rozſławiłá/ y w ſercá śie wkorzenitá/ Hállelujah.

11. Weſelmyż śie wſzyſcy z tego/ z zwyćieſtwá záwołánego/ Chryſtuſá y práwdy jego/ Hállelujah.

2. Cor. 5. 15. Rom. 6. 4. 8.

12. Byſmy z nim ſpołu ożyli/ my coſmy martwemi byli/ niżeſmy śie národźili/ Hállelujah.

Rom. 5 9. 10. It. 3. 22 24. 25. 28.

*** 13. Páńſkąſmy śmierćią zbawieni/ wiárą uſprawiedliwieni/ y zá dobre policżeni/ Hállelujah.

14. A ták w nim ſámym ufaymy/ przezeń wſzyſtkiego żądaymy/ inſzych przyczyn nie ſzukaymy/ Hállelujah.

Joh. 14. 6. It. 16. 23. Hebr. 7. 25. Act. 2. 33.

*** 15. Páńſkie náſz JEZV wſkrzeſony/ práwica Boża wzniesiony/ Krolu wiecznie niezmożony/ Hállelujah.

Psalm. 142. 5.

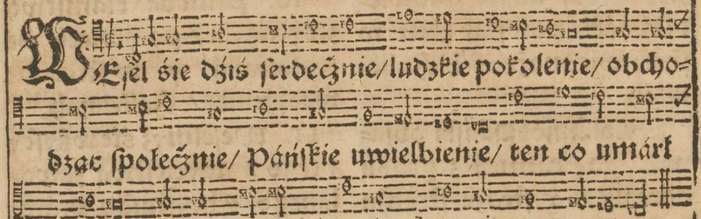
16. Wiele nieprzyjaćioł mamy/ bez ćiebie zawżdy przegramy/ do ćiebie

Páná wołamy/ Hallelujah.

17. Tyś náß ratownik jedyny/ twe w niebie wa-

żne przyczyny/ day żywot zgładziwßy winy/ Hálle-lujah.

PIESN LXXVI.

Weśel śie dźiś serdecznie/ ludzkie pokolenie/ obcho-

dzac społecznie/ Páńskie uwielbienie/ ten co umárł

1. Pet. 3. 18. Hebr. 2. 14. Luc. 24. 41.

1. Cor. 15. 54. 57.

w ćiele/ ćzartá jawßy śmiele/ sprawił nam weśele.

2. Adámow rod wybáwił/ z wieźienia wiecznego/ y zbáwienie sprawił/ dla świátá cálego / śmierć śmiercią wywrocił/ władzą grzechu skrocił/ żywot wiecźny wrocił.

3. Nocną ćiemność oświecił / wielmożnym wskrzeßeniem/ rádość nową wzniecił / jáwnem śie stáwieniem / straż grobu mocnego/ strwożył á wiernego/ zwołał stadká swego.

4. Gdy Krol náß mocą swą zjáwił / przed świádki roznymi/ Zbor go wiernych stawił/ głosy rádośnymi/ ći co go płákáli / Pánem go wyználi / Bogiem swym witáli.

Joh. 20 20. 28.

5. Uweselił smutnego/ Piotrá y one Pánie / co do grobu jego/ ßły z maśćią w świtánie/ z trwogi je wybáwił/ Anioły wprzod stáwił/ potym śie sam zjáwił.

Marc. 16. 1. 6. 7. 9. 12 14.

6. Teraz wßytko stworzenie/ znowu ożywiając/ bierze odnowienie/ śiły nábywając/ ćzás wdzięczny przychodźi / słońce jáśniey wschodźi / y ćień mile chłodźi.

7. Ziemiá śie w bárwách mieni/ wschodzą zboża płodne/ trawá śie zieleni/ kwitną drzewa rodne/ niebo w swey jáśności / serdeczne wnetrznośći / budźi do wdzięczności.

8. Wßystko śie w śliczney

krásie/

krásie/ wßędzie ukázuje/ wierny człeć w tym czásie słußnie śie raduje/ á w pracy nie mdleje/ bo w Chrystusie śieje/ niebieskie nádzieje.

Johan. 16. 11. Hebr. 2. 14.

9. Ptaßkowie ná świtániu/ śpiewáć záczynáją/ ludźiom do chwał Páńskich/ pobudke dawáją/ wßyscy w świećie świeći Bożey ku nam chęći / obchodzą pánnećí.

** 10. Chwalmyß y my

PIESN LXXVII.

Chrystus Pan z martwych wstał/ zwycięstwo otrzy-

1. Cor. 15. 54. 55. 57. Hebr. 2. 14.

mał/ zburzywßy śmierć sroga/ swoją śmiercią drogą/

Hallelujah/ Pánie zmiłuy śie nád námi.

2. Zwalczył Czártá złego/ potárł głowę jego/ człowieká grzeßnego/ wydárł z mocy jego/ Hállelujah/ Pánie zmiłuy śie nád námi.

3. Wiecznie grzech poráził/ á moc jego skáził/ żywot náß náprawił/ to z łáski swey spráwił/ Hállelujah/ Pánie zmiłuy śie nád námi.

** 4. O Chryste náß Pánie/ przez twe zmartwychwstánie/ day nam z grzechow powstáć/ łáski twojey dostáć/ Hállelujah/ Pánie zmiłuy śie nád námi.

5. A potym kłopoćie/ day w wiecznym żywoćie/ z tobą krolowánie / náß wßechmocny Pánie/ Hállelujah / Pánie zmiłuy śie nád námi: Amen.

PIESN

PIESN LXXVIII.

1. Cor. 15. 4. Act. 2. 32.

JEzusá Nazarenskiego/ dla nas ukrzyżowánego/ w trzeći dzień Bog wzbudził sławnie/ y świátu stáwił jawnie.

2. To powstánie wysławiáiąc/ z wdzięcznośćią je wspominájąc/ Hállelujah wyśpiewuymy/ á z serca śie ráduymy.

1. Cor. 15. 20. Apoc. 1. 5.

3. On jest pierwszy z martwych wstały/ pierwszy dziedzic wieczney chwały/ w jásnem uwielbionym ćiele/ náś żywot/ y wesele.

Act. 2. 24.

4. Abowiem też ták przystało/ áby świete Bożе ćiáło/ poczęte bez grzechu z mázy/ w grobie nie znáło skázy.

1. Petr. 1. 3.

5. Już nas z śmierći wyswobodził/ w nádzieje żywą odrodził/ duß żywiących uwielbienia/ y ćiał z martwych wskrzeßenia.

1. Cor. 15. 42. 45.

6. Áż teraz w niepoteżności/ w skázitelności/ sprosności/ idą w grob ćiáłá śmiertelne/ wstáną záś nieśmiertelne.

Matth. 25. 33.

7. Skoro zábrzmi głos Anjelski/ ná sąd przyjdźie Pan niebieski/ stáną po jego prawicy/ wieczney sławy dziedzicy.

1. Thes. 4. 16. 1. Cor. 15. 52.

8. Tám ustánie wßelkie łkánie/ kłopot/ żal y nárzekánie/ Pan wierne zgromádźić każe/ w niech śie dziwny ukáże.

Apoc. 7. 16. It. 21. 4 Matth. 25. 33. 2. Thes. 1. 10. Marc. 8. 34. Psalm. 126. 5.

9. Ći co śie tu w prace wdáją/ krzyż swoy zá Pánem dźwigáją/ z płáczem ziarnećká cnot śieją/ dobrą stoją nádzieją.

10. Wezmą zápewne nagrode/ zá każdą doczesną ßkode/ łáy trud/ bol/ lámент/ żałości/ przemienią śie w rádości.

Isa. 49. 10. Apoc. 7. 16. 17.

11. Już wiecey łáknąć nie beda/ prágnienia/ niewczásow zbeda/ przyjda do źrzodeł wod żywych/ do roskoßy prawdziwych.

12. O tym rádosnym wskrzeße-

2. Tim 2. 8.

skrzeßeńcu/ Apostoł śiedząc w więzieniu/ pißę. Tymotheußowi/ przerázliwymi słowy:

2. Tim. 2. 3.

13. Pomni yż wstał dniá trzećiego/ Syn y Pan Dawidá onego/ niechże śie już co chce dzieje/ ty nie trać w nim nádzieje.

14. Náśláduy spráwiedliwości/ pobożności y miłości/ czyń powinność z każdy miáry/ bojuy dobry boy wiáry.

15. Czyń co należy wiernemu/ ßáfárzowi niebieskiemu/ páś trzodę zlecona żywie/ á krzyż swoy noś ćierpliwie.

2. Tim. 2. 11. 12.

16. Bo jesli my z nim pomrzemy/ z nim rádośnie ożyjemy/ jeśliże tu z nim ćierpimy/ z nim krolować będziemy.

*** 17. Te pocieche uważmy/ z żaymy/ w prace dobrą śie wdawaymy/ mnoż śie każdy w łáśce wzietey/ postępuy w cnoćie świetey.

28. Bo ták zbáwienia pewnego/ ná gruncie Páná náßego/ doydziem y nieśmiertelności/ y korony rádości.

*** 19. Chwalmy Oycá niebieskiego/ że nas do zmartwychwstálego/ Synά swego przyprowádźił/ w krolestwie swym posádźił.

20. Ten/ wiernym śmierći odjetym/ z martwych wstániem swoim świetym/ wzbudziwßy je w jásnym ćiele/ wieczne spráwił wesele.

Phil. 3. 21.

*** 21. Pánu cześć/ Pánu Cesárstwo/ Pánu wieczne dignitárstwo/ sercem/ ustámi przyznawaymy/ Hállelujah śpiewaymy: Amen.

Apoc. 4. 11. It. 5. 12. 13.

PIESN LXXIX.

Nota zwyczayna.

1. WEsołyć nam dzień nástał/ gdy Pan Chrystus zwyćiężył/ trzećiego dniá z martwych wstał.

2. Tego dniá wesołego/ prosmyß Krolá niebieskiego/ by nas uchował:

Matth. 13. 50. 2. Thes. 1. 8.

3. Od piekłá gorącego/ áby nas domieścił rádości Krolestwá niebieskiego.

4. Byśmy z grzechow powstáli/ Páná Jezusá náśladowáli/ á po śmierći ná wieki wiecznie z nim krolowáli.

Albo.

Wesołyć nam dzień nastał/ wktorym Pan zwyćiestwá dostał/ á zgrobu slawnie powstał.

2. Wesołe Narodzenie/ z bawienna pracá cierpienie/ y śmiercią umorzenie.

Rom. 4. 25.

3. Lecz weselße w skrzeßenie: bo wnim usprawiedliwienie/ mamy/ y uwielbienie.

4. Radośtaż byłá tá noc/ w ktorey niepryjaćielom moc/ odjał Pan/ dał nam pomoc.

5. Zgładźił grzech przez Mećenie/ Szatáná pojał w Więźienie/ Smierć skruśył przez Wskrzeßenie.

6. Ztąd rádość wierni mieli/ śpiewáli w niebie Anjeli/ świát śie wßyscy weseli.

*** 7. Muż my też Chrześćiánie/ przez chwał na bożnych śpiewánie/ obchodźmy Zmartwychwstánie.

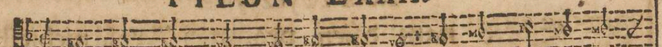
8. Czás byśmy z Panem wstáli/ grzech / błąd / jáki kwas wyrzucáli/ wdobrym śie odnawiáli.

Rom. 13. 11. 1. Cor. 5 7. 8.

9. Z Bárankiem wieczerzając/ Ciáłá/ y krwie pożywając / sumnienia czyste mając.

10. Day Chriſte powstawamy/ wnowości żywotá trwamy/ day Niebo otrzymamy/ Amen.

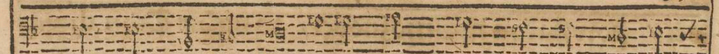
PIESN LXXX.

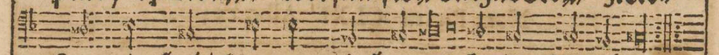
Z Martwychwstánie Páná swego/ uważ człowiecze
Wesołe przybyły czásy/ w ktorych nizyny/

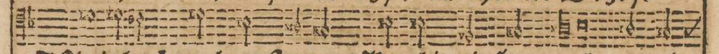
sercá nabożnego/ Bog noc te oslawił/ y nád jásność y gory/ y lásy/ wdzięcznie porastáją/ słońce grzeje dzienną

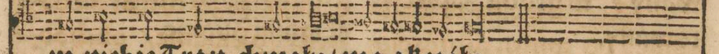
dzienną wystáwił/ zá co mu wdzięcznymi/ głosy ptacy śpiewáją/ wiosną swą śliczności/ zielo-

swymi/ cześć daymy wieczną/ z chęćią serdeczną/ nością/ dobrą myśl mnoży / ku chwale Bożey.

Rom. 4. 25. Z Anjoły chwalmy swego/ Krolá wiecznego/ bo umárßy dlá naßych złości/ powstał w wielmożności/

Hebr. 1. 3 w niebie Tron chwały/ ma okazały.

Marc. 16. 5. 6. 7. 9. 12. 14. 2. Swieći niebiescy posłowie / zwiástowáli niewiástam Anjołowie / że Pan powstał slawnie/ á yż śie miał okazáć jáwnie / Vczniom swych Zborowi/ y Piotrowi/ by śie ćießyli/ co weń wierzyli :/: Zátym śie im ukázował/ á niedostátki ich wiáry strofował/ oni go witáli/ y nabożnie mu śie kłaniáli / o toć dostáteczne / toć serdeczne/ pociechy mieli gdy go uyrzeli. *** Z Anjoły chwalmy swego/ Krolá wiecznego/ bo umárßy dla náßych złości / powstał w wielmożności / w niebie Tron chwały/ ma okazały.

*** 3. Wysłuchay o wieczny Páne / z przybytku swojego náße śpiewánie/ przez swego miłego/ Synà wielmożnie wskrzeßonego/ w jedyney istności/ od wieczności/ tobie rownego / Bogá práwego :/: Ráczże nám dáć tu pomießkánie / kędy jest wybránych twoich zebránie/ nie day broić złości/ ále nas rozmnoż w pobożności/ day bym ogladáli y witáli/ co rychley ćiebie/ w oyczystym niebie/ *** Z Anjoły chwalmy swego/ Krolá wiecznego / bo umárßy dla náßych złości/

Luc. 24. 41.

Phil. 2. 6. 1. Joh. 5. 20.

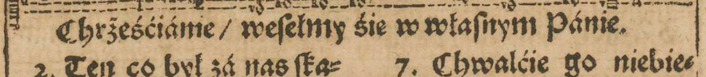
ści / powstał w wielmożności / w niebie Tron chwały/ ma okazały. Amen.

PIESN LXXXI.

Nota Pieśni CLXI. Albo 124;

Sławne Páńskie zmártwychwstánie/ wspominájąc

Chrześćiáme / weselmy śie w własnym Pánie.

Marc. 16. 6.

2. Ten co był zá nas skázány / ná krzyżu zámordowany / w grobie zápieczętowány.

3. Wstawszy zmartwych tryumfuje/ y w niebie wiecznie króluje / z kąd swe wiernę opátruje.

1. Cor. 15. 20.

4. Dzień wskrzeszenia Królá swego/ godnie świecąc bierzem z niego/ pewność wstánia powszechne.

5. Z tąd płynie dobre sumnienie/ z tąd y w pracy posilenie / á o chwale upewnienie.

***6. W dzień zmartwychwstánia Bożego chwalćie stworzyćielá swego / wszystkie stworzenia jego.

7. Chwalćie go niebieskie zorże/ chwał Páná Anjelski korże/ chwał go Chrześćiánski Zborże.

8. Już y teráz nieysze czásy/ trawá/ kwiát / okryte lásy/ y wypráwne ptászkow głosy.

9. Do chwały Páńskiey wzywáją / myśli náśe pocieszáją / bo zmartwychwstánia wzor máją.

10. Wszyscy śie w Bogu ráduymy / Hállelujah wyśpiewuymy / chwały Bogu ofiáruymy.

*** 11. Chryste przez twe zmartwychwstánie / day nam dobre dokonánie/ wieczne z tobą krolowánie: Am.

PIESN LXXXII.

Heut triumphiret GOttes Sohn.

Dziś Chrystus Krol wieczney chwały / wiedzie

tryumf

tryumf okazały/ Alleluja/ Alleluja/ pozorny w śliczney

koronie odbiera cześć ná Syonie/ Alleluja/ Alleluja.

Hos. 13 14. 1. Cor. 15. 54. 55. Hebr. 2. 14. Luc. 11, 22.

2. Gdźież teraz śmierći śmierć twoją ? Kędy twá Szátánie zbrojá ? Alleluja/ Alleluja/ nászedł mocnieyszy zbroynego / Mocárzá y wźiął łup jego Alleluja/ Alleluja.

***3. OJEzu ná wieczne látá/ ozdobo całego świátá/ Alleluja/ Alleluja/ z łáski przypuść nas do swego/ zwyćiestwá nieśmiertelnego/ Alleluja/ Alleluja.

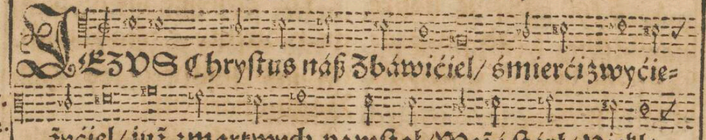
4. Niechay szátan co chce broi/ z wiernych nikt śie go nie boi/ Alleluja / Alleluja/ padło piekło z woyski swymi/ á mysmy dźiećmi Bożymi/ Alleluja / Alleluja.

5. Z tąd ná ziemi chwalim ćiebie/ ktorego cześći pełno w niebie/ Alleluja / Alleluja/ ginie świát / rátuy swych Pánie/ á day z nim szczesne rozstánie / Alleluja/ Alleluja.

***6. Chwałá wiecznemu Krolowi / Bogu Oycu/ y Synowi/ Alleluja/ Alleluja/ chwałá Duchowi świetemu/ jednemu Bogu náśemu/ Alleluja/ Alleluja.

PIESN LXXXIII.

Matth. 1. 21. 1. Cor. 15. 57. Hebr. 2. 14. 1. Joh. 3. 8. 1. Cor. 15. 55. 1. Petr. 2. 22. Rom. 5. 1. Eph. 2. 16.

JEZUS Chrystus náś Zbáwićiel/ śmierći zwyćiężyćiel/ już zmartwych powstał/ Wężá stárł/ Piekło

zhołdował/ Hálle = lujah.

2. Nie máiąc grzechu własnego/ podjął śie náśego/ nas z Oycem zgodźił/ łáskę nam jego dogodźił / Hállelujah.

3. Smierć/ świát / czárt/ piekło śie go boi/ á niebo nim stoi/ snadnie rátuje/ kogo sobie szczyrym czuje/ Hállelujah.

* 1. Cor 15. 54. Joh. 14 14. 30 It. 16. 3. Luc. 8. 28. Colos. 1. 17. Matth. 11. 28.

PIESN LXXXIV.

Christ lag in Todes banden/

Rom. 4. 25.

CHrystus co dla ludzkiego/ był zábity przewinienia/
Dziś zmartwych dla náße°/ powstał usprawiedliwienia/

Dá co mu cześć wzdawaymy/ á całym sercem śpie-

waymy/ Cześć Bogu/ Hállelujah/ Hallelujah.

2. Smierći nikt nie mogł sprostáś/ z synow Adámá pierwßego :/: Ni śie przed Bogiem ostáć/ mogł człek dla grzechu własnego ℣s Ták śmieré ná świát wkroczyłá/ ták śie w ludzie wgroziłá/ ále już śiły zbyłá/ Allelujah.

3. Jezus Chrystus przedwieczny / Syn od Bogá nawyższego :/: Náßedł pálac bespieczny / śmierći y Czártá sprostiego/ ℣s Grzech zniosł/ wieznie wybáwił/ tylko śmierći zostáwił/ sam ßtrakt/ bo żadłá pozbyłá/ Hállelujáh.

Luc. 11 21.

4. Pojedynek cudowny/ śmierć z żywotem wieczným miáłá :/: Wygrał żywot pierworodny/ á śmierć wiecznie ßwánkowáłá ℣s Żywot śmierći płoń wydárł/ żywot śmiercią śmierć pożárł / znißczywßy bojáźń śmierći/ Hállelujah.

Exod. 12. 23. 1. Cor. 5. 7.

*** 5. Náß wielkonocny ßławnie/ Báránek z niebá posłány:/: Ná drzewie krzyżá ßáwnie/ zá nas już ofiárowány/ ℣s Krwią swą drzwi serc oblewa/ á nam z tad wiáry przybywa/ miecz nas Anjoł trujący/ Hállelujah.

Eph. 3. 17. 1. Joh. 5. 35.

6. Pożywaymy w ßczyrości/ Báránká wielkonocnego :/ A niechay śie kwás złości/ nie tyka sercá náßego/ ℣s Pan Chrystus obrok świety/ wiárą ma być przyjety/ tym dußá wiecznie żyje/ Hállelujah.

PIESN

PIESN LXXXV.

1. Cor. 2. 8. It. 15. 54. Johan. 10. 18. Rom. 1. 3.

POwstał zmartwych Pan dwały/ Zwyćięzcá okazały/ Potomek Dawidá cnego/ Bostwá dowiodł wiecznego.

Isa. 9. 1. 2. 3. Luc. 11. 22.

2. Noc ciemnay żałośną/ sprawił wesołą/ jasną ztárciem Mocarzá pyßnego/ podziałem łupow jego.

Ps. 118. 24. Luc. 2. 10. 13. 14.

3. Nástał nam dzień wesoły/ zákrzyknimy/ z Anjoły/ Tryumf ktory przez kray świátá/ zábrzmi ná wieczne látá.

Hos. 13 14. 1. Cor. 15. 54. 55.

4. Gdzieß śmierći dużość twoją? gdzie ßátánie twa zbroją? Chwałá bądź Bogu że y my/ sobie dobrze tußymy.

Apoc. 5. 9. 11. 13.

5. Cießą śie ludzie świeći/ do wieczney sławy wzięći / śpiewáją Cherubinowie/ y wßyscy Anjołowie.

*** 6. Zdarz/ JEZV/ że też y my/ z Zbory ná ziemi twymi/ czujem moc tryumfu twego / w niebiech tak wsławionego.

7. Byśmy wßyscy serdecznie/ twe wskrzeßenie społecznie/ y ięzykiem wysławiali/ y w sercách tobie grali.

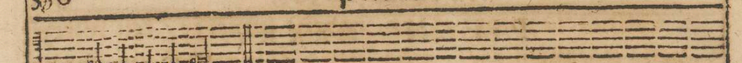
8. Alleluja śpiewając / y moc twą wyznawając / ktora niech złości y błędy mißczy ßerzac śie wßędy.

9. A my w twoiey świátłości / y w żywotá nowości / tu docześnie chwalić ćiebie/ y wiecznie będziem w niebie: Amen.

PIESN LXXXVI.

Christ ist erstanden.

CHrystus Pan zmartwych wstał/ wßystkie męki wystał/ z kąd mamy pociech wiele/ Jezus náße wesele

Kyrieleyson.

2. By nie był zmartwych-
wstał/ świátby śie nie o-
stał/ leć że raczył zmar-
twychwstáć/ słuſzna mu ná
cześć śpiewáć/ Kyrieleyſon.

*** 3. Badźże ć chwała
Chriſte/ ktoryś wstał zaiſte/
daiże nam też zmartwych
wstać/ wiecznie z tobą kro-
lować/ Kyrieleyſon.

O W NIEBOWSTAPIENIU PANSKIM.

PIESN LXXXVII.

Nota Pieśni LXXIV.

PRzez twoje świete w
Niebowstąpienie /
Boży Synu ráczże
nam dáć duſzne zbáwienie/
ná práwicy Oycá swoje-
go/ bądź przyczyńca ludu
twojego/ w tobie ufáiące-
go/ Hállelujah.

1. Joh 5. 11. Rom. 8. 34. Act. 10 42.

2. Ráż kościoł swoy
świety pomnożyć / Prze-
ciwniki jego wſzytkie z sto-
lice złożyć/ á niech piekło
z swymy bramámi/ nigdy
nie przewodźi nád námi/
twoiimi owieczkámi /
Hállelujah.

3. Chryſte czásu ostá-
tecznego / gdy záś znowu
ná świát zstapiſz sądzić
káżdego / day byſmy ná
twoiey práwicy / postáno-
wieni byli wſzyscy/ jáko
niebiescy dziedzicy / Hál-
lelujah.

PIESN LXXXVIII.

RAduymy śie wſzyscy Chrześćiánie/ ponawiáiąc
wesołe śpiewánie/ o sławnym Páńſkim w niebo-
wstąpieniu/ y o náſzym przezeń uwielbieniu.

2. Smier-

Rom. 4. 25. Act. 1. 3

2. Smiercią zniożſzy Pan
z nas potępienie / po-
wstawſzy ná uſpráwiedli-
wienie / czterdźieści dni z
Apoſtołmi swymi/ ćwicząc
je raczył mieſzkáć ná ziemi.

Luc. 24. 21. 25. 27. Johan 20. 9.

3. Bo o tym wſzyſcy po-
wątpiwáli/ że Pan wstał/
chociaż go widywáli/ wiec
je on zstwirdzał Piſmy świe-
tymi/ y dowodámi niewąt-
pliwymi.

Marc. 16. 14. 15.

4. Potym gdy weń wſzy-
scy uwierzyli/ by świádká-
mi wſzech spraw jego byli/
zlecił im moc poſelſtwá
nowego/ ná wſzyſtkie stro-
ny kráju ziemſkiego.

5. Aby to / co od niego
słyſzeli/ wſzyſtkiemu świátu
opowiedźieli / káząc im
Ewangelią wieczną / po-
ćieche wiernym ludźiom
serdeczną.

Matth. 28. 19.

6. Zlecił też PAN Ve-
cznioм/ áby chrzćili/ wſzyt-
kie/ ktorzyby weń uwierzyli/
á chrzćili w Jmie Bogá
jednego/ Oycá/ Synά/ y Du-
chá świętego.

Marc. 16. 16.

7. Kto uwierzywſzy be-
dźie ochrzczony / tákowy
bedźie pewnie zbáwiony/ á
kto nie uwierzy / ten wiecz-
nego / nie dostąpi krole-
stwá Bożego.

8. Apoſtoły Pan mie-
dzy narody/ poſłał / by je z
Bogiem do ugody / wiedli/
świadcząc grzechow od-
puſczenie / wieczny żywot/
y duſzne zbáwienie.

2. Cor. 5. 19. 20. Act. 26. 17. 18.

9. A żeby śmiele urzą-
konáli/ grzechom y błędom
odpor dawáli / zbroje im
dał żywotá wiecznego / z
nieba hoyny dar Duchá
świętego.

Act. 2. 2. 3. 4. Johan. 20. 22.

10. Gdy swe żegnał o-
státnimy słowy / w niebo
poſzedł/ á obłok gotowy/
podjął chętnie Stworzyćie-
lá swego / y wzniosł od
wzroku Apoſtolskiego.

Marc. 16. 19. 20. Act. 1. 9.

11. Ták Pan w gmáchu
niebieſkim wiecznemu / u-
śiadł po práwicy Oycu
swemu/ gdźie nas/ o ktorych
przed wieki rádził/ wſzytkie
swoje wybráne posadził.

Ephes. 2. 6.

12. Smutnym uczniom
gdy w niebo pátrzyli / An-
jołowie dla spráwy przy-
byli/ mowiąc: przeż ták pil-
no poglądaćie / tu śie już
Páná nie doczekáćie.

Act. 1. 10.

13. Jakoście widźieli idącego / do niebá Jezusá Páná swego / ták nie przyjdźie już z niebieskiey dwały / áż ná ostátni sąd okazáły.

14. Zkąd my to już bácząc jáwnie sámi / yż Pan nie jest tu cielesne z námi / wzgore serca náße wynaßaymy / w niebie JEzusá być wyznawaymy.

Coloss. 3. 1. 2.

*** 15. Pánie Chryste / coś wstąpił do niebá / żebyś tám z tąd nam dawał co trzebá / ráczże nam zesłáć Duchá świętego / Duchá prawdy / mistrza niebieskie°.

Ephes. 4. 10.

16. By nas wßystkich ná świećie spráwował / á od błędow y grzechow uchował / żebyśmy ćie tu śmiele chwalili / á po śmierći wieczńie z toba żyli : Amen.

PIESN LXXXIX.

Przez twe świete w Niebowstąpienie / etc.

Pátrż Pieśni LXXIV.

PIESN XC.

Notą Pieśni LXXV.

Act. 1. 2. 9.

WStąpił pAn Chrystus dnia tego / Alleluja / Alleluja / Alleluja / Król do niebá wysokiego / Alleluja.

Johan 5. 21. Iohan. 10. 30 Act. 2. 34.

2. Równy w Bostwie Oycu swemu / Alleluja / Alleluja / uśiadł po práwicy jemu / Alleluja.

3. Sługy swego Páná znaycie / Alleluja / Alleluja / zá nim w niebo poglądayćie / Alleluja.

4. Ták jáko jest wźięt w obłoki / Alleluja / Alleluja / przyjdźie sądźić świát ßeroki / Alleluja.

Act. 1. 10. 11

*** 5. Tego czásu wesołego / Alleluja / Alleluja / chwalmy Bogá z sercá swego / Alleluja.

6. Chwałá wieczńemu Krolowi / Alleluja / Alleluja / Oycu / Synowi / Duchowi / Alleluja.

PIESN XCI.

1. Pet. 1 18. 19. 1. Ioh. 1. 7. Actor. 10. 42.

NAdrożßą krwią swoją odkupiłeś nas Pánie / y záś
Agdy przyjdźieß sądźić świát czásu ostátniego / nie rácz
tám przywodziß / z kąd wypadł Adam / łamiąc twe
nas oddaláć / z twoimi świę ty mi / od dźie-
świete przykázánie.

Apoc. 19. 1. 6. 7. It. 5. 12. 13.

dźictwá niebieskiego. Gdźie tobie śpiewáć bę-
dźiemy / Alleluja.

NA SWIATKI.

PIESN XCII.

SWiety Duchu záwitay k nam / á rácz nápełnić serca
swoich wiernych / á swojey naświetßey miłości rácz
zápalić ogień w nich : Tyś dźiwnym cudem swoim /
przez rożność języków / narody przywieść raczył /
w społeczność wiáry świętey / Hállelujah / Hál-
lelujah.

PIESN XCIII.

Iohan. 14. 16.

JSwiety Duchu przybądź / á sercá tobie ßczerze od-

I. Cor. 12. 6. 11. 13. dánych rządź/mnożąc w nich swoie dáry/ zwigśkiem

Ephes. 2. 22. jedney wiáry/ rozmáite Narody/ wiedź do świetey

w kościele twoim zgody/ zá coć słuſne dádzą dźięki/

wieczne wieki.

PIESN XCIV.

I. Cor. 12. 11. DUchu Swiety záwitay k nam/ á z niebios ráczprzyidź ku nam Oyče ubogich/ przyidź k nam dawco

Ioh. 14. 16. 26. spuścić nam / świátłości twey promienie. Ciedárow swych/przyidź k nam świeco serc náßych. Wpra-

ßyćielu wyborny / Gośćiu wdzięczny serc náßych/ cách odpoczynienie / w gorącu ochłodzenie/

wdzięczna ochłodo náßá: O dostoyna świátłości/ á w płáczu pocießenie: Bowiem krom twey pomocy/

Act. 2. 3. 1. Cor 12. 3. z sercá wypadź ćiemności/ służebnikow swych wiernie mamy w sobie mocy/ nie máß w nas nic práwe-

Zach. 12. 10. Ioh. 7. 37. 39 nych. Omyi co jest sprosnego/ pokrop co jest go. Nakloń co jest twárdego / zágrzey co jest

zeschłego / uzdrow co jest ránnego. Day to o zimnego/ nápraw co jest blednego. Cnotliwe

co

co żądamy/ ktoryż w tobie ufamy/ dáry łáski záchowánie/ Chrześćiáńskie skonánie/ potym wieczne

twey świetey.

zbáwienie. Amen.

Taż Pieśn.

Luc. 3. 16. Rom. 5. 5. DUchu Swiety przybądź nam / ogień z niebá rożnieć sam/ w sercách náßych / boś ich

I. Cor. 12. 11. Pan :/: Przybądź Oyče ubogich / y dawco dárow drogich / Lekárżu chorob srogich.

Ioh. 14. 16. 26. 2. Cießyćielu serdeczny/ Gośćiu wiernym dußam wdzięczny / zdroju żywotá wieczny :/: W pracy odpoczynienie / y w gorącu ochłodzenie / á w płáczu utulenie.

Joh. 7. 37. 39. 3. O dostoyná świátłości / z sercá wypadź ćiemności / doday świetey godności :/: Bowiem krom twey pomocy/ nie mamy w sobie mocy/ przeciw własney niemocy.

*** 4. Omyi co jest sprosnego/ zákrop co jest wyschłego/ uzdrow co jest ránnego :/: Odmiekcz náße twárdość:/ zápal sam ożiebłości/ nápraw náße zdrożności.

5. Day to o co żądamy/ ktoryż w tobie ufamy/ day twoy dar otrzymamy :/: Day świetobliwe spráwy/ day zgon śmierći łáskáwy/ weźm nas do wiecznej sławy: Amen.

Iohan. 3. 5. 1. Cor. 12. 3. Ezech. 36. 25. 1. Ioh. 2. 27.

PIESN XCV.

Kom Gottes Schöpffer H. Geist.

Ioh 14. 16. 23. KRzybądź do nas gośćiu wzięty/ z Oycem/ z Sy-

I. Cor. 12. 11 nem/Duchu świety/ á wley dárow twych hoyności

Z v w ser-

w serdeczne náße wnetrznośći.

2. W sercu mnoż wiárę prawdźiwą / w woli miłość świetobliwą / pámieć ráczy w nádźiejey chować / w sumnieniu pokoy budować.

3. Myśli obwárny ßczerośćią / Duße koronuy czystośćią / skroć swą bojáźnią żądośći / ćiału ráczy ująć buynośći.

4. Zmysły náße podbiy sobie / niech czują / co miło tobie / czynią / mowią / słyßą / widzą / á zła spráwą niech śie brzydzą.

5. Byśmy niosąc wzor świętego / Oycá y Synà Bożego / po teráźnieyßym kłopoćie / mogli żyć w wieczným żywoćie.

6. Day to z Oycowskiey miłośći / z Chrystusowey dostoyność / ßczodry darco Duchu świety / wieczną chwałą nieobjęty: Amen.

PIESN XCVI.

Taż Nota.

Iohan. 14. 16. 23. 26. I. Cor. 12. 5. 6. 11. Luc. 11. 13.

DUchu Swiety záwitay k nam / sercá náße náwiedzay sam / dáry twe ráczy do nich włożyć ktoreś ty raczył stworzyć.

2. Cießyćielem ćie zowiemy / żeś Boży dar dobrze wiemy / ty lekárstwo dußam dawaß / przy nich w smutkách zostawaß.

3. Oświecay náße sumnienie / day woli twey zrozumienie / ćiáłá náßego krewkośći / rządź prawdą twey jásnośći.

4. Tyś jest w dárách twoich hoyny / tyś Pan y Bog náß doskoyny / Oycowskie słowo objawiaß / ty jezykami władaßż.

5. Zdrad ßátáńskich ráczy nas zbáwić / Pokoy z miłośći swey spráwić: bychmy zá tobą wodzem ßli / wßelkiey śie złośći strzegli.

1. Ioh. 2. 27. Is. 5. 7. *** 6. Okaż Oycá niebieskiego / JEzu Chrystá Synà jego / y ćiebie Duchá świętego / w Bostwie Bogá iednego.

7. W ser-

7. W sercách náßych sam przebyway / w smutkách z pociecha przybyway / bysmy śie śmierći nie bali / á przy słowie twym stali.

8. Cześć bądź Bogu Oycu z Synem / takież rownież z Duchem świetym / w istności jedne° Bostwá / záwżdy ná wieki: Amen.

PIESN XCVII.

Kom Schöpffer h. Geist Herre Gott.

Is. 44. 3. Ezech. 36. 25.

IWorco Duchu świety do nas przybądź / á swą łáskę twoje sługi rządź / nápełń je niebieską miłośćią

Iob. 33. 4.

ktorys stworzył sercá y myśl / Boską swą wßech mocnośćią.

Iohan. 14. 16. Luc. 11. 13. Ioh. 7. 38. 39. Zach. 12. 10. Is 13. 1 Luc. 3. 16.

2. Tyś jest Pocießyćielem rzeczony / tyś dar Boży niewysłowiony / woda żywa / źrzodłem chłodzącym / zmyćiem grzechow / łáską / świátłem sercá oświecáiącym.

1. Cor. 12. 11. Rom. 8. 15. Galat. 4. 5. 2. Cor. 3. 8 17 18.

3. Ty wedle upodobánia miáry / ktorym chcesz dawaß świete dáry / z dobr Chrystusowych / moc zbáwienną / pewny zádátek żywotá / nádźieie nieodmienną.

4. Prowadź y náße zmysły w świátłości / wley twą

dyeć w serdeczne wnetrznośći / á krewkośći ćiáłá náßego / utwierdź w wierze Chrystusowey / mocą Bostwá swoiego.

5. Odpądź precz od nas nieprzyjaćioły / á ráczy nam dáć pokoy wesoły / bysmy z twey Boskiey opátrznośći / znáiąc záwżdy twą obronę / zbyli wßytkich trudnośći.

6. Day / że Jezusá Pánem wyznamy / day przezeń y Oycá wzywamy / y ćiebie z nich pochodzące-

1. Cor. 12. 3. 5. 6 Ioh. 15 26. It. 16. 14. 23.

go/ day znáć y wyznáć zbáwiennie / Bogá Duchá świętego.

7. Nápełniwßy Boską znáiomośćią/ y nádawßy sprawiedliwośćią/ day w skruße Chrystusá pożywáć/ w pełney ufności day nam z nim áż ná wieki przebywáć.

*** 8. Chwalá z Oycem rownemu Synowi/ chwalá bądź świętemu Duchowi/ zá wßytko / co dał z swey miłości/ w czym nas on sam niech pomnaża / prowádząc do rádości: Amen.

PIESN XCVIII.

Nota Pieśni CXXXII.

Ioh. 14. 16. 26. CJeßyćielu Duchu święty/ tyś jest od nas z dáry twymi zacnie przyjęty/ day bym ználi/ y godowáli/ w tobie y w twoiey uczęstności / Krolu wieczności.

Hebr. 9. 14.

2. Tyś Pan/ tyś BOg ktory dáry / dawaß gdźie chceß/ y ktorym chceß/ z wßelákiey miáry / ßczerą miłość/ duß świętobliwość/ pokoy rádość/ męstwo skuteczne wesołe wieczne.

1. Cor. 12. 5. 6. 11. Gal. 5. 22. Is. 11. 2.

2. Petr. 1. 21. Rom. 8. 9. 15. 17. 30. 1. Ioh. 1. 7.

3. Przez twe Swiećí niezliczeni/ dáry godnośći nábyli/ z Bogiem złączeni/ w namiłßego / w krwi Synà jego/ gdyż on ná krzyżu wylewał/ tyś swe omywał.

4. By byli Boży Synowie/ á z Jezusem wieczney sławy społ dziedzicowie / przez wybránie y powołánie/ do wiernych w świećie zgromádzenia / w niebie zwielbienia.

Gal. 5. 22. Ioh. 3. 6. 8.

5. Ty gruntujeß wiárę práwą / z niey wywodziß żywot nowy/ dziwną swą spráwą/ by wßczepieni/ y wkorzenieni/ w Chrystusá/ owoc przynośili/ y przezeń żyli.

Iohan. 15. 5.

6. Nád wßystko Bogá miłuiąc/ jego wolą upátruiąc/ y praw pilnuiąc/ w jednem ćiele / by członkow wiele/ Páná/ wiárę/ chrześt jeden ználi/ w nim śie znaßáli.

Eph. 4. 3. 4. 5.

7. Tákim

7. Tákim nie poczytaß złości/ tákie z ßczodrey Jezusowey zdobiß hoyności/ zmożßy trwogi / pokoy im drogi/ dawaiąc / w nádźiei funduieß / w zły czás rátuieß.

Isai. 41. 10. 14. It. 43. 1. 2. 3. It. 44. 1. 8.

8. O nim brzmią słowá Prorockie/ o nim służą obietnice one twe Boskie/ nic śie nie boy/ ále przy mnie stoy / bom ja Pan Bog jest Opiekun twoy/ wiedz to Ludu moy.

It. 54. 5. 7.

9. Ná chwilkę opuściłem ćie / w zlitowániách zásie wieczných / zgromádźiłem ćie / podźćieß świeći/ w łáskę przyjęći/ w serc weselu/ z pieśni śpiewániem/ z chwał oddawániem.

10. Bom ja jest Pocießyćiel wáß / Stworzyćielá swego mnie maß / przeć zápominaß ? jam ćie sobie ku swey ozdobie/ oddał wiárą/ złączył miłością / ztwirdźił świątością.

Hos. 2. 19. 20.

11. O Boże / dźiwne twe spráwy / ktoremi wiernym dogadzaß. Oyće łáskawy/ ni kazánie / áni słuchánie Ewángeliey nie pomoże/ bez ćiebie Boże.

Ps. 139. 14. Johan. 15. 5.

12. Ani przyjęći świątości/ nic me spráwi/ ni też doda przez śie godności / leć natchnienie / y oświecenie / wnetrzne twoje nas náprawuje / żywot spráwuje.

Iohan. 3. 3. 5. 2. The. 2. 13.

13. Jednák do Krolestwá twego / przez świątości / y kazánie słowá świętego / rząd twoy budzi/ wßech stanow ludzi / tym nas z błędow / z grzechow wywadzaß w prawde wprowadzaß.

Rom. 10. 17.

14. Tak Poselstwá swego spráwcą / sam zgromadzaß Cerkiew świętą / w jednotę práwą/ przez uznánie/ y pożywánie/ pełnego w Chrystusie zbáwienia/ oprocz wątpienia.

Act. 2. 42. 47.

*** 15. Poznawßy też y my tego/ chwalmy społem Páná Bogá/ Duchá świętego/ yż z miłości/ do społeczności/ przywiodł nas/ y Bogá żywego/ y ludu jego.

1. Cor. 6. 19. 20. 1. Ioh. 1. 3.

*** 16. Hálleiujah záśpiewamy / cześć y chwałę wßyßscy społem serdeczną daymy/ jedynemu/ Bogu

Apoc. 19. 1. 4. 6.

prawe-

prawemu / z Oycem / z Synem / Duchu świetemu / Pánie zmiłuy śie: Amen.

PIESN XCIX.

Als JEsus Christus GOttes Sohn.

DUchá świętego zesłánie / wspominájąc Chrześćiánie / chwalmy z serecá nabożnego / Chrystusá Páná swego.

2. Abowiem z ściśerey miłośći / z swey niebieskiey wysokośći / kościołowi posłał swego / Duchá w dárzech hoynego.

Joel. 2. 28. Is. 44. 3. Act. 1. 4.

3. Co BOg z dawná obiecował / co powtorżył / gdy wstępował / Pan náß do Oycá swojego / dniá pržed tym dźieśiątego.

Act. 2. 1

4. To ziśćił piećdźieśiątego / od zmartwychwstánia swojego / tym ktorży pospołu trwáli / modlitwy pilnowáli.

5. Nápełnił dom ßum wichrowy / w ktorym były świete głowy / Duch nád káżdym w jężykowym / uśiadł kßtałćie ognowym.

6. Y wßyscy wnet przemowili / jáko wyuczeni byli / dobrże wyrozumiálymi / jężykámi nowymi.

7. Jádźiwili śie ich mowie / z roznych krájow przychodniowie / słyßąc od nich tájemnice / wźiete z gorney skárbnice.

8. O jáką tám mieli rádość / gdy przyßedł ten niebieski Gość / ktory ich prawdą oświećił / á w nich moc Bożą wzniećił?

***9. Przez sławne Duchá zesłánie / Zbáwićielu Chryste Pánie / day mieć z niego odrodzenie / á w dárzech pomnożenie.

10. Day nam w poczćie być sług swoich / day státecznie strzedz praw twoich / á zdjąwßy z nas wßytkie winy / wnieś w niebieskie kráiny.

11. Zebyśmy z Anioły twymi / y wßystkimi wybránymi / ná twe oblicze pátrzáli / wieczńie ćie wysławiali: Amen.

PIESN C.

Przez twe świete Duchá zesłánie / etc.

Pátrż Pieśni LXXIV.

PIESN CI.

Nota Pieśni CLXI. Albo tą;

DZis wßyscy z sercá wdźięcznego / chwalimy Synà Bożego / z zesłánia Duchá świętego.

Levit. 25. 8.

2. Piećdźieśiąty záwołány / dźień / látem figurowány / miłośćiwym / już nam dány.

Ezech 36. 25. Joel. 2. 28. Iohan. 14. 26. Act. 2. 1. &c.

3. Co Ezechiel zwiástował / o ćzym Joel prorokował / co pAn JEZUS obiecował.

4. To już ná oko widźiało / w dźień Swiąteczny wßelkie ćiało / gdy śie w Jeruzalem dźiało.

5. W jezykách rozmych ogniowy / płomień niebieskiey wymowy / źpadł ná Apostolskie głowy.

6. Ci też ják od Duchá bráli / chwalcy Pánscy oka-

záli / cudá Bożе wyznawáli.

7. Dźiwowáli śie Pártowie / Medowie / Elámitowie / y inßy ich dźiwney mowie.

8. Tysiącmy śie ozywáli / z tych / co Páná krzyżowáli / ćießko grzechow żálowáli.

9. Mowiąc / wielką złość swą znamy / was brácia mili pytamy / radźćie nam / co ćzynić mamy.

10. A Piotr do nich: Pokutuyćie / wiárą łáski dostępuyćie / nád to / do chrztu śie gotuyćie.

11. Ták wßytkich grze-

chow zbedziecie / Duchá świetego weźmiecie / á w niebie mieć cześć bedźiecie.

12. Co gdy śie im nádawálo / do počztu wiernych niemálo / od dniá do dniá przybywálo.

Rom. 15. 19. 1. Thes. 1. 5. 6. 8.

13. Cżásu potym dość rychlego / wieść poselstwá zbáwiennego / przejął kray świátá całego.

14. A Pohánicy śie uználi / w posłuszeństwo śie oddáli / tym ktore prześládowáli.

Iohan. 16. 13.

15. To spráwá Duchá świetego / w prawde wprowádźić káżdego / do żywotá przeyrzánego.

16. O Dawco Duchá świetego / day y nam dźis Gościá tego / záżyć wesela dußnego.

17. Z dárow jego obfitości / day wzrost w wierze y w miłości / y w twojey spráwiedliwości.

*** 18. Przybądź do nas Duchu świety / ty od nas wdzięcznie przyjęty / czyń sobie z nas kościoł wzięty.

19. Vtwirdzay nas w swey miłości / w Chrystusowey uczestności / á buduy w świetey jedności.

20. Zeć słußną chwałe wzdawamy / z Oycem / y Synem wzywamy / á na wieki wysławiamy: Amen.

PIESN CII.

Nota Psalmu CXXX.

NJe bierz nam Duchá swiego / náß Boże jedyny / Duchá nie bierz ktorego / często náße winy / gáßa y smucą zdradnie / nam ná potępienie; A yż ći wßytko snádnie / dayże nam zlepßenie.

2. Myśl / chęć / y sercá náße / niech w nas twoy Duch świety / ku twey posłudze záwße / budźi / a przeklęty / Szátan niech stroni záwżdy / od sercá náßego / żeby ćie chwalił káżdy / z opieku twojego.

PIESN CIII.

Kom H. Geist Herre GOtt.

PRzyjdź wieczny Duchu náß Pánie / á nápełń wiernych zebránie niebieskich praw znajomośćią / wiárą y świętobliwośćią / Boże coś z świátá wßytkiego / ludźie jezyku roznego / zgromadził do jedney wiáry / bierz od nas śpiewánia ofiáry / Hállelujah / Hállelujah.

2. Niebieskich domow świátłości zorzą swoją z wysokości / ráczy ćiemność náße oświećić / á w sercu błáść Boży wznieći / day nam Oycá z sercá wzywáć / Páná Chrystusá mistrzem zwáć / náday mocną ufność jego / padź bledy od Zboru twojego / Hállelujah / Hállelujah.

3. Swietych podniáto / y mocy / doday z niebá swey pomocy / bym z chęćia odprawowáli służby twoje / á w nich trwáli / ráczy wezprzeć ćiáłá krewkiego / podporą Bostwá twojego / day nam dzielnie boy odprawić / przez śmierć do chwały śie przeprawić / Hállelujah / Hállelujah.

PIESN CIV.

Nota Pieśni CXXXII.

Nu bitten wir den H. Geist.

WZywaymy Duchá świetego / o dar wiáry / ktory płynie z hoyności jego / żebym gorey chwile mieli / Gdy śie dußá z ciáłem dźieli / Ták / o Boże day.

*** 2. Prosim ćie Oyże niebieski / Ráczże nam záwżdy przysparzáć twey świety łáski / Ráczże nas grzechow uchowáć á cnotámi koronowáć / zdárz Oyże świety.

3. Prosimy cie Synu Boży/ Day w nas słowo
zbáwienny pożytek
mnoży / Byśmy je w sercá
składáli/ Z niego moc żywo-
tá bráli/ zdarz Synu Boży.
4. Prosim cie też Du-
chu Swiety/ jedna chwała
z Oycem z Synem náwie-
ki wżiety/ day bym śie cie-
bie trzymáli/ wieczną chwa-
le otrzymáli / zdarz Duchu
Swiety. Amen.

O TROYCY SWIETEY.

PIESN CV.

Pśa. 36 9. 19. Rom. 11. 36 Apoc. 1'. Jacob. 17.

PAnie náß źrzodło od wieczności/ zupełney mi-
Pánie náß Tworco wßytkich rzeczy/ co świát maß na
Pánie náß dawco doskonálych/ dárow wieczne

łości/ nie poczęty/ o Oyče świety/ Zmiłuy śie
pieczy/ miłośierny/ w słowie swym wierny: Zmiłuy śie
trwálych/ dla dánego nam Synà swego/ Zmiłuy śie

Mich. 5 2. Hebr. 1. 5. It. 7. 3. Luc. 1. 31. 35. It. 10. 24.

nád námi. Chryste w sławności / zrodzony od wie-
nád námi. Chryste poczęty/ z Pánny sam Synu
nád námi. Chryste świátłości / niebieskiey ośiá-

Johan. 1 5. 9.

ności/ oprocz Mátki z Oycá sámego/ Bogá
świety / ciebie zacny Patryárchowie / Proro-
dłości / ty sam ludzkiemu pokoleniu/ świecisß w

Rom. 5. 18. 1. Tim. 2. 6.

nawyżßego/ pożądány/ ná świát posłány: Zmi-
cy/ krolowie/ wygládáli / w tobie ufáli: Zmi-
śmierci cieniu/ tyś zápłácił/ co Adam stráćił: Zmi-

łuy

łuy śie nád námi. Pánie náß ognin niebieski / day
łuy śie nád námi. Pánie náß/ świeta miłości / ty
łuy śie nád námi. Pánie náß Pocießycielu / duß

w serce płomień twey łáski / ábyśmy cie z náli/
w nas tłumiąc błędy/ złości/ rod nowy sprawuieß/
wiernych odnowicielu / wzywamy cie z wiáry/

z Oycem/ z Synem z sercá wzywáli. Zmiłuy śie nád námi.
skárby twymi ják chceß ßáfuieß: Zmiłuy śie nád námi.
rácz nas rządzić swoimi dáry: Zmiłuy śie nád námi.

PIESN CVI.

Nota Pieśni XXII.

Allein GOtt in der höhe sey ehr.

Luc. 2. 14.

WA niebieskiey wysoko-
ści / chwała Bośkiey
wielebności :/: Pełne
niebo jego chwały/ y świá-
tá krąg okazały :/: Ná zie-
mi pokoy bespieczny / do-
bra wola/ gdzie serdeczny/
sinák Ewángelij wieczney.
2. Godzieneś czći świe-
ty Pánie/ zá Synà ná świát
zesłánie :/: Nabożnie sła-
wimy ciebie / Oyče świe-
ty ktoryś w niebie :/: Łá-
skáwie ná nas swe Syny /
poyrzy/ á zgładź náße winy/
dla Synà twego przyczyny.
3. Oustáwiczne kochá-

Johan. 1 18. 29.

Col. 1. 3. 20. 21. Rom 5. 10. 1. Cor. 15. 54 57. Gen. 1. 2.

łuy śie nád námi. Pánie náß/ świeta miłości / ty
łuy śie nád námi. Pánie náß Pocießycielu / duß
łuy śie nád námi. Pánie náß ognin niebieski / day

w serce płomień twey łáski / ábyśmy cie z náli/
w nas tłumiąc błędy/ złości/ rod nowy sprawuieß/
wiernych odnowicielu / wzywamy cie z wiáry/

z Oycem/ z Synem z sercá wzywáli. Zmiłuy śie nád námi.
skárby twymi ják chceß ßáfuieß: Zmiłuy śie nád námi.
rácz nas rządzić swoimi dáry: Zmiłuy śie nád námi.

PIESN CVI.

Nota Pieśni XXII.

Allein GOtt in der höhe sey ehr.

Luc. 2. 14.

WA niebieskiey wysoko-
ści / chwała Bośkiey
wielebności :/: Pełne
niebo jego chwały/ y świá-
tá krąg okazały :/: Ná zie-
mi pokoy bespieczny / do-
bra wola/ gdzie serdeczny/
sinák Ewángelij wieczney.
2. Godzieneś czći świe-
ty Pánie/ zá Synà ná świát
zesłánie :/: Nabożnie sła-
wimy ciebie / Oyče świe-
ty ktoryś w niebie :/: Łá-
skáwie ná nas swe Syny /
poyrzy/ á zgładź náße winy/
dla Synà twego przyczyny.
3. Oustáwiczne kochá-

Johan. 1 18. 29.

Col. 1. 3. 20. 21. Rom 5. 10. 1. Cor. 15. 54 57. Gen. 1. 2.

PIESN CVII.

Nota Pieśni CXXXII.

PRośim cie Oyče nieśkończony/ Ráczże nam záwżdy użyczáć twey świętey łáski: A ráczże nas od grzechow uchowáć / y w łáśce swojey záchowáć/ Boże Oyče day.

2. Prośim cie też Synu Boży/ Ráczże nam záwżdy użyczáć Słowá swojego / byśmy je dobrże zrozumieli/ w tobie nádzieje pokładáli/ Synu Boży day.

3. Prośim cie też Duchu świety/ z Bogiem Oycem/ y też z Synem w Troycy jedyny/ prawdźiwey wiáry bys náuczył/ podług woli swojey rządźił / Duchu świety day. 1. Joh. 5. 7.

PIESN CVIII.

GOtt der Vater wohn vns bey.

BOże Oyče bądź z námi/ á broń nas ode złego/ Niech kwit z win otrzymamy/ życz skończenia szczęsnego:

Západź od nas Szátáná / utwierdź nas w wierze żywey/ w miłości świetobliwey/ w nádźiejey niewątpliwey/ wezm nas pod swą obronę / niech śie mężnie potkamy/ niechay bitwę wygramy/ koronę otrzymamy/ Amen Amen da to Bog/ śpiewaymy z Hálleluiah.

JEZV Chryste bądź z námi/ á broń nas ode złego/ &c.

Duchu świety bądź z námi/ á broń nas ode złego/ &c.

PIESN CIX.

Psalm. 150. 6. CAżdy Duchu chwal Páná/ boć jest od niego dáná/

Act. 17. 28. istność twą/ dech twoy z niego/ y co maß/ wßyst-

ko jego.

1. Joh. 5. 7. 2. W Bostwie swoim jedyny/ dobry/ mądry/ niezmienny / wiárą z Pisma pojęty/ Oćiec/ Syn/ y Duch świety.

Hebr. 11. 3. 3. On własną wßechmocnością/ sámą słowá możnością/ wielkie niebo zbudował / gwiazdámi uháftował.

Hebr. 1. 7. Psalm. 104. 4. 4. Anioły Duchy śliczne/ y ich kory rozliczne/ stále w świetobliwości / spráwił ná wysokości.

Genes. 1. 11. 5. Niżey ziemie postáwił/ tey ná to błogosłáwił/ by káżdą rzecz zrodźiłá/ co zrodźi/ by żywiłá.

Psal. 19. 2. 6. Káżdy czyn Páná tego/ ma coś osobliwego/ iákimby był / znać dawą/ Tworcy winną cześć wzdawą.

Isai. 6. 2. 3. 7. Chwałą Páná Anieli/ w niebie wiecznie weseli/ wznawiáiąc Hymn záczęty/ Pan Swiety / Swiety/ Swiety.

Pf. 148 3. 9. 10. 8. Słońce/ koło mieśięczne/ planety / gwiazdy wdzięczne/ rozkaz Páński spráwuią/ biegi swe odpráwuią.

9. Ptástwo ziemskie / zwierz káżdy / cześć Pánu czynią záwżdy / ryby nieme znáć dáią/ yż BOgá Tworce máią.

10. Polá/ láśy/ y skáły/ pełne są Páńskiey chwały/ ktoż wßytkie urodzáje/ jedno sam Pan Bog dáje?

Hebr. 1. 2. 3. 10. 11. Co jest mocą stworzono/ mądrością utwirdzono/ z miłosierdźia Páńskiego/ trwa do czásu swojego.

Gen. 1. 27. 28. 12. Gdźie w ktore poyrzyß strony / nád wßystkim

Ps. 8. 6. 7. 8. 9. przełożony / wßytko człowiek przechodźi / co śie pod słońcem rodźi.

13. Rozum bowćipny w głowie / serce pojete w słowie / smysł w nim y podobnośći / zewßąd káżdey dźielnośći.

Act. 17. 25. 14. To prźedni czyn ná źiemi / miedzy czyny Páńskimi / temu źiemie dárował / temu niebo zgotował.

15. Temu co źiemiá rodźi / do pożytku prźychodźi / jemu ryby pływáją / jemu ptacy latáją.

16. Temu pod kluczpodány / zwierz w pustyniách chowány / temu y słońce wschodźi / y mieśiąc kołem chodźi.

Hebr. 1. 14. 17. Y Anjołowie świeći / ná rozkaz Páński z chęći / posługi oddawáją / tym / co Páná wzywáją.

*** 18. Dobrys Pánie cáłemu / iest stworzeniu swoiemu / lecz ná zacnieyßey pieczy / ráczyß mieć rod człowieczy.

19. Ty sam / bys zpłácił długi / ráczył prźyiąć kßtałt sługi / śmiercią śwą do żywotá / ludźiom otworzył wrotá. Phil. 2. 7.

20. Wßystko twoje stworzenie / czyni nam upewnienie / yż maß mocz / wieczne Bostwo / mądrość / dobrotę / Páństwo. Rom. 1. 20.

*** 21. Day Pánie prźed innymi / twory nierozumnymi / pilniey tobie służymy / pilniey cie y chwalimy.

22. A gdy zyidźiemy z świátá / prźyimi ná wieczne látá / nas miedzy swe Anjoły / żyć on żywot wesoły: Amen.

PIESN CXI.

Apoc. 5. 11. 13. Ciebie Bogá chwalimy / Ciebie Pánem wyznawámy / Ciebie wiecznego Oycá wßytká ziemiá czći y chwali. Tobie wßyscy Anjeli / tobie niebiosá / y wßytkie Mocárstwá: Tobie Cherubin y Seráphin nieprzestawáiący głosem wołáją / Swiety / Swiety / Swiety / Pan Bog náß Zástępow. Pełne sa niebiosá y ziemiá Májestatu chwały twoiey. Ciebie chwalebne Apostolskie zebránie / Ciebie sławna liczbá Prorocka: Ciebie iásny zastęp Męczeniczy chwali. Is. 6. 2.

2. Duchu świety rácznim dniu / day pámietáć o skonániu / á gdy śie tu wrocziß Pánie / sądźić żywe y umárłe:

3. W twoiey łásce / á w miłośći / w miłośierdźiu / w pobożnośći / záchoway nas wßego grzechu / nie day Diablu ku pośmiechu.

*** 4. Day myślić o ostátnim dniu / day pámietáć o skonániu / á gdy śie tu wrocziß Pánie / sądźić żywe y umárłe:

5. Postaw nas ná swey práwicy / ráczy nas uznáć zá swe dźieći: Amen / Amen Boże day to / by śie to w nas wypełniło / coby ku twey chwale było / Amen.

Ciebie po okręgu ziemie świety kościoł Chrześćiań-

ści wyznawa: Oycá niezmierney wielmożności:

Wielebnego twego práwego y jedynego Synà:

Pocieszyćielá tákże Duchá swietego. Tyś Krol

Ps. 24. 8
Is. 2. 7.

chwały Chryste: Ty Oycowski jesteś wieczny Syn:

Ty ku wykupieniu máiąc przyiąć człowieká/ nie

Hebr. 2. 14. 15. 16.

żądziłeś sie Panieńskiego żywotá: Ty zwyćiężywszy

1. Cor. 15. 54.

żądło śmierći / otworzyłeś wierzącym Krolestwo

Marc. 16. 19.

niebieskie: Ty náprawicy Bożey śiedzisz/ w chwa-

Act. 10. 42.

le u Oycá. Wierzymy yż sędzia maß przyść. Ciebie

tedy prośimy/ sługi twoje ráć wspomoc/ ktoreś

1. Pet. 1 18. 19.

droga krwią ráczył odkupić. Ráć nas wieczną ze

wszytkimi świetymi chwałą obdárować: Oczyn

Ps. 28. 9.

zbáwiony lud twoy Pánie/ á błogosław dziedzictwu

twojemu. Y rządź je y wywyż ony áż ná wieki.

Przez

Przez wszytkie dni náße błogosławimy cie/ y chwa-

limy Jmie twoje bez przestánia/ y ná wieki wie-

kow. Ráczyß mily Pánie dniá tego nas od grzechu

záchować. Zmiłuy sie nád námi Pánie/ Zmiłuy

sie nád námi. Niechay będzie miłosierdzie twoje

Psalm. 122. 2. Is. 33. 22. Is. 31. 1

Pánie nád námi/ jákośmy w tobie mieli ufánie.

W tobiem Pánie ufał/ nie będę pohánbiony ná

wieki wiekow. PIESN CXII.

HErr GOtt dich loben wir.

BOże ciebie ześmy/ Ciebie my chwalimy. Wielbią

Oycá wielkiego/ Wszystkie czyny iego. Anjołowie ku

chwale/ Y świát sie stawia cale. Tobie Cherubin

ochotny/ y Serafin śpiewa lotny: Mowiąc/ Pan Bog

Náß Pan Bog jest

świety/ świety/ świety/ Pan Bog náß jest świety/ nad wszystkie zastępy.

Y niebo y ziemskie włości/ nie ogarną twey dostoy-
Ciebie cny Apostołow zbor/ Ciebie sławi Prorokow
Tobie przed wieki wybráni/ Męczennicy zawołá-
Wszytek powszechny twoy wzięty/ śpiewa na cześć kościoł
Wielbiąc Oycá wszechmocnego/ y Synà tobie rowne-
Y teyże Duchá istności/ Raczy pokłonem wiecz-

ności. Jezu Synu Boży prawy/
kor. Ciałoś z ciałá pánieńskiego
ni: Tyś stárszy śmierć jáko trzebá/
świety, Tyś usiadł w śliczney stolicy/
go. Przyjdźieß sędzią sprawiedliwym/
ności. Wspomoż Pánie swoje sługi/

Krolu nieskończoney sławy.
Wziął/ dla zbáwienia ludzkiego.
wiernym dał przystęp do niebá.
Oycu swemu poprawicy.
wszystkim umárłymy żywym.
ktoryches krwią zpłácił długi.

O rácz nas ozdobić stałą Twoich wszystkich świetych
chwałą. Zbaw o Jezu wierne swoje/ pożegnay dzie-
dzictwo twoje. Miey o nich straż káżdey chwile/
á wynieś je wniebo mile. Co dzień cię Pánie
chwalimy / Co dzień imie twe wielbimy.

Obroń

Obroń nas Boże dniá tego/ Od grzechu y wszego złego
Bądź nam Pánie miłościwy/ Rátuy nás pokisiny żywi.
Wylyi miłosierdzie twoje/ Oycze/ná dziateczki swoje.

Wtobie o Pánie ufamy/ niech hánby nigdy nieznamy.

Amen.

PIESN CXIII.

Nota Pieśni V.

CJebie Bogá znamy/ Pánem wyznawamy/
Oycá nawyższego/ krag świátá cálego/ wesoło wyznawa/ tobie chwałę wzdawa.

Is. 6. 3. 2. Ciebie Anjołowie/ y Archánjołowie/ y Cherubin ciebie/ y Seráfin w niebie/ y nawyższe mocy/ chwałą we dnie w nocy.

3. Swiety/ Swiety/ Swiety/ niebem nieobjęty/ ni ziemią/ Tron chwały/ twojey okazáłey/ Krolu nád wszystkimi/ zastępy świetymi.

Apoc. 5 11. 13. 4. Y Pátryárchowie/ y Apostołowie/ y twoy ulubiony/ kościoł/ ná wsze strony/ oddawáć wyznánie/ nieśmiertelny Pánie.

5. Ina ciebie wielkiego/ Oycá niebieskiego/ y teyże istności/ Synà od wiecznośći/ y Duchá świetego/ Bogá prawdziwego. 1. Joh. 5. 7.

6. Tyś Chryste Krol sławy/ wzor Oycowskiey práwy/ ty nie gárdząc swymi/ sługámi lichymi/ w czystyś żywot wstąpił/ á śmiercieś podstąpił. Psalm. 24. 8. Hebr. 1. 3. Matth. 1. 20.

7. Gdyś zwycięstwo spráwił/ proporceś wystáwił/ poselstwá swojego/ w králu świátá wszego/ śiadłyś po bok swemu/ Oycu niebieskiemu. Marc. 16. 15. 19.

8. W niebo pogląday/ z niebá cię czekamy/ Páná łáskáwego/ wiernym/ lecz srogiego/ Sędziego káżdemu/ w grzechách leżącemu. Phil. 3. 20.

9. Rącz

*** 9. Ráczˉ nas w rejestr z świymi/ wpisáć wybránymi/ ráczˉ nas Pánie zbáwić/ o ráczˉ błogosłáwić/ krwią odkupionemu/ Dziedzictwu własnemu.

10. Pokáż dobry Pánie/ grzeßnym zmiłowánie/ ráczˉ nas od zmaz bronić/ ráczˉ przed ßárrem chronić/ niech twą láskę znamy/ ktoryˉ w cie ufámy.

11. O błogosłáwieni/ ktoryˉ policzeni/ z Domowniki twymi/ ći sercy wdzięcznymi/ bedąc wzdáwáć dzięki/ śpiewáiąc ná wieki:

12. Swiety/ Swiety/ Swiety/ niebem nieobięty/ pełen świát twey chwały/ Boże okazały/ day chwálimi cię/ ná wiek wiekow w niebie: Amen.

Apoc. 4 8.

PIESN CXIV.

Isa. 6. 3. Apoc. 4 8.

Wßechmocny Pan Bog świety/ w istności niepojęty/ jest w Personách trojáki/ godzien chwały jednákiey.

2. Oyczę náß wßelkiey mocy/ przybądź w świetey pomocy/ z miłośierdźią swojego/ posiłay ludu mdłego.

1. Joh. 4. 9. 10.

3. Stworzyćielu niebieskich/ rzeczy wßystkich/ y ziemskich/ posłałeś Synáswego/ by odkupił grzeßnego.

4. Pełne gmáchy niebieskie/ pełne sa grunty ziemskie/ Oyczę/ twey wielebności/ powagi/ vczynności.

Prov. 8. 22. 1. Tim. 3. 16.

*** 5. Chryste Boska mádrości/ przyßedłeś z wysokości/ w człowieczę przyrodzenie/ ná náßę odkupienie.

Rom. 4. 25. Act. 1. 9

6. Vmárłeś w mękách wielkich/ dla ludzkich grzechow wßelkich/ powstałeś zmartwych sławnie/ wstąpiłeś w niebo jáwnie.

Hebr. 1 8.

7. Ty krolujeß w ádości/ w chwale ná wysokości/ przyczyniay śie zá námi/ o ráczˉ być wieczniez námi.

1. Cor 6. 19 20. Zach. 12. 10. Ioh. 14 16. 26

*** 8. O BOże DVCHV świety/ wiárą w serce przyjęty/ tyś łáski źrzodło żywe/ nádánie świetobliwe.

9. Tyś Pocießyćiel smutnych/ lekarz chorob okrutnych/ uzdrow nas z zupełności/ Chrystusowey godności.

10. Bądź naßym ozywieniem/ á w wierze posileniem/ serce náße oświecay/ pewność zbáwienna wzniecay.

1. Ioh. 5 7.

*** 11. Oyczę y Synu świety/ czći a rowna Duchu wzięty/ ciebie wßyscy wielbimy/ w jedności Bostwá czcimy.

12 Pánie ráczˉ przez niebiosy/ przypuścić náße głosy/ day godnie teráz ciebie/ potym dziękuimy w niebie: Amen.

NA PAMIATKI SWIETYCH:

A naprzod.

O PANNIE MARYEY.

PIESN CXV.

Nota Piesni IV. Albo CCLXXXV.

Luc. 1. 46. &c.

MArya Swieta dźiewicá/ cießąc śie yż krolewicą/ niebieskiego Mátką była/ tym Hymnem Bogá chwaliłá.

2. Wielbi dußo moją Páná/ do zacnych poćiech wezwána/ Duch moi z Zbáwićielá swego/ niech śie cießy łáskáwego.

3. Yż oprocz mojey zasługi/ weyrzał ná niskość swey sługi/ z kąd mie ludźie błogosławić/ á chec Bożą beda sławić.

4. Dźiwna rzecz we mnie śie stálá/ wielmożność śie okazálá/ Mocárzá namocnieyßego/ miey cześć świete Jmie jego.

*** 5. Páńskie trwa wieki wiecznymi/ miłośierdźie nád wiernymi/ co śie gojąk Oycá boją/ á przy jego słowie stoją.

6. Wielką moc swoje

objáwił/

objáwił/ dźielne rámie swe wystáwił/ pyßnych serc rozwiał rozumy/ y ich márne znißczył dumy.

7. Strącił z stolice pyßnego / Mocárzá hárdomownego / á te záś wywyższyć rączył / w ktorych ćiche serce báczył.

8. Łáknące náśyćił swymi/ dobry nieprzepłácony mi/ á bogácze czcze odprawił/ ni im skárbow swych objáwił.

9. Przyjął mimo inßych wiela/ sługę swego Izráelá / nie wypuściwßy z pámięći / upominkow swoiey chęći.

10. Co mowił z Oycy náßymi/ Abrahámem y z drugimi / to nam ziścił wnukom jego / dawßy ná świát Synà swego.

*** 11. Chwałá/ Oycu/ y Synowi / chwałá świetemu Duchowi / jednemu Bogu náßemu / ná wieki krolusącemu: Amen.

9. Przyjął mimo inßych

O SWIETYCH BOZYCH WOBEC.

PIESN CXVI.

Nota Pieśni CCXVIII.

WEselmy śie my wierzący/ pámiątkę dziś obchodzący / świetych Bożych wybránych / do żywotá przeyrzánych.

2. Náśladuymyß świetych w wierze / w ćierpliwości y w pokorze / á tákći ich uczćimy / w niebie z nimi bedźiemy.

3. O sprawże to Chryste Pánie / przez twoje ukrzyżowánie / czego sobie życzymy/ y o to ćie prośimy.

Hebr. 13. 7.

PIESN CXVII.

Ps. 150. 1. 2.

2. Nasla-

Phil. 3. 7. Matth. 11. 29

2. Náśladuymyß żywotow ich / wßákże wprzod naświetßego z nich/ Páná Chrystusá z ktorego/ żywotá swietego/ bierzmy wzor życia náßego.

1. Joh. 2 15. Phil. 1 23.

3. Swieći ácz ná świecie byli / wżdy wedlug świátá nie żyli: bo wzgárdźili jego miłość / wßytke máiąc żadość / tám kedy wieczna rádość.

Apoc. 22. 5 17.

4. O ten tu żywot nie dbáli/ ále śie o on stáráli/ w ktorym bez śrebrá y złotá/ ustąpiwßy z świátá / wiernych duß jest bogáta.

Matth. 6. 20. Apoc. 21. 4.

5. Gdźie mol/ ni rdzá nie zepsuje/ ni żadna nedzá pánuje/ nie bedźie tám áni żałość / jedno wielka miłość / wiecznie nieskończona rádość.

2. Cor. 6. 4. do v. 11. It. 4. 5. 7. 13. 1. Cor. 9. 27.

6. Ktorych pychá nie uniosłá/ lecz w nich z wiáry ćichość rosłá / we wßem dobrym prácowáli / świátá niesłuchali / ćiáło Duchem zwyćiężáli.

Rom. 8. 35. 38. 39.

7. Swietska chwałá ich nie zwiodłá / ćießkość żadna nie odwiodłá / od miłowánia Bożego/ y od woli jego / biorąc posilenie z niego.

Gal. 5. 16. 24. It. 6. 14. 1. Cor. 11. 1.

8. Ciáło swoje umartwiáli / ni ććiwości wygadzáli/ pobożnie ná świecie żyli/ przykład nam dawáli/ byśmy ich náśládowáli.

Act. 4. 32. Phil. 3. 8. 14.

9. Wzgárdźili świeckie márności/ żyli w zgodźie/ y w miłości : stáraiąc śie o zbáwienie / o stále skończenie / wiecey mż o dobre mienie.

Hebr. 10. 34.

10. Páństwá świeckie opuścźáli / wiele ich w ubostwie trwáli : nie prágnąc dobrego mienia/ćierpieli więzienia / dla Páná Chrystá imienia.

2. Cor. 11. 27.

11. Znosili głod y prágnienie / mieli wielkie sromocenie: o łáske świetską nie trwáiąc/ á zá nic nie máiąc/ w sámym śie Bogu kochaiąc.

Matth. 10. 23. Actor. 5 40. It. 8. 18 It. 12. 1.

12. Z miast je ze wśi wyganiano/ á zá Odßczepience miano: źli je ják złoczynce bili / y dźiwnie męczyli/ dla prawdy ktorey uczyli.

13. Nie lituiąc gárdłá

15. Niech

Rom. 5 3.

swego / położyć dla Páná swego: Y z rádością śmierć podjeli / áby w niebie byli / á z Pánem swym wiecznie żyli.

Apoc. 2 10. It. 5. 11

14. Y dośli tego wszytkiego / zá łáskę Páná swojego / że rádości używáią / ktorą z Pánem máią / iemu chwałę wieczną dáią.

15. Niechże śie nam też ták stánie / prosim cie náss miły Pánie: dopomoż nam wiernymi być / á w niebie z tobą żyć / tám cie ná wiek wiekow chwalić: Am.

Táż Pieśń, inszą Notą,

Pſ. 150. 1. 2.

W Mocy w mądrości znáčnego / chwalmy Bogá

2. Cor. 2. 14.

z Swietych iego / w ktorych zdrowiu y w niemocy / Bog tłumił Szátáńskie mocy.

Phil. 3. 7. Matth. 11. 29.

2. Jch żywotow náśláduymy / á nápilniey upátruymy / wzor żywotá naświetszego / Chrystusá wodzá przedniego.

1. Joh. 2 15. Phil. 1. 23.

3. Swieći áčż w świecie mieszkáli / jednák go nie miłowáli / mając serdeczne żądośći / do wiekuistey rádośći.

Apoc. 22. 5. 17.

4. Byli tu ják ná porwániu / w ktorym o niebie stráninu / gdzie już bez śrebrá y złotá / káżda dussá jest bogáta.

2. Cor 6. v. 4. 11

5. Swietych pychá nie wznosiłá / wiáre pokorá zdobiłá / ciáło Duchem umartwiáli / ná cnoty śie zdobywáli.

It. 4. 5. 7. 13. Gal. 5. 16. 24. Rom. 8. 35. 39.

6. Ni ich cześć ziemska uwiodłá / ni zelżywość nie odwiodłá / od Bogá: bo miłość jego / dawałá chęć do dobrego.

7. Lubość ciáłá niezwiązáłá / reká cudzego nie brałá / gniew / zazdrość niezmyćiężyłá / ni ich żałość omamiłá.

Act. 4. 32. Phil. 1. 24.

8. Gárdzili świecką márnością / wiążąc śie świętą sfornością / bárzjey zbáwienia ludzkiego / szukáli /

Marc. 10. 28.

káli / niż dobrá swego.

9. Vrzędow odstępowáli / w ubostwie skarb pokłádáli / y dla páńskiego Jmienia / opuszczáli dobre mienia.

2. Cor. 11. 27.

10. Niedostátek / głod / prágnienie / znosili y utrudzenie / ludzką chęć chętnie trácili / by śie ná Bożą zdobyli.

Matth. 10. 23. Act. 5. 40. It. 8. 1. It. 12. 1

11. Z miást y wśi ich wyganiano / iáko złoczynce imáno / lepszych / niżli sámi byli / zli z swoją szkodą pozbyli.

Matth. 10. 22. Rom. 5. 3.

*** 12. Swieći nieśli posądzánia / hánby / mesłuszne skázánia / dla prawdy gárdłá złożyli / by ku wiecznośći ożyli.

Hebr. 12. 22. Apoc. 3 21.

13. Záczym im też Pan Bog w niebie / dał wielką rádość u śiebie / gdźie y sam wiecznie kroluje / y Swietych zbor tryumfuje.

*** 14. O Tworco nieśmiertelności / żyć nam świętych społeczności / day ich spraw naśládujemy / á w niebie z nimi żyjemy: Amen.

PIESN CXVIII.

Nota Pieśni XXXVIII.

Joh. 3. 16. 1. Joh. 4. 9.

BOg Oćiec z szczerey miłości / posłał Synáz wysokości / dla wznieśienia mizernego / ślekłá w Raju upádłego.

Matth. 10. 37.

2. Tego wdzięczna wierna dussá / miłuje Páná Jezusá / nád wszystkie stworzone rzeczy / łáskę jego ma ná pieczy.

Phil. 3. 7. 8.

3. Roskoszy y máietności / przyjaćioły y zacności / odrzuca / á w sámym Pánie / cále swe sklada ufánie.

4. Strachow ludzkich śie nie boji / wiernie záwżdy przy nim stoji / woli sroga śmierć podstąpić / á niżli Bogá odstąpić.

Apoc. 2 10. 1. Cor 4. 3.

5. Nie może dusze wiernego / żadna rzeczy odwieść od niego / ma w nim y w dzień zley przygody / pewną roskoss / pewne gody.

Rom. 8. 35.

6. W świecie będąc tesknı po nim / rádá słyssy / mowi o nim / to jey powszednie stráránie / czynić páńskie przykazánie.

7. Często ku niebu po-

Phil. 1. 21. 23.

glada/ rozłączenia z ciáłem żada/ żeby z tym/ kogo miłuje/ mogłá być/ gdźie on krolusie.

8. Nic nie jest w świećie drożßego/ nád Páná/ y miłość jego/ tá ćiáło y świát wojuje/ y nád czártem tryumfuie.

1. Cor. 1. 1.

9. Jezyk ludzki krásomowny/ nigdy nie jest ták wymowny/ áby miał wßytkie własności/ wyliczyć tey cney miłości.

Matth. 19. 28. 29.

10. Szczęśliwi/ ktorzy kochánie/ máją swe w Jezusie Pánie/ sowitą w niebie zapłáte/ wezmą zá káżdą utráte.

Luc. 16 22. Apoc. 7 14. 15. 16.

11. W tym zá przykład wystáwieni/ przodkowie błogosłáwieni/ bo już po swym dobrym boju/ z Pánem mießkaią w potoju.

1. Joh. 2 15. 16. Apoc. 20. 10. It. 21. 8.

12. Ci záś/ co świát miłowáli/ w lubościách ciáłá pływáli/ máją biedy/ meki máią/ ulgi wiecznie nie uznáią.

*** 13. Chryste namileyßy Pánie/ jedyne świetych kochánie/ day ćie miłujem serdecznie/ czyniąc twą wolą skutecznie.

14. Serce náße ták skłoń k sobie/ byśmy tesknili po tobie/ nic nie máiąc ták miłego/ jáko ćiebie Páná swego.

15. A gdy przyjdźie czás skończánia/ duße z ciáłem ße rozstánia/ przybądź/ pobierz nas do siebie/ day mießkánie wieczne w niebie: Amen.

PIESN CXIX.

Nota Pieśni LXXVI.

Sir. 2. 1 Act. 14 22. 2. Tim. 3. 12.

KTo tu chce Bogu służyć/ żyjąc w pobożności/ muśi nedze użyć/ y wielkich trudności/ być wßem w nienawiści/ ják według słow Páńskich/ to ße wiernym iści.

Ephes. 4. 24. Apoc. 13. 10.

2. Y muśi záwżdy chodźić w duchownym odźieniu / cierpliwości dobyć przećiw pokußeniu: przeglądáiąc boje/ ná ktore muśi iść/ bez cielesney zbroje.

Jac. 5. 10. 11.

3. Znáiąc tu być ná świećie/ swoy żywot mizerny/ zewßąd pokußenie y ućisk niezmierny: jákoß doznał tego/ Job służebnik Boży/ ná sobie wßystkiego.

Hebr. 10. 36. 37. 1. Petr. 1. 6. 7.

4. Wßákże ße żaden nie ma lekáć tego krzyżá / ále ße ma stáwić zá stálego mężá: Bo w krotkości czásu / przyjdźie koniec pewny/ tákiego niewczásu.

Hebr. 12. 6. 11.

5. To znáiąc / że kogo Bog nawiecey miłuie/ tego też ná świećie/ częściey poleruje/ do niebá go wiodąc/ dla ktorego musi wiele złego podiąć.

II. Petr. 2 21. 22. 24. Luc. 24 26.

6. Czego też przykład máimy / w Chrystu náßym Pánie / ktory był bez grzechu/ żyjąc tu w tym stanie/ wßákże wiele ćierpiał / niźli do chwały swey / przez meke swą wnić miał.

Matth. 10. 24. 25. Iohan. 8 46. 48.

7. Nie jeśtći sługá wietßy/ niźli sam jego Pan: bo Chrystus naświetßy opetánym był zwan: Ten nic nie przewinił / ále wßytko dobre wßem ná świećie czynił.

Rom. 5. 3. Act. 5. 41.

8. Tákże też jego łáska świeći náwiedzeni / byli nedzą zjeći ode wßech wzgárdzeni / w tym ße weselili/ gdy dla Páná swego sromoceni byli.

9. Przetoż y my ku sobie jego łáske znáiąc/ bierzmyß z nimi cząstke / ich przykłády máiąc/ tu w wielkim trapieniu/ á potym w niebieśiech / w wiecznym odpocznieniu.

Matth. 10. 28.

10. Tych ße nic nie strácháymy / ktorzy trapią ciáło/ przy swym Pánu trwáymy/ ten je z dußą cáło/ przyimie do swey reki / á niewierne skaże/ ná piekielne meki.

11. Mieymyż to już zá rádość/ y zá dobre mienie/ gdy tu ná nas żałość przyjdźie y trapienie / y kiedy dla Páná / bedźie ná nas z klamstwem/ złość ludzka wylaná.

Rom. 8. 18.

12. Boć nie są te żałości rowne czásu tego / niebieskiey rádości / zbáwienia wiecznego / ktore Bog gotuje/ temu kto dla niego smutek podeymuje.

Psal. 50. 15. It. 91. 15 Sir. 1. 12 Matth. 19. 29. It. 10. 29. 30.

13. Y raczył ták ślubować/ że w káżdym trapieniu/ ma swych porátować/ y przy dokończeniu/ swym

go beda mieli/ ktoryżby dla prawdy iego co cierpieli.

14. Wżák y wroblątko żadne/ oprocz woli iego / ná ziemie nie spádnie z gniazdeczká swojego : áni z wiernych głowy/ włos żaden nie spádnie / podług páńskiey mowy.

Matth. 5. 10. 11. 12. Luc. 6 25.

15. Błogosławieni ci sa/ ktorzy tą to chwilą/ bezprawie tu niosą/ á łkáią y kwilą : biádá kto sie śmieje: bo wieczney rádości/ nie

Matth. 18. 19. 20. It. 28. 20. 1. Petr. 1. 5. It. 5. 7. Hebr. 13. 5.

máż w nim nádźieie.

*** 16. Ráczy dáć ciebie prosimy/ o niebieski Pánie/ że mężnie zniesiemy/ cieśkie bojowánie : po czesney żałości / ráczy nas k sobie przyiąć do wieczney rádości.

17. Ráczyż nas już wysłuchać/ wżákeś to obiecał/ nigdy nie opuścząć/ ktoćby sie polecał: Amen miły Pánie/ wierzym tobie wżystkiemu/ że sie to ták stánie.

O ANJELECH.

PIESN CXX.

Bog ktory ma świát ná pieczy/ stworzyć raczył wżystkie rzeczy / ku swey Boskiey chwale/ áby był

czczon od wżytkich cále.

Isa. 43. 1 15. 21. Apoc. 4 11. It. 14. 7.

2. Stworzyć też raczył Anjoły/ Seráfiny / Archánjoły/ áby go chwalili/ jemu służąc wiernych bronili.

Psalm. 104. 4. Hebr. 1, 6. 7. Psalm. 91. 11.

3. Y chwalą go ustáwicznie/ stojąc przed Tronem obliczńie / mowią : Swiety/ Swiety/ Swiety/

Isa. 6. 3.

Pan Bog náż nád zastępy.

4. Straż wiodący nád wiernymi/ ludźmi/ sługámi Páńskimi/ czego doznawáli/ ilekroć ich potrzebowáli.

Pf. 34. 8

5. Strzegli Jákobá świętego/ gdy sie chronił brátá swego/ widźiał zstępuiące/ y záś do niebá odchodzące.

Gen. 32 1. 2. It. 28. 12. 13.

6. To-

6. Tobiażowi świętemu/ w droge sie gotuiącemu/ Anjoł sie nágodźił / y w káżdey mu sprawie dogodźił.

Tob. 5. 6.

7. Anjeli Lotá wiernego/ z obrzydłego Sodomskiego/ ludu wyzwolili / y z miástá zdrowo prowádźili.

Gen. 19 16. 17.

8. Elizeusz słudze swemu / od pohańcow strwożonemu/ pokazał huf nowy/ do obrony wiernych gotowy.

4. Reg. 6. 17.

9. Y Dánielá Proroká/ obronił Anjoł od smoká/ y od stádá lwiego / dawży mu obrok czásu swego.

Dan. 14 26. 35. 39.

10. Przez Anjoły Bog poczęcie / objáwił y ciáłá wzięcie/ Synà namilżego/ z przymierzem ná świát zesłánego.

Luc. 1. 19.

11. Swieći niebiescy posłowie / Jezusowi náżey głowie / pieśń nową śpiewáli/ w świát idącemu sie kłaniáli.

Luc. 2. 14. Hebr. 1. 6.

12. Gdy pAn Szátáná odprawił/ huf sie mu nie-

Matth. 4. 11.

bieski stáwił / gotow do posługi/ jáko nádobne sługa sługi.

13. Y byli przy umęczeniu / dáli znáć y o wskrzeszeniu / y ucznie cieszyli/ gdy zá Pánem w niebo pátrzyli.

Luc. 22 43. Marc. 16. 5. Act. 1. 10.

14. Anioł Piotrá wsádzonego/ od Herodá okrutnego/ z ciemnice wysádźił/ á brama żelázna prowádźił.

Act. 5. 19. It. 12. 7.

15. Anjołowie sie ráduią/ kiedy ludźie pokutuią/ ćiż wiernych po boju/ duże prowádzą do pokoju.

Luc. 15. 10. It. 16. 22.

16. To czyniąc niechcą Anjeli/ ábysmy je chwalić mieli / nie prágną ofiáry/ Bogu te zostáwiwży dáry.

Apoc. 19. 10. It. 22. 9.

*** 17. JEzu Krolu náż y Pánie / Anjołow świętych Hetmánie/ tobie cześć wzdawamy/ á twojey obrony wzywamy.

18. Tyś Pan zamku niebieskiego / użycz nam rycerstwá swego/ przez świete Anjoły/ prowádź z świátá w gmách swoy wesoły : Amen.

PIESN CXXI.

Duchy prozne śmiertelności/ etc.

Pátrż Pſálmu CXLVIII.

PIESN CXXII.

Nota Pieśni CXXXIII. Albo tá;

Apoc.5. 11. Hebr.1. 7. 14.

PRżed Bożym Tronem ſtoją :/: An= Swego śie Páná bojá :/. Nam

iołowie świeći

ſłużą z ſwey chęći. Ktorych Bog umiłował/ niego=

Epheſ.1 6.

dnych uſtánował/ w Synu ſwoim miłym :/:

2. Ná twarz Bożą pá= pujące/ y do niebá wcho=

Iſ.6.2.3. Matth. 18. 10. Pſ.103. 20.

trzają :/: Jego rozkazá= dzące/ Anioły niebieſkie. :/:

nia Rep. Dniem/ nocą prze= 5. Obudźił Eliaßá :/: 3. Reg. 19. 5.

ſtrzegają :/: Záwße bez Anioł zſtrudzonego : Rep. 4. Reg. 6.17.

przeſtánia ✠ Ná ſtrzy= Zaſtęp Elizeußá :/: Luc. 2.

dłách śie wzbijáją/ náder Záßczyćił świętego : ✠ Páſte= 10. 14.

prętko latáją/ Wolą jego rzom śie zjáwili / weſele

pełniąc :/: ogłośili/ Gdy śie Pan ná=

3. Sáli ludźie pobożni :/: rodźił. :/:

w domiech wielcy / máli/ 6. Przy kolebce dźiećiń= Matth.

Rep. Siebie bronić nie mo= ſki :/: Kiedy ſpał niewin= 2. 13.

Pſ.34.8 żni :/: Aby śie oſtáli ✠ O= ny/ Rep. Jozef zginienia

bozy rozbijáją / ſtraż nád bliſki :/: By w obce kráiny

nimi trzymáją/ Anjołowie ✠ Przed Herodem ucho=

świeći. :/: dźił / mátkę / dźiećie uwo=

Gen. 19 16.17. It. 22. 11. 12. It.24.7. It. 28. 12. 13.

4. Przez nie Lot wy= dźił/ Anjoł go przebudza.:/: Luc. 16 22.

báwiony :/: Abráhám prze= 7. Łázárzá umárłego:/:

ſtrzeżon. Rep. Izáák o= Do Ráju prowádzą / Rep.

żeniony :/: A Jákob ućie= A w nędzy zmorżonego :/:

ſon/ ✠ Gdy widźiał zſte= Trapić już nie dádzą /

Spol

Iſa.6.3. Apoc.4 8.

✠ Społ z námi Swiety/ zaſtępy/ ná wieki śpiewá= Swiety / Swiety/ Pan nád ją : :/: Amen.

OSLOWIE BOŻYM.

PIESN CXXIII.

Nota Pſalmu XCIII. Albo ták:

Pſ.90.1 It. 106. 1. 47. 1.Tim 6.15.16 1. Joh. 5. 20. Luc. 1. 50. 55. 70.

PAnie Boże wieczny/ dobrotliwy / Swiety / nie= śmiertelny/ y prawdźiwy / Boże Oycow náßych miłośierny/ w obietnicách ſwoich záwße wierny.

Pſ. 138. 6. Hebr.4. 12. 13.

2. Ty krolując w ſwoim niebie śiedźiß / á wßytko co śie tu dźieje widźiß/ niewy= pußczaß nigdy nas z pá= mieći/ owßem wſpomagaß z Oycowſkiey chęći :

3. Gdybyśmy tylko ćie= bie wzywáli / ćiebie Pánem ſwoim wyznawáli/ w tobie ſamym nádźieie ſkładając/ y do ćiebie ſerdecznie wzdy= chając.

Luc. 11 28.

4. Náucżył nas/ Oyćze náß łáſkáwy / Syn twoy JEZVS Chryſtus/ Bog náß práwy / iż ten ßcześli= wy káżdey godźiny/ co ſłu= cha ſłow twych/ y one czyni.

Pſal. 1. 1. 2.

5. Wola twoje Páná wßechmocnego pełni/ kte=

Rom.5. 12. It. 7.15. 17. 20. 23.

6. My czując w nas práwie zárázoną / grże= chem Oycá pierwßego ſkázoną / chęć ku ſłowu twojemu świętemu/ pro= śim / rácz ją zápalić ku niemu.

Ezech 36. 26. 27.

7. Opoke wyłam z ſer= cá náßego/ namiętności złe wyprzątni z niego/ y ćier= niu nie day mieyſcá one= mu / co chce przeßkadzáć naśieniu twemu.

Matth. 13. 22. 23.

8. Czyń z serc náßych źiemie dobrą ſobie/ by czy= nić mogły pożytek tobie/

niech obfity przyniosą dobrego / plon owocu z naśienia twojego.

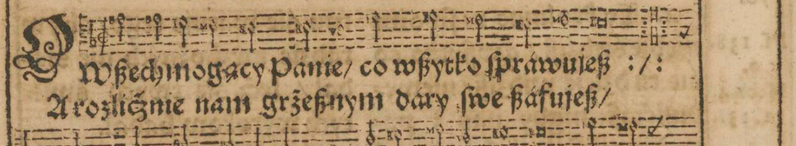
9. Wyliey deßcz wdzięczny Duchá świętego / ná twárdość roli sercá náßego / ktorym z twey łáski będąc skropione / żyznością swą będzie pocießone.

10. Ráczże nas w tym wysłuchać / przez twego / Pánie náß / Synà bárzo miłego / iżeby to w nas Duch twoy spráwował / z kądbyś śie ty Pánie urádował.

*** 11. Amen / Amen / niech śie już ták stánie / Oco ćie tu prosimy / náß Pánie / by słowo twoje w nas mieysce miáło / á nas z tobą záwße zjednaczało.

PIESN CXXIV.

Nota Pieśni CXLVIII. Albo ta.

O Wßechmogący Pánie / co wßytko spráwuieß :/: A rozliçnie nam grzeßnym dáry swe ßáfuieß /

Tys nam ráczył objáwić czásu ostátniego / przenaświętße Słowo twe żywotá wieçznego.

Rom. 16. 25. 26. Col. 1. 25. 26

2. Ktore nam wßytkie błędy jáwnie okázało :/: A fałßywą náukę wßytkę zepsowáło: ** Zá co my tobie Pánie / wßyscy dziękujemy / á zá słowo to świete wieçznie ćie chwalimy.

Matth. 13. 19. 20. 22. 23.

3. Aç słowá nie przyjmuiem twojego serdeçznie :/: Pada ják ná opokę nam niepożytecznie / ** Y serce náße pełne záwżdy ćiernia złego / yż przed nim nie chce zstrzymáć Słowá naświętßego.

4. A choć w ußy przyjmuiem / Słowo twoje świete :/: Przećie nam baśni bárziey smákuią przeklete: ** Bo áç z niego jáko żyć / y ják ćie çcić wiemy / przećie twey çći owocow godnych nie çynimy.

5. A iest práwie podobne ku ziárnu onemu :/: Podle drogi ná pokarm / ptakom rzuconemu: * Bo Szátán piekielny ptak / sam je z serc wyimuie / y by śie nie krzewiło / o to pieczołuie.

6. Owa bespieczność świecká drogę nam ubiia :/: Y zá niestátkiem náßym / Słowo nas twe mija / * Roskoßy z dostátkámi ząbne ku çiárnu onemu :/: ko çiernie kolą / ktorym kwoli trudno być çłeku spráwną rolą.

*** 7. Day to náß miły Pánie / gdyżesmy twe plemie :/: niech Słowo twe w serc náßych spráwną pádá ziemię. * Abysmy z niego owoc stokrotny dawáli / á po śmierći w chwale twey wieçznie krolowáli. Amen.

PIESN CXXV.

Eph. 3. 8. 9. 10. Tit. 1. 2. 3.

PAn Bog teraz z swey miłości / lud sobie obiera /

á słowem swey mądrości / ich serca otwiera / by go wßyscy łukáli / á błąd opußczáli.

Act. 2. 38.

2. Przechodząc Apostołowie / świát nápominali / áby śie w swey nmowie / wßyscy poçuwáli / wierząc w Synà Bożego / iednorodzonego.

6. Cor. 2. 2. 3.

3. Cżás przyjemny dni zbáwienia / łáskę Bożą znaymy / tylko do potępienia / ich nie obracaymy / Boże çynimy posługi / ják słußą ná sługi.

4. Strzeżmy / byśmy nie stráćili / raz nádáney wiáry / çuymy / byśmy wznieçili / w sobie Boże dáry / twierdząc swe powołánie / y wieçne wybránie.

Jud. v. 3 2. Petr. 1. 10.

5. Kto prawdźiwie w Bogá wierzy / słow Bożych pilnuje / á z złym świátem nie dzierży / leç żyć usiłuje / pobożnie / spráwiedliwie / trzeźwie / świetobliwie.

Joh. 14 15. Tit. 2. 11. 12. 13.

6. Nędze / hánbę / śmierć çierpliwie / odnosi dla pá-

Hebr. 10. 34. 35.

ná/wiedząc/ yż niewątpliwie/ jest mu zgotowána/ pržed grunty wßech wieczności/ koroną sławności.

Matth. 25. 34.

*** 7. Kto Słowo Bożе miłuje/ z sercá uprzeymego/ ten śie głosem sprawuje/ Mistrzá niebieskiego/ zá Pánem postępuje/ jego drog pilnuje.

Johan. 8 32. It. 10. 4. 27. 28.

8. Głosom ludzkim nie dowierzа/ ućieka pržed nimi/ nie záwiera pržymierzа/ z ludźmi nießczyrymi/ čule čásu káždego/ čeka kresu swego.

Iohan. 10. 5. Ps. 1. 1.

9. Niebespieczna bespieczności/ narodu ludzkiego/ że zwłoczą od młodości do zgonu sámego/ żywotá polepßenie/ y duß opátrzenie.

Sir. 5. 8.

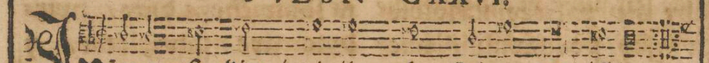
*** 10. Ráč nam dáć z ßczerey miłości/ Jezu Chryste Pánie/ posiłek z wysokości/ day z grzechow powstánie/ day chęć do Słowá twego/ poki čás do tego.

11. My do dobrego nie mámy/ síły sámi z siebie/ ále w tobie ufamy/ náßá moc od ćiebie/ y naßlábßy człek w sobie wßytko może w tobie.

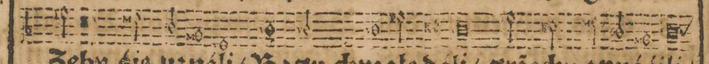
2. Cor. 3. 5. Iohan. 15. 5. Phil. 4. 13.

12. Ráč w nas utwierdzić státečnie/ Słowo twoje Pánie/ day pełnimy serdečnie/ świete pržykázánie/ day nam mießkáć u siebie/ ná świecie y w niebie: Amen.

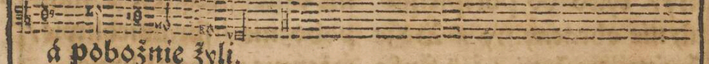
PIESN CXXVI.

Iż po wßytkim świecie/ głos Słowa Páńskiego/ Brzmi w káždym powiecie/ woła ná káždego.

Żeby śie uználi/ Bogu chwałe dáli/ grzechy opuścili/

á pobožnie żyli.

1. Tim. 2. 4.

2. Pan Bog náß chętliwy/ ludzkiego zbáwienia: /: dał Rok miłościwy/ słodkiego imienia: /: Pržyjmuje káżdego/ pokutuiącego/ ktory w niego wierzy/ á cnoty śie dzierży.

Rom. 13. 11.

3. Ale tákich máło wieku dźiśieyßego: /: Ktorym by śie chćiáło/ słuchać głosu tego * Wola okazały/ błąd ludzkiey uchwały/ niż ráde świetego/ Oycá niebieskiego.

4. Lekce wiec dźiś sobie/ ludźie grzech ßácuią: /: W śmiertelney chudobie/ náminiey śie nie čuią * Kto je/ y od kogo/ jáko kupił drogo/ nie myślą nic o tym/ co ma być ná potym.

1. Petr. 1. 18. 1. Cor. 6. 20. Apoc. 5 9.

5. A PAn dobrotliwy/ choćiaß wßytkim włada: /: Z pomstą nieskwápliwy/ dzień sądu odkłada * Czekáiąc náprawy/ już stráconey sprawy/ w ludźiách nie brakuje/ káżdego rátuje.

2. Petr. 3. 9.

6. A coż też człowieku/ może być drożßego: /: Jáko w káżdym wieku/ łáská Bogá tego? * Co nie dbá ná dáry/ áni ná ofiáry/ ále te miłuje/ w ktorych ßczerość čuje.

Matth. 16. 25. 26. 1. Par. 19. 7.

7. Wolny tego čásu/ pržystęp jest káżdemu: /: Z grzeßnego niewčásu/ powstawáiącemu * PAn z niebieskiey gory/ w tym śie kocha/ ktory/ złepßa życia swego/ drżąc pržed słowem je°.

Is. 66. 2.

8. Vsprawiedliwienie/ zá wiárą pochodźi: /: Nowe odrodzenie/ świete spráwy rodźi * Kto Páński/ z Páńskimi/ spotkuje wiernymi/ pilnuje jednoty/ ubiera śie w cnoty.

Rom. 3. 24. 28. It. 5. 1. 2 It. 8. 1. 9. 10.

*** 9. Obroče śie káżdy do Páná swojego: /: Bądź gotowym záwżdy/ ná głos łáski jego/ * Poki świátło jáśne/ pržechodź drogi čiáśne/ čás Bożey miłości/ wyżyj w pržystoyności.

Rom. 13. 11. 12.

10. Komu dał Bog pojąć własne obłądzenie: /: A ßczęśliwie pržejąć/ nadrożße zbáwienie * Pilnie pržepytaway/ mądrże rozeznaway/ Proroki prawdźiwe/ Proroki fałßywe.

1. Ioh. 4. 1.

11. Złych strzeż śie usilnie/ odday śie dowiernie: /: Tym/ co służą pilnie/ y ßáfuią wiernie * Z żądości zbáwienia/ tym śie zwierzą sumnienia/ ßánuy/ ják sámego/ Páná/ posłow jego.

Matth. 7 15. 1. Cor. 4. 1. 2. Phil. 3. 1. 17. Matth. 10. 40.

Ephes. 4. 11.

*** 12. Raczyłeś dáć Pánie / Sługi swe prawdźiwe :/: Maß o nas stáránie/ jáko o członki żywe ✣ Ráczże nas správowáć / rácz w łásce swey chowáć/ bym w wierze społecznie / wytrwáli státecznie.

13. Day bysmy w trudnośći / twą obronę ználi :/: Wßytkie przećiwnośći/ dla ćiebie znaßáli ✣ Z miłośierdźia swego/ prowadź z nas káżdego/ z ziemskiey śmiertelnośći / do wiecżney rádośći. Amen.

PIESN CXXVII.

Nota Pieśni LXXVI.

Z Weselem y z rádośćią wßyscy záśpiewaymy/ ßczyrą chwałe Páńską śmiele wyznawaymy/ Boże z wysokośći / Duchem swym przysporz nam serdeczny stálośći.

2. Raczyłeś nas obdárzyć czásu ostátniego/ nadrożßymi skárby krolestwá wiecznego/ Słowem Synáwego/ z kąd śie owoc rodźi/ zbáwienia dußnego.

3. Jáśnie śie okazáło wielkie zawiedźienie/ wieku dźisieyßego / błąd y záśleplenie/ w ktorym czárt wojował/ práwą chwałe Boża zdrádliwie zepsował.

4. Ale śie już ná jáwią/ wßytko ukazało/ wiele możnych krolestw/ do prawdy przystáło: już śie obaczyli/ fałßywą náukę / chętnie porzućili.

5. My też yżesmy k temu/ od Páná wezwáni / zá społne rycerże ná ten boy wybráni/ zá swoim Hetmánem/ śpießmy śie Chrystusem/ wiekuistym Pánem.

6. Nie bądźmyß nieśmiałymi wiecey Nikodemy / Bo ták łaskę Páńską snádniey pożyßczemy / gdy bez obłudności / służyć mu będźiemy w prawdźie y w ßczyrości.

7. Jesli śie będźiem wstydáć prawdy Páná swego/ záwstyda śie on nas u Oycá wiecznego/ y on pożądány / żywot wiekuisty/ nie byłby nam dány.

8. A ták cokolwiek widźiem być z słowá Bożego/

Rom. 16. 25. 26. Col. 1. 25. 26.

Ioh. 3. 2 It. 19. 39.

Marc. 8 38.

mieymy

mieymy śie już k temu z serca uprzeymego/ nie dbając ná grozy/ ktorymi nas strása/ przećiwnicy Boży.

Matth. 16. 25. Marc. 8 35. It. 10. 29. 30.

9. Odeymąli nam zdrowie/ wżdyć nie poginiemy/ po czesnym żywoćie / wiecżny odźierżemy / Ktory Pan zgotował/ temu co dla niego/ umrzeć nie żałował.

1. Petr. 2. 21. Rom. 8. 36.

10. Wßák też Páná sámego/ to pierwy potkało / okrutnie męczono/ jego świete ciáło/ tákże Zwolennicy/ potráceni srogą śmiercią niemal wßyscy.

Matt. 5. 11. 12. Act. 5. 41.

11. Tákże też ktorżykolwiek / te prawde przyjęli/ prześnásládowánie/ kwoli niey podjęli / wdzięcznoim to było/ sto kroć śie rádośćią wieczną nágrodźiło.

Rom. 6. 2.

*** 12. Y myśimy w Chrystusowe imie, są pochrzczeni / przeto byśmy z nim w śmierć byli pogrzebieni: bedąc uczesnicy krzyża jego/ jáko wierni służebnicy.

13. Wßák żaden ptaßek nie jest/ tak lichey podłości/ ktoregoby nie miał/ Bog w swey opátrznośći: Coż nas swe stworzenie / ktoremu uczynił krwią swą odkupienie?

Matth. 6. 25. It. 10. 29. 30. 1. Petr. 1. 18.

*** 14. My tedy poruczaymy wßytko woli jego / sercy nabożnymi wołając do niego: O náß wieczny Páńnie/ day przy twoim Słowie/ do końcá wytrwánie.

Ps. 119. 43.

15. Wolność po wßytkim świećie/ rácz nu sam otworzyć/ złego Antychrystá z fałßem jego zburzyć: A potym kłopoćie/ day nam z sobą w wiecznym / przebywáć żywoćie: Amen.

PIESN CXXVIII.

Psal. 51. 19.

pod-

poddawamy pod moc Bostwá twego.

Matth. 11. 25. 1. Cor. 1 19.

2. Filozofom y pyßnym medrkom świátá tego / zákryłeś tájemnice krolestwá wieczнego: yż oni ná rozumie swym wßytko sádźili / jáko to sam wyznawa Chrystus náß Pan miły.

3. Aleś ktemu powołał nas dźiatki wybráne / á káski swey pokazał skárby nieprzebráne: Zá co my słußna mamy záprawde przyczyne / tobie cześć / chwałe wzdáwáć ná wßelką godźine.

Pſ. 168. 29. Pſ. 119. 43.

4. O wiekuisty Boże / źrzodło wßey miłości / raczyß ty nas utwierdźić duchem swey możności / byśmy w twey prawdzie świetey státecznie wytrwáli / á swoich powinności pilnie przestrzegáli.

Matth. 6. 19. 20.

5. Lepßeć to nam stáránie / skarb táki gotować / ktorego mol áni rdzá / nie może zepsować / niż świátá obludnego / sprawámi śie bawić / ktory dobrá wiecznego / może nas pozbáwić.

*** 6. Sprawuyże ty nas ktemu / o niebieski Pánie bo prozno wßytko náße byłoby stáránie / byś nas ktemu nie ciągnął z swey Boskiey miłości / á mdłych sam nie podpierał ręką twey możności.

Iohan. 15. 5.

Marc. 11. 23. 24.

7. A my nic nie watpimy / że twe obiecánie / wypełni śie káżdemu / z nas sług twych / o Pánie / ktore ty raczyß czynić / gdy k tobie wołamy / w práwey wierze / to wßytko pewnie otrzymamy.

Pſ. 146. 1.

8. A ták káżdy z rádośćią / ják ná to przystoi / chwał dobrotliwość Boską z cáley duße swojey: Abowiem Pan Bog dobrze tu nam czynić raczy / á swych nędznych robaczkow nigdy nie przebáczy.

*** 9. Spieway káżdy: O Pánie / sprawco dobrá wßego / piosnecżki te y chwały káżdego wiernego / skoro usłyßeć raczyß / łáskę Bostwá swego / weyrzy nań przez zasługe / y śmierć Syná twego: Amen.

PIESN

PIESN CXXIX.

PRzez obietnice prawdźiwe / Ewangelij przyjetey / rácz dáć serce Duchem żywe / Pánie Cerkwi twojey świetey / byśmy ja w pámięć składali / á przy niey státecznie trwáli.

Matth. 11. 28.

Iohan. 4 14.

2. Ty wołaß wßytkich do siebie / do mnie podźcie obćiążeni / co chcećie być zemną w niebie / bedźiećie ochłodzeni / jam zdroy żywotá wiecznego / jam napoy prácuiącego.

2. Thes. 3. 3.

3. Ná twe / Jezu / záwołanie / my śie wiárą ożywamy / owo nas maß sługi Pánie / twych śie obietnic trzymamy / wierząc temu / żeś Pan słowny / w upominkách wiecznych hoyny.

4. Głos Pásterzá niebieskiego / zábrzmiał w náßey krainie / bliski koniec świátá tego / Słowo Pánskie nie záginie / Pána Chrystusá pilnuymy / zá nim wßyscy postępuymy.

1. Ioh. 2 18. 1. Petr. 1. 25.

*** 5. My / ktorzy mocno trzymamy / Ewangelią świetą / bespiecznie Amen śpiewaymy / bo ták droga przedśiewzięta / z świátá da Bog przeydźiem śmiele / ná Báránkowe wesele: Amen.

PIESN CXXX.

Taż Nota

MY ktorzy Bogu wierzymy / rzeczmy głosem Amen wßyscy / Day to Pánie miłościwy / ábyśmy nić nie watpili / náśladując głosu wierney twey świetey Ewángeliey: Amen.

PIESN

PIESN CXXXI.

Erhalt vns Herr bey deinem Wort.

Pſ. 119. 34.

BOże Oyče przy Słowie twym/ráč nas záchowáć

prawdźiwym/ náwroć wßytkie niewierniki/ Syná

twego przeciwniki.

2. O Chryſte Pánie nád Pány/ obroń swoje Chrześćiány/ okaż moc twey Boſkiey ręki / niech cię z tąd ſławią ná wieki.

Apoc. 17. 14. Rom. 9. 5.

3. Duchu świety ráč nas cießyć/ á jednośćią wiáry złączyć/ á cząſu oſtáteč nego/ domieść żywotá wieč nego. Amen.

Ioh. 14. 16. 26. Rom. 15. 13.

PIESN CXXXII.

ZMiłuy ſię Pánie nád námi/ ráč obdárzyć ſwymi

dáry przymnoż nam práwey wiáry / byſmy ćiebie

Luc. 17 5.

miłowáli/ Słowo twoje przyjmowáli/ łáſki two-

ſey doſtáli.

2. Ráczyß nam dáć Duchá ſwego/ Miſtrzá prawdy naświetßego/ Pomocniká wiernego / świádectwo ſwe nam ráczy dáć / twárdość ſercá będzie zmiękczáć/ wieč nie z námi przebywáć.

Ioh. 16. 13. It. 14. 16 26.

3. Day woley ſwey zrozumienie / Dußom náßym poświęcenie / łáſki ſwey pomoženie: Páſterże ráč przyprawowáć / prawdy przez nie ráč dodawáć/ day nam z ſobą krolowáć. Amen.

Pſ. 119. 34.

Táż

Táż Pieśń, Taż Nota.

Luc. 17. 5.

DAy Synа twego ofiáry/ Oyče Swiety mnoż swe dáry/ przysporz nam żywey wiáry/ ábyśmy słow twych słuchali/ y one zrozumiewáli/ y do sercá składáli.

Johan. 16. 13.

2. Jeśli nam Duchá świętego / rządce Zborn powßechnego / Doktorá niebieſkiego/ oświeć serdeczne wnętrznośći/ zmiękcz twárdośći/ zpadź ciemnośći wßczep w nas czyſte żądośći

Pſal. 68. 29.

3. Przyłoż zbáwienne pieczęći / utwirdź w nas słow twych pámięći/ mnoż do dobrych spraw chęći: Páſterze ráč ſam spráwować/ ich jezyki polerować/ day nam w niebie krolować; Amen.

PIESN CXXXIII.

Gal. 5. 22.

WYdaleś obrok dußy/ Pánie/ Słowá twego :/: Niech Duch twoy wiárę wzrußy/ y owoc cnot z niego/

Nam co ćie wyznawamy/ day/ że przy prawdzie

trwamy/ do tchu oſtátniego.

1. Tim. 2. 1. 2.

2. Strożom praw świętych twoich/ obojey zwierzchności :/: Vżyć klenotow swoich / zdrowiá / ßczęśliwości '/ + Day że ſię rozraſtáją / twey łáſki doznawáją / w dzień káżdey trudności.

3. Nas też/ y niżße ſtany świáta ſierokiego :/: Nábaw Pánie nád Pány/ pokoju wdzięcznego + Day chleb z dobrym ſummieniem/ nádarz nas dobrym mieniem / krolestwá wieczнego: Amen.

PIESN CXXXIV.

Johan. 16. 13.

PRośimy ćie / Oyče miłośćiwy/ przez Chryſtá Synа twego zaſłu-

gi / o dáry Duchá Swiętego / Pocießyćielá prá-

wego / ábyś on nam sercá

Cc otworzył/

otworzył / ku słuchániu je zápalił / stałe w wierze uczynił: Amen.

PIESN CXXXV.

Nota Pieśni CLI.

Psal. 51. 12. 13. 14. Luc. 17. 5. Psalm. 51. 12. 15. 17.

PAńcze náß / Duchem swym świetym / rácz nas rządzić ciebie prosim / słowá twego nas náucz áby / w wierze prawdźiwey pomnażay / abyśmy cie z Chrystem Pánem chwálili ná wieki: Amen.

PIESN CXXXVI.

O Gott du vnser Vater bist.

O Boże Oyćze wßechmocny / bądź pomocny / y użyć Wysłuchay náße wzdychánie / otworz Pánie / ustá nam Duchá swego / Wodzá nie omylnego :/: Służebniká swego / do wymow słowá twego: Otworz też łáskáwy Oyćze / serca y ußy náße / bym wyrokow twych słuchali / Jmi sie spráwowáli / żebyśmy mogli skutecznie / tu cie chwalić ywiecznie. Amen.

Matth. 3. 17. Mich. 5. 2.

O PRZYMIERZU, ALBO UMOWIE BOZEY.

PIESN CXXXVII.

Nota Pieśni CXXXIII.

Herr Christ der einig GOttes Sohn.

CHryste Synu kochá- go :/: Od wiekow uchony / Oycá nawyżße- wány / w Boskim łonie jego

Jutrzen-

Iohan. 1 18. Mal. 4. 2.

Jutrzenko z wysokości / Słońce spráwiedliwości / serc náßych radości.

2. Dla zbáwienia ludzkiego / w Ráiu obiecany :/: A czásu ostátniego / narodzony z Pánny. Smierćieś zá nas odprawił / tor do niebá przeprawił / żywot wieczny sprawił.

Gen. 3 13. Gal. 4. 4 1. Cor 5. 55. oh. 14. 6.

Eph. 3 18. 19.

3. Day nam w twey znájomości / wzrost day w łásce świetey :/: Użyć nam státeczności / przy wierze przyjetey. Bysmy w cnotách wzrost bráli / bysmy cie mi- łowáli / z toba żyć żądali.

Ioh. 1. 3 Col. 1. 16. 17. Hebr. 1. 3.

***4. Stworzyćielu wßech rzeczy / sławo Boża wielka :/: Niebo / świát / ná twey pieczy / w twey mocy moc wßelka. Wygładź z serc przewrotności / oczyść smysłow sprosności / posił ciał krewkości.

5. Vmorz co jest w nas złego / á zás z łáski swojey :/: Posił duchá náßego / niech twa łáska stoi. W wierze y w pobożności / prowadź z cześnych trudności do wiecznych rádości: Am.

PIESN CXXXVIII.

Nu frewt euch lieben Christen gemein.

Eph. 5 19.

WA Boża cześć Chrześćiánie / zßedßy sie świeto- Wiec przez nabożne śpiewánie / chwalmy Bogá gor- bliwie :/: liwie / Bo w mocy rámienia swego / porátował

Psalm. 44. 4. Act. 20. 28. Rom. 5. 12. Psalm. 51. 7.

upádłego / Bog lud krwią kupił sobie.

2. Jużem był w ßátáńskiey mocy / już mie śmierć ozionelá :/: Grzech mie moy nim mie mátká poczelá

Czym dáli tym gorzey było / ták sie złego namnożyło / żem w wiecznie nie mogł wskorać.

3. Prozno ć ná uczynki

Isa. 43 25. 26.

było / dobre śie ubeśpieczáć :/: Wolney ludzkiey myśli miło / z sądem śie Bożym sprzeczáć ✣ Rospáć mie zewßąd zćiśnieká/ wieczna śie mnie nedzá jeká/ w pieklem już miał przebywáć.

Gen 3. 15.

4. Leć Pan y Bog moy láskáwy / z miłośierdzia ßczerego :/: Podiął śie stráconey spráwy / podiął śie mnie grzeßnego ✣ Przeto mądrośćią swą świętą / wolą przed wiekiem záczęta/ racżył do skutku przyświeść.

Ephes. 1. 4.

Gal. 4. 4 Hebr. 10. 7.

5. Rzekł do Synáswojego / iuż śie czás zlitowáć :/: Idź korono sercá mego/ świát upádły rátować ✣ Pomoż im z grzechu ćießkiego / ná głowę weżá stárego / zetrzyi / á kárk strać śmierći.

Luc. 1. 27. 31. Phil. 2. 8. Hebr. 2 14. 16.

6. Syn posłußny Oycu swemu/ z żywotá páńieńskiego :/: Wyßedł podobny grzeßnemu/ zwalczyć czártá chytrego ✣ Mojá krew/ brát moy rodzony/ze wßech miar dla mnie ścińniony/ śmiele w ßránki wstępował

7. Ten mi rzekł / teraz śie mnie dzierż/á dobrże będzie z tobą:/: Já ćiebie/ tylko ty w mie wierż / zástąpie swą osobą ✣ Bom já jest twóy/ á tyś jest moy / przy mnie stojąc/nic śie nie boy/ czárt nas już nie rozwiedzie.

Iohan. 3 18.

Rom. 8 35. 38

8. Rzućić śie do mojey piety/ugryśćieć mie w mym ćiele :/: Byś ty wiecznie nie był jety/ dam zá ćie duße śmiele ✣ Leć ma śmierć twą śmierć udawi/ skáziwßy ją/tobie spráwi/ roskoßny wieczny żywot.

Gen. 3 15. Matth. 20. 28

9. Zrzadziwßy czegoć potrzebá / póyde do Oycá swego :/: Tobie zás dla spráwy z niebá/ pośle Duchá świętego ✣ Ten prawdą bieg twoy zprostuje / ten ćie w nießczęściu rátuje/ tenći moy skład ukaże.

Ioha. 16 5. 7. 13.

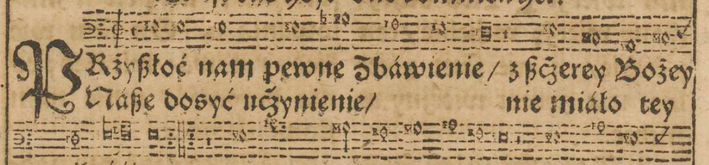
10. Com czynił / czegom náuczał/ to czyń/ w to wprawuy inne :/: Pátrz ábyś zbor moy rozmnażał/ á gromił mnie przećiwne ✣ Ma chwałe buduy usilnie/ ustaw ludzkich strzeż śie pilnie / słowem ćie żegnam swoim: Amen.

Matth. 11. 29. It. 28. 20.

PIESN

PIESN CXXXIX.

Es ist das heyl vns kommen her.

2. Tim. 1. 9. Ephes. 2 8. 9.

PRzyßłoć nam pewne zbáwienie / z ßczerey Bożey Náße dosyć uczynienie/ nie miało tey miłośći/ godnośći/ Wiárá Chrystusá skázuje / tym śie sámym pieczętuje / ten zá nas oręduje.

Rom. 8. 34. Rom. 3 10. Act. 15. 19. Gal. 3. 10. 11. 12. Deut. 6. 5.

2. Co Bog w Zakonie rozkazał/ nie był ktoby uczynił :/: Záczym nas Bog ná śmierć skázał/ y ná piekło obwinił ✣ BOg chćiał duß y ćiał czystośći/ wßytkich sił doskonáłośći / swey y bliźnich miłośći.

Rom. 3 20. It. 7. 7.

3. Fałßywie nie jeden mniemał/yż Zakon ná to dány :/: Żeby sobie człek pomoc miał / ktory wßćzat nápsowany ✣ A ono Zakon máluje á nas nam kontersetuje/ iákim kto / pokázuje.

Rom. 9. 31. 32. It. 2. 28 29. Act. 8. 13. 21.

4. Nie mogł z ludźi grzeßnych żaden / zbyć win z własney swey śiły :/: Kuśił śie o to nie jeden / lecz śie grzechy śiliły ✣ Nie ważne zwierzchne świątośći/bez wnetrżney sprawiedliwośći/ y serdecżney ßczerośći.

1. Cor. 11. 27. 29.

Cal. 4. 4 5. Rom. 5. 6. 10. 18 21. Gal. 3. 13.

5. Gdy práwá było dostáwáć / álbo ginąć nam trzebá :/: Pan Bog śie rácżył zlitować/ y posłał Synáz niebá ✣ Ten dość Bożemu gniewowi / dość uczynił Zakonowi/ dał żywot człowiekowi.

Rom. 5. 1. It. 8. 1. 1. Joh. 1 7. It. 2. 1. 2 Ephes. 2 5. 8.

6. A yż już mamy tákiego/ co spełnił Zakon Boży :/: Ten ktory uwierzył w niego/ niechay sobą nie trwoży ✣ Tylko twe dość uczynienie/ twa krew Jezu / twe męczenie / twoją śmierć me zbáwienie.

7. Dziey śie co chce jáśie twego / Boskiego słowá dzierże :/: A coś rzekł

temu z całego / sercá sámemu wierzę * Kto ochrzczony wierzy w ćiebie / ten z ćiebie / á nie sam z ćiebie / ma żywot wieczny w niebie.

Marc. 16. 16.

8. Kto z wiáry jest spráwiedliwy / ma też y pokoy Boży :/: Temu z wiáry strumień żywy / płynie co cnoty mnoży * Wiárá miłość Bożą rodźi / z tą y miłość bliźnich chodźi / y wszystko co śie godźi.

Rom. 5. 1. Gal. 5. 6.

9. Grzech z Zakonu bywa poznan / z tąd strách sumnienia złego :/: Ewángelia mieśie PAn / tá záś ćieszy grzesznego * Mowiąc : iedno ty mnie słuchay / w Zakonie ulgi nie szukay / ni w swych uczynkách ufay.

Rom. 3. 20. It. 1. 16

10. Zá nic nie stoją bez wiáry / zwierzchne świętobliwości :/: Nie przyjemne wargo ofiáry / idące z wątpliwości * Cnoty z wiáry wagę máją / w tey śie Bogu podobáją / inak ceny nie máją.

Hebr. 11. 6. Rom. 14. 23. Jac. 1. 6. 7.

11. W nádźiejey wierni żekáją / Bożego obiecánia :/: Celow pewnych nie stawiáją / áż pewni zmiłowánia * On sam wie kiedy rátować / wie kiedy co ma dárować / umie nam słowo chować.

12. Nic to choć nas podczás zbywa / jákby nas zpuścił z pieczy :/: Gdy czás upátrzy przybywa / y wspiera nászych rzeczy * Życzliwy nam w swey osobie / słowu które przyrzekł tobie / wierz pewniey niż sam sobie.

Habac. 2. 3. 1. Petr. 5. 6. 7. Matth. 5. 18.

**13. Bądź cześć wiecznemu Krolowi / Bogu Oycu nászemu :/: Tákże y jego Synowi / y Duchowi świętemu * Pánie coś záczął dobrego / dopełń / á poświeć swojego / w nas Imienia świętego.

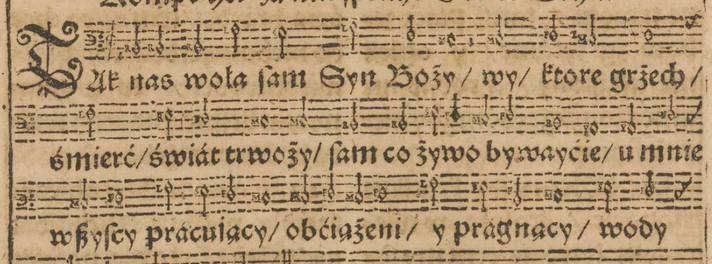
Philip. 1. 6.

14. Przyjdź y kroluy : Bądź ná ziemi / wola twa jáko w niebie :/: Day chleb / day zgodę z bliźnimi / zgładź grzech prosimy ćiebie * Broń od pokus Zboru twego / á zbáwiwszy nas od złego / wiedź do Rájn śliczngo : Amen.

Luc. 11 2. Matt. 6. 9.

PIESN CXL.

Kompt her zu mir spricht Gottes Sohn.

Matth. 11. 28. 29.

Iák nas wołá sam Syn Boży / wy / ktore grzech / śmierć / świát trwoży / sam co żywo bywaycie / u mnie wszyscy práculący / obćiążeni / y pragnący / wody żywe ćerpaycie.

2. Złożywszy nałogi swoje / bierzćie ná śie jármo moje / y uczćie śie odemnie / ćichey pokory serdeczney / ták znaydźiećie ná czás wieczny / duszną ochłodę we mnie.

Matth. 5. 12.

3. Jármo moje jestći słodkie / y brzemie moje jest lekkie / nie ćieszkie przykazánie : bo ten / co śie z Bogá rodźi / tryumf nád świátem przewodźi / przez wiáry wyznawánie.

4. Jákom was słowem swym spráwił / jákimem śie y sam stáwił / ták sobie poczynaycie / jesli wam tu náczym zchodźi / w niebie śie dobrze nágrodźi / tylko nie ustawaycie.

5. Cośćie do Bogá przystáli / sławni / podli / wielcy / máli / dla Páńskiego Imienia / sprawuiąc śie słowem jego / záprawuycie do ćieszkiego / dusze swe pokuszenia

Sir. 2. 1.

6. Złym zá złe nie oddawaycie / złość dobrocią przemagaycie / choć śie świát z tego śmieie / krzywody swe kładąc ná Páná / tedy / gdzie jest ćiásna braná / idźćie pełni nadźieie.

Rom. 12. 17. 19. 21. Matth. 7 13.

7. Gdyby śie wam ták dźiać miało / jáko lubi grzeszne ćiało / zginęłáby w was bojaźń / te w syniech Oćiec buduje / przez pokusy / ták uymuje / ćiáłu obrokow przez kaźń.

Hebr. 12. 7. 10. 11.

8. Jesli śie wam zda krzyż srogi/uważćie piekielne trwogi / tám pláć zebow zgrzytánie / y ogień nie ugáśony / á robak nie umorżony/gryść ngdy nieprzestánie. Isa. 66. 24. Marc. 9 44.

9 Wierni po krotkim kłopoćie / krolują w wiecznym żywoćie/tym my sobie cukrujmy / świeckie śmetki: dla wiecznośći/ dożywotne puśćmy włości/w niebie skarb náś wáruymy. 2. Cor. 4 17. 2. Tim 2. 11. 12.

*** 10. Kto trwa przy Jesuśie Pánie / ten ná sądźie dobrze stánie / á kto záś straći wiáre / bárzo sobie śle posłuży/ ná sumnieniu śie zádłuży / mak bedźie miał nád miáre. Matth. 10. 2. 33. Luc. 21 28. 29

*** 11. Oko Pánskie wszytko widźi/ Bog śie nieśćyrościa brzydzi/temu/ co chce do niebá/ serdecżney spráwiedliwośći / w wyznawaniu bespiecżności/z wiáry żywey potrzebá. Sir. 23. 25. 26. Matt. 23 13. Rom. 10. 10.

12. Co nam Bog obiecáć raczył/ w czym Duchá dáć nie przebaczył/ dla posiłku naßego/ w tym nas pewnie nie záwiedźie/ po śmierći wiecznie przywiedźie / do Raju dziedźicznego. Luc. 1. 37. Joh. 5. 24.

*** 13. Pełń nam słowo sławny Panie/ niech mdła wiará nie ustánie / że twe brzemie dźwigájąc/jáżmo sobie cukrujemy/ twym torē postępujemy/ day w niść w niebo śpiewájąc: Amen.

O PRZYKAZANIU BOŻYM.

PIESN CXLI.

PAmiętaymy Chrześćiáne/ że nam dał Bog ná chowánie/Dźieśiećioro przykazánie / ná dwu tablicách śpisáne. Exod. 20. 1. &c. Deut. 5 6. &c.

2. Pierwśe jest/ nie miey innego/Bogá oprocż mnie samego. Wtore: Obrázu żadnego/ nie czyń/ áni chwalonego.

3. Trzećie: Imienia Bożego / nie bierż dáremno świętego: bowiem Bog nie skaránego/ nigdy nie puści tákiego.

4. Czwarte: Dźień odpoczynienia / poświeć zábawa zbáwienia. To czworo pierwśey tablice/ Bogá śie tylko dotycże.

5. Piąte: Maß Oycá/ Mátke czćić/ chcesli długo ná świecie żyć. Szoste: Niemorduy bliźnego/ nie życz mu nic śkodliwego.

6. Siodme: Grzechu nieczystego / strzeż śie czásu wśeláktiego. Ośme: Niekrádni/ nie zdradzay. Dźiewiąte: Fálßu nie mawiay.

7. Dźieśiąte: z sercá twojego/ nie żaday co jest bliźniego/ żony/sługi/wołu jego/ ni żadney własności jego.

8. Wtora tablicá ma w sobie/ cośmy winni sámi sobie: Jak we zwierćiedle swe złości/ widźimy y powinności.

9. Krotkie ogárnienie tego/ mamy Zakonu Bożego/ u Mattheußá wznowione / przez Chrystá w nowym Zakonie. Matth. 22. 37. 39.

*** 10. Miłuy Páná Bogá twego / ze wßytkiego sercá swego/ bliźnego/ jako sam śiebie / chcesli żyć ná wieki w niebie.

*** 11. Ráczże nam dáć miły Pánie/ skrucheę y grzechow uznánie: ábysmy pobożnie żyli/twą świętą wolą pełnili: Amen.

PIESN CXLII.

Nota Pálmu CXL.

Erheb dein Hertz thue auff dein Ohren.

SLuchay Izráelu tey mowy / nie zátwárdzay sercá swego / ták Bog swymi własnymi słowy/ mowić raczy do káżdego. Exod. 20. 1. &c. Deut. 5 6. &c.

2. Jam jest Bog twoy/ com cię z cießkiego/niewolstwá twego wybáwił / nie bedźieß miał Bogá obcego/ bom tę cześć sobie zostáwił.

3. Ani czyń obrázu rytetego/ z żadney tu ná świe/ćie rzeczy/ nie czyń mu popokłonu mojego/ pámiętay to mieć ná pieczy.

4. Imienia Páná Bogá twego / ná dáremno brać nie będzieß / ináczey káránia srogiego / z gniewu mojego nie zbędzieß.

5. Sześć dni maß do swojey roboty / odpoczywáy dniá śiodmego/ bo y sam Pan Bog dniá soboty/ przestał uczynku wßelkiego.

6. Czćiże Oycá y Mátke swoje/ czyń to záwżdy bez przestánia / á BOg ucießy dußę twoje / według swego obiecánia.

7. Nie zábijay bliźnego swego / wystrzegay śie cudzołostwá/ áni nie okraday żadnego/ nie mow krzywego świádectwá.

8. Nákoniec nie będzieß pożądał / domu bliźniego swojego / áni też z zazdrośćia pogladał / ná wßytko cokolwiek jego.

*** 9. Twojeć ustá Boże mowiły / to naświetße przykázánie/ by je sercá nászße pełniły/ ráczy nam to dáć miły Pánie: Amen.

PIESN CXLIII.

Menſch wiltu leben ſeliglich.

Matth. 19. 17.

CZłowiecze ná świećie żywy/ chceßli być wiecznie

ßczęśliwy/ dźieśieć slow Bogá wiecznego/ przypuść

do sercá swego / Kyrieleyſon.

Exod. 20. 1. &c.

2. Jam Bog twoy: Bogá innego/ nie miey / ni obrázu mego / ni wymyślay/ rádze tobie/ leć mie w serce włoż sobie/ Kyrieleyſon.

3. Márnie mojego Imienia/ nie bierz leć w czás utrapienia/ mnie wzywáy/ á dniá śiodmego/ im śie dziełá świętego: Kyrieleyſon.

4. Czći Oycá y Mátke twoje/ chceßli poznáć láske moje/ nie zábijay/ żyi wczystośći/ á strzeż śie wßeteczności: Kyrieleyſon.

5. Nie krádni/ nie świadcz fałßywie/ cudzego nie żáday chćiwie / to czyń/ jeśli chceß być żywym/ y ná wieki ßczęśliwym: Kyrieleyſon.

O WIERZE CHRZESCIANSKIEY.

PIESN CXLIV.

1. Petr. 1. 21. Joh. 14. 1. Eph. 4. 5. 6. 2 Cor. 6. 18. Apoc. 4 8. 11. Joh. 3. 16. 18. It. 14. 1. Rom. 1. 4. Pſalm. 16. 10. It. 18. 5. 6. Act. 2. 14. 31. Matth. 12. 40. It. 28 1 6. 7. Marc. 16. 6. 19. Act. 1. 9. 11. Act. 10. 43. Joh 5. 28. 1 Co 15. 12. 22.

WIrże w (jednego) Bogá/ Oycá wßechmogącego/

Stworzyćiela niebá y ziemie. Wierże y w JEzu Chrystá/ Synà jego jedynego Páná nászego/ ktory śie począł z Duchá świętego: národził śie z Máriey Pánny: Vmęczon pod Pontſkim Pilatem: ukrzyżowan/ umarł y pogrzebion/ Zstąpił do piekłow: trzećiego dniá zmartwychwstał: wstąpił ná niebioſá: śiedźi ná prawicy Bogá Oycá wßechmogącego. Ztámtąd przyjdzie sądzić żywe y zmarłe. Wierże w Duchá świętego/ świętey kościoł Chrześciánſki. Swiętych obcowánie: Grzechow odpuſczenie/ Ciałá zmar-

Matth. 1 18. 20. 23. Luc. 1. 31. 35.

Matth. 27. 2. 26. 35. 50. 60.

Act. 10. 42. 2. Tim. 4. 1. Matth. 28. 19. Joh. 14. 17. 2. Cor. 4. 13. Matth. 6. 18.

Rom. 6. 23. 2. Cor. 1. 20. Symbolum Niceńskie.

Act. 20. 28. 2. Cor. 6. 16. Hebr. 12. 22. 23. 24.

zmartwychwstánie/ y żywot wieczny/ Amen.

PIESN CXLV.

Item Symbolum Konstantinopolitańskie.

WIerzymy w jednego Bogá/ Oycá wßechmogácego/Stworzyćielá niebá/ y ziemie/ y wßech rzeczy widowych y też niewidowych. Y w jednego Páná náßego Jezu Chrystá/ Synà Bożego jednorodzonego/á z Oycá przed wßytkimi wieki narodzonego: Bogá z Bogá: świátłość z świátłości: Bogá prawego/ z Bogá práwego: narodzonego/ nie stworzonego: jedney istności z Oycem wiecznym/ przez ktorego wßytko jest stworzono. Ktory/ dla nas grzesznych ludzi/ y dla náßego zbawienia zstąpił z niebá wysokiego/ y wćielił sie Duchem świetym/ z Máryey narodźił sie z cney Pánny/ y stał sie człowiekiem.

Dla

Dla nas też jest y utrzyżowan pod Pontskim Pilatem/ umeczon y pogrzebion: Y wstał zmartwych dniá trzećiego/ podług świetych Pism/ y wstąpił na niebiosá/ śiedzi ná prawicy Oycá wßechmogącego/ z támtąd záś przyjdzie z wielką sławą sądźić/ wßytkie żywe y zmárłe: iegoß Krolestwu nie bedzie końca. Wierze w Duchá świetego/ Páná a obżywićielá świego: Ktory od Oycá/ y od Synà z wiekow pochodźi: Ktory z Oycem/ y z Synem wespoł/ chwalon y wielbion od wiernych bywa: Ktory mowił pržez Proroki. Jeden być świety Kościoł Chrześćiáński powßechny y Apostolski: Wyznawam też być Chrześć jeden/ ná grzechow moich odpußćzenie/ y oczekawam zmartwychwstánia wßytkich ludzi

zmár-

zmárłych: y żywotá wieku przyßłego /

Amen/ Amen/ Amen.

PIESN CXLVI.

Wir glauben all an einen GOtt.

Joh. 14. 1. Eph. 4. 5. 6. Apoc. 4 8. 11. 2. Cor. 6. 18.

MY wierżymy w jednego Bogá/ Stworżyćielá wßego świátá/ iż on náßym Oycem został/ nas sobie zá dziatki obrał. Ten nas ná wßelki czás widzi/ ciáło/ duße on sam żywi: Złych wßytkich przygod nas

Matth. 6. 25. 26. 32.

Pſ. 91. 3 It. 121. 1. &c.

broni/ od Czártá y od pukus chróni: Nie śpi/ stara śie o nas/ strżeże sam/ y pilno czuje: bo ten swoie wierne miłuje.

Ioh. 3. 16. 18. Rom. 1. 4. Apoc. 17. 14. Ioh. 5. 18. 23. It. 10. 30. Luc. 1. 31. 35. It. 23. 1. &c.

2. My wierżymy w Synà Bożego/ w Jezu Chrystá Páná swego. Ten z Oycem z wieku króluje / mocą/ czcią z nim porownuje. Ten Duchem świętym poczęty/ národżił śie z Pánny świetey. Pod Pilatem ná krżyżu wiśiał/ Vmárł/ Pogrżebion/ w piekło zstapił/ Z martwych wstał/ wstąpił w niebiosá/ śiadł ná práwicy Bogá Oycá/ z támtąd przyjdzie sądzić człowieká.

It. 23 6. 51. Act. 1. 11. It 2. 24. 27. 31. 34. It. 10. 42. Ioh. 14. 17. 1. Ioh. 5 7. Ioh. 14. 16.

3. My wierżymy w Duchá świętego / z Oycem/ z Synem jedynego / ktory śmętne sercá náße / cnoty nábáwia / ćiesży záwße.

Wierżymy

Matth. 16. 18 Hebr. 12. 22. Act. 10. 43.

Wierżymy Zbor Chrześćiáński / Swietych obcowánie Páńskich / Grżechow wßelákich odpußczenie / Ciáłá po śmierći zmartwychwstánie / potym Żywot wieczny w niebie : Przetoż Pánie prosimy ćiebie / trżymay nas w tey wierże przy sobie : Amen.

1. Cor. 15. 12. Rom. 6. 23.

Táż Pieśn bez Ligatur.

WSzyscy w jedyne go/ wierżym Bogá swego/ niebá/ ziemie Stworżyćielá/ rzeczy wßytkich Rządzićielá / Oycá wßech nas dobrotliwego : Krory śie podjął ná wieki/ duß/ y ciał náßych opieki/ rzekł nas strzedz od każdey przygody / od upadku y wßelkiey szkody / onże o nas záwiáduje/ we dnie/ w nocy o nas czuje/ on wßytko wßedzie spráwuje.

Apoc. 4 8. 11 Pſalm. 121. 1 1. Petr 5. 7.

Rom. 11. 36.

2. Tákże wierżym w Bożego / Synà/ Páná swego/ ten Duchem świętym poczęty/ w Máryey dziewicy świetey / urodził śie człowiekiem práwym : mecżon/ ukrżyżowan / umárł/ zstapił w piekło / Dyablá potarł / od umárłych wstał dniá trzećiego / wstąpił do niebá wysokiego/ uśiadł po Bożey práwicy / z támtąd ná sąd zmárłych / żywych / przyjdzie podług słow prawdziwych.

3. Wierżym w Duchá świętego / Cießyćielá swego/ z Oycá/ z Synà idącego/ w Májestáćie im rownego/ Bogá náßego prawdziwego: Zboru świętego zebránie/ á w nim świętych obcowánie/ y grżechow wßytkich odpußczenie/ ciáłá od umárłych wskrżeßenie/ áż y żywot wieczny Amen; dayże nam w tey wierże Pánie / z nádzieią ßczęsne skonánie. Amen.

Iohan. 15. 26. It. 20. 22. Gal. 4. 6. 1. Ioh. 5 7. Act. 5. 3. 4.

O MODLITWIE PANSKIEY.

PIESN CXLVII.

Matth. 6. 9.

OYcze náß / ktorys jest w niebieśiech/ świeć śie

Imie

Luc. 11. 2. &c.

Imie twoje/ Przydź krolestwo twoje/ Badź wolá twá/ jáko w niebie/ ták y ná ziemi. Chlebá náßego powßedniego day nam dźisia / Y odpuść nam náße winy/ jáko y my odpußczamy/ náßym winowáycom/ Y nie w wodź nas ná pokußenie / Ale nas zbaw ode zlego/ Abowiem twoje jest krolestwo/ y moc / y chwałá/ ná wieki wiekow. Amen.

PIESN CXLVIII.

Matth. 6. 9. &c.

PRosim cie ktory mießkaß/ ná wysokim niebie/ Nie rácz Oycze dźieci swych / odrzucáć od siebie / Ale swe miłosierne/ náklon ku nam ußy/ á niechay cie nabożna/ prozbá náßá rußy.

Luc. 10. 17.

2. Imie twe przed ktorym też / Duchy zle pádáia :/: Niechay wßytkie narody / w uczciwości máją ✠ A day / byśmy w twey wierze/ ták státeczńie trwáli/ jákoby z nas niewierni/ dobry przykład bráli.

Matth. 5. 16.

3. A nie odwłáczay dáliey swego pánowánia :/: Vżal sie ták cießkiego/ slug twych mordowánia ✠ Nie przyjaćiołom náßym/ wyrwi nas z páßczęki / á ty sam rácz krolować / jáko Pan ná wieki.

Act. 4. 29.

4. Nie

4. Nie dopußczay nam wedlug/ myśli náßych błądźić : /: Ale nas rácz naświetßym / słowem swoim rządźić ✠ A jáko snádnie wládnieß/ biegi niebieskimi / tákże sie też wola twa niech dźieje ná ziemi.

Matth. 6 26.

✠ 5. Pánie ty sam wieß lepiey/ czego nam potrzebá :/: Ráczyß nam dziś użyczyć / powßedniego chlebá ✠ Nedzne polne ptaßątká/ nie orzą/ nie śieją/ á wżdy jednak z łáski twey/ od glodu nie mdleją.

6. Złości náße przed toba / wßytkie wyznawamy:/: Nádzieje w miłosierdźiu / twoim pokładamy ✠ Ze ty z námi łáskáwie/ postępować ráczyß/ á nam jáko my drugim/ wßytkiego przebaczyß.

7. Nie w wodźże ná pokusy / przyrodzenie mdłego :/: Vchoway nas złych przygod/ z miłosierdźia swego ✠ Bowiem twe jest krolestwo/ twoją moc y chwáłá/ á ták bedźie ná wieki/ nieodmienna stáłá. Amen.

PIESN CXLIX.

Matth. 6. 6. Sir. 35. 17. Pſ. 50. 14. 15.

MOdlmy sie Oycu swemu/ w pokorze y w cichości/ temu á nie innemu/ co jest ná wysokości/ ten sie nád námi zmiłuje/ o co prosić bedźiemy/ z łáski swey nam dáruje.

Joh. 16. 23.

2. Ták Pán Chrystus ślubował/ swym wiernym zwolennikom / gdy sie od nich gotował/ jáko swym miłośnikom/ mowiąc: gdy prosić bedźiecie / mnie

Matth. 7. 7. 8. Isai. 1. 16. 17. Hebr. 9 27.

3. Kołácmyż ná drzwi jego/ poki nam chce odewrzeć / przestawßy wßego zlego/ bo mamy wßyscy

Do pomrzeć/

1. Cor. 5. 10.

pomrzeć / potym sędźiego strášnego / muśim słuchać ortelu / ná człowiekà grzešnego.

Matth. 25. 11. 41. &c.

4. O ludzkie pokolenie / wielce zápámietáłe / przeč śie w ćießkie trapienie / chcąc wdawaß á w niemáłeż wieß żeć rekoymiá nie bedźie / jeźli won wieczny ogień / twoy żywot podan bedźie.

Is. 55. 1. Matth. 11. 28. Luc. 11 9. 10. 11.

5. Już otwárte drzwi k niemu / y káśke swą dáruje / człowiekowi káżdemu / co śie grzechow wáruje / nie bedźie w niczym prześłyßan / ták przyobiecáć račył / swym wiernym náß miły Pan.

Matthó. 9. Luc. 11 2. &c.

6. Oyče náß ktoryś w niebie / w swey wieczney wßechmocności / uśłyß nas prośim ćiebie / w tey tu ćießkiey żáłości: Swieć śie w nas Jmie twe świete / niech zwyćießtwá nie máją / potłum Dyabły przeklete.

7. Przyjdź k nam krolestwo twoje / y ráč je w nas pomnożyć / pásąc nas owce swoje / ktoreś ty račył stworzyś / á niechay śie záwße ßtánie / jáko ty sam račyß mieć / wola twa świety Pánie.

8. Dußam ku obżywieniu / chleb duchowny niebieski / ćiálom ku posileniu / záś ten powßedni ziemski / ty co niebem / ziemią rządźiß / pokarm przodkiem duchowny / y niebieski day nam dźiś.

9. Odpuść nam náße winy / ják y my odpußčamy / winnym náßym ich winy / ná twoy śie ślub spußčamy / że też nam račyß odpuścić / á w dzień on nastráßliwßy / w počet wiernych przypuścić.

10. Nie wwodź nas w pokußenie / ná ćiele / ni ná dußy / ráč nam dáć wspomoženie / byśmy wßytkie pokusy / ktore nam chcą wielce ßkodźić / zá twoim wspomoženiem / mogli mežnie zwyćiežyć.

11. Zbaw nas od wßego złego / Oyče náß namileyßy / česnego y wiecznego / Obronco nasilnieyßy / ták ná dußy ják ná ćiele / pomoż nam przewyćiežyć wßytkie nieprzyjaćiele.

12. Ćie-

*** 12. Ćiebie wßechmocny Boże / sámego wyznawamy / w modlitwie y w pokorze / k tobie śie ućiekamy / byś nas tu račył wysłuchać / w imieniu Synà twego / potym wieczny żywot dáć.

13. Bo twoje jest krolestwo / ná niebie y ná ziemi / moc / chwałá y zwyćieństwo / nád przeciwniki wßemi / Amen zá rzeč pewną mamy / że coś račył obiecáć / to wßytko otrzymamy: Amen.

PIESN CL.

Nota Piesni CXLII.

Matth 6 9. &c.

Jyče niebieski prośim ćiebie / świeć śie Jmie twe: przyjdź Pánie krolestwo twe / wola / ják w niebie / ták ná ziemi / niech śie stánie.

2. Chlebá náßego powßedniego / day nam dźiśia / odpuść złości / ják jinym z rozkazánia twego / przebáčamy ich krewkości.

3. Nie wwodź nas w pokusy ó Pánie: ále nas zbaw ode zlego / ábowiem twe jest krolowánie / moc chwałá / do wieku wßego: Amen.

PIESN CLI.

Vater vnser im Himmelreich.

Luc. 11 2. &c. Matth. 22. 39.

Jyče náß ktoryś jest w niebie / chceß byśmy bliźnie dla ćiebie / jáko śiebie miłowáli / w tobie ják dźiatki ufáli / á usty sercá czystego / chwalili ćie Oycá swego.

2. Poświeć świete Jmie twoje / przez zbáwienne słowo twoje / spraw że żyjemy uczćiwie / sprá wiedliwie / świetobliwie / oddal prawde fálßujące / nawiedź ná droge błądzące.

3. Opiekay śie Boże swymi / krolu w nas czáßy

wieczńymi / Duch twoy świety niech nas wodźi / niem w nas dáry swoje rodźi/hámuy Szátáná srogiego / rátuy Zboru wybránego.

4. Jáko w niebie 'ták náziemi/ niech wola twoje czynimy/ przyday w zły czás zmężyłości / przyday w krzyżu cierpliwości / powściągni ciálá náßego / hámulcem wyroku twego.

5. Pánie/ rácz nam co potrzebá / dáć dźiś powßedniego chlebá / strzeż od moru / y od woyny/ day wßytkiego obrok hoyny / twoy day pokoy / strzeż chćiwego/ strzeż nas sercá rozrzutnego.

*** 6. Oyże z Oycowskiey litości/ rácz przebaczyć náßych złości/ jáko y my przebaczamy / winowáycom ktore mamy / niech pánuje sforność świeta / niech przepádnie złość przeklęta.

7. Nie wwodź nas w pokusy Pánie / á gdy czárt przeciw nam stánie/z przodku/ z tylu racz łáskáwie / stáwić sie przy náßey spráwie / posil wiáry Duchem świetym / przeciwko czártom przeklętym.

8. Rácz nas wybáwić od zlego / w ten zgon wieku nagorßego / day dobry boy ostáteczny / odeym bodźiec śmierci wieczney / day z świátem ßczęśne rozstáme / bierz w rece swe duße Pánie.

*** 9. Amen ná to záśpiewaymy/ á z wiárą Bogá wzywaymy/ że prozbe sercá náßego / przypuści do ticha swego/ Amen / Amen powtaráymy/ że nas Bog słyßy ufaymy: Amen.

O CHRZCIE SWIETYM.

PIESN CLII.

Apoc. 19. 5. 6. 7. 1. Joh. 4 10.

CHwałe Pánu daycie/ wßyscy wierni jego/ :/: Wesoło śpiewaycie/ ná cześć Bogá swego / Iż nam Synà

Ephes. 1 6. 7. Act. 4. 12.

Synà dárował / ná śmierć ofiárował / w ktorym mamy zbáwienie / y grzechow zgládzenie/ y wieczne zwielbienie.

Matth. 11. 5. Marc. 2. 2. 10. Matth. 3. 15. It. 26. 26 29. It. 28. 19.

2. Syn Boży ná ziemi/ słowo swe zwiástował :/: Cudámi Boskimi/ w wiáre záprawował ✠ Ná to y służbe swoje / y świątość oboie / kościołowi dárował / ustáwą wárował/ wprzod sam kredencował.

Rom. 4 11. Act. 22. 16. Eph. 5. 26. Tit. 3. 5. 1. Petr. 3. 21.

3. Chrzest pierwßa świątością / przymierza nowego :/: Jest zwierzchnia pewnością / omycia wnetrznego ✠ Wßytkich grzechow zgládzenia / wárunkiem sumnienia/ w Jmie Oycá wiecznego/ y Synà Bożego/ y Duchá świetego.

Matth. 28. 18.

4. Od Chrystusá Páná/ náß świety Chrzest pośedł :/: Bo mu tá moc dáná / ktorey godnie doßedł ✠ By niebem / ziemią rządźił/ áby to sporządźił / co należy do jego / Kościołá świetego / porządku dobrego.

Act. 10. 47. Joh. 3. 4. 5.

5. Ci ktorzy bráli wprzod Duchá świetego :/: Nic śie nie zbraniáli/ iść do Chrztu Páńskiego ✠ Kto z przepychu/ z niewiáry / ta pieczęcia wiáry / gárdźi/ ten śie záwodźi / z Bogiem śie nie zgodźi / droga śmierci chodźi.

Marc. 16. 16. Joh. 1. 12.

6. Ci co chrzest przyjeli/ z wyznániem swey wiáry:/: Moc Synostwá wzieli / z niebieskimi dáry ✠ Z tym śie opowiádáią / yż wárunek mája/ od Oycá niebieskiego/ y Synà Bożego/ y Duchá Swietego.

Ephes. 4. 22. 23 24. Rom. 6. 2. 3. 4. 6.

7. Ci z śiebie zewłoczą/ Adámá stárego :/: A náśie obłoczą Adámá nowego/ ✠ Z Chrystusem pogrzebieni / z nimże obżywieni/ w żywoćie nowym chodzą / cnoty świete rodzą/ do Bogá przychodzą.

Eph. 4. 4. 5. 6.

8. Páná jedynego/ jedne

wiáre mamy :/: Z podánia Páńskiego / jeden Chrżest trżymamy ✠ Jeden Duch / jedno ćiáło / niech śie chowa cáło / we wßelkiey pobożności / y w pewney ufności / do wiecżney rádości.

Eph. 1. 4. Ioh. 10. 29. 1. Cor. 12. 11. 2. Cor. 13. 13.

***9. Oyćze namileyßy / coś nas obrał sobie :/: Synu namocnieyßy / co nas Bog dał tobie ✠ Duchu świety dobroto / o Boska jednoto : Bądźże od od nas chwalony / bądź ná wßystkie strony / ná wieki wielbiony : Amen.

PIESN CLIII.

Nota Pieśni XVII.

Psalm. 90. 2. Apoc. 4 8. 1. Tim 6. 15. Tit. 2. 13. 14.

Dziękujemyć wßechmogący / Boże wiecznie pánuiący / Krolu niebieski / Monárcho ziemski / náświetßy Odkupićielu ludzki ✠ Jeś nas w młodości / przyjął do swey uczęśności / prowadź do niebieskiey rádości : Amen.

PIESN CLIV.

Marc. 16. 15. 16.

Idźćie ná wßystek świát / á zwiástuyćie / Ewángelią / wßemu stworzeniu : Kto uwierzy / á ochrzći śie / będźie zbáwion : á kto nie uwierzy / będźie potępion.

O WIECZERZY PANSKIEY.

PIESN CLV.

Ioh. 11. 25. 26. Rom. 5. 1. 9. 18. 19. Hebr. 2 14. 16. Luc. 1. 35.

Jezus Chrystus żywot náß / náße zbáwienie / náß pokoy / náße uśprawiedliwienie / Vczęśnik przyrodzenia ludzkiego / naświetßy płod żywotá Páńskiego.

Rom. 5. 9. Colos. 2 15.

2. Odeymuiąc nas sromáctwu Bożemu gniewowi / y czyśćiec / Duße swoiey właśney nie ßánował / lecz ją náśmierć krżyżową / ofiárował.

Matth. 20. 28.

Matth. 26. 19. 26. 27. 28.

3. A ná wieczną pámięć dobrodzieystwá tego / zniożßy Báránká stárożákonnego / Wieczerzą nam nową náłożował / á w niey ćiáłe / y krew swą nam dárował.

1. Cor 11. 27. 29.

4. Chleb jeść kazał / mowiąc : to jest moje ćiáło / ktore będźie ná krżyżu śmierć ćierpiáło : Wino dawßy krwią je swą wyświadczył / ktorą grżechy świátá popłácić ráczył.

Gal. 2. 20. 21.

5. Mamy stoł gotowy Zbáwićielá swego / tylko godnie przystępuymy do niego : Bo kto tu niegodnie przystępuje / ten sobie sąd y śmierć wieczną gotuje.

Matth. 22. 12. 1. Cor. 11. 28.

6. Doświadczyć śie y uważyć nam potrzebá / yż ten stoł jest wielkiego Krolá z nieba / Chleb jest ćiáłem Bogá prawdziwego / wino krwią / ktorą nábył Zboru swego.

Eph. 4. 22. Ioh. 6. 35. 54. Hebr. 13. 10.

7. Gdybyśmy śie mogli sámi porátować / nie trzebáby Pánu z nieba zstępować : coż nam po śmierći Synà Bożego ? ieżli jest gdźie sprawiedliwość procz niego.

Matth. 23. 24. Ie. 18. 21. 22.

8. Kto chce godnie przyjąć te świętą objáte / ma sobie sporządzić wesełą ßáte / ośądziwßy śie w swey nieprawości / według práwá Bożey sprawiedliwości.

Ioh. 10. 3. 28. Apoc. 22. 18. 19.

9. A zrzućiwßy z śiebie złe stáre nałogi / przyjśte puymy wiárą ná świete progi / do Oltarzá wybránych własnego / dla pożywánia Báránká Bożego.

Tit. 2. 12.

10. Cobykolwiek miał kto do swego bliźniego / odpuść mu chętnie z sercá uprzyjśnego / od nas urázone odprażamy / á z kościołem śie Páńskim pojednamy.

Ie. 15. 47 Apoc. 17. 14 1. Ich 20. Act. 20. 28.

11. Potym tákowych jákie Pan z wysokości / postánowił / używamy świętośći / głosu Pásterzá swego słuchamy / nie uimuymy nic / áni przydawamy.

12. A przymierze z Pánem utwirdziwßy wieczne / postánowienie uczynimy

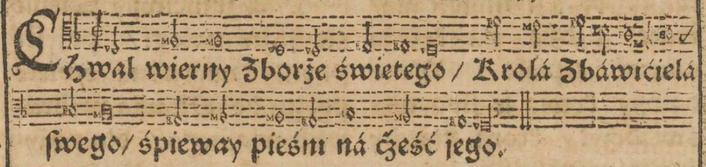
serdeczne: iemu służyć w wszelkiey pobożności / w trzeźwości y w świetey sprawiedliwości.

1. Cor. 11. 26. Tit. 2. 13. 14. *** 13. Pańską służby Páńscy śmierć opowiádaymy/ á czule w nádziejey oczekawaymy/ sławnego przyścia Bogá wielkiego / JEzusá Odkupićielá náßego.

Ioh. 6. 35. 51. *** 14. Badźże Chlebie żywy cześć y chwálá tobie/ że nas karmiß y nápawaß sam w sobie: O ráczdáć bym z twojey obfitości / doßli w niebie wybránych społeczności: Amen.

PIESN CLVI.

Nota Pieśni CLVI. Albo taż

Chwal wierny Zborze świetego / Krolá Zbáwićielá

Psalm. 134. 1. It. 147. 12. swego/ śpieway pieśm ná cześć jego.

Pf. 116 12. 2. Cor. 9 15. 2. Jáko możeß day cześć iemu / bo dość godno czći wiecznemu / nikt nie odda Tworcy swemu.

Ioh. 6. 35. 51. 53. 3. Powod chwały osobliwy / podawa z siebie chleb żywy/ pokarm niebieski prawdziwy.

Matth. 26. 26. 4. Ktory przy błogosłáwionym/ stole dał dwánaśći onym/ Vczniom ná to sporządzonym.

Psalm. 150. 3. Eph. 5. 19. 5. Niechże brzmi niechsie ozywa/ Muzyká wdzięcznie krzykliwa / niech serce ochotnie śpiewa.

1. Cor 5 7. 6. Dziś dzień duchowney rádości / Dzień zacney Páńskiey świątości/ Dzień wybránych społeczności.

Rom. 13 12. 7. Przy tym stole Krol náß dáry / rozdawa swojey ofiáry/ zniożßy cień Báránká stáry.

Luc. 22 19. 1. Cor. 11. 23. &c. 8. Stárość nowy rządnicuje / prawdzie figurá zstępuje / jásny dzień noc ciemna psuje.

9. Co Pan czynił / to też swemu / kazał czynić wybránemu/ Zborowi godusącemu.

10. Y my z rozkazu Páńskiego / Chleb bierzem / y wino

wino jego/ do obroku poświątnego.

1. Cor. 10. 16. 17. 11. Chleb Ciálem być wyznawamy/ á Wino krwia: o czym mamy / słowá / ktorych sie trzymamy.

12. Czego oko nie dochodzi / w to wiárá żywa pogodzi/ ktorą słowo Bożerodzi.

13. Pod rożnemi osobámi / rzeczy tájemnych znákámi / wieczny Pan wiąże sie z námi.

14. Ciálem karmi/ krwią nápawa/ á Chrystus tenże zostawa/ choć sie wiernym cále dawa.

15. Rzecz niepodległa łamániu/ choć sie Chleb kuużywániu/ łamie w świetych godowániu.

Johan. 6 35. Ephes. 3 17. 16. Miárą wzięty bez skrußenia/ bez zstárćia / bez rodzielenia / y bez wßelkiego strawienia.

17. Bierze jeden/ tysiąc bierze/ y on/ y ci w jedney mierze / spolny pokarm spolney wierze.

1. Cor. 11. 27. 29. Johan. 6 54. 60. 63. 18. Zli y dobrzy pożywáią / lecz nie jeden skutek znáią/ bo ci śmierć/ ci żywot máją.

19. Chleb Anielski podrożnemu/ pokarm dźiećiećiu Bożemu/ lecz trućizná niezbożnemu.

Ioh. 1. 29. 1. Cor. 5. 7. It. 10. 3 4. Ioh. 6. 33. 35. It. 10. 11. It. 11. 25. 20. Toć Jzák ofiárowány / toć Báránek/ toć dar Mánny/ ná pußczy od Bogá dány.

*** 21. JEzu Pásterzu y Chlebie / páś y żyw nas sam dla siebie/ day sie nam ućießyć w niebie.

22. Tyś żywot świátá cálego/ ty nas z świetymi do twego/ przypuść stolu niebieskiego: Amen.

PIESN CLVII.

Apoc. 5 13. Twoją cześć/ chwałá/ náß wieczny Pánie/ Ná wieczne czásy/ niech nie ustánie.

2. Tobie dźis czyniem Pánie / rożliczne dáry. serc swych ofiáry/ Bá twoje

3. Dziękuiąc twojey do-

brotliwości/ żeś z wielkiey
Luc. 22. 18. 19. 20. swojey ku nam miłości.

4. Odchodząc ná śmierć Testáment sprawił/ Sákrá-
ment ciáłá y krwie zostáwił:

5. Ná ktory pátrząc/ mocno wierzemy/ że ciáło y krew duchem bierzemy.

6. Sprawże Boże náß/ by duße głodne/ stołu twoiego/ stáły śie godne.

Matth. 8. 8. 7. Boć my niegodni tego/ o Pánie/ ábyś w nas miał mieć swoie mießkánie.

8. Ale rzeć słowo/ á násycona/ zgłodniáła duß á bedźie zbáwiona.

9. Ráć nas/ o Pánie/ poświęcić sobie/ po śmierći day nam mießkáć przy tobie

*** 10. Bądź chwałá/ y cześć Bogu náßemu/ Oycu/ Synowi/ Duchu świetemu: Amen.

PIESN CLVIII.

1. Cor. 11. 20. POżywaymyż wierni społu/ z Páná Chrystusowego stołu/ máiąc sprawione sumnienia/ podług

iego sporządzenia.

Ioh. 6. 53. 55. 2. Przyimuymyż wiárą dusliwie/ Ciáło y Krew Páńską prawdziwie/ z pocießeniem pożywaymy/ á ták weselo śpiewaymy.

3. Pánie náß niebieski chlebie/ ktory nam dawaß żywot z śiebie/ ráczże nas sobą náśycić/ posiłku dußom użyczyć.

Phil. 2. 7. 8. 4. Wielkaż to łáská twa ku nam/ yż śie ták łáskáwie dawaß sam/ bedąc Pánem służyß sługom/ zábiegáiąc náßym długom.

5. Gdyś stan sługi ná śie przyiął/ á śmiercią swą z grzechuś nas wyiął/ tymeś nam spráwił zbáwienie/ przez swey duße położenie. Matth. 20. 28. Rom. 4. 25. Is. 5. 9 10. 18.

6. Tyś ná śie wźiął náße złości/ tyś nam dał swe spráwiedliwości: dziwnyś spośob ku zbáwieniu/ spráwił/ w tym nas záśtąpieniu. 1. Petr 2. 24.

7. Tym

1. Pet. 1. 18. 19. 7. Tym śie wßyscy wierni ćießą/ yż iuż przez cie wykupieni są/ ná co dáieß te świątości/ w základ twey z nimi iedności.

Ioh. 6. 53. 56 Apoc 19. 9. 8. Szcześni co cie pożywáią/ á swe złączenie z toba máią/ pragnąc iuż wiecey nie grzeßyć/ owßem do cnot śie pośpießyć.

9. Ráczże nas ktemu zgotować/ á śmierći swey skutkiem dárować/ błogosław błogosławieniem/ udáruy wiecznym zbáwieniem.

Gen. 22 18. 10. Boś ty ono świete plemie/ w ktorym wßytkie narody ziemie/ Oćiec rzekł pobłogosławić/ grzechow odpustu nábáwić.

11. Tyś nas sam krwią swą oczyścił/ w tobie Oćiec śluby nam ziścił/ dáiąc nam błogosławienie/ w tobie/ y wieczne zbáwienie. 1. Ioh. 5. 7. 2. Cor. 1. 20.

12. Tyś nas włączył w świety kościoł/ y posadźileś też zá swoy stoł/ gdźie nas karmiß/ ciáłem swoim/ y poiß żywym wod zdrójem. Act. 20. 28. Luc. 22 19. 20 Matth. 26. 26. 28.

13. Ty nam grzechow odpust dawaß/ Ty sam krwią swoią nas nápawaß/ ktorąś z ciáłá wylał swego/ základ żywotá wiecznego.

14. Tyś ná to świątość ustawił/ byś oświadczył coś sam nam spráwił/ ciáłá swego ná śmierć dániem/ y krwie twey świetey wylániem.

15. A jáko chlebem żyiemy/ tym doczesnym ktory tu iemy, Także gdy napoy piiamy/ ten cielesny żywot mamy.

16. Ták też z ciáłá wydánego/ y z krwie świetey wylaney z niego/ duße náße żyią wiecznie/ z twym ciałem świetym społecznie. Ioh. 6. 54. 56.

17. Przetoż my też w tey świątości/ pámieć obchodźiem twey miłości/ żeś iest zá nas ná śmierć wydan/ coś też roskazał jáko Pan. 1. Cor. 11. 24. 25.

18. Ták cie wierni pożywáią/ gdy te zupełną wiárę máią/ żeś zá nie swe ciáło wydał/ y krew świętą z niegoś wylał. Ioh. 6. 35. Eph. 3. 17. Gal. 2. 20.

*** 19. O Chryste Krolunáß Pánie/ mieyże sam w nas swoie mießkánie/ nie

chćiey/

chćiey gárdźić nedznikámi/ boś śię ćiałem złączył z námi.

20. Chryste náß pokármie drogi/ baoż posiłkiem duße ubogi/ á po tym doczesitym boju/ staw nas w swym wiecznym pokoju: Amen.

PIESN CLIX.

PAnie Boże z wysokośći/ bądź cześć twey świetey

Ioh. 3. 16. miłośći/ z tego dáru ták wdzięcznego/ Synà twego

miłego/ Ktoregoś tu ná świát zesłał á ná wybáwienie nam dał.

Rom. 5. 12. 18. 2. Bośśmy byli już zginieni/ śmiercią wieczną potráceni/ prze grzech człowieká pierwszego/ z wzgárdy słowá twojego: áleśmy już wyzwoleni/ á przez Chrystusá zbáwieni.

Matth. 26. 26 28. 3. Ná co byśmy pámiętáli/ śmierć jego rozpomináli/ Wieczerzą nam swoie spráwił/ w ktorey pokarm zostáwił/ ćiało y krew ktore wydał/ á ku pożywániu nam dał.

4. Mowiąc: Bierzćie/ używayćie/ ćiało y krew moie maćie/ ktora zá was jest wyláná/ wszytkim ku pićiu dáná/ áby już nic nie wątpili/ w tym/ czego/ z mey dostąpili.

Rom. 5. 9. 10. 1. Ioh. 5 7. 5. Bo dla tego krew swą wylał/ by nas z Oycem swym pojednał/ grzechow odpuszczenie sprawił/ niewinnych Oycu stáwił/ o tym wszytkim nas upewnia/ gdy nam ćiało y krew dawa.

6. Jáko każe odprawuymy/ Ciáłá y krwie pożywaymy/ bo to nam Pan obiecuje/ dla tego ie dáruje/ byśmy używáiąc brali/ to cośmy z niego dostáli.

Ioh. 1. 16. 7. Bo wszytkie ktore ma dáry/

1. Cor. 1 30. It. 6. 11 Epheſ. 3 17. dáry/ z ćiałem swym dáie bez miáry/ czystość/ usprawiedliwienie/ y grzechow odpuszczenie/ y przez to nam świadczy o tym yż chce w nas mieszkáć nápotym.

Johan 6 51. ** 8. O Chryste niebieski chlebie/ stań przy nas w każdey potrzebie/ mieszkay w nas pokiśmy żywi/ bym w wierze niewątpliwi/ z márszy/ z tobą krolowáli/ y ná wieki godowáli: Amen.

PIESN CLX.

Isa. 55. 1 WSZ łáczni y prágnący/ á łáski Bożey żądáiący/

podźcież do stołu Páná swego/ Monárchy niebieskiego.

2. Abyśćie żywot bráli/ á w domu Cerkwie pożywáli/ ofiáry Páńskiey przedostoyney/ z miłości jego hoyney.

Matth. 22. 2. 3. Wy ktorzyśćie wybráni/ á do kościołá powołáni/ do zgromádzenia powszechnego/ ná Gody Páná swego.

4. Podźćie/ jedzćie/ y pijćie/ ktorzy w jedney wierze stoićie/ y w rządzie poselstwá Bożego/ słowem umocnionego.

1. Cor. 5 7. 8. 5. Zá was ofiárowány/ Chrystus Báránek ná śmierć dány/ godnyćieś w nim bez kwásu złości/ w wierze/ w prawdzie/ w szczerości.

6. O wszyscy wierni społu/ idąc godnie do tego stołu/ z rádością serc swoich godnymy/ á ták wzglos wyśpiewuymy:

Apoc. 17. 14. Hebr. 9 28. Exod. 12. 3. 4. 7. Chryste Pánie nád Pány/ tyś jest zá nas ofiárowány/ ná zgładzenie wszelákich złości: miey cześć ná wysokości.

8. Tyś ofiárá kochána/ przez Báránká figurowána/ u świátá głupiego naniższa/ lecz u Bogá nawyższa.

Hebr. 10.5.6. Ps. 40.7

9. Nie chciał insżey ofiáry / Oćiec przyjąć zá grzechy wdáry / jedno ciáło ktoreć zgotował / byś śie w nim ofiárował.

Ephes. 5 1.

10. Jáko Báránek pieczony / tákeś wielce był umęczony / z ćiebie wonia przyjemnie miła / przed tron Boży wstąpiłá.

Hebr. 7. 25. It. 9. 24.

11. Z ktorą y teraz stoisz / w niebie twarz Oycá swego koisz / przez ćie przystęp do niego mamy / wszystko otrzymawamy.

1. Cor. 10. 16.

12. Przez widome świątości / bierzesz nas do swey uczesności / ktorą my sercem przyjmniemy / z niey posiłek bierzemy.

1. Petr. 1. 18. Colos. 1 14.

13. Przez to twe świete ciáło / co zá nas ná krzyżu wisiáło / wierzymy żesmy wybáwieni / á krwią twą wykupieni.

1. Ioh. 2. 2.

14. Z mocy wężá stárego: nie ma do nas práwá żadnego / y chocia w winy upadamy / ćiebie zastępcę mamy.

15. O day nam zázyć tego / coś nam męką spráwił dobrego / boś dla tego koronowány / byś był od nas wzywany.

Iohan. 1 16.

16. Z twoiey świetobliwości / y z pełney záslugi hoyności / zbogáć nas niebieskim bogáctwem / swym drogim uczesnictwem.

Joh. 6. 55. Is. 4. 14

17. Tyś pokarm łáknącemu / tyś wdzięczny nápoy prágnącemu / duß y ciałż swey szczodrobliwości / posłałaß do wieczności.

Matth. 8. 16. 17

18. Ty sam leczyß niemocy / ty nam mdłym dodawaß pomocy / byśmy w pracy nie ustawáli / w dobrym do końcá trwáli.

Hebr. 7. 22. It. 8. 8. 10. It. 9. 15 22.

*** 19. Chryste przez ćie jest wziety / przez ćie ważny Testáment świety / ktorym Oćiec łáskę wáruje / á nas z grzechow kwituje.

20. Toć twą krwią zápisano / śmiercią twa zápieczętowano / to śie już odmienić nie może / coś spráwił wieczny Boże.

Rom. 5. 1. Colos. 1 20. Eph. 2. 14. 16. It. 5. 30.

21. Przez ćie ugodę mamy / Bogá Oycem swym názywamy / ćiáłemesmy z ćiáłá świetego / zmyći krwią boku twego.

22. Ktorey krwie w twey świą-

świątości / pożywáiąc serca wnetrzności / pewnisiny wskrzeszenia sławnego / y żywotá wiecznego.

Joh. 6. 54.

23. O napoju dostoyny / zdroju nieśmiertelności hoyny / w tobie ma kochánie niezmierne / twoje dziedzictwo wierne.

Apoc. 21. 6. It. 22. 17.

24. Otrzeźwiaß zemdlonego / Pánie nápawaß prągnącego / tyś swoim dodawaß czerstwości / y duchowney rádości.

*** 25. Cześć ći Chryste wzdawany / zá gody ktorych pożywamy / ráczmas w swey świety społeczności / dochowáć do wieczności: Amen.

PIESN CLXI.

JEZV słodkiey pámięći / mocą twych zbáwienny dych dręći / niech bedziem wszyscy nięći.

Joh. 15. 13. 1. Joh. 3 16.

2. Wielkaż twoiá łáská byłá / ktorá ćie ná krzyż wprawiłá / aby nas niedzne zbáwiłá.

3. Day ćie nie zápominamy / day w sercách swych rozbieramy / skarb ktory w śmierći twey mamy.

Iohan 6 33. 35. 54. 56.

4. O darco hoyney miłości / płyngącey z szczerey liczości / náliey iey w náße wnetrzności.

5. Tyś pokarm duszy wybráney / we wszech smákách zgotowány / z dawná bárzo pożądány.

6. Ktoż kiedy jadł co słodszego? Ktoż pożywał co lepszego? nád Chrystá Syná Bożego.

7. Tego pokármu jedzenie / spráwuje nád przyrodzenie / duszy wieczne obżywienie.

8. Z niego duszá do syrości / bierze wßelákie słodkości / ku pociesze y rádości.

9. Tyś nád blásk słońcá jáśnieyszy / nád wßelką słodkość smáczniejszy / y niżli bálsam wonniejszy.

10. Co ćie jedzą / tych sumnienia / wiecznie nie czu-

ią lá-

ią łakmienia/ duße i ch wolne prágnienia.

11. Twey łáski Pánie prośimy/ niechay śie jey náſyćimy/ gdyż w niey práwą ſytość wiemy.

Ioh. 11 25. 26.

12. Tyś ſam jeſt on chleb prawdźiwy / kto w ćie wierzy / ten ßczęśliwy/ choćby umárł/ będźie żywy.

Matth. 11. 28. Iſa. 55. 1, 2

13. Wołaß do śiebie łáknących / nie zápominaß prágnących/ pod járzmiem uſtawáiących.

14. Mowiąc: do mnie wßyſcy podźćie / mną śie ſtáteczńie ochłodźćie / indźiey myśli nie záwodźćie.

15. Ná to twoie záwołanie/ idźiem do ćiebie náß Pánie / nioſąc w ćie całe ufánie.

16. Idźiem pod krzyż/ gdźie ćie ſwego / widźim Páná rozpietego/ do śiebie nas wabiącego.

Ioh. 19. 34.

17. Ozdobo Anjelſka Chryſte/ tyś dał przebłoć ſerce czyſte / ná zbáwienie ſwoim iſte.

Marc. 15. 18.

18. Nie ćießkać byłá koroná/ z oſtrego ćiernia plećiona/ ná twą głowę przytłoczona.

19. Ciało ſwe zá nas wydałeś / krew drogą zá nas rozlałeś/ miłości znák pokázałeś.

Matth. 26. 26. 27.

20. Ná pámiątkę tey miłości / zoſtáwiłeś nam świątości/ ćiáłá y krwie uczeſności.

21. Day ich godnie pożywamy/ wdźięcznym ſercem wſpominamy / co zá ſkarb od ćiebie mamy.

22. Niech śie rozmiłuiem ćiebie / wiecey ániżeli śiebie/ báwiąc myśl ſwą z tobą w niebie.

23. Niech świátá tego lubości/ niech ćieleſne namietności/ nie gáßą w nas twey miłości.

24. Ty náßá myśl bądź ſam Pánie/ ty y ſerc náßych kochánie / po tobie náße wzdychánie.

25. Jezyk wymowić nie może / kto ſkoßtował/ wiedźieć może/ co zá roſkoß w tobie Boże.

Pſal. 34. 9. 1. Cor. 2. 9.

26. Ná Oblubieńcá ſwoiego/ Jezuſá Syná Bożego / pomni wierna dußo iego.

2. Cor. 11. 2.

27. Proś

27. Proś jego świetey miłości/ że ćie z tey tu śmiertelności/ przeprowádźi do wieczności.

Apoc. 7 15. 16. 17.

28. Gdźie doſkonáłość dobrego/ gdźie nie ma pláću nic złego / gdźie Pan czeka ſługi ſwego.

29. Tám śie Anjeli ráduią / tám roſkoßny byt ſwoy máią/ co wiáre Pánu chowáią.

*** 30. Boże Oyče chwaláć tobie/ żeś nas umiłował ſobie/ w Synáć twojego oſobie.

Epheſ. 1 6.

31. JEZV coś nam z ſwey ſwobody/ nágotował tákie gody / bądź z nich chwalon przez narody.

32. Duchu Swiety/ darco twego / wiáry klenotu drogiego/ miey cześć od nas ludu ſwego.

1. Cor. 12. 9. 11.

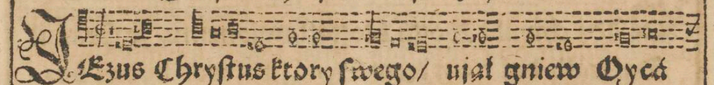
*** 33. O Boże ieden w iſtności / á troy w oſob rozdźielności / racz być z námi w tey miſkości.

1. Joh. 5. 7.

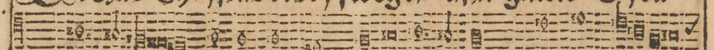
34. Day wiáre w ſiebie ſtáteczną / miłość / nádźieje beſpieczną / potym w niebie chwałę wieczną: Amen.

PIESN CLXII.

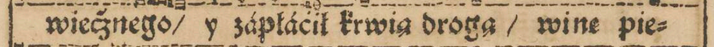
JEſus Chriſtus vnſer Heyland.

JEzus Chryſtus ktory ſwego/ ujął gniew Oycá

wiecznego/ y záplácił krwią drogą / winę pie-

kielną ſrogą.

Rom. 5. 1. 10.

Joh. 6. 55.

2. Aby to lud wierny bácżył / Ciáło zá pokarm dáć ráczył / y krew boku Boſkiego / w świątości ſtołu ſwego.

I. Cor. 11. 24. 25. 28.

3. Kto ten obrok Páńſki bierze / niechay śie doświadczy w wierze: bo ſobie ſąd gotuie / kto niegodnie przyimuje.

4. Idąc do ſtołu Bożego / wdźięcznie chwalić Oycá wiecznego / że nam w dar Syná ſwego / dał jednorodzonego.

Joh. 3. 16.

5. Potym z ſercá uwierz

Marc. 2 10. 17.

Coloss. 1. 14. Is. 66. 2 Marc. 2. 17.

temu / że Pan lekárstwem grzeßnemu / temu ktorego złośći / porußyły wnetrżności.

Matth. 11. 28. Act. 4. 12.

6. Láská zbáwienna wieczngo / ßuká Duchá skrußonego / kto śie zdrowym być czuje / lekarstw nie potrżebuje.

7. Wołá Pan: do mnie strapieni / do mnie podźćie obćiążeni / nie máß prócz mnie innego / rátownika pewnego.

8. Byś sam przez śie mogł być w niebie / niebyłbym umárł dla ćiebie / ktoś sobie pomoc może / stołmu moy nie pomoże.

9. Kto temu wierży prawdźiwie / y usty to twierdźi żywie / godźien stołu Pánskiego / ma dußny obrok z niego.

Jacob. 2 20. Galat. 5 6.

10. A tá wiárá nieprożnuje / leć cnoty świete sprawuie / miłość ona bliźnich mnoży / tey strżeże pokoy Boży: Amen.

PIESN CLXIII.

GOtt sey gelobet vnd gebenedeyet.

Bądź chwałá Bogu błogosławionemu / że sprawił
Dał ćiáło / dał nam krew Synáswojego / bodaydo-
pokarm grzeßnemu / :/:
brże zażyć tego / Kyrieleyson / O Chryste dlá
ćiáłá twojego / z świetey Pánny národzonego / y dla
twey / krwie drogiey / zbaw nas od śmierći srogiey /
Kyrieleyson.

Col. 1. 14. 20 Ie. 2. 13 14.

2. Pan JEzus / ćiáłem żywot wieczny przypráktore ná śmierć stáwił / nam wił :/: Pomnikú dáć nam

pámiet-

Matth. 20 28. Rom. 5 9. 10.

pámietnieyßego / nie mogł nád śiebie sámego / Kyrieleyson. ✻ Niewymowna cheć twoiá Pánie / y czystey krwie twojey przeláńnie / náß bług wypłáćiłá / nas z Bogiem zjednoczyłá / Kyrieleyson.

✻*✻ 3. Zdarz Boże / byśmy drogámi twoimi / chodźili świetobliwymi :/: Niech ná świádectwo twojey społeczności / nas wiąże świetych miłości. / Kyrieleyson ✻ Przysporż nam z miłosierdźia swego / dárow Duchá twego świetego / w pokoju społecznie / day nam przebywáć wiecznie / Kyrieleyson.

O STANIE MALŻENSKIM.

PIESN CXLIV.

Gen. 1. 11. 12. 16.

BOg gdy niebo ubudował / Dzień słońcem á noc
A w nim Tron sobie zgotował / Opátrżył świátłem
záś wdzięcznym /
miesięcznym.

Gen. 2. 8. 15. 18. 22. 24.

2. Ziemie trawą / kwiećiem śliczným :/: Láśy záś zwierżętm rożliczným ✻ Ośláchćiwßy Ray rádości :/: W pośrzod ziemskiey stáwił włości.

3. Potym Adámá pierwßego :/: do gospodárstwá pełnego ✻ wprowádźił / á iemu świátá :/: oddał rżąd ná długie látá.

4. Leć widząc że źle jednemu :/: człowiekowi być samemu ✻ Wnet mu

spráwił pomocnice :/: Ewę nas wßytkich rodźice.

5. A te mężowi pierwßemu :/: ślubem dawßy: jey / y jemu / ✻ ták jáko potrżeby bacżył :/: z łáski błogosławić racżył.

6. Stan małżeński w niewinności :/: Ustáwił ludzkiey krewkości / ✻ Bog świety / Ktory każdemu :/: srogim sędźią wßetecznemu.

7. Y rzekł yż człowiek dla tego :/: Máćke y Oyca

własnego ✠ opuściwszy
iuż przystáje :/: do żony/
ktorą Bog dáje.

8. Tey śie iuż właśnie
oddawa :/: z tą śie ciáłem
jednym stawa ✠ A tám iuż
jeden drugiego :/: Ma
strzedz jáko zdrowia swego.

Eccl. 4. 10. 9. Spolny raz/ spolne
żálości :/: spolny zysk/ spol-
ne rádości ✠ jesli też z
dwu kto upádnie :/: druga
stroná wznieśie śiádnie.

Sir. 25. 2. 10. Gdźie Małżonkowie
uczciwi :/: w świetym
związku efornie żywi ✠ tám
mieszkánie/ tám swoy wźię-
ty :/: ma przybytek PAn/
Duch świety.

11. Temu yż wiáre da-
wáli :/: w Małżeński stan
wstępowáli ✠ Ludźie
świeci / cni krolowie :/:
Kápłani/ Pátryárchowie.

Matth. 8. 14. Act. 21 8. 9. 1. Cor. 9 5. 12. Y Apostołowie świe-
ci :/: Y po nich Biskupi
wźieci ✠ Vczciwe żony
miewáli :/: choć służb Bo-
żych pilnowali.

1. Tim 3. 2. 11 12. Hebr. 13. 4. *** 13. Stan Małżeński iest
każdemu :/: uczciwy cnie
żywiącemu ✠ tych co są
rządnie oddáne :/: osob to-
że nie skalane.

Act. 10. 15. 14. Co Bog czystym być
miánuje :/: niech tego człek
nie winuje/ ✠ Niech zwią-
sku nieśmiertelnego :/: nikt
nie rozłącza Boskiego.

Matth. 19. 6. 15. Lepiey żyć w Mał-
żeńskim stanie :/: niż plu-
gawe zápalenie ✠ co raz
cierpieć/ á w gotowe :/: Wpa-
dáć śidłá śátánowe.

1. Cor. 7 9. 35 *** 16. O Pánie dawco
czystości :/: Obroń nas
sprosnych lubości ✠ day wszyscy wiáre chowáli :/: ktorą tobie ślubowáli.

17. Pánieństwá Pánien/
strzeż Pánie :/: choway
Małżonki w ich stanie ✠ A
po śmierći weź do śiebie :/:
żeć cześć godną damy w
niebie: Amen.

PIESN CLXV.

Żywot ten mieć będźie błogosłá-
wiony/ etc.

Pátrz Psálmu CXXVIII.

O UCZYNKA Y DOBRODZIEYSTWACH BOŻYCH.

PIESN CLXVI.

Johan. 1 1. 3. IEZV Chryste Boże wieczny á niebieski Pánie/
ná żałośne nas grzeßnych wzdychánie / weyrzyß
okiem miłośierdźia swego / rátuyże nas czásu wße-
łákiego.

2. Myć śie pod straż twoje wßyscy społem ućiekamy/ bo w tobie samym nádźieje mamy/ ráczyß cieniem swojey láskáwości / zásłonić nas od niebeśpieczności.

3. Wspomożyß nas / niech śie ku twey práwdźie sercem mamy/ ćiału/ świátu/ Dyabłu sprzećiwiamy / á twą wolą day nam práwie poznáć/ á sercem ią y skutkiem wykonáć.

4. Niechże śie u śiebie sámi záwße poniżamy/ á ku tobie Pánie przybliżamy: Przyimiß twe nieużyteczne sługi/ á odpuść nam náße wßytkie długi.

*** 5. Vsłyßże nas przez nadrożßey krwie twojey wyláńie/ day w łásce twey spokoyne skonánie / by nas minął on piekielny płomień/ rácz nam to dáć Pánie Chryste: Amen.

PIESN CLXVII.

Nota Pieśni CXX.

Isa. 43. 10. 11. 14. 15. Ier. 10. 6. 10. 11. 12. STworzyćielu wßechmogący / w niebie/ w ziemi krolusący / nie máßći rownego/ nie bylo/ ni będźie żadnego.

2. Máiestat twojey istności / iest w nieprzystępney świátłości / od wieku

1. Tim. 6. 16.

krolujesz / á co jedno chcesz to sprawujesz.

Rom. 11. 33. 2. Cor. 9 15.

3. Niebo / y ziemiá / y morze / ciebie wychwalić nie może / w mocy y w mądrości / w dobroći y w sprawiedliwości.

Psalm. 8 1. 4.

4. Niebo nátknawszy gwiazdámi / ozdobiłeś planetámi / te bieg pewny mája / te świátu czásy wymierzáją.

Matth. 18. 10 Dan. 7. 10.

5. Przybytek gorny wesoły / świetymiś uczćił Anjoły / by ná cie pátrzáli / á z twey śie sławy rádowáli.

6. Z niezmierney hoyności Boskiey / nárybiłeś zátor morski / dziwnymi rybámi / zewszad płynącemi rzekámi.

Gen. 1. 30.

7. Powietrzem świát obtoczony / á w nim ptástwá niezliczony / huf głos poleruje / á czás prżenosiu upátruje.

It. vers. 27. 28.

8. Co ma w sobie przepáść morska / co powietrze / co włość ziemska / wszytko dla człowieká / stworzyłeś od początku wieká.

9. Tegoś ná obraz swoy sprawił / nád wszytkie ubłogosławił / áby śie rozmnożył / á wszytko pod swoy rząd podłożył.

Gen. 3. 1. &c.

10. A przećie nie dznieyszego / ná świecie nie máss nád niego / bo z grzechu przyczyny / podpadł wieczne piekielne winy.

Gen. 3 17. Rom. 5 12.

11. Skoro odstąpiwszy Páná / przyjął ráde od ßátaná / á jadł zákazány / owoc / záraz z Ráiu wygnány.

12. Już śie człowiek w grzechu rodzi / wszytko mu z práca przychodzi / już go gryzą trwogi / już mu śmierć / już mu Szátan srogi

13. Tey straty on porátować / nie może / ni go rátować / już żadne stworzenie / ták zásło ludzkie pokolenie.

Joh. 3 16. Ephes 1 7.

14. Ale gdyś człowieká Pánie / znowu wźiął ná swe stránie / w niezmierney mądrości / wyjąłeś go z wszystkich trudności.

15. Widząc wszćat upádłe plemie / posłałeś Syná ná ziemie / á krwią jego droga / zmázałeś winę świátá sroga.

Hebr. 2 14. Galat. 1 4.

16. Chrystus będąc w ludzkim ćiele / stárł głowę Dyablu śmiele / á nam strácony / dobył dziedzictwá niebieskiego.

Hebr. 1. 5 13. Ioh. 15 13. Eph. 5 2.

*** 17. Synu Boży namileyszy / nád Anioły dostoyniejszy / wielkás nam chęć zjáwił / gdyś śie ofiárą Oycu stáwił.

Phil. 2. 5. 6. 7. 8

18. Nawyższy w niebieskim dworze / pokazałeś śie w pokorze / posłuszny swojemu / áż do śmierći / Oycu milemu.

Rom. 4. 25. Iohan. 2 19. Is. 10. 18.

19. Dla nászey sprawiedliwości / y o zbáwieniu pewności / wstałeś dmá trzećiego / mocą Bostwá swego własnego.

Act. 1. 2 9. Rom. 8. 34.

20. Sprawiwszy wszytko co trzebá / wstąpiłeś sławnie do niebá / y tám oredujesz / zá nas / y nam mieysce gotujesz.

Joh. 14. 2.

21. A dla zbáwiennej pewności / y dla wspárćia nászey miłości / do słowá swojego / raczyłeś dáć Duchá świętego.

Rom. 5. 5. Is. 8. 15. Ioh. 7. 39.

22. Krory rozliczne narody / wiedzie z Bogiem do ugody / Zbor świętych buduje / Oblubieńce Pánu gotuje.

Apoc. 21. 2.

23. Ktorą Pan w ostátnie látá / ná sąd idąc weźmie z świátá / ku swey poczćiwości / do niebieskiey nieśmiertelności.

Matth. 25. 10. 46. Iohan. 14. 3.

*** 24. Ráczy dáć miłości wy Pánie / śiebie / y ciebie poznánie / á w swojey godności / prowadź nas do wieczney rádości: Amen.

PIESN CLXVIII,

Nota Pieśni CXXXI.

Ioh. 3. do ver 22.

ZAk pAn Bog świát swym jest beśpieczny / że dla niego nie litował / posłáć nam swego miłego / Syná jednorodzonego.

2. Ten co weń uwierzy káżdy / już nie zginie owßem záwżdy / w sumnieniu swym jest beśpieczny / że otrzyma żywot wieczny.

3. Boć go nie dla tego posłał / áby ten świát potępić miał / owßem áby go záchował / y w łáskę swojey spráwował.

4. Wßelki tedy co wierzy weń /

weń/iuż ma być zbáwienia pewien: ále kto weń nie uwierzy/ pewnie w potępienie zmierzy.

5. Bo tá iest przyczyná tego/ że nie chciał w Synà Bożego/ uwierzyć/ y w imie iego/ tu od Oycá zesłánego.

6. A toć práwe potępienie/ y wßech niewiernych zginienie/ yż nie poználi świátłości/ ktora przyßłá w te niskości.

7. Gdyż ludzie sercá krnąbrnego/ wolą ciemność świátá tego/ ktorzy yż złe spráwy máią/ od świátłości uciekaią.

8. Bo ten co wßytko złe broi/ bárzo sie świátłości boi/ y dziwnie jey nienawidzi/ gdy w niey złe spráwy swe widzi.

9. Leż ten co prawde miłuie/á w niey żywot swoy spráwuie/ temu nic świátłość nie ßkodzi/ rad záwße do niey przychodzi.

10. Już są jásne spráwy iego/ od Páná Bogá sámego/ ktore w nim spráwować raczy/ á nigdy go nieprzebaczy.

11. A ták sie w tym obaczaymy/ práwey świátłości ßukaymy/ poznawáiąc w niey swe złości/ niechcemli zostáć w ciemności.

*** 12. Ráczże nam tu dáć náß Pánie/ jásney twey prawdy poznánie/ ábysmy w niey stále trwáli/ zbáwienie swe otrzymáli.

13. Przez Synà twego miłego/ Posrzedniká jedynego/ ktoregoś tu nam dáć raczył/ byś nas wiecznie nie przebaczył: Amen.

PIESN CLXIX.

Rom. 13 11. 12. Is. 55. 1 2. Cor. 6 2.

KOmu miło zbáwienie/ czásu dzisieyßego/ zá wspomożeniem Páńskim/ może przyść do niego.

Matth. 24. 12.

2. Bowiem Bog rzekł z krotkich dni/ z ßczerey swey miłości/ w ktorych sie rozmnożyły/ Duchowne ciemności.

3. W ktorych człowiek nie wiedział/ pewnie o zbáwieniu/ ále ták w błędziech leżał/ y w śmetnym sumnieniu.

4. W ktorych obietnic páńskich/ już słychać nie było/ to mowił/ co kto zmyślił/ álbo co sie śniło.

5. Ale Pan Bog wßechmocny/ z miłosierdzia swego/ już wiecey nie chcąc widzieć/ upádku ludzkiego

Luc. 11 49. 2. Petr. 1. 21. Marc. 16. 15. Apoc. 14. 6. 7.

6. Ták jáko od początku/ posyłał Proroki/ y Apostołom zlecił/ swe świete wyroki.

7. Ták dziś Ewángelią/ posełstwo miłości/ oznáymuie narodom/ ku wielkiey rádości.

Rom. 1. 16. Iohan. 3 16.

8. Bog zbáwienną nowiną/ zgania z serc wątpienie/ á w łáscę swey upewnia/ wierzące sumnienie

Actor. 10. 43. Rom. 6 23.

9. Bo odpußczenie grzechow/ y on żywot wieczny/ z mocy zasługi Páńskiey/ w sercách jest skuteczny.

Hebr. 9 12. 14.

10. Názáklad tego pewny/ Bog dał Synà swego/ ktory własną krwią ztwirdził/ przymierza wiecznego.

11. Syn Boga żywiącego/ Bog w widomym ciele/ wystáwił swojey łáski/ świádectw bárzo wiele:

1. Tim 3. 16.

12. Przez lat trzy y trzydzieści/ był ná świecie z námi/ znáczne wßech cnot przykłady/ słowy y cudámi.

Luc. 3. 23. 1. Petr. 2. 21. Act. 10. 38. Matth. 20. 28.

13. Ná śmierć duße położył/ z niezmierney litości/ swą niewinną krew wylał/ dla człowieczych złości.

1. Pet. 1 18. 19.

14. Y ktoż powątpi w łáskę/ Zbáwiciela swego/ gdyż krew swą zá nas wylał/ z ciáłá niewinnego.

Rom. 8. 34.

15. Nád to Duch świety zesłan/ by świádectwo dawał/ by Chrystusá rozsławiał/ á w wiernych zostawał.

Joh. 16. 13. 14.

16. Swieći Apostołowie/ tym Duchem świádczyli/ y to Pismy swoimi/ y gárdły stwirdzili.

2. Petr. 1. 21.

17. Yż grzechow odpußczenie/ przez Jezusá bierzą/ ći wßyscy ktorzy w iego/ świete Imie wierzą.

Act. 10. 43.

18. Ná co im Pan dał klucze/ krolestwá wiecznego/ y moc Posełstwá/ ktore/ wziął od Oycá swego.

Matth. 16. 19. Ir. 18. 18. Ioh. 20. 23.

19. Mowiąc: co tu zwiążećie/ to w niebie związano, á co tu rozwiążećie/ będźie rozwiązano.

I. Cor. 11. 23. It. 15. 3

20. A moc ktorą przyjęli/ od Syná Bożego/ te Zborowi podáli/ z rządem świętym jego.

Matth. 28. 20.

21. Y ślubił z námi mieszkáć/ do świátá skończenia/ áby káżdy pewien być/ mogł swego zbáwienia.

Ioh. 3. 18.

22. A jáko potępionym/ kto w Páná nie wierzy/ ták pewnie káżdy wierny/ zbáwienie odzierzy.

Matth. 5. 18. Luc. 1. 37.

23. Y coś bespieczniejszego/ ná świecie być może? nád wárunek ktory nam/ czyni słowo Boże.

Ephes. 1. 11. It. 5. 25. 26.

**24. Chrystus zbor swoy odnowił/ czásu dzisieyszego/ służebniki w nim wzbudził/ głosu niebieskiego.

Ioh. 10. 5. 16.

25. Aby go Owce w jego/ owczárni słuchały/ á przed obcymi głosy/ áby uciekały.

Ioh. 3. 3. 5. Tit. 3. 5. Rom. 6. 3. 4. 5.

26. Dla tego chrześt przyjęty/ by się odrodźiły/ á człowieká stárego/ z siebie zewłoczyły.

27. A záś dla utwierdzenia/ w tym żywoćie nowym/ mája pokarm/ y napoy/ w domu Chrystusowym.

Matth. 26. 26. Luc. 22 19. 1. Cor. 11. 23. 24.

28. Ztąd Pan chleb ciáłem swoim/ wino krwią wyświadczył/ á ná swą pámięć nam jeść/ y pić/ kázáć rączył.

29. By ciálem ná śmierć dánym/ krwią z niego/ wylána/ wybráni się cieszyli/ pod pieczęćią dáną.

30. Toć nászego zbáwienia/ wiecznego żywotá/ według ustáwy Páńskiey/ jest zboru istotá.

**31 Komu miło zbáwienie/ czásu dzisieyszego/ zá Bożym wspomożeniem/ może przyść do niego.

**32. O chwalże dusso Páná/ z tákowey miłości/ á záśpieway mu piosnkę/ serdeczney wdzięczności.

33. Tobie chwalá Boże náś/ Oycze wszelkiey mocy/ żeś zesłał Syná swego/ dla nászey pomocy.

34. A coś nam w kościele swym/ nágotować rączył/ day by tego káżdy z nas/ ná wieki doświadczył: Amen.

PIESN

PIESN CLXX.

Warumb betrübstu dich mein Hertz.

Pſ. 42. 6 Pſ. 43. 5

Czemu śie serce moie dręczyß/ czemu śie ták bárzo

1. Petr. 5. 7.

męczyß/ kwoli czesnym dobrom/ powierz śie tylko swych rzeczy/ temu co świát ma ná pieczy.

Matth. 6. 32. Habac. 2. 3. Ioh. 5. 17. Pſalm. 50. 15.

2. Ten zrozumie czegoć trzebá/ y da pretką pomoc z niebá/ bo sam wßystkim rządzi/ moyći to Oćiec/ Pan/ y Bog/ ten mie wyrwie ze wßystkich trwog.

Matth. 6. 9. Gen. 3. 19.

3. Boże/ yż Oycem być rączyß/ twey dźiećiny nie przebaczyß/ z serdeczney miłośći/ nic to choć ja ziemie brełá/ gdyż śie mnie twa moc podjełá.

Luc. 12 19 Pſalm. 73. 26. If. 33. 6.

4. Bogacz ufa w májetności/ ja w twey Boże opátrznośći/ choć to śmiechu świátá/ że inna wierni wyznawáia/ że w tobie skarb pewny mája.

3. Reg. 17. 5. 6. 7. 10. It. 19. 5 6.

5. Eliaßu w drogie látá/ ktory ćie kray żywił świátá/ kiedy Charyt wysechł/ obmyślił ći chleb gotowy/ Bog u Sáreptáńskiey wdowy.

6. Krucyć obroki nośiły/ chleb Anjelski dodał śiły/ áż ná gore Horeb/ dni ćztyrdźieści/ tyle nocy/ ßedleś pośćąc w dźiwney mocy.

7. Dániełá sługi swego/ Bog nie przepomniał wiernego/ gdy miedzy lwy wrzucon/ obiad mu Abákuk sprawił/ ktory Anjoł przeden stáwił.

Dan. 6. 17. It. 14. 33.

8. Józef od Bráci przedány/ á w Egypćie poimány/ został wielkim Pánem/ á czásu głodu wálnego/ żywił Oycá/ y Dom jego.

Gen. 37 28. 36. It. 41. 40. It. 47. 11. 12.

9. Trzey Młodźieńcy w piec wrzuceni/ á płomieniem ogárnieni/ w towárzystwie máiąc/ Obrońce Syná Bożego/ zdrowo ußli mocą iego.

Dan. 3. 21. 26.

10. Tá-

Rom. 10. 12. 2. Cor. 1. Ioh. 3 21.

*** 10. Takeś Pánie dźiś bogáty / jákimeś bywał przed láty / w tobie mam nádźieje / ráćz mi dáć dobre sumnienie / toć me nawiętße imienie.

1. Pet. 1 18. 19.

11. Bez ćźći świeckiey śie obede / tylko niech w twey chwale śiede / ktoraś mi zgotował / przez nadroższey krwie przelánie / Báránku Boży moy Pánie.

1. Cor 7. 31. 1. Ioh. 2 17.

12. Roskoß ćześć / ćześne imienie / pomijáją jak oká mgnienie / bárzo ná tym tráći / któ dla dobrá doczesnego / puścił śie niebá wiecznego.

Ioh. 15. 19.

*** 13. Boży Synu dźieká tobie / żeś mie z láski wybrał sobie / do wiecznych roskoßy / ráćz mie ná świećie rátować / w niebie koronę dárować: Amen.

PIESN CLXXI.

Czego chceß po nas Pánie / zá twe hoyne dáry / ćego zá dobrodźieystwá / ktorym nie máß miáry?

Gen. 1. 7. 24.

2. Kościoł ćie nie ogárnie / wßędy pełno ćiebie / y w otchlániách y w morzu / ná ziemi / ná niebie.

Ps. 50. 9 23.

3. Złotá też wiem nie prágnieß / bo to wßytko twoje / cokolwiek ná tym świećie / mieni człowiek swoje.

4. Wdźięcznym ćie tedy sercem / Pánie / wyznawamy: bo nád to pryzystoynieyßey / ofiáry nie mamy.

Ps. 8. 4.

5. Tyś Pan wßytkiego świátá / tyś niebo zbudował / y złotemi gwiazdámi śliczniés uháftował.

Psalm. 33. 6. 7. It. 104. 5. 13. 14

6. Tyś fundament założył / nie obeßłey ziemi / y przykryłeś jey nágość zioły rozlicznemi.

Iob. 38. 8. 10. 11 Psalm. 104. 9. 10. 13. 19. 20.

7. Zá twoim rozkazánicm / w brzegách morze stoi / á zámierzonych gránic / przeskoczyć śie boi.

Psa. 65. 10. 11. 12. 13.

8. Rzeki wod nieprzebránych / wielką hoyność máją / biały dzień / á noc ćiemna / czásy swoje znáją.

Psa. 65. 14. 15. 27. 31.

9. Tobie kwoli rozliczne wiosná kwiatki rodźi: tobie kwoli w kłosiánym / wieńcu Láto chodźi.

It. 145. 15. 16. It. 147. 14.

10. Wino Jeśień / y owoc rozmáity dawa / potym do gotowego / gnuśna zimá wstawa.

11. Z twey łáski nocna rosá ná mdłe ziołá pádnie / á zágorzále zbożá / deßcz obżywia snádnie.

12. Z twoich rąk wßelkie zwierże / pátrzą swey żywności / á ty káżdego żywiß z twey ßczodrobliwości.

*** 13. Bądź ná wieki pochwalon / nieśmiertelny Pánie: twoją łáską / twa dobroć / nigdy nie ustánie.

14. Choway nas pokiráczyß / ná tey niskiey ziemi / jedno niech záwżdy będźiem / pod skrzydłámi twemi: Amen.

PIESN CLXXII.

Nota Pieśni XVI.

Kosimy Boże jedyny / strzeż nas ostatniey godźiny / nie opußćáy nas / bądź záwße przy nas / wybawiáiąc z żártowskiey mocy nas :/: Ráćz usłyßeć náße głosy / day wolne prawdźie twey

czáßy / że ćie swoimi / Ludtwoy wdźięcznymi / uráczydźiękámi nabożnymi * Bądź ćeść niebieskemu / Pánu Bogu náßemu / bądź serdeczna / iemu ćeść wieczna: Amen.

PIESN CLXXIII.

Każdy myśla nabożna / mądrość y łáske można / waż swego / Dobrodźieją wiecznego.

Apoc. 5 13.

2. Day ćeść Stworzyćielowi / day ćeść Zbáwićielowi / Swietemu / day ćeść sprawcy swojemu.

3. Tobie Boże śpiewámy / tobie chwałe dawámy / jednego / ćiebie ćźćimy samego.

Joh. 3. 16.

4. Bos śie ty sam w towłożył / że ludzki narod

ożył /

ożył / tyś wrotá / otworżył do żywotá.

Exod. 20. 3. 5. Innych Bogow nie mamy / tobie śie oddawamy / ufamy / że ćiebie Oycá mamy.

*** 6. Ráć nas w swey prawdźie chować / nie day z drog twych zstępować / u śiebie / day nam być wieczńie w niebie: Amen.

O KOSCIELE BOŻYM.

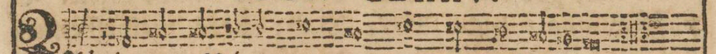
PIESN CLXXIV.

Nota Pieśni CLI.

RAczyś nas dźiś wspomoc Pánie / ubłogosław to zebránie: ktore czynim w imie twoie / potrżeby oddáiąc swoie / w rece twoie: Oyćze miły / wspomagayże swoie Syny.

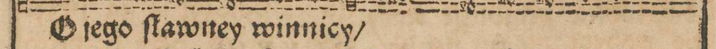
2. Wysłuchayże prozby náße / ktore czynim k tobie záwße / posił sercá y sumnienie / day woli swey zrozumienie / pocießże nas w káżdey spráwie / bo to służa tobie práwie: Amen.

PIESN CLXXV.

ZAśpiewam Pánu memu / mnie ze wßech milemu / A społeczną krewnością ią / ze mną złączonemu.

Isa. 5. 1. &c.

O iego sławney winnicy / Godna rzecz ábyśmy wßyscy / Społecznie záśpiewáli / jemu chwałe dáli.

2. Winnice z łáski swoiey / Pan płotem ogrodźił: / wybrawßy z niey kámienie / hoynie ią rozpłodźił ✣ Wpośrzod niey wieże postáwił: / A w niey pienną práse spráwił ✣ Owocu z niey wdzięcznego / czekał czásu swego.

3. Czekał ábym mu smácżne / iágody rodźiłá: / Ale oná cierpnące / y przykre puśćiłá ✣ Przetoż Jerozolimczycy: / Y mężowie Judscy wßyscy ✣ Rozsądźćie te rozmice / me / y tey winnice.

4. Y cożem z moim gruntem / już dáli miał czynić: / Wßystkom dobrże uprawił / trudnoby mie winić ✣ Dościem długo czekał tego: / Aby mi czásu słußnego ✣ Owoc wdzięczny wydáłá / leż oná w złym trwáłá.

5. Teráz też wam pokaże / com umyślił czynić: / Gdyż z teyż mojey winnice / nie chćiał owoc wyniść ✣ Otoż ja y ja rozgrodze: / wßędźie jey srodze záßłodze ✣ Bedźie już rozrżucony / plot jey z káżdey strony.

6. Vyrżyćie / co śie w rychle / jey buynośći stánie: / Jákie bedźie jey máćic / srogie podeptánie ✣ Ja ja / mowi PAn / spustoße: / Korzeń y krżaki rozproße ✣ Y bedźie opußczona / od wßytkich wzgárdzona.

7. Poroską ná niey ćiernie / y ostre jeżyny: / Nie uronią obłoki / ná nie dżdża y krżyny ✣ By wilgotności nie miáłá: / gdyż śie ták niepłodna stáłá ✣ Nie rodząc przystoynego / Owocu żadnego.

8. Winnicá okazáłá / wßech Zastępow Páná: / Byłá z Izráelskiego / narodu zebrána ✣ Maż pokolenia Judskiego: / był wdzięcznym kochániem jego ✣ Te sobie opátrował / te osobnie chował.

9. Długo dość Bog folgował / czekáiąc w nich rządu: / A oni w złościách żyli / nie pilnuiąc sądu ✣ Ná mieyscu spráwiedliwości: / płácz / krzyk / bo wielkie ciężkości ✣ ubogim záđawáli / o Páná niedbáli.

10. Wiec je też BOg porzucił / od obliczá swego: / położył je na przyklad / przed oczy káżdego ✣ Abyśmy śie strzegli złości: / A żyli w spráwiedliwości ✣ wedlug spraw Páná swego / mnożąc chwałe jego.

*** 11. Páme / ktoryś ná mieysce / drzewá wrodzonego: / Nas płonne krżaki przyiął / do dźiedźictwá swego ✣ Day byśmy nie pro-

proznowalu:/: Ale wdzięczny owoc dáli/ po ßczęsney śmiertelności/prześnieś do rádości: Amen.

PIESN CLXXVI.

Marc. 10. 18 Lk. 12. 29.

LObie nalepßy Boże náß y Pánie/ niech bedźie

wieczna cześć chwalá y serdeczne dziękowánie/

2. Tim. 1,9. 10.

żeś nas naczyniem łáski swey sprawił/ á tájemnice

Ewángelijey nam zjáwił.

Eph. 1 3.4. Colos. 1 12. 13 14.

2. Przytárgnąleś nas do Synà twojego/ uczyniłeś uczesniki przez wiárę záslugi jego/ w jegoś drogim krolestwie nas stáwił/ błogosłáwieństwem duchownym ubłogosłáwił.

Matth 6. 18. Ioh. 15 1. 4. 5

3. Ná mocneyś nas ugruntował opoce/ wßczepiwßy w winną máćice/ z ktorey idą cnot owoce/ by śmy ßczerze przed toba chodźili/ z bliźnimi w świętym/ towárzystwie żywi bili.

Ephes. 4. 11. 1. Cor. 4. 1. Matth. 28. 19. 20. Is. 18. 18

4. A dla wietßey o zbáwieniu pewności/ Cerkwiś dał wierne Pásterże/ im záś słowo y świątości/ ći słowem twym z grzechow nas kwitują/ á świątością-

mi w łáśce twey nas pieczętują.

3. Reg. 8 30. &c. Act. 2. 47. Ioh. 16. 23. Ps. 132. 13. 15.

5. Tu sobie lud zbieraß y popisujeß/ tu imieniu Synà twego/ modlitwy wiernych przyjmujeß/ tu wyleważ z niebá pożegnánie/ tuś sobie wieczne/ oblubić raczył mießkánie.

Ps. 133. 2. 3. Matth. 16. 19.

6. Tu on wonny bálsam Ducha świętego/ płynie z Chrystusa ná wierne/ z głowy ná kray ßáty jego/ tu klucze niebieskiego krolestwá/ tu jest nádánie/ pewne wiecznego dźiedźictwá.

Psalm. 84. 1. Hebr. 12. 23.

*** 7. O jáko roskoßna rzecz w tey Cerkwi być/ z Oycem/ z Synem/ z Duchem świętym/ w nadrożßey społecznoleczności żyć/ mieć prawo z Bożymi wybránymi/ z ludźmi świętymi y z Anjoły niebieskimi.

Colos. 1 12.

*** 8. Tobie chwalá nawyższy świátá Pánie/ żeś wieki krolować: Amen.

PIESN CLXXVII.

Hebr. 1. 2. 3. 10. Epheſ. 3 17.

JEkow tworco/ o Pánie Jezusie/ Krolu náß/ Wierni cie w Duchu chwalą/ á ty w wiernych mießkaß.

Bo choć Oćiec w niebie/ po prawicy cie Boskiey

Matth. 28. 18. 19.

posádźił u siebie/ jednak ni ziemiá/ ni twoy kościoł/

jest bez ciebie.

3. Reg. 8. 27. Ierem. 23. 24. Ps. 132 13. 1. Tim. 3. 15.

2. Niebem nie ogárniony wßędy jesteś Pánie:/: A osobliwie w Cerkwi/ poki świátá stánie ** Jest twoy ulubiony/ pálac/ Duchem y słowem prawdy zá łożony/ z tąd twe Jmie ná wßystkie/ słynie świátá strony.

Psalm. 110. 2. Ier. 31. 33. Hebr. 8. 10. Is. 10. 16. Eph. 4. 8.

3. Rozkázujeß w pośrzodku nieprzyjaćiol twoich :/: Pißeß ná wiernych sercách/ Zákon ustaw swoich ** Lud twoy zbáwiennymi/ zewnątrz y zwierzchu/ zewßąd zdobiß dáry twymi/ y dawaß im moc że sądźiątkámi Bożymi.

Iohan. 1 12.

4. Tác jest nádźieją w pewnym/ gruncie założona:/: A jáko ná natwárdßey/ skále utwierdzona ** Bo kto PANA swego/ w Duchu á w prawdźie członkiem/ y kościoła jego/ ten nie watpliwie czekà/ żywotá wiecznego.

Luc. 6. 47. 48. Rom 8. 1. 9. 11. 17.

5. Biegły w nawietßey ludzkiey/ jezyk wymowności:/: Owocow nie wypowie/ wßystkich/ cney ufności ** Bo powątpiwánie/

1. Ioh. 4 18.

każde/ o łásce Páńskiey/ y każde lekánie / wygánia z serc/ to Pánu Bogu pousánie.

Matth. 16. 18. Rom. 8. 24. 25. 26. 38.

6. Nie zwyćięża piekielne/żadne pokuśenia:/: Tych co z wiárą trzymáią/ nádźieie zbáwienia ✠ W krzyżu oczerstwienie/ w boiu z świátem y z ćiálem pewne posilenie/ y w strachu śmierći wieczney/ widza ućieszenie.

Ioh. 10. 28. Matth. 16. 18. 1. Tim. 1. 19.

7. A poki ná tey świetey nie zmożoney skále:/: Ná sámym Pánu Bogu/ uprzyimie á cále ✠ Wiárą zostawáią y sumnienia dobrego pilnie doglądáią / záwsze Páná Jezusá/ zá obrońce znáią.

Matth. 24. 35. 2. Tim. 4. 8. 1. Cor. 10. 13. 2. Cor. 1. 21. 22

8. Bog nikomu ślubow/ swych odmieniáć nie będzie:/: Dobry boy boiuiącym/ z korona przybędzie ✠ Ni on wiecey ná nie / nie włoży/ jedno co znieść może przyrodzenie/ ktore też bierze z DUCHA Páńskiego zmocnienie.

Gal. 5. 6 Marc. 10. 29. 30.

9. Y jálmużny/ y inśe świete ućynności :/: Wydawa z siebie zrzodło/ zbáwienney ufności ✠ Gdyż y stokrotnego/ oddátku pewien każdy sługá Páná tego/ ktory to wynáloży/ w Imie świete iego.

2. Tim. 4. 8.

10. Oczekawa drogiego/ skárbu objáwienia:/: W niebiesiech złożonego/ nádźieią zbáwienia ✠ Pátrząc ná nagrode / człowiek wierny/ poważa lekce zła przygode/ chcąc pozyskáć Chrystusá / świát kładźie zá śkode.

Phil. 3. 7. 8.

✠*✠ 11. O jedyna nádźieio náśá / Chryste Pánie :/: Ráć w náśe sercá włożyć/ zbáwienne ufánie ✠ Gdyż nád ćie innego / ni ná ziemi/ ni w niebie / nie mamy żadnego / nádźieie nieśmiertelney / dawce pewnieyszego: Amen.

1. Tim. 1. 1.

PIESN CLXXVIII.

O ják sa mile twe przybytki Pánie.

Pátrż Psálmu LXXXIV.

Act. 3. 15. It. 4. 12

PIESN CLXXIX.

O ják jest rzecz wdzięczna/ etc.

Pátrż Psálmu CXXXIII.

PIESN CLXXX.

Nota Psálmu XLII.

Psalm. 79. 5. 9.

BRoń że nas Pánie ná wielkie niepokoje/ ná piećzy swoiego :/: Nie wypuszćzaj z twey opieki/ zewsząd opuszćzonego ✠ W te wielkie niepokoie/ ná piećzy sługi swoie / miey teraz/ miey y do końcá/ niezwyćiężony obrońcá: Amen.

OSLUGACH SLOWA BOŻEGO.

PIESN CLXXXI.

Nota Pieśni CXXVI.

Pf. 23 1 1. Petr. 5. 4.

PAsterzu niebieski Jezu Chryste Pánie:/: Ráć poyrzeć z swey łáski/ ná náśe zebránie/ Day twemu wiernemu/ stadku Vczyćiele/ coby głoś prawdy brzmiał/ w śkołách y w kośćiele.

Matth. 9. 37. 38

2. Żniwo wielkie mamy/ ále żeńcow málo :/: Do ćiebie wołamy/ by ich przybywało ✠ Zmiłuy śie / zlutuy śie / według sercá swego/ daway robotniki / do dźiełá świetego.

Matth. 7 15. Ioh. 10. 12. 13.

3. Odpadź náiemniki/ z wilki drapieżnymi :/: Ráć zhánbić zmienniki/ z ludźmi nieszćzyrymi ✠ Niech twego málego / Stadká nie szárpáią/ niechay wymyślámi/ twych nie zárażáią.

Act. 20 29. 2. Petr. 2. 1. 2.

4. Ráć potłumić bledy/ skroć zbytki przeklete :/: Ráć záświećić wszędy/ twe wyroki świete ✠ Przewrotne/ okrutne/ hámuy przećiwniki/ á posił strapione/ twoie służebniki.

Luc. 12. 32.

5. Z krewkośći błądzący/ niech śie obaczáią :/: Zbáwienia prágnący/ niech odchłode znáią ✠ Náprawuy/ y sprawuy wszystkie świátá stany/ do świetych cnot obroć/ wierne Chrześćiány.

Apoc. 19. 16. Hebr. 4 14.

6. Wspomni Jezu Chryste/ Krolu y Káplánie:/: ná swe słowá iste/ bácz wiernych wzdychánie * Rácz zjáwić/ rácz stáwić/ nam śiebie sámego/ przeniesz Zbor wybrány/ do dźiedźictwá swego. Amen. Matth. 28. 20. Ioh. 14. 3. 18.

PIESN CLXXXII.

Nota Pieśni CLVIII.

Rom. 8. 30. 1. Cor. 1. 8. Act. 2. 38. 39 41. 42. Hebr. 8. 10.

Ociec niebieski wybránych/ z łáski swey przedtym przeżyrżánych / przez słowo/ y przez świątośći / wołá do swey społeczności.

2. A przy Chrześćiáńskiey wierze/ stánowi wieczne przymierze/ pisząc ná sercu wiernego / prawde Zakonu swojego.

Rom. 8 14. 15. 2. Tim. 2. 19

3. Ktore Pan zá swe przyimuje/ te Duchem świetym dáruje wymierza z złych społeczności/ broni im grzechow y złości.

1. Cor. 1. 7, 8.

4. Prawdźiwe śiebie poznánie / y śmiále wiáry wyznánie / dawa y moc przedśiewźieta / káżdą koná cnotę świetą.

Ioh. 10. 28.

5. Nikt z rekv Páná nászego/ nie wyrwie owieczek jego/ wszyscy ktorzy sa wybráni / bedą ukoronowáni.

Tit. 1 2. 11.

*** 6. Wezwánym do twey umowy / day Boże umysł gotowy / ábyć śie ták zách owáli / jáko tobie ślubowáli.

7. Dárámi Duchá świętego / á jásnością słowá jego / oświeć je Oyče łáskawy / niech świecą dobre ich spráwy.

Coloss. 4. 6.

8. Sola niebieskiey mądrości / zápraw ich sercá wnetrżności / niech twoy znák nosą ná ciele/ wyznawáiąc wiáre śmiele.

9. Wprowadź je do Domu swego/ do Kościołá powszechnego / niech świátu nie pochlebuią / ni sámych śiebie sánuią.

1. Tim. 1. 18. 19

10. Ilekroć im bedźie trzebá / doday im pomocy z niebá/ by dobry boy bojowáli/ potym w niebie krolowáli: Amen.

PIESN

PIESN CLXXXIII.

Taż Nota

Jer. 3. 15.

PAn BOg z miłośierdźia swego / dla Kościołá powszechnego / Poselstwo ná świecie chował/ y rządem pięknym wárował.

Psalm. 78. 3. Gen. 18 19.

2. Slachetni Pátryárchowie / młodź ćwiczyli w Bożym słowie / tá zás gdy śie odchowálá / y insze do Boga miálá.

Exod. 12. 24. 25. 26.

3. Z Oycow dźiatecżki wzor brały / ktorego wiec podawały/ przyszłym wiekom do rządnego / Zakonu Moyzeszowego.

Num. 1. 47.

4. A w Aronowey osobie/ Bog Lewity obrał sobie/ ći namiotow pilnowáli/ stárszy z nich ofiárowáli.

Hebr 3 6. It 8. 6. 13.

5. Lecz Syn Krolá niebieskiego / dźiedźic Zboru powszechnego/ figury znioszy gotowy/ rząd nam postánowił nowy.

Hebr. 4. 14. Eph. 1. 22. It. 5, 23. 1. Cor. 8 6.

6. Sam jest nawyższym Káplanem / Biskupem / Głową/ y Pánem/ w zwierzchności sobie rownego / nie ma / ni chce mieć żadnego.

Eph. 4. 11. Marc. 16. 15. 20.

7. Tenże dał ná świát śeroki / Apostoły y Proroki / y Ewángelisty świete / dáry przednieyszymy wzięte.

Matth. 4. 19.

8. Co wszytek świát náwracáli / á do cząsu tylko trwáli / Pásterze / náuczyciele/ dźiś mamy w Bożym kościele.

9. PAN przy sobie Vcznie chował / ćwiczył je y záprawował / do Vrzędu/ ktory śmiele / mieli wieść w jego kościele.

Act. 6. 5

10. Apostołowie też święći / potrzeba kościołá zjeći / Dyákony obierali / á im cześć prac swych rozdáli.

1. Tim. 3. 8. 12.

11. A dla cząsu potomnego / Pismem wárowáli tego/ jákoby miał być przyięty/ człowiek do tey prace świetey.

12. Godny świádectwá dobrego / czysty/ y słowá pewnego / pomierny/ y wstrzemięźliwy/ y márnych zyskow nie chćiwy.

13. Mając tájemniee

wiáry/ cne ſumnienie z káżdey miáry/ Vrzędu Dyakońſkiego/ godny z dekretu Bożego.

I. Tim. 4. 12. 13. 15. 16. 14. Do tego z młodu ćwiczenie/ y przy ſtárßych śie báwienie/ w prace śie záprawowánie/ á w rządzie ſtátečzne ſtánie.

Matth. 9 38. 15. Tákich yż Cerkwi potrzebá/ głoſy podniosßy do niebiá/ ná Páná żniwá wołaymy/ uſty y ſercem śpiewaymy:

*** 16. Jedyny Kościołá ewe°/ Opiekunie powßechnego/ ulub te Oſoby ſobie/ ktore mamy ſtáwić tobie.

17. Rozmow śie ſam w ſercu z nimi/ uczyń je Vczniámi ſwymi/ zápal je świętą miłośćią/ obleč przyſtoyną godnośćią.

18. Day áby ſwe mieyſce ználi/ day twych poſług pilnowáli/ day ßczęśliwie Páſterſkiego/ ſtopniá doydą Zboru twego: Amen.

I. Tim. 3. 13.

PIESN CLXXXIV.

Taż Nota

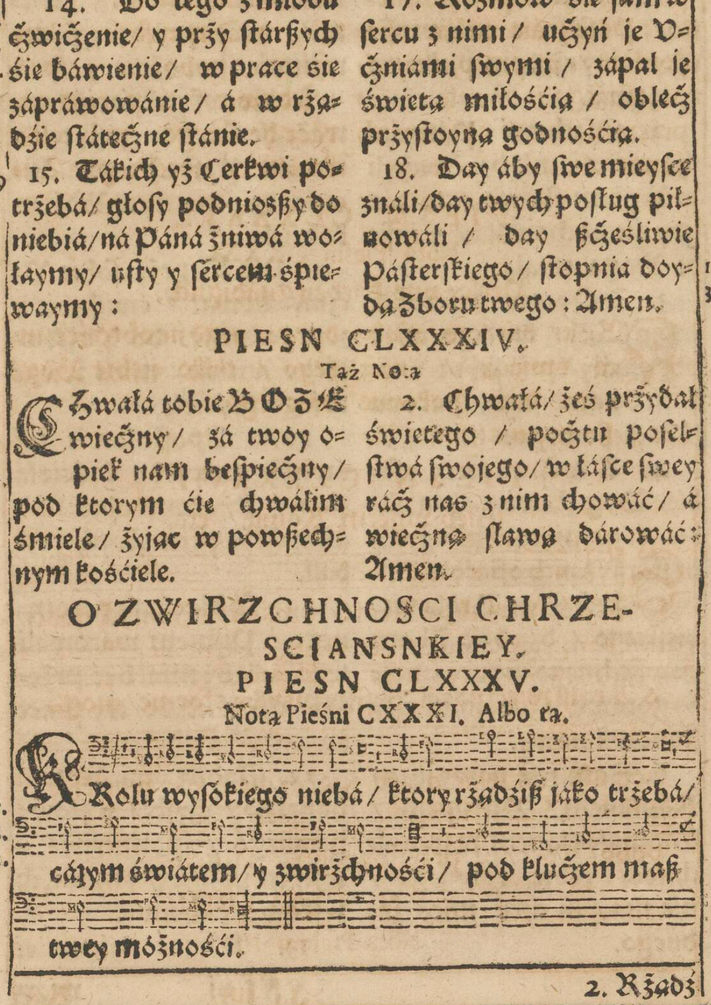
1. Chwałá tobie BOZE wieczny/ zá twoy opiek nam beſpieczny/ pod ktorym śie chwálim śmiele/ żyiąc w powßechnym kościele.

2. Chwałá/ żeś przyßdał świętego/ poczту poſelſtwá ſwojego/ w łáſce ſwey ráczy nas z nim chowáć/ á wieczną ſławą dárowáć: Amen.

O ZWIRZCHNOSCI CHRZESCIANSNKIEY.

PIESN CLXXXV.

Nota Pieśni CXXXI. Albo ta.

Pſa. 47. 3. 8. Pt. 95. 3.

I. Tim. 2. 1. 2. 2. Rządź Monarchy świátá tego/ y Krolá Páná náßego/ y wßyſtkie inne zwirzchności/ rządź łáſką ſwojey litośći.

I. Pet. 2 13. 14. 3. Day śie ćiebie wßyſcy bali/ á praw twoich przeſtrzegáli/ day złe rzeczy przerywáli/ á cnotliwych ßánowáli.

4. Poddáni też z mieyſcá ſwego/ niech ćiebie BOgá wiecznego/ ſercem cżcza/ y powinności/ z chećią dawáią zwirzchności.

Rom. 13. 1. 2 4. 5. 7. I. Pet. 2. 13. 17.

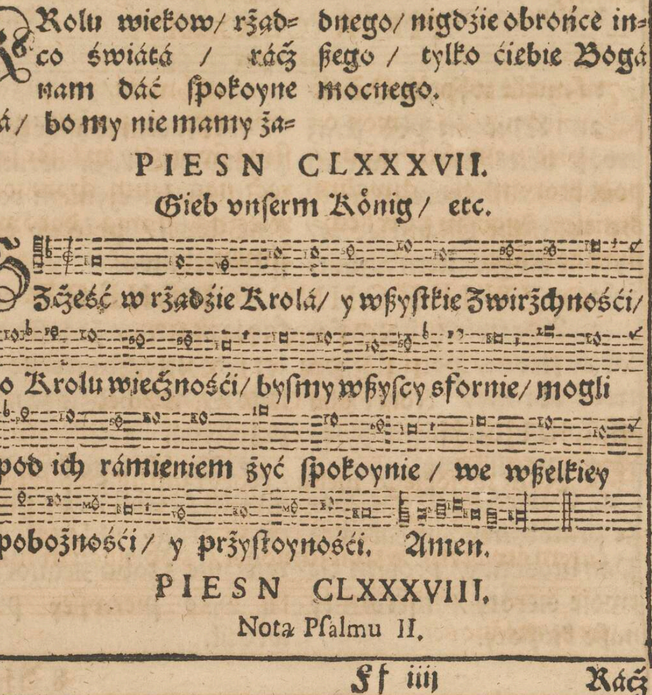
*** 5. Day wßyſcy żyli uczćiwie/ pobożnie y ſprawiedliwie/ á potym nas ráczy do ſwego/ przywieść krolestwá wiecznego: Am.

I. Tim. 2. 2.

PIESN CLXXXVI.

Nota Pieśni CXXXI.

Verley vns frieden gnädiglich.

Pſ. 122. 6. 7.

PIESN CLXXXVII.

Gieb vnſerm König/ etc.

I. Tim. 2. 1. 2.

PIESN CLXXXVIII.

Nota Pſalmu II.

Pſ. 28. 9 RAczże nam Pánie lu- dowi twemu/ błogo- sławić záwżdy / y Pánſtwu temu/ Rządź y správuy Zbor wybránych twoich / áby śie nie cießył nieprzyjaćiel z nich/ weźmiß dźie: Amen.

ty ſam nas/ y Krolá náße- go/ w opiekę twą z miło- śierdźia twego / Opá- trznoſć twoją niechay ná nas przydźie / á w káżdy czás niech też z námi bę- dźie:

Pſ. 20. 1. &c.

O POKUSZENIU.

PIESN CLXXXIX.

Dan. 9 18. 19. WZywamy cię wieczny mily Pánie/ o łáſkáwe wyſłuchánie/ weyrzyß ná swoje ſtworzenie/ á day w rychłe wspomożenie.

Pſa. 22 12. 13. 14. 17 2. Myć śie pod ſtraż twoje uciekamy / w tych trudnościách ktore mamy/ bo wßyſtkie ßátáńſkie śiły/ ná nas śie gwałtem wzbur- zyły.

3. A práwie iuż ze wße- łákiey ſtrony/ potrzebuiem twey obrony / ktorey gdy mieć nie będźiemy/ wßyſcy rázem poginiemy.

Dan. 9. 4. 5. 7. 9 4. O wieczny Oyče Bo- że prawdźiwy / wßákeś ty Pan litośćiwy/ proſim cię twoje śieroty / uſkrom ty náße kłopoty.

5. Muśim to znáć żeśmy przewinili / káźń okrutną zaſłużyli/ bo czyniem rozli- czne złości / przeciw twey ſprawiedliwości.

1. Joh. 2 1. 2. 6. Wßákże jednák to u- fánie mámy / że łáſkę twą otrzymamy/ gdy twego mi- łego Syná / będźie zá námi przyczyná.

Apoc. 5 9. Rom. 5. 9. 7. Bo dla tego krew swą świętą przelał / by gniew twoy ſrogi ubłagał nas wiecznie z toba zjednoczył/ ku łáſce pierwßey przy- wrocił.

Eph. 2. 1. 5. 16. 18. 8. A jáko

1. Tim. 2. 5. 6. 8. A jáko pośrzednik náß jedyny / pokrywáiąc náße winy/ chce przez swoie zaſłużenie/ byśmy mieli wspomożenie.

Johan. 16. 23. 9. Upewnił nas swym obiecaniem / w Piśmie świętym nápiſanym / co przezeń żądać będźiemy/ że to wßytko odźierżymy.

10. Aby káżdy bez wßego wątpienia / oczekawał pocieszenia/ gdy swe oczy k niebu wznoſi / w pokorze/ w cichości proſi.

*** 11. Weyrzy ná to wie- czny mily Pánie / Syná twego obiecánie / á w ták ſrogie zámießánie / miey nád námi zlitowánie.

Dan. 3 21. 25. 26. 12. Jákoś miał nád Mło- dźieńcy onymi/ w Babilo- nie ſługi twymi/ ktorzy do- ogniá wrzuceni/ nie byli nic nárußeni.

13. W pośrzod piecá z Anjołem chodźili / wßech- mocność twoje wielbili/ żeś przez cud okazać raczył/ jákoś ſług swych nie prze- baczył.

Dan. 6. 16. 17. 20. 22. 23. 14. Tákże też do lwiey já- mey wrzucony/ Dániel blo- gosłáwiony/ widźiał znák nie pospolity/ wßemu świá- tu známienity.

15. Wzywáiąc cię Páná Bogá swego / pomocniká práwego / był beſpieczen Prorok święty/ miedzy ſro- gimi zwierzęty.

Johan. 14. 18. 16. Tymże kſztáłtem nas ſirotki swoje / záchoway w te niepokoje / byśmy pod twą ſtrażą żyli / ciebie beſ- pieczńie chwálili.

17. Rácz potłumić wßyſt- kie przeciwniki/ z ich wßyt- kimi ſłużebniki / niech zna káżdy twoy wybrány / żeś ty PAn nád wßemi Pány.

1. Tim. 6. 15. *** 18. My w tobie pew- ne ufánie mamy / że to wßytko otrzymamy / A- men / niech śie już ták ſtá- nie / wyſłuchay nas mily Pánie: Amen.

PIESN CXC.

2. Par. 20. 12. IUż śie godźi ſerce swe/ do niebá podnośić/ A Bogá o rátunek/ y o pomoc prośić/ W ták

gwałtownym pokuśeniu/ w tak ściślym więzieniu/

gdy śie już náśe śiły/ wszytkie náwatliły.

2. Do Bogá unizonym/ sercem záwołamy :/: W nim wszystke náśe ufność/ zbáwienna składamy ✣ Pewni/ yż nas z swey opieki/ nie spuści ná wieki/ Pánie áć ustawamy/ leć w tobie ufamy.

Psa. 55. 23. 1. Ioh. 5 14. 15.

3. Bo wiele nieprzyiaćioł/ przećiw nam powstało :/: Ná twą śie mała trzode/ co żywo zebrało ✣ Rámie twe Boskie dycać skrocić/ nas z gruntu wywrocić/ zátárszy słowo twoje/ chcą wwieść bledy swoje.

Pś. 142. 5. 7. Luc. 12. 32.

4. Nie chcą nam tego przyznáć/ żesmy Zborem twoim :/: Ni bacżyć że my mocno/ pod twą ręką stoim ✣ Blednymi nas przezywáią/ y tym potrzásáią/ że nas w rychle káżdego/ ztracą do iednego.

Psalm. 95. 7.

5. A ty Pánie/ ktory sam rozmieś wszytkie rzeczy :/: Znaś nas zá swe wybráne/ y maś nas ná pieczy ✣ Tyś nas bledow/ grzechow zbawił/ tyś w kościoł swoy wstawił/ słowo/ świątośći mamy/ służ twych używamy.

2. Tim. 2. 19.

✣*✣ 6. O BOZE wszechmogący/ ráć lud swoy ratować :/: Ráć to całemu świátu/ znáćznie pokázować ✣ Jesmy twoimi własnymi/ áć nie dostoynymi/ okaż w nas moc swą Boską/ y mądrość niebieską.

7. Już práktyki zmyśli/ w záwártey chytrości :/: Już ich jáwnie dowodzą/ w okrutney wściekłości ✣ Y już śie ná nas rzucaią/ już wierne imaią/ hamuy nie day lżyć swego/ Imienia świętego.

8. JEzu tyś w páwłá Saulá/ przemienił zjádłego :/: Ty gdy chceś możeś z łotrá/ uczynić dobrego ✣ Możeś wziąć serce mężnemu/ y przemysł chytremu/

Act. 9. 4 Luc. 23 43. Ps. 105. 25. Iob. 23. 16. It. 12. 20. 22. 24.

woyská

woyská tył podawały/ ktore cię nie znały.

✣*✣ 9. Lament náś usłyś Pánie/ pátrz jáko złe dźwiłe :/: Powstań z przybytku swego/ rátuy nas w twey śile ✣ Niech śie źli ulękną ćiebie/ niech śie záprzą śiebie/ niech twą prawdę uznáią/ á tobie cześć dáią.

Psalm. 9 20. 21.

✣*✣ 10. Ocuć śie rámie Pańskie/ uweśel płáczące :/: Jetrzyi w gniewie Tyrány/ nie pokutuiące ✣ Pokaż śie im w swey osobie/ niech śie gryzą w sobie/ nie chcą cię znáć dobrego/ niech znáią srogiego.

Psalm. 37. 17. Is. 89. 11. 14. Is. 136. 12.

✣*✣ 11. Badźże ty śiłą náśą przećiw złych srogośći :/: Oni mak przydawáią/ przyday cirpliwości/ ✣ Niech náśe státeczność znáią/ niech śie nią zrázáią/ od przedśiewźięcia swego/ pieklem tracącego.

Psalm. 18. 2. 3. Is. 31. 3. 4. 5. Is. 46. 2 4.

12. Niech śmiele Jmię twoje/ Pánie wyznawamy/: Niech tobie ku cześi żyiem/ z twą cześią umieramy ✣ Niechay cię być przytomnego/ Krolá niebieskiego/ y my/ y z wiernych káżdy/ doznawamy záwżdy.

✣*✣ 13. Pánie JEzu powśechny/ kościołá Obrońcá :/: Ráć nas w wierze státecznej/ záchowáć do końcá ✣ Bos ty wiecznym odkupieniem/ tyś wiecznym zbáwieniem/ tyś świętych dopełnieniem/ y ich uwielbieniem.

Ioh. 10. 28. 1. Cor. 1 30.

14. Po zwycięstwie ráć stáwić/ nas w niebie łáskáwie :/: W nieśmiertelney koronie/ w nieskończoney sławie ✣ Tám cię Swięty/ Swięty/ Swięty/ wiekiem nie objęty/ śczęśliwie przywitamy/ támći chwałę damy: Amen.

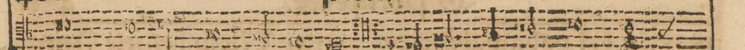
Apoc. 4 8.

PIESN CXCI.

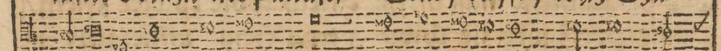
Ein feste Burg iſt vnſer GOtt.

✣ NOcną wieżą Pan BOg prawdźiwy/ pAn BOg Pan Bog nas w trudny cżás rátuie/ niechże

Psal. 18 2. 3. Is. 46. 2.

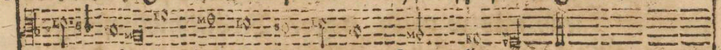

náß zamek niewątpliwy/

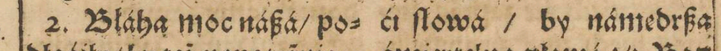

nam bojáźń nie pánuje/ Stáry ráyſky wąż Szá-

Apoc. 12. 9. 12

tan/ tego świátá Pan/ woyſká ſpiſuje/ głowa śie

gotuje/ bo już bliſki koniec swoy czuje.

2. Par. 20. 12. Hebr. 12. 2. Pſalm. 50. 1. Apoc. 19. 16. Ioh. 5. 17. It. 10. 30.

2. Bláha moc náßá/ podle śiły/ by też napotężnieyße były :/: Leć mu zdoła nawyżßy Hetman / Bog Bogow / Krol Krolow/ Pánow Pan * Ktoby táki był pytąß / JEzuſá nie znąß/ Synà onego / Bogá nawyżßego/ Oycu w mocy/ w Boſtwie rownego.

Rom 8 31.

3. Choćby Czártow náświecie było/ pełno/ y pieklo obſtąpiło :/: Słußnie śie namniey nie lękamy/ ktoryż z niebá Hetmáná mamy * Niech Czárt woyſká ßykuje/ niech śie gotuje/ nic z gniewu jego/ nam nie pryżdźie złego / on nie wzrußy ſłowá Bożego.

**4. Bożego nie wywroći ſłowá / by námedrßa śmiertelna głowá :/: Bog pryż ſłowie / Bog pryż swych záwżdy/ dozna tego w potrzebie kążdy * Gárdło/ dziątki ná ſtrone/ zbiory/ cześć/ żone/ niech odbieráją/ ná tym nie wſkuráją/ bo do niebá prawá nie maią.

1. Pet. 1 23. 25.

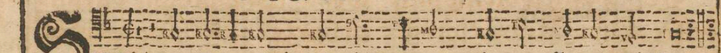
Iſ. 43. 1. 2.

Matth. 10. 28. It. 19. 29.

**5. Przetoż wßyſcy z ſercá práwego/ záwołaymy do Bogá swego :/: Bądź z námi JEZV Chryſte záwżdy/ w dzień nießcześćia/ w czás trwogi kążdey * W wierze nas żywy zmacniay/ w miłości ztwirdzay/ w boju rátować/ w nádzieiey gruntować/ korona ſławey ráczy dárować : Amen.

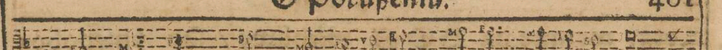
Hebr. 13. 5. 6.

PIESN CXCII.

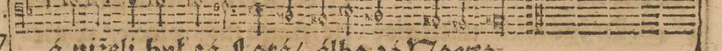

Świát przewodźi nic śie tego/ wierny ſługo nie boy/

Ale jáko dobry rycerz/ w swym mieyscu wiáry ſtoy/

Nie bedźieć świát zástárzały/ lepßy czásu tego/

á niżeli był zá Lotá/ álbo zá Noego.

Matth. 24. 37. Luc. 17 26. 28. Dan 2. 31.

2. Czworáki ſtan wyrázony/ w Piśmie biegow świátá :/: Pierwße złote/ drugie śrebrne/ upłynęły látá * Tržeći przypadł wiek miedźiany/ ná ich gorße Syny/ nagorßy náß czás zmießány/ z żelázá/ y zglini.

2. Tim. 3 1.

3. Práwie śie już pomießáłá/ z twárdą ſtalą gliná :/: Wiáry ná świećie niewidáć/ Pobożność nowiná * Ludźie śiebie miłujący/ hárdźi/ pyßni/ chćiwi/ bluźniercy / niewdźięczni / zdraycy/ y nie miłośćiwi.

4. Wßyſtko już práwie ßwánkuje nic nie maß całego :/: Z kluby wßytko wyſtępuje / co raz do gorßego * Dobre czásy mili nászy Przodkowie przeżyli/ á nam ubogim Potomkom gorße zoſtáwili.

Rom. 8. 20.

5. W tey niewóli nie sam tylko/ teſkni Rod człowieczy :/: Nie tylko wybráni Páńſcy/ lecz y inße rzeczy * Bo yż márnośći poddáne/ jeſt kążde ſtworzenie/ wiec wzdycha do Bogá/ z mocy złych/ o wybáwienie.

6. Gdyby Pan Bog poczту nie miał/ wybránych ná ziemi :/: Jużby ſobie dawno pokoy/ uczynił ze złymi * Nie omießkaway/ pryżdź rychło/ o Krolu niebieſki / z płaczem śie wyglądá co dzień wßeláki twor ziemſki.

Iſ. 1. 9. Matth. 24. 22. Apoc. 22. 21.

**7. Już znáki przyścia bliſkiego/ widźimy Páńſkiego :/: Káżdy z nas bądź pogotowiu/ pilny mieyscá swego * Nie day śie z złotego kubká wßeteczny poić / zbiez co rychliey z Bábilonu / nie chćiey ſercá dwoić.

Matth. 24. 3. 5. 6. &c. Apoc. 17. 4. It. 18. 4.

8. Już czáße gniewu náziemie/ wylewa Bog mściwy :/: Już Bábilon z gruntu burzy/ ſędźia ſprawiedliwy * Już Noego w korab bierze / już wywodźi

Apoc. 16. 1. 2 It. 18. 5. 6 Gen. 7. 1 It. 19. 21.

3. Esdr. 3. 35. 38.

Lota/ weźmie da BOG prawdá gore/ w cenie będzie cnotá.

Lue. 21 26. Matth. 10. 30. Rom. 8. 31.

**9. Drży świát/ namniey soba nie trwoż/ ony Chrześćianinie :/: Vsay Pánu/ á żaden włos/ z twey głowy nie zginie ❧ BOg z toba: jesliby przyszło náćie co tákiego/ do niebá máß przewodniká/ tuż bárzo pewnego.

Apoc. 6. 10.

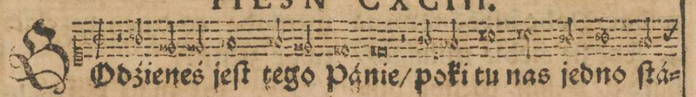
10. Ten śie zemści krwie wybránych/ wylány ná ziemi :/: Ten odprawi sprá-

Apoc. 7. 10. 2. Tim. 4. 7. 8.

wiedliwy/ sąd z niepobożnymi ❧ Ten káżdemu ktory bobry/ boy wiárą bojuje/ pomaga ná świecie/ w niebie korone gotuje.

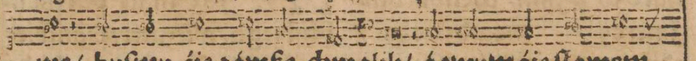
** 11. Do Páná wßyscy nabożnie/ głosy serdeżnymi :/: O pomoc/ y o rátunek/ w pokusach krżyżnimy ❧ Day Boże co rychliey przebydź to morże burżliwe/ á wprowadź w dobrym pokoju/ nas w kráje ßcześliwe: Amen.

PIESN CXCIII.

Apoc. 4 11. Is. 5. 12 13. Deut. 12. 8. 32.

Odzienes jest tego Pánie/ poki tu nas jedno stá-

me/ bysmy ćie záwße chwalili/ á twym śie słowem

rżądzili.

2. Zwlaczá dźiś w tym zámießániu/ gdźie y końcá nárzekániu/ we wßech stániech nie bácżymy/ uspokoy to sam prosimy.

3. Day by ćie wßyscy poználi/ ták wielcy jáko y máli/ by twa prawdá zákwitnelá/ á po wßem świecie słynelá.

4. Przyjdź Boże ná wybáwienie/ wiernych twoich/ boć skończenie/ złego świátá już nádchodźi/ prawdá twa niech nas swobodźi.

1. Joh. 2 18.

5. Niechże śie trzęśie ják ráczy/ niezbożny świát/ gdy niebácży/ czásu náwiedzenia swego/ ty nam pomoż do lepßego.

Psalm. 93. 34.

6. Bym

6. Bym w wierze/ w nádźiejey stojąc/ á złego śie nic nie bojąc/ twego Synà wygládáli/ y zbáwienie doczekáli.

7. Żyjąc tu w świetobliwości/ y w twojey spráwiedliwości/ day żem ná wßytko gotowi/ co rekà twa postánowi.

8. Już niech ognie wylátują/ niechay śie powodzi sują/ niechay śie morże

Psalm. 93. 1. 3.

porußy/ niechay śie drżąc ziemiá krußy.

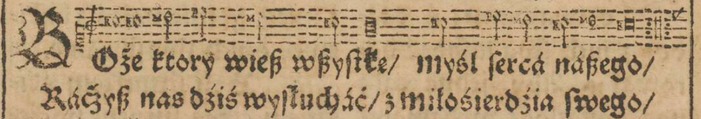
9. Wierżym że nas nie opuścisß/ ám też wiecey dopuścisß/ ná nas/ mißbysmy zdołáli/ bym w chwale twey nie ustáli.

Isai 43. 1. 2. 1. Cor. 10. 13.

** 10. Boże tobie ćeść wzdawamy/ bo też innego nie znamy/ komuby wßytká służyłá/ káż być od wßech dána byłá: Amen.

PIEN CXCIV.

Nota Pieśni CXLVIII. Albo ta:

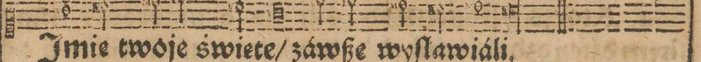

Jer. 17. 10. Hebr. 4. 13.

BOże ktory wieß wßyskie/ mysl serca náßego/ Ráczyß nas dźiś wysłuchać/ z miłosierdźia swego/

Zebysmy w tym láske twą/ Oycowską poználi/ á

Jmie twoje świete/ záwße wysławiáli.

2. Ku tobie oczy náße/ z sercem podnośimy :/: Ciebie Oycá náßego/ pokornie prosimy ❧ Jebyś łáskáwie weyrzał/ ná swoje stworzenie/ á nam w náßych potrzebách/ dał swe wspomożenie.

Psalm. 127. 1.

3. Widźiß Pánie jáko nas/ zewßąd ogarniáją :/: Ják żałosne przygody/ ná nas przypadáją ❧ Trwogi dosyć/ źle o nas/ ze wßelákiey strony/ nie bedźieli łáskáwey twey świetey obrony.

Dan. 9. 4. 7. 12.

4. Znamy żesmy to słußnie/ wßytko zásłużyli :/: Zá náße bespieczeństwa/ w ktorychesmy żyli ❧ Leżąc w

gržechách/ á płodząc/ u stáwiczne złości/ przeći w Máiestatowi/ twey świętobliwości.

Psalm. 86. 15. 142. 2.

5. Jednák o miłośierdźia Oyczę niezmierneg o:/: Odpuść gržechy/ á przebacz/ występstwá náßego ✠ A nie obchodź śie z námi/ w srogim sądźie twoim/ uśmierz swą spráwiedliwość/miłośierdźiem swoim.

Rom. 4. 25. Luc. 1. 33. Iohan. 14. 3.

*** 6. Bądź nam miłościw Boże/ dla Syná twojego:/: Ktory podiął srogą śmierć/ dla gržechu náßego ✠ Ten z tobą bez skończenia/ nániebie kroluje/ á nam nedznym dźiećiom swym/ tám mieysce gotuje: Amen.

PIESN CXCV.

Taż Nota.

Gen. 1. 15. Psal. 8. 4.

Y coś niebo wysokie pięknie uháftował:/: Gwiazdámi á káżdey z nich swą jásność dárował ✠ Aby jedne cálą noc świátłość wydawáły/ A drugie ludźiom biały dźień opowiádáły.

Jákoś przyimował wdźięcznie przodkow mych wołánie/ y miewałeś z łáskitwey onich swe stáránie.

Psal. 22. v. 5. 6

2. Ktoryś y słońcem jásnym dźień ozdobić ráczył:/: Aby káżdy z żywiących/ żeś jest/ Bogiem bácżył: ✠ A z tąd śie wywiádował o twey woli Pánie/ Ciebie śie bał/ miłował/ pobi zdrowia stánie.

3. Ty ktory wßystkiem władnieß náklon uchá twego :/: Przyimi á nieodrzucay prożby sercá mego: ✠

4. Byli smutkiem ściśnieni/ tyś smutne pocießał:/: O rátunek wołáli/ tyś śie z nim pośpießał: ✠ Prośili ćie o mądrość/ mądrośćieś jim dawał/ á onym dobrze czyniąc/ nigdyś nie ustawał.

5. A yżeś jest tenże Bog/ y wiecznie będźieß trwał:/: Ty przymierża swojego nigdy nie będźieß rwał ✠ Choćiaß je ludźie/ swymi tárgáją złośćiámi/ y częstoćie gniewáją swymi sprośnośćiámi.

Isa. 59. 21.

6. Jed-

6. Jednák ty tymże jesteś czymeś y przed tym był:/: A swey Boskiey własności by nam nieyś nie pozbył ✠ Zmiłuyże śie nádemną/ wßáś miłośierny/ogárni mie łáską swą/ gdyżeś w słowie wierny.

Psal. 91. 14. 15

7. Obiecałeś smutnym być w smutku pocießeniem :/: Arżewliwie płáczących záś rozweseleniem ✠ Rozkazałeś śie wzywáć przez Syná swoie°/ otoż ja też do ćiebie ide w Jmie ie°.

Psal. 50. 15. Ioh. 16. 23.

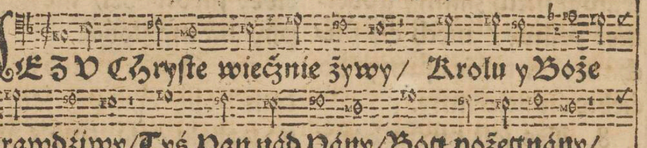
8. Byś mie sługę swoiego do śiebie przytulił :/: A łzy me/ płácz/ wzdychánie/ we mnie sam utulił ✠ Vskromże też frásunki ćießkie sercá mego/ ktore bronią snu oczom moim spokoyne°.

9. Z kąd już práwie ustáły we mnie śiły moje :/: Vpádnieć nie weźmießli ty mnie w rece swoje ✠ A nie uskromiß mego ćießkiego trapienia/ co zdrowie me jáko mol pśuje do znißczenia.

10. Wßák to tobie nie trudno/wßystko ty sam możeß :/: Ráczno mnie smutnemu ty sam dopomożeß: ✠ Wymieść z tego frásunku serce me pocießyć/ tylko proße moy Páme/ ráczś śie z tym pośpießyc.

11. A jeślić śie podoba mnie dłużey probować :/: Czyń co chceß/ boć to wolno/ lecz mnie ráczś dárować ✠ Duchá męskiey stałości/ ktoryby mie rządził/żebym nigdy ná strone od ćiebie nie zbłądźił.

PIESN CXCVI.

Isa. 9. 6. Apoc. 17. 14. Rom. 9. 5.

JEZV Chryste wiecznie żywy/ Krolu y Boże prawdźiwy/Tyś Pan nád Pány/Bog pożegnány/ Weyrzy ná swoy lud wybrany.

Matth. 20. 28.

2. Tyś sam swoją śmiercią droga/ tyś z swey zá-wine sługi/ nieznośne długi/ zá- 1. Petr. 1. 18. 19

płácił zá swoje sługi.

1. Ioh. 1 1. 7. 3. Krwie twojey náświetßey Pánie/ hoyne ná krzyżu wylanie / wßytkie urázy/ wrodzoney skázy/ zleczywßy/ omyło zmázy.

Hebr. 1 3. 1t. 2. 14. 4. Tyś sam bez żadney pomocy / wyrwał nas z ßátáńskiey mocy/ łep jego hárdy/ ná skále twárdey/ zdeptány / nie ußedł wzgárdy.

Iohan. 1 4. 9. 5. JEZV prawdziwa świátłości/ oświeć serdeczne ciemności/ niech wßyscy znamy/ że w tobie mamy/ żywot/ ktorego czekamy.

Ioh. 14. 6. 6. JEzu ty sam prawda żywa/ ktemu droga nie wątpliwa / miánuieß śiebie/ żaden bez ćiebie/ mießkánia nie naydzie w niebie.

7. Spraw to/ o Jezu láskáwy/ niech znamy gościniec práwy / niech ćie słuchamy/ w tobie ufamy/ do ćiebie śie uciekamy.

Eph. 6. 16. Matth. 11. 28. Pſ. 2. 12 Rom. 9. 33. Iohan. 16. 33. 8. Tyś iest tarczą bośiacych/ y ochłoda prácuiących / nikt nie ustánie/ kto w tobie pánie/ swoie pokłada ufánie.

9. Niech śie świát jáko chce śrozy/ niech mie śmiercią/ piekłem trwoży/ o spráwe/ swoie/ nic śie nie boie/ gdy przy tobie Pánie stoie.

Matth. 5 11. 12. 1t. 10. 22. 10. Niech mie świát ma w nienawiści/ niech śie twa przestrogá iści/ dla twey miłości/ pełne słodkości/ wßytkie świátá okrutności.

Rom. 8. 35. 38. 39. *** 11. Nędzá/ głod/ y utrapienie/ niedostátki/ pohánbienie/ áni w potrzebie/ záprzenie śiebie/ nie odłączy mie od ćiebie.

12. Tylko ty/ o JEZV drogi/ doday mestwá ná te trwogi/ w czás niebe/ pieczny/ umysł státeczny/ spráwny w teśkności serdecznej.

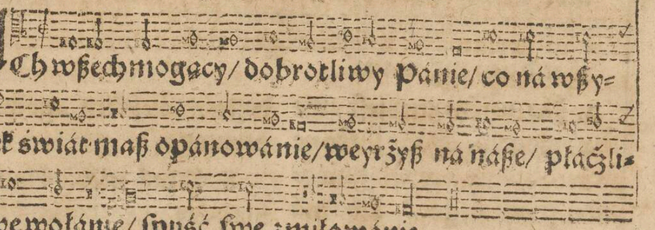
Pſ. 6. 1. 13. Jeśliś śie też spodobało / karáć tu me grzeßne ciáło / w popedliwości/ twey surowości/ nie nástepuy ná me złości.

2. Tim. 4. 7. 8. Matth. 6 10. 14. A gdy przydźie potym boju/ czás przyjemnego pokoju / ná twoie zdánie/ spußczam śie Pánie/ wola twa niechay śie stánie.

Ioh. 5. 24. Matth. 25. 34. 15. Obietnice twoiey ony/ trzymam śie poprzyśiężoney/ że dniá onego/ sądu

walnego/ przyznaß mie za sługe swego: Amen.

PIESN CXCVII.

Pſ. 86. 5. 8. 9. 10. 15. 1t. 24. 1. 8. Ach wßechmogący/ dobrotliwy Pánie/ co ná wßystek świát maß opánowánie/ weyrzyß ná náße/ płáczliwe wołánie/ spuść swe zmiłowánie.

Levit. 26. 14. 24. 25. Deut. 28. 15. &c. 2. Ráć wßystkie náße/ czasy uspokoić/ srogie twe plagi/ miłośćiwie zgoić/ ktoreś násadził / tu ná náße złości / z swey sprawiedliwości.

3. Oddal precz od nas/ powietrze morowe/ á ráć z łáski swey/ sprawić látá zdrowe/ oddal też srogie/ niemocy y wrzody/ wßytkie złe przygody.

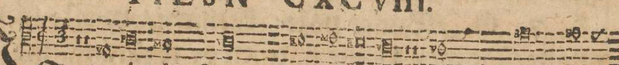
4. Ráć nas záchowáć/ od wßelákiey ßkody / day żyzne látá / á oddal precz głody/ ráć weyrzeć ná nas/ nędzniki ubogie / skroć karánie srogie.

*** 5. O Boże Oyże/ ná wßem dobrotliwy / obroć oczy swe/ ná lud żałośćiwy/ ktoryż ku tobie nabożnie wołamy/ twey łáski żądamy.

6. Nákłoń łáskáwie/ ku nam uchá twego/ á ráć nas bronić/ od wßystkiego złego/ day nam we zdrowiu wßego dobrá użyć/ tobie Pánie służyć.

*** 7. Chryste Pánie náß/ przez twe umęczenie / ráć nam dáć nędznym/ spokoyne sumnienie / z tey nędze wwiedź nas/ do krolestwá twego/ wiecznie trwájącego: Amen.

PIESN CXCVIII.

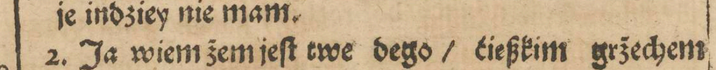

Rom. 15. 4. 5. W Sumnieniu swym ochłodzenie/ y w smutkách

Psa. 30. 1. 7. 15.

weselenie/ w tobie sámym Boże składam/ bo nádzie-

je indziey nie mam.

It. 100 3. Rom 5. 12.

2. Ja wiem żem jest twe stworzenie/ choć skażone przyrodzenie/ y syn grzeßniká pierwßego/ Adámá dłużniká twego.

Pſ. 51. 7. Rom. 7. 8. 21. 23.

3. Bom Zakonem grzechu jety/ wnet gdym był w mátce poczęty/ z kąd y umysł zły pochodźi/ y uczynek zły śie rodźi.

Pſ. 43. 1. 1. Ioh. 4. 10. 19

4. Jednák ja ná báczność twoje/ śmiele wzdawam spráwe swoje/ boś mie poprzedźił grzeßnego/ wielką łáską Synà twego.

I oh. 3. 31. Hebr. 4. 15. Ir. 7. 26. Luc. 1. 35. Ioh. 8. 46. 1. Tim. 3. 16. Hebr. 5. 7. 9. Rom. 9. 5. Apoc. 19. 16. 1. Pet. 2. 24.

5. Syn twoy zstąpił z wysokości/ bez grzechu w świetobliwości/ jest Duchem świetym poczęty/ y prowádźił żywot świety.

6. pAn Bog w ciele śie objáwił/ przyjaćielem nam śie stáwił/ dla náßych grzechow prácując/ á z płáczem śie ofiáruiąc.

*** 7. O JEzusie pożegnány/ Boże/ y Pánie nád Pány/ pewny lekárzu káżdego/ ćießkim grzechem otrutego.

8. Maß niebieskie w sobie dáry/ y rozdawaß je bez miáry/ z wiáry pokutuiącemu/ á wolą twą czyniącemu.

Coloſ. 1. 19. It. 2. 3. 9. Ioh. 1. 16.

9. Do tych ktorzy ćie miłuią/ á twych Przykazań pilnuią/ wchodźiß z Oycem Gościu wżety/ tám mießkawa twoy Duch świety.

Iohan. 14. 24.

10. Jezyk wymowić nie może/ twych upominkow moy BOże / ktorymi nas opátruieß / á wietße w uiebie dáruieß.

1. Cor. 2. 9.

11. Cóż jest nędzny człowiek Pánie ? że oń maß wielkie stáránie/ wiodąc go do beſpiecznego/ miástá Jeruzalemskiego.

Pſ. 8. 5

12. Sam ná sobie w świetey ziemi/ budujeß z żywych kámieni/ miásto/ á w nim twoy wybrány/ lud/ bedźie koronowány.

Apoc. 21. 9. &c.

*** 13. Nie

Joh. 1. 1. 3. 4. 1. Tim. 1. 1. Matth. 20. 28.

*** 13. Nie trwoż sobą duſſo moją / Pan JEzus nádźieją twoją / ten z mocy swojey zasługi / zapłácił grzechow twych długi.

Luc. 22. 20.

14. Maß zápiſy Pánátego/ maß Testáment świety jego / własną krwią zápieczętował / że ćie z grzechow twych kwitował.

Luc. 21. 33.

15. W Pánu ufay á świetemu / wierz duſſo słowu Boſkiemu / ziemiá zginie/ niebo minie/ słowo Pánskie nie záginie.

1. Pet. 5. 8.

16. Niechże śie czárt ják chce sroży/ niechay wßytkim świátem trwoży/ niech krążąc ryczy lew srogi / niech porußá wßytkie trwogi.

Gen. 3. 15. Hebr. 2. 14.

17. Ja śie nie boje Szátáná / bo mam mocnieyßego Páná / mam po sobie co srogiego / potárł wężá piekielniego.

Rom. 8. 33. 34. 37. Iohan. 16. 33.

18. Y ktoż mi być może srogi ? gdyż mi Odkupiciel drogi / w sobie ufáć rozkázuje / y zwyćiestwo obiecuje.

Marc. 10. 28.

*** 19. Wielkie wiedli świeći boje / nieśli własne krzyże swoje/ y dla Imienia Pánskiego / ućierpieli wiele złego.

Act. 5. 40. 41. Rom. 5. 3. It. 8. 36. Hebr. 10. 32. 34. It. 11. 24. 33. &c. Luc. 22. 28. Matth. 6. 9. 2. Sam. 15. 26. 1. Petr. 5. 6.

20. Żaden z nich co śie spráwował / słowem Pánskim/ nie ßwánkował/ y już w niebieskiey kráinie/ káżdy z nich zwyćięzcą słynie.

1. Petr. 1. 5.

*** 21. O Boże moy/ o moy Pánie/ co chceß niech śie zemną stánie/ jedno gdy bedźie potrzebá / doday nam pomocy z niebá.

22. Ná ćiebiem śie spuścił cále / day mi trwáć przy prawdzie stále/ á po boju duchá mego / weźm do domu Anjelskiego.

Apoc, 5 11. 13.

23. Tobie oddam pieśni moje/ Jmie sławić bede twoje/ z ludźmi wßyſtkimi świetymi/ y z Anioły niebieskimi.

*** 24. Chwałá bądź miłosiernemu/ Stworzyćielowi náßemu / proße świety Oyćze ćiebie/ ráćz mie w niebo wźiąć do śiebie: Amen.

PIESN CXCIX.

Taż Nota.

Wenn wir in höchsten nöthen seyn.

2. Par. 20. 6. 12. NAtrudnieyßey náßey chwile / zwątpiwßy o własney śile / nie máiąc rády / ni mocy / choć myślimy we dnie w nocy.

2. Ten ostátni ustęp mamy / że śie pospołu stáwiamy / wßechmocny Krolu do ćiebie / boś pewny rátownik w niebie.

Psal. 121. 1. 3. Oczy / sercá podnośimy / ćiebie nabożnie prośimy / odpuść winy / á karánie / spráwiedliwe hánuy Pánie.

Is. 50. 15. 2. Cor. 1. 20. 4. Tyś przyobiecał káżdemu / łáskę ćie wzywáiącemu / w Jmieniu Synáá twojego / Oredownikà nászego.

Dan. 9. 4. &c. 5. Otoż my w jego godności / twey Oycowskiey wielebności / swe ćiężáry przekładamy / ktore ná sercách dźwigamy.

6. Przebacz ludzkich niedźemności / á odpuść nam náße złości / bácz y przemień utrapienie / ćießkie / w wesołe zbáwienie.

7. A my pocießeni twemu / słowu posłuch zbáwiennemu / oświádczywßy / tu státecznie / bedźiem ćie chwalić y wiecznie: Amen.

PIESN CC.

Psal. 10. 15. Is 58. 7 11. Is. 1. 28. Ps. 7. 2. Is. 3. 1 1. 3. 16. 18. Is. 78. 6. 7. Is. 83. 14. 17 19. SEtrzy mocną ręką swoją / wieczny Boże / wßytkie gwałtowne śiły nieprzyjaciół Kościołá twego / á rácz ich myśli rozproßyć mądrością Bostwá twego áby poznali / yż my w nikim innym nie ufamy / jedno w tobie Pánie náß / ktory sam walczyß zá námi

POD

POD CZAS WOYNY.

PIESN CCI.

Nota Pieśni LV. Albo CXCVIII.

JEzu Chryste Názáráński / prośi ćie lud Chrześćiáński / byś mu śie łáskáwie stáwił / á zzłey go toni wybáwił.

Psalm. 50. 15. Matth 11. 28. 2. Obiecałeś wybránemu / pomoc ludowi swoiemu / ktoryby twego Jmienia / wzywał czásu utrapienia.

3. Utrapienia ćießkie mamy / do ćiebie Boże wołamy / w dźień nas nießczęśćia nászego / rátuy z miłośierdźia swego.

Ps. 2. 1. Is. 79. 1. &c. 4. Pohańcy o Boże żywy / morduią twoy lud właściwy / miástá / zamki odbieráią / do głowy śie pomykáią.

5. Czći niemáß w nich / niemáß wiáry / áni okrućieństwu miáry / jedne wiążą / drugie truią / ni ßedźiwości ßánuią.

6. Widźi Oćiec swego synà / w srogich trokách u Turczyná / brodźi do kolan w uczćiwey / krwi / Tátárzyn niewstydliwy.

Dan. 9. 5. 12. 7. Z wiáry twoiey prześganiáią / niech mocy twoiey doznáią / day zmierzyli sámi sobą / grunt ktory chcą mieć pod tobą.

8. Godnißmy tych káźni Pánie / słußnie odnośim karánie / słußnie karżeß náße złości / przez nączynie twey ostrości.

9. Leż rácz nam troche zfolgować / á my bedźiem pokutować / żáłuiąc zá przeßłe złości / á żyiąc w spráwiedliwości.

2. Sam. 24. 13. 14. 10. Albo / o wßechmocny Boże / jeśli ináczéj być nie może / jedno żebyś złości trácił / á grzechy pomstą zapłácił.

*** 11. Karż sam Oyče swoje syny / á niech śie nie pástwi inny / nád częścią dźiedźictwá twego / z hańbą Jmienia świętego.

12. Wolimy Oyče twą ręką / niż Tyránow gingć męką / ty álbo nam odpuść winy / álbo łáskáwie kárż syny.

13. Boś ty Pánie miło-

śierny / á w plagách twoich pomierny / zmiłuy śie nád Chrześćiány / Boże: á pogrom Pogány: Amen.

PIESN CCII.

Notą Pieśni CLI.

Pſ.16.1. Ierem. 31.19.

BRoń nas niebieski Hetmánie / á day nam z grzechow uznánie / byśmy wiecey twey ostrośći / nie drażnili przez swe złośći / day z nas káżdy świetobliwie / ku twojey czći świetey żywie.

Pſal.79. 5.6.8.9. 13.

2. Pánie z miłośierdźia swego / użal śie kráju własnego / niech śie w nim nie rozćiągáją / ći ktoržy ćie nie wzywáją / odpuść złość / á z swey opieki / nie wypuszczay nas ná wieki: Amen.

PIESN CCIII.

Notą Pieśni CXXXI.

Pſ. 122. 6. 7. Ierem. 29. 7. 11. 12.

DAy nam Pánie miłośćiwy / pokoy pokiśmy tu żywi / boć nie jeſt żaden Bog inny / coby bronił tey kráiny / tylko ty sam Boże jedyny: Amen.

POD CZAS NIEDOSTATKU Y GŁODU.

PIESN CCIV.

Notą Pſálmu CXX.

Pſ. 145. 5.6.8.9.

ZAcna wſzędy chwałá twa / dobrotliwy Páne :/: A miłośierdźie twoje / nigdy nie ustánie * Ktorego ná wſzelki czás / hoynie doznawamy :/. Ustáwiczna opátrzność / twa nád sobą mamy.

Levit. 26. 19. Deut. 28. 23.

2. Lecz śie bárzó nie dobrze / w ten czás z námi dźieje :/: Gdy prze grzech náß łaski twey / trácimy nádzieje * Bo ziemiá urodzájow swoich nie wydawa :/: Y niebo z klątwy twojey / miedźianym śie stawa.

3. Słońce / Mieśiąc / y gwiazdy / áż bieg odpráwuja :/: Jednák żadnych pożytkow / ludźiom nie sprawuja * Już y wiátr / y káżda rzecz / co śie wiecznie godźiłá :/: Wiele złod w ludźiách / w bydle / w zwierzu poczyniłá.

Ier. 29. 17. 18. Sir. 40. 10. 11.

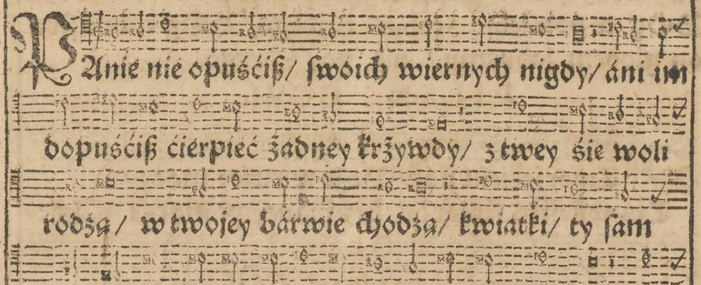
4. Lecz to wſzytko z woli twey / ſłuſznie śie ták dźieje :/: Gdy ćie ludźie znáć nie chcą / y w tobie nádźieje * Nie máją / ni śie káją / z swoich nieprawośći :/: Gdy nie ſtrzeżem jáko ſłuſza / swoich powinnośći.

Pſal.51. 12. 13. Epheſ.1 4. 13. 14.

*** 5. Przetoż / nas dáruy prośim / Duchem twoim Pánie :/: Ten zádátek łáski twey / niech w nas nie ustánie * Byśmyć tu w Duchu / w prawdźie / chwałę oddawáli :/: A potym z tobą w niebie / wiecznie krolowáli: Amen.

PIESN CCV.

Pſal.55. 23. Iſ. 37. 25. Iſ.43.2. Ie. 29. 14. 15. Matth. 6.26.30 Luc. 12 24. 28 Pſal.47. 8. 9. Hebr. 1 3.

PAnie nie opuśćiß / swoich wiernych nigdy / áni im dopuśćiß cierpieć żadney krzywdy / z twey śie woli rodzą / w twojey bárwie chodzą / kwiatki / ty sam ptaßki / ty żywiß robaßki / jedzą co im zrządziß / bo wßem świátem rządziß / Rządziß.

Pſ.147. 9.

2. Y kruczętá mále do ćiebie wołáją / kiedy odbieżále / żywności nie maja / to liche ſtworzenie / biorąc opátrzenie / od ćiebie sámego / Stworzyćielá swego / chwali twoje świete / Jmie wßedy wzięte / Wzięte.

Iſ. 127. 1. 2. Iſ. 145. 15. 16.

Pſ. 104. 27.

3. Wyglądá co żywo / áż reke otworzyß / náder hoyne żniwo / kiedy dobr pryzysporzyß / lecz gdy śie odwrocíß / skoro reke skrocíß / wnet wßystko zemdleje / y Mocarz struchleje / wniweć śie obraca / y naćiężßa praca / Praca.

2. Cor 8. 9.

4. Dobrze tußmy sobie / bo

bo dla sług zbawienia / wszedł ná świát w chudobie / pan wszego stworzenia / byśmy nie łákneli / byśmy nie prágneli / łáknąć / prágnąć raczył / chleb ciałem wyświadczył / ktore w pokarm dawa / á krwia nas nápawa / Nápawa.

Matth. 26. 26.

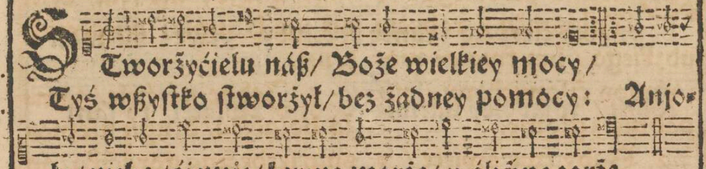
Psal. 91. 15. Is. 34. 7. Io. 11. Is. 37. 25

*** 5. Serce Chrześćiáńskie / namniey nie trwoż sobą / uważ słowo Páńskie / BOg w potrzebie z toba / on głodem żadnemu / nie da umrzeć swemu / hoyność wszego stánie / przy tym / ktory w Pánie / ufáiąc uczćiwie / wierną pracą żywie / żywie.

4. Reg. 17. 1. 5. Dan. 14. 37. Ps. 145. 16. 18. 19.

6. Dość przykładow mamy / Páńskiey wszechmocności / w świętych doznawamy / iego życzliwości / Pan Eliaszowi / Pan Dánielowi / nie bez cudu chlebá / dawał ile trzebá / tenże dziś káżdego / BOg rátuje swego / Swego.

PIESN CCVI.

Pf. 104. 1. 2. &c. Is. 148. 2. &c.

Stworzyćielu náß / Boże wielkiey mocy / Tyś wszystko stworzył / bez żadney pomocy: Anjoły / niebo / ziemie / buyne morze / y śliczne zorze.

2. Niebieskie biegi / sprawa twa biegáią :/: Z ziemie wdzięczny / owoc wypuszczáią ✠ Słońce zágrzewa / á wiátr zásie chłodzi / co ziemiá rodzi.

3. Lásy wysokie / ptaki y zwierz máią :/: Rzeki záś ryby / rozmáite dáią ✠ Jásny dzień w pracy / noc w pokoiu zchodzi / ćiemność przywodzi.

4. Ciebie ochotnie / słucha wse stworzenie :/: A nic nie czyni / nád twe zámierzenie ✠ Sam tylko człowiek / tobie nie powolny / jáko słup solny.

Rom. 3. 9. 10. 11. 12. 18. Gen. 19 26.

5. Bo śie nie rządzi / podług słowá twego :/: Tyie swowolnie / podług świátá złego ✠ Z tądże od ćiebie / sprawiedliwy Pánie / niesie karánie.

6. Z tąd

Leu. 26 19. 25. Deut. 28. 15. &c.

6. Z tąd mory / woyny / z tąd y pożar srogi :/: Z tąd zárázá zboż / y rok idzie drogi ✠ Nie spory nam chleb / ni on nam sytości / ni da dużości.

Matth. 6. 11.

*** 7. Przetoż ćie proszim / miłosierny Pánie :/: Odpuść przestępstwá / á day nam uznánie ✠ Posił serc nászych / obrokiem świętego / Słowá twojego.

8. Spraw pokoy á day nam ile potrzebá :/: W pokoju / w zdrowiu / powszedniego chlebá ✠ Z tąd sławne twoje / Imie zábrzmi wszędzie / gdzie twoy Lud będzie: Amen.

W MOR.

PIESN CCVII.

Taż Nota. Albo Pieśni CXCVII.

Apoc. 4 11. Matth. 10. 30.

Nawyższy Rządco / świátá ferokiego / o Miłośniku / rodzáju ludzkiego / bez twojey woli / y włos człowiekowi / nie spádnie z głowy.

2. Sądy twe świete / y twa wola z námi / że sprawiedliwych twych plag doznawamy / bo to ják Oćiec / ná ziemi strofuieß / ktore miłuieß.

Hebr. 12. 6.

3. Cieżkie powietrze / zrożyśie nád námi / á śmiertelnymi / truie nas wrzodámi / áni okrutne przypuszczáią meki / lekárskiey reki.

4. Już śie srogá śmierć / we wszytkie wgrożiłá / młodych y stárych / sobie náwálilá / á wżdy nie syta / tym śie nie hámuje / wiecey ich truje.

5. Jedne ná ćiele / záraża bolączka / drugie nieznośna / serdeczna gorączka / w teśknicách chodzą / pokoiu nie maią aż dokonáią.

6. Niektorym naprzod / mozg náruszá w głowie / záczym faluią / w bączeniu y w mowie / á inszy zásie / nagle upadáią / ták Duchá dáią.

7. Nie jedná mátká / pláče swego synà / nie iedná mowi / nieszczesna godzina / ktora mie z mężem

miłym

milym rozłączyłá/osirocilá.

8. Także Oycowie/ cießći śmetek máią/ á krwáwe oczy/ łzámi oblewáią/ páerżąc ná cießkie/ swych dźiatek ſtekánie/ y umieránie.

9. Dźiátki po polách/ iák dźikie biegáią/ á po zchodzących/ rodźicách nie máią/ ni Opiekuná ani wyżywienia/ áż do zmißczenia.

10. Tych plag ták cießkich/ náße grzechy Pánie/ ſą nam przyczyną/ á twe zágniewánie/ żeśmy nie byli/ dobrodźieyſtwá twego/ wdźięczni świetego.

11. Tyś nam raczył dáć/ świete ſłowo twoie/ myśmy woleli/zabobony swoie/ ufność nas wzgore/niezbożność y śiłá/ náßá wznośiłá.

12. Bez wſtydu złości/ wielkieśmy czynili/ tego ktory nas/ ſtrofował hydźili/ wiec cießkie znośim/ ále ſłußnie Pánie/ cierpiem karánie.

13. Lecz że nie żądaß/ śmierći upádłego/ rzekłeś wyſłuchać pokutuiącego/ y my zá złości/náße śie wſtydamy/ łáſki ßukamy.

14. Vjeliśmy śie w náßey wßetecznośći/ hámuy śie y ty/ Bożе w ſurowośći/ á rácz powśćiągnąć/ Anioła swojego/ nas trácącego.

15. Rácz uſtromiwßy/ powietrze morowe/ z łáſki nam wrocić/ dni y dźwile zdrowe/ byśmyć ná dußy zdrowi y ná ćiele/ nieśli dźwał wiele.

***16. O Bożе Oyče/ miłośćiwy Pánie/ zmiłuy śie niech tá/ twa płagá uſtánie/ lámentſerdeczny/ twe Oycowſkie ußy / niechay porußy.

17. O Jezu Chryſte/náß Jednáczu drogi / hámuy Oycowſki / przeciw nam gniew ſrogi/zmiłuy śie/zmiłuy/przez twe cießkie rány/ nád Chrześćiány: Amen.

Levit. 26. 14. 25. Deut. 28. 15. &c.

Ezech. 18. 32. It. 33. 11 14.

2. Sam. 24. 16.

Amos. 4 10.

PIESN CCVIII.

Nota Pieśni CXLIX.

Goto-

Pſa. 91. 6. 10.

Gotowy bićz Boży/ niedy świát ſobą trwoży/ śmierć posły wyprawuie / y ſámá náſtępuie / ogárnął náś ſtrách morowy / nárzekáy niegotowy / ludu ſmetnymi ſłowy.

Job. 14. 1. 5. Hebr. 9. 27. Rom. 6. 23.

2. Lecz przeſkoczyć swego kresu niechybnego/ nikt z śmiertelnych nie może/ musiß umrzeć niebożę/ bo co śie kolwiek narodźi / kiedy termin przychodźi/ przez śmierć z świátá odchodźi.

Gen. 3 1. &c. Rom. 5. 12. 14. It. 6. 23.

3. A tego przyczyną/ ráyſka náßá winá / owoc on pożądány/ od Bogá zákázány / ten nas o żywot przyprawił/ten nas wßech bied nábáwił/grzech nas w śmierć wieczną wprawił.

4. Tá do czásu tego / od Oycá pierwßego/ ná świećie triumfuie/náſpol wßyſtkie ßácuie/ mądry/ głupi/ wielki / máły / zacny/ nieokázały/ nikt nie uydźie iey ſtrzały.

5. Cześć/ ſkárby/ urodá/ dźielność y ſwobodá / krotochwile / roſkoßy/ dźwiękiem dzwonow w wiatr płoßy/ od przyiaćielá milego/ dußy z ćiáłá własnego/ káże precz od wßytkiego.

Sir. 41. 1.

6. Ktorym świát ſmákuie/ te śmierć ſtrácheм truie/ſami Boży wybráni/ tym ſą ßcześćiem nádáni/ że śie śmierći nie lękáią/ często iey wyglądáią / w niey wßytkich bied zbywáią.

Phil. 1. 23. Apoc. 22. 20. Luc. 2. 28.

7. Dobrym do żywotá/ śmierć otwira wrotá/co w czás o ſobie rádzą/ w czás śie z świátá prowádzą/ lubość/błąd/grzech porzucáią/ná to śie zdobywáią/ co być wiecznego znáią.

Joh. 5. 24. It. 8. 51.

8. Pokić ßcześćie płużyć/ świát y zdrowie ſłużyć/ nie zwłocz: by iák onego/ człowieká bogátego / záraz cię nie záwołano/ wnet ſkarać nie kázano/ y ná śmierć nie ſkázano.

Luc. 12. 20. It. 16. 19. 23.

9. Zdrádźił nie jednego/ rozum dowćipnego/ ßkodá śie iuż przed tym kryć/ czego nie można rzecz zbyć/ prożno porußaß swych mocy/prożno we dniey w nocy/ ſobie mnożyß niemocy.

10. Strá-

Ps. 139. 7. 8. 9.

10. Strácháci nic nie spráwi/ z śmierći nie wybáwi/ byś też ná koniec tego/ pośedł świátá wielkiego / y támći pretka śmierć śnádnie/ y státecznie zágádnie.

Joh. 5. 24.

11. Lepiey byś śie tego/ jał z sercá całego/ có Jezus w sámym sobie / zgotował mnie/ y tobie/ wierz weń/ á śmierć tylko z ciáłá/ kórzyści bedźie brałá/ duszá ostánie cała.

Ps. 116. 15. Apoc. 14. 13.

12. Droga śmierć wiernego/ w oczách nawyższego/ drogo sobie szácuje/ ktore on miluje/ szczęśni co w Pánu konáją / od prac odpoczywáją / á nagrody czekáją.

Ioh. 8. 31. 51.

13. Tyś Pánie ułożył/ by káżdy wiecznie żył / ktory szczerze do twego / przystał poczту wiernego/ ći twego dniá wygládáją/ w śmierći pociechy znáją / w zmartwychwstánie wskuráją.

Ir. 11. 25. 26. Sap. 5. 16. 17.

14. Ktoć w cie nie uwierzy/ twych śie słow nie dzierzy/ bez pokuty z tad idzie / tám bedźie w wieczney biedźie : Vchoway nas Chryste tego/ dla miłośierdźia swego / weź nas do Domu twego.

Joh. 3. 18. 36. Luc. 13 3. 5.

*** 15. Zbáwićielu drogi/ w dzień strachu/ w dzień trwogi/ dla niewinney twey męki/ poday łáskáwey ręki/ przez świeckie znoje/ y boje/ w wierze żywey nas swoje / wiedź ná wieczne pokoje: Amen.

PIESN CCIX.

Nota Pieśni CXXXI.

Ps. 91. 1. 2. &c. Ir. 147. 14.

DAy nam pAnie miłośćiwy / pokoy od plagi zdrádliwey/ powietrza zárázliwego / nie trác nas nig ludu swego.

2. Rácz y tych wspomagáć mile / ktorzy w te żáłosne chwile / taż plagą są náwiedzeni / niechże beda wyzwoleni.

3. Sieroctwo / kłopot / żałości / rácz im obrocić w rádości/ możeś to uczynić Pánie/ náśe też w tobie ufánie/ że o nas maß swoje stáránie: Amen.

GZA-

CZASU NIEPOGODY.

PIESN CCX.

Jac. 5. 17.

PAnie Boże Krolu niebieski / obdáruy nas porzebnym słońcem / ná osußenie ziemie / áby

Marc. 12. 29.

uznał ten lud twoy/ żeś ty sam jest Pánem Bogiem náßym. Allelujáh.

2. Pánie Boże/ etc. Rep.

3. Pánie Boże/ etc. Rep.

PIESN CCXI.

Ps. 90. 2

STworzyćielu wieczny do ćiebie wołamy / usłyß náß głos serdeczny/ w łásce twojey ufamy/ nie karz nas w swey surowości/ odwroć twarz od náßych złośći/ záżiey z námi litośći.

Luc. 15 13. Ir. 18. 13

2. Znamy grzechy swoje/ lecz śie tym ćießymy / yżeśmy dźieći twoje/ do Oycá śie spießymy / z márnotrátnym upadamy/ z Celnikiem łáski żadamy / ćiebie tylko wzywamy.

Ps. 143. 15.

Levit. 26. 45.

3. Poyrzy ná stworzenie/ głodem wymorzone/ popátrz ná wynißczenie / poyrzy ná nas strácone/ skoro wßiecznie poyrzyß z niebá / wnet dostátek będzie chlebá/ ożyje świát ják trzebá.

Ps. 50. 12.

4. Vrodzáyne látá/ hoyność

Luc. 12. 20. Levit. 26. 20.

ność wßystkich rzeczy/ Pánie całego świátá/ day/ á ráczmieć ná pieczy/ coś dał: bo bez dáru twego/ by człek nawiecey miał czego/ nie użyje dobrego.

Deut. 28. 59.

*** 5. Rządco niebieskiego/ wiekuisty Domu/ od wiátru gwáłtownego/ obroń nas y od gromu/ pożary/ powodźi/ głody/ choroby/ morowe wrzody/ oddal/ y złe przygody.

6. Ráczzdárzyć uczćiwe/ wßystkim wyżywienie/ pogody osobliwe/ day y dobre sumnienie/ rządź świát słowem swey mądrości/ miey Oyczę ßczerey litości/ Kościoł swoy ná báczności.

***7. Ráczto wßytko spráwić/ dla Synáswojego/ ráczwysłuchać y zbáwić/ lud twoy dla zasługi jego/ á my ćie z sługámi twymi/ ziemskimi/ y niebieskimi/ zá to wiecznie uczćimy: Amen.

PIESN CCXII.

Nota Pieśni CCXXXI.

Prov. 30. 8. Ps. 147. 15.

WBroń Pánie náßych domow/ od wichrów/ grádow y gromow/ á niech z twey świetey opieki/ nie wychodźiemy ná wieki/ nie bądź od prozb náßych dáleki: Amen.

Ps. 147 15. 17. 18.

PIESN CCXIII.

Nota Pieśni CCVI.

WBOże wspomni ná swą obietnice :/: Poday nam grzeßnym/ swą Boską práwicę ** Nie ráczmy nas karáć/ podług náßych złości/ w swey surowości.

Gen. 8 21. Ie. 9. 11. 12. 13.

2. Pozbieray chmury/ nád námi wißące :/: Poddnieś zboż/ wysuß/ niziny gnijące ** Bron nas potopu/ zginienia wiecznego/ dla Syná twego.

3. Day bym Noego/ Arche znaydowáli :/: Day bym w pokućie/ do niey uciekáli ** Przyjmi nas w kościoł/ day nam być u ściebie/ ná wieki w niebie: Amen.

2. Pet 3. 10. 11.

W SUSZA.

PIESN CCXIV.

Nota Pieśni CCX.

Iac. 5. 18.

PAnie Boże Krolu niebieski/ obdárzny nas potrzebnym/ deßczem ná odwilżenie ziemie/ áby uznał ten lud twoy/ żeś ty sam jest Pánem Bogiem náßym.

Deut. 6. 4. Marci 12. 29.

2. Pánie Boże Krolu/ etc. Rep.

3. Pánie Boże Krolu/ etc. Rep.

PIESN CCXV.

Nota Pieśni CXXXIII.

Gen. 1. 1. Ie. Petr. 5. 7. Ps. 94. 14. Deut. 6. 4.

BOże ktoryś raczył/ stworzyć wßystkie rzeczy :/: Tyś sług swych nie przebaczył/ ty nas maß ná pieczy ** Oprocz ćiebie innego/ niechcemy znáć żadnego/ Bogá prawdźiwego.

Deut. 28. 12. Amos 4. 7. 9. Ierem. 14. 22. Ie. 5. 24

2. Tyś pálacow niebieskich/ Oyczę uwielbiony :/: Zpußczaß do krájow ziemskich/ deßcz nie przepłácony/ ** Od twojey wielmożności/ płyną ná ziemskie włości/ ßczere obfitości.

Ps. 104. 13. 14. 15.

3. Tyś dáł chleb spráwą dziwną/ y ziołá ogrodne :/: Y okráse oliwną/ y wino łagodne ** Z kad ciáłu obżywienie/ smysłowśił utwirdzenie/ serc uweselenie.

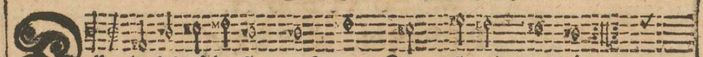
Ps. 104. 27.

4. Czekáia wßystkie rzeczy/ żywności od ćiebie :/: Wzdychája po twey pieczy/ ktory mießkaß w niebie ** Rąk twojich otworzenie/ gotowe wyżywienie/ śmierć/ rąk twych zámknienie.

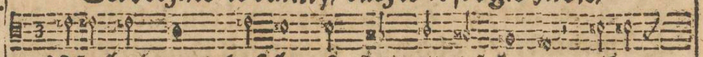
*** 5. Pánie suchoty ziemską/ wyschłe urodzáje :/: Zákrop rosą niebieską/ poy prágnące kráje ** A my twojey litości/ zá tákie uczynności/ dámy cześć z wdzięczności: Amen.

PIESN CCXVI.

Ps.104. 10. 11. 13. 14. Is.147. 8. 18.

O ćiebie Boże náß my ſtworzenie twoje/ Serdecznie wołamy/ráć w te ſrogie znoje/

Vżyżyć nam deßczu zbożom potrzebnego/ aby odwilgnęło to co jeſt zeſchłego.

2. Zbierż obłoki dżdżowe/ rozkaż wiátrom Pánie :/: Niech zbożom potrżebna ochłodá ſie ſtánie ✻ Aby wierni twoj pożytki zbieráiąc/ z twych ſie dobr ćießyli / ćiebie wychwaláiąc.

Iac.5. 17. 18.

3. Wyſłuchałeś o deßcz prożbe Eliaßá :/: Niechże też ták ważna bedżie prożba náßá ✻ Ktorąć oddawamy w Jmie Synà twego / z tobą / z Duchem Swietym / wiecznie chwalebnego.

4. Nie wątpimy Pánie/ że z twojey łáſkáwości :/: Doznamy potrżebney deßcza obfitości ✻ Ná co wßyſcy rzećmy: Day to miły Pánie/ wyſłuchay chwalcow twych / do ćiebie wołánie: Amen.

PIESN CCXVII.

Nota Pieśni CXXXI.

Ps.147. 8. 18.

DAy Pánie ćiebie proſimy/ Deßcz pogodny urodząje/ że poznáią wßytkie kráje / żeś Pánem pokiezeſchłey ziemi/ odwilżay iey wiekow zſtáie: Amen.

O POKUCIE.

PIEŃ CCXVIII.

Ezech. 18. 23. 30.

STworżyćielu wßechmogący / náwrocenia żądáiący Ćiebie opomoc żądamy / indżiey nádżieie niemamy/ Kto pokutę czyni práwie/ ty mu odpußczaß łáſkáwie/

ráć

Pſa 31. 1. 15. Ezech. 33. 11.

ráć nas grżeßnych wyſłuchać/ á łáſke ſwą świętą dać. jedno wtobie náß Pánie / ſámym mamy ufánie. by jedno grżech opuścił / do ćiebie ſie náwrocił.

Gal.4.4 Luc.1. 31. Marc. 2.2.3. Rom. 5. 9 10 1.Petr. 2. 21. Is.4.18

Chryſte z niebá poſłány / narodżony zcżyſtey Pánny/ Tyś ſam dla nas prácował/ſłowoś kazał/łáſkeś dawał/ Cierpiałeś dla nas ćießko/daiżenam być wdzięcznym tę°/ zá co tobie / cześć y chwałe wzdawamy. O Pánie y wiecznieś nas z Bogiem Oicem pojednał. O Pánie Chryſte dobry/ bądżźeć cześć chwałá ztego. OBárán-

Hebr. 2. 14. Ioh. 1. 29.

naß odpuść złośći/ uczyń to z ſwojey miłośći/ boś ty náß ráć nam to dáć/byſiny mogli náśládować/ ćiebie ku náß jedyny / ktory gładźiß náße winy/ proſim ſam zá nas umárł/ od ßatánaß nas wydárł. Páną náßego / podług ſłowá twojego. ćie nedźni grżeßni/ Zmiłuyże ſie nád námi. Amen!

PIESN CCXIX.

Nota Pieśni CLI.

Dan. 6.5.7. Modlitwá Mánáſs. 6. Luc. 15. 18.19. 21.

PAny Oyče náß nieboſkiewy/ żeſmy niegodni twey łáſki / áni żadnych dárow twoich/ dla złośći rożliczných swoich / ktoremiſmy ćie gniewáli/ ná piekło záſługowáli.

Ezech. 18. 21 23. 32.

2. Wßákże/ Oyče miłoſćiwy / wiedząc żeś ieſt litośćiwy / ktory nie chceß potępienia / ále grżeßnych náwrocenia / do ćiebie ſie uciekamy / á łáſki twojey ßukamy.

✻✻ 3. Nie ráć z námi w twoy ſąd wchodźić/ ſrodze ſie z námi obchodźić / podług swey ſprawiedliwo-

Pſ 143 2. Is. 51. 3. 4.

ści/ od ktorey my śie ostrości/ uciekamy do twojego/ miłosierdźia Oycowskiego.

4. Odpuść że nam naße złości/ z twojey Oycowskiey miłości/ odpuść wßelakie karanie/ day wierne upámietánie/ byśmy już pobożnie żyli/ á tobie wiernie służyli.

Dan. 9. 16. 17. 19

Matth. 6. 12. Luc. 1. 74. 75. Tit. 2. 11 12.

*** 5. Ráczże nas Oyče wysłuchać/ o co prosimy/ rácz nam dáć/ sam z miłosierdźia własnego/ dla Chrystusá Synà twego/ co z tobą króluje wiecznie/ y z Duchem świętym społecznie. Amen.

PIESN CCXX.

Ach moy niebieski Pánie Boże wßechmogący/

Apoc. 4. 8. 9. 11.

Stworzyćielu wßego świátá/ wiecznie krolujący.

2. Nie lzá mnie upádkowi á złości pełnemu/ jedno k tobie śie uciekáć/ Pánu Bogu memu.

3. Boś mi dał te otuchę w Piśmie przez Proroká/ że ty śmierći nie pożądaß/ grzeßnego człowieká.

Ezech. 18. 21. 23. 32.

4. Ráczey widźiß by powstał/ á przyßedł ku sobie/ y żył záwße w pobożności/ ku czci Pánie tobie.

5. Znáiąc dobroć tákową/ ktożby śie nie ćießył/ ku Pánu ták łáskáwemu/ ktożby śie nie śpießył.

6. Ey nuż káżdy żáluiąc ze mną swoich złości/ wznieś serce do Máiestatu/ jego wielmożności.

7. Y żaday o przyczynę Syná jedynego/ miedzy námi á swym Oycem jednaczá práwego.

1. Tim. 2. 5. 1. Ioh. 2. 1.

8. Ty wßechmogący Boże stworzenia wßelkiego/ weyrzy okiem miłosierdźia ná mię upádłego.

9. Ráczyß mi być miłośćiw/ wßák Syná twojego/ nadrożßa śmierć ná grodźiłá/ wine mnie grzeßnego.

Rom. 4. 25. Is. 5. 6. 9. 10. 18 19.

10. Y zgładź wßystkie okrutne moje nieprawości/

Ps. 51. 3 4. 9. 11. 12.

á rácz

Is. v. 12. 13.

á rácz stworzyć serce czyste od złych namietności.

11. Y rácz już we mnie Duchá odnowić práwego/ ábym chodźił w niewinności żywotá świętego.

Is v. 14.

12. Cießyß w nádźiei świętey duße ma troskliwą/ á ugruntuy Duchem swoim we mnie wiáre żywą.

13. Y day możnie zwyćieżyć ćießkie bojowniki/ ćiało/ z świátem/ y z ßátánem náße przećiwniki.

Zach. 13. v. 1.

*** 14. Ty nigdy nieprzebráná studnico miłości/rácz posiłáć łáská swoiá me wielkie krewkości.

15. Wspomoż pielgrzymá swego/ á nie day zábłądźić/ od krolestwá ktoreś ráczył/ swoim wiernym zrządźić.

Luc. 22. 29.

*** 16. Chryste Zbáwićielu náß/ u Oycá wiecznego/ swą przyczyną ná wßelki czáś/ rátuy sługę swego.

1. Ioh. 2. 1. 2.

17. Jáć śie tobie w moc dawam y z dußą/ y s ćiáłem/ boś ty sam jeśt Pan nád Pány/ ná wiek wiekow: Amen.

Apoc. 17. 14. Rom. 9. 5.

PIESN CCXXI.

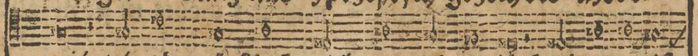

Rácz ukázać miły Pánie/ nád námi swe zmiło-

Ps. 51. 1. 5. 7. 10. 11. 12.

podług miłosierdźia twego/ wielkiego niewymowánie/

wnego/ Rácz nas z przeßłych grzechow uzdrowić/ á od przyßłych rácz nas obronić/ boć my náße

złości bácżymy/ wßákże w łáscę twey nie wątpimy.

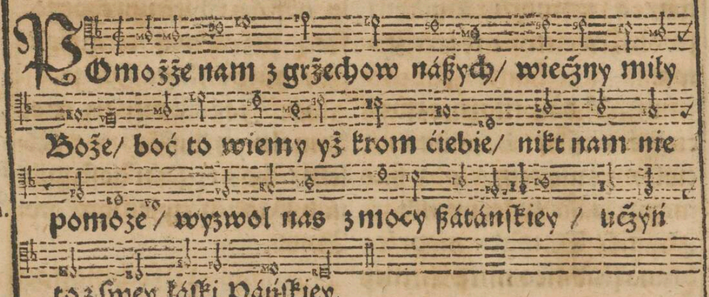
2. Poczeliśmy śie we krociesiny grzeßyli/ Máiestat twoy obrázili złości/ w grzechách/ w niesprawiedliwości :/: Częstoßákże ty możny miły Pá-

Jacob. 3 2.

nie ráć nam dáć już upámietánie / żebysmy grzechow poniechali / á zá nie w czás pokutowáli.

3. Gdy z tego świátá zeydźiemy / á ná twym sądźie stániemy: / Nie pomni ná náße złości / ráć użyć twojey litości ku Ktoryeś ná on czás używał / kiedyś zá nas ná krzyżu cierpiał / przez ktore zlitowánie twoje / ráć nas zbáwić stworzenie swoje: Amen. Ioh. 13. 1. Galat. 2. 20.

PIESN CCXXII.

Pf. 51. 1 &c. Ioh. 15. 5. Act. 4. 12. 1. Ioh. 3. 8.

POmożże nam z grzechow náßych / wieczny miły Boże / boć to wiemy yż krom ciebie / nikt nam nie pomoże / wyzwol nas z mocy ßátánskiey / uczyń to z swey łáski Páńskiey.

Dan. 9. 7. 8. Iac. 3. 3.

2. Bosmyć smutni ná wßelki czás nie uspokojeni / bedąc grzechy á złościámi wielce obciążeni / nie mamy sie czym pocießyć / gdyż nie przestawamy grzeßyć.

Gen. 3. 1. &c. Rom. 5. 12.

3. Stráciliśmy nádrożßy dar świetey niewinności / w Ráju przez Rodźice náße / z ßátáńskiey zazdrości / tám skarb nieoßácowány / od nas márnie odebrány.

Pśal. 49. 13.

4. Nie rozumiał gdy we czći był człowiek / áż cześć stráćił / predzey pozbył niźli zázył / czym go Bog zbogáćił / mogąc żyć w ßczerey rádości / wpráwił sie w wieczne żałości.

Gal. 3. 10. 11. 2. Cor. 3. 5.

5. Zkąd zakonu nie możemy wypełnić Bożego / náwet z siebie ni pomyślić możem co dobrego / w tákąc żárt przywiodł niewolą / rozum / smysł / y náße wolą.

1. Petr. 5. 8. It. 2. 11 1. Ioh. 2. 15.

6. A co dzień to też záś znowu ná nas nástępują / z ßátánem świát y pokusy / co z ludźmi wojują / mamy

y z ciáłá

Rom. 7. 8. 12. &c. Sap. 2. 6. &c. It. 5. 6 7. &c. Pśa. 25. 7.

y z ciáłá własnego / nieprzyjaćielá pewnego.

7. Młodość náße w grzechách cießkich / márnieśmy strawili / á nigdyśmy nic godnego / twey czći nie spráwili / żyjąc lekkomyślnie / hoynie y rozpustnie y swowolnie.

Rom. 3 9. 10. 12. 19. 23.

8. A przeto my ták strapieni grzechámi sprosnymi / sumnieniom náßym ściśnionym rátunku nie wiemy / nie máß ktoby nas ućießył / bo każdy z nas barzo zgrzeßył.

9. Nie lzá nam pełnemu złości stworzeniu twojemu / jedno sie z sercá ukorzyć Pánu Bogu swemu / boś ty Oćiec miłośierny / w obietnicách łáski wierny.

Ezech. 18. 21. 23. 32. It. 33. 11.

10. Nie chceß śmierći / ni zginienia człowieká grzeßnego / boś sie z tym ráczył słyßeć dáć przez Proroká swego / lecz chceß by sie obaczyli / źli / á ku twey chwale żyli.

Iohan. 3. 16. It. 1. 29.

11. Dla tegoś też ná ten świát dał / Synà namilßego / Báránká co grzechy świátá / ponośił wßystkiego / jego sąd náße zbáwienie / śmierć żywotá przywrocenie.

Hebr. 1. 3. It. 7. 25. It. 9. 26.

12. Ten spráwiwßy ile jedno było świátu trzebá / w ćiele ludzkim ktore przyjął / ráczył wnieść do nieba / Twarzy sie twey pokázować / á zá námi oredować.

Heb. 4. 15. 16.

*** 13. Teraz teraz wßyscy grzeßni znájąc swoje złości / przystępuymy wielkim sercem do Tronu miłości i byśmy łáski dostąpili / á wßystkich grzechow pozbyli.

Dan. 9 7. 16. 17. 19.

*** 14. Wßechmogący wieczny Boże / stworzenia wßelkiego / nie ráć nas wiecznie opuszczáć z miłośierdźia swego / poyrzy wdzięcznie ná swe syny / dla Synà twego przyczyny.

Pśa. 51. 1. 5. 7. 11. 12.

15. Grzechy náße ráć wymázáć z twey Boskiey pámięći / á ráć stworzyć serce czyste pełne świetych chęći / ráć odnowić w nas twe dáry / spraw idące cnoty z wiáry.

16. Ráć pocießáć Duchem swoim / strapione sumnienia / byśmy byli záw-

ße pewni wieczнego zbáwienia/twym poselstwem/ świątościámi/ráczstwierdzic przymierze z námi.

Hebr. 2. 14. Luc. 11. 22. Deut. 32. 39.

17. Pomoż nam wielki zwyćiezco ßátáná srogiego/y świát/y ćiáło zwyćieżyć mocą Bostwá twego/ ktorych żaden nie przemoże/ procz posiłku twego Boże.

Ier. 31. 19.

18. Dáruy nas pokutą ßczerą byśmy ią czynili/ á ták w nowości żywotá przed toba chodzili/ strzegąc śie skutecznej złości/ proznych słow/ y złych żądości.

1. Tim. 2, 5. 6. Epheſ. 5. 2. Hebr. 10. 10. 12.

*** 19. O Chryste náß Zbáwićielu przyczyńco iedyny / rátuy nas swoią przyczyną / bos zá náße winy / Ofiárą wdzięczną wiecznemu / stał śie Oycu niebieskiemu.

20. Myć śie tobie oddawamy / rácz nas sam spráwować/y w pobożnym przedsiewzięciu rácz do końcá chować / á potym day w twey slawności / Korone nieśmiertelności: Am.

PIESN CCXXIII.

Nota Pſálmu CXXX. Albo ta.

Psal. 27. 7. 9.

WZywam Pánie ná pomoc/ćiebie Bogá mego/ Vskrom wßytko to co jest/we mnie śmiertelnego.

Abym śie już tego jął/co twoy Zakon każe/ niż mie

twa spráwiedliwość/ná wieczną śmierć skáże.

Psa. 51. 1. 5. 6. 12. 13.

2. Znam swe nieznośne złości/ znam y dobroć twoje :/: Byś śie też chćiał krzywdy mścić / sam zá to nie stoje ** Ráczey uczyń to coś zwykł/ niechćiey pomnieć złości/ á day mi Duchá twego / podpore krewkości.

3. Pomnie Pánie żeś był Psal. 32 8. 9.
dał/y rozum y wolą :/: Lecz nie wiem przecz zá świátem/ moje myśli wolą ** Kazałeś by rozum był/ nádewßystkim Rom: 7. 18.

wßystkim Pánem przecie já widze żem jest / od ćiałá związánym.

Ioh: 6, 44. Rom: 3, 24. 28.

4. Colwiek jedno poczne / grzech śie zá nimą wlecze :/: A zá grzechem ſumnienie / ták ják ogień piecze ** Trudno tó bym wskurać miał bez twego tárgnienią / álbo żebym zbáwiónym był / z dosyć uczynienią.

§. Gwá śie odrzec mogę / żywotá wiecznego :/: Jesli ty nie wydźwignieß / z grzechu upádlego ** Przeto Pánie zmiłuy śie/ przybądź ku pomocy / á nie day mi doświadczyć oney wiecznej nocy: Amen.

Hoſ: 13 4. 9.

PIESN CCXXIV.

Allein zu dir HErr JEsu Christ.

Act: 4. 12.

TYśo JEzu Chryste Pánie/ jedyne me kochánie. Nie znam procz ćiebie innego/ Zbáwićielá żadnego.

Phil: 2, 9. Iſa: 40, 25.

pod słońcem Jmieniu twemu/nie wiem rownego świetemu/ nikt mie rátować nie może/ nikt nie

Pſal: 121, 1. Coloſ. 2, 14. 1. Ioh: 2, 2.

wspomoże/ćiebie wzywam o moy Boże.

2. Przypiera do sercá mego/ ćiężar długu grzeßnego :/: Niechay z łáski twey odniośe/ kwit / o ktory ćie proße ** Rácz wpisáć w rejestrá twoje / żeś poplácił winy moje/ opowiedz mie Oycu swemu/ miłośćiwemu/bom poufał słowu twemu.

3. Day mi z miłośierdźia twego / wiáre w ćiebie sámego :/: Day bym ćie z sercá cálego/ miłował Bogá swego ** Day bym bliźniego dla ćiebie / ták miłował ják sam śiebie / á w dzień skończenia mojego/ odpądź chytrego/ odemnie/ wężá ráyskiego.

Ioh: 14, 1. Luc: 17. 5. Matth: 22, 37. Act: 7, 26. Apoc. 12, 9.

Joh. 5. 23.

*** 4. Bądź cześć krolowi wiecznemu/ Oycu miłosiernemu :/: Bądź chwała iego Synowi/ świátá Zbáwićielowi * Bądź cześć Duchowi świetemu/ Cieszyćielowi nászemu/ Páne opiekay śie námi/ przegrámy sámi/ Boże bądź ná wieki z námi: Amen.

1. Cor. 6. 19. 20

PIESN CCXXV.

Gen. 3. Rom. 5. 12.

PRzez grzech Adámá pierwszego/ wszyscy pochodzący z niego/ wpádli w wine/ potepienia wiecznego.

Ezech. 18. 23. 32.

2. Już śie w grzechu poczynamy/ grzechu nedza przyplacamy / idąc ná świát/ umierać poczynamy.

Ps. 51. 7. Rom. 6. 23.

3. Ci/ co Jakon Páński máją/ z niego grzechy poznawáją/ y Bogu śie szczerze winni dawáią.

Ps. 103. 8. Num. 14. 18.

Rom. 3. 20.

4. Wiárą usprawiedliwieni/ od złości swych uwolnieni/ przez Jezusá bywáją oczyśćieni.

Is. 5. 1. 1. Joh. 1. 7. Hebr. 1. 3.

5. My/ cośmy uwierzyli/ cośmy grzech sobie sprzykrzyli/ cośmy bledy wszelákie obaczyli.

6. Obłudnie śie nie stáwiamy/ złości swych niezámawiamy/ wkrewkościách śie/ winni Bogu dawamy.

Ps. 145. 18.

7. Bo BOg łáskaw ná szczerego/ lubi pokutującego/ Pan przyimuje/ do śiebie idącego.

8. Ná karánie nie skwápliwy / dźiwnie dobry y ćierpliwy / utrapionym / ludźiom Bog litośćiwy.

9. Z ufnością do Tronu jego / przystąpiwszy tákná niego/ záwołamy/ głosem serca gorżkiego :

Dan. 9. 5. 6. 7. 8. 9. 16.

10. Tobieśmy PANIE zgrzeszyli/ nieprawośćieśmy czynili/ od Przykazań twycheśmy odstąpili.

11. Strożu przymierza wiecznego/ Obrońco ludu wiernego/ Pánie Boże/ miłosierdźia wielkiego.

12. Twycheśmy sług nie słuchali / Prorokámiśmy wzgardzali/ ktorzy prawde nam

Is. v. 17. 18. 19.

nam w Jmie twe mawiali.

13. Tobie Pánie uwielbienie/ nam sprosne pośromocenie/ nam wstyd/ hańbá/ y wieczne potepienie.

14. Twe nas plagi dotykáią/ głody/ mory nas konáią/ Chrześćiánom Pohańcy urągáią.

15. Wstyd noßa wßyscy stanowie/ y poddáni/ y Krolowie / zgrzeßyliśmy/ grzeßnych przodków synowie.

16. Nam wstyd / ále tobie Pánie/ miłosierdźie/ zlitowánie/ ktore wieku / żadnego nie ustánie.

*** 17. Boże zmilny śie nád námi / zgładź grzechy z nieprawośćiami / day w śie wierzyć/ á nie ráć gardźić námi.

18. Nie w náßey sprawiedliwości/ ále w ßczerey twey litości / oddawamy/ prozby twey oblicznośći.

*** 16. Wysłuchay nas prośim ćiebie/ hámuy śie/ ktoryś jest w niebie / uymi gniew twoy / o Boże sam dla śiebie.

20. Niech nie bedźie zápomniano/ yż twe nád námi wzywano/ Jmie świete/ kiedyś nas oddawano.

*** 21. Rácz śie nam stáwić łáskáwie / rácz zetrzeć náße bezprawie / ubłogosław/ nas w káżdey dobrey sprawie.

22. My/ zá twą pomocą świetą/ porzućiwßy złość przeklętą/ bedźiem chodźić drogą u ćiebie wzietą.

23. Twych wyrokow usłuchamy/ tobie wiernq chwałę damy ; Bądź cześć Bogu/ ná wieki záśpiewamy: Amen.

PIESN CCXXVI.

Nota Pieśni CLXI.

Luc. 9. 56.

WSzy ludźie pokutujący/ Páná Bogá śie bojący/ zbáwienia swego prágnący.

2: Wiedzćie yż Chrystus dla tego/ z Máiestátu z stapił swego / by w niebo wniosł upádłego.

Ioh. 3. 17.

3. W tym wiek swóy ná świećie strawił / ná to órżodki pewne sprawił/ ná to sługi swe postáwił:

4. Aby namieśtnicy iego/wźiąwßy moc od Páná swego/ jednáli lud z Oycem iego:

5. By w iednòtę prowádźili / iedne z drugimi zgodźili / powßechną Cerkiew rodźili.

6. Y sam wołał do ugody / y posłał miedzy nároby/ te co wzywáli ná gody.

7. Rádźił by pokutowali / z wiárą śie opowiádáli/ á w Imie iego Chrześt brali.

8. Ná to nam w źiemśkiey ćiemności / láską zbáwienney jásności / śliczńie weßłá z wysokości.

9. Bysmy śie obáczywáli / bysmy z grzechow powstáwáli/ á spraw swoich rátowáli.

10. Bysmy śie niepobożności / y świeckich pożądliwości/ wyrzekli wnet od młodości.

*** 11. Ktorzysmy śie poświęćili/ á z Bogiem ślub uczynili / záś ábysmy go pełnili.

12. Bo mamy świátká wiernego/ wodzá przyniesz nowego/ y Posrzedniká pewnego.

13. Ktory znioſł gniew Boży ſrogi/ á nam z jednał pokoy drogi / náwiodßy nas ná swe progi.

*** 14. Sám co żywo/ sám bywaycie/ tu śie y opowiádaycie/ y winną cześć Bogu daycie.

15. Tu o ziemscy narodowie / Boży stáneli posłowie/ znaycie je po Bożey mowie.

16. Do brzemienia śie Páńskiego / mieycie śie do járzmá iego/ y lekkiego / y słodkiego.

17. Pánu śie wiernie oddaycie / ná nim samym przestawayćie/ przy nim aż do końcá trwayćie.

18. Przyimie ubogie ofiáry/ dotrzyma wam słow/ y wiáry/ zdobiąc was swoimi dáry.

19. Podźćie do nie° ściśnieni/ wy od świátá porzuceni/ tu będźiećie pocieszeni.

20. Wzorem iego postępuyćie/ ná tor ciásny nástępuyćie / iego ochłodę przyimuyćie.

Matth. 11. 28.

Ioh. 3. 34.

Matth. 11. 29.

Matth. 24. 13.

Matth. 7. 13.

Ioh. 12. 26.

Apoc. 1. 5. Hebr. 9. 15. 14. It. 12. 2. Rom. 5. 1. 10.

21. On

Ioh. 12. 26.

21. On sam przez swiátowe brody / przeprowáđźi nas bez ßkody/ ná wieczne niebieskie gody.

Hebr. 13. 20.

*** 22. We krwi przymierza wiecznego / Chrysте prowadź z nas káżdego/ do żywotá niebieskiego: Amen.

PIESN CCXXVII.

Nota Pieśni CCVI.

Pſ. 51. 3

BOże moy ráćz śie/ ná mną zmiłować:/: Á zá moje grzechy.

Dan. 9. 11. 12.

Pſ. 130. 3

Pſ. 51. 22. 13. 14.

Pſ. 119. 68. 75. 138.

Exod. 34. 6.

2. Sam. 12. 10. 11. 13.

2. Cor. 4. 2. Theſ. 2. 16. 17

Rom. 9 21.

demną zmiłować:/: Á gniew swoy srogi/ ráćz już uhámować * Ktory zá grzechy swe słuſznie odnoße / przepuść mi proße.

2. Nie ráćz mie káráć podług złości moich:/: Bo trudno kto ma uyść srogich rąk twoich * Aż kogo Duch twoy/ z łáski twey wspomoże / ten ich uyść może.

3. Ráćzże mi go też / zyczyć z swey litości :/: Abym já mogł być / prozen moich złości * Bo jesli Duch twoy / mnie w tym nie rozsprawi / nikt mie nie zbáwi.

4. Bogiemeś práwym/ bacze to y czuje :/: Słuſznie mie karzeß / sam śie w tym winuje * Odjąćieś ráczył/ me wßytkie pociechy/ zá moje grzechy.

5. Ale żeś ná wßem jest miłośierny Pan :/: Ktorą te przyimuje/ ktorą od ćiebie mam * A gniew swoy srogi/ ráćzże już oddalić/ mnie śie użalić.

*** 6. Ráczyłeś skarać á słuczniesś uczynił :/: Spráwiedliwie to / ćierpie com záwinił * A yżem człowiek/ zmłuy śie moy Pánie/ boć mie nie zstánie.

7. Przypomni sobie zwykłe swe litości :/: Że choć wiecznie zwykłeś/ káráć ludzkie złości * Jednákeś łáske / pokutuiącemu / dawał grzeßnemu.

*** 8. Ktoż jest ták możny/ coby moy żal skrocić :/: Coby mogł śmietek w wesele obrocić * Ty sam tym władnieß / á ulitowánie / w twych rękách Pánie.

9. Maß moc náde mną/

czyż

czyń ze mną co raczysz :/: Jáć w tobie ufam / że mie nie przebaczysz ✠ Bo ty sam w smutku/ pocieszasz każdego/ wćie wierzącego: Amen.

2. Cor. 7. 6.

PIESN CCXXVIII.

Pſ 51. 5

ZAl mi żem kiedy zgrzeszył/ przez te wszystkie latá/ Żem Páná swego gniewał/dla nędznego świátá.

Matth. 4. 10. Rom. 8. 12. Act. 17. 25. 28.

W tymem śie nie obaczył/ żem mu winien służyć/ bo mi on dał ná świecie/ wszego dobrá użyć.

2. A jam tego nie baczył / by to łáská jego :/: Szczęściem to przypisował / gdy dał co dobrego ✠ Já tom mu nie dziękował/ánim jemu służył/ wiecem śie mu w posługách / ták bárzo zádłużył.

Sap. 2. 1. 21. Ier. 5. 4. 6.

3. Lecz to nie pochodziło/ z dobrego baczenia :/: Lecz z zley myśli uczynkow / ze złego fumnienia ✠ W czynem śie ja kochając/ nie myślił o Bodze/ tezem był proczwątpienia/ ná stráconey drodze.

Pſ. 103. 3. 10.

4. A toć iest jego dobroć/ że śie mścić nie raczy :/: Gdyż tákowe występki/ ten Pan po nas baczy ✠ Miłosierdziem zákrywa / náśe wszystkie złości / łáskáwie on przegląda / náśe wszetecznośći.

Psalm. 32. 5. it 38. 2. 3. 19

5. Ale że mi żal tego/ miłośćiwy Pánie :/: Prośe przyjmi łáskáwie / moje żałowánie ✠ już nie rácz pámiętáć/ moich wszytkich złośći/ gdym śie udał w pokorę / twey świętey miłośći.

Exod. 33. 19. Psalm. 115. 9. 3. 15.

6. A poznałem żeś ty Pan / ktory wszystko możesz :/: Kázdemu kiedy raczysz/ we wszem dopomożesz ✠ Zwłaszczá tym / ktorzy w tobie ufność pokładáją / á sercem sprawiedliwym/ łáski twey żądáją.

PIESN

PIESN CCXXIX.

Psalm. 32. 5. It. 51. 5 6.

BOże Oyće niebieski/ já robaszek ziemski/ grzechy mie tobie wyznawam/ z nich śie winien dawam.

Pſ 40. 13. Mánáſſ. Modlit.

2. Sumnienie złe w sobie czuję/ sam śiebie winuje / wiecey iest przestępstwá mego/ niż piásku morskiego.

Pſal. 50 15. Iſ. 55. 1

3. W tym te jedne pocieche mam/ yż w tobie láske znam / z ktorey do śiebie każdego / wołaß mi zernego.

Ezech. 33. 11.

4. Y nie chceß grzesznych zginienia/ ale náwrocenia/ nie wypchnieß przychodzącego / do śiebie / żadnego.

Pſal. 19 13. It. 25. 7

5. Z Grzechow liczby dáć nie mogę / o co czuję trwogę / wymáż Pánie z swey litośći / com broił w młodośći.

2. Sam. 12. 13.

6. Dawidá mężá krwáwego / mężá nieczystego / skoro z grzechu pokutował/ łáskaś udárował.

Luc. 22 61.

7. Ni Piotrá w cieżkiey potrzebie/ choć śie záprzał ćiebie / nie spuścileś z oká swego / grzesznym zbáwiennego.

8. Y niewiástá od Symoná/ zá zła osądzona/ wzieká od twojey miłośći / odpuść wszystkich złośći. Luc. 7. 39. 48.

9. Lotr pozno pokutuiący / w ufnośći gorący / wźiet do Ráiu roskoszego / w mocy słowá twego. Luc. 23 43.

10. Przetoż y ja ćiebie proße/ pomni na mą duße / ktorey żebym wiecznie ożył/ swąś duße położył. Matth. 20. 28. 1. Joh. 3 16.

11. Procz ćiebie nie znam żadnego / Bogá prawdziwego/ ty mie omyj z wszystkich złośći / day żyć w niewinnośći. Hoſ. 13. 4.

✱✱ 12. PANIE przez śmierć swoie sroga / bądź mi w niebo droga / wiedź mie ná mieysce bespieczne/ ná wesele wieczne: Amen.

O ZA-

O ZAWIEDZIENIU.

PIESN CCXXX.

Nota Pieśni LV. Albo ta:

Matth. 24. 12. 2. Tim. 3. 1. 2. 3. 4. 5.

PRzie czásu ostátniego/ ieli sie wszystkiego złego/ o Páná Bogá niedbáją/ w swey woli sobie bujáją.

2. W grzechy sie wielkie událi/ do błędow poprzystawáli/ stárszy/ młodzi/ Pan/ chudziná: cnotá ná świecie nowiná.

3. Ach do czegoć nam przychodzi/ co Chrześćiáństwo przewodzi: Zydowskie/Pogáńskie błędy/ zámnożyły sie w nim wszędy.

4. Ják Duchowni záczynája/ták słuchácze opiewáją/ pomagáją sobie tego/niećić ogniá piekielnego.

5. Te złe dni przedpowiadáli/ ná te czásy nárzekáli/ Prorocy/ Apostołowie/ wierni kościołá wodzowie.

6. Pan u świetego Lukászá/ także y u Mátthéuszá/ dał znáć yż przed przyściem jego/ miáło być zbyt wiele złego.

7. Práwie iuż świát ná skończeniu/ we złym leży położeniu/ weselą sie/ piją/ gráją/ miáry złości dopełniáją.

8. Ráda dobrą pogardzáją/ z dobrych sobie przesydzáją/ pełni obłudney chytrości/ prozni szczerey pobożności.

9. Pociąga z niebá do ziemi/ smok zabobonámi swymi/trzecia część gwiazd iuż ustáły/ co świetych cnot pilnowáły.

10. Ludu błędny cożći z tego/ záwiąże sie błędu twego/ uważ koniec twoich złości/ śmierć/ y piekielne cieszkości.

11. Czárownikí/ wszetecznikí/ Bálwochwalce/ rozboynikí/ y tego co fałsz miłuje/Bog ná śmierć wieczną skázuje.

12. Ach toć tám niewdzięczne gmachy/ pláć/ huk/ y nieznośne strachy/ w ten kray wiedźie szátan srogi/ huf wielki/ y nie ubogi.

13. Nic to choć w piekle mák wiele/przecie świát przewodzi śmiele/ błąd/ nieczystość y besprawie/ ku swojey wieczney niesławie.

*** 14. Broń Chryste ostátku swego/ od zátrácenia wiecznego/ zrzuć z serc nászych márne boty/ użyć prawdziwey pokuty.

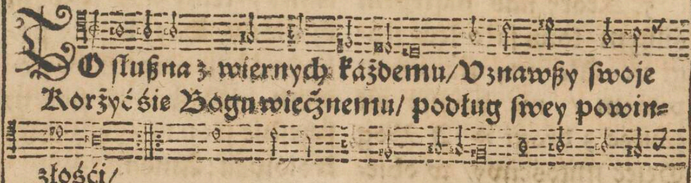
15. Utwirdź nas w wierze prawdziwey/ w miłości/y w nie watpliwey/ nádziejey/ potym kłopocie/ o wiekotrwałym żywocie.

16. Tám prozni błędow/ y złości/ w sprawiedliwości/ w rádości/ z Bogiem/ y z jego świetymi/ bedźiemy czásy wiecznymi: Amen.

Matth. 25. 30. It. 7. 13. 1. Joh. 5 19. Apoc. 12. 4. Rom. 6. 21. 1. Cor. 6. 9. 10. Apoc. 22. 15. Apoc. 7 15. 17. It. 21. 3. 4. It. 22. 3 4. 5.

PIESN CCXXXI.

Act. 17. 30. 1. Petr. 5. 5. 6. Ps. 32. 6 It. 51. 19. Prov. 24. 16. Rom. 8. 24. It. 12. 12.

WOsłuszna z wiernych káżdemu/Vznawszy swoje złości/ Korzyć sie Bogu wiecznemu/ podług swey powinności/ Gdyż tu nic nie jest inszego/żywot człeká pobożnego/ jedno ustáwiczna skruchá/ á zbáwienna otuchá.

Sir. 2. 1. Luc. 9 23. Act. 14. 22. 2. Tim. 3. 12.

2. A ták miey sie pilnie temu/ ábyś mężnie bojował :/: Przeciw świátu obłudnemu/ y záwsze sie gotował :/: Ná krzyż y prześladowánie/ ktore wierni Chrześćiánie/ dla prawdy ucierpieć muszą/ skoro jey jedno skuszą.

3. Ni w czym sobie nie folgując/ ni w czym niepobłażając :/: Lecz nature złą 1. Petr. 2. 11. 12

hámuiąc/ á władzy iey nie dáiąc ✠ Niech skromi swe swowoleństwo / wprawuiąc ie w posłuſeństwo/ proſąc ná pomoc świetego Duchá sobie Páńskiego.

Luc. 11 13. Ezech. 36. 26. 27. Rom. 8. 1. 2.

4. Bo kogo on sam przetworzy/á serce twárde skruſy :/: Y námietności umorzy nierządne w iego duſy ✠ Bedzie w cnotách pomnożony / jáko práwie odrodzony / y ták zwyćięży ſátáná / świátá mocnego Páná.

10. 14. 15. 16. Gal. 5. 22. 2. Cor. 4. 4. 1. Petr. 5. 8. 9. 10.

5. Ktory nas nástępem śilnym/ łowi jáko lew srogi :/: Ale my stárániem pilnym / nie daymy śie zwieść z drogi ✠ A Bog Oćiec miłośćiwy/ w obietnicách swych prawdźiwy/ da rátunek náſey mdłośći/ moca swą z wysokośći.

2. Thes. 3. 3.

6. Z ktorym bysmy przebywáli/ po tey tu śmiertelnośći :/: Y ná wieki záżywáli wesela y rádośći/ ✠ Prośmy sercy nabożnymi/ y bądźmy tego pewnymi/ żeć on nas wysłuchać raczy / á sług swych nie przebaczy.

Ier. 29. 12.

*** 7. Prośimy ćie miły Pánie / wysłuchay prozby náſe :/: Do ciebieć śie ućiekamy / teraz y w káżdym cżáśie: ✠ Day bysmy pobożnie żyli/ y twym śie słowem rządźili / á potym ſczęśnie skonáli / y z toba krolowáli: Amen.

O SMIERTELNOSCI.

PIESN CCXXXII.

O Mensch sich hie wie auff Erdreich.

O Człowiecże wſpomni ſobie/ żeś proch w twey wſzystkiey ozdobie/ y bydźći me długo w grobie.

Gen. 3. 19. Sap. 2. 3 Iſ. 55. 6. Sir. 5. 8. 9. It. 17. 27. It. 18. 24. 2. Cor. 6. 2.

2. Czyń pokute pokiś zdrowy/ miey śie z Bogiem do umowy/ dźiś Bog z łáſką swą gotowy.

Gal. 6. 10.

3. Bo

3. Bo skoro śie śmierć náwinie / iuż y pokutá upłynie / y wieczny ćie żywot minie.

Ioh. 9. 4.

4. Przypátrz śie sám w swey osobie / nie máſz nic trwáłego w tobie / pomyśl zá cżáſu o sobie.

1. Cor. 7. 31. 1. Ioh. 2. 15. 16. 17.

5. Swiát nie ma nic gruntownego/ prozno śie gárnieſz do niego/ z utrátą dobrá wiecznego.

Iſ. 55. 2.

6. Márna roſkoſz ćie záwiedźie / z Bogiem y z niebem rozwiedźie / á z pieklem/ y z cżártem zwiedźie.

7. Wierz mocno w Syná Bożego / á rządź śie náuką iego / doydźieſz żywotá wiecznego.

Ioh. 3. 36. It. 5. 24

8. Wyrzeć śie niepobożności/ ſátáná/ bledow/ y złości/ y márnych pożądliwości.

Tit. 2. 11. 12.

9. Smierć ják cień zá toba chodźi / y z tąd y z owąd záchodźi / nie wieſz ktoredy ugodźi.

Eccl. 9. Matth. 24. 42. 1. Thes. 5. 2. Iacob. 4 14.

10. Pátrz co śie z inſzymi dźieje / ják je záwiodły nádźieje / ják śie cżárt z ich zguby śmieje.

11. Jedni z nich skárby zbieráli/ w groſu ják w Bogu ufáli / o wieczne dobrá nie dbáli.

12. Drugim przeſzedł wiek w lubości / w grách/ wpijáństwie / w beſpieczności/ w mezoboyſtwie/ w nieczystości.

13. Inſze záś cześć unośiłá / inſze ich dźielność y śiłá/ niektore bystrość mamiłá.

14. Lecz nim śie świátu stáwili / nim śie ná nim rozgościli / duſze y niebá pozbyli.

Sap. 5 8. 15.

15. Chorobá bez wieści wpádłá / śmierć im ná gárdło usiádłá / á klámká łáski zápádłá.

16: Chćiał drugi wyznáć swe złości / chćiał rozdawáć máietności/ leż nie było z to możności.

17. Wſzystko śie nań złe zkupiło/ całe piekło obstąpiło / á pomocniká nie było.

*** 18. Obaczże śie iuż człowiecże/ nim ćie śmierć kosą podśiecże / á cżás rátunku ućiecże.

19. Błagay Bogá zgnie-

wánego/ wiárą sercá skrusonego/ y pełnieniem słowá jego. Pſ.28.6

*** 20. O Chryste Pánie nád Pány/ w miłosierdźiu nieprzebrány/ ráć zbáwić lud swoy wybrány: Amen. Is.118. 25. 29.

PIESN CCXXXIII.

Isa 38. od v. 11. do v. 21.

RZekłem ja człek utrapiony/ w ostátnich dniách rozdźielony/ poyde do grobu swojego/ widząc srogość dniá przyßłego.

2. Już swoich lat ostátecznych/ pozbáwionem bárzo wdźięcznych/ ludzka moc nie wydrże z tego/ kresu już zámierzonego.

3. Rzekłem w swym nedznym sercu sam/ Páná Bogá nie oglądam/ tu miedzy zgromádzonymi/ Jmie jego chwalącymi.

4. Już dáley zá swego wiekú/ nie oglądam tu człowieká/ w pokoju mießkájącego/ bom bliski dniá ostátniego.

5. Národ moy/ y me mießkánie/ nie długo ze mną zostánie/ jáko Pásterz budke swoje/ ták zostáwie ziemie moje.

6. Żywot moy ják u tkáczą nić/ prętko muśi rozerwan być/ bo y pierwßy moy początek/ znałem że był słáby wątek.

7 Jáko słomá gdy śie wznieyći/ wnet spłonie/ nie długo świeći/ ták náße dni dźiś y wczorá/ czekaja końcá wieczorá.

8. Chorobá ma ták byłá/ ják lew me kośći krußyłá/ od záránku k wieczorowi/ przybliżam śie ku końcowi.

9. By jáskolcze bede krzyczał/ bolesći moje wyliczał/ przyrownam śie gołebicy/ hukájąc w wielkiey teśknicy.

10. Widzęto śie ze mną toczy/ bárzo mi nádmdlały oczy/ wznoßąc je ku Pánu swemu/ bo mie gwałt ćiśnie ku temu.

11. Ach ktoż może ten ból zgoić? ráć go Pánie uspokoić/ by mie ták srodze nie palił/ ábych twoje Jmie chwalił.

12. Y coż już z tym dáliey rzec mam/ gdyż mi śmierć opowiedźiał Pan/ bede látá swe rozmyślał/ á śmierć sobie przypominał.

13. Y gdźież śie indźiey obroćić? by bolu swego ukroćić/ boć dußa ma jest w gorzkośći/ w strádu śmierći/ y w ćießkośći.

14. Pánie ći co tu mießkáją/ o tym wßytkim wiedźieć máją/ żeś mie był chorobą złożył/ y zdrowiem znowu nádárzył.

15. A ták mie moy Pánie obżyw/ áćem zá złość swą wiecey krzyw/ jednák w pokoju te gorzkość/ uskromniłá twoją możność.

16. Tyś sam wyrwał dußę moje/ wźiąwßy ją w opieke swoje/ áby márnie nie zginęłá/ leć by pierwße zdrowie wźiełá.

*** 17. Gdym śie ja tobie moy Pánie/ podał w twe opátrowánie/ á tobie gdym śie poruczył/ tyś me grzechy w tył zárzucił.

18. Żaż ćiebie grob chwalić bedźie? żaż ći śmierć czyni cześć wßedźię? zaż ćie wyznáją umárli/ co śie w otchłániách opárli?

19. W prawdźie twojey káżdy żywy/ wyzna ćie człek sprawiedliwy/ ták y ja ćiebie/ moy Pánie/ gdyż znam twoje zmiłowánie.

20. Atać to świeta nowiná/ przydźie od Oycá do Synú/ ábowiem jest bárzo wdźięczna/ świeta prawdá twojá wieczná.

*** 21. Pánie ty nas sam ráć zbáwić/ łáskę twoje nam objáwić/ á my zá ta łáskę tobie/ záczniem wdźięczne piosnki sobie.

22. Ku chwale Jmienia twego/ poki tu jedno náßego/ żywotá nám zstawáć bedźie/ gdyżeś ty Pan mocny wßedźie: Amen. Rom. 11. 36.

PIESN CCXXXIV.

O Smiertelni! o mizerni! coż sobie dumamy? Tu żadnego miásta swego/ pewnego nie mamy/ jutro

z tad preż.

Hebr. 13. 14.

2. Z obledniego świátá tego/ wymiść roskázuje/ Bog nád Bogi/ Sedźia srogi/ ná oblok wstepuje/ stawáć káże.

Jer. 51. 6. Apoc. 18. 4. Deut. 10. 17. Psalm. 7. 8. 12. 95. 96. 13. Rom. 14. 10. 12. 1. Cor. 5. 10.

3. Od wyższego do niższego/ káżdy sie ráchuje/ á summienie przewinienie wszelkie pokázuje/ z nich káżdemu.

4. Kto có czynił/ có przewinił/ ták bierze nagrode/ cnoty placą/ zbytki tracą/ y odludni szkode/ podeymuja.

2. Par. 19. 7. Act. 10 34.

5. Pełno płáczu już ná plácu/ zła myśl/ złe kochánie/ gry bespieczne/ skoki grzeczne/ stuczne spaczkowánie/ pełne trwogi.

6. Sedźia srogi w łáske drogi/ osób nie przyimuje/ pátrzy wiáry/ gárdzi dáry/ dekretem wáruje/ práwowieczným.

Marc. 13. 33. 37.

7. Wiec sie czuymy/ pokutuymy/ dekret poprzedzaymy/ grommy błędy/ cnoty wszędy/ z wiáry rozsiewaymy/ ná czesć Bożą.

Ezech. 18. 23. 31. 32.

***8. Pan káżdego/ czásu tego/ láskáwie strofuje/ niejednego człeká zlego/ ktory pokutuje/ nie odrzuca.

Sir. 5. 8. Luc. 16 2. Matth. 25. 30.

9. Coż sie zkradaß przeż odkładaß/ dzień poprawie dány/ złe ßáfuieß/ ni sie czuieß/ że bedzieß káráný/ o tezwłoki.

Luc. 16 24. 25. 26.

10. Gdy śmierć wstąpi sąd nástąpi/ radbys pokutował/ bogacz prosi/ oczy wznosi/ chcąc by go rátował/ ßczesny Lázárz.

Matth. 25. 11. 12. 13.

11. Już nieboże/ nie pomoże/ nikt z tych co ná gody/ záproßeni/ sa wpußczeni/ áni krople wody/ nie podádzą.

Gal. 6. 10.

***12. Pokiś duży/ pokić służy/

służy/ świát á grzech smákuje/ wzgárdź márnością/ brzydź sie złością/ niech ciáło uymuje/ bojaźń Boża.

Act. 14. 22. Cant. 1. 4.

13. Do rádości/ do wieczności/ do śliczného nie bá/ droga cnoty/ krzyżá wroty/ przedrzeć sie potrzebá/ wiernym Páńskim.

Joh. 12. 26. Apoc. 19. 1. 7.

*** 14. Kłáń Hetmáne/ Chryste Páne/ prowadź nas zá soba/ gdzie Anjeli/ sa weseli/ day nam mießkáć z toba/ w niebie wiecznym: Amen.

PIESN CCXXXV.

Nota Pieśni CXL.

Marc. 1 15 Matth. 13. 23 Joh. 3. 36.

Któby chciał swego zbáwienia/ záżyć bez trwog/ y wątpienia/ ma w Páná Chrystá wierzyć á czynić pokute świętą/ trzymáć wiáre raz przyjętą/ á świátu sie wymierzyć.

Is. 40. 7 1. Petr. 1. 24. 1. Joh. 2. 7.

1. Ioh 2. 16 It. 5. 19 Act. 14. 22. Luc. 6 25.

2. Y świátćiby rad zbáwion był/ áleby swych żadz nie rad zbył/ nie chce zá Pánem wyniść/ lubości płodzi z niewiárą/ áno nie lza żadna miárą/ z roskoßy ná roskoß iść.

Luc. 9. 23. It. 6, 25.

3. Ten co sie z Bogá urodził/ ktoby rad w niebie wiecznie żył/ musi krzyż swoy odnosić/ kto ná świecie żyje śmiele/ kto ma cieleśne wesele/ wieczny płácz musi znosić.

4. Dźiś człowiek czerstwy/ wesoły/ názájutrz martwy ná poły/ z czásem wßystko pominie/ właśnie ják zćięty kosą kwiát/ ták też y ten mizerny świát/ y z tym co w nim jest zginie.

5. Swiát nie dba o wieczne rzeczy/ swa dobrą myśl ma ná piecży/ pokí zdrowia dostawa/ je/ pije/ gra/ stroyno chodzi/ roskoß ná roskoß przywodzi/ áż do zbytkow ustawa.

Sap. 2. 6. 7. 8. 9 1. Cor. 15. 32. Luc. 12 19. It. 16. 19.

6. Lecz gdy nu śmierć źle potuby/ tozby chciał myślić o duby/ w ten czás prze Bog rozdawa/ toż Bożey czeka miłości/ ále dla przeßłych lekkości/ już go sąd dokonawa.

Hebr. 12. 17. 2. Mac. 9. 13.

7. Hárdość niewyrwie pyßnego/ ni pieniądze bogátego/ śmierći nie uydźie

Soph. 1 18. Eccl. 9. 2. 3.

Hebr. 9. 17. Matth. 16. 26.

głupi / choćby cały świát był złoty / á jeden miał te klenoty / śmierć ze wßystkiego złupi.

Eccl. 2. 16. 1. Cor. 7. 31. Matth. 7. 22. 23.

8. Nie pomoże dowćip / mądrość / uroda / jezyk / dostoyność / cześć świecka krotko słynie / kto tu spraw swych nie poprawi / z tąd śie bez wiary wyprawi / ná wieki wiekow zginie.

*** 9. Vchoway nas Chryste złego / á day náśladowáć tego / co nam sam przykázuješ / przywiedź nas w niebo zá sobą / byśmy tám mießkáli z tobą / kedy wiecznie krolujeß : Amen.

PIESN CCXXXVI.

Nota Pieśni CCXXXI.

Matth. 24. 12. Rom. 3. 10. 11. 12 1. Ioh. 2. 16. 1.. 5. 19

JAko ludźi ná tym świećie / ktorzy śie Bogá boją :/: Złości płodzą w swym żywoćie / o cnotę máło stoją ✠ W roskoßách záwße pływáją / ćiáło rozpustnie chowáją / po swey woli záwße chodzą / bez wstydu grzechy płodzą.

Ezech. 18. 23. 31. 32. Matth. 11. 28.

2. Aćz Pan wßystkich swoim słowem / mile do śiebie wołá :/: By śie kniemu náwroćili / ćáś słußny temu dawa ✠ Nie żąda śmierći żadnego / oczekawa ná grzeßnego / áby śie ze sin przećućił / złości swoje porzućił.

Rom. 13. 11. 1. Cor. 4. 1. 2. Cor. 5. 20.

3. Posyła też wierne sługi / Száfárże słowá swego :/: By káżdemu zwiástowáli / to co jest wola jego ✠ A yżby káżdey godźiny / kto usłyßy te nowiny / porzućił świeckie roskoßy / á rádźił o swey dußy.

Heb. 3. 7. 15.

Is. 53. 1. Rom. 10. 16. Ioh. 3. 19.

4. Jednák máło co przyimuja / ták łáskáwe poselstwo :/: Lekce wiec sobie ßácuja / to Páńskie dobrodźieystwo ✠ Nie są godźieni tey świátłości / zámiłowáli ćiemności / wolą tu świátu chwoli żyć / niż Pánu posłusni być.

2. Machab. 9. 13. Hebr. 12. 17.

5. Ale kiedy ku kresowi / już będźie przychodźiło :/: A śmierć u drzwi zakołáce / tám wiec nie bywa miło ✠ Tu Bogá o zdrowie prosi / oczy / rece kniemu wznosi / dopiero pokutę stroi / gdy dußa w gárdle stoi.

6. Sluby Bogu dźiwne zwłaßzą gdy śie kto zádłuży / á ćáś k temu nie służy.

Eccl. 9. 1. 11.

Ćyni / y wiele obiecuje :/: Ano go sumnienie trapi / y grzechy ukazuje ✠ On śie leká / on śie bozy / á ßatan / nim zewßąd trwoży / niźkąd pociechy nie miewa / zewßąd opußćon bywa.

7. Ciáło śie też grzeßne leká / sądu spráwiedliwego :/: Że ćießko Bogá gniewáło / nie ćyniąc woli jego ✠ Lekko ćáś láski ważyło / świátu z pilnośćią służyło / już widźi swe dokonánie / nie wie gdźie śie dostánie.

Luc: 16. 1. 2.

8. Złości tám dosyć bywa / dźiwnego nárzekánia :/: Z nikąd rády nie dostawa / pełno powątpiwánia ✠ Radby ćáś drogo zápłáćił / ktory tu márnie potráćił / po ßerokich drogách chodząc / bezbożny żywot wiodąc.

9. O ják tu wiec trudno bywa / z Pánem swym śie ráchować :/: Gdy rejestrá nie státeczne / trudno ich poprawować ✠ Abowiem przy tym ráchunku / dosyć wiec bywa frasunku / zwłaßzą gdy śie kto zádłuży / á ćáś k temu nie służy.

*** 10. Rádzeć poki ćáś miłości / byś spraw swych poprawował :/: Tego świáta / jego złości / byś śie pilnie warował ✠ Żywa wiáre Pánu choway / á záwżdy go oczekaway / áby ćie nalazł ćuynego / y w wierze gotowego.

Gal: 6, 10. Rom: 12, 2. Luc: 12 36. 37. 40.

11. Wiele śie ich omyliło / ktorzy ćáś odkładáli :/: Poprawe życia zwłoczyli / ßedźiwych lat czekáli ✠ Kwiát wieku ćártu oddáli / drożdże Bogu obiecáli / w tym im śmierć nie zfolgowáłá / ich myśli pomießáłá.

Luc: 12, 19. 20. Syr: 5, 8. 9.

*** 12. O jáko są ći ßczęśliwi / ktorzy w swojey młodości :/: W zakonie Páńskim śie ćwiczą / nie czekając stárości ✠ Ci ßczęśnie dniá ostátniego / uyrzą Zbáwićiełá swego / á przywitawßy go śmiele / wnidą z nim ná wesele.

Pſ: 1, 1. Is: 119, 1. 9. Thren. 3, 27. Matth: 25, 21. 23. 34.

13. Nie chćieyże śie żaden dawáć / w służbe świátu złośnemu :/: Boć służbe

1. Ioh: 2, 16. Rom: 6, 21. Is: 12, 2

nie dobrze płáci / służebnikowi swemu ✻ Obłudnie swoie miłuje / do czásu tylko folguje / kto śie z nim práwie pobráci / wieczne dobrá potráci.

Joh. 14. 24. Apoc. 2. 10.

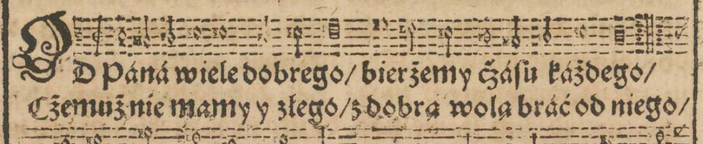
*** 14. Káżdy ktory Páná swego / chce uprzyjmie miłowáć :/: Musi mu czásu wßelkiego / wiáre swoie záchowáć ✻ Acz z tego świát jáwnie ßydźi / bo śie y tákimi brzydźi / ále śie tego nic nie boy / przy Pánie swym cále stoy.

1. Petr. 4. 3. 4. Matth. 10. 28.

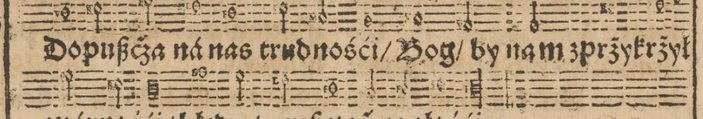
Psal. 51 12. 13. 14.

*** 15. Prośmyż już wßyscy nabożnym / sercem Páná swojego :/: By on nas raczył posilić / mocą Duchá świętego ✻ Day Chryste byśmy wzgárdźili / świát / á tobie doslużyli / rácz nas do nieśmiertelności / pojąc z ziemskich trudności: Amen.

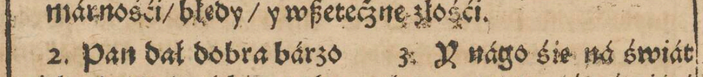
PIESN CCXXXVII.

DO Páná wiele dobrego / bierzemy czásu káżdego / Czemuż nie mamy y złego / z dobrą wolą brác od niego /

Dopußcza ná nas trudności / Bog / by nam z przykrzył

márności / błędy / y wßeteczne złości.

Iob. 1. 21. Iac. 1. 17.

2. Pan dał dobra bárzo wiele / Pan odbiera gdy chce śmiele :/: Ku swey myśli wßytko czyni / nikt go słußnie nie obwini ✻ PAn w spráwách nie ogárniony / niechay będźie pochwalony / ná ßerokie świátá strony.

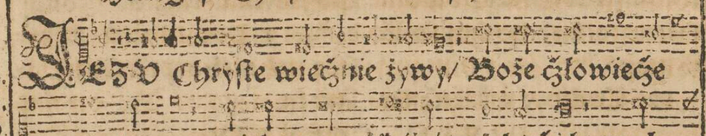
Iob. 1. 21. 1. Tim. 6. 7. Soph. 1. 18. Num. 27. 16. Eccl. 12 7. Ps. 31. 2 It. 73. 28.

3. Y nágo śie ná świát rodze / y nago záś z świátá zchodze :/: Ni złoto / ni kámień drogi / nie ublaga śmierći srogiey ✻ PAn co dał duchá niech będźie / ma nádźiejá tu y wßędźie / z tey mie drogi nikt nię zwiedźie: Amen.

PIESN

PIESN CCXXXVIII.

Herr Jesu Christ war Mensch vnd Gott.

Is. 7. 14. Is. 9. 6. Rom. 9. 5. Isa. 53 10. 12 Rom. 4 25. Is. 5. 10.

JEZV Chryście wiecznie żywy / Boże człowiecze prawdziwy / tyś by twoy Ociec przebaczył / mych win krzyż zá nie nieść raczył.

2. Proße cie dla śmierći twojey / bądź miłośćiw dußy moiey / kiedy zła chwilá przypadnie / gdy mie gwalt śmierći opadnie.

3. Gdy zaydźie moy wzrok słuch / mowá / á ná powal legnie głowá / gdy mi mych wrodzonych mocy / ni ludzkich stánie pomocy.

4. Gdy serce moie ztrętwieje / gdy wßystkie z pełzną nadźieje / przybądź Jezu / Jezu rátá / poday ręki / prowádź z świátá.

Apoc. 22. 20

5. Vkroć mak / ulżyi cießkości / śmierći uymij surowości / odpadź precz czártá sprosnego / przyday Anjołá świętego.

Luc. 16 22.

6. Gdy śie duch z ciálem rozstánie / rácz go wziąć w ręce swe Pánie / ciału záś po czesnym boju / day wytchnąć w ziemnym pokoju.

Act. 7 59. Is. 57. 2.

7. Potym ná sąd wzbudź ßcześliwie / mey spráwie stáw śie życzliwie / á przepomniawßy wßech złości / wzday mi z láski wieczne włości.

Ioh. 5. 24. 28. 29. Ioh. 6. 44.

8. Bo to mam zá prawde istá / coś rzekł z przysięga dwoista / Amen / Amen kto w mie wierzy / tákiego grob nie udzierzy.

9. Lecz przez ciásne śmierći wrotá / już przestąpił do żywotá / á ja dniá ostátecznego / wzbudze z prochu ciało jego.

10. Gdziem já jest chcę áby byli / ći co mi wiernie służyli / á żeby z mojey sławności / wieczne żerpali rádości.

Ioh. 12. 26. Is. 14. 3 Is. 17. 24.

*** 11. O Pánie zátárßy długi /

Ps. 51. 3 11.

długi/ bądź łáskaw ná nas
swe sługi/trzymay słowo/á
wiernego/doday nam sercá
do niego.

12. Trudney ostátecżney
chwile/ przypilnuy nas w
Boskiey śile/rácz do zgonu
o nas rádźić/ rácz szczę-
śnie w niebo przesádźić:
Amen.

PIESN CCXXXIX.

Hebr. 9. 27. 1. Petr. 1. 24.

MYśl człowiecże záwżdy/ yż musi umrzeć káżdy/

á yż ják zimie kwiát/ ták też pomija ten świát.

Iob. 14. 1. 2. Psalm. 90. 10.

2. Ná nim smutku wiele/ á kroćiuchne wesele/ co dźień/to roboty/ żale/ bole/ kłopoty.

3. A z tego wszystkiego/ procz domku drzewiánego/ nie dádzą żadnemu/ bá y to nie káżdemu.

Eccl. 1. 14. Ir. 9. 12 Marc. 13. 33. 35.

4. O świecie obłudny/ toć twoy zwyczay nie cudny/ przed tym nie powiádaß/ gdy służbe wypowiádaß.

5. Nikt tego nie zgádnie/ gdy zła chwilá przypádnie/ czy we dnie/ czy w nocy/ á świát nie da pomocy.

Rom. 6. 13. Ir. 12. 2

*** 6. W niebespieczney dobie/ pomyśl káżdy o sobie/ świátá odbywaymy/ do Bogá przystawaymy.

Ps. 5, 12 Ir. 16. 11. Ir. 36. 10. Ps. 37. 25. 26 Rom. 11. 36. Matth. 6. 20.

7. W niebie byt bespieczny/ w Bogu zdrowia zdroy wieczny/ w Bogu ray rádości/ y wszystkie szczęśliwości.

*** 8. Boże wszechmogący/ w niebiesiech krolujący/ day bysmyć służyli/ y wiecznie z tobą byli: Amen.

PIESN CCXL.

Hertzlich thut mich verlangen.

Phil. 1. 23. Iob. 14. 1. 2.

SErdecznie oczekawam/ zgonu szczęśliwego/
A widząc odmienny stan żywotá ziemskiego/

Już

Już rozwiązánia prágnę/ przyjdź o Jezu świety!

Apoc. 22. 17. 20.

przyjdź rychliey! już mi ten świát/ nie żądzien przeklety.

1 Pet. 1. 18. 19 Rom. 8. 35. 3 1. Cor. 15. 54. 55. 57.

2. A iżeż mie odkupił nádrożßą krwią swoją :/: Mekà twá y droga śmierć jest ućiecha moja/ * Niśie ja śmierći boje/ ni grobu ciemnego/ gdyż wiem żeś jest zwyćiezca piekłá ogromnego.

Sir. 41 1. 2

3. Choć tego świátá synom/ byt czesny smákuje :/: A śmierć bezmierne trwogi w sercách ich spráwuje * Przećieć ja śie nie lękam śmierć jest zyskiem moim/ bo śie naświetßy JEzu/ znam być Pánem swoim.

Phil. 1. 21. Ioh. 20. 28.

4. Ciáłoć wprawdźie robacy me wniweć obrocą :/: Ludzie wßyscy odemnie/ oczy swe odwroca. * Ale ty mnie záś wzbudziß Pánskim głosem swoim/ y okażeß moc wielką sam nád prochem twoim.

Iob. 19. 25. 26. 27. 1. Thes. 4. 16. 17. Phil. 3. 21.

5. A choć mi też świát mowi/ zostań ze mną dłuży :/: Vkázuiąc roskoßy swoje/ ktorym służy * Prze-

Eccl. 1. 2. 14.

ćieć ja o to nie dbam/ gdyż w stałości swojey/ ná tym mizernym świecie/ nic trwále nie stoi.

6. Choć śie też z przyjaćioły/ rozstáne milymi :/: Wßákoß śie w niebie uyrzeć/ mocno tuße/ z nimi. * Ja wprzod odeyde/ oni zá mną pewnie poyda/ y nie bieskich rádości/ trwáiąc w wierze/ doyda.

2. Sam. 12. 23. Joh. 5. 24.

7. A jesli też zostáną/ drobne dźiatki moje :/: W poruße w mym sercu/ frásowliwe boje * Vsam tobie moy JEzu/ że ich nie opuściß/ áni z swojey opieki onych wiecznie spuściß.

Psalm. 27. 10. Isa. 49. 15. Jerem. 49. 11. Ps. 37. 28.

8. Coż śie tedy troßczećie sierotki ubogie :/: Wyćiągnieć do was z niebá Pan rece swe drogie * Wßák on krućzetá młode/ gdy ich odlátuje/ Oćiec/ Mátká/ z łáski swey dźiwnie opátruje.

Psalm. 147. 9. Luc. 12. 24.

9. Przeto/ żegnay was

Boże/

Ecel. 12. 13. Sir. 7. 40. Is. 38. 23.

Bożе/ namileyßy moy :/: A namniey śie nie śmeććie/ proße / z śmierći moiey * Bogá śie mocno boyćie, ná śmierć pámiętáiąc/co mi nie dźiś/ to was jutro / potka/ wiernie znáiąc.

Luc. 16. 22.

10. A ty ó świety JEZV! Páńskie oko twoie :/: Ráć już teraz obroćić ná stworzenie swoie * Przez Anioły twe świete przeniesz z śmiertelności/ tego ktory w ćie wierzy/ do wieczney rádości.

11. Nie day ábym odstąpił/ moy JEzu od ćiebie:/: Miáre moie umacniay / przyimi mie do śiebie * Pomoż ábym śie dostał do twey chwały wieczney / gdźieś dla swych wiernych pálac/ zbudował bespieczny.

Luc. 17. 5. Ioh. 14. 3. Luc. 22. 29.

*** 12. Amen już záśpiewayćie/ Pánu chwałe dáiąc :/: A jego świętym słowom potężnie ufáiąc * O Pánie wysłuchay nas / bóś ty náßym Pánem/ y w żywoćie y w śmierći/ ráć być przy nas: Amen.

Rom. 14. 8.

PIESN CCXLI.

Ich hab mein Sach Gott heim gestele.

Ps 43. 1 it. 55. 23. it. 37. 5. 1. Petr. 5. 7. Rom. 14. 8.

BOgum oddał spráwe moie/ niech wykona wolą swoie/ żyć/ lub umrzeć/ káżeß Pánie/ niech śie stánie/ twoiá wolá/ twoie zdánie.

Matth. 6. 10. It 8. 2. 2. Sam. 15. 26. Epheſ. 1. 11.

Iac. 4. 15. Matth. 10. 29

2. Godźiná/ czás moy gdy Bog chce/ kresu mu zámierzáć nie chcę/ On y włosow moich śnádnie / liczbe zgádnie / gdy nie chce żaden nie spádne.

2. Tim 4. 7 Phil. 1. 29. 30. Ps. 8. 5. Gen. 2. 7 It. 3 19 Iob. 1. 21.

Psalm. 90. 10. Iob. 14. 1. 2.

3. Tu nic nie máß proć żałości / utrapienia / doległości / czás życiá náßego máły / y nie stały/ á w bóiu trawienny cały.

1. Tim. 6. 7.

4. Coż jest człowiek ? ziemie bryłá / nágim go mátká zrodźiłá/żadnych bogactw nie przywodźi / gdy śie rodźi / nic nie bierze/ gdy z tąd zchodźi.

Soph. 1. 18. Eccl. 2. 16. Sap. 16. 9. 12, 13 Rom. 5. 12. Hebr. 9 27. Sir. 38 23. Isai. 40. 6. 7. 1. Petr. 1. 24. Eccl. 9. 5. 6. It. 2. 16 Ps. 9. 7. Ps. 39. 5. 6. 7. 12. Sir. 14. 18. 19. Rom. 5. 12. It. 6. 23 Hebr. 9 27. Iob. 14. 1. 2. 5. Ps 80. 6 Phil. 1. 21.

5. Nie pomoga skárby/ zbiory/ náuká/ pychá/ honory/ ná śmierć nie urosło źiele/choć go wiele/ kto żyw w śmiertelnym jest ćiele.

6. Dźiś zdrowiśmy z káżdey miáry / jutro nas kłáda ná máry/dźiś jáko roża kwitniemy/ wnet wiednieiemy/ żywot ten śmiercią kończymy.

7. Jedne po drugich wynoßa/z myśli/ z oczu náßych znoßa/świát zápomni ják stárego / ták młodego/ y woßelkie/ godności jego.

8. O Pánie/ niech rozmyślamy/ yż wnet pomrzeć woßyscy mamy/ tu nie máß mieysca trwálego / śmierć káżdego/bierze/prostaká/ mądrego.

9. Grzech náß / grzech náß Boże żywy / w śmierć nas wprawił nießczęśliwy/ ktora nikim nie brákuje/ woßech záymuje/ ni godności upátruje.

10. Krotkie dni mego mießkánia / dźienny moy chleb łzy y tkánia/ gdy Bog káże skończyć látá / poydę z świátá/ umrzeć mi zyść/ nie utrátá.

Ioh. 3. 16. Rom. 4. 25. It: 5, 6 10. It. 8. 32 1. Ioh. 4. 9. 10. Rom. 4. 25. 1. Cor. 15. 3. 4. 55.

11. A lubo śie grzech moy sroży/ sumnienia jednák nie strwoży / gdyż wiem że Bog Syná swego/ naimilßego/dał ná śmierć zá mnie grzeßnego.

Rom. 14. 8. Phil. 1. 20. 21.

12. JEzus Chrystus / Pan jedyny / umárł zá me woßytkie winy / y wstał zmartwych mnie nedznemu/ ku dobremu / odjął moc piekłu strászemu.

13. Jemu żyie y umieram / nim śie y w swey śmierći wspieram / w żyćiu/ w śmierći/ iestem jego: On sam mego/ przyczyna ßczęśćia wiecznego.

1. Thes. 4. 13. do końca.

14. To pociechámi á w káżdy / czás krzyżá y śmietku zawżdy/pewienem/dniá ostátniego/że mię z mego/ grobu wzbudźi podźiemnego.

Psalm. 34. 21.

15. Bog moy/ z ßczerey swey litości / strzeże woßystkich moich kości/ by káżda z mojego ciáłá/wielka/máłá/bez zguby w cále zostáłá.

1. Cor. 13. 12. 1. Ioh. 3. 2.

16. Vyrze/ jestem pewien tego / twarz w

twarz Bogá mojego/ w dney niebieskiey radości/ y w wieczności: Bogu cześć ná wysokości.

Luc. 2. 14.

*** 17. O Synu Boży ukochány/ ktoryś zá nas ćierpiał rány/ mocą twey świętey zasługi/ zniosszy długi/

Is. 53. 5. 1. Petr. 2. 24. 1. Tim. 2. 6.

przyimy w obronę swe sługi.

Ps. 28. 9

18. Amen/ Amen/ świety Pánie/ zdarz nam szczęśliwe skonánie/ dáćiey nas wszystkich w niebie stáwić/ bym ćie sławić/ wiecznie mogli: Rácz nas zbawić Amen.

PIESN CCXLII.

HErr JEsu Christ ich weiß gar wol.

JEZV/ wiem że umrzeć muße/ leć kiedy śie to stánie/ Jáko przydzie oddáć duße/ ná czym mie śmierć zá/ stánie/ Nie wie mdłość ciáłá ludzkiego: bo to rzády sądu twego/ sam wieß zgon wieku mego.

Hebr. 9. 27. Eccl. 9. 12. Iob. 14. 2. 5. Act. 1. 7

2. Ale to wiem/ coć też Pánie/ wiádomo/ że mam z twego :/: Dáru serdeczne ufánie/ w tobie/ że ćie sámego ✣ Znam tym co w swey niewinności/ utopiwszy świátá złości/ wzniosł nas ná wysokości.

Psalm. 28. 7. Mich. 7 19. 1. Ioh. 1. 7. Hebr. 1. 3.

3. Ná to Jezusá drogiego/ proße o upewnienie :/: Że mi z miłosierdzia swego/ da spokoyne sumnienie ✣ Coby wychodząca z ciáłá/ dußá/ te otuche miáłá/

2. Tim. 4. 7.

że wiáry dotrzymáłá.

4. To dawßy/ łáski pieczęćią/ ztwirdź sobie oddánego :/: Że wytrwam z dobrą pámięćią/ áż do tchu ostátniego ✣ Bądź w domu/ w polu/ w oborze/ pogáśną mi cześne zorze/ wystaw mie w świetych Zborze.

Psalm. 68. 29. 2. Thes. 3. 3.

5. Vrwieli mie też okrutny/ żołnierz/ lub zwierz porázi :/: Lubo potok porwie chutny/ lub powietrze

zárázi

Hebr. 4 16. 1. Pet. 5. 6.

zárázi ✣ Boże moy w nágley potrzebie/ jákom zdrow uprosił ćiebie/ ták mie przygárń do śiebie.

6. Niech mi nie wádzą krewkości/ y grzeßne przemowienia :/: Jeśli przypádną we mdłości/ y członków obnażenia ✣ Oto nie karz sługi swego/ co śie zrozumu głupiego/ pržyda nie zupełnego.

2. Cor. 12. 9.

7. Owßem dokaż w mey niemocy/ swey Boskiey wßechmocności :/: A dodawßy mi pomocy/ użyćz umiejętności ✣ Że z bliznim stánawßy sformie/ dom rozpráwiwßy przystoynie/ záśnę w tobie spokoynie.

*** 8. Kiedy ráczyß/ już też Pánie/ czyń ze mną co chceß sobie :/: Nie opisuiąc/ stránie/ o sobie/ wzdawam tobie ✣ Wola twa/ y słowo twoje/ jedyne práwidło moje/ w tobie wßech pociech zdroje.

2. Sam. 15. 26. Ephes. 1. 11. 1. Pet. 5. 7. Psalm. 36. 10.

9. Do wieczney chwały żywotá/ krwią Páńską otworzone :/: Z łáski Bożey widze wrotá/ już widze odłożone ✣ Korony nieśmiertelności/ już w twey Jezu dostoyności/ ide w niebieskie włości: Amen.

Apoc. 1. 5. Is. 5. 9.

PIESN CCXLIII.

Taż Nota.

Wenn mein Stündlein vor handen ist.

NAćiężßey godziny mojey/ w dzień tchnienia ostátniego:/: Jezu poday ręki swojey/ przypilnuy sługi twego ✣ Vkaż mi wesołe lice/ dußę bierz do swey práwice/ w tey są roskoßy zdroje.

Act. 7. 59. Psalm. 36. 10. Modlitwá Manass.

2. Grzechy mi idą ná ocży/ wietße niż piasek morski :/: Y złe mie sumnienie tłoczy/ lecz ufam w łáscę Boskiey ✣ Że twoje nadrożße rány/ piekielne ztárły tyrány/ toć są triumfy moje.

1 Cor. 15. 55

3. Jem członkiem ciáłá twojego/ to me serdeczne gody :/: Pod czas ßtychu śmiertelnego/ w twym bo-

Ephes. 5. 30. 1. Ioh. 1. 2.

ku me ochłody ✣ Jam ni żyw/ ni umre sobie/ lecz żyje y umre tobie / twoją śmierć moy zysk wieczny.

Rom. 14. 8. Phil. 1. 21.

4. A yżeś wstał dniá trzećiego / mnie też grob nie udzierży:/:Żywot zmartwychwstánia twego/ káżdy ma co w cie wierzy ✣ A gdźieś ty jest pewnie bede/

1. Cor. 15 4. 20. 22. Ioh. 11. 25. 26. It. 12. 26. Luc. 22 29. 30.

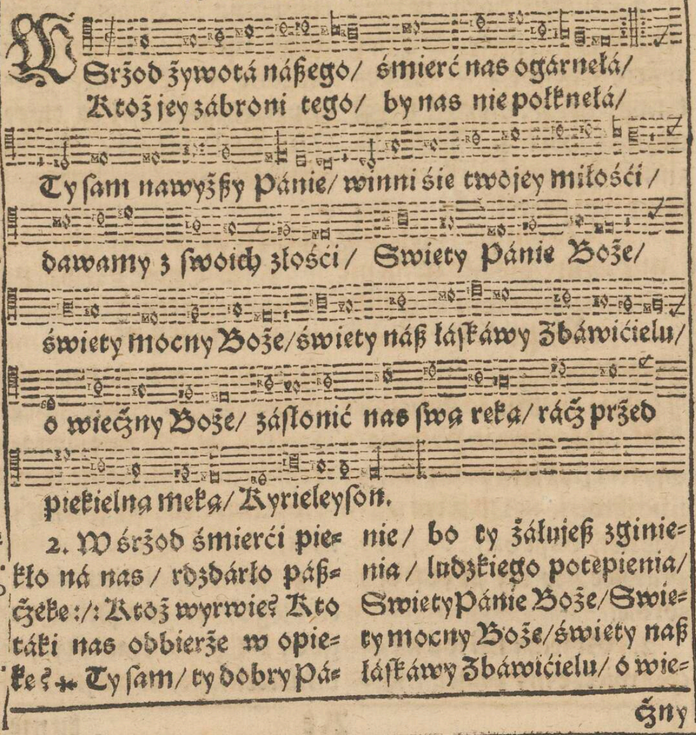
w twey wieczney chwale záśiede/ ná to ide wesoło.

Act. 7. 59. Sap. 3 1. Joh. 5. 28. 29.

5. Jde do Páná mojego/ zćiagnawszy rece obie :/: A wdzięcznie ná łonie jego/ dusza ma wytchnie sobie ✣ Procz Jezusá żaden z ludźi / z grobu ćiał ludzkich nie wzbudźi/ z nim wnide do rádości: Amen.

PIESN CCXLIV.

Mitten wir im leben sind.

Ps. 102. 25. Isa. 38. 10. 20. Dan. 9. 5 Ps. 51. 3. 5. Apoc. 4 8.

Hebr. 2 14. 15. Ioh. 10 28. Ezech. 18. 32.

2. W srzod śmierći piekło ná nas / rozdárło páßczebe :/: Ktoż wyrwie? Ktoták nas odbierze w opieke? ✣ Ty sam/ ty dobry Pánie / bo ty żálujeß zginienia / ludzkiego potępienia/ Swiety Pánie Boże/Swiety mocny Boże/świety naß láskáwy Zbáwićielu/ o wieczny

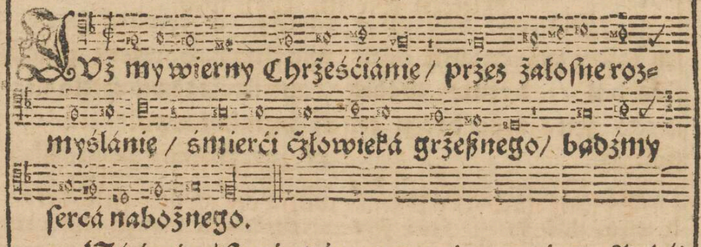
Rom. 5. 18. It. 6. 23

1. Ioh. 1. 7.

czny Boże / zástonić nas swą reką / rácz / przed piekielną meką/ Kyrieleyson. ✣ 3. W srzod piekłá gorącego/ nas grzechy zápedźiły :/: Gdźie jáko zbieżeć z tego / jakoż zmoc jich śiły? ✣ W twey mocy Pánie Jezu/ Potokiem boku twego / grzech zgładzon do jednego / Swiety Pánie Boże/świety mocny Boże/ Swiety náß láskáwy Zbáwićielu/ o wieczny Boże/ niech ßczęśny w práwey wierze / koniec żywot naß bierze/ Kyrieleyson. Amen.

PRZY POGRZEBIE.

PIESN CCXLV.

Sir. 7. 40. It. 14. 12. 1. Ioh. 2. 17. It. 5. 19

2. Ná śmierć swoje pámietaymy/świátu temu nie ufaymy/ bo nie máß w nim nic pewnego/ omylić iśćie káżdego.

3: Widźimy to dobrze sámi/ jáko świát poczyna z námi/ yż gdy nam wiecey folguje doły grzebie / á nas pśuje.

4. Długie zdrowie ábiecuiąc/ dobrey myśli nic nie pśuiąc/ z pámięći nam śmierć wywodźi / czym nam wiec nawiecey ßkodźi.

Sir. 7. 40.

5. Bo gdy byśmy pámietáli/ ná ten czás żywotá máły / bylby káżdy z nas skromnieyßy/ ná wßystkie sprawy báczniejßy.

Gal. 5. 17.

6. Nie służyłby świátu temu / áni też ciału swojemu/ ktore od Bogá odwodźi / wßelkiego co zá nim chodźi.

Matth. 24. 35. 42. 44.

7. Gdyż tedy nic pewnieyßego/ nád słowo Páná náßego / czuymyß á bądź my

my gotowi/á ták nas świát nie ułowi.

8. Bowiem do nas ták mowi Pan / słowem ćiągnąc do śiebie sam / byśmy bespieczni nie byli/ nie wiedząc o żadney chwili. Rom. 14. 12.

9. W ktorey do nas pośle swego / śmierć posłá bárzo strášnego / żeby ják kogo zastálá / ná on świát wyprawowálá. Deut 6 3. 14.

10. Dla tego nas upominał/ y przykazánie nam swe dał / byśmy wedle niego żyli / inśe drogi opuścili. 1. Thes. 5. 6. 16. 17. 18. Rom. 6 13. 22.

*** 11. Nie máśći czásu żádnego/ nád drugi czás godnieyszego/ záwżdy mamy Bogu służyć / nigdy śie w grzechy nie dłużyć. Luc. 21 34. 35. Eph. 5. 18. Prov. 23. 29.

12. Záwżdy mamy trzeźwimi być/ skromnie/ czuynie y miernie żyć/ bo obżárstwo záwśe płodzi/ wśystkie złości z śiebie rodzi.

13. Jeden dzień tedy drugiego / nie ma nic w sobie lepszego/ záwżdy śmierć zá nami chodzi/ kto wie w ktorego ugodzi. Hebr. 9. 27. Eccl. 9. 12.

14. A ták ná to pámiętaymy/ á żywotá popráwiaymy / bowiem grzech srogo karże Pan/ czego znáki częste dał nam. Rom. 5 12. It. 6. Deut. 28. 15. &c.

*** 15. Pánie Chryste Zbáwićielu/ drogi náś Odkupićielu/ráczże nas grześne wspomogáć/ po śmierći day z sobą mieszkáć: Amen.

PIESN CCXLVI.

Taż Nota.

Nu last vns den Leib begraben.

1. Thes. 4. 14. 16. 2. Cor. 5. 10.

ODdaymyś to ćiało ziemi/ á w tym nam niey nie wątpijmy/ że w sądny dzień zmartwychwstánie/ przed Tron twoy Jezusie Pánie.

Gen. 3. 19.

2. To ćiáło z ziemie stworzone/ w siemie będzie obrocone / y záś przed sąd Eccl. 12 7. 1. Cor. 15. 51. Sap. 3. 1 1. Joh. 1 7. 9. cále wstánie / ná Anjelskie záwołánie.

3. Duch iego w niebie przebywá / w łásce Páńskiey odpoczywa / ktory przez Synà swoiego / oczyścił Bog z grzechu wśego.

Apoc. 14. 12. 13.

4. Już wźiely dobre skończenie/ troski jego y trapienie / wśystko zárázem ustáło/ co człowieczeństwo ćierpiáło.

Matth. 11. 29. Ioh. 11 25. 26.

5. Odnośił járzmo włożone / od Páná Chrystá zrżądzone / á choć umárł jednák żywie / w żywoćie lepszym prawdźiwie.

Eccl. 12 7. 1. Thes. 4. 13. 1. Cor. 6. 14. It. 15. 53. 54.

6. Żywie duch u Páná swego / ćiáło śpi do dniá sądnego/ tám moca Boska wzbudzone / będzie dźiwnie ośláchćione.

7. Tu żyło w wielkiey trudności/ tám záś dostąpi rádości / jáśnieć śie ják słońce będzie/ skoro Pan ná sąd przybędzie. Matth. 13. 43.

8. Niechże odpoczywa w ziemi/ my do swych domow poydziemy / pilnie o tym myśląc káżdy/ by był pogotowiu záwżdy. Is. 57. 2 Marc. 13. 33. 35. 37.

9. Bo nád to nic pewnieyszego/ że śmierć potka z nas káżdego/ ten dług wśyscy zápłácimy / ktorzy śie ná świát rodzimy. Iob. 14. 1. 2, Hebr. 9 27.

*** 10. Wspomożże nas Chryste Pánie/ á dáy dobre dokonánie / ktoryś nas krwią swą wybáwił/ byś nam żywot wieczny spráwił. 1. Petr. 1. 18. 19

11. Wyrwi nas z szátánskiey śiły/ byśmy w chwale twoiey żyli / z toba nászym miłym Pánem: Rzeczmyś wśyscy ná to/ Amen.

PIESN CCXLVII.

Taż Nota.

1. Cor. 15. 37. 42.

W Boży grunt ziarnko rzucamy/ á nabożnie záśpiewamy/ o nádźiejey wesołego / zmartwychwstánia powszechnego. 15. 43. 53. 54.

Gen. 3. 19. It. 2. 7. 1. Cor.

2. Z ziemie pośły ludzkie ciáłá/ w ktore dech Bożą moc wlálá/ śmiertelne do ziemie idą / lecz záś nie śmiertelne wznidą.

3. To co dźiś w skázie we mdłości/ co śiejem w niepoczestości / powstánie ostátniey chwile/ w czerstwości/ w slawie y śile.

4. Toż własnie ktore chowamy/ jáśne ciáło oglądamy/ Ioh. 5. 28. 29.

Iob. 19. 26. 1. Thes. 4. 16. 18

damy / ná przyśćie Synà Bożego / ná głos Archánioła jego.

5. Cießmy śie tákimi słowy / á káżdy z nas bądź gotowy / ná śmierć y sąd ostáteczny; Zdarz to Jezu Boże wieczny: Amen.

PIESN CCXLVIII.

Nota Pieśni LXVIII.

Hört auff mit weinen vnd klagen.

Deut. 14. 1. Syr. 22. 12. Ioh. 5. 24. Ioh. 11. 11. 1. Thes. 4. 13. Iob. 19. 26. Philip. 3. 21. Isa. 26. 19. Ezech. 37. 5. 6. &c. Dan. 12 2. Joh. 5. 28. Apoc. 20. 12. Psalm. 34. 21. 1. Thes 4. 17.

PRzeć żałośne nárzekánie / ustań śmętne porzewniánie / iuż nie płáćmy umárłego / bo doszedł ßczęścia wiecznego.

2. Gdyż y mármory ćiosáne / y nagrobki złotemláne / służą ku temu celowi / áby mieyscem były śnowi.

3. To ćiáło twárdo zmorżone / w rozum w pámięć obnażone / w pretce da Bog záś w gromádę / smyślow swych przywoła rádę.

4. Przyidzie záś ten czás ktorego / każda kość do stánu swego / nástąpi / dom przyimie ćiáłá / w ktorym dußá mießkáć miáłá.

5. Choć już trup w proch obrocony / choć już y proch wßćżat strawiony / znaydźie śie wßystko bez zwłoki / toż ćiáło poydźie w obłoki.

6. Ják źiárno w rolą wrżucone / ostrą źimą umorżone / ná wiośne wesoło wschodźi / w piękney trawie kłosy rodźi. Joh. 12. 24. 1. Cor. 15. 3. 42.

*** 7. Odbierż źiemio coć śie dáśe / nieśmiertelne urodzáje / powierzámy śie twey pieczy / cząstki náturą człowieczy.

8. Tu mießkánie dußá miáłá / co śie tchnieniem Bożym stáłá / w tymże Duch Jezusow ćiele / dárow przechowywał wiele. Gen. 2. 7. Kázn. 12. 17. Rom. 8. 9.

9. Bierż skład ziemio Boży tego / cząść śie upomni swego / bo nie da gnić wiecznie swemu / obrázowi kochánemu. Ioh. 5. 28. 29.

10. Gdy wiernych nádzieje zjáwi / gdy śie Chrystus ná sąd stáwi / toż własnie ktoreć śie dáło / wrocißwieczney sławie ćiáło. Iob. 19. 26. Phil. 3. 21.

PIESN CCXLIX.

Mit fried vnd frewd ich fahr dahin.

Ioh. 5. 24. It. 3. 36 2. Tim. 4. 7. 8. Apoc. 14. 13.

IDe w wesołym sumnieniu / do Páná mego / upewniony o zbáwieniu / słowem iego / już dokonawßy boju / śiede sobie w pokoiu.

1. Cor. 15. 57 Rom. 6. 23.

2. To mi Syn Bogá żywego / Pan Jezus spráwił / w ktorym z miłośierdźia swego / Bog mi stáwił / nád śmiercią triumf bespieczny / y skarb żywotá wieczny.

Matth. 28. 19. 20.

3. Ják do chorągwie do niego / Bog miłośierny / zbiera wybrana swojego / narod wierny / przez mándat słowá wiecznego / ná cáły krąg brzmiącego. Is 49. 6 Ezech. 39. 21.

4. JEzu narodow pogáńskich / wieczna świátłośći / sławo włości Izráelskich / ma rádośći / już gdy chceß bierz do śiebie / day być co rychliey w niebie: Amen.

O SADNYM DNIU.

PIESN CCL.

Nota Pieśni LV. Albo CLVIII.

1 Ioh. 5. 20. Apoc. 17. 19. Act. 10. 42. 43. Matth. 24. 36. It. 25. 31. Luc. 21 25.

JEzus Chrystus wiecznie żywy / przyidzie Krol y Bog prawdziwy / ná sąd umárłych y żywych / według pism świętych prawdziwych.

2. Dniá przyśćia swego utáił / lecz znáki pewne zostáwił / ná jásnym niebieskim słońcu / ná gwiazdách y ná mieśiącu.

3. Ná morzu wałow ßumstrogi / miedzy ludźmi ućisk trwogi / Antychrystusá zjáwienie / Ewangeliey wznowienie.

4. Gdy śie począt wiernych zpełni / á złość złych miáre wypełni / záraz Archánielskie głosy / ru-

2. Thes. 2. 3. Matth. 24. 14. Apoc. 14. 6. Matth. 24. 31. It. 25. 31 32.

ßa ziemią y niebiosy.

1. Cor 15. 51 52.

5. Rußa śie woyská Anjelskie / y wßytkie śiły nie bieskie / żywi beda przemienieni / á záś umárli wskrzeßeni.

Pſ. 67 3. 4. 5. 2. Petr. 3. 10 13.

6. Przed twarzą Bogá wielkiego / ogień y zbroyny twor jego / wßytkie żywioły przepławi / niebo / ziemie nowe stáwi.

Matth. 25. 31.

7. A sam Krol ná Trybunale / uśiędzie w zupełney chwale / nie uleknie śie nikogo / niezbożnym śie stáwi srogo.

2. Cor. 5. 10.

8. Do spráwy beda przyzwáni / y zli y dobrzy poddáni / aby rachunek czynili / z tego / co w ćiele robili.

Hebr. 1 3. Rom. 2 16. 1. Cor. 4. 5.

9. Tam słońce Boskiey jásności / y tayne zjáwi ćiemności / znáczne beda dobrych sprawy / widne niezbożnych zábáwy.

Matth. 25. 34. 41. 46.

10. A według spraw nie watpliwy / da dekret Krol sprawiedliwy / dobrych do nieba ukaże / złego w meki wieczne skaże.

It. 25. 0. 13. It. 26. 41.

***11. My ktorzy temu wierzymy / bądźmyß w modlitwách czułymi / zábiegaymy idącemu / na sąd / Krolowi świętemu.

Luc. 21 36.

**12. JEzu miey nas ná swey pieczy / uchoway nas straßnych rzeczy / day stánąć godnie przed toba / day wnisć do niebá zá sobą: Amen.

PIESN CCLI.

Nota Pieśni XXIX.

Psalm. 96. 13.

KRolu niebieski / my lud Chrześciański / z serc do ćiebie wołamy / á ty ráczy śie zmiłować nad námi.

3. A gdy śie zjáwiß / y sąd twoy zasądziß / w ostrey sprawiedliwości / zázyi nád námi zwykłey litości.

2. Cor. 5. 10. Rom. 2. 15. 16. Soph. 1. 14. &c. Matth. 24. 30.

Joh. 14. 27. It. 17. 17. 15.

2. Twoy pokoy nam day / przy ßczerey záchoway / prawdźie zbáwienią cnego / nas wßystkie / do skończenia samego.

4. W on dzień okrutny / cały ten świát smutny / przed Sędziego srogiego / musi kłáść liczbę myślenią złego.

5. Ukażeß rány / pokruß

It. 25. 33. 41. Apoc. 1. 7.

ßyß Tyrány / wierne po swey prawicy / niezbożne postáwiß po lewicy.

Matth. 13. 42. 43.

6. Nic nie zatajiß / wierne swoje wsławiß / nád jásny blask słonečny / niezbożnym rozkażeß w płomień wieczny.

It. 25. 34.

7. Już maß gotowo / ono wdzięczne słowo / do mnie o pożegnáni / do mnie przed grunty świátá wybráni.

8. Coście wierzyli / według słow mych żyli / wnidźćie w dom niebieskiego / Krolá / do dziedzictwá Oycowskiego.

Sap. 5. 1. &c.

9. Stánie wesoło / Swiętych Bożych koło / á zli záś beda łkáli / ná śie beda gorżko nárzekáli.

Luc. 23 30. Apoc. 6 16. 17.

10. Że śie zrodźili / że ná świećie żyli / beda tego żálować / beda z lámentem ná gory wołáć:

11. Wżdy śie zmiłuyćie / nád námi / gorący / nas ratuyćie / niechay wiecey Sędziego / nie widźimy ná wieki straßnego.

Matth. 13. 49. 50.

12. Lecz ich wołánie / ná dármo im stánie / bo śie Pan nie zmiłuje / áni nikt złych ludźi nie rátuje.

13. Ják raz skázáni / ták beda karáni / płácz y zebow zgrzytánie / y ogień ná wieki nie ustánie.

*** 14. O Swiety Pánie / znieś z nas zagniewánie / dla niewinney swey meki / rácz nam podáć miłosierney ręki.

15. Tu ćie jednamy / tám niech ćie doznamy / Sędziego łáskáwego / każ nam do krolestwá niebieskiego.

16. Gdźie już krolujeß / swym mieysce gotujeß / tám day zeć Hymn wesoły / z Zborem twym śpiewamy / y z Anjoły: Amen.

PIESN CCLII.

Nota Pieśni CLVIII. Albo CCXXX.

Matth. 24. 30. 31. It. 25. 31. 32. 41. &c.

BOdy śie Pan w sławie ukaże / á ná sąd wßystkim rozkaże / tám ná sámo záwołánie / cały świát do spráwy stánie.

Judæ v. 14. 15. 16. 18. Matth. 12. 16.

2. Straßnym Bog náß sędzią bedzie / tym co nie stáli w swym rzędzie / co

głosow obcych słuchali/ złych śie spraw nie wystrzegáli.

3. Sedźia ná wßystko gotowy/ ná płácu beda y mowy/ y to co świát márnie kryśli/ w czym śie kocha/ o czym myśli.

Rom. 14. 12. 2. Cor. 5. 10. 11.

4. Káżdy w swey własney osobie/ dáć musi począt o sobie/ nie poyda żadne przyczyny/ srogie ze złych wezmą winy.

2. Par. 19. 7. Act. 10. 34. 35.

5. Nic nie pomoga ozdoby/ nie poyrzą tám ná osoby/ sprawiedliwy z káżdey miáry/ Sedźia nie chćiwy ná dáry.

6. To tylko grunt ktobył wierny/ á kto prowádźił wiek mierny/ z wiáry pochodzące cnoty/ uyda zá przednie klenoty.

Luc. 21 34. 36.

*** 7. Cnot świętych wßyscy pilnuymy/ ná wálny sąd śie gotuymy/ ná ktory bez wßelkiey zwłoki/ musi stánąć świát syroki.

2. Cor. 5. 10. 11. 15. 2. Petr. 3. 11. 14. Apoc. 2 10. 23.

8. Ná cnoćie nikt nie utráći/ dobrże ja Sedźia zápłáći/ korona ublogosłáwi/ tego co cnot począt stáwi.

9. Każe po krotkiey załości/ Bog swym do nieśmiertelności/ tám sobie już wytchną śmiele/ poydą ná wieczne wesele.

2. Cor. 4. 17. 18 Rom. 8. 18.

10. Te my wieczność uważaymy/ dla tey márność porzucaymy/ do niebá z Bożą pomocą/ gotuymy śie dniem y nocą.

*** 11. Prosimy cie Chryste Pánie/ ráćz nam dáć w wierze wytrwánie/ day zpedźić wiek w pobożności/ potym nas wezm do rádości: Amen.

1. Thes. 3. 3.

PIESN CCLIII.

Nota Pieśni CLXIV.

Psalm. 96. 13.

IDźie/ idźie Bog prawdźiwy:/: Przyjdźie Sedźia sprawiedliwy: Ten świát prawnie bedźie sądźił/ á lud wedle prawdy rządźił.

2. Chryste Sedźio sprawiedliwy :/: Zbáwićielu náß prawdźiwy Bądźże Sedźią miłosiernym/ y przyczyńcą náßym wiernym: Amen.

2. Cor. 5. 10. 15.

PIESN

PIESN CCLIV.

Nota Pieśni CLVIII.

Ioh. 20. 22. Is. 14. 16. 17.

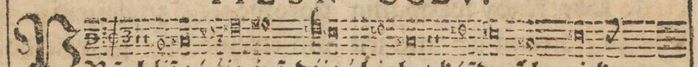
CHryste z miłośierdźia twego/ użyć nam Duchá świętego/ niech nam wierne serce śieje/ z cnot/ nieśmiertelne nádźieje.

Ioh. 5. 28. 29.

2. Ná dźień przyśćia ná świát twego/ obudź w lásce z nas káżdego/ záchowawßy wieczney ßkody/ przyjmi ná niebieskie gody: Amen.

JUTRZENNE.

PIESN CCLV.

Hos. 6. 1 Ps. 63. 2 Is. 26. 9.

RZyblizáć śie już dźień biały/ káżdy człowiek w wierze stały/ powstań do Páńskiey chwały.

Psalm. 43. 2. 4. Isa. 9. 2. Psalm. 18. 29.

2. Możny Boże wßech rádości/ rozmnożyćielu świátłości/ oświeć náße ćiemności.

Hebr. 2 14.

3. Noc oná inżći minełá/ co po wßem świećie słynełá/ już z twey łáski zginełá:

Rom. 13. 11. 12.

Rom. 5. 12.

4. Ktorey nas Adam nábáwił gdy przestępstwem w Ráju sprawił/ że káżdy w ćiemnościách był.

Is. v. 8. 9. 10.

5. Przeto przyßedł Syn twoy miły/ y przejednał nam te winy/ ábyßmy w nich nie byli.

Joh. 17. 24. Is. 14. 30.

6. Y jemuś nas w opiekę dał/ áby żárt námi nie władał/ gdyż już mocy postradał.

Isa. 26. 20. Is. 57. 2

7. Tylkoś nam te noc zostáwił: coś nedznemu człeku sprawił/ áby swey prace ulżył.

Rom. 13. 11.

8. Y z tey nas ráczyß przeżegnáć/ ten przyßły dźień ßcześliwy dáć: gdyż nam czás z grzechow powstáć.

9. O náßá wierna świátłości/ już oświeć náße ćiemności/ á przyjm w wieczne rádości.

10. Y day nam z grzechow powstánie: A swey łáski przeżegnánie/ ná twey chwały wyznánie: Amen.

PIESN

PIESN CCLVI.

Taż Nota

Hoſ 6. 3 Luc. 1. 78. 79.

JEzu jutrzenna świátłości/ ráć zpedźić z ſerc náſzych złości/ y błędow ćiemności.

2 Tyś nam dał ſzczeſne powſtánie / miey o ludu ſwym ſtáránie/ poki świát ástánie.

3. Day káżdy wezwánia ſwego / z ráná do zmirżku ſámego / pilnował właſnego.

4. Wwiedź nas ná gośćiniec práwy / poſzcześć wſzyſtkie náſze ſpráwy / o Boże láſkáwy.

Deut. 28. 12.

5. A ná dzień przyśćia twojego / użyć ſumnienia dobrego/y ſercá ćyſtego.

1. Theſ. 5. 23.

6. Byſmy w świetey gotowości / ználeźieni / z śmiertelności / przeſli do wieczności: Amen.

2. Petr 3. 11. 14

PIESN CCLVII.

Pſa. 23. 1. 4. 6. Ir. 91. 1. 4. 5. 10. 11. 14.

TYś mie wźiął Pánie pod obrone ſwoje/ przetoż śie ſtráchu żadnego nie boje; Bo kto śie tobie dufliwie poruczy/ temu nic złego nigdy nie dokuczy.

Pſalm. 121. 1. &c

2. Pod twoją ſtrażą áż do tey godźiny / bylem beſpieczen / Ták máłe dźieći ny/ ná máćierzyńſkim które kłádą łonie / ſpią / ále mátká pieczołuje o nie.

3. Ták nam ná twojey o

PORANNE.

PIESN CCLVIII.

Ich danck dir faſt/ o Herre Gott.

Pſ. 134. 1. 2.

WJoſeć Pánie/za powſtánie/ y zá ſzczeſny nocleg dźieki/ o raćz mie dźiś do ſwey ręki/ wźiąwſzy bronić/ y káżdego/ wybránego ſługę ſwego.

Cánt. 2. 16. Ir. 7. 10. Pſ. 119. 105.

2. Me kochánie / JEzu Pánie / ſtaw mie w ſłońcu Słowá twego / bym pewien zbáwienia ſwego / y ſam ſie dobrże ſpráwował/ y bliźnich moich rátował.

Act. 5. 3. 4. Ioh. 14. 16. 26. Rom. 8. 16.

3. BOZE wźiety / Duchu Swiety / Vćiecho wiernych ſerdeczna / niech nas zdobi twa chęć wieczna / day bedąc dźiećmi Bożymi/ ćiebie ćzćimy/ z chwałcy twymi: Amen.

PIESN CCLIX.

Ich danck dir lieber HErre.

Nota Pſalmu LXVII. 2. p. álbo Pieśni CXLVIII. Albo ta 3

Pſalm. 121. 4 5, 7, 8

DZiękuję ć Krolu morny/ześ ſtrzegł ſługi ſwego/ pod ten przeſły ćzás nocny/ gdźie mie bezbronnego / ogárnęły ćiemności/ y złych przygod morże/ z ktorych ręką możności/ wywiodłeś mie Boże.

Pſ. 145. 1, 2. Jerem. 17, 14. Hoſ. 13. 4. 9.

2. Chwałe ćie Páná swego/ ma ćźći/ me kochánie :/: A ty z przybytku twego / ſłyſz dźiś me żądánie :/: A iż z ćiebie pochodźi / duſzne zdrowie moje/ niech we mnie ſwoy rząd wodźi/ świete práwo twoje.

Pſ. 121. 2. 3. 7. 8

3. A nie day mi z ſtepowáć/ z gośćińcá prawego :/: Ráćz mie grzechu uchowáć/ y przypádku złego :/: Broń mie z ćzerey litości/ od ſátáńſkiey mocy / ktory w dzień ſáwney złoći/ dowodźi ják w nocy.

1. Petr. 5. 8.

Gal. 2. 20. Act. 26 18. Col. 2. 13. 14

4. W Jezuſá Synā twego / ſpraw żem wiárą żywy :/: Żyćź że z przeſtepſtwá mego/ mam kwit nie watpliwy :/: Day ſłyſzeć z ſłowá twego / żeś dźiś

mnie grzeßnemu/dla śmierći/y ran iego / miłośćiw krewkiemu.

1. Ioh. 2. 12.

5. A ná to nie hánbiąca/nádźieią udáruy:/:A miłośćią gorącą / ták ſerce obwáruy/ ✠ Bym winowáycy memu / odpußćzał/ bym ſwego/ kwoli tobie ſámemu/ miłował bliźniego.

Rom. 5. 5. 1. Ioh. 3 23. It. 4. 11

6. Niech ćie śmiele wyznawam / w świátowey gromádźie :/: Niech ſług twych nie wydawam/ niech ſie żadney zdrádźie ✠ Vſtráßyć/ ni możności/ od ćiebie nie dáie / niech z wiernych społeczności / wieczńie nie wystáie.

Matth. 10, 28. 32. 33.

2 Theſ. 3. 3.

✱*✱7. Ten dźień day prześwyć Pánie/ ná twey Boſkiey chwále :/: Day przy prawdźie wytrwánie / w twoie rece cále ✠ Duße y ćiáło wzdawam/ y dočześne włośći/ twoiey coś dał oddawam wßyſtko opátrznośći.

1. Par. 29. 11. 12. 16. 17.

Apoc. 5 13.

✱*✱8. Y tobie Chryſte Pánie / ćześć chwałe oddawam :/: Já twe o mnie ſtáránie / ktorego doznawam ✠ Boś ty moy Pan jedyny/ niechże twego ſługi / beda zgładzone winy / mocą twey záſługi.

Ioh. 10. 28. Hebr. 13. 5. 6. 1. Cor. 8. 6. Matth. 20. 28.

9. Twoieć jeſt pánowánie/ twá moc nie uſtawa :/: Twe świete pożegnánie/ niech z námi zoſtawa ✠ Bym wßyſtkie zwyćieżyli/ pokuſy ßátáńſkie/ á po śmierći pátrzyli/ ná oblicze twe Páńſkie: Amen.

Apoc. 5 12. 13.

PIESN CCVLX.

Nota Pieśni CLI.

Pſ. 3 6.

VJeżny Boże z wyſokości/ bądź ćześć chwałá twey miłości / żeś nas bronił w tey ćiemności / od ßátáńſkiey okrutności / w pokoiuś te noc prześpáć dał / y w dobrym zdrowiu záchował.

Pſa. 91 1. &c. It. 46 2

2. Ráczże też nas y dniá

ſpolite / niech záwße biorą obſite / w łáſce twojey pomnożenie / boś ty náße wſpomożenie.

Pſalm. 121. 2

4. Anielſką ſtráż miey nád námi / nád ſwojimi dźiateczkámi / ták nas żadna rzecz nie rußy / ktora z ßátáńſkiey pokuſy/ná ludźie zwykłá przychodźić / dußy ćiału wielce ßkodźić.

Pſ. 84. 8 It. 91. 11.

5. To proßąc nie nie watpimy / że wyſłuchámi bedźiemy/ przez Chryſtuſá Páná ſwego / Posrzedniká jedynego / ktory z tobą żyje wiecznie/y z Duchem świetym społecznie: Amen.

Iacob. 1. 6. 7. Ioh. 16 23.

PIESN CCLXI.

Taż Nota.

Pſ. 3. 6.

MIłośierny Boże Oyće / dźiękuiem twey świetey łáſce / yżeś nas tey nocy przeßłey/ pokuſy chytrey ßátáńſkiey / y wßelkiey niebieſpieczności/ uchował wßytkich w cáłości.

2. Przytym pokornie proſimy / miłości twojey żądamy/ byſmy y dniá dźiśieyßego/ byli wolnymi od złego: ráćz też przy zdrowiu doczeſnym / dáć nam wßego dobrá wßytkim.

Pſ. 91. 1. &c.

3. Wßechmogący miły Pánie/ wyſłuchay náße wołánie / dla záſług Synáſwojego/ ná śmierć zá nas wydánego: z ktorym ty przebywaß wiecznie / y z Duchem świetym społecznie: Amen.

Pſalm. 2. 3. Rom. 8 32.

PIESN CCLXII.

Taż Nota.

Pſalm. 121. 4.

IVż weßły Zorze ſtonecżne/oddaymyß chwały ſerdeczne/ Bogu nigdy nie ſpiącemu/ leć nád námi ćuiącemu / pieśnią go świętą błagaymy/ á o rátunek wzywaymy.

2. By ráczył dniá dźiśieyßego/ y przez ćás życia náßego/w miłośierdźiu nas ſwym rządźić/ Szátáná od nas zapędźić/ by nas uchował ćiemności / błędow / nießczęścia y złości.

Ir. v. 7. 8.

Psal: 34, 13 1. Petr 3, 10. 11. Rom: 12, 17. 18.

3. Język bespieczny złowieczy / ráć Pánie sam mieć ná pieczy / ráć go od fałßu wárować / y od márnych słow hámować / broń swaru / wynieś z pámieći / wßelákie bliźnich niechęći.

Ephes: 4, 28. Prov: 4, 25. 1. Thes: 5, 23.

4. Rękę hámuy od chćiwośći / odwroć wzrok náß od márności / obroń by kto z nas ktorego / źle nie użył dobrá twego / day by duch y cáłe ćiáło / śmiertelney zmázy nie znáło.

5. Ták do nocy od zaránia / áż do sámego skonánia / z opieku Boskiego twego / pewni summienia dobrego / stáwiáiąći służby swoie / będźiem chwalić Imie twoie.

Isa: 6, 3. 2. Cor: 13, 13.

***6. Bogu Oycu wßechmocnemu / y Synowi iedynemu / tákże świętemu Duchowi / duß ludzkich Cießyćielowi / zábrzmićie chwały serdeczne / teraz / y ná wieki wieczne: Amen.

PIEN CCXLIII.

Nota Pieśni XCV.

Ps: 86, 1

NAkłoń o Krolu wieczności / uchá Oycowskiey litości / nie kryi oká táskáwego / słyß głosy ludu wiernego.

Zach: 12. 10. Matth. 5. 45.

2. Ktore wzbudza Duch serdeczny / pierwey niż promień słoneczny / ná zle y ná dobre ludźi / wschodząc / nas wiec do prac budźi.

3. Przed twym śie Tronem stáwiamy / tobie chwały oddawamy / żeś nas bronił przeßley nocy / od chytrey ßátáńskiey mocy.

Sir: 1, 31. 2. Sam: 17, 14. Rom: 16, 20.

4. Odkrywaß obłudnych zdrády / jáwne złych rozbijaß rády / ßátáná trzeß / z dobrych káżdy / doznawa twey łáski záwżdy.

2. Par. 13, 12.

***5. Ráczże nas dźiś y ná wieki / wźiąć do Oycowskiey opieki / Przewodniku náß łáskáwy / ukáż nam gośćiniec prawy.

6. Poßczęść náße drogi Pánie / wylyi ná nas pożegnánie / po pracy żywotá tego / wwiedź do pokoju wiecznego: Amen.

PIESN

PIESN CCLXIV.

Nota Pieśni XCV.

Psalm. 146. 1. 7. 8. 9.

CHwálebie bądź cześć Oyce mocny / ták we dnie / jáko w cżás nocny / yż nas chowaß w swey opiece / á złosnym nie dawaß w rece.

Hebr. 7. 21. 22. 25.

2. Y tobie Jezuśie Pánie / Krolu y wieczny Káplánie / yż u Oycá oreduieß / jáko świát stoji / o nas żuieß.

Johan. 15. 13. Rom. 10. 10.

3. Chwalá świętemu Duchowi / duß y ćiáł Opiekunowi / ktory rozum prawdą wodźi / ktory w sercách cnoty rodźi.

Gal. 5. 22.

***4. Boże jedyny náß Pánie / ráć dáć wesołe powstánie / y do prac dniá dźiśieyßego / y ná dzień sądu wálnego.

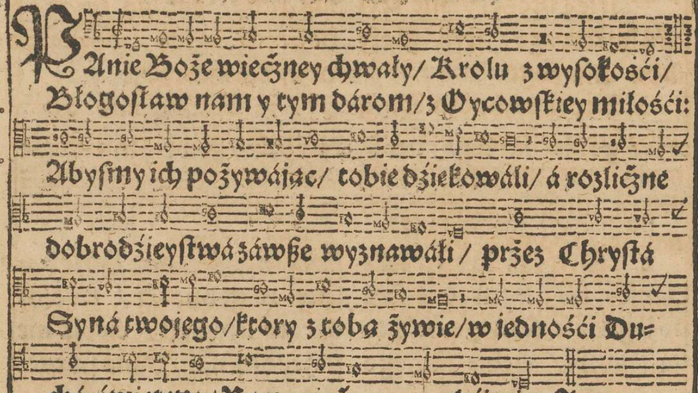
1. Joh. 5. 7.

5. Vbierż nas sam sobie w cnoty / włoż ná nas táki klenoty / w ktorychći śie podobamy / á myć cześć wieczną oddamy: Amen.

PRZED UZYWANIEM POKARMOW.

PIESN CCLXV.

Psalm. 145. 1. Psalm. 67. 7. 8.

PIESN CCLXVI.

Nota Pieśni CLXIV.

Psalm. 145. 15. Exod. 17. 6. Num. 20. 8.

TY sam Pánie dawaß z niebá:/: Ludźiom pokarm gdy go trzebá. Y ná rozkázanie twoje :/: Z suchey skáły płyną zdroje.

2. Użyć nam swey łáski wieczney:/: Ná tey puszczy niebieśpieczney / A pożywlnd swoy wybrány :/: Aż przyjdźie w kray obiecány.

3. Ráć nam dáć prawdźiwe wodze:/: W mylney tego świátá drodze / A oświeć nas Duchem swoim:/: Ze przy twojey prawdźie stojim.

Matth. 9. 38. Psalm. 18. 29.

4. Náuć nas przystoyney miáry:/: Jáko przyjmować twe dáry / Y ráć je nam błogosłáwić :/: Ták jákoś je ráczył spráwić: Amen.

1. Tim. 4. 3. 5.

PIESN CCLXVII.

Nota Pieśni CXXXIII.

1. Tim. 4. 3. 5.

RAć poświęcić pokármy / Chryste stołu tego :/: A Day w dobrym sumnieniu / posilenie z niego ✠ Niech z twey szczodrobliwości / zázyjem społeczności / w niebieskiey rádości: Amen.

PIESN CCLXVIII.

Psalm. 104. 1. 5. 27. 29.

WCzystym sercu y w pokorze / ku niebieskiey pátrzac gorze / ná tego co wszytkie rzeczy / żywi / y ma świát ná pieczy / záwołamy.

2. Otworz Boská ręke Pánie / ráć nam dáć swe pożegnánie / sámego cie Bogá znamy / ciebie sámego wzywamy / o posiłek.

Psal. 67 7. 8.

✠ 3. Błogosław nam z swey miłości / day Boże bysmy w godności / twoich dárow używáli / ciebie nie przepominali / Páná swego: Amen.

PO UZYWANIU POKARMOW.

PIESN CCLXIX.

Nota Pieśni CCLXV.

Psalm. 144. 1. 8. 15. 16.

BAdź chwalá o Pánie tobie / zá te dáry twoje :/: Żeś nákarmił y nápoił nas stworzenie swoje ✠ A jákoś dał chleb powszedniciáłu ku żywności / ták posilay slowem swoim duß

Psalm. 119. 89. 92.

náßych krewkości: Przez Chrystá Syná twojego / ktory z toba żywie / w jedności Ducha świetego / Bog wieczny prawdźiwie: Amen.

PIESN CCLXX.

Nota Pieśni CLXIV.

Psalm. 147. 9.

KTo żywi powietrzne ptaßki :/: Kto zwierzątká / kto robaßki / ✠ Kto pod woda błedne ryby :/: Ty sam Pánie bez pochyby.

2. Ty sam Pánie z swey szczodrości :/: Dawaß co trzebá żywności ✠ Y nápelniaß mieyscá wßystkie :/: nieprzebránymi użytki.

Psalm. 145. 9. 15. 16

3. Tegoś śie człowieku zwierzył :/: Niś dárow kresu zámierzył ✠ Aby ku potrzebie swojey :/: Użył hoyney łáski twojey.

Psalm. 8. 5. 6.

✠* 4. Bądź cześć / chwalá twey miłości :/: Zá tákowe uczynności ✠ Żywże duße á day chlebá :/: Ktory płynie z twego niebá: Amen.

PIESN CCLXXI.

Psalm. 145. 1. 15.

PAnu Bogu wßechmocnemu / dziękuymy w rádości / Yż on sam ciáłu náßemu / dał chleb ku żywności /

Ráczył nas dáry swoimi / nákarmić obfitymi / z swojey szczodrobliwości.

2. Bądźże już Oyče niebieski / Cześć y chwałá tobie :/: Yże nas w tey nedzy ziemskiey / ták ráczyß mieć sobie: ✠ Żywiß/ chowaß y dáruieß/ á wßem dobrem opátruieß/ ná wßeláką godźine.

Act. 17. 25.

3. Użyczże nam dźiatečkam swym / poki bedźiem żyli :/: Abysmy twym słowem świetym / duße swe karmili: ✠ Day nam grześchow odpußčenie / w práwey wierze posilenie / w łáscе twojey pomnożenie: Amen.

PIESN CCLXXII.

Nota Pieśni CXXXIII.

Aymy cześć Pánu swemu / zá dáry przyjete :/: Spiewaymyß z sercá jemu / chwalac Jmie świete ✠ Pan sie čćić rozkázuje / Pan wdzięčnie cześć przyjmuje / chwalce swe miłuje.

Isa. 43. 21. 23. 1. Sam 1. 30.

✱*✱ 2. Bądź chwalá Bożе tobie / co z ziemie obłoki :/: Wyćiągaß ná cześć sobie / jáko świát ßyroki ✠ Ty geste deßcze lejeß / ty chłodną rosę sieieß / ty słońcem świát grzejeß.

Psa. 65. 6. &c. Is. 104. 10. &c. Is. 147. 8. 9.

3. Bydłu / ptakom / zwierzowi / obroki wydawaß :/: A karmne człowiekowi ná żywność podawaß ✠ Jeden nam wiele dobrego / z łáski swojey.

2. Tobie służy dźiękczynienie / sámemu dobrorzeczenie: bo ty o wßystkich pieczą maß / opátruieß / mocno chowaß / Krolu wieczny.

Psal. 104. 1. 10. &c.

3. A my z przyjetych pokármow / ku żywności dánych dárow / tobie wdzięcznie dźiękujemy / y słußną chwałe wzdawamy / o Boże náß.

4. Bądźże / Boże / tobie chwałá / cześć / moc / śiłá / jásność / sławá: boś ty wßystkich rzeczy Pánem / wiecznie pożegnánym / Amen: Alleluiah.

Apoc. 5. 13. Rom. 9. 5.

PIESN CCLXXIII.

Nota Piesni CCLVIII.

PANIE BOZE wßechmogacy / Oyče wiecznie krolujacy / ktory dla Syná swojego / dánych dárow / tobie wdzięcznie dźiękujemy / y słußną chwałe wzdawamy / o Boże náß.

Rom 8. 32. 2. Cor. 1. 20.

4. Bądźże / Boże / tobie chwałá / cześć / moc / śiłá / jásność / sławá: boś ty wßystkich rzeczy Pánem / wiecznie pożegnánym / Amen: Alleluiah.

Apoc. 5. 13. Rom. 9. 5.

PIESN CCLXXIV.

Dancket dem HErren denn er ist sehr freundlich.

Dziękuyćie Pánu / bo jest miłośierny / á w obietmách swoich záwße wierny.

Psal. 106. 1. Is. 145. 8. 15. 16.

2. Ktory z Oycowskiey swey ßczodrobliwości / ciáłu náßemu dał chleb ku żywności.

3. Spiewayćieß mu z sercá wßyscy społecznie / miey od nas Boże cześć y chwałe wiecznie.

4. Ty nas dźiatki swe / Oyče náß niebieski / karmiß y odźiewaß w tey nedzy ziemskiey.

5. Day ábysmy cie prawdźiwie poználi / Y ciebie jáko Oycá swego wzywáli:

6. Przez Páná Jezusá / Syná twojego / Posrzednikа náßego jedynego.

7. Ten niech nam wßystkim hoynie błogosłáwi / y krolestwá wiecznego nas nábáwi.

8. Ku chwale Jmienia swego Boskiego / Amen śpieway / kto z sercá życzy tego: Amen.

PIESN CCLXXV.

Lobet den Herren/lobet den Herren.

Ps: 33. 1. &c. It. 104. 1. 5. &c. It. 107 1. 7. do v. 32.

2. Spiewayćieß społem/ śpiewayćieß społem / ſławiąc Páná tego: chwalćie ná árfie/ wdzięczney / Bogá ſwego/ wdzięczney Bogá ſwego: bo jeſt wielmożny / znáczne czyny iego: Dayćie cześć Pánu/ dayćie cześć Pánu.

3. On ćiemne chmury/on ćiemne chmury / ná niebo przywodźi/ on dżdżem kroplistym wyſchłą ziemię chłodźi / wyſchłą ziemię chłodźi: ná wierzchách ſkalnych trawę buyną rodźi Dayćie cześć Pánu/ dayćie cześć Pánu.

4. On wßystkim rzeczam/on wßytkim rzeczam/ dodawa żywności / zwierzętá polne żywi z ſwey miłości/ żywi z ſwey miłości: Kruczętá máłe ma ſamá báczności: Dayćie cześć Pánu / dayćie cześć Pánu.

5. On śie nie kocha / on śie nie kocha/ w biegu bystrych koni / ni oká ſwego zá ſtermierzem ſkłoni / zá ſtermierzem ſkłoni: Co w nim ufáją / tych on mężnie broni: Dayćie cześć Pánu/ dayćie cześć Pánu.

*** 6. Dźiękuyćie Pánu/ dźiękuyćie Pánu/ co wßyſtko ſprawuje: z ktorego wodá żywa wyſkákuje / żywa wyſkákuie / á nád grzeßnymi łutość pokázuje: Dayćie cześć Pánu/ dayćie cześć Pánu.

*** 7. O JEzu Chryſte/ o Jezu Chryſte/ ſynu nawyższego / niech ćie chwalimy godnie czáſu tego / godnie czáſu tego: potym nas domieść żywotá wiecznego: Dayćie cześć Pánu / dayćie cześć Pánu. Amen.

WIECZORNE.

PIESN CCLXXVI.

Nota Pieśni CCLX.

Joh. 12. 31. Hebr. 2. 14. 15 1. Ioh: 3, 8. Epheſ. 2, 14.

JEZV Chryſte Pánie miły/tyś wßyſtkie piekielne śiły/ przez męke swoje poráził / á nam wieczny pokoy spráwił/ rácz że miłośierny Pánie/ wyſłuchać náße wołánie.

Pſal. 91. 11. Hebr: 1, 14.

2. Jeśli Anjołá świętego/ áby z rozkázánia twego/ przed dußnymi przeciwniki / bronił nas twe służebniki / y záchował bez wßey ſkody / od káżdey nagley przygody.

1. Petr. 4. 19. 1. Cor. 4. 7.

3. Tobie wßyſtko poruczamy / cokolwiek od ćiebie mamy/coś nam użyczył z łáski swey / niech to będzie w opiece swey / gdyż z Oycem y z Duchem świętym / jeſteś Bogiem wiecznym: Amen.

Rom. 9. 5.

PIESN CCLXXVII.

Nota Pieśni XLVII.

Joh. 1. 4. 9. It. 8. 12. It. 12. 35. 36.

CHRYſte dniu náßey świátłości/ nocne rozpędzaß ćiemności/ zá práwą ćie jáſność znamy/ gdy twey náuki ſłuchamy.

Rom: 8. 31.

2. Prośimy ćie świety Pánie/ rácz dáć ſpokoyne wyſpánie / pewnie gdy nas bronić będzieß / trudności wiele odwiedzieß.

Joh. 8. 34.

3. By nas ćießki ſen nie zmorzył/ á nieprzyjaćiel nie zborzył: jeſlić my ćiáło przyzwoli / wiecznie nás sobie zniewoli.

Rom. 6 16.

4. Oczy / gdy śie ſnem zdeymuja/ myśli serdeczne niech czuią / zá twojey ręki obroną/ſłudzy wierni mocnie ſtáną.

Cant. 5. 2. Hebr. 13. 5. 6.

*** 5. Pánie náß ráczyß nas bronić / á nieprzyjaćielá ſtłumić / spráwuiąc nas twoje ſługi / swą

1 Petr 1. 18. 19

krwią stárleś náße długi.

1. Petr. 4. 19. 6. Ráczyß nas mieć ná pieczy swey/ tu w tey cießkości cielesney/ Obroniáś ty káżdey duße / rácz być przy nas Pánie záwße.

7. Bądź chwałá Oycu wiecznemu / y Synowi jedynemu/ wespołek y z Duchem świętym/ teraz y ná wieki/ Amen.

PIESN CCLXXVIII.

Psal. 34. 1. 8. 20. 21. Ie. 86. 2. 3. 16. 1. Petr. 5. 7. Psa. 65. 8. 12.

Ziękuiemyć wieczny Pánie/żeś nas dźiś opátrował/
Że/ máiąc o swych stáránie / przeciwnikiś hámował/
Vchowałeś zley przygody/ duß y ciáł strzegłeś od
ßkody/ twoy dar wdzięczne pogody.

Ie. 113. 5. 6. Jac. 2. 19. Luc. 12 46. Pf. 38. 16. 17. Pf. 34. 8

2. Rácz nam z swego zmiłowánia/ Oyćze pełny litośći :/: Przebaczyć myśli kochánia/ słow márnych/ y wßech złośći ✻ Dla Bránká niewinnego / y dla gorzkiey śmierći iego/ Synà namileyßego.

Psal. 51. 3. 4. Dan: 9. 16. 17. 1. Ioh. 2, 12.

Pf. 121. 3. 4. 5. 7. 8.

3. Strzeß nas Boże miłośierny / y nádchodzącey nocy :/: Skroć ßátáńśki jad niezmierny / ztęp chytrość/ uymji mocy ✻ Żeby śumnienia dobrego / nam nie odiął/ álbo czego / nie zbroił żáłośnego.

Pśal. 127. 1.

4. Bez twey wieczney stroży mocy / straż ludzka nie ustrzeże :/: Ty sam pátrzyß we dnie w nocy / ná świát z niebieśkiey wieże ✻ Ciebie śię Dyabli boią/ trácią te / ktorzy złość broią / wierni záś toba stoią.

Pf. 34. 8

✻*✻ 5. Rácz Anioły Duchy czyśte/ zesłáć nam ku obronie :/: Jáko obietnice iśte/ w świętym czyniß zakonie/ ✻ Niech obozy rozbiią/ niech śię koło nas stawiáią / niech czártá odganiáią.

1. Petr. 5. 7. 6. Iużći śię / z bliźnimi swymi/ Oyćze náß poruczámy :/: Z wßyśtkimi wybránymi/ y z tym / co z twych

Phil. 4. 7. rących rąk mamy ✻ W śumnieniu czyśtym nas choway / przygod y snow złych uchoway / do dniá w láśce dochoway.

Apoc. 2. 10. Act. 7. 59. 7. A gdy przyidźie ośtáteczny / zmierzk śkonánia náßego :/: Day w wierze termin śtáteczny / bez zayśćia piekielnego ✻ Duße bierz/ y prowadź z świátá/ niech y ciáło twa poświátá/ wzbudźi ná wieczne látá.

PIESN CCLXXIX.

Prov. 3. 24. Pśal. 33 20.

Smierzkiem dochodźi kreś czućia dziennego/ á w
oczy wwodźi przyśmák śnu wdzięcznego/ bądź nam
pomocny / o Krolu wßechmocny / w ciemny
czas nocny.

Pf. 121. 5. 7. 8. Ie. 34. 8.

2. Nieprzyjaćioły chytre rácz zápędzić / świete Anioły/ rácz ná straża zrzędzić/ duchá náßego/ y ciáłá krewkiego/ ochroń od złego.

Jacob. 5. 16.

Cant. 5. 2. Pśal. 38. 18. 20. 23

3. Myśl bogoboyna niech nas w śen záwodźi / doброć twa hoyna / niechay z námi wschodźi/ przez śen ná jáwie / trzymay nas łáskáwie/ ná dobrey śprawie.

Matth. 6. 9. Luc. 11. 2.

4. Chore opátruy/ wyzwol wieźnie Pánie/ troskliwych ráturi / wiedź Boskie stáránie/ y nád stárßymi / y nád namłodßymi / y nád śrzednimi.

✻*✻ 5. Swieć Imie twoje/ Oyćze krolu wiecznie / wiedź rządy swoje/ day ieść chleb beśpiecznie/ zgładź co grzeßnego/ skroć czártá frogiego/ zbaw nas od złego: Amen.

PIESN CCLXXX.

Pátrz Pśalmu XXIII.

Luc. 24. 29. RAcz zostać Pánie z námi / noc nadchodzi / á świátło twoje niech nam nie zachodzi / dayże nam niech ciáło z duszą w twey pomnieć ná mrok życia będzie obronie: Amen.

1 Thes. 5. 23.

PIESN CCLXXXI.

KTO twojey twarzy / młodzi y też starzy / pogłądamy /

Pánie Chryste pokornie żądamy / wylij swe poże

gnánie ná cáley Cerkwie zebránie / rozmnoż swietych

obcowánie.

Psalm. 121. 3. 4. 5. 7. 8. 2. Cor. 6. 18. O Pátrzy nas sam / boś Oćiec náß y Pan / my czeladź twa / niech twoy odporcá w nas niema miey- ścá: od wßelákiegó złego / záchoway z wiernych káżdego / przywiedź do kroleſtwá swego: Amen.

PIESN CCLXXXII.

1. Petr. 4. 19. MAć się poruczamy / w rece twey mnożności / całe

Phil. 1. 6. 2. Thes. 3. 3. ufánie mamy / żeś Oycowſkiey miłości / to coś począł

dokonaß / dziedzictwo nam w niebie daß / ktore

pogotowiu maß.

Rom. 6. 7. Isa. 6. 3. 2. Támći chwale daymy / oprocz wßelkiey złości / nym sercem rádości / ták

Apoc. 4. 8. It. 5. 11. 13. mowiąc:

mowiąc: Pánie świety / o ty Boże náß / Swiety: Awiekiem nie objety / Swiemen.

LITANIA.

PIESN CCLXXXIII.

PANIE /	Zmiłuy śie
CHRISTE /	Zmiłuy śie
Pánie /	Wysłuchay nas
Chryste /	Wysłuchay nas
Oyče z niebá Boże /	Zmiłuy śie nád námi.
Synu Odkupićielu świátá Boże /	Zmiłuy śie nád námi.
Duchu świety Boże /	
Jedyny náß we trzech Personách /	
Swiety / Swiety / Swiety Pánie Boże /	
Bądź nam litośćiwy /	Przepuść nam winy.
Bądź nam miłośćiwy /	
Od wßelkiegó grzechu /	Vchowáy nas Páme.
Od wßelkiegó bledu /	
Od wßelkiegó złego /	
Od złości y chytrości ßatáńſkiey /	
Od nieopátrzney y rózpáczney śmierći /	
Od móru y głodu /	
Od woyny y przelánia krwie náßey /	Vchowáy nas Pánie.

Od

Od rozterkn y ôd niepokoju/
Od ogniá/ od gromu/ y od niepôgod ßkodliwych/
Od wiêczney śmierći/

Przez tájemnice świetego wćièlenia twe°/
Przez świete národzenie twoje/
Przez Chrześt/ y post/ y pokûßenie twoje/
Przez trwogi/y krwáwe pôcenie twoje/
Przez okrutne umęczenie twoje/
Przez śmierć y pogrżebienie twoje
Przez zmartwychwstánie / y w niebo wstąpienie twoje /
Przez przyśćie Duchá świetego Pôćieśyćielá/
W káżdy czás udręczenia/ y ſmûtku náßego/
W káżdy czás zley przygody/ y nießczęśćia náßego/
W godźine śmierći náßey/ czásu nàpilnieyßego/
W dzień ostátni/á ſtráßliwy ſądu twojego.

Wſpomożże nas Pánie.
Wſpomożże nas Pánie.
Wſpomożże nas Pánie.
Wſpomożże nas Pánie.

My grżeßni prośimy/ Wyſłuchay nas.

Ázbyś kościoł powßechny Chrześćiáński oczyśćiáć/ rządźić/ wſpomagáć/ y w prawdźie swey bûdowáć ráczył.
Ázbyś wßyſtkie wierne Pásterże/ y ſługi kośćielne/ w twoim ßczerym ſłowie/ y żywoćie świetym zàchowáć ráczył.
Ázbyś od nas bálwochwálſtwá / kácerſtwá / y wßyſtkie zgorßenia ôddalić ráczył.
Prośimy ćie mîły Pánie.
Ázbyś ßátáná pod nogámi náßymî zetrzeć ráczył.
Ázbyś robotniki wierne ná żniwo swoje wiſyłáć ráczył.
Ázbyś wzroſt á rozkrzewienie ſłowá / y owoc Duchá twego/ wßyſtkim ſłuchâczom dáć ráczył.
Ázbyś upádłe wznośić/ á ſtojące pôśiláć ráczył/
Ázbyś nas w wierże żywey/ w miłośći y w nádźiejey fundowáć / y pômnażáć ráczył/
Ázbyś mdłe/á pokuſámi ztrwożone/ podnaßáć y wſpômagáć ráczył/
Ázbyś nas pod dobrym pánowániem Zwierzchnośći / uczćiwym y ſpokoynym życiu zàchowáć ráczył/
Prośimy ćie mîły Pánie.
Ázbyś Krolá Páná náßego/ y wßyſtkie Pány Chrześćiáńſkie/ Duchem swoim świetym rządźić/ á ßcześćiem y uſtáwicznym nád nieprzyjaćioły twymi / zwyćieſtwêm ćießyć ráczył.
Ázbyś Rády/ y Páńſtwo/ ze wßyſtkimi Stany w zgodźie y w ſprawiedliwośći zàchowáć ráczył.
Ázbyś Páńſtwu náßemu dźiedźicznemu błogoſławieńſtwo ſwe / długie zdrowie/ y ßczęśćie dáć ráczył.
Ázbyś Vrzad tutećny/ y wßyſtko Pośpolſtwo/ łáſką ſwą rządźić/ y ſprâwować ráczył/
Prośimy ćie mîły Pánie.

Yżbyś ná wßytkie udręczone / niebespieczne/ śmetne/ śiroty/ láskáwe bączênie mieć ráczył /
Yżbyś brzemiennym czásu ich/ y wychowuiącym dźiatki / ná pomôcy być ráczył/
Yżbyś sám dźiatek strzegł / y chorymi śie ôpiekáć ráczył/
Yżbyś wieźnie/ y jete od nieprzyjaćiół Pogáńskich wibáwiáć ráczył.
Abyś nieprzyjaćiołom / y przećiwnikom náßym / wierne upámiętánie dáć ráczył.
Yżbyś urodzájom źiemskim błogosłáwić/ á nam ná świećie potrzebne pożywiênie dáć ráczył /
Yżbyś nas wysłuchać / y wßystko ûczynić ráczył/

Prośimy ćie miłyPánie.

O BARANKV Boży/ ktory gładźisß grzêchy
O BARANKV Boży/ ktory gładźisß grzêchy
O BARANKV Boży/ ktory gładźisß grzêchy

Swiátá/ Zmiłuy śie nád námi.
Swiátá/ Oredni zá námi. (námi.
Swiátá/ Pokoy swoy day nám / á bądź zâwżdy z

Pánie/ Wysłuchay nas
CHRYSTE/ Wysłuchay nas
Pánie/ Wysłuchay nas

pA=

PANIE/ zmiłuy śie nád námi: Amen.

PIESN CCLXXXIV.

Nota Pieśni CLVII.

1. ZMiłuy Boże / zmiłuy śie nád námi/ á łáská twoiá niech będźie z námi.

2. Zmiłuy śie / zmiłuy Pánie Jezuśie/ naświętßy Duchu / prośim zmiłuy śie.

3. O Swiety / Swiety / Swiety náß Pánie/ w tobie my sámym mamy ufánie.

4. Wßechmocny Boże/ w Troycy jedyny / bądź nam miłośćiw zgłádź náße winy.

5. Vchowayże nas grzechow y złośći/ strzeż od ßátáńskiey frogiey chytrośći.

6. Od nagley śmierći/ y nie opátrzney/ uchowayPánie śmierći rozpáczney.

7. Od moru / głodu/ rozterkow / woyny / uchoway Pánie day czás spokoyny.

8. Od ogniá/ gromow/ od złey przygody/ y od ßkodliwey strzez niepogody.

9. Od wieźney śmierći uchoway Pánie / błogosłáwione/ day nam skonánie.

10. Przez tájemnice wćielenia twego/ y národzenia/ z Pánny Czystego.

11. Przez chrzest/ y post twoy / cudowne spráwy / przez pokußenie / y twoy pot krwáwy.

12. Przez twe okrutne ná krzyżu męki / wspomoż nas JEzu / weźm do swey ręki.

13. Przez nadrożßą śmierć/ przez rány twoje/ wspomoż nas Jezu / zbaw sługi swoje.

14. Przez twe chwalebne/ zmartwych powstánie/ wspomoż nas przez twe w niebowstąpienie.

15. Y przez zesłánie Duchá świętego / wspomoż nas Pánie/ czásu káżdego.

16. Czásu nießcześćia / czásu frásunku / wspomoż nas Pánie / doday rátunku.

17. Pro=

17. Prosim kościołá swego ráczy bronić / nieprzyjaćioły jego pogromić.

18. Wykorzeń grzechy / zgorßenia / bledy / niech twojá chwalá zákwitnie wßedy.

9. Day robotniki ná żniwo swoie / niech ßćerże słowo ßáfuią twoie.

*** 20. Prosimy day nam Duchá świetego / niech owoc nieśiem z słowá twojego.

21. Pomnoż w miłości / y w wierże żywey / utwirdź w nádźiejey nas niewątpliwey.

22. Ráczy Pánie Zwirzchność náße spráwowáć / nas pod jey rządem w pokoju chowáć.

23. Lud pospolity rządź láská swoią / niech jáko Páná ćiebie śie boią.

24. Sieroty / wdowy / więźnie / trosłliwe / y konáiące ćieß litościwie.

25. Wßyscy ktorzy ćie Pánie wzywáią / niech wspomożenia twego doznáią.

26. Błogosław źiemi / niech urodzáie / y dostátek nam żywności dáie.

*** 27. Wysłuchayże nas / Pánie / wołamy / niech z tąd / żeś Oycem náßym / poznamy.

28. BARANKV Boży / Pánie Jezuśie / zgładź grzechy náße / prośim zmiłuy śie.

29. BARANKV Boży / Pánie JEzuśie / módl śie zá námi / prośim zmiłuy śie.

30. BARANKV Boży Pánie JEzuśie / pokoy swoy day nam / prośim zmiłuy śie.

*** 31. Zmiłuy śie Boże / w Troycy jedyny / bądź nam miłościw / zgładź náße winy: Amen.

PIESN CCLXXXV.

Litánia do Páná Jezusá.

Ioh. 1. 1. 4. 9.

ZAwitay wieczna jásności / świátło z Oycowskiey

istności /

Hebr. 1. 3. Num. 24. 17.

istności / O JEzu Jákobowego Gwiazdo domu wybranego.

Isa. 9. 2. Matth. 4. 16.

2. Ktoryś w wieczney śmierći ćieniu / wßedł Ewinema plemieniu / z kąd sroga ćma ogárniony / Lud / przez ćie jest oswiecony.

Rom. 5. 18. 1. Joh. 1. 7. 1. Cor. 15. 22.

3. Tyś sam człowieká pierwßego / wspárł w śmierći pogrążonego / y nas nędzne jego syny / zbáwił zmywßy swą krwią winy.

Joh. 14. 6. 1. Joh. 2. 1. 2.

4. Tyś sam jest forteá do niebá / watpić nam w tym nie potrzebá / przez ćie do niebieskiey bramy jedynego przystęp mamy.

Joh. 1. 18.

5. Tyś otworzył táiemnice / wieczney żywotá krynice / y trzymaß w swojey práwicy / kluczy do niebiskiey świątnicy.

2. Tim. 1. 9. 10. Apoc. 3 7. It. 5. 3. 5.

6. Żaden ná źiemi ni w niebie / nieználeżion oprocz ćiebie / cobyć był w tey cześći zrownány Bárankv niepokalány.

Act 4. 12.

7. Do ćiebie tedy sámego / wołamy cząsu wßelkiego / O JEzu náße zbáwienie / ráczy nám dáć swe wspomożenie.

Apoc. 5. 13.

8. Bądź chwalá / cześć / wysławiánie / Tobie wieczny Pánow Pánie / z Oycem twym y z Duchem świetym / rowny w Bostwie niepojętym.

PIESN CCLXXXVI.

Taż Nota. Albo Piesni CCXXX.

Apoc. 17. 14. Rom. 9. 5. Isa. 9. 6. 1. Ioh. 5. 20. Hebr. 1. 8. Matth. 1. 23.

JEZV Pánie náß nád Pány / Bożе wiecznie pożegnány / Bożе mocny y prawdziwy / Bożе ná wiek wiekow żywy.

2. Emmánuelu istotny / wybáwić lud swoy ochotny / Jezu Bożе wßechmogący / wspomagay lud w ćie wierzący.

Isa. 63. 1. Apoc. 1. 8. Matth. 16. 16. ol. 1. 15 Ioh. 14. 9.

3. Jezu Synu żywiącego / Bogá y własny ßtalt

Mm jego /

jego/ Synu Boży jednorodony / rowney z Oycem chwały godny.

4. Jezu wieczne Bóże słowo/ przez ktore stánął gotowo / wßytek świát/ Jezu mądrości Oycowska od wßech wieczności.

5. Jezuśie książe pokoju/ Zwyćięzco śmierći y boju / Hetmánie niezwyćiężony / użyczay nam twey obrony.

6. JEzu pośle Boży/ twego Páśterżu stadká mátego/ głowo Cerkwie krwią nábytey/ skálo mocy niepożytey.

7. Krolu Krolow Páńie chwały/ Zbáwićielu doskonáły / Przyczyńco náß/ ty ná pieczy miey dziedzictwá twego rzeczy.

8. W pośrzod Bogá y człowieká tyś sam pośrzednik od wieká/ tyś Odkupićiel náß práwy/ rácz być ná lud swoy łáskáwy.

9. Báránku Boży co długi / krwią płáćiß zá twoje sługi / Tyś ofiárą y Káplanem / Tyś w domu Oycowskim Pánem.

10. Tyś słońce sprawiedliwości / Tyś jutrzenká z wysokości / twoją świátłość świát oświeca / twoy Duch niech w nas cnoty wznieca.

11. Jezu mánno/ Jezu chlebie / ktory roście w sánnym niebie / pokármie głodnych ochłodo prágnących/ y żywa wodo.

12. Jezu dobroći/ studnico/ Jezu żywotá krynico / posił nas łáski twey zdrojem / że śie przy tobie ostojem.

13. JEzu tyś prawdá/ tyś drogá / ktora prowádźi do Bogá / tyś nam oyczyzną / tyś drzwiámi/ do niebá: Módl śie zá námi.

14. JEzu obrońco zściśnionych / Jezu ućiecżko strapionych/ smętnego uweselenie/ podporo ná mdłe sumnienie.

15. Nieumiejętnych Doktorże/ Lekárzu chorych/ á wzorże/ świętych postępków: rácz twymi / wieść nas ścieżkámi prawymi.

16. Nádźieio wiernych: ufánie grzeßnych/ zastępco o Pánie złoczyncow ná śmierć skázánych/ przyznay nas zá pojednánych.

17. Sędźio umárłych y żywych/ gdy podług słow swych prawdźiwych / usiędźieß ná strásznym tronie/ postaw nas po práwey stronie.

18. Przez twe wßystkie spráwy świete / przez krzyż y trudy podjete / przez śmierć y zwyćiestwo twoje / wysłuchay nas sługi swoje.

*** 19. Záchoway nas grzechow zmázy / duß y ciáł obroń od skázy/ nagłą śmierć mor/ głod y woyny/ oddal/ á zdarz wiek spokoyny.

20. Ockni śie niech twoiey łodźi / burzliwe morze nie ßkodźi/ wyryway swych ze złey tony / y piástuy ná Boskiey dłoni.

21. Rozpadź błędnych náuk chmury/ á ogrodź te swymi mury/ co ochwale twojey rádza/ y ufność ná tobie sádza.

*** 22. Moca/ lub zdráda nikomu/ nie day przewodźić w twym domu / á do jedności y zgody / wiedź w ćie wierzące narody.

23. Niech śie prawdy twey dostánie niewiernym/ niech y pogámie / czcza ćieńá wße świátá strony / porzućiwßy zabobony.

*** 24. Krola z Rzeczapospolitą / dáruy łáską twą obfitą / miey głowe jego z korong / pod Boską twoją obronq.

25. Senat jego y Hetmány/ Rycerstwo y inne Stany wßytkie / w tey źiemi/ rácz twoją okryć opátrznośći zbroją.

26. Náße też domowe spráwy/ drogi/ prace y zábáwy / y cokolwiek jednomamy / twey opiece oddawamy.

27. Niech śie przećiwtym opowie twa straß / co ná náße zdrowie żuią / niech nam nic nie ßkodzą/ ći co nád námi przewodzą.

28. Niech nas ognie / śiwánki / ßkody/ mijáją / y złe przygody : Leż nádewßystko/ o Boże! niech nas wieczna śmierć niezmoże: Amen.

Ioh. 3. 18. 1. Ioh. 4. 9. Ioh. 10. 30. Is. 14. 1 Is. 5. 23 Ioh. 1. 1 Apoc. 19. 13. Heb. 1. 1 Ioh. 1. 3. 10. Col. 1. 16. 1. Cor. 1. 24. Prov. 8. 22. Is. 9. 6. 1. Cor. 15. 54. Ioh. 10. 11. Ephes. 5. 23. 1. Cor. 10. 4. 1. Cor. 2. 8. Luc. 2. 11. Act. 4. 12. Rom. 8. 34. Hebr 9. 24. Is. 7. 25 1. Tim. 2. 5. 6. Ioh. 1. 29. 1. Petr 1. 18. 1. Cor. 5. 7.

Heb. 7. 21. 25. 26. 27. Mat. 4. 2 Ioh. 8. 12.

Ioh. 6. 35. 41. 50. Is. 7. 37

Ioh. 7. 37. 38.

Iohan. 14. 6.

Matth. 11. 28.

Marc. 1 22. Matth. 8. 2.

1. Tim. 1. 1.

Matth. 25. 31. 32. Act. 10 42.

Matth. 8. 25.

Psalm. 20. 3. Is. 21. 4 1. Tim. 2. 2.

PIESN CCLXXXVII.

1. Tim 6. 15. 16.

KRolowi nád wſemi Krolmi/ á Pánu nád Pány/ ktory on ſam nieśmiertelność má/ jemuż bądź cześć y chwałá wieczna.

*** Bogu Oycu y Synowi/ y Duchu świetemu/ niechay bedźie wieczna cześć chwałá / jáko Bogu wſechmogącemu: Amen.

Hebr. 1. 6. Apoc. 4. 8. 9. It. 5. 11. 13. 1. Cor. 8. 20.

KONIEC PIESNI.

REJESTR PSALMOW Y PIESNI.

A.

Pſálmy.

Alleluiah chwalćie páná Bogá wſechmocnego/ Pſálm 117

Pieśni.

	Pieśń
Ach moy niebieſki Pánie/ Boże wſechm.	220
Ach wſechmogący/ dobrotliwy Pánie	197
Anjołowie cni poſłowie/ w polu ſtáli/	23

B.

Pſálmy.

Bądź nam Boże miłośćiwy/	97
Bądź uwielbiony Pánie ſkáło moją/	144
Bede ćie z ſercá miłował moy Pánie/	18
Bede ćie wielbił moy Pánie/	30
Bede ja záwſze wielbił/ Jmie	34
Bede chwalił Páná cząſu wſego/	34
Bede ja Páná ſwojego/	111
Błogoſłáwiony ten maż kázdy/	1
Błogoſłáwiony człowiek co ſie ták	1
Błogoſław nam náß Pánie/	67
Błogoſław duſo moją Páná mego/	103
Bog náß w kázdey naßey potrzebie /	46
Boże gdyś ſłychał me żądośći	4
Boże moy/ Boże czemuś opuśćił	22
Boże czemuś mie/ czemuś mie moy	22
Boże czyń ſąd o mnie/	26
Boże moy Sędzio ſprawiedliwy	43
Boże w miłośierdźiu ſwoim nieprzebrány	51
Boże moy przez Jmie ſwoje/	54

Boże/ ktoryś nas odrzućił/	Psálm 60
Boże usłyß me wołánie	61
Boże/Boże śiło moją/	63
Boże/Boże Pánie moy/ od wstánia	63
Boże słyß mie w mojey ćießkośći	64
Boże przybądź mi z pomocą	70
Boże tobieć śie mśćić sámemu	94
Boże/ ktoryś jest chwałą moją	109
Boże/ ktory mießkaß nád wßystkiemi	123
Pieśni.	Pieśń
Bądź chwałá Bogu błogosławionemu.	163
Bądź chwałá Pánie tobie/ zá te dáry	269
Bog Oćiec z ßćerey miłośći/ posłał Synά	118
Bog ktory ma świát ná pieczy	120
Bog gdy niebo ubudował/	164
Bogum oddał spráwę moje/ niech	241
Boże ćiebie ććimy	112
Boże wieczny/słyß serdeczny głos	71
Boże Oyćze bądź z námi/ á broń nas	108
Boże Oyćze przy słowie twym/ ráć	131
Boże ktory wieß wßystkę myśl sercá	194
Boże moy ráć śie nádemną zmiłować	227
Brońże nas Pánie ná wieki/y Kośćiołá	180
Broń nas niebieski Hetmánie/ á day	202
C.	
Psalmy.	Psalm
Chwal dußo ma Páná mego	103
Chwałe Pánu dawayćie	107
Chwalćie prawdźiwi słudzy Páná	113
Chwalćie Páná narodowie	117
Chwalćie Páná dobrego	136
Chwal dußo ma Páná swego/	146
Chwal dußo moją Páná/ Páná iśćie	146

Chwalćie/ Páná/ bo słußnie jemu	Psálm 147
Chwalćie namożnieyßego	150
Ciebie Pánie záwżdy będźie	9
Ciebie Pánie wyznamy	75
Ciebie ja będę Boże moy sławił	145
Coż zá przyćżyny tego Pánie maß	10
Cżásu gniewu y cżasu swey zápalćżywośći/	6
Cżásu nießcżęśćia náßego/ by Pan Bog	124
Cżemu Pogánie wśćiekle powstáli	2
Cżemu śie chlubiß z nieprawośći	52
Cżemuß ná wieki nas wżdy opußćżaß	74
Cześć z chwałą Pánu oddawayćie	118
Pieśni.	Pieśń
Chrystus Syn Boży/ grzeßnym rádość	29
Chrystus przykład nam zostáwił	45
Chrystus Pan zmartwychwstał/ zwyćięstwo	77
Chrystus/ co dla ludzkiego/ był	84
Chrystus Pan zmartwychwstał/	86
Chryste tyś ukrzyżowány	56
Chryste Krolu niebieski/ ty do nas	61
Chryste Synu kochány/ Oycá nawyżßego	137
Chryste z miłośierdźia twego/ iżyć	254
Chryste dniu náßey świátłośći/ nocne	277
Chwałá tobie Pánie Chryste/ náśienie	27
Chwałá tobie wieczny Pánie	34
Chwałá tobie Boże wieczny/ zá twoy	184
Chwał wierny Zborze świętego	156
Chwalebny jest Bog narodu Jzráelskiego	12
Chwałe Pánu dayćie wßyscy wierni jego	152
Chwalmy wßyscy w rádośći/Stworzyćielá	14
Chwalmy pieśnią rádośći/ Páná	33
Chwalmyß Bogá wßechmocnego/ ktory	49
Ciebie Bogá chwalimy/ ćiebie Pánem	111

Ciebie Bogá znamy/ Pánem wyznáwamy	Pieśń 113
Cießyćielu Duchu świety/ tyś w jednoćie/	98
Czego chceß po nas Pánie/ zá twe	171
Czemu śie serce moje dręczyß/ czemu śie	170
Cześć Bogu ná wysokośći/ z jego	22
Człowiecze ná świećie żywy/ chceßli	143

D.

Pſalmy.	Pſalm
Dayćie Bogu wielkiemu cześć w jego	150
Dobry Pan Ludowi swemu	73
Do ćiebie z ufnośćią Pánie/	25
Do ćiebie Pánie duchá mego	25
Do ćiebie ja wołam moy Pánie/ skáło	28
Do ćiebie ja wołam moy Pánie/ przyśpießże/	141
Dokąd mie chceß zápomnieć	13
Do tądem czekał Páńskiey litośći	40
Duch mie moy budźi zacne opowiádáć	45
Duchy prozne śmiertelnośći/	148
Dußá moiá Bogá wzywa	62
Dußo błogosław Páná swojego/	104
Pieśni.	Pieśń
Dayćie cześć Pánu/ dáyćie cześć Pánu	275
Daymy cześć Pánu swemu/ zá dáry	272
Day nam Pánie miłośćiwy/ pokoy pokiśmy	203
Day nam Pánie miłośćiwy/ pokoy od plagi	209
Day Pánie ćiebie prośimy/ deßcz	217
Dla Synà twego ofiáry/ Oyćze świety	132
Do ćiebie Boże náß/ my stworzenie	216
Duchá Swietego zesłánie/ wspominájąc	99
Duchu świety záwitay k nam/ á z niebios	94
Duchu świety przybądź nam/ ogień	94
Duchu świety záwitay k nam/ sercá	96

Dźiatki ludu Żydowskiego/	Pieśń 63
Dźięki już wßyscy wzdawaymy	17
Dźiękuiść Krolu mocny/ żeś strzegł	259
Dźiękuyćie Pánu/ bo jest miłosierny	274
Dźiękujemyć wßechmogący/ Boże wieczńie	153
Dźiękujemyć wieczny Pánie/ żeś nas dźiś	278
Dźiś Chrystus Krol wieczney chwały	82
Dźiś wßyscy z sercá wdzięcznego	101

E.

Pſálmy.	Pſalm
Ey muż Potentatowie/	29
Ey muż Páńscy służebnicy/	134

G.

Pſálmy.	Pſalm
Gdyby nie Páńska przytomność byłá	124
Gdy z Egyptu Izráel wychodźił	114
Gdy z okrutney Babilony	126
Głosem mym wołałem do Páná	142
Gotowem z sercá práwego	108
Pieśni.	Pieśń
Gdy śie Chrystus národźił/ wßemu	20
Gdy śie Pan właśnie ukáże/ á ná	252
Godźieneś jest tego Pánie/ poki tu nas	193
Gotowy bić Boży/ niech świát sobą.	208

H.

Pieśni.	Pieśń
Herodźie przeć śie Judzkiego	37

J.

Pſálmy.	Pſálm
Jáko jeleń ßuka zdrojá	42
Jáko krzyczący jeleń/ czásu	42
Jáko rzeć piękna/ jáko rzeć	133

Jeſli ſam Pan nie zbuduje/ Pſálm 127
Jeſli domu ſam Pan nie zbuduje/ 127
Jmię Páná swojego/ 135
Jzali duſzá mojá ſłużnie Pánu 62

Pieśni. Pieśń

Jde áż z nieba ſámego/ z poſelſtwem 25
Jde w weſołym ſumnieniu/ do Páná 249
Jdźćie ná wſzyſtek świát/ 154
Jdźie/ idźie Bog prawdźiwy 253
JEzu Báránku nádrożſzy 57
JEzu Chryſte Boże wieczny 58
JEzu Chryſte Boże wieczny/ á niebieſki 166
JEzu Chryſte wiecznie żywy/ Krolu 196
JEzu Chryſte Názaráńſki/ proſi ćie 201
JEzu Chryſte Pánie miły/ tyś wſzyſtkie 276
JEzu Chryſte wiecznie żywy/ Boże złowiecze 238
JEzu wiem że umrzeć muſze/ 242
JEzu jutrzenna świátłośći/ 256
JEzus Chryſtus Bog prawdźiwy 8
JEzus Chryſtus Bog człowiek/ mądrość 51
JEzus náſze zbáwienie 52
JEzus ná krzyżu rozbity/ 67
JEzus Chryſtus náſz Zbáwićiel/ 83
JEzus Chryſtus żywot náſz/ náſze 155
JEzus Chryſtus ktory swego/ ujął gniew 162
JEzus Chryſtus wiecznie żywy/ przyjdźie 250
JEzuſá Názaráńſkiego/ dla nas 78
JEzu Pánie náſz nád Pány/ Boże 286
Już teraz wſzyſcy śpiewaymy/ á Pánu 16
Już jáſne ſłońce wyſło/ 21
Już w pokoju Pánie/ ná swe 40
Już po wſzyſtkim świećie/ głos ſłowá 126

Już

Już śie godźi ſerce swe/ do niebá Pieśń 190
Już weſzły zorze ſłoneczne/ 262

K.

Pſálmy. Pſálm

Kocham śie w Pánu/ ktory prozb 116
Kto Pánie będźie przebywał/ 15
Kto ma bácżenie nád utrapionym 41
Kto opieki nawyższego/ 91
Kto śie w opieke poda Pánu 91
Krąg źiemie y ze wſzyſtkimi 24
Krolu niebieſki zdrowie duſze 28
Ku cźći Pánu zákrzyknićie 100

Pieśni. Pieśń

Káżdy Duchu chwal Páná/ boć ieſt 109
Káżdy myśla nabożna/ mądrość 173
Komu miło zbáwienie/ cźáſu 169
Krolowi nád wſzemi krolmi/ 287
Krolu wyſokiego niebá/ ktory 185
Krolu wiekow/ Rządco świátá 186
Krolu niebieſki/ my lud 251
Kto tu chce Bogu ſłużyć/ żyjąc 119
Ktoby chćiał swego zbáwienia/ záżyć 235
Kto żywi powietrzne ptaſzki/ 270
Ku twojey twarzy/ Młodźi y też 281

L.

Pſálmy. Pſálm

Ludu moy uważ pilnie ſłowá moje 78

Pieśni. Pieśń

Ludźie cźáſu oſtátniego/ jeli śie 230
Litánia M. 283.284.285.286.

Pſálmy. Pieśń

Mawiam ták z ſobą cźłowiek utrapiony 39
Możny Pan wola/ ná wſzyſtke źiemie 50

Możny

Możny wszech zastepow Pánie	Psalm 84
Pieśni.	Pieśń
Mądrość Oycá niebieskiego	55
Málo ludźi ná tym świecie	236
Márya świeta dźiewicá/	115
Miłośierny Boże Oyče/ dźiękujem	261
Mocna wieża Pan Bog prawdźiwy	191
Modlmy śie Oycu swemu/ w pokorze	149
Myć śie poručzamy/ w rece twey	282
My ktorzy Bogu wierzymy/	130
Myśl człowiecze záwzdy/ yż musi	239
My wierzymy w jednego Bogá/	146
My wszyscy w jedynego/ wierzym Bogá	146
N.	
Psalmy.	Psalm
Ná Dawidá pomni Pánie	132
Ná gorách świetych do swego	87
Nákloń Pánie uchá swego/	86
Nákloń Pánie ku mnie ucho twoie	86
Ná Syonie śie odprawuje/	65
Ná wysokie gory wznoszac	121
Niebá w swoim rządzie/	19
Nie ráč w popedliwości/	6
Nie karz w zápálczywości/	6
Nie chce poprzestawáć	34
Nie obrażay śie widzac bezbożnego	37
Nie nam cześć chwalá/ o Pánie	115
Nie mam wesela wietszego/	122
Niech cie Pan słyszy/ w dźień	20
Niech gdyż Pan kroluje/	97
Niezmierny Boże w swojey litości/	51
Nowa pieśń Pánu záśpiewayćie	96
Nowa piosnke Pánu wierni	149
Nuż	

Nuż sprawiedliwi zaśpiewayćie	Ptalm 33
Nuż wszyscy spolem uderzmy	47
Nuż wszystkie kraje wykrzykáyćie	66
Nuż teraz narodowie ziemscy	100
Nuż wszyscy ludźie Páná chwálćie/	105
Pieśni.	Pieśń
Ná Bożą cześć Chrześćiánie/ zsiedszy śie	138
Nacięższey godźiny mojey/ w dźień	243
Nadroższą krwią swoją odkupiłeś	91
Nakłon o Krolu wiecznośći/ uchá	263
Ná niebieskiey wysokośći	106
Narodźił śie Chrystus Pan/	15
Nástał nam dźień pożądány	19
Natrudnieyszey nászey chwile/	199
Náwyższy rządco świátá szerokiego	207
Nie bierz nam Duchá swego/ náss	102
Niosęć Pánie zá powstánie/ yzá	258
Nuż łáczni y prágnący	160
Nuż my wierni Chrześćiánie	245
Nuż my wierni záśpiewaymy z weselem/	32
Nuż wszyscy z sercá całego	18
O.	
Psalmy.	Psalm
O błogosławiony káżdy ten/	32
O Boże słyss moje żadośći	55
O Boże ráč dáć swoie sądy	72
O Boże nie bądź milczący	83
O Boże mego zbáwienia	88
Od młodośći nas ieszcze trapili	129
O dobrociách Páńskich/ wiecznie śpiewáć	89
O ják jest chwalebne náss Pánie	8
O ják jest rzecz wdzięczna	133
O ják	

O ják Bog dobry własnemu	Psalm 37
O ják są miłe twe przybytki	84
O ják szczęśliwy jest każdy	119
O Izráelski náß Pásterzu	80
O ktory mießkaß ná wysokim	16
O miłosierdźiu y sprawiedliwośći	101
O Pánie z twey wielkiey litośći	140
O Pánie usłyß prozby moje	143
O ráczże śie nádemną zmiłować	51
O smiłuy śie nád námi Pánie/	67
Otoż teraz wyznawáyćie Páná	134
Pieśni.	Pieśń
O Báránku Boży świety	59
O Bogu przyjemne kwiatki	38
O Boże Oyče wßechmocny/ bądź	136
O Boże wspomni ná swą obietnice	213
O Boże ktoryś ráczył/ stworzyć	215
O Boże Oyče niebieski/ ja robaßek	229
Obroń Pánie náßych domow/ od wichrow	212
Oćiec niebieski wybránych/	182
O człowieče wspomni ná to/ żeś	232
Oddaymyß to ćiało ziemi/	246
Od Páná wiele dobrego/ bierzemy	237
Od wschodu słońcá jasnego/	36
O Jezu słodkiey pámięći/	161
O látom nie podległy/ ni żadney	44
Opátruy nas sam/ bos Oćiec	281
O śmiertelni! o mizerni! coż sobie	234
O świety Duchu przybądź/ á serca	93
Otoś nam życzliwy/ Oyče	6
O wßechmogący Pánie/ co wßystko	124
Oyče náß Duchem swym świetym/	135
Oyče náß/ ktoryś jest w niebieśiech/	147
Oyče niebieski prośim ćiebie/	Pieśń 150
Oyče náß/ ktoryś jest w niebie/ chceß	151
O zacnaß to była nowiná	26
P.	
Psálmy.	Psálm
Pan moy ktory záżdy mnie	23
Pan móy Pásterz Czego mi nie dostawa	23
Pan świátłem mojim jest Záśu każdego	27
Pan świátłość ma/ zbáwienie me	27
Pan ogniem swojey świátłości/	27
Pan Bog stánął miedzy Bogámi	82
Pan náß kroluje w sławe odźiany	93
Pan náß kroluje/ co swych rátuje	99
Páná wołam/ Páná proße	142
Pánie ják ich wiele jest	3
Pánie ktorego imie naslawnieyße	8
Pánie záchoway mie w swey możności/	16
Pánie pomoż mey słußności	17
Pánie twoy śie Krol ráduje/	21
Pánie moy bede ćie slawił	30
Pánie stań ze mną w potrzebie	35
Pánie nie w popedliwości	38
Pánie w ußyśmy swe słuchali	44
Pánie nieprzyjaćiołom mojim	59
Pánie zá twoim powstániem/	68
Pánie tyś bywał sam náßá obroná	90
Pánie co mießkaß wysoko w niebie	123
Pánie kiedy ćie o co w swey potrzebie	131
Pánu ja ufam/ czemuż mi ná gory	11
Pieśń nowa Pánu zośpiewaycie	149
Poczćiwßy Pan swa chwałę Páná swego	110
Poyrzy Pánie miły	3
Podźmy Pánu záśpiewaymy/	95

Podźmy z ochotą Pánu chwałe daymy	Pſalm 95
Podnioſłem oczy ná gory	121
Poſłuchay Pánie ſłow moich	5
Pospieß śie ábyś wyrwał mie Pánie	70
Przez ſwe o Boże moy z milowánie/	56
Przybadź Pánie/ á ſpraw nam wybáwienie	12
Pieśni.	Pieśń
Pámietaymy Chrześćiánie/ że nam dał	141
Pan Bog z niebá wyſokiego	4
Pan náß wtory Adam z niebá	64
Pan Bog teraz z ſwey miłośći/ lud	125
Pan Bog z miłośierdźiá ſwego/ dla	183
Pánie náß Oyče miłośćiwy	1
Pánie Jezu Chryſte / przez twoje wćielenie	11
Pánie náß źrzodło od wieczności	13
Pánie náß Boże wiecznie żywy/	41
Pánie náß Boże wielki / wſławiony	48
Pánie náß źrzodło od wieczności / zupełney	105
Pánie Boże wieczny/ dobrotliwy/ świety	123
Pánie Boże z wyſokośći / bądź cześć	159
Pánie nie opuśćiß/ ſwoich wiernych	205
Pánie Boże Krolu niebieſki	210
Pánie Boże Krolu niebieſki/ obdáruy nas	214
Pánie Boże wieczney chwały/ Krolu	265
Pánie Boże wßechmogący/ Oyče wiecznie	273
Pánie/ zmiłuy śie: Chryſte/ zmiłuy śie	283
Pánu Bogu wßechmocnemu / dźiękuymy	271
Páſterżu niebieſki Jezu Chryſte Pánie	181
Pieśń záśpiewaymy/ ná chwałe	30
Pomoßże nam z grzechow náßych	222
Poſłuchayćie z weſelem / có	31
Powſtał zmartwych Pan chwały/	85
Powſtań kázda duſzo wierna	53

Poże=

Pożegnay nas Boże Oyče/ mocą	Pieśń 110
Pożywaymy wierni ſpołu/ z Páná	158
Proſim ćie ktory mießkaß	148
Proſim ćie Oyče niebieſki / ráczże	107
Proſimy ćie Oyče miłośćiwy/ przez	134
Proſimy Boże jedyny/ ſtrzeż nas oſtátniey	172
Preć żaloſne nárzekánie	248
Przed Bożym tronem ſtoją/ Anjołowie	122
Przez twe świete zmartwychwſtánie	74
przez twoje świete w niebowſtąpienie	87
Przez twe świete Duchá zeſłánie	100
Przez obietnice prawdźiwe/ Ewangelij	129
Przez grzech Adámá pierwßego/ wßyſcy	225
Przybliżac śie już dźień biały / kázdy	255
Przydź o zbáwienie Pogáńſkie	3
Przybadź do nas gośćiu wźięty.	95
Przydź wieczny Duchu náß Pánie	103
Przyßłoć nam pewne zbáwienie	139
R.	
Pſálmy.	Pſálm
Ráтuy mie ty ſam wßechmocny Boże	96
Pieśni.	Pieśń
Rácz ukázáć miły Pánie/ nád námi	221
Rácz poświećić pokármy Chryſte	267
Rácz zoſtáć z námi Pánie	280
Ráczyß nas dźiś wſpomoc Pánie / błogoſławić	174
Ráczże Pánie ludowi twemu / błogoſławić	188
Ráduymy śie Chrześćiánie/ ná to	75
Ráduymy śie Chrześćiánie/ przez ſwe weſołe	75
Ráduymy śie wßyſcy Chrześćiánie/ ponawiáiąc	88
Rozmyślaymy dźiś wierni Chrześćiánie	54
Rozpominay kázdy wierny / trud	50
Rzekłem ja człek utrapiony	233

Nn Sam

S.

Psálmy. Psálm

Sam mi śie obrał Pan Pásterżem 23
Sadź mie Pánie/ á uyrżyß niewinność 26
Szczęścia pewnego/ człowiek ten 32
Szczęśliwy to jest człowiek káżdy 112
Szczęśliwy to prawdźiwie 128
Serce moje ćiebie Pánie/ 138
Siedząc po brżegách Bábilońskiey 137
Sluchayćie tego o narodowie/ 49
Slußna żebyśmy swego 92
Slyß modlitwe moje Pánie 102
Sprawować śie tobie będźiem 75
Szukając sobie pomocy 121

Pieśni. Pieśń

Szcześć w rządźie Krolá/ y wßystkie 187
Serdecznie oczekawam/ zgonu 240
Slawá y chwalá bądź tobie Krolu 60
Slawne Páńskie zmartwychwstánie 81
Sluchay Jzráelu tey mowy/ nie 142
Smierć Páńska my wspominając 68
Stworżyćielu wßechmogący/ w niebie 167
Stworżyćielu náß/ Boże wielkiey mocy 206
Stworżyćielu wieczny/ do ćiebie wolamy 211
Stworżyćielu wßechmogący/ náwrocenia 218
Swiát prżewodźi/ nic śie tego wierny 192
Swiety Duchu záwitay k nam 92
Syn Boży Oycu kochány/ świátu 42
Synà jednego/ mając Bog 65

T.

Psalmy. Psálm

Táka jest mowá w sercu glupiego 14
Táka jest mowá w sercu glupiego 53

Ten co niewinien niezbożnych rády Psálm 1
Tobieć wßechmogący Boże/ 139
Tobie nieśmiertelny Pánie/ poki 146
Twey Pánie ufam wielebności 31
Ty wieß Pánie/ że myśl moją 131

Pieśni. Pieśń

Ták nas woła sam Syn Boży/ wy ktoré 140
Ták Pan Bog świát umiłował/ że dla 168
Tobie bądź Pánie chwałá wßystkiego 35
Tobie nalepßy Boże náß y Pánie/ 176
Tobie bądź cześć Oyćze mocny/ ták 264
To slußna z wiernych káżdemu 231
Twoja cześć chwałá/ náß wieczny Pánie/ 157
Tworco Duchu świety do nas przybądź 97
Ty coś niebo wysokie 195
Tyś o Jezu Chryste Pánie/ jedyne 224
Tyś mie wźiął Pánie pod obrone swoje 257
Ty sam Pánie dawáß z niebá/ ludźiom 266

V.

Psálmy. Psálm

Vporna złość bezbożnego/ jest 36
Vslyß prożby moje/ Boże litościwy 102

Pieśni. Pieśń

Vmeżenie Jezusá Krolá niebieskiego 66

W.

Psálmy. Psálm

W ćießki czás frásunku mego 77
W ćießkościách swych ćiebie sámego 120
W dźiedźictwo twoje Pogánin przeklety 79
Widząc tu wielkie swe poniżenie/ 39
Wieczny Krolu Pánie náß/ 79
Wielki Pan niewyslowiony 48
Wielbićie Páná dobrego 106

Wierni Páńſcy ſłużebnicy	Pſálm 113
W Judzkiey ziemi Bogá znáją	76
W káżdym ućiſku ſwoim wołałem	120
W niezmierney ſwey ćieſkości	130
Wßyſcy ći ktorzy pokładáją/	125
W tobie Pánie nádzieją moją	7
W tobie Pánie nádzieje mam	71
W uſty ſwe łáſkáwe moy Pánie	5
Wy co ſie ſędźiámi mienićie	58
Wyſłuchay wieczny Boże/ prozb	143
Wzywam ćie Boże świádku mojey	4
Pieśni.	Pieśń
W Bethleem Syn pożądány/ národzony	28
W Boży grunt źiarnko rzucamy/	247
W czyſtym ſercu y w pokorze/ ku	268
Weſel ſie corko Sionſka	9
Weſel ſie dźiś ſerdecznie/ ludzkie	76
Weſelmy ſie my wierzący/ pámiątke	116
Weſoło ſpiewaymy/ Bogá	5
Weſołyć nam dźień nástał/ gdy Pan	79
Wieczny Boże z wyſokości/	260
Wiekow Tworco o Pánie Jezuśie/	177
Wierna duſo świętego/ pržyimi	10
Wierze w jednego Bogá/ Oycá wßechm.	144
Wierzymy w jednego Bogá/ Oycá	145
Witay Jezu Chryſte z niebieſkiey	2
Witay dniu wielkonocny ozdobny	72
W mocy/ w mądrości znáčznego/ chwalmy	117
Wſpomni o darco żywotá	47
W śrzod żywotá náßego/ śmierć	244
Wſtąpił Pan Chryſtus dniá tego/	90
W ſumnieniu ſwym ochłodzenie/	198
Wßechmocny Pan Bog świety/	114

Wßyſcy wierni śpiewaymy	Pieśń 7
W trzydźieſtym roku Chryſtus Pan	43
Wydałeś obrok duſy/ Pánie/ ſłową	133
Wy ludźie pokutuiący/ Páná Bogá	226
Wyznawaymy/ wyſławiaymy Krolá	24
Wzywam Pánie ná pomoc/ ćiebie Bogá	223
Wzywamy ćie wieczny miły Pánie	189
Wzywaymy Duchá świętego	104
Y.	
Pſálmy.	Pſálm
Y pokadże wżdy moy Pánie/	13
Y jakże długo moy Pánie/	13
Z.	
Pſálmy.	Pſálm
Záchoway mie od pohańbienia	71
Záśpiewayćie Pánu Pſalm nowy	98
Záśpiewam teráz z mojey powinności	101
Z dawnáś ty Pánie ſwym miłośćiwy	85
Z głębokości grzechow moich	130
Zmiłuy ſie/ zmiłuy nádemną Pánie	57
Z wielką rádością	81
Zywot ten miec będźie błogoſławiony	128
Pieśni.	Pieśń
Zacna wßędy chwałá twa/ dobrotliwy Pánie	204
Zal mi żem kiedy zgrzeßył/	228
Záśpiewam Pánu memu/ mnie ze wßech	175
Záwitay wieczna jáſności/ świátło	285
Zbáwićielu Chryſte Pánie/ wieczne	46
Zetrzy mocna reka ſwoja/ wieczny Boże/	200
Záśpiewaymyß dniá tego świętego	73
Zmartwychwſtánie Páná ſwego/ uważ	80
Zmiłuy ſie Oyče/ zlituy ſie	70
Zmiłuy ſie Pánie nad námi/ ráčz obdárzyć	132

Zmiłuy ſie Boże/ zmiłuy nad námi/ 284
Znamy Oyćze náß niebieſki / żeſmy 219
Z Ochotnym ſercem ćiebie wyſławiamy 128
Z ſmierżkiem dochodźi kres żućia 279
Z weſelem y z rádośćia wßyſcy 127
Z wielkiey mocy y mądrośći/ chwalmy 117

KONIEC.

PRZYDATKI HYMNOW SWIĘTYCH.

Na Advent.

PIESN CCLXXXVIII.

PRzyßedł do nas Obrżym mocny/ żeby nam był pomocny/ Chrystus Meſiaß Izráelſki/ Król ſławy/ ſtworzyćiel niebieſki.

Phil. 2. 7. 2. Wyniżżył ſiebie ſámego / wźiął ßtałt ſługi podłego/ wźiął krewkie ćiáło miáſto zbroje/ ztaczáiąc z Cżártem dźiwne boje.

Ioh. 1. 9. 3. Bog Człowiek wjedney Oſobie / ſam nie folgując ſobie / oboje śmierć cżeſną y wieczną/ zgłádźił meką ſwą doſtáteczną.

4. Słońce niebieſkiey jáſności / przyßło wkráie ćiemności / oświecáć świátłośćią káżdego / ná krąg świátá przychodzącego.

Col. 1. 18. 5. Stał ſie głową ſwym wybránym/ ſtáwił ná ſobie ſámym / Kośćiół / ktory wiárą buduje/ á ſpolną miłośćią związuje.

6. Żyćiem / cudámi/ ſwem ſłowem / pojedynkiem krżyżowem/ tryumfując / woła káżdego / pod chorągiew do woyſká ſwego.

7. Spiſuje ſobie powolne / mieczem gromi swowolne/ rzuca ſtrzáły gniewu ſrogiego / ná złeká prawdźie odpornego.

8. Chce by ſie wßyſcy uználi / żeby łáſki ßukáli / uciekáiąc zbłędu / zniewiáry/ pod poſłußeńſtwo świętey wiáry.

Ioh. 14. 23. 9. Wtych ćo ſie mu oddawáią / Co jego ſłow ſłucháią / z Oycem z Duchem cżyni mießkánie / y znimi ná wieki zoſtánie.

10. Tákowego duchowego/

nego / gmáchu / Bogá żywego/ni ćiáło/ ni świat nie zhołduje/ ni piekło/ni Szátan zwojuje.

11. Szczęśliwy gość pokoy Boży/ Cnoty zbáwienne mnoży/ z trwog wywodźi/ wzły cżás rátuje/ przez śmierć droge wniebo toruje

*** 12. pAn Jezus Duszy wierzącey / zćiáłem śie rozchodzącey/ Otwiera nieśmiertelne wrotá/ do poćiechy wiecznego żywotá.

13. A skoro śie ná sąd zjáwi / wzbudźiwszy ćiáłá stáwi / poprawicy z Duszą złączone/á w wieczną chwałe obleczone.

14. Tám głowy swoje podniosą/ tám koronę odniosą/ Vyszrzą Swieći cżáscy wieczną mi/ pomste Bożą nád niezbożnymi.

*** 15. O Pánie známi złączony / bądź ná wieki wielbiony/ żeś ná mizerney rączył ziemi/ byt mieć známi sługámi twymi.

16. Wielebny pośle niebieski dawco zbáwienney łáski/poki świát/Kościoł budy sobie/ á nam day żywot wieczny wtobie.

Ioh. 14. 3. Mat. 25 31.

PIESN CCLXXXIX.

Esa. 62. 11. Zach. 9. 9, 10, 11 Matt. 21 5.

Ieś śie Corko Syońska / Cerkwi Chrześciańska/ zprzyścia gościá wielkiego/Zbáwićielá twego / ráduy śie serdecznie/ śpieway mu wdzięcznie / z śiebie wszystkich sprosności / zrzućiwszy ćiemności / bierz száte świátłości.

Rom. 13. 12.

Esa. 25. 8, 9. Ir. 35. 4 1. Cor. 15. 55.

2. Zátrzyj pámięć wieźienia / okow / utrapienia / miásto trenu żałości / zaćzny Pieśń rádości/ boć śie już BOg stawił/ by ćie wybáwił/ On bez twojey zasługi/ zpłáćił zá ćie długi/ wziąwszy sposob sługi.

Mat 20 28. Epheſ. 2 8, 9. Phil. 2, 7, 8.

Gal. 3. 13.

3. Krol ktory zniebios wyszedł / po ćie ná świát przyszedł/ uwolnić ćie z ćieszkiego / Járzmá Zakonnego: krwią swoją popłáćił/ co Adam stráćił / wiec y zwielkiey ochoty/ swoy stroj swe roboty / dawać zá kleroty.

Rom. 5. 9. 15. 16 1. Pet. 1 18, 19. 1 Cor. 1 30.

Zach. 9 9. Ioh. 14. 27. Pſal. 46. 10. I. 80. 12 Heb. 1. 3 4, 8, 13. Pſ. 72. 8 Col. 1. 17

4. Dźiwne tytuły jego/ ćieszące wiernego/ Krol ćichy/ sprawiedliwy/ Zbáwićiel prawdźiwy / Pokoy zwiástuiący/ łuki krussący/ á rząd Krolestwá jego/ przez świát do sámego / morzá ostátniego.

Mat. 11 28. Eph. 5. 14.

5. Wszystkich do śiebie ludźi / woła / śpiące budźi/ nie odrzuca żadnego/ by też naliszszego / do niego łáknący/ podźćie prágnący/ ćiężary swe ná niego / kładźćie/ biorąc zniego / moc życia wiecznego.

Col. 2. 3. 9. 1. Tim. 3, 16. Ioh. 15. 12. 13. Ioh. 3. 6, 8. Ioh. 16. 11. 33. Ioh. 1. 16.

6. Pełen Boskiey miłośći/ zstąpił z wysokośći/ Corko Syońska tobie / ku wdzięczney ozdobie/ by pogromił śmiele / nieprzyjaćiele/ á ty bierz zpełni jego/ mnostwo dobrá wszego/ zá dar łáski jego.

Esa. 45. 8. Luc. 10 23, 24.

7. Zdáwná Patriárchowie / Prorocy Krolowie/ zpoćiechą go czekáli / serdecznie żądáli/ by niebo przełomił/ na świát śie skłonił/ już zpełnił jich żądośći/ ku nászey rádośći/ z swey szczerey miłośći.

Ioh. 1. 50. Luc. 17 5.

*** 8. Poprośmyż Krolá swego/ z sercá dusliwego/ by nas w swey wierze chował / Duchem swym spráwował/ z miłośierdźia swego/ broniąc od złego: Daysze nam mily pAnie/ w twym spolku mieszkánie/ z toba Krolowánie/ Amen.

PIESN CCXC.

Nota Pieśni CLVIII. Albo.

Mat. 20 28. Mat. 25. 31.

PAn Chrystus w swym przyśćiu pierwszym / stáwił śie sługą naniższym/ále gdy drugi raz przyjdźie/ w Má-

jestat ják Krol zásiedzie.

Mat. 25 31. 32, 33, 34. 35, &c.

2. Tu był wszystkim miłościwy/tám już Sędzia

Prov. 11 18.

spráwiedliwy/wiernym dá niebieską rádość/niewiernym piekielną żałość.

Gal. 6, 7 8.

3. Ci są pełnymi nádzieje / ktorych wiárá Cnoty śieje / bo Owoc zasiewku tego/ zbierać będą dniá sądnego.

1. Cor. 15. 22 Iac. 3, 18

*** 4. Day nam Oyčze w Synu ożyć / owoć wiáry ráčz rozmnożyć/ day w dobrym ſčęsne wytrwánie/á

Gal. 4, 18.

w niebie wieczne mießkánie / Amen.

NABOŻE NARODZENIE.

PIESN CCXCI.

Weſołym głosem śpiewajmy / narodzenie wyſławiáłny/ Jezuſá Synà Bożego/ dla wybránych ubogiego/ świátu nieznáčnego.

Mat. 20 28, Col. 2, 13, 14, 15. Col. 13, 14, 17, 20, 22, 23. Zach. 9 11. 1, Pet. 3 19. Luc. 2 10. Luc. 2, 7 2, Cor, 8 9.

2. Ktory dla nas z niebá ſtąpił/ nas w winie náßey záſtąpił/ nas w winie náßey zaſtąpił/ ſkrußył kárk węża ſtárego/ſtwirdził ſercá ſtrapionego/zápomogł wiernę

3. Wieźnie z ćiemnice wybáwił / z fráſowánym rádość ſpráwił / przez ſwe ná świećie zniżenie/wpodłym chlewie urodzenie/ y wßechy nadz ſkußenie.

4. Dźiećie śie národźiło nam / Syn nawyższego ludźiom dan/rzekł Prorok/dał znáć Gábriel/yż Syn Panny Emmanuel/BOg známi zbáwićiel.

Eſa. 7. 14 Matt. 8, 20. 2 Cor. 8 9, Matth. 1. 23.

5. Toż Paſterzom zwiáſtowano/ á po polách obwołano/przez Muzyke z wyſokości / w śrzod nocy w wielkiey jáſności/dla wietßey rádości.

Luc. 2, 8, 9, 10 11, 12.

6. Co od nas Adam odwrocił/to nam Pan Jezus

Rom. 5 6. 7. 8. 9. 10. 1. Cor. 15. 22. Rom. 6 23.

przywrocił/Rayroſkßny/ ſtroy ſerdeczny/ żywot od wßech trwog bezpieczny/ pobyt z Bogiem wieczny.

Luc. 2 14.

7. Anjeli śie rádowáli/ wyprawnym głosem śpiewáli/ chwalá Bogu niebieſkiemu / pokoj Ludowi Swietemu/ w jednośćie ſtałemu.

8. Chwalmyß y my Bogá śmiele/ yż nam podał pośiech wiele/ żywotá nieſkończonego / przez Synà swego miłego / nam właśnie dánego.

Eſa 9. 5. Luc. 2. 11.

*** 9. O Skarbie Boſkiey ßczodrości / toś przyßiedł pełen miłości/byś káżdego udárował ktoby ćie

Col. 2. 3. 9. Ioan 15 12. 13. Mat. 11 28.

sercem ćzeſtował / á twe Słowá chował.

Ioan. 14 23. Apo. 3. 20. Mal. 4. 3 Ioan. 1. 5, 9.

10. Słońce Domu niebieſkiego/ośwież znas ſerce káżdego / twojich wyrokow kázániem/ dárow zbawiennych nádániem/ cnym wiáry wyznániem.

*** 11. Ráčz do nas Gośćiu przyśpießyć / ráčz nas wſumnieniu ućießyć/ twoja świętą uczeſnośćią / Zboru twego społeczności/ niebieską rádośćią.

12. Bym ćie tu wiárą poználi/ potym wniebie ogladáli / Krolá swego nawyższego / po Práwicy śiedzącego/ u Oycá wieczne-

Apoc. 19. 16. Mar. 16 19.

go, Amen.

PIESN CCXCII.

Nota Pieśni CLII.

Luc. 2. 7 13. Luc. 10 23. 24

Oycá Niebieſkiego / chwalmy ztey miłości :/: Yż nam Syná swego/poſłał z wyſokości:/: W Boſtwie ſobie rownego/ Jednorodzonego/ktory w cżáſu pełności / na śie oproćz złości/wźiął ludzkie krewkości.

Ioh. 3. 16. It. 5. 17. It. 10. 30. Gal. 4. 4 1. Pet. 2 22. Eſ. 53. 9 1. Pet. 2 22. Hebr. 4. 15.

2. Narodzenie Swiete/ wnedzy á wpokorze :/: O świátá niewżiete / ſławne w Bożym Zborze :/: Swieći Patriarchowie / Proroty / Krolowie / nádźieje wnim ſkładáli / ná świát go żądali / nań zchećią cżekáli.

Luc. 2. 8 9. 10. 11 12.

3. Ale im nie dano/Bogá widźieć wćiele :/: na inße chowano/ tákowe wese-

ności / Anjoł z wysokości/ do Bethlehem iść kazał/ ná pieluszki wskazał/ to Dźiecie ukazał.

Hebr. 7. 3. Hebr. 1 3. 9. 7. Esa. 35. 5. 6. 7. Mat. 11. 5.

4. Ktore Ojcá w Niebie / á Máłke ná ziemi :/: Mając / władnie z siebie/ Kory Anjelskimi :/: Mesiaßowe spráwy / sa jego zábáwy/ już chromi postępuja/ ślepi wzrok przyjmuja/ nedzni sie ráduja.

Luc. 10 23. 24. Joan. 1. 10. ver. 11. ver. 12.

5. Wiele ich żadało / ná świát przyścia jego :/: Nie wiele poznáło / bytność Tworce swego :/: Lecz ći co go przyjeli / te moc zniego wzieli/ że przysposobionymi / przezeń dziedzicznymi / sá Synmi Bożymi.

Joan. 14 23. Jac. 1. 22 1 Pet. 2. 21. Rom 5. 3 Rō. 5. 1. Rom. 8. 34. Jo. 3. 17 Mat. 28. 20. It. 18. 20

6. Ktorzy go miłuja / wolą swą poddája :/: Skutkiem naśláduja / á pod krzyżem trwája :/: Ci pożywaja zniego / sumnienia czystego / przyczynia sie zá nimi / nie sądzi sie znimi / y jest zawżdy zswymi.

Ioh. 1. 18 It. 3. 16 Luc. 2. 7 Matt. 1. 18.

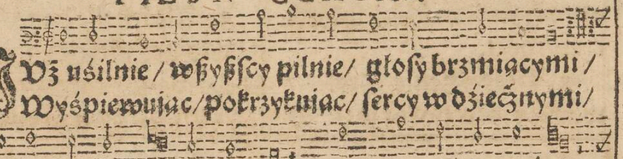
*** 7. O jednorodzony / Synu nawyższego :/: Dla nas národzony / z żywotá czystego :/: Ráć nas odrodzić sobie/ day że służąc tobie / praw. twojich przestrzegamy / w wierze sie zmacniamy/ á przy prawdzie trwamy.

8. Czegośmy już dośli / z twey ßczerey miłości :/: Day byśmy w tym rośli / zwiáry / y ßczerości :/: Swiátło ktoreś zaswiecił / ktoreś w sercách wzniecił/ day by sie pomnażało / by go świát y ciáło / w nas nie zágasáło.

*** 9. Day nam cześć o Pánie/ w niebieskiey rádości :/: Day wieczne mießkánie/ gdzie niemáß ćießkości :/: Gdzie cie chwalą/ Anjeli / niezmiernie weseli/ day bym znimi tám byli / w twarz twoje pátrzyli/ wiecznie cie chwalili/ Am.

Esa. 6. 3 1. Joh. 3 2. I Cor. 13. 12.

PIESN CCXCIII.

WZ usilnie / wßyßscy pilnie/ głosy brzmiącymi / Wyśpiewuiąc/ pokrzykuiąc/ sercy w dźięcznymi/ páná Bogá wysławiaymy / cześć mu oddawaimy /

pokłony stáwiaymy.

Joh. 3. 16. 2. Cor. 8. 9. Mat. 20 28. Phil. 2, 4, 5, 6, 7

2. Że miłego / Synà swego/ świátu dárował :/: Dla zbáwienia / obżywienia/ go ofiarował :/: Ktorego to uniżenie/ náßych win zgładzenie/ Duß jest uwielbienie.

Ioh. 1, 4 It. 14. 13. 14

3. Cześć wiecznemu / niebieskiemu / Oycu bądź dána :/: Że nas zbáwił / że nam stáwił / tákiego Páná :/: wktorym wßyscy żywot mamy/ y otrzymawamy/ to o co żadamy.

Tit. 2. 13. Luc. 1. 35. Dan. 9. 24. Phil: 2. 6. 7. 8.

*** 4. O wielkości/ twych miłości/ Pánie Jezusie :/: Żeś nawietßy/ y nas wietßy ták uniżył sie :/: Do Krzyżá náder srogiego / posłußny swojego/ Oycá Niebieskie.

Rom. 5. 6. v. 7. 8. 9 10.

5. Naße winę / y przyczyne/ płaczu wiecznego :/: Smiercią zgładził / á w prowadził / do domu swego :/: Oycáś nam swego przejednał / pokoj wieczny zjednał / Raj Niebieski przyznał.

Rom. 5 1, 2.

*** 6. Bądźże chwałá / wiecznie stała / z twych uczynności :/: Stworzyćielu / Zbáwićielu / Krolu wieczności :/: Hállelujah powtarzajmy z sercá mu śpiewajmy/ wnim cále dufaymy.

Col. 1. 16. Matt. 1. 21. Esa. 9. 5

7. Bo on broni/ strzeże chroni / swojich sług wiernych :/: Zadaymyß go/ Páná swegd / w prośbách pokornych :/: Aby on z nas potępienie/ zjął/ przez swe zniżenie/ á dał uwielbienie.

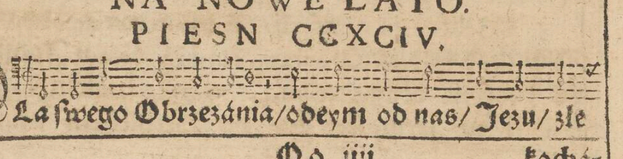
Ioh. 16, 33. Esa. 43. 1, 2. Mat. 28 20 Hebr. 7 24. Apoc. 19. 12. 16.

*** 8. pAnie Chryste / tyś zájiste / náß Odkupićiel :/: Iwiecznie wzietym / Oycem świetym/ Bog y Zbáwićiel :/: Racz krolować miedzy námi/ chetnymi sługámi łáską twa bądź známi. Amen.

Act: 11. 36. Ioh. 1. 29. It. 4. 42

NA NOWE LATO.

PIESN CCXCIV.

DLa swego Obrzezánia/ odeym od nas/ Jezu/ zle

kochánia/ Odrzeż serc nikczemności/ á użyćz świetey

godności/ nam do pożywania/ nadroższego krwie

twojey przelania.

2. Dla twojego Jmienia/ użyćz nam spokoynego Sumnienia/ Zbawićielu łáskáwy/ poforcuń wiernych twych spráwy / czyń wprawdzie státeczne/ day w księgach żywotá Jmie wieczne/ Amen.

NA TRZY KROLE.

PIESN CCXCV.

Taż Nota.

Luc 1,78

RAduy śie zrego wierny/ że nas náwiedźił Bog miłośierny / z Nieba ná świat zstąpiwszy/ á czysta Pánne ulubiwszy/ z ktorey wiey czystości/ przyjął krom grzechu ludzkie krewkości.

2. Choć o nim nie wiedzieli / ći co go nachętniey witać mieli/ jednak śie pilnie zjawiał/ Anioły zniebá świádki stáwiał/ gwiazde nowa spráwił/ by śmie przyśćie dálekim objáwił.

Luc. 2. 9. Matt. 2. 2.

3. Medrcy ja obaczyli/ ná wschod Słońcá/ po niey śie znáczyli/ droga trudną jáchali/ w Jeruzálem Páná ßukáli / nic w tym nie wątpili/ yż śie národźił / śmiele świadczyli.

4. Król Herod aż śie bożył/ jednák sobą o Krolestwo trwożył / Duchownych śie dokładał / Doktorow y Kśiezy śie bał / á oni znáć dáli / że z Bethlehem Jezusa czekali.

5. Droge Medrcom zpisawszy / á czás národzenia zrozumiawszy/ rzekł im/ idac pytayćie / á ználazßym mnie znáć dawayćie/ że národzonemu / oddam pokłon Krolowi Judskiemu.

6 Z Jeruzálem slawnego/ do Bethlehem miásteczká podle-

podłego / gdy śie Medrcy událi/ zgwiazdy śie urádowáli/ zá wodzą ja mieli / áż Krolewicá w domu ujzrzeli.

7. Szczodry dar Złoto dáli / Myrrhę / Kádzidło ofiárowáli / kłániajac śie małemu/ dziećiątku á Bogu wielkiemu / co sercem wierzyli / to upominkami wyrázili.

8. Bog przez te świadki świadczył/ yż iuż Syná swego posłać ráczył/ ktorego w Judztwie stáwił á po wßystkim świećie osławił/ żeby już inßego / nikt nie czekał/ ále przyjął tego.

Mat. 13 16. Ioh. 20. 29.

**9. Oczy błogosławione/ wiernych / ktore ná to sporządzone/ by zwiáro oglądały / w ćiele na ziemi Páná chwały/ Day Christe/ że y my/ ná ćie przez wiáre żywą pátrzyli.

10. Ktoryś dziwny wsprawach swych/ O Boże bądźże tobie chwała znich/ daj bysmy ćie w nich ználi / coś nam zgotował/ pożywáli / w nadzieiey ná świećie/ á po śmierći/ wrádosnym żywoćie/ Amen.

O PRACACH PANSKICH.

PIESN CCXCVI.

PAnie náß Jezu Chryste/ tyś Syn Boży záiste / ják

Ioh. 14. 1. Ioh: 5. 23.

w Oycá wćie wierzymy/ rownie ják Oycá ććimy.

Ioh: 1. 1. 18.

2. Tyś słowo niestworzone / w wiecznym Oycu złożone / przez ktore wßystkie rzeczy/ stworzywßy ma ná pieczy.

3. Y mysmy twym Stworzeniem / twojem wyobrażeniem / z tym śie opowiádamy / że ćie zá Krolá mamy.

Phil: 2. 7.

4. Tyś dla rodu ludzkiego/ wziął kształt sługi podłego/ tyś nas Bogu zapłácił / á Smierć y Czártás strácił

5. Zmartwych wstawßy krolujeß/ w niebie/ wziemi pánujeß/ kładac pod

Hebr: 2. 8.

nogi sobie/ te co odporni wprawuje.

8. Ze gdy śie ná Sądźiá-
wiß/ po práwicy nas stá-
wiß/ y każeß nam do swe-
go/ Krolestwá dźiedźi-
ęznego.

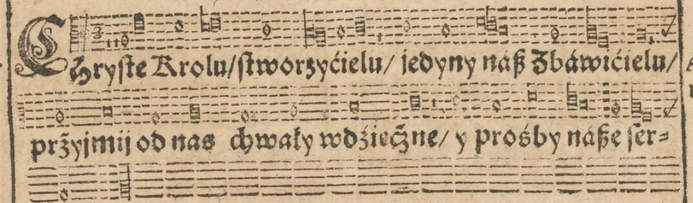
*** 6. Báránku Boży wie-
ęzny/myśmy twoy lud dźie-
dźięzny/tyś jest náß Pan je-
dyny/ nie ma nic do nas
innmy.

*** 9. JEzu Chryste náß
Pánie/ wieęzne Swietych
kochánie/ ukaż śie wswey
sławności/ pobierż nas
do rádości. Amen.

7. Myśmyć twoji/ Pá-
nie náß/ to świadectwo
nam dawaß/ co z nas trwo-
gi zdeymuje/ á wte ufność

O MĘCE PANSKIEY.

PIESN CCXCVII.

Ioan. 1. 3. 50.

Chryste Krolu/ stworzyćielu/ jedyny naß Zbáwićielu/ Act: 4. 12.

pržyjmij od nas chwały wdźięęzne/ y prośby náße ser-
decęzne.

Ioan. 6 38.

2. Tyś od Bogá Oycá
znieba/ widząc yż nam te-
go trzebá/ przyßedł do nás
wten nędzny świát/ zęzy-
stey dźiewice śliczny kwiat.

Heb. 2. 14.

3. Wtym świetym kto-
reś wźiął ćiele/ nástąpiłeś
ná śmierć śmiele/ ćiałem
odkupując ćiało/ áby wpie-
kle nie gorżało.

1. Cor. 15. 55.

Ioan. 18 1. 2. 5.

4. Zdrádzonyś w Ogro-
dźie wnocy/ będąc pełen
Bożkiey mocy: bo ná twe
wznák pádli słowo/ co ćie
jąc chćieli gotowo.

5. Day Jezu byśmy pá-
dali/ robie śie ná ęześć kła-
niali/ Słow twych uprzyj-
mie słuchájąc/ w posłuße-
ństwie sług twych trwając.

Item: v. 12.

6. Jetyś byś uwolnił je-
te/ zhańbionyś ábyś prze-
klete/ wierne swe ubloge-
sławił/ wpokoiu niebieskim
stáwił.

Luc: 22 64.

7. Oczy twe świete zá-
wito/ twarz pieśćiami śli-
ęzną bito/ mowiąc: po-
wiedz nam zaiste/ kto ćie
bije JEzu Chryste.

8. Oświeć serdecęzne ćie-
mności/ Duchem swoim
zwysokości/ bym śie ćiem-
nością brzydźili/ á twym
śie światłem ćießyli.

Ioan. 5. 35.

Matt: 26 59. 60. 61. Luc: 23 10.

9. Jezyki ná ćie fałßywe/
świádki stawiono klamli-
we/ wzdáiąc ná śmierć nie-
winnego/ zá dobroć Bo-
stwá świetego.

10. Day bym śie práwie
sądźili/ złość tłumiąc w-
twey woli żyli/ á dekretem
gniewu twego/ nie sądź
nas dniá ostátniego.

Is. 27. v. 26. 29

11. Byłeś y ubiczowá-
ny/ po wßech członkách
zmordowány/ ćiernięm ćie
koronowano/ á naświetßą
krew rożlano.

12. Rány twe náße zbá-
wienie/ á korona uwielbie-
nie/ twoy bicz znák náßey
wolności/ słup ztwierdze-
niem w státęęzności.

Ibid. v. 31. 38.

13. Ná śmierćieś z Miá-
stá wiedźiony/ nieśieniem
krzyża ztrapiony/ ná kto-
rym miedzy zbojcámi wi-
śiß/ Pánie/ náß nád Pány.

Heb. 13. 13.

*** 14. Day krzyż náß chęt-
nie dźwigamy/ zá tobą po-
chętnie wamy/ niosąc twoje
pohańbienie/ biorąc ßęęze-
śne dokończenie.

15. Niech ćie wsercách
w uśćiech mamy/ o JEzu
niech zażywamy/ twoiey
świetey uęześności/ tu do-
ęześnie y w wieęzności/ A.

NA WIELKA NOC.

PIESN CCXCVIII.

Nota Pieśni LXXXVI.

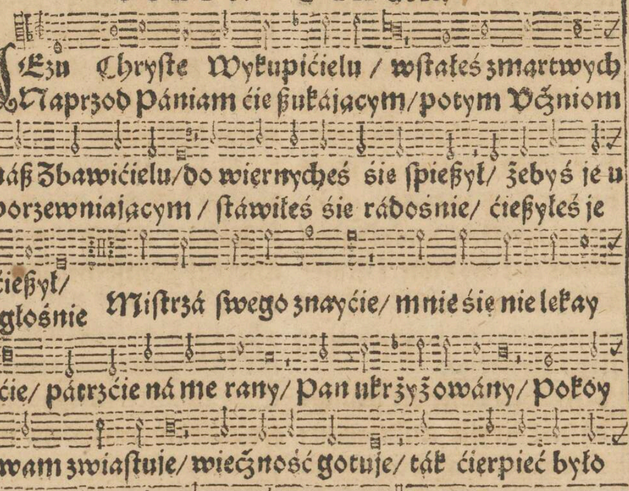
PAnie JEzu Chryste/
daj nam serce ęzyste/
rządź wierne Chrześćiány/
prze twe drogie naświetße
rány/ Pánie Boże náß.

2. Vsłyß náße głosy/ daj
spokojne ęzasy/ day nam o-
glądáć wiele/ Chwalcow/

w tobie

w tobie my dufamy/ w J= mie twe proßąc Oycá / by nas zbáwić raczył do koń= cá/Pánie Chriſte náß/Am.

PIESN CCXCIX.

JEzu Chryſte Wykupićielu / wſtałeś zmartwych Mat. 28 9.
Naprzod Pániam ćie ßukáiącym/potym Vczniom Luc. 24 6. 32,
náß Zbawićielu/do wiernycheś śie ſpießył/ żebyś je u 34, 36,
porzewniaiącym / ſtáwileś śie rádośnie/ ćießyleś je 37, 38,
ćießył/ &c:
głośnie Mistrzá swego znayćie/ mnie śię nie lekay Ioh. 20.
Luc. 24 38. 39. 14, 19, 20. 21.
ćie/ pátrzćie ná me rany/ Pan ukrzyżowány/ pokoy
wam zwiaſtuie/ wieczność gotuie/ ták ćierpieć było
trzebá/ abym wßedł do Niebá.
Mar. 16 12, 14. 1. Cor 15. 5. 6 7, 8. Act. 7. 57. 58 Luc. 9. 32, 24. 26. Mar. 16 19. Ioh. 17. 44. 1. Cor. 4. 9. Apoc. 19, 9.

2. Apoſtołowie go wi= Eſa. 25 8.
dáli / y dla niego gárdłá Ir. 49. 10.
ſkładáli / day nam krzyż Apoc. 7 15. 16. 17.
nieść dla ćiebie/ day śie uj=
zrzeć w Niebie :/: Gdźie
krolуieß wſwey wielmo=
żności/ kedy jeſt ſkład wßel=
kich rádości/ ßczęśliwi kto=
rzy swoje/ maią tám poko=
ie :/: Wtwym Krolest= Apoc. 5 6, 10, 11, 12, 1. Cor. 15, 55.
wie wiecznym / ná pláću
bezpiecznym kedy nie mor=
duje/ Smierć/ ni złá pánu=
je / lecz wzrok wdzięczny Hebr. 2. 14.
Boży/ mnoſtwo dobr
mnoży / rádość niewyſło=
wiona/ſłáwe nieſkończona.

3. Oycá/ Syná / Duchá
świętego/ Chwalmy wßy=
ſcy zſercá práwego/bo nam
Pan zmartwych wſtáły/
dał przyczyne chwały :/:
Smiercią swoią śmierć
wieczną ſkaził/ gorzką me=
kę Czártá porażył / z ſtąpił
do piekłá śmiele / nábrał /

łupow

Eph. 4, 8, 9. Col. 2. 15. Mat. 27 52, 53. Col. 3, 1 Eſa. 6, 3. Phil. 3, 20.

łupow wiele :/: Martwym do żywotá/ ciałom otwárł wrotá/ćiſ po wſtániu jego/ do Miástá Swiętego/ przy= chodząc znáć dáli/ że z mar= twych wſtáli/ day Jezu że też y my/ z tobą ożywimy. *** 4. Wznieśmyż ſercá do wyżßych wkłości / gdźie jeſt Chryſtus wnieśmier= telności/ kedy świeći Anie= li/ ſą záwße weſeli :/: Tego co jeſt wzgore ßukaymy / o niebieſki zbior śie ſtáráy= my/ ták ná wieki ßczeſny= mi / da Pan Bog bedźie/ my :/: Cießymy śie zćiebie Pánie/ ktoryś wnisbieſam ty nas do swego/Ráju Dźie= dźicznego/ bierz / że ćie ſer= decznie uczćimy wiecznie/ z Anioły niebieſkimi / y z chwałcy ziemſkimi/Amen.

PIESN CCC.

JChryſte wſkrzeßony/ tyś Krol wywyżßony/ mo=
żny zwyćiężyćiel / z grzechow Wybawićiel / ktoryś
śmiercią swoią droga/tego/ co nas wdał w śmierć
ſroga / ná głowe weżá ſtárł noga.

2. Bron zá swego Pań= ſtwa / wßego Chrześćiań= ſtwá/zwłaßcza oſobliwych/ ſług Duchem twym ży= wych/wßedy/ y czásu wßel= kiego/ y tego wielkonocne= go/ Duchem rządź á zbaw od złego.

3. W ten dźień Wielko= nocny / Pan JEzus Bog mocny/świáta odkupićiel/ á Piekłá zburżyćiel / zmar= twychwſtáiąc ſtrożę ſtrwo= żył/ Piekło y Szátáná zbu= rżył/ thron swoy w Niebie założył.

4. Już ná wyſokości / pánuje wjáśności / wywy= ßon doſtoynie / ubogácon hoynie/ Bog nie ſłußnie o=

Phil. 2. 9.

ſadzony /

ądzony/ jest Sędzią postánowiony / ná powßechne świátá strony.

Act. 17 31.

5. Pánie wznieś dó śiebie serc náßych/ bym wniebie/ swe kochánie mieli / zá toba bieżeli / ku twey Cchwale zmartwychwstáli/ mąk piekielnych nie uználi/ á wstawie twey krolowáli. **6. Oyče/ Synu/ Swiety / Duchu nie objety / zabnemi chwałámi / śmiłuy śie nád námi / day bym w twym Kośćiele byli / ná świećie tobie służyli / á wniebieśiech śie ćießyli / Amen.

Col. 1.

NA WNIEBOWSTAPIENIE. PIESN CCCI.

Pśal. 46 1, 2. Pś. 97. 7 2. Ioh. 5 23. Hebr. 6.

CHwalmy wßyscy Krolá niebieśkiego/ wdzięń zwyćieśtwá jego wielmożnego / śpiewaymy mu z serca

Apoc. 17. 14. It. 19. 16

ßćerego.

Apoc. 4 3, 9, 10 11.

2 Pojedynek wmiece odpráwował/ Smiercią Krol náß ßatáná zwojował/ Krwią Testamentu swych rátował.

Hebr. 2 14. Col. 2. 15. Luc. 22 20. 1, Pet. 1 18. 19.

3. Po zwyćieśtwie wojßká piekielnego / nim odßedł do Niebá dźiedźićznego/ ná práwicę Oycá wieczńego.

Mar. 12 7. Hebr. 1. 2.

4. Vczńie swe stwierdzał znáki pewnymi / báwiąc śie przez dni ćzterdźieśći z nimi/ po zmartwych wstániu swym ná ziemi.

Act. 1, 3

5. Kazał áby śie nie rozbiegáli/ leć w Jeruzalem dáru czekáli / przez ktoryby mocy nábráli.

ver. 4

6. Do odprawy pośelstwá nowego/ wßystkiemu świátu pożytecznego / w Ewangelij zámknionego.

ver. 8. Rom. 1. 16. 17. Act. 1. 9

7. Te z swymi odpráwiwßy rozmowy/ wdzięcznymi je pożegnawßy słowy/ wstąpił Pan ná oblok gotowy.

8. Wtym śie dwáy Anjeli pojáwili/ pytáiąc przeczby

ver. 10.

w Niebo

ver. 11.

w Niebo pátrzyli / o Jezuśie záś ták świadczyli.

9. Jáko widźićie wstępuiącego / wobłoki wielmożnie idącego / ná Práwicy Ojcá wiecznego.

Act. 3. 21.

10. Ták śie záśie jawnie ná sąd stáwi / y znák swoy Syn człowieczy objáwi / skoro wßystkie rzeczy náprawi.

Eph. 2. 20, 21, 22. Phil. 2. 9, 10. Ioh. 14. 1. Hebr. 4. 16. Ioh. 3, 13, 14 15, 16, 17. It. 16, 5. 7, 28. Act. 2. 33.

**11. Wierni pátrzćie ná Wodzá swojego/ cześć wieczną ukoronowánego/ dufaiąc weń ćießćie śie z niego.

12. Dla nas zniebá przyßedł by nas zbáwił/ tám záś odßedł by śie Oycu stáwił/ á Zbor Duchem świętym nábáwił.

13. Zá ludem swym wniebie oreduje/ zkąmtąd we wßech Narodźiech pánuje/ á sławę wybránym gotuje.

14. Do ktorey rycerstwá wola swego/ á ma pozor pilny ná káżdego/ ktory jest pod chorągwią jego.

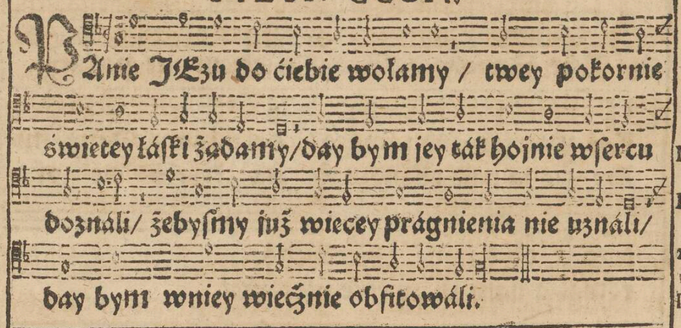
**15. Day JEzu bym zá toba śpießyli/ day bym twoich chęći wdzięcznymi byli/ gdźieś ty/ bym sercá obrocili.

16. Cześć serdeczną tobie oddawamy/ á ćiebie o przyczyne żądamy/ tobie śie cále powierzamy.

17. Bledow / grzechow rácz nas uwárować / Duchem świętym do końcá spráwować/ w niebie day z soba triumfować. Amen.

Rom. 8. 34. Ioh. 14. 2, 3. Matt. 4. 17. It. 11. 27 28, 29. Ioh. 10. 28. 29.

NA SWIATKI. PIESN CCCII.

Col. 3. 1

PAnie JEzu do ćiebie wołamy / twey pokornie świętey łáski żądamy/ day bym jey ták hojnie wsercu doználi/ żebyśmy iuż wiecey prágnienia nie uználi/ day bym wniey wiecznie obfitowáli.

Ioh. 14. 14. Luc. 17. 5. 2. Cor. 13. 13. Ioh. 5. 14. Ioh. 14. 13, 14.

2. Vcießy-

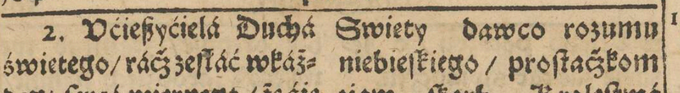
2. Ucieszyćielá Duchá świętego/ráczzesłáć wkáżdego sercá wiernego/ że śie nieprawości wszech wystrzegáją/ raz umárwszy grzechom im śie nie obżywiają/ dniá łáski márnie nie obracáją.

3. Uważ Boże ják śie rozmnożyli/ ják fałsz ná twą prawdę źli násádzili/ te grom: á sług godnych twych day nám wiele/ ktoryżby głosili Ewángelią śmiele/żeby brzmiáłá wszędzie wtwym kościele.

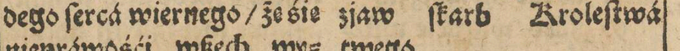
4. Ráczuprzątnąć zgorszenia/ záwády/ racz odkryć y zhańbić szátańskie zdrády/ oświeć świát jásnością/ słowá swojego/ Duchu swą y więczną rádością/ A. Iohn. 15 26. Iohn. 2. 22. Matt. 9. 8.

O WIECZERZY PANSKIEY.

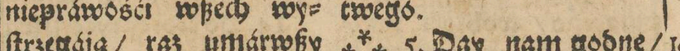
PIESN CCCIII.

Tyś zpotrzeby ludu swego/ dał ná świát Synà/ miłego / od dawná obiecánego.

By ćię zá nas uśmiercił/ ná krzyżu śie ofiárował/á nam zbáwienie zgotował.

O ma-

Iohn. 3. 16.

1. Cor. 12. 8.

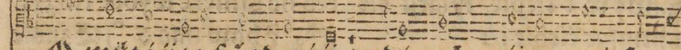
Ioh. 6. 53.

1. Cor. 6 19.

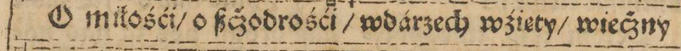

O mądrości/ o Tworco wieczności.

Chryste z Pánny národzony / głosem z nieba osławiony / godny Anjelskiey pokłony :/: Tyś wiernym do niebá drogá / tys dał zá świát náśmierć srogą/ ciáło/y krew swoje drogą.

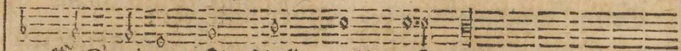

O miłości/ o szczodrości / wdárzech wzięty/ więczny

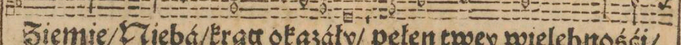
Boże/ Duchu Swiecy.

Ktory do wdzięczney Jednoty/ Ludziom dodawaß ochoty/ mnożąc wßyßtkie świete Cnoty :/: Przez wewnetrzne dárowánie/ y zwirzchne usługowánie/ y ważne dobr twych uznánie.

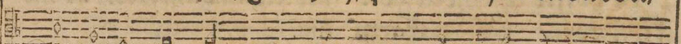

O Swiety PAn BOg nád zastepy.

Jedyny w Boskiey istności/ nie ogarniony w mądrości/ nie pojęty w wszechmocności/ :/: Nawyższy Pánie nád Pány/ Boże więcznie pożegnány/ w miłosierdziu nieprzebrány.

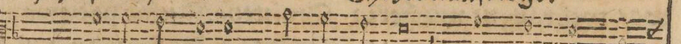

Ziemie/ Niebá/ krąg okázały/ pełen twey wielebności/

pełen y chwały.

Do ćiebie z sercá wołámy / godności wsobie nie mamy / w objętnicách twych ufamy/ :/: Że wejźrzyß z przybytku twego/ á wysłuchaß głos wiernego / Kościołá Chrześćiáńskiego.

*** Báránku Boży Chryste Pánie/ Coś odniosł zá

Prov 8. 1. Mat. 1. 23. Mat. 3. 17. Heb 1 6

Hab. 1 2.

Ioh. 14 6. Ioh. 6. 51.

1. Cor. 12. 8. Gen. 1. 2. Hebr. 9 14.

Eph. 4. 4. 1. Cor 12. 13.

1. Cor. 8.

1. Ioh. 5 7. Rom. 11 33.

Pſal. 8. 1 Pſ. 19. 1.

świát karánie / przyczyń śie do Oycá swego / skroć gniew jego.

Coloſ. 3 1.

Dziś w wielkiey náßey potrzebie / prozbą cie śiegamy w Niebie / wiárą śie ujmuiąc ciebie :/:

Ioh. 14. 13. 14.

Pewni / że dla twey przyczyny / zjete beda náße winy / áiż nas weźmie zá Syny.

*** Zrad y Swietym rosta rádości / że Bog ich wßystkie żądości / dla swojego / nápełni Synà milego.

Temu zupełnie wierzymy / Oyče Swiety iż bierzymy / to o co ciebie prośimy :/:

Przez pośrzedniká náßego / z zasługi nadrożßey jego / á z miłośierdzia twojego.

Ioh. 6. 51.

*** Chryste chlebie Niebieski żywy / tyś pokarm Swiátá prawdziwy / dostáteczny / w tobie mamy żywot wieczny.

1. Cor. 11. 23.

Idąc ná meke krzyżową / raczyłeś stáwić gotową / wybránym wieczerzą nową :/:

Gdyś wswe rece chleb wziąć raczył / á ten swym ciałem wyświadczył / ktoreś ná śmierć wydáć raczył.

*** Zbaw nas o JEzusie naß drogi / boś zá nas nośił krzyż srogi / y krew z swego / przelał ciałá naświetßego.

Tyś wrece Kielich wziąć raczył / y on swoią krwią wyświadczył / ktorąś nam Oycá uraczył :/:

Kazałeś wßystkim pić zniego / ná pámieć skonánia swego y odkupienia náßego.

1. Tim. 6. 15. Apoc. 17. 14. Rom. 9 5.

*** Chryste Krolu Pánie nád Pány / przyßedłeś Bog pożegnány ; sam dla śiebie / uwielb nas ná wieki w niebie.

Swiatośćiami pozwirzchnymi / przez poselstwo swe ná ziemi / upewniaß nas żeśmy twymi :/:

Wewnątrz przez Duchá Swietego / Siebie podawaß sámego / Dußy ludu wybránego.

1. Reg. 19. 8.

*** Oráż nam dáć Swiety náß Pánie / godne śiebie używánie / do żywotá / otworż nam láski swey wrotá.

Wmocy pokármu żywego / wiedź przez puszczą świátá tego / do kráju obiecánego :/:

Niech praw twojich przestrzegamy / day pokusy zwyćiężamy / day ći w Niebie cześć oddamy / Amen.

O POKUSZENIU.

PIESN CCCIV.

Utrapienia pełno wßedzie / nic to jeśli nam pán przybędzie / On sam cießy utrapione / rozwiązuie uwięzione / w nim ufamy / do niego záwżdy z sercá wołamy.

2. Ktorzy w nim sámym ufáią / ći łáski jego doznawáią / te jáko dziatki miłuje / ná te pátrzy / te rátuje / ktorzy jego / w utrapieniu wzywáią sámego.

Isa. 49. 15.

3. Przeć śie boiß Dußo moiá / Bog jest pewna nádzieią twoią / ćieß śie słowem wiernym jego / bo on w śiebie wierzącego / nie opuści / choć też ná czás nań Szátáná spuści.

2. Cor. 7. 10. 1. Pet. 2 19.

4. Niech kto chce watpity dufay / łáskáwych obiet- nic posłuchaj / nigdy mátká ták własnego / Syná nie miłuje swego / mowi Pan Bog : jáko ja / com ćie przywiodł do swych drog.

5. Wiedz Dußo yż káżda trwogá / ktorá śie dzieje wedle Bogá / ná dobre wiernym wychodzi / doświadczenie mestwo rodzi / mniey śie boji / ten co wiec w cześteypotrzebie stoji.

Hebr. 10. 1, 2.

6. Nie sámás Dußo wpotrzebie / pojzrzy po świećie koło śiebie / obłok świá-

dkow jest przed toba / drudzy rownò ciągną z toba/ do rádości/ droga ciásna przez wielkie trudności.

Mat. 7. 13.

7. Ten rejZbáwićiel prowádził/bo żeby grzechy náse zgładził / z meką krzyżá wzgárdzonego / pośedł do Oycá wiecznego / ták iść trzebá temu ktoby chćial dostąpić niebá.

Mat. 27 31. Mat. 15 20. Act. 14. 21. 2. Tim. 3. 12.

8. Szkodá sobie y myśl psować/ śkoda y pokoj obiecować/ już tò ináczey nie bedzie/ kto ná okret świátá śiedzie/ trzebá zbroje / trzebá ná pieczy mieć rzeczy swoje.

9. Ná coż śie ubezpieczamy? nieprzyjaćielá w ziemi mamy / Antychryst swoje monstruje/ Szátan/ ciáło / świát/ hárcuje / grzech śie boczy / ćesna / wieczna śmierć idzie ná oczy.

10. Wielcy to nieprzyjaćiele / miejmy śie jedno do nich śmiele/ zá pomocą Bogá swego / porazimy zniech káżdego / już wśiádajmy/ áná Páná o rátunk wołajmy.

*** 11. Do Páná Bogá wołajmy/ wołając nie powątpiwájmy/ ći co zwiárą o co proszą/ zwolą Páńską to odnoszą/ kołácą cym otworzą/ dano bedzie proszącym.

Iacob. 1 6.

1. Ioh. 5 14. Mat. 7. 8

*** 12. O Pánie náss ktoryś w Niebie/ wszystką moc zstępuje od ćiebie/ zniśkąd nie mamy obrony/ nieprzyjaćiel zkáżdey strony / wsánym tobie/ zwyćiestwo obiecujemy sobie.

13. Ná śie pátrząc serce mdleje/ ná ćie pátrząc pełne nádzieje / Tobiaszás nie przebaczył / wzrokeś mu przywrocić/ raczył/ doznawáli/ láski twey wszyscy co wćie dufali.

Tob. 11 15.

14. Pan dał/Pan wziął/ bądź Páńskiemu / Imieniowi chwałá Swietemu/ ták Páná Job błogosławił/ gdy go ćieszkośći nabáw k/ spróbowány / by był zá wzor ćierpliwośći dány.

I. b. 1. 21.

Iacbo. 5 11.

*** 15 Ty co serca maß ná pieczy/ y wszystkich dobrzeświadom rzeczy / wieß iż procz ćiebie sámego/ Bogá nie mamy innego / choć krewkimi / áleśmy przećie twymi

twymi własnymi.

Ioh. 13. 15.

*** 17. Pánie Chryste namocnieyszy/ rátowniku náss napewnieyszy/ daj wprawdzie twojey wytrwánie/ daj zwyćiestwá otrzymánie / weź do śiebie / do Koróny/ ktorą chowaß w Niebie/ Amen.

Rom. 8 38.

PIESN CCCV.

Iob. 7. 1

Pojedynek pewny mamy/ poki ná świećie mieszkamy/ Duch woysko cnot świętych wodzi/á ciało grzechy płodzi/ pátrzaymy ná coć godzi.

Gal. 5. 17. 1. Pet. 2 11.

2. Mam urodę / młode látá teraz by mi zażyć świátá/ przypadnie śmietek wstárości/ teraz świeckiey wolności / zażyje do sytości.

Luc. 12 19.

3. Duch powiáda : boy śie Bogá/ bo ná sądzie będzie trwogá / rzekłeś : ná Chrzćie żyć cnotliwie/ pobożnie/ sprawiedliwie/ skromnie/ y świętobliwie.

Rom. 11. 20. 2. Cor. 3. 20. Rom. 6 4.

4. Ciáło mowi: niech śie dzieje / co chce / pewne me nádzieje/ bede jádło/ piło/ grało/ náliey/ rożliey wołáło/ bede sobie bujało.

5. Duch záś mowi: wspomni sobie/ gdzie jest bogacz o tey dobie / zpiekłá kniebu oczy wznośi / o krople wody prośi/ ále nic nie odnośi.

Luc. 16 23.

6. Ciáło mowi: nim do tego/ przyjdzie / ja dowiode swego/ potym bede pokutować/ y zá grzechy żáłować / wiárą spráw swych rátować.

7. Duch powiáda: pokutować/ bedzieß/ ráczyłić Bog to dáć/ ni wiáry niemaß wswey mocy/ niewieß

Heb. 6. 3 Eph. 2. 8.

Mat. 24 42. wedme/ czy wnocy/ śmierć y sąd Boży wkroczy.

8. Ciało mowi: kedy ókiem/ rzucę/ po świecie żyrokim/ widzę roskoß/ maiętnośći/ cześć/ pychę/ bezpieczności/ tych mi śie chce lubości.

1. Ioh. 2. 17. 9. Dußá mowi: Swiát pominie/ y żądzá jego z nim zginie/ jeźli nas wtym śmierć zástánie/ ma mękę/ twe karánie/ ná wieki nie ustánie.

10. Ciało mowi: toś mie ćielá/ bojáźń mie piekielna zjelá/ jużem sobie powątpiło/ to co mi miło było/ już mi śie náprzykrzyło.

Isa. 66. 2. 11. Dußá mowi: przestań złego/ PAn BOg serca skrußonego (tylko mu wierzę) nie odrzući/ y kázni cześnych skroći/ y stracony Ray wroći.

12. Ciało mowi: miłośćiwy/ ráć mi być Oyćze prawdźiwy/ Chryste przyimi mie do śiebie/ ó Duchu świety ćiebie/ proße postaw mie wniebie.

*** 13. Dußá mowi: Bogu chwałą/ żeśwá śie ták rátowálá/ á chociesmy niegodnemi/ co możemy czynimy/ á ty Pánie bądź s swymi.

14. Tá pieśń już koniec swoy bierze/ Boże niech do końcá w wierze/ y w cnotách świętych wytrwamy/ niech śie wniebie witamy/ niech tám y wieczność mamy/ Amen.

PIESN CCCVI.

Psal. 46. 1. W Twey co mießkaß ná Syonie/ ufamy Pánie Wdzień utrapienia náßego/ użyć nam Vchá obronie/ wolnego/ R. Powstań/ powstań náß Hetmánie/ ná żáloßne twych wołánie/ á ráć dáć posiłek Pánie.

2. B kupiło śie bárzo wiele/ tych co Lud twoy trapią śmiele :/: Polskáncy nas náśáchali/ wiele krwie porozlewáli :/: Ná mći śie też dostánie/ jeźli je przepuśćiß Pánie/ á wzgárdźiß náße wołánie.

*** 3. Ocuć śie wżdy Pánskie rámie/ włoż ná nas łáski swey známie :/: Tyś y morże wysußyło/ y Smoká wnim zátopiło :/: Niech ćie doznáją możnego/ błużniercy Jmienia twego/ á powśćiągną głupstwá swego.

Exod. 14. 21. 22. Ibid. ver. 28. *** 4. Nie day złym pośiechy Pánie/ uderz w Boskiey śile ná nie :/: Podejm śie spraw náßych cále/ day nam stać przy prawdźie stále :/: A my ćie Pánie bezpiecznie/ zá to cześć bedźiem serdecznie/ teraz/ potym w Niebie wiecznie/ Amen.

POD CZAS NIEPOGODY.

PIESN CCCVII.

Nota Pieśni CCXX. Albo.

włości/ á wytocz jásną swą ná nie/ Zorzą z wysokości.

2. Gżey Słońcem zźiebłą ziemię/ suß polá zgnojone/ áby umartwione plemię/ było obżywione.

*** 3. Twarz zágniewáną twoję/ Tworco wßystkich rzeczy/ odwroć/ á Dziedzictwo swoje/ ztwirdź w Oycowskiey pieczy.

Iac. 1. 17. 4. To wßystko ráć sam spráwić/ wßech żywiołow Pánie/ á łáskáwie śie nam stáwić/ y przyjąć wołánie.

5. My zas dwáie oddamy/ zá to wielmożnemu/ mądrość/ śiłę/ cześć/ przyznamy/ Jmieniowi twemu/ Amen. Apoc. 5 12.

O SMIERTELNOSCI.

PIESN CCCVIII.

Eccl. 1. 2. 3. 4. 5. &c. Roskoß/ dobrá myśl/ gody/ y inße świátowe pogody/

do Páńskiey chwały.

Ephes. 6 14. Mar. 4. 17. Mar. 1. 15. Mar. 13 35. Luc. 21 34. Luc. 12 8.

2. Trzućiwszy zsercá złości/ weź zbroje sprawiedliwości/ wiernie pokutuj zá grzech káżdy/ bojaźń Bożą miey w sobie/ wtrzeźwości rádze tobie/ czekaj czule ná Páná záwżdy.

3. Vważ to dobrże sobie/ że śmierć nie da nic táni tobie/ ni śle oná nad kim zl tuje/ ále skoro przypádnie/ o raz wszystko upádnie/ wszystko człowieká odstępuje.

Mat. 12. 36. Rom. 14. 12. Luc. 16 2. Hebr. 4. 7.

4. Pomni ná te godźine/ w ktorą zá każdą twoje winę/ abyś czynił liczbę rozkázą/ przeto poki czás tego/ przeprawić łáskę jego/ nie czekai aż cię ná śmierć skáżą.

Rom. 4. 23

5. Piękność/ moc/ urodzenie/ wspodley po śmierći chodźi cenie/ nic to niepomoże grzesznemu/ sámá wiárá prawdźiwa/ z niey miłość świetobliwa/ wiecznie płatna będzie dobremu.

1. Cor. 13. 1. & 13.

6. Swiecka wymysłowsłáwá/ wiednie jáko kosa zćięta trawá/ á nátyra śle bárzo snádnie/ niezbożnych wywyższenie/ ma kłopot y trapienie/ á przez śmierć śle/ wiecznie zápádnie

Isa. 40: 6. 7.

7. Coż po może człowieku/ choćby miał wszystkie tego wieku/ Krolestwá y ich dostojności/ kiedy z grzechu przyczyny/ zbywszy Duße jedyney/ musi cierpieć wieczne ciemności.

Luc. 14 11. Luc. 1. 52.

***8. Niemáß kosztownieyszego/ Niemáß Klenotu pewnieyße° ná świecie nád dobre sumnienie/ inße rzeczy śmierć skroći/ wpopiol/ wniweć obroći/ dobre sumnienie wiecznie słynie.

Mat. 16 26.

9. Wczym Duszá z świátá zchodźi/ y u czym iu Páńskiego sądu záchodźi/ musi stánąć wswym własnym ciele/ á co wnim zárobiłá/ jákową wćiele byłá/ ták wźmie lub śmierć/ lub wesele.

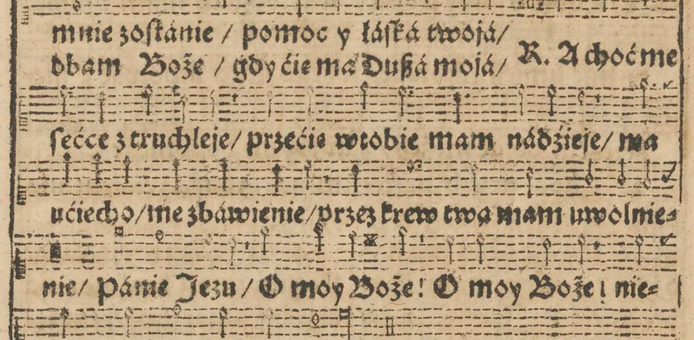
10. Daj rozum oświecony/ á umysł cnotą zápalony/ staw Pánie Jezu wprawey wierze/ niech wszystko uważamy niech lepße obieramy/ raczy nas zmocnić wzbáwienney wierze.

*** 11. Daj áby prawdá świeta/ z Ewángelij cney pojeta/ czym dáliey/ barźiey gore brálá/ niech świát márność swą czuje/ niech śie ná sąd gotuje/ prowadź nas tám/ gdźie wieczna chwałá/ Amen.

PIESN CCCIX.

Hertzlich lieb hab ich dich o HERR.

2. Tyś mie Pánie udárował sam/ Dußa/ ciálem y wszystkim co mam: w tym żáłosnym żywocie/ :/: Day że słußnie záżywam tego/ z chwałą twą y z dobrym bliźniego/ łáská twa cieß mie w kłopocie :/: Od złey broń Pánie náuki/ zraß Diabłá/ znieś jego ßtuki/

w każdym krzyżu mię zátrzymay / ábym go mogł znieść posilay: O moy Jezu / o Boże moy! o Boże moy! w godzinę śmierći przy mnie stoj.

3. Pánie niech Aniołowie twoji / wczás śmierći / strzega Duße mojey / gdźie Abraham tám ja stáwiß :/: Niech ciáło w komorze podziemney / wdzisżnie bez trwog włożnicy ciemney / spiaż śie ná sąd z jáwiß :/: W ten czas mi zmarłwych wstáć każeß: Oczom mojim śie pokażeß / w rádościách wiecżnych o Pánie / tyś mię zbáwił / me kochánie: Jezu Chryste / day zmiłości / day zmiłości / ábym cię chwalił w wieczności, Amen.

PIESN CCCX.

Auff meinen lieben GOtt.

W Tobie o moy Pánie / w trwogách mam ufánie:

ty mię umieß rátować / wßego złego uchować z nießczęściu odiąć możeß / záwżdy mi dopomożeß.

2. Choć grzech nástępuje / to mię z trwog wyimuje / że Chrystus ma nádzieja / z niego mam Dobrodzieją: Jemuż ia śie oddawám / na nim cále przestawam.

3. Choć mię ten świát zbedzie / śmierć mi zyskiem bedzie / Chrystus żywotem mojim / jam Chryste sługá twojim / lub dźiś lub tro pomine / z dußą z ciáłem nie zgine.

4. O JEzu moj Pánie / srogieś zniosł karánie: ná krzyżuś umorżony / tym żywot zásłużony / mnie y zwiernych każdemu / zgad niebá prágnącemu.

5. Amen wierny każdy / śpiewaj z sercá záwżdy: Pánie spráwny nas sobie / ku twey czći y ozdobie / bym

cie tu wysławiáli / wiecznie w Niebie śpiewáli. Amen.

PIESN CCCXI.

Ich weiß das mein Erlöser lebt.

W Iem że moy Zbáwiciel żywie / chociam z grzeßył Legł nieprzyjaciel prawdźiwie / moy / ßkodzić mi

ná ziemi / umrzeć muße z drugimi / niemoże / co mam złáski twey Boże / R. Tyś Jezusá

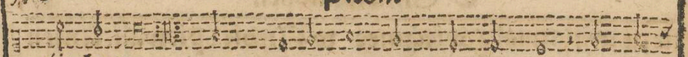
Synà twego / dał nam kochánie swoje / w niebies niemiał nic miłßego :/: W niebies niemiał nic miłße° / V waż to serce moje / u waż to serce moje.

2. Tenże záś zprochu ziemskiego / wciele mię sám obudzi / czárt strachu / trwog nie wzbudzi :/: Ni Pieklo / śmierć / nic tákiego / rádość to wßystko znośi / co śmierć Pánska przynośi :/: Niech śie kto śmie oprze jemu / waż ná głowę zdeptány: Duße wzdawam Pánu swemu / Duße wzdawam Pánu swemu / on właśce nieprzebrány.

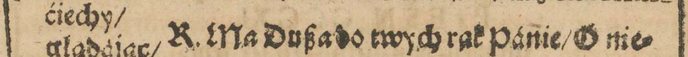
3. Tyś Pánie ucieczká moja / nie bede omylony / chybá u złych wzgárdzony :/: Te niech słow twych świátłość twojá / wzbudzi by śie uználi / dobr Niebieskich dostáli :/: á pręśnie zámknąwßy bieg swoj / z tymi co twoje znáją / Jmie / y ná wieki Tron twoy / Jmie / y ná wieki Tron twoy / wrádości oglądają. Amen.

PIESN CCCXII.

Iá tu swoy robaßek lichy / zástępuje gmáßek Ziemi skład ciáłá dawáiąc / z martwych wstánia wy-

ćiechy/ gładaiąc/ R. Ma Dußa do twych rąk Pánie/ O mie-

chayże śie dostánie/ dosta ie.

2. Tyś tworcą mym Zbáwićielem / wiec jedynym ćießyćielem :/: Tobiem Pánie ja twoli żył / y bieg swoj ßczęśliwie skończył :/: Skąd do mnie práwá żądnego / nikt niema proćz Bogá mego :/:

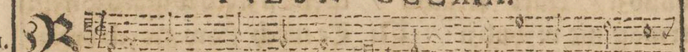
3. Przyjdź o JEzu gdy sam rączyß/ boć ty sam najlepiey bączyß :/: wzbudź mie mocą twego głosu/ przypuść do wybránych losu :/: Bym ná ćie wiecznie patrżáli/ wpokoju przemießkywáli / przemießkywáli.

4. Niech wam Bog nádgroda stánie/ brácia / Siostry za stáránie :/: Jeśćie do komorky mojey/ mnie przywiedli z chęći swojey :/: pomoż Jezu z tych trudnośći/ do Niebieskich społecznośći/ społecznośći. Am.

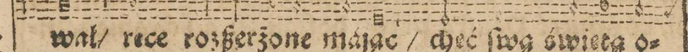
RANNE.

PIESN CCCXIII.

Ier. 11. 7. 8. Esa. 28. 19. Ierem. 35. 14. 15. Esa. 65. Psal. 18 29. 1. Pet. 2. 9. Esa. 2. 5. Ioh. 8. 12. Psal 3. 6

RAnO coś ráno powstawał/ á do zbáwienia zwoła-

wał/ rece rozßerżone mając / chęć swą świętą otwarzając.

2. Záświeć zswey ßczodrobliwośći / słowo Niebieskiey świátłośći niech po wßystkim świećie wschodzi/ z grzechow/ z błędow niech wywodzi.

3. W tym yżesmy ráno wstali/ łáskiśmy twojey doználi/ wczaseś nas powołał sobie/ ábysmy służyli tobie.

4. Słońce twoje postępuje/ niech złość y błąd ustępuje/ ty nas gorącością swego / zápalaj Duchá Swietego.

Mat. 20 3. Ephes. 4. 1. 1. Cor. 7 17. Luc. 1. 70. 71. Mal. 4. 1

Rom. 13. 12. Luc. 3. 16. Ioel. 2. 28. Act. 2. 4 Ioh. 1 16. Mat. 13 23. Marc. 4 20. Luc. 8 15. Luc. 8. 13. 1. Pet 1 23. Matt. 7. 19. Mat. 11 32. Mat. 13. 23.

*** 5. Day Oyče że wdostojności / Syna twojego hojności / grunt żywy serca náßego/ przyjmie Ziarno słowa twego.

6. Niech śie w nas dobrże wkorzeni/ niech żywot náß wlepßy zmieni / niech śliczným kwiatkiem wychodźi/ niech owoce wdzięczne rodźi.

*** 7. O wßechmocna Bo-

Heb. 1. 3 Pſ. 67. 19.

ża mowo/ stawcżego trzebá gotowo/ wylij pożegnánie swoje / ná nas żywe grunty swoje.

8. Daj że sercem y sprawámi/ wyznániem y Modlitwámi / zgodną tobie cześć wzdawamy/ á wdobrym nie ustawamy.

Eph. 5. 19. 2. Pet. 1 10. Mat. 24 12. Gal. 6. 17.

9. Twą cześć Niebá wysławiáją/ tobie Anjeli śpiewáją / niech z Swietymi chwalim ćiebie / ná ziemi/ apotym w niebie/ Amen.

Pſ. 19. 1. Pſal. 8. 1 Luc. 2. 10, 14.

*** 7. O wßechmocna Bo-

PIESN CCCXIV.

Nuta Pieśni CCXIX.

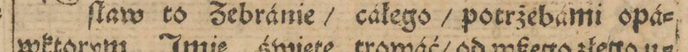
Pſ. 32 13. Pſ. 89. 16. Deut. 26 15. Pſ. 21. 23. Pſ. 25. 12. Pſ. 67. 27.

POjźrzy z Niebá ná nas Pánie/ ubłogosław to Zebránie / wktorym Jmie świete twoje wielbiąc / kładźiem poczty swoje / á ty Oyče náß łáskáwy / weźm wospiekę náße spráwy.

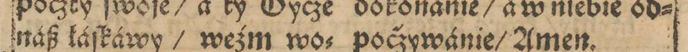
2. Ráć nas y Dniá dźisieyßego/ y przez ćás życia całego / potrzebámi opátrować/ od wßego złego uchować / daj ßczesne prac dokonánie / á w niebie odpoczywánie/ Amen.

NIESZPORNA.

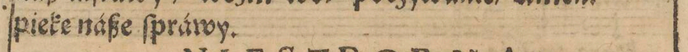
PIESN CCCXV.

SŁońce śie dyli ku ziemi/ Pánie Jezu ráć być z swy-

mi/ już ćás nießporny nástawa/ niech modlitwá nie

ustawa.

Luc. 24 29.

2. Wołamy sercy brzmiącymi/ zostań Páne známi swymi/ już ná zgonie/ już świat swego / bliskji upádu wieczнego.

2. Cor. 6. 3.

3. Czás przyiemny / dni zbáwienia / wyżyły náße sumnienia/ już noc śmierći nástępuje / ktora prace odeimuje.

Mich. 3. 6.

4. Jáśne Słońce Słowá twego / Antichrystusa złosnego/ záśło burzą/ á już Páne/ pochwili wiernych niestánie.

2. Thes. 2. 8.

5. Z nák przyśćia twojego mámy/ Słowo ktorego słuchamy/ bo ta wesołá nowina/ bije zátrácenia Synά.

6. Przybadź y sam wswey Osobie/ niech wzwie wßystek świát o tobie / zábij sprzećiwnikά swego/ rátuy Zboru wybránego.

*** 7. Náße serdeczne wzdychánie/ráćz przyiąć wußy swe Páne / á jakoś nas miał wobronie/ zporanku/ ták strzeż ná zgonie.

8. Do wieczorá ostátniego/ y do końcá świátá tego / nie wypußczay nas zopieki/ JEzu bądź z námi ná wieki/ Amen.

POSPOLITA.

PIEŚN CCCXVI.

Deut. 6. 2. Esa. 8. 13. Mat. 10 28. Apoc. 14. 7. Prov. 10. 26. Eccleſ. 25. 16. Ier. 32. 39. Prov. 14. 27. Eſai. 33. 6. Mich. 6. 9.

BOiaźń Bożа wßyſcy znamy/ o niey śie pilnie pytamy/ ktorą przez wiárę dáruje/ PAn BOg tym ktore miluje.

2. Bojaźń ona Dar pożyteczny/ komu miły żywot wieczny/ o ten śie Klenot stáramy/ czásu łáski zażywajmy.

3. Boży Bojáźni dar wźięty/ z Owocow chwali Prov. 16. 6. Eccleſ. 25, 14. 15. Esa. 11. 3 Prov. 22. 4. Pſ. 60. 6. Prov. 8. 13. Item. 15 27. Eccleſ. 2. 8. 9.

w Bogu fundуje.

Prov. 8. 13. Item. 3. 7, 8.

5. Wßyſtkie lubości cieleſne/ wßyſtkie żądze świátá złosne/ jáko ogień wodá zgaßa/ ták je z serc ludzkich wyplaßa.

Tob. 4. 23. Pſ. 33. 10. Eccleſ. 33. Rom. 12. 1. Prov. 9 10. Eccleſ. 1. 16. Pſ. 19. 19 Eccleſ. 15. 1. Eph. 3. 16.

6. Ná dobre ráde wychodźi/ gdy Bojaźń Boża rząd wodźi / ciáło od złych spraw hámuiąc / Bogu wsłużbę ofiárując.

7. Bojaźń Boża jest mądrości/ początkiem/ y pobożności / sprawiedliwość jey kochάme/ o niey śie pilne staránie.

8. Sławe wewnętrznym człowieku kładźie/ á nie wtym to wieku / Bogu śie podobáć swemu/ ßuka / á nie świátu złemu.

2. Cor. 5. 9. Galat. 5 3. 1 Pet. 3 16. 2. Cor. 1. 12. 1. Pet. 2. 17 1. Pet. 1 17. 1. Pet. 3 2. Ibid. 5. 6.

9. Nádewßyſtkie inne rzeczy/ ſumnieniechowa ná piecży ſtrzegąc by mu kiedy ciáło/ ßkodney rány nie zádáło.

10. Záleca ja nam Piotr świety / że Bojaźń Boża skarb wźięty / do pokory wßyſtkie budźi/ wdzięczney u Bogá / u ludźi.

11. Bo śie Bog pyßnym przećiwi / pokorne właśce swey żywi/ ná te pátrzy wdzięczną twarzą / co śie zgrzechow sami karzą.

Iac. 4. 10 Pſ. 54. 23. Pſ. 147. 11. Eccleſ. 15. 20. Pſ. 33. 16. Hebr. 4. 13. Prov. 14. 27.

12. Te y z trudności wyrywa/ ochroną je swą okrywa/ daje im swe pożegnánie/ po śmierći / w niebie mießkánie.

1. Sam. 13. 6. Ibid. 16 2. 2. Par. 2 13. Eſa. 7. 2

13. A ći záś co bez bojáźni/ wświećie żyli / Bożey kázni / bráli srogie dokończenie/ Duße wieczne zátrácenie.

*** 14. Prośmy z Oycá niebieskiego/ byśmy mieli Bojaźń jego/ one w sercu swym chowáli / nig śie záwżdy spráwowáli.

15. Day to Gićze pożegnány / coś śie nam stał przejednány / przez Synά twego miłego/ dla nas ná świát posłánego

Rom. 5. 1. Ioh. 3. 16, 17.

16. Racz wlać wnáße serca wiáry/ Bojaźni z inßymi dáry / ábyśmy potym kłopoćie/ wyechneli w wiecznym żywoćie/ Amen.

PODROŻNA.

PIESN CCCXVII.

JEstem ná drodze: Szczęść Pánie/ weźm mie wpoczet swoy/ wßák wieß umyſł moy/ w tobie me ufánie.

2. Tyś mie od mojey młodości / wopiece chował/ y opátrował/ znam twe uczynności.

3. Doſyćiem uznał dobrego/ daleś mi wiele/ zdrowie/ weſele/ zmiłośierdźia twego.

4. Sprawuyże mie ſam do końcá/ y moje ſprawy/ Oyče łáſkawy/ boś ty moj obrońcá.

5. Tamyſł moj tobie nie tájny/ y ten zaczęty/ Szczęść Pánie Swiety/ z dobroći zwyczáyney.

6. Raczże mi być ná pomocy/ od wßego złego/ broń ſługi twego/ y wednie y w nocy.

7. Anjoł twoj niech mie prowádźi / niech wßyſtkie trwogi/ uprzątá zdrogi/ y ſam omnie radźi.

8. O Pánie twojey o pieki / w ktorąć śie dawam/ niechaj doznawam/ y dźiś y ná wieki Amen.

REIESTRA PIESNI W PRZYDATKU.

B.	Pieśń
Bojáźń Bożo wßyſcy znamy	316
Boże coś rano powſtawał	313
C.	
Chryſte Krolu ſtworzyćielu	297
Chwalmy wßyſcy Krolá	301
Cieß śię Corko Syonſka	289
D.	
Dla ſwego obrzędzenia	294
J.	
Ja tu ſwoy robaßek lichy	312
Jeſtem ná drodze	317
Jezu Chryſte wykupićielu	299
R.	
Ruż núćmie wßyſcy O.	293
O Chryſte w ſtrzęßony	300
Oycá niebieſkiego	292
Oyče Swiety Krolu	303
Oświeć ośwádtem	307
P.	
Pánie náß Jezu Chryſte	296
Pánie Jezu dociebie	302
Pánie Jezu Chryſte day nam	298
Pan Chrystus w ſwoim	290
Pośłednek pewny mamy	305
Poyrzy z niebá ná nas	314
Przyßedł donas Obrzym	288
R.	
Ráduy śię zlego wierny	295
Roſkoß dobra myśl	308
S.	
Słońce śię chyli ku	315
W.	
Wtrapienia pełno	304
W.	
Weſołym głoſem śpiewaymy	291
Wiem że moy zbáwićiel	311
Wtobie o moy Panie	310
Wtwey co mieſzkaß na Sionie	306
Z.	
Z ſerá śię miłuje o Pánie	309.

MODLITWY PUBLICZNE

Káżdemu czáſowi, y potrzebam poſpolitym służące, zá zgodną Uchwałą

ZBOROW EWANGELICKICH KORONNYCH Y WIELKIEGO XIESTWA LITEWSKIEGO NA WIECZNA CZEŚĆ Y CHWALĘ,

Oycu, y Synowi, y Duchowi S. Bogu w Troycy S. jedynemu, y ná pożytek Kościołá jego wydáne.

Marc. 13. 33. 37. *Matth.* 24. 42.

Pátrzćież, czuyćie, á modlćie śię: ponieważ nie wiećie ktorey godźiny PAN wáſz przydźie. A co wam mowię, wſzyſtkimći mowię: Czuyć.

WE GDANSKU
Drukował Andrzey Hünefeld
Roku Páńſkiego 1646.

1. Timoth. 2. 1. 2. 3.

Nápominam, áby przed wszystkimi rzeczámi czynione były prozby, modlitwy, przyczyny y dziękowánia, zá wszystkie ludzie: Zá Krole, y zá wszytkie w Przełożeństwie będące: Abysmy cichy, y spokojny żywot wiedli, we wszelákiey pobożności, y uczciwości: Abowiem to jest rzecz dobra y przyjemna przed Bogiem, Zbáwicielem nászym.

Actor. I. v. 14.

Ci wszyscy trwáli jedno myśl nie ná Modlitwie, y prozbách, z żonámi, y z Márya mátką jezusową, y z brácią jego.

Tertull. in Apolog. Cap. 39.

Zchodzimy się do Zboru, y do zgromádzenia, żebysmy Bogá, jákoby huffcem zebránym ogárneli prozbámi, modląc się. Gwałt ten Bogu miły jest. Modlimy się też zá Cesárzámi, zá sługámi ich, y zá Zwierzchnościámi, zá Stanámi świátá, y o pokoj Rzeczypospolitey.

Cyprian. Serm. 6. de Orat. Dominica.

Publiczną mamy y pospolitą Modlitwę: á gdy się modlimy, nie zá jednym, ále zá wszystkim ludem się modlimy: ponieważ lud wszystek, jedno jesteśmy.

Concilium Milevitan. Can. 12.

Zdało się też nam y to, áby prozby, álbo Modlitwy, ktoreby były uchwalone ná Concilium, od wszystkich były záchowáne. A żeby inszych zgołá we Zborze nie mowiono, jedno te, ktoreby były od mędrszych spoządzone, álbo ná Synodźie uchwalone: áby snadź co przeciwko wierze, bądź przez nieumiejętność, bądź przez niepilność, złożono nie było.

MODLITVVY
Ná Adwent,
I.
Modlitwá Pierwsza.

Wszechmogący/ á wszelkiego miłosierdzia Boże/ Oyče náss Niebieski/ dziękujemyć wszyscy społecznie/ naświętsze Imie twoje serdecznie chwaląc/ żeś podług zdawná uczynionych obietnic twych Boskich/ zesłáć nam ná te niskości ziemskie ráczył/ ono Słowo wieczne/ jednorodzonego Syná twego: Ktory/ zá spráwą Duchá Swietego/ z błogosłáwioney Máryey Pánny ciáło wziąwszy/ y w nim się z námi zpowinowáciwszy/ z grzechu/ z śmierći/ y z wiecznego potępienia/ doskonále nas wybáwił: y spráwiedliwością swoją nas miłościwie usprawiedliwić ráczył. O dayże nam/ Oyče dobrotliwy/ pokornie prosimy/ te Vroczyste pámiątkę Adwentu/ á Przyścia ná świát Syná twego miłego/ godnie obchodzić/ ku chwale twey świętey/ á ku pocieszę naszey zbáwiennej. Day/ żebysmy się jego z námi w ciele ludzkim złączenia/ skutecznie uczesnikámi stáli/ uniżeniem się jego dla nas/ nie obrażáli: Ale go szczerze miłowáli: Jemu gorliwie służyli: y aż do smierći jemu wiernymi byli: á ná on ostátni Adwent/ y przyście jego/ pobożnie/ trzeźwie/ y spráwiedliwie żyjąc/ pilnie się záwsze gotowáli: á zátym korony spráwiedliwości/ y wiecznego żywotá/ z łáski twey/ szczęśliwie dostąpić mogli: Przez tegoż Syná twego namilszego á Páná nászego/ Jezusá Chrystusá: Ktory z tobą/ y z Duchem świętym/ żyje y króluje/ Bog błogosłáwiony ná wieki: Amen.

Apoc. 1. 8. 2. Cor. 1. 3.
Gen. 3. 15. Is. 22. 18.
Joh. 1. 1. 14. 18.
Ioh. 3. 16. Matth. 1. 21.
Hebr. 2. 14. 15. 1. Cor. 15. 55. 57.
2. Cor. 5. 21
Matth. 11. 6. Is. 10. 37. Joh. 12. 26. Apoc. 2. 10.
Tit. 2. 12.
2. Tim. 4. 8.
Rom. 9. 5.

II.
Wtora.

Gen. 17. 1. Num. 23. 19. Esa. 7. 14. Psal. 2. 7. Prov. 8. 22. 23. Galat. 4. 4. Ioh. 3. 16. Matth. 1. 21. Heb. 2. 14. Hebr. 7. 22. 24. 25. Psal. 36. 10. Eph. 3. 17. Gal. 5. 6.

WSzechmogący Boże / Oyče náß niebieski/ wierny y prawdźiwy w obietnicách swych/ Tyś obiecał zesłáć ná świát dla zbáwienia náßego/ Synà twego miłego/ JEzusá Chrystusá/ przed wßystkimi wieki z Jstności twoiey Boskey urodzonego: Teś obietnicę spełnił/ zesławßy go ná świát/ gdy przyßło wypełnienie czásu: nie dla náßych zasług y godnośći/ ktorych w sobie nie czujemy: ále/ z ßczerey łáski/ á miłośierdźia twego świętego: spráwiwßy tò że przyjął ciáło náße/ y z námi śie złączył przez Duchá świętego/ w żywocie záwße czystey y błogosłáwioney Máryey Pánny. Zá toć serdecznie dźiękujemy/ y ćiebie Dobrodźieja náßego chwalemy: pokornie proßąc/ żebyś sercá náße skłonił/ oświećił/ y zápalił Duchem swym świętym/ ábyśmy mogli dostátecznie poznáć Synà twego/ y onego samego cálym sercem przyjąć zá Zbáwićielá prawdźiwego/ zá Káplaná wiecznego/ zá Poyśrzedniká jedynego. O Oyče náß Niebieski/ ráczyß nam to dáć/ prośiemy ćie ábyśmy jáko śie on do nas/ z wysokiego Májestatu swego zstąpiwßy/ przybliżyć ráczył/ y my tey świętey łáski jego wdźięczni záwżdy bedąc/ do niego śie też/ przez prawdźiwą pokutę/ y przyimowánie słowá jego świętego/ co dźień tò bliżey y znáczniey przybliżáli. O Studnico dobroći/ sprawże y to w nas/ mocą Bostwá twego/ ábyśmy śie też z nim złączyli/ przez prawdźiwą wiárę wen/ owoce dobrych uczynkow z śiebie wydáwáiąca/ jáko śie on z námi/ ciáło náße/ z przeczystey Pánny wźiąwßy/ złączyć ráczył. O Pánie Zastępow/ ráczże to wßystko spráwić/ przez tegoż Synà twego miłego/ á Páná náßego/ JEzusá Chrystusá. Oycze náß/ etc.

III.
Trzećia.

Matth. 16. 16. Phil. 2. 7. Hebr. 2. 14. 17. 18. Matth. 1. 23 1. Tim. 3. 16. Malac. 3. 1. Luc. 1. 74. Act. 7. 59. Phil. 3. 21. 2. Tim. 4. 8.

PÁnie Jezu Chryste/ Synu Bogá żywego / Zbáwićielu świátá jedyny/ Tyś śie dla nas stráconych/ á w grzech/ y w śmierć wieczną upádłych ludźi/ z niebieskiey wysokości/ ná te niskości ziemskie skłonić/ y ßtáłt niewolniczy/ sámego śiebie wyniżywßy/ przyjąć raczył Tyś śie ciáłá y krwie ludzkiey jáko y my dźiatki twe/ uczęśnikiem stał, ábyś przez śmierć zniżył tego/ ktory miał władzą śmierći/ to jest / Dyablá: A iżbyś wyswobodźił te / ktorzy dla bojáźni śmierći/ po wßystek czás żywotá / podlegli byli niewoli. Tyś chćiał być we wßystkim podobny brácij / ábyś był miłośiernym y wiernym Nawyżßym Káplánem/ w tym co śie u Bogá / ku oczyśćieniu grzechow ludzkich dźiać miało/ skutecznie rátując tych / ktorzy ponoßą rozne pokusy y utrapienia. Czego wßystkiego uprzejmie wdźięczni bedąc/ tobie serdecznie dźiękujemy/ ćiebie Emmánuelá/ á Bogá z námi/ w ludzkim ćiele objáwionego/ náboznie chwalemy: pokornie proßąc/ uczyńże nas uczęśnikámi tey zbáwiennej łáski / y nadroższey záslugi twojey: zbaw nas grzechow / y wßystkiego złego: Zbaw mocy ßátáńskiey/ y wiecznego potępienia. O wielki Posle przymierza wiecznego/ Pánie náß JEzu Chryste/ nie opuścżay nas: Duchem twym świętym poswieć/ á w słowie prawdy odrodź/ ućieß y podeprzyi nas: ábyśmyć bez trwog sumnienia/ z wiáry prawdźiwey/ w świętobliwości y w spráwiedliwości/ po wßytkie dni żywotá náßego / służyć/ y ćiebie záwße godnie chwalić mogli. A gdy śie skończą dni mizernego ná świećie pielgrzymstwá náßego/ przyjmiże duße náße w rece twoje Boskie/ nimi śie miłośćiwie opiekay/ y one w on dźień przyśćia twojego ná sąd żywych y zmárłych/ z ciáły uwielbionymi złączywßy/ nie zwiedlą Korona spráwiedliwości/ w krolestwie niebieskim/ czásy wiecznymi / z łáski twojey S. obdáruy.

dáruy: Ty ktory z Oycem swym/ y z Duchem S. krolujesz/ Bog blogosławiony/ ná wieki; Amen.

IV.

Czwarta.

Ephes. 2. 3. 5. 8.

WYsławiamy/ á chwalemy cie/ Pánie JEzu Chryste/ Zbáwicielu świátá jedyny/ żeś dla nas grzesznych/ á w śmierć wieczną upádłych ludzi/ y dla zbawienia naszego/ z niebá ná świát zstąpić; á w żywocie zawsze czystey/ y nienáruszoney Márycy Pánny/ zá správą Duchá Swietego/ człowiekiem sie stáć ráczył: á to bez wszelákiey grzechu zmázy/ w świetobliwości doskonáley/ żebyś grzechy świátá zgládził. Prosiemy cie dusliwie/ o Náswietszy pAnie nasz/ ráczże sie do nas y duchownym Adwentem swoim przybliżyć: sercá náse/przez skuteczną Duchá Swietego správe/náwiedzić/ uczeszyć/y w nich sobie przybytek á mieszkánie wdzięczne uczynić. A osobliwie w godzine śmierci nászey/czásu napilnieyszego/nie odstepuy nas/ miły Pánie: ále przybadz nam/á w prowadź dusze náse/z pádołu płáczu/ y z cienia śmierci/ przez usługe Anjołow twych świetych/ w pokoju do żywotá wiecznego. Zdarz y to/z łáski swey/ o Boże/Zbáwicielu náss/ żebysmy w dzień on blogosławionego przyścia twojego ná sąd żywych y zmárłych/ po práwicy twojey powstáwieni/ usłyszeć mogli on wdzięczny głos twoy: Podźcie blogosławieni Oycá mojego/ odziedziczcie Krolestwo wam zgotowáne od záłożenia świátá. Zmiłuy sie nád námi Pánie/zmiłuy sie nád námi. Niechże bedzie miłosierdzie twoje Pánie nád námi: Jákosmy nádzieje mieli w tobie. W tobie Pánie nádzieje swá pokładamy/ niechay nie bedziemy záwstydzeni ná wieki. Zbaw lud twoy/ miły Pánie/á błogosław dziedzictwu twemu/ y páś je/ y wywyższay áż ná wieki/ Amen.

Matth. 25. 34.

Psal. 123. 3.

Is. 33. 22.

Is. 31. 1.

Is. 28. 9.

NA BOZE NARODZENIE.

V.

Pirwßa.

CHwalá ná wysokościách Bogu/á ná ziemi pokoy/w ludziách dobre upodobánie. Chwalemy/ wielbimy/ wysławiamy cie/ wielki Boże/ Synu wieczny Oycá wiecznego/ Pánie náss JEzu Chryste/ żeś sie z Májestatu twego Boskiego/ná te niskości ziemskie/ dla nas stáwić/ y z námi sie przez Duchá Swietego správe/ z Pánny Márycy narodziwszy sie/ złączyć/ y nedze á biedy ludzkiey uczesnikiem stáć sie raczył. Day Zbáwicielu náss drogi/ ábysmy wdzięczni bedąc dobrodzieystw ták wielkich twojich/ cie bie serdecznie miłowáli/w tobie cále ufáli/ tobie szczerze służyli/ciebie wiernie náśladowáli/toba sie sámym czásu żywotá y śmierci nászey/ dusliwie wspieráli: Ktorys sam jest Pánem/ Głowa/ Pásterzem/ Rządcą/Dozorcą Zbáwicielem/ Poysrzednikiem á Przyczynca/ nam niegodnym sługom twym/doskonálym: z Oycem swym/y z Duchem Swietym/ Bogiem ná wieki błogosławionym/ Amen.

Luc. 2. 14.

Tit. 2. 13.

Heb. 4. 15.

1. Cor. 8. 6. Eph. 5. 23. 1. Pet. 2. 25. 1. Tim. 2. 5.

Rom. 9. 5.

VI.

Wtora.

Z Zupełności serc náss ch chwalimy cie świety nowonárodzony Krolu/jednorodzony Boży/ y błogosławioney Panny Márycy/ Synu Immánuelu od Bogá obiecány/ od świetych Pátryárchow/ Prorokow/ y krolow zdawná pożądány. O jákoś sie bárzo w nas rozkochał? Mingales bliżse Májestatu twego kory Anjelskie. Z nawyższego niebá zstąpiles do nanizszych krajow ziemie. Nie Anjołys przyjął/ ále nasienie Abrahámowe. Wiecznym Słowem Oycá wiecznego bedąc/ stales sie ciałem prawdziwym/ własnym/ jednorodzonym Synem Bożym bedąc/ z przeczystey Pánny narodziles sie prawdziwym Sy-

Luc. 2. 14.

Tit. 2. 13.

Heb. 4. 15

1. Cor. 8. 6. Eph. 5. 23. 1. Pet. 2. 25. 1. Tim. 2. 5.

Rom. 9. 5.

Matth. 1. 21. 22.

Luc. 10. 24.

Eph. 4. 9. Heb. 2. 16.

Joh. 1. 1. 12. 14.

nem człowieczym: ábyś nas syny / y corki Adámowe/ wygnánce Ráyskie/ poczynił synámi / y corkámi Bożymi/ y dziedzicámi niebieskimi. Niechayże cie zá to chwali z námi niebo / ziemiá. Niechći wdzięcznie śpiewáią Anjołowie/Archánjołowie/ Cherubin y Seráphin/ y wßyscy ßczęśliwi mießkáncy niebiescy. Niechay cie chwali po wßytkim świecie zgromádzony powßechny Kościoł twoy Chrześciáński / teraz y áż ná wieki/ Day zbáwicielu náß drogi / ábysmy/ etc. (patrż w Modlitwie wyzßey/ VI.) Amen.

VII.

Trzećia.

PAnie JEzu Chryste / Synu Bogá żywego / Boże wieczny/Boże mocny/ tyś zstąpił z nieba wysokiego od Oycá swego/ z ktoregoś sie národził przed wßystkimi wieki/narodzeniem niewypowiedzianym. Vniżywßy sie/ národziłeś sie / zá spráwą Duchá Swietego/ z Pánny Máryey / zawße czystey y błogosławioney. Toś wßystko uczynił dla nas grzeßnych y niegodnych sług twoich: ábyś był náßym Zbáwicielem prawdziwym/Káplanem wiecznym/Przyczyńcą jedynym/ y Obrońcą doskonałym. Tyś Pánie JEzu Chryste/ przez swoie świete narodzenie/ nas z Bogiem Oycem pojednał: gniew jego ubłagał : z mocy ßátáńskiey/ z grzechow cießkich/ z potępienia wiecznego wybáwił / y do żywotá wiecznego przeniosł. Czegośmy pewni w sumnieniách náßych: zá co cie chwalimy/ jáko Bogá swojego ; zá coć dziękujemy / jáko dobrodziejowi swojemu/ y Zbáwicielowi prawdziwemu. Boś to wßytko uczynił/ nie dla náßych zasług / áni dla náßey godności/ ktorey w nas nie máß: ále z łáski/ y z miłości swey świetey. Prosimy cie miły Pánie/ sprawże to w nas/ ábysmy sie stáli uczesnikámi narodzenia twojego/ wiárą / y żywotem náßym: ábysmy go wdzięczni będąc/ zá nieć dziękowáli/ y tobie wiecznie służyli / w świetym y pobożnym żywośćie.

Apoc. 5. 8. &c. Is. 4. 8.

Isa. 9. 6. Joh. 16. 28.

Is. 1. 1. Isa. 53. 8.

Matth. 1. 21. Hebr. 7. 21 25. Rom. 5. 9. 10. 2. Cor. 5. 18. 1. Joh. 3. 8.

Joh. 13. 1. Tit. 3. 4. 5.

zewleczż z nas/ miły PANIE/ stárego Adámá: umorz członki náße: odradzay nas Słowem twoim: poświeć ciáłá náße: przyobleczż nas w ßáte niewinności / sprawiedliwości / świetobliwości/ z łáski swojey. Day nam to/ pokornie cie prosimy/ żebysmy znowu národzeni będąc/ nalogow złych / y świátá swowolnego/ zániechawßy/ w nowości żywotá chodzili: przyścia twego ná sąd/ w gotowości Chrześciáńskiey oczekawáli ; á ták godni byli żywot wieczny obiecány / z łáski twey/otrzymáć/ ktorys nam zá służył Národzeniem swoim/ Męką y Smiercią swoią. Vczyńże to/ dla chwały Imienia twego Swietego/ jáko Bog prawdziwy y chwalebny: ktory żyjeß y krolujeß w jednośći Bostwá/ z Oycem y z Duchem Swietym/ Amen. Oycze náß/ etc.

Eph. 4. 22.

Isa. 61. 10. Apoc. 3. 18.

Rom. 6. 4. 19. 1. Joh. 2. 15. 16. Rom. 6. 23

NA NOWE LATO.

VIII.

Pirwßa.

WIelkie sa dobrodzieystwá twoje o PANIE/ ktorychesmy Roku tego przeßłego doznawáli. Opátrowałeś duße/ y ciáłá náße / y strzegłeś nas / jáko źrzenice oká swego czásu káżdego/ y ná wßelkim mieyscu/ y w káżdey potrzebie náßey. Tyś od nas oddalał wßystkie niebespieczeństwá / á káránia/ ná ktore ustáwicznie grzechámi swymi zárabiamy/ jeśliś ktore dopußczał/ znośneś dopußczał: krzyżáś/ y utrapienia miłośćiwie ulżywał : Modlitwy náße / áż niegodne/ Oycowskie wysłuchawał: rzeczy dobrych/ dußy y ciáłu náßemu potrzebnych/ hoynieś nam użyczał; á prześćiwne w pociechęś obracał. Ale ktoż godnie wysłowi wßystkie dobrodzieystwá twoiesy coć odda zá nie/ sprawiedliwy y miłosierny Boże? Nam grzeßnym nie tylko płácić; ále y przyszłoynie one wyliczyć nie można. Chwalemy cie tedy y chwalić po wßystkie dni pielgrzymstwá náßego/ serdecznie będziemy: á ustá náße opowiádáć będą miłosier-

Psal. 121. 4. Zach. 2. 8.

Gen. 32. 10. Eph. 2. 4. Ps. 116. 12.

dzie twoie/teraz/záwße/y áż ná wieki. Odpuśćże nam/ pokornie prośimy/wßystkie grzechy náße / y one z Rokiem przeßłym/ ktory pominąwßy/ nigdy śie już nie wroći / w wieczney twey miepámieći ráćz zatopić y pogrążyć. Mich. 7. 18. 19. A ná ten Rok Nowy/ y inne potomne czásy życia náßego/ przyimiße nas w opieke swoie Boską/ Oyče náß namiłośćiwßy: á ostátek dni náßych/ day nam ku swey świetey chwale/ w mnieißych grzechách / z chwalebną żywotá náßego poprawą/ y dußnym zbáwieniem náßym / w spokoynym ßumnieniu/ ßczęśliwie przepędźić: Broń nas od pokus/ y náigrawánia ßátáńskiego: broń od rozmáitych złych przypadkow/ y wßelkiey ßkody. Pßal. 121. 4. Vchoway nas powietrża morowego/ woyny/ y miecżá nieprzyjaćielskiego/ drogośći/ głodu/ ogniow/ ßußy/ powodzi/ niepogod ßkodliwych/ y inßych plag twych ßprawiedliwych/ ktorymiś zwykł karać uporne przestępce Słowá twego świetego Day żyzne y urodzáyne Lev. 26. 14. 25. Sir. 39. 35. látá: day pokoy/ zgodę/ miłość miedzy wßystkimi stany. Broń Kościołá twojego/ y on w łáśce swey pomnażay/ Krolá Páná náßego/ y wßystkie/ praw/ y wolności Oyczyzny náßey/ wierne y czułe stroże/ ze wßystkimi obywatelámi Páństwá tego: Zwierzchność/ Pátrony/ y Dobrodzieje náße / w twoie świete á Boskie záwiádowánie/ cále poruczamy: Opiekay śie ty sam nimi/ y wßystkimi námi/ miły PANIE. 1. Tim. 2. 1. 2. Agdy zámierżonego kresu / á biegu żywotá náßego dopędźiemy/ day żebyśmy mizerny ten świát/ wßeláką złośćią y przewrotnośćią zewßąd ßprośnie zámierżwiony/ chętnie opuścili: á do onego nowego Swietego Jeruzalemu/ y Oyczyzny niebieskiey / ßczęśliwie śie dostáli: dla Jezusa Chrystusá/ Poyśrzednika y Zbáwićiełá náßego jedynego: w ktorego naświętßym Imieniu ták śie modlimy. Iob. 14. 5. 1. Ioh. 5. 19. Apoc 21. 2. 3. Oyče náß/ ktoryś/ etc.

IX.

Druga.

Synu

SYnu Bogá żywego/Pánie JEzu Chryste/ Emmánuelu y Zbáwićielu náß prawdziwy/ Tyś nas niegodne sługi twoie ták umiłował/ żeś dla nas grzeßnych/ ośmego dnia po swym národzeniu/ przy obrzędzie/ krew swoie drogą rozlewáć począł; ábyś nas z Zakonnego przeklęctwá wybáwił/ y Synámi Bożymi/ á dźiedzicámi Krolestwa Niebieskiego z miłości swey/ uczynił. Matth. 1. 21. 23. Luc. 2. 21. Rom. 15. 8. Gal. 4. 5. Zá to / y zá inße niewyßłowione / zbáwienne y dobrodźieystwá twoie/ nabożnieć dźiękuiemy: á żeś nam y ten przeßły Rok w pokoju / w łáśce / y w błogosłáwieństwie twym świętym/ ßczęśliwie przeżyć dał/ naświetße imie twoie serdecznie chwáleny. Á przytym pokornie prośimy/ odpuśćże nam wßystkie przeßłe grzechy/ krewkości/ y upadki náße/ y onych nie ráć wiecey wspominać.

Day śie nam też stáć duchownie uczesnikámi Obrzędzánia twoie°. (Sercá náße obrzeß od wßelkich myśli złych/ ktore ze wnątrz pochodzą: á day żebyśmy y sercem uprzeimym á dobrym/ słyßáne Słowo twe záwße przyimowali / ono ßtatecznie záchowáli/ y z niego obfity owoc cnot świetych przynośili/ w cierpliwości. Deut. 10. 16. Matt. 15. 19. Luc. 8. 15. Oczy náße obrzeß/ ábyśmy ná rzeczy prozne nie pátrzały/ y do żadz plugáwych/ á chćiwości złych/ pochopem nie były. Prov. 4. 25. Vßy/ żeby powieści ßkárádych nie słuchały/ błędu y fálßu nie przyimowały: Słow twych chętnie słuchały/ y ná wołánie ubogiego otwárte były. Matt. 13. 43. Prov. 21. 13 Ephes. 4. 29. Vstá/ ábymow nieuczćiwych / proznych / tobie PANU náßemu przećiwnych/ y bliźniemu ßkodliwych/ nie mowiły: á chwalebne spráwy y dobrodźieystwá twoie / záwße wyßławiały. Eph. 4. 28. Rece/ ábymy cudzego nie brály; ále owßem uczćiwą śie pracą zábáwiáiąc / potrzebuiących chętnie rátowały. Mogi/ żeby zá bálwochwálstwem/ y sprośnymi świátá tego márnośćiámi nie biegały. Prov. 4. 14 26. Affekty/ ßmysły/ y wßytkie członki náße/ ták ráć obrzezáć/ ábymy nie ćiału grzeßnemu/ y świátu obłędnemu/ ále twey świętey woli / we wßytkim dogá-

dzały

Rom 12. 1. 1. Cor. 6. 20. Eph. 4. 22. Col. 3. 9.

dżały/y tobie ſámemu ſłużyły. Ciáłá náſze uczyń ſobie ofiárą żywą/ świętą/ przyjemną; y przybytkiem ná chwałę twą/ wiecznym.) Zewlecz z nas człowieká ſtárego/ ze wſzyſtkimi uczynkámi jego/ pożądliwościámi/ y złymi nałogámi: á obleć w nowego/ tego ktory ſie odnawia w znájomość/ podług obrázu tego/ ktory go ſtworzył/ Duchem twoim świętym/ y ſłowem prawdy/ w ſprawiedliwości y w świętobliwości prawdziwey nas pomnażay y utwirdzay.

Lev. 26. 1. Deut. 28. 1. &c.

Rok też ten Nowy/ day nam/ mily Pánie/ ſzczęśliwie zácząc/ fortunnie prowádzić/ y w hoynym błogoſławieńſtwie twoim/ z ućiechą ſumnienia náſzego/ ſpokoynie zámknąć. Vchoway nas weń mieczá nieprzyjaćielſkiego/ głodu ćieżkie°/ powietrża morowego/ ſuſze/ powodzi/ pożarow/ wichrow/ grádow/ gromow/ niepogod ſzkodliwych/ y innych wſzyſtkich ſtráſznych plag twojich. Słowo twoie świete po wſzyſtkim świećie rozſzerzay: á nim/ jáko mieczem ná obie ſtronie oſtrym/ błędy/ grzechy/ bálwochwálſtwá/ y wſzyſtkie ſproſne heretyctwá odćinay/ y z gruntu/ práwicą ſwą Boſką/ wſzyſtko złe potężnie wykorzeniay. Ludźie záwiedzione/ do znájomości zbáwienney prawdy twey/ przywodź. Kościoł twoy/ májąc go w ſwey świętey obronie/ pomnażay. Sługi twoje potrzebną umiejętnością/ gorliwą w prawdźiwey nauce ſtátecznością/ zgodą/ miłością/ y wſzelkimi dárámi twymi hoynie obdarzay: w pobożnym y przykładnym żywoćie záchoway: á w pracy wezwánia ich/ łáſką y pożegnániem twym Boſkim/ onych ſkutecznie ćieſz/ poſilay/ y utwirdzay. Bunty nieprzyjaćioł prawdy twey rozrywáy/ y ich rády á zamyſły ſzkodliwe mieſzay/ y wniweć potężnie obracay. Miey ná pieczy Oyczyznę tę náſze miłą/ y inne Páńſtwá y Krolеſtwá Chrześćiáńſkie/ w ktorych kwitnie Ewángelia twojá świeta. Krolá Páná náſzego/ y cáły Krolewſki Dom jego/ Senatory y Rycerſtwo Koronne/ błogoſław/ Duchem twym świętym ſprawuy/ y nád nieprzyjaćiołmi twy-

Hebr. 4. 12.

1. Tim. 2. 2.

twymi/ y Oyczyzny tey náſzey miłey/ pożądánym zwyćieſtwem ćieſz; y onych wſzyſtkich/ w długo fortunne látá miłoſćiwie zátrzymaway. Czyń dobrże/ Pánie Boże náſz/ y wſzytkim Pátronom y Dobrodźiejom ludu twojego/ á oſobliwie Zwierzchności mieyſcá tego/ miłemu Potomſtwu/ y cáłemu Domowi jey. W Oyczyznie náſzey miłey/ rácz dáć miedzy wſzyſtkimi Stany pokoy/ z godę/ y miłość zobopolną pożyrzy o Boże náſz/ y ná wſzyſtkie członki Jednoty ludu twojego/ ktorzy dniem y nocą/ rátunku y wſpomożenia twojego Boſkiego dufliwie wygladáją. Chorych bądź lekárzem/ záſmuconych pociechą; wdow y ſierot opiekunem/ podrożnych ſtrożem/ z tym świátem ſie rozſtawáją-cych/ do oney Oyczyzny Niebieſkiey/ przewodnikiem miłoſćiwym. Day miłoſierny PANIE/ żebyſmy ſie wſzyſcy rządźili podług naświętſzey woli twojey; wiáre y ſummenie dobre/ tobie Bogu náſzemu/ áż do końcá ſtátecznie záchowując. A iż żaden z nas wiedźieć nie może/ jeſli ten nowy Rok nie jeſt oſtátni życia jego/ ná tym mizernym świećie/ pokornie tedy twey Boſkiey miłości proſiemy/ rácz to ſam w nas ſprawić/ żebyſmy w czujności y w gotowości świętey záwſze oczekawáli śmierći náſzey/ y przyſćia twego oſtátniego ná ſąd żywych y umárłych: żebyſmy ćie z rádością przywitáć/ y z toba wniść ſzczęśliwie mogli/ ná Gody Niebieſkie/ do onego wiecznego żywotá. Vczyńże to wſzyſtko/ y nád to wiecey/ niżeli my nędzni á grzeſzni proſić umiemy/ Zbáwićielu náſz jedyny/ dla nas dniá dźiśieyſzego/ krwią oblány: ktory z Oycem ſwym Niebieſkim/ y z Duchem świętym/ żyjeſz y krolujeſz Bog błogoſławiony ná wieki/ Amen.

Luc. 18. 7.

1. Tim. 1. 18. 19.

Marc. 13. 35 Matth. 25. 6.

NA DZIEN MEDRCOW.

X.

Pierwſza.

Matth. 1. 21. 23. 1. Tim. 3. 16 Matth. 2. 1. 2. 11.

VAsłodßy JEzu/ jednorodzony Boży/ y błogosławiony Panny Máryey Synu/ Immánuelu/ á Bože w ćiele ludzkim z námi złączony/ ktoryś sámego śiebie Medrcom ná wschodzie słońcá mießkáiącym/ przez gwiazde objáwić ráczył/ y od nich ofiárowáne dáry wdzięcznie przyiawßy/ drogaś ich bespieczną do domu przeprowádźił. Prosimy ćie pokornie/ráczże też ćiemności náße świátłem łáski twey/ y jásnością słowá twego świętego/ im dáley/ tym znáczniey oświecáć: ábysmy przykładem tych Medrcow/ ćiebie w słowie twym/ wiárą y pokutą prawdźiwą uprzeymnie ßukáli/ umysły swe do ćiebie nabożnie podnośili: á ználazßy ćie/ upominkić duchowne chwał y modlitew świętych/ uprzeymym sercem/ chętnie oddáwáli: sámych śiebie ofiárą wdzięczną y przyiemną tobie Pánu y Bogu náßemu/ w duchu y w prawdźie stawiáli: y áż do końcá ná tym świećie tobie wiernie służyli. A przemieżywßy/ y ćierpliwie przebywßy tego mizernego świátá pustynią/ przeprowadźże nas gośćińcem prawdy twey nieomylnym/ do oney Oyczyzney wieczney: gdźie z Oycem swym miłym/ y z Duchem Swiętym/ żyjeß y krolujeß Bog błogosławiony ná wieki/ Amen.

Matth. 1. 21. 23.
1. Tim. 3. 16
Matth. 2. 1. 2. 11.
Ioh. 1. 9.
Psal. 119. 105.
Psal. 51. 14. 16.
Heb. 13. 15.
Rom. 12. 1.
Phil. 3. 20.

XI.

Druga.

ONadostoynieyßy Pánie y Boże náß/ JEzu Chryste/ ktoryś pretko po Narodzeniu swym/ z dálekich krájow lud obcy Pogáński gwiazdą iásną/ y nád przyrodzenie biężącą/ do lichego Pokoiu swego záćiągnąć/ y tym nie Zydowskiego tylko Narodu/ ále y wßystkich innych/ Zbawićielem się pokazáć ráczył. Dźiękuiemyć zá niewypowiedźiáną łáskę y pieczą o nas twoje/ iżeś nas z ćiemności Pogáńskich/ y błędow Antychrystusowych wyzwoliwßy/ do Złobu Kościołá twego/ y świátá wzgárdzonego/ miło-

Ioh. 20. 28. Matth. 2. 1. &c.
1. Pet. 2. 9. 10.

miłośćiwie potárgnąć ráczył. Obdárzże nas tákową wdzięcznością/ z łáski twey/ miły pAnie/ żebysmyć zá spráwą Boską twoią/ złoto słowá twego Swiętego/ y uczynki dobre/ z wiáry prawdźiwey pochodzące/ w miłości twey/ y bliźniego ratowániu/ chętnie ofiárowáli: Ná jedynym Káplánstwie twym/ y ofierze doskonáley przestawáiąc/ y tobie sámemu służąc kadźidło chwał á modlitew świętych y spraw pobożnych/ tobie uprzyjmie oddawáli. A ná ostátek/ gotowi záwße bedąc/ śmierć y wßelákie prześladowánia/ dla Imienia twego świętego/ ochotnie podeymować/ gorżką myrrą krzyżá y ćieżkości náßych/ dla prawdy świętey twojey/ ćierpliwym/ áż do śmierći znoßeniem/ day żebysmy ćie Páná swego mile uráczyli. A po tych doczesnych mizeryách wiecznego odpoczynku/ w chwale twey świętey/ uczesnikámi śie stáć mogli: Gdźie z Oycem swym miłym y z Duchem świętym/ żyjeß y krolujeß/ Bog ná wieki błogosławiony/ Amen.

Ps. 119. 72. 1. Pet. 1. 7. Galat. 5. 6.
Heb. 7. 24. 25.
Ps. 141. 2.
Heb. 13. 15.
Luc. 9. 23.

NADZIEN MŁODZIANKOW.

XII.

BOże wßechmogący/ ktorego dniá dźiśieyßego chwałe/ niewinni Męczennicy/ nie mowiąc/ leż umieráiąc wyználi: Vmorż y w nas/ pokornie prośiemy/ mysli plugáwe/ pożądliwości ćielesne/ áffekty ßkodliwe/ y wßelákie uczynki złe/ y tobie odporne: áby serce żądzom sprosnym/ jezyk mowam plugáwym/ wßytkie náwet członki ćiáłá náßego występkow/ woli twey przećiwnym/ umárßy/ o tobie záwße myślić/ ćiebie/ y zbáwienną prawdę twą wyznawáć/ obyczáiámi świętymi á spráwámi pobożnymi/ chwałę twą wyświadczáć/ y we wßystkim woli twoiey Boskiey/ skutecznie posłußnymi być mogły. Vzbroy nas ty sam mocą swą Boską/ miły pAnie/ żebysmy wspomożenia/ pociechy/ y błogosławieństwá/ z łáski twey/ dostąpiwßy/ ni-

Matth. 2. 16.
1. Petr. 2. 11 12.
Rom. 6. 4. 11. &c.

gdy

Matth. 2. 12. gdy sie już nazad do Herodá piekielnego/ duß niemowiątek twych morderzá okrutnego/ áni do grzechow/ y starych swych nalogow nie wracáli: ále tą drogą pustepuiąc/ ktorą nam Duch twoy Swiety/ w Słowie prawdy/ miłośćiwie pokazał/ przy tobie/ Bogu swym/ stateczne áż do śmierći wytrwáli: á potym z toba wonych wiecznych krolestwá Niebieskiego przybytkách ná wieki zostawáli: przez PAná nászego JEzusá Chrystusá/ Synà twego miłego/ z ktorym wespoł/ y z Duchem S. w jednośći Bostwá/ żyieß y krolujeß/ Bog wiecznie chwalebny/ Amen.

Eph. 4. 22. &c.

Apoc. 2. 10.

NA OFIAROWANIE PANSKIE. XIII.

Matth. 16. 16. Luc. 2. 25. 29. 31. 32. DNadrożße y naświetobliwße Dźiećie/ Synu Bogá żywego/ PAnie JEzu Chriſte/ Zbáwićielu náß jedyny/ ktorego Symeon sprawiedliwy widźieć prágnął; widźiał/ y na ręku swych w kościele trzymáiąc/ ochotnie piastował: Przydźże y do nas/ PAnie JEzu/ á napełń nabożne żadośći nasze; w ćielech y w członkách nászych/ tobie samemu poświęconych/ zawße mießkay: á cokolwiek w nas sprosnego y plugawego znaydźieß/ ogniem zbáwiennęy łáski twey oczyść y wypal: Kościoł sobie/ ku miłemu á wdzięcznemu przemießkawániu swoiemu/ w sercu nászym zbuduy y zporządź: gdziebyśmy cie w summnieniu spokoynym/ rozmá wiáry oblápiwßy/ z rádośćią piástowáli: w tobie samym/ wßystko zbáwienia nászego nádźieje całe złożyli. Ciebie/ zdroju pociechy/ świátłości Narodow/ Chwało ludu twego/ y wßystkich bied nászych jedyna ochłodo/ serdecznie prágneli/ y náde wßystko uprzejmie miłowáli. Nie bierzże też nas z tego świátá/ miły PAnie/ áżby oczy nász/ Zbáwienie twoje/ ktoreś zgotował przed obliczem wßystkich ludźi/ skutecznie ogladáły: y żebyśmy wprzod zá nie/ y zá inne niewyliczone dobrodźieystwá twoje/ godnie podźiękowáli/

wáli/ y wiáreć/ w summnieniu dobrym/ áż do końcá státecznie záchowáli. Potym/ przenieśże nas z ßczerey łáski swey z tego pádołu płáczu w pokoyn/ do onych roskoßy wiekuistych krolestwá niebieskiego: gdźie żyieß y krolujeß/ z Oycem swym miłym/ y z Duchem Swietym/ Bog prawdźiwy y błogosławiony ná wieki/ Amen.

O PRACOWITYM ZYWOCIE PANA NASZEGO JEZUSA CHRYSTUSA. XIV.

Prov. 8. 31. Joh. 13. 1. Act. 4. 12. Is. 13. 38. 39. DGoracy narodu ludzkiego miłośniku/ Pánie JEzu Chryste/ Zbáwićielu świátá jedyny/ prace y trudy twe wielkie/ około zbáwienia nászego uważáiąc/ przedźiwną dobroć twoie/ á niesłychaną ku nam niegodnym miłość/ wystawiáć nam przystoji: Tyś przed okrutnym mieczem Herodowym/ z osobliwey Oycá niebieskiego woli do Egyptu/ w dźiećińśtwie twym ustepował. Tyś miedzy swymi własnymi słußnego pokoju nie miał. Tyś ná pußczy od Dyabłá srodze kußony/ chytrym jego fortelom/ możnie odpor dawał. Tyś niewczásy/ niedosypiániá/ łáknienie/ prágnienie/ w drogách sprácowánie/ obmowiskà/ chytre obłudy/ sromotne przezwiskà/ kłatwy/ potwarzy/ z Bożnic wyrzucánia/ od Xiężey/ y niewiernych Zydow zdrády/ y niewyliczone prześládowánia/ chętnie ponośił/ y wßystkie nieprzyjaćioł twych práktyki pomießał/ y one mężnie zwyćiężył. A toś wßystko wydániem/ skárgámi/ osądzeniem/ y śmiercią okrutną krzyżową/ dla nas dobrowolnie podjętą/ doskonále zapieczętował. Zá toć wßystko/ Pánie JEzu/ Hetmánie niezwyćiężony/ serdecznie dźiękuiemy: y ćiebie pokornie prosimy/ broń że nas od pokus y wßytkiego złego. Zetrzyi wrychle pod nogámi nászymi ßatáná/ áby nam nie ßkodźił. Ciało/ świát/ grzech/ y wßystkie nieprzyjaćioły nász/ pomoż nam przewyćiężyć. Dla ćiebie/ y

Heb. 12. 2. Luc. 11. 21. Rom. 16. 20.

dla świetey prawdy twoiey/day żebysmy zdrowia / wczásu/ máietności/ y wßystkich swych rzeczy nie żałowáli: ále to wßytko / gdy ty każeß / chętnie opuściwßy / zá tobą ßli/ y pržy tobie áż do końcá státecznie wytrwáli. We wßelkim krzyżu / utrapieniu / y prześládowániu / dlá twey świety Ewángeliey/ nas krewkie rátuy/ y mocą swą Boską ćieß y utwirdzay. Obleć nas ty sam/ mily Pánie/ w zupełną zbroie duchowną/ ábysmy sie przećiwko zásádzkam diabelskim mężnie stáwić/ y wßytkie strżały ogniste onego złego/ z pożądánym zwyćiestwem / zágáśić ßczęśliwie mogli. We wßystkich spráwách y potrżebách náßych / błogosław nas: po wßystkie dni życia náßego/ áż do skończenia wieku/ zostaway z námi/ nie opußczay nas. A potym doczesnym boju/ y pielgrzymstwie ziemskim/ day nam z łáski swey ś. onokrwią twą drogą nábyte Krolestwo niebieskie/ á Oyczyznę wieczną skutecznie odziedziczyć: gdzie ty w jedności Bostwá/ z Oycem swym/ y z Duchem Swietym / żyießy krolujeß/ Bog prawdziwy y błogosławiony ná wieki/ Amen.

I. Pet. 1. 5.

Eph. 6. 11. 16.

XV.

W Post.

Mat. 4. 1.

OPAnie JEzu Chryste/ Wodzu y Hetmánie náß niezwyćiężony / ktoryś ná pußczy / czterdzieści dni / y czterdzieści nocy post odprawuiąc Dyablá y wßystkie pokusy iego / zwyćiężył: Day nam/ z łáski swey/ pokornie żądamy/ ábysmy darow twych/ z dziękczynieniem/ w bojáźni twey záwße skrommie zázywáli: strżegąc sie pilnie/ żeby kiedy nie były obćiążone sercá náße obżárstwem pijáństwem/ y zbytnim pieczołowániem o ten żywot/ á nagleby ná nas pržyßedł dzień on gniewu / y sprawiedliwości twey Boskiey. Ráćz nam dáć pržytym/ mily Pánie/ ábysmy z postem á z wymowániem sobie ná czás obroku zwyczáynego w pokármie y napoju ćiału służącym Post duchowny prawdźi-

Luc. 21. 34.

wie

wie złączáli: sercá náße ku tobie / w świetych modlitwách/ nabożnie y dusliwie wynosili: Cnot świetych / y spráwiedliwości twey / gorliwie łákneli y prágneli: w miłości twoiey/ y bliźnych náßych / ustáwicznie sie pomnażáli; y wßelkich uczynkow dobrych á miłosiernych / pilnie záwße przestrzegáli. W tymże duchownym od grzechow poście/ pomoż nam/ żebysmy sie/ od cielesnych pożądliwości/ y námietności nieporządnych powściągáli/ y wßystkie uczynki ciałá/ pyche/ gniew/ nieprzyjáźni/ swary/ zazdrości / nienawiści/ złorzeczeństwá/ nieczystości/ łákomstwá/ zbytki / y wßelákie złości y niesprawiedliwości / im dáley tym znáczniey w sobie umartwiáli. Day/ żebysmy w poście/ y w modlitwách świetych / z wiáry prawdziwey pochodzących / wßelkie ná duchy y ná ciele pokusy szatáńskie / y pobudki do złego/ zá pomocą twą świętą/ szczęśliwie zwyćiężyć/ á zátym niezwiedley oney żywotá wiecznego korony/ skutecznie dostąpić mogli. Spraw to/ z łáski swey/ pržez posty/ pokusy/ prace/ bolesći/ meke/ y śmierć twoie/ naslodżyć JEzu/ z Oycem twym/ y z Duchem S. Boże błogosławiony ná wieki/ Amen.

Is. 1. 16. 17. Is. 58. 3. 6. 7

Mat. 5. 6.

Is. 17. 21.

1. Pet. 2. 11.

Mat. 15. 19. Gal. 5. 19.

O MECE PANSKIEY.

XVI.

Pierwßa.

2. Cor. 1. 3.

OYże miłosierdźiá/ á Boże wßeláких poćiech/ dziękuiemić pokornie/ żeś nam Synáswego namilßego/ skarb nazacnieyßy/ á klenot nieoßácowány/ ná te niskości ziemskie zesłáć ráczył/ ábyś pržez niego świát sobie pojednał/ nie poczytáiąc nam grzechow náßych. Poyrzyże/ Oyče dobrotliwy / ná Synáswojego/ obacz uniżenie iego/ miey wzgląd ná posłußeństwo doskonáłe: ná meke ná śmierć okrutną/ y niewinne krwie iego nadrożßey przelanie. A dla tey świetey y drogiey zasługi iego/ nam/ lu-

1. Cor. 5. 19

Phil. 2. 7. 8

dowi twemu grzeßnemu/ y woli twey Swietey od porne-
Luc. 18. 13. mu/ rácz być miłośćiw teraz y ná wieki/ Amen.

XVII.
Wtora.

Ioh. 4. 42. Rom. 5. 8. 9. 10. 18. Dziękujemyć á chwaleć serdeczną oddawamy/ o na-
słodßy JEzu Zbáwićielu náß jedyny/ żeś nas nie-
dzne/á upádłe ludzie/ bez wßeláких zaslug y godno-
śći náßych/przez górzką meke/ śmierć niewinną/ y prze-
drożßey krwie twoiey wylanie/z grzechu/ z śmierći/y z wie-
cznego potepienia doskonále wybáwił. Niechże w nas/Od-
kupićielu náß drogi/ zbáwienna táską twoią dáremna nigdy
nie bedzie. Day/prosimy/ żebysmy ná to nießacowáne do-
Rom. 6. 11. brodzieystwo twoje záwße pámietáli/ono w sercách náßych
nabożnie rozmyśláli/ grzechom umierali: á Tobie bez bo-
Luc. 1. 75. jázni/z reku nieprzyjaćioł náßych wybawieni bedąc/ przed
obliczem twym/ w świetobliwości/ y w sprawiedliwości/
Joh. 1. 29. po wßytkie dni żywotá náßego wiernie służyli. O Baránku
Boży/ ktory gładziß grzechy świátá/ zmiłuy śie nád námi:
1. Joh. 2. 1. przed Oycem swym miłym przyczyniay śie y oredy zá ná-
Ioh. 14. 27. mi: pełń nam swe obietnice łáskáwe/ pokoy swoy day nam/
á bądź záwżdy z námi/ PAnie y Boże náß wiecznie chwa-
Rom. 9. 5. lebny y błogosławiony/ Amen.

XVIII.
Trzećia.

Ioh. 15. 12. 13. MIey cześć/miey wieczna chwałe/Panie Jezu Chry-
ste/ Odkupićielu świátá jedyny/ żeś nas grzeßnych
umiłował/y sámegoś siebie zá nas wydał. O świeć/
pokornie prosimy/ćiemne smysły náße/stwirdź pámięć/day
zdrowy rozum/myśli wzbudź bogoboyne: ogniem Duchá
twego świetego oźiebłe sercá náße zápal/ y ogrzey: woli
w skutek zbáwienny záprawuy/ żebysmy niewinna meke/ y

śmierć okrutną twoje/ze wßystkimi niewyliczonymi dobro-
dźieystwy twymi/w powinney wdzięczności/ nabożnie roz-
myśláć/ godnie uważáć/wiernie pámiętáć/ y tobie Zbáwi-
cielowi swemu/cześć y chwałe/ z przystoyną ochotą/ odda-
wáć skutecznie mogli. Ukrzyżuy w nas wßytkie złości/ y Gal. 6. 14.
pożadliwości cielesne/ábysmy/ mocą twą Boską/ od sidet
ßátáńskich uwolnieni/ grzechom umárli/ á w nowości ży- Rom. 6. 4. 11. 13. 18. 19.
wotá/ y w sprawiedliwości/ áż do końcá żyli. Bądź záwße
z námi: Duchem swym świetym/ á zbáwiennym słowem
twym rządź nas żyjących: nie opuszczay konáiących: przyj-
mi w rece swe Boskie w tobie umierájących. Broń nas od
nieprzyjaćioł/wyrwi z trudności/ cieß w frásunkách/ posi-
lay w pokusach: Rátuy krewkich/ uzdrow chorych/ zma- Luc. 2. 29.
cniay konáiących/ prowadź w pokoju do twey świetey It. 18. 38.
chwały/ z tym świátem sie rozstawaiących. O naslodßy
JEzu/ zmiłuy sie nád námi/ wysłuchay nas: Ktory żyjeß
y krolujeß z Oycem twym miłym/ y z Duchem Swietym/
Bog błogosławiony ná wieki/ Amen.

NA KWIETNA NIEDZIELE.
XIX.

Ap. 17. 14. Matth. 21. 7. 8. &c. Dnazacnieyßy gośćiu/ á wielki krolow Krolu/ pokor-
nie jednák á w unizonośći do Jeruzalem/ y serc ná-
ßych jádący/ PAnie JEzu Chryste/ prosimy/ ráczże lutościwie poyrzeć ná nas nedznych/ czásu nawiedzenia
twojego nieuznawáiących. Zmiłuy sie nád námi/ miły PAnie/ zmiłuy sie: á oczy náße/ y wzrok záćmiony/ rácz
miłościwie oświecić: żebysmy wczás/rzeczy do pokoju zbá-
wiennego należące upátrowáli: y łáski twey świetey/ pier-
wey niżby od nas/ dla niewdzięczności/odjętą byłá/ w wie-
rze żywey/ y w pokućie swietey/ gorliwie ßukáli. Day/ że- Psalm. 24. 8. 10.
bysmyć/ Nawyżßy niebá y ziemie Krolu/z wyznániem imie-
nia twego świetego/ y zchwała tobie sámemu należącą/

w droge/ochotnie zábiegáli. Day że ku czći twey/ gáłąski cnot świetych / z wiáry prawdźiwey pochodzących / y ßáty Chrześciáńskiego posłußeństwá/ y dobroczynności/ przed obliczność twą/ pržystoynie ścielemy: Day że ßkodliwe obledliwego nabożeństwá/ y ciáłá náßego grzeßnego/ złe postępki z łáski twey porátowáni będąc/ skutecznie precz održucamy. Vczyń nas domem chwały twey/ modlitew/ y spraw świętych nápełnionym: ábyśmy ná pržyśćie twoie godnie ozdobieni/ ciáłá náßego uwielbienia/ y z dußa złączenia/ ßczęśliwie postąpiwßy/ wieczney chwały w nieśmiertelności zażywáli: á z dźiatkámi / ono wdzięczne Hosanná Synowi Dawidowemu/ Błogosłáwiony / ktoryś przyßedł w Imieniu Páńskim / Hosanná ná wysokościách/ Tobie Emmánuelu/ á Zbáwicielu náß jedyny/ głosy wyniosłymi/ á sercy dusliwymi/ ná wieki z rádością pržyznawáli/ Amen.

Phil. 3. 21.

Mat. 21. 9.

NA WIELKI CZWARTEK.
XX.

Heb. 4. 15. It. 13. 10. 1. Pet. 2. 25. Matth. 26. 19. 26. Joh. 13. 4 &c.

ONawyżßy Káplánie/ Pásterżu y dozorco dusz náßych/ PAnie JEzu Chryste/ Tyś w Wielki Czwartek/ figure Báránká Wielkonocnego z Vczniámy swymi skończył: Tyś im nogi umył/ á nam pržykład ßczerey miłości/ wierney usługi/ y pokory świętey ná sobie zostáwił. Tyś nową spráwę Testámentu Nowego záczął / á nam ciáłá y krwie twojey drogiey Swiątość / pociech / y pożytku zbáwiennego pełną/ postánowił: y oneś wßystkim wiernym swym/ ku nabożnemu pożywániu/ miłościwie záleció ráczył. Oddawßyć zá to wßystko serdeczny pokłon/ prosimy pokornie/ Zbáwicielu naß drogi/ dayże nam o tey ták zacney tájemnicy pržystoynie myślić/ rozumieć/ y mowić y oney z wiáry żywą / z pokutą prawdźiwą/ á z nabożeństwem Chrześciáńskim / záwßze godnie używáć. Woda Syßta Ducha twego Swiętego/ od wßelkiey grzechu zmazy y nie-

y nieczystości / oczyść y ochędoż nas. Day żebyśmy cie/ PAnie/ y náuczyćielu náß jedyny / w wierze prawdźiwey / w miłości upržeymey / w pokorze / w czystości/ y w wßelákich cnotách świętych / gorliwie náśládowáli. O Chlebie żywy/ Chlebie święty / ktoryś z niebá zstąpił / y dáięß żywot świátu/ pržydźże do nas/ wnidź w sercá náße/ á zostáway z námi/ po wßystkie dni áż do skończenia wieku. A po skończeniu dni pielgrzymstwá náßego / wprowadźże nas/ droga krwią twoią oczyścionych/ z miłości tey/ ktoraś wiernych swych áż do końcá umiłować ráczył / ná one gody niebieskie : gdźie nam z soba cząstkę rácz z łáski swey dáć/ PANIE yBoże náß/ z Oycem twym y z Duchem świętym błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

Ioh. 6. 33. 35

Mat. 28. 20.

Ioh. 13. 1.

NA WIELKI PIATEK.
XXI.
Pierwßa.

Mat. 16. 16.

Rom. 5. 9. 10. 12.

CZwalemy cię y serdecznie dźiękujemy/ Synu Bogá żywego/ Odkupicielu świátá jedyny / Pánie náß JEzu Chryste/ żeś sie prace/ trudow/ áoleści y utrapienia/ dla zbáwienia náßego/ dobrowolnie podjąć/ y wine Rayská/ á wßystkich nas nieposlußeństwo/ przez gorżką mękę/ y okrutną śmierć swoie/ doskonále nádgrodźić ráczył. Rácz nam dáć/ pokornie prosimy/ żebyśmy te ták wielką łáskę/ y nieoßácowáne dobrodźieystwo twoie prawdźiwie uznawáli; ono w sercách swych nabożnie rozbieráli; ná nie wiernie pámiętáli/ nim sie skutecznie cießyli/ y tobie zá nie/ Nawyższemu Dobrodźiejowi swemu/ pržystoyną wdzięczność záwße wyświadczáli. Vmorż w nas wßelkie grzechy/ złości/ y pożądliwości cielesne: á day z łáski swey/ żebyśmy świátu/ y grzechom umárßy/ z wiáry żywey/ w prawdźiwey pobożności/ skromności/ cierpliwości/ y we wßelákich cnotách

świetych/ ná cześć y ná chwałę twoię żyli/ y áż do śmierći swey tobie/ Zbáwićielu náś drogi/ wiernie y státecznie służyli. A gdy śie skończą dni pielgrzymstwá nászego/ z ciáłem duśe náśe rozłączywszy/ przyjmiże ie do reku swoich/ przez one niewinną mękę/ śmierć gorżką/ y doskonáłe posłuszeństwo twoie. Wysłuchay że nas/ Poyśrzedniku y Zbáwićielu náś jedyny/ z Oycem swym miłym/ z Duchem S. Bożę błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

Phil. 2. 7. 8.

XXII.

Wtora.

Pśalm. 2. 7. Hebr. 1. 5.

OpAnie JEzu Chryste/ miłośierny Boże/ Tyś Synem wiecznym Oycá wiecznego będąc/ z wysokośći niebieski zstąpił/ á uniżywszy śie/ stałeś śie człowiekiem. Tyś ná świećie będąc/ á ludźi ucząc/ wiele podeymował kłopotów/ niewczásów/ wyganiánia/ urągánia: pośiłeś śie w ogroycu krwáwym potem/ lękáiąc śie śmierći okrutney. Saméś śie dobrowolnie wydał w ręce okrutnym Żydom; ktorzy śie mocno związawszy/ od iednego Biskupá niesprawiedliwego/ do drugiego niezbożnego wodźili: u ktoryches był fałszywie oskárżony/ sądzony/ zeplwány/ policzkowány/ zrániony/ náśmiewány/ ubiczowány/ koroną ćierniową ukoronowány: y byleś náwzgárdzeńszy ze wszystkich ludźi/ pełen boleści. Tak bárzo byleś utrapiony/ że też Piłat/ chociaż Pogánin/ z żalu rzekł: Oto człowiek! Z ćiebie śie Herod niepobożny náśmiewał. Tyś był z miástá wywiedźiony z ciężkim krzyżem/ ná ktorymeś był przybity gwoździámi/ y postáwion miedzy dwiema łotry/ jákoby jáki przeklęty. Ciebie octem z żołćią/ w twoim prágnieniu nápawano. Tyś do Oycá swego wołał rzewliwie w boleściách. Twoy bok świety przeklęto ostrą włocznią/ z ktorego wyćiekły Swiątości zbáwienne. Toś wszystko ćierpiał dobrowolnie/

Matth. 26. 37. &c. Marc. 14. 34. &c. Luc. 22. 43. &c. Joh. 18. &c.

nie/ dla naszego zbáwienia; ktore ináczey nie mogło być náprawione: Vczyniłeś to wszystko/ ábyś nas, z przeklęctwá wybáwił uniżeniem swoim; ábyś nas usprawiedliwił/ z Bogiem pojednał/ á gniew jego ubłagał śmiercią swoją; ábyś nas odkupił/ z grzechow oczyścił krwią swoją; á krzemu z mocy śátáńskiey/ y z piekłá wyswobodźił/ poświęcił/ y żywot wieczny nam dał. Jáco my tobie dźiękuiemy/ ćiebie chwalemy: á prosimy ćie Pánie JEzu Chryste/ spraw to w nas przez twoię gorżką mękę/ y śmierć bolesną/ ábyśmy zasług twoich wdzięczni byli/ grzechom dla ktoryches ták ćiężko ćierpiał/ umieráli/ do nich śie wiecey nie wracáli: ále świętobliwie żyli po wszystkie dni żywotá nászego. Day nam to miły Pánie/ abyśmy w tobie sámym ufáli: Szátáná/ y śmierći śie nie bali: dla grzechow nie rozpaczáli/ zá nie wiernie pokutowáli; á potym w Krolestwie niebieskim z tobą wiecznie byli. Vczyńże to sam dla śiebie/ o pAnie JEzu Chryste/ jáko Zbáwićiel náś prawdźiwy/ á Bog błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

Gal. 3. 13. Rom. 5. 1. 9. 10. 2. Cor. 5. 18. 21. 1. Joh. 1. 7. Heb. 2. 14. 15.

O POGRZEBIE PANSKIM.

XXIII.

Trzećia.

OpAnie JEzu/ przenadostoynieyszą ofiáro nászą/ ktoryś/ prac wszelkich około náprawy zbáwienia nászego/ ciężkimi mękami/ niezliczonymi boleściámi/ á náwet srogą śmiercią dokonawszy/ y duśe swą w ręce Oycu niebieskiemu oddawszy/ ciáło swe z krzyżá zdjęte/ uczćiwie opátrzone/ kosztownie námázáne y odźiáne/ zá usługą zacnych osob/ do nowego grobu dał włożyć/ y w nimeś áż do dniá trzećiego odpoczął. Chwalemy ćie/ Pánie/ zá te y inne niewysłowione dobrodźieystwá twoje: á przytym pokornie prosimy/ abyś nas od trwogy y lękánia śmierći/ miłośćiwie uchował: y to nam z łáski swey dał/ żebyśmy od

1. Cor. 5. 7. Eph. 5. 2.

Mat. 27. 57. Luc. 23. 50. Joh. 19. 30. 38.

z ſzelkich grzechow / złości y występkow náſzych onych poprzeſtawſzy odpoczywáli / á w ſobie ie uſtáwiczńie umartwiáli / tobie we wſzyſtkim poſłuſznymi / y áż do końcá wiernymi byli. Spraw y to w nas / miły Pánie / żebyſmy ciał náſzych żelżywości / wzgárdy / y hańby nic ſobie nie ważąc / o onym duſz náſzych z tobą odpoczynku / y żywotá wiecznego dostąpieniu / záwſze nabożnie y gorliwie myślili / y tobą ſie ſámym / w żywocie / y w śmierći ſwey / ſkutecznie ćieſzyli. Bądź z námi po wſzyſtkie dni / áż do ſkończenia wieku: Apo pracy y kłopotách teráźnieyſzych / użyćzywſzy ná chwilę odpoczynienia w ziemi / wzbudź ſzczęśliwie / y przeprowadź nas / mocą twą doſkonále uwielbionych / do nieśmiertelności / y oney chwały wiekuiſtey w niebie. A to uczyń dla gorzkiey męki / śmierći / y pogrzebu twego / Pánie náſz JEzu Chryſte: ktory żyjeſz y krolujeſz z Oycem twym / y z Duchem Swietym / Bog błogoſławiony ná wieki / Amen.

Matth. 28. 20

NA WIELKA SOBOTE.
XXIV.
Poránna.

O prawdźiwa y nigdy nie záchodząca wſzytkich wiernych świátłości / Pánie Jezu Chryſte / Tyś w Wielką Sobotę / w nowym grobie / przez cały dzień od pożywał: ktorym świętym odpoczywániem twym w grobie / grobyś náſze / y pogrzeby Chrześćiáńſkie poświęćił: á gorżka śmierć ią twą / śmierćieś náſze / w wdzięczny ſen / y w odpoczinek pożądany / mile przemienić ráczył. Zá toć / y zá inne niezliczone dobrodźieyſtwá twoje ſerdecznie y dźiś dźiękuiemy / y imie twoje świete dufliwie chwalemy y wielbimy. Ráć nam dáć / z łáſki ſwey / nadrożſzy Zbáwićielu náſz / żebyſmy świátu / y grzechom umárłſzy / nałogi złe / obyćzáje márne / y wſzyſtkie pożądliwości ćieleſne zágrzebli; przykazań twych pilnie przeſtrzegáli: Ciebie ochotnie we wſzytkim náſ-

Ioh. 1. 4. 5 9.

Ioh. 19. 41.

śládowáli / tobą ſie ſámym ſerdecznie ćieſząc / ná tobie cále przeſtawáli / y odpoczywáli. A jáko naświetſze ćiáło twe w grobie pochowáne / kámieniem bárzo wielkim było przywálone / od nieprzyjaćioł zapieczętowáne / y ſtrażą oſádzone; ták y nam day / z łáſki twey / żebyſmy ſie żelżywością ćiał náſzych zmárłych nie trwożyli / tyrańſtwá ſie nieprzyjaćioł / y śmierći ſámey nie lękáli. Twoją bowiem wzgárdą y hańbą / pociechą náſzą z śmierć zyſkiem / drzwiámi / y prześćiem náſzym nieomylnym do żywotá wiecznego. A gdy ſie ſkończą dni pielgrzymſtwá náſzego / day / PAnie / żebyſmy w prochu ziemie wiecznie nie leżeli / ále mocą doſkonáley zaſługi twoiey / czáſu ſwego / zmartwych wzbuzeni / á z grobow wyprowádzeni będąc / duſz y ćiał náſzych zupełnego uwielbienia dostąpili: głos twoy pożądány uſłyſzeli. Ciebie z rádością y pociechą ſerdeczną oglądáli / ná ćie dufliwie pátrzyli; y zá tobą / jáko ſłudzy / zá ſwym PAnem / do onego wiecznego Sábbátu / y odpoczynienia ſzczęśliwie w pokoju zbáwiennym / wnisć mogli. Dayże nam to / Zbáwićielu náſ drogi / z Oycem twym / y z Duchem Swietym / Boże błogoſławiony ná wieki / Amen.

Matth. 27. 60. 65.

Ioh. 5. 24. Phil. 1. 21.

Ioh. 5. 28. 29.

Phil. 3. 21.

Nieſzporną y V Wieczorną Modlitwę, y te ktore ná Przygotowánie, do godnego Używánia Wieczerzy Páńſkiey, należą; ná ſwym mieyſcu znaydźieſz.

NA WIELKA NOC.
XXV.
Pierwſza.

BĄdź pochwalony wiecznego pokoju błogoſławiony Boże / Oyče náſ niebieſki / ktoryś onego wielkiego / przez krew przymierza wiecznego / Páſterzá owiec / Páná náſzego Jezuſá / od umárłych wywiodł / żeś nam dał ſzczęśliwie doczekáć dniá tego Swietego Wielkonocnego / y

Heb. 13. 20. 21.

Vroczystey pámiątki Zmartwychwstánia twego miłego Synà: przez ktoregoś śmierć więzną zgładźił/ á do onych nieskończonych niebieskich rádości przystęp nam uczynić ráczył/ y nas/ z wielkiego miłosierdźia swego ku nádźiei żywey dźiedźictwá nieskázitelnego/ w niebiesiech dla nas zachowánego/ odrodźić ráczył. Day pokornie prosimy/ ábysmy w cie wierząc/ łáski twey ták wielkey w dźięczni byli: od grzechow martwych y złych nałogow nászych powstawszy/ y te świete dni Wielkonocne/ ná ochonym wyrokow twych słuchániu/ ná modlitwách świętych/ y Imienia twego naświętszego chwałách serdecznych / godnie trawić/ y one z zbáwienną sumnienia nászego ućiecha / chwalebnie skończyć mogli. Vczyń nas ty sam sposobnymi/ do kázdego uczynku dobrego ku czynieniu woli twey świętey / sprawuiąc w nas to/ coby było wdźięcznego y przyiemnego / ná cześć y ná chwałę twoię / przed świętym Máiestatem twoim. Strzeż nas mocą twoią Boską/ przez wiárę/ ku zbáwieniu zgotowánemu / áby śie objáwiło czásu ostátecznego. Day ábysmy śie/ w pokusách rozmáitych máluczko zásmuceni będąc/ toba sámym skutecznie cieszyli: y tobie/ Bogu nászemu/ przez ogień utrapienia do świadczone y wiáry/ y posłuszeństwá/ áż do śmierci státecznie y ochotnie dotrzymáli: A po śmierci / y zmartwychwstániu rádosnym / odniosszy koniec wiáry nászey zbáwienie dusz/ z toba wiecznie krolowáli: przez tegoż JEzusá Chrystusá/ Synà twego namilszego/ dla usprawiedliwienia nas grzesznych sławnie zmartwychwstałego / Amen.

1. Pet. 1. 3. 4. 5. 9.

XXVI.

Druga.

Apoc. 5. 5. Hebr. 12. 2.

Mężny lwie pokolenia Juda / Hetmánie niezwyćiężony/ Pánie náś Jezu Chryste / Tyś okrutną nieprzyjacielską ręką zamordowány/ y do grobu złożony/

ny/ dniá trzećiego/ chwalebnie z martwych powstał. Tyś grzechowi żądło/ śmierći bodźiec/ piekłu zwycięstwo/ Dyáblu tryumf/ zákonowi moc przeklęctwá / w zwycięstwie swym potężnie odiął. Tyś wszystkie nieprzyjaćioły swoje ná głowę porázíwszy / y nas mocą swą/ z mocy ćiemności wyrwał / w krolestwo swe przeniosł/ y godnymi uczynił/ ábysmy były uczesnikámi dźiedźictwá świętych w świátłości. Miey zá to wszystko cześć/ miey wieczną chwałę/ Nawyższy Pánow Pánie/ á Krolu krolow A przez to twoje niezwyćiężone zwycięstwo/ pomoż/ żebysmy y my nieprzyjaćiołom nászym odpor potężnie dawáć/ y one z pochwałą naświętszego imienia twego / skutecznie zwyćiężyć mogli. Niech nam nie będźie strásny szátan/ boś go pod nogi swe podbił; á choć Krzyżećiem świátá słynie/ przećie już sprawiedliwym sądem osądzony jest/ á w tobie/ Zbáwićielu náś/ nic nie ma. Niech nam nie będźie strásna śmierć: Bo tá połknioną będąc w zwycięstwie/ wszytkę przez ćie moc utrácilá. Niech nam nie będą strásni rozni nieprzyjaćiele nászy: Bo ty chwalebnie z martwych powstawszy / w pośrzodku nieprzyjaćioł swych y nászych/ potężnie pánuiesz. Pomoż nam/ prosimy/ żebysmy z grobu grzechow/ y stárych nałogow swych powstawáli / w nowości żywotá chodźili / w cnoty świete śie przyobłoczyli / á w świátłości S. prawdy twoiey postępuiąc/ w dobrych uczynkách śie ustáwicznie odnawiáli: y to zacne Wielkonocne Swieto/ nie z kwásem złości / y przewrotności / ále w przásnikách szczerości y prawdy/ z skuteczną naświętszego Imienia twego chwałą/ godnie obchodźili. A jákoś z martwych powstawszy uweselił smętne sługi swoje/ ták y nas uwesel przez ćie nábytym y zwiástowánym dobrego sumnienia pokojem/ y o pojednániu nászym z Bogiem/ miłościwie utwirdzay. A po zmartwychwstániu onym powszechnym/ włoż ná głowy náśe korone zwycięstwá twoiego/ y wprowadź nas ná mieysce

1. Cor. 15. 4. 54. 55. 56. 57:

Col. 1. 12. 21

Rom. 16. 20 Ioh. 14. 20 It. 16. 11.

1. Cor. 15. 54.

1. Cor. 15. 20. 24. 25.

Rom. 6. 4. 11. 12. 13. 19.

1. Cor. 5. 8.

Luc. 24. 32. 41.

tryum-

Ap. 1. 17. 18 It. 5. 9. 10.

tryumfu / y roskoſy niebieſkich do kroleſtwá wieczngo: gdźie tobie / Báránku zábity/ á wiecznie żyiący / ktorys jeſt pierwßym y oſtáteczným/z Oycem twym miłym/y z Duchem Swietym/ moc/ y bogáctwo/ y mądrość/ y śiłá/ y cześć/ y chwała/ y błogoſławieńſtwo/ oddawána bywa ná wieki wiekow/ Amen.

XXVII.

Trzećia.

Pſal. 24 8.

MOcarżu niezwyćiężony/ Krolu wieczney chwały/ Pánie JEzu Chryſte/ Tyś w dzień Wielkonocny/ mocą Boſtwa twego / prawdźiwie zmartwychpowſtał: ktorym zmartwychwſtániem twojim uſprawiedliwiłeś nas/ przed Bogiem Oycem/ y zá świete wyſtawił/ á czáſu przyśćia twego ná ſąd żywych y uwárłych pewnąś nam nádźieje zmartwychwſtánia náßego zoſtáwił. Tyś/ Pánie wßechmocny/ grzech/ śmierć/ ßátáná/ niepryjaćioły náße/ zwyćiężył/ áby nam nie ßkodźili. Tyś piekło zburzył/ y nas grzeßne/ zmartwychwſtániem ſwym/ z niego wybáwił. Zá coć dźiękujemy / ćiebie chwalimy/ tego bedąc wdźięczni. Pomoż że y nam/ pokornie proſimy/ żebyſmy y my zwyćiężáć mogli náße nieprzyjaćioły/ mocną wiárą/ y

1. Ioh. 5. 4. modlitwą ſerdeczną. Oczy náße oświeć/ y otworz ſłowem twym świetym / ábyſmy ćie prawdźiwie poznáć/ y ćiebie

Phil. 4. 7. ſámego godnie chwalić mogli. Objaw ſie ty nam ſam/ Boże náß/ á poſli pokoy twoy świety w ſercá y ſumnienia náße/ ábyſmy ſie nie bali ßátáná y śmierći / áni w grze-

Ioh. 17. 15. 17. chách rospaczáli. Boś ty jeſt miłośierny. Zátrzymaway nas ſam przy twoim świetym ſłowie. Spraw też to w nas/ miły Pánie/ ábyſmy przez prawdźiwą pokutę z grzechow powſtáli/ zá nie żálowáli/ nałogi dawne umartwiáli/ ná świát

Mat. 28. 20. ſie nie oglądáli/ w nowości żywotá chodźili / á o rzeczách niebieſkich záwße rozmyśláli. Mießkayże z námi tych cżá-

ſow niebeſpiecznych/ wßákeś nam to obiecał / ſprawując nas Duchem twym świetym. (A w on dźień oſtáteczny ſądu twojego/ przyznay nas zá swoje własne dźiatki/ posadź nas zá ſtołem twoim w kroleſtwie niebieſkim / kedy ſą roskoſy Anjelſkie/ ktoreś nágotował chwalcom twoim.) Co wßytko ráz uczynić przez twoje świete zmartwychwſtánie / Pánie Jezu Chryſte/ ćiebie proſimy/ ktory żyjeß y krolujeß/ w jedności Boſtwá z Oycem ſwym y z Duchem Swietym/ Bog błogoſławiony ná wieki/ Amen.

Mat. 25. 34. Luc. 22. 30.

NA W NIEBOWSTAPIENIE PANSKIE.

XXVIII.

Pierwßa.

Eph. 1. 20. 21.

CHwaleny y wielbiony naświetße Jmie twe / Boże Oyče nas niebieſki/ żeś dla nas/ y zbáwienney pociechy náßey/ Synà twego námilßego / nád wßytkie niebioſá wywyżßył/ y ná práwicy Majeſtátu ſwego poſadźił. Nie pogardzayże / pokornie ćie proſimy / nabożeńſtwem dźiśieyßym/ nas niegodnych ſług y ſłużebnic twoich / ktore ná cześć pámiątki tey chwalebney dźiś z rádośćią odpráwujemy. Podźwigni myśli y ſercá náße/ ábyś záwße ku niebu/

Iſa. 66. 1. gdźie jeſt o Boże / ſtolicá twoją/ obrocone były: á oſobliwie dźień ten dźiśieyßy/ ráczż nam ßczęśćy błogoſłáwić / áby nam w Niebowſtąpienia przyßłego/ y wßech dárow zbáwiennych/ był upominkiem z przez chwalebne w Niebowſtąpienie Synà twego miłego/ Jezuſá Chryſtuſá/ Amen.

XXIX.

Druga.

Pſ. 24. 10. Heb. 1. 3. Pſa. 47. 6. Act. 1. 9. 11.

DKrolu wieczney chwały/ wßyſtkich Zaſtepow niebieſkich rządco/ Pánie náß Jezu Chriſte/ ktoryś przez ſámego ſiebie oczyśćienie grzechow náßych ſpráwiwßy/ dnia tego niekiedy/ nád wßyſtkie niebioſá z tryum-

Eph. 4. 8. 10 fem wstąpił/ y ná práwicy Máiestatu uśiadł ná wysokośćiách/ábyś nam drzwi do niebá przez grzech záwárte/z nadrożßey záſługi ſwey/ ſkuteczńie otworzył/ w domu Oycá ſwego mieyſce nam támże zgotował/ wiernym ſwym zbáwienne dáry dawał/ wßytko łáſką ſwą nápełniał/ zá námi śie przyczymiał/y przed obliczność Bożą / zá námi śis teraz y záwße okázował. Dźiękuiemyć zá to wßytko ſerdecznie; y ták żacne/á nam zbáwienne uwielbienie twe/nabożnie wyſławiamy. O Zwyćięzco niezwyćięzony/ wodzu y dawco żywotá doſkonáły/zeſłyśże y dźiś z łáſki ſwey/ w ſercá náße ubietnice Oycowſką/ Pocießyćielá/ Duchá prawdy/ ábyśmy przez niego wyćwiczeni/ ćiebie/ krynice wod żywych/ gorliwie/w wierże prawdźiwey/ y w pokućie świętey/ ßukáli; zá toba/Pánem ſwym ſobie pochutniwáli/ ſercá ſwe/ku gorże/gdźie wieczny ſkarb náß/ochotnie podnośili. Poſyłay nam náuczyćiele prawdźiwe/ktorzyby nás Ewángeliey twey świętey prawdźiwie uczac/do ćiebie ſamego/Emmánnelá y Zbáwićielá iedynego/ ſtáteczńie prowádźili. Hámuy złość niepryjaćioł náßych/ żeby nie pánowáli umiłowánemu dźiedźictwu twoiemu. Wyley ná nas hoynie błogoſławieńſtwo twe niebieſkie; á we wßyſtkich potrzebach náßych/bądź nám záwße miłośćiwie przytomny: wßakeś nam to obiecáć ráczył/że nas tu nie zoſtáwiß śirotkámi/ále iß pryjdźieß do nas/ z námi po wßyſtkie dni/ áż do ſkończenia wieku zoſtawáć bedźieß/ y nas do ſiebie/ czáſu ſwego/ z tego pádołu płáczu/ w pokoju pobierżeß. O dayże to/miły Pánie/żebyśmy pod własnym rządem twoim/ ßczęśliwie áż do końcá zoſtawáli / w tobie żyli/ w tobie Pánu ſwym/ umieráli; y tobie/ tu záczawßy / w kroleſtwie niebieſkim ſłużyli ná wieki wiekow. Pryjdźże/o Pánie Jezu/ y owßem pryjdź rychło/á pobierż nas do ſiebie/żebyśmy z ućiechą ſwą zbáwienną/ ogłądáli one chwałe twoie/ ktoraś przed założeniem świátá miał u Oycá ſwego: z ktorym weſpoł y z Duchem

Heb. 7. 25. It. 9. 24.

Apoc. 5. 5. Act. 3 15.

Act. 1. 4.

Zach. 13. 1. Ioh. 4. 14. It. 7. 38.

Mat 6. 20. It. 9. 38.

Matth. 1. 21. 23.

Ioh. 14. 18. It. 12. 26. Mat. 28. 20.

Apoc. 22. 17 20.

Ioh. 17. 5. 24

chem Swietym / żyjeß y krolujeß Bog błogoſławiony ná wieki/ Amen.

NA SWIATKI.

XXX.

Pierwßa.

DO BOGA OYCA.

WSzechmogący/ wieczny/á miłośierny Boże/Oyćze náß niebieſki / dźiękujemyć y chwalimy naświętße Jmie twe zá wßelákie świętę dáry y dobrodźieyſtwá twoje/á oſobliwie y zá to/żeś nam dał w łáſce ſwey/ w zdrowiu dobrym/ y w pokoju pożądánym/ doczekáć dniá tego chwalebnego Swiątek uroczyſtych. Dopomoż nam pokornie ćie proſimy / ábyśmy te przezacna zeſłánia Duchá twego S. pámiątke/ z chwałą twą Boſką/ z pożądaną duß náßych pociechą / y ſkuteczną utrapionego ſumnienia ochłodą/ godnie obchodźić/y one/zá oſobliwą łáſką twoją/ ßczęśliwie ſkończyć mogli. Oświeć ćiemne ſmyſły náße / á woli twey świętey day nam zdrowe/ á zbáwięnne wyrozumienie. Wznieć w ozieblych ſercách náßych ogień uprzeymey miłości / á Duchem ſwym świętym rządź y spráwuy nas/żebyśmy w tobie cále dufali / ćiebie nádewßyſtko miłowáli/ ćiebie ſamego wzywáli/ chwalili/ y tobie áż do śmierći wiernymi byli. Wyſłuchayże nas / á rácz nápełnić pokornie prozby y żądośći náße/ Oyćze miłośierdźia/ á Boże wßelákiey pociechy/ przez Páná y Zbáwićielá náßego / Jezuſá Chryſtuſá/ w poświeceniu Duchá Swietego/ Amen.

Apoc. 1. 8. 2. Cor. 1. 3.

Act. 2. 1.

Mat. 22. 37. It. 4. 10. Apoc. 2. 10. 2. Cor. 1. 3. 1. Pet. 1, 2. 3.

XXXI.

Wtora.

DO SYNA BOZEGO.

CHwalemy ćie / práwicą Bożą wywyżßony/ y ná práwicy ſtolice Bożey wielmożnie poſadzony/Pánie naß JEzu CHryſte/ żeś podług obietnice ſwey/ Duchá

Act. 3. 33. 34. Ioh. 15. 26. Act. 2. 1.

Swietego Pocieszyciela y náuczyciela wszelkiey prawdy / w dzień świąteczny ná Zbor Apostolski hoynie wylać / á y nas tąż mocą z wysokości potężnie uzbroić / y do zbáwiennéy znajomości swey miłościwie przywieść raczył. O niechayże nas / z łáski twey / tenże Duch twoy świety / w wierze prawdźiwey utwirdza / z grzechow / z błędow / y wszelákich świátá márności wyprowadza / w szczerey miłości pomnaża / w utrapieniu láską twą skutecznie cieszy / kościoł ciáłá nászego wiárą / y cnotámi świętymi zdobi / w nas mieszka / y słowem prawdy twey / ku nádźiejey żywey dźiedźicwá wiecznego nas odradza. Y w on dzień ostáteczny / przez tegoż Duchá twego / ktory w nas mieszka / ciáłá náśe śmiertelne obżyw / y z podłości przemień / áby śie podobne stáły chwalebnemu ciáłu twemu / według skutecznéy mocy / ktorą też wszystko podbić sobie możesz. O PAnie / dayże nam z sobą cząstkę y dział miedzy poświęconymi teraz y ná wieki / Amen

1. Cor. 3. 16 17.
It. 6, 19. 20.
1. Pet. 1. 2. 3. 23.
Rom. 8. 11.
Phil. 3. 21.
Act. 26. 18.

XXXII.

Trzećia.

DO DUCHA SWIETEGO.

Pożądány y záwsze wdźięczny Gościu / á jedyny serc nászych pocieszycielu / Duchu Swiety / ráczy / prosimy y dniá tego / dusze náśe / ciebie serdecznie prágnące / miłościwie náwiedźić / y one rozlicznemi dárámi twymi / nam do káżdey spráwy potrzebnymi / hoynie opátrzyć y ucieszyć. Oświeć świátłością niebieską ciemne smysły náśe / żebysmy Oycá niebieskiego / y Synà jego miłego / y ciebie Duchá Swietego / Bogá nászego / w Troycy S. jedynego / prawdźiwie poznáć / wyrokow twych świętych z pożytkiem zbáwiennym słuchać / ciebie godnie chwalić / y tobie śie o wszelákie potrzeby modlić gorliwie mogli. Poświeć sobie kościoł ciáłá nászego / zdobiąc go wiárą żywą / nádzieją pewną / miłością nieobłudną / y wszelákich cnot świętych mnostwem

Psal. 51. 12. 13. 14.
Joh. 14. 16 26.
1. Ioh. 5. 7.
1. Cor. 6. 19

stwem / áby było godnym y przystoynym mieszkániem twoim. Prowadź nas drogámi twojimi / á w krewkości náśey ratuy y wspomagay nas. Oycze śierot ubogich / y wszystkich opuszczonych / nie opuszczay nas. Smutnych pocieszycielu / w smutku y w żalu wszelákim pocieszay nas / w pracách dobrych y zamysłách bogoboynych błogosław y pośłay nas. O chłodź nas woda żywa w krzyżu y upaleniu náśym / w płaczu utul / w strachu / y w trwogách sumnienia uspokoy; przeciwko rozpáczy uzbroy / w wierze prawdźiwey / y w pewney o żywocie wiecznym nádźieje utwirdzay / pomnażay / y w niey áż do końcá z łáski swey zátrzymaway. Wznieć w oźiębłych sercách nászych ogień uprzeymey miłości / á swym świętym miłosierdźiem Boskim nápełń nas. Umorz w nas cokolwiek tobie jest przeżnego / oyczyść to co jest plugáwego: rozlicznych dárow twych pożądáną rossą zákrop to / co jest suchego y wyschłego / uzdrow y ulecz to co jest chorego y grzechámi zránionego: zmiękcz / y podbij sobie y Boskiemu rządowi swemu to / co jest w nas twárdego y odpornego: ogrzey nas w oźiębłości náśey / á w obłądzeniu káżdym / ná ścieszke prostą y droge práwą náprowadź nas. Zmysły y członki náśe / woli twey świętey przeciwne / pod rząd y posłuszeństwo twe skłaniay / á tobie we wszystkim powolne czyń y spráwuy. Day żebysmy gorącymi y státecznymi prawdy niebieskiey wyznawcámi będąc / wszytkie niebieskie pieczeństwá odważywszy / mężnie sobie počynáli: á w mocy twey moc ciáłá / świátá / grzechu / piekłá / y samego szátáná potężnie przewyciężáli / y pożądány tryumf z nieprzyjaciół nászych skutecznie otrzymáli. A przy skończeniu dni pielgrzymstwá nászego / w one ostáteczną życia tu nászego godzinkę / gdy mocy y siłá nászá / y rádá ludzka ustánie / słuch y wzrok záydzie / y wszytkie zmysły náśe zemdlone cále będą / ty nas nie rácz / o Boże y pocieszycielu náś odstępować. W boju ostáteczným łaską / pociechą / Act. 5. 3. 4.

y pomocą twoją świętą ćieß / wſpieray / y utwirdzay nas. Przyczyniay ſie zá námi wzdychániem niewymownym wołáiąc / Abbá / mily Oyčże / ktoremu z jednorodzonym Synem jego / Zbáwićielem náßym / JEzuſem Chryſtuſem y z tobą o Duchu S. niechay bedzie cześć y chwałá wzdawána ná wieki wieczne / Amen.

Rom. 8. 26. Gal. 4. 6.

XXXIII.

Czwarta.

DVchu Swiety / ćiebie wyznawamy być Bogiem náßych / ſtworzyćielem nieba y ziemie / Pánem wßechmogącym / rownym Oycu y Synowi jego / dawcą dárow niebieſkich / pálcem Bożym / mocą nawyżßego Bogá / ogniem świętym / wodą żywą / zádátkiem zbáwienia náßego / pomázániem zbáwiennym / pocießyćielem / y náuczyćielem náßym prawdźiwym. W ćie wierżymy / ćiebie chwalimy / ćiebie wzywamy: wierżąc mocno / że pochodźiß od wieczności / z Oycá y z Synà. A przetoż ćie prośimy / bądź náßym wodzem / prowadź nas do wßelkiey prawdy: bądź náßym obrońcą / broń nas od wßyſtkich nieprzyjaćioł náßych dußnych y ćieleſnych: bądź náßym náuczyćielem / náuczay nas woli twey świętey: bądź náßym pocießyćielem / pocießay nas w ſmutkách / y w frásunkách: bądź náßym pomázáńcem / wylyi ná nas łáſke twoje świętą. Zápalay nas ty ſam do prawdźiwego nabożeńſtwá / pobudzay nas do modlitew ſerdecznych / utwirdzay nas o wiecznym zbáwieniu w ſumnieniách náßych / cieß á ochładzay nas w prześládowániu: day nam / pokiſmy tu ná świecie żywi / ſtáć ſie uczeſnikámi świętych dárow twojich: przy śmierći náßey ráčz ſam być / ſpráw w nas chrześćiáńſkie ſkonánie / á potym doprowadź nas do krolestwá niebieſkiego / z łáſki twojey świety / Amen.

Rom. 8. 26. Gal. 4. 6. Iſa. 6. 3. 8. Act. 28. 25. Act. 5. 3. 4. Job. 26. 13. It. 33. 4. Iſa. 11. 2. 1. Cor. 12. 11. Luc. 11. 20. 1. Ioh. 5. 7. Act. 1. 7. 8. Act. 2. 3. Ioh. 7. 38. 39 Eph. 1. 14. Act. 10. 38. Ioh. 14. 26. Mat. 28. 19. Mar. 16. 16. 2. Cor. 4. 13. 1. Cor. 6. 19. 20. 2. Cor. 13. 13. Act. 13. 2. 3. 4. Gal. 4. 6. Ioh. 15. 26. It. 16. 7.

NA DZIEN SWIETEY TROYCE. XXXIV.

Pierwßa.

WßechmogącY / wieczny / dobry / Swiety / Pánie Boże náß / ktoryś / w Máieſtácie twojim Boſkim nie doścignły bedąc / we trzech Oſobách świátu ſie objáwił: y áby w Jmie Oycá / y Syná / y Duchá Swietego wierni chrzćzeni byli / przez świete ſłowo twoje náuczyćieś ráczył. Dźiękuiemyć ſerdecznie żeś y nas / nedznego ſtworzenia swego / w znájomości twey świetey / nie upośledźił / y w Jmie twoje ochrzćzonych do kośćiołáß swego przyłączył / y ſkutecznie odrodźił. Prośimy / ćie dufliwie / ſtworzyćielu / odkupićielu / y poświećićielu náß prawdźiwy / ráčże nas upádłe ſtworzenie swoje łáſką y miłośierdźiem twoim Boſkim ſprawować / z nas ſobie godny przybytek czynić / w ſercách náßych pokornych / á tobie poświeconych mießkáć / y w nich ná wieki przebywáć. Znay ſie do nas / PAnie / znay y w tey śmiertelności / y w on czás oſtáteczny / gdy oddawáć bedźieß káżdemu podług uczynkow jego. A my ſie też do ćiebie / jáko dźiatki do rodźicow / ſłudzy do pánow swych / znáć / y záwße ſie dowiernie odzywáć bedźiemy. W czym nas ty ſam / z łáſki swey podpomagay / y w znájomości twojey świetey / á w wierże prawdźiwey utwirdzay / y w niey áż do końcá miłośćiwie zátrzymaway: ábyſmy nie rozumu błáhego / ktorym táiemnic tákich ogárnąć nie możemy / ále ſłowá twego ſie trzymáiąc / przy tobie / Pánu Bogu swym prawdźiwym / mocno ſtali / ćiebie ſercem y uſty uprzeymie wyznawáli / wzywáli / gorliwie chwalili / y tobie áż do śmierći wiernymi byli. A po śmierći / przyjimiże nas do onych kworow niebieſkich / żebyſmyć tam w rádośći doſkonáley z Anjołmi / y ze wßyſtkimi świetymi / dniem y nocą śpiewáli: Swiety / Swiety / Swiety PAnie Boże Zaſtępow:

Gen. 17. 1. Pſal. 90. 1. Mat. 19. 17. It. 3. 15. 16. It. 28. 16. 1. Ioh. 5. 7. Rom. 11. 36. 1. Cor. 6. 11 Rom. 2. 6. Apoc. 22. 12. 13. Pſ. 36. 7. 2. Cor. 10. 5. 1. Cor 4. 6. It. 13. 12. Iſa. 6. 3. Apoc. 4. 8

pełna jest ziemiá / pełne niebiosá chwały twojey / Boże wßechmogący / y od wiekow ná wieki błogosłáwiony / Am.

XXXV.

Wtora.

Chwalebny / wieczny / á przenaświetßy Boże / Oyče / Synu / y Duchu Swiety / w istności Bostwá iedyny / á w osobách Trojáki / Boże ná wieki błogosłáwiony; dźiękuiemyć serdecznie zá wßystkie względem dußey y ciáłá niewysłowione dáry / y dobrodźieystwá twoje: á osobliwie zá to / żeś nas w ćiemności błędow Pogáńskich / y Antychrystusowych nie zostáwił / áleś nas z ßczerey miłości swey / przez słowo swe świete oświećił / do znájomości twey zbáwienney / y wráty prawdźiwey przyprowadźił / á w nádźiei żywey / ku dźiedźictwu wiecznego żywotá / odrodźić miłośćiwie raczył. Innego nád ćie / Bogá żadnego / wiecznego / prawdźiwego / wßechmogącego / nie uznawamy. Tyś nas sam stworzył / odkupił / y poświećił. Tyś nas sam / zá własny lud swoy wybrał / y hoynymi ná dußy y ná ciele / dárámi swymi ozdobionych / do dźiału miedzy poświęconymi / przypuścić miłośćiwie raczył. Ty nas sam żywiß / chowaß / opátruieß / y od wßystkich nieprzyiaćioł / mocą swą Boską / potężnie bromß. A przetoż do ćiebie śie sámę° dufliwie ozywamy; ćiebie iedynym swym Bogiem wyznawamy / w ćiebie wierzymy / ćiebie nádewßystko serdecznie miłujemy / ćiebie nabożnie wzywamy / chwalimy / y w tobie sámym wiecznego żywotá nádźieje całe pokładamy. Przez twe wieczne Bostwo / przez wielmożność / sławę / y świetobliwość twoie Boską / pokornie ćie prosimy / z miłuy śie nád námi / á wznájomości / y prawdźie twoiey zbáwienney utwirdzay / y áż do końcá / w łáśce swey zachowáy nas. Oyče miłosierdźia / Boże pokoju / y wßelkiey pociechy / Pánie Zastępow / wßechmogący Boże / okryi miłosierdźiem twym świetym wßystkie grzechy / y przestępstwá náße / á bądź nam miłośćiw:

Isa. 6. 3.
Joh. 12. 41.
Act. 28. 25.
1. Ioh. 5. 7.
Matt. 28. 19.
Col. 1. 13.
1. Petr. 1. 3.
Deut. 6. 4.
Psal. 33. 6.
1. Cor. 6. 11.
Actor. 26.
15. 18.
It. 17. 28.
Joh. 10. 28.
29. 30.
Ps. 121. 4.
Ephes. 4. 6.
Matth. 22.
37.
It. 4. 10.
1. Pet. 1. 21.
1. Cor. 1. 3.
Hebr. 13.
20.
Apoc. 4. 8.

odnow=

odnow / obżyw / y poświeć myśli y sercá náße / żebyśmy obyczáje złe / sprawy niezbożne / y wßystkie stáre nałogi cále porzućiwßy / odnowili śie Duchem umysłu náßego / y oblekli śie w nowego człowieká / ktory śie odnawia w znájomości / w sprawiedliwości / y w świetobliwości prawdźiwey / podług obrázu tego / ktory go stworzył. Dobroć twa hoyna / miłosierny Boże / niech nam dawa wßystko dobre: nawyżßa mądrość twojá niech bedźie umiejętnością náßa. Wola twa świeta / niech bedźie ßnurem / y prawidłem iedynym / woli y wßystkich spraw náßych. Wßechmocność twojá Boska / niech nam bedźie przećiwko złości / chytrości / y okrućieństwu / dußy y ćiału ßkodzących nieprzyjaćioł náßych twirdzą mocną / wieżą potężną / báßtą y zamkiem niedobytym. O przedostoyna Boska Troyco / iedyny w Bostwie / á w osobách trojáki Pánie Boże náß Oycze / y Synu / y Duchu świety / cześć á chwały Boskiey pełny / nie opußćay nas: Zostaway z námi po wßystkie dni pielgrzymstwá náßego / w godźinę śmierći náßey / y áż ná wieki wieczne / Amen.

Eph. 4. 23.
Col. 3. 10.
Phil. 3. 16.

XXXVI.

Trzećia.

DZIEKOWANIE BOGU OYCU, Y SYNOWI BOZEMU, Y DUCHOWI SWIETEMU.

Bądź tobie cześć y chwałá Boże Oyče / żeś nas stworzył / á stworzenie swoje rządźiß / opátruieß / we wßem dobrym dopomagaß. Záchoway nas / prosimy ćie / przy łásce swojey Oycowskiey ná wieki wiekow / Amen.

Isa. 6. 3.
Apoc. 4. 11.
It. 5. 12. 13
1. Cor. 6.
19. 11. 20.

Bądź tobie cześć y chwałá Pánie Jezu Chryste / Synu Bogá żywego / żeś nas wykupił / y zá grzechy náße / Bogu Oycu dosyć uczynił / przez śmierć swoje. Ráczy o nas prosimy ćie / pieczą y stáránie mieć / jáko Pan y Pásterz nam od Oycá dány: á sam nas wspomagay / y godne czyń łáski Oycá twojego / Amen.

Bądź tobie cześć y chwałá Boże Duchu Swiety/ ktoryś sercá náße poświecił/ y ku poznániu Imienia Bożego przywieść raczył. Rácz sercá náße rządzić y sprawować mocą y łáską swoią/ ku wßystkiemu dobremu rácz pobudzáć/ ciemnośći náße y nieumiejętnośći rácz oświecáć/ ku stałośći przy prawdźie zbáwienney rácz mocne uczynić/ w wierze/ y w nabożeństwie rácz nas utwirdzáć/ y we wßystkich smutkách náßych/ rácz nas sam záwżdy cießyć/ Amen. Boże Oyče/ Synu/ y Duchu Swiety/ Boże w Troycy S. jedyny/ zmiłuy śie nád námi grzeßnymi/ Amen.

NA DZIEN PRZEMIENIENIA PANSKIEGO.

XXXVII.

1. Cor. 2. 8. Ioh. 17. 5. Rom. 9. 5. Phil. 2. 6. 7. 8. Rom. 5. 1. 2. 10. 18. Matth. 7. 13. 14. Matth. 17. 1. Col. 3. 1. 2. Pf. 84. 2. 3. 2. Pet. 1. 17. 2. Cor. 3. 18.

Dziękujemyć/ Pánie náß JEzu Chryste/ zá łáskę twą nam pokazáną / żeś od wieczności będąc Pánem chwały/ rownym Bogu/ Bogiem ná wieki błogosłáwionym/ ßtalt niewolniczy ná śie przyjął/ sámego śiebie uniżył/ mękę/ y śmierć okrutną dla nas podstąpił / zbáwienie wieczne nam zjednał/ Oycu swemu niebieskiemu nas miłymi uczynił / droge wąską/ á bráne ciáśną y utrapienia pełną / wielmożnym ná gorze świętey swoim śie przemienieniem/ nam zálećić y osłodzić ráczył. Dayże/ prosimy cię Zbáwicielu náß drogi/ żebyśmy zá toba/ ná gore niebieską/ w duchu pokornym/ sercy dusiwymi/ myślámi y żądościámi nabożnymi/ y modlitwámi gorliwymi ustáwicznie wstępowáli/ y ono wieczne mießkánie z toba/ chętnie sobie smákowáli. Nie máß bowiem nigdźie pobycia lepßego y roskoßnieyßego mießkánia/ jáko z toba Pánem Bogiem náßym/ w onych świętych przybytkách niebieskich. O ráczże nas ty sam przemienić/ á obrázowi wielmożney chwały twey przypodobáć: ábysmy z chwały w chwałe/ jáko od Ducha twego przemienieni będąc/ w nowym żywocie chodźili / jásności oblicza twego/ w znájomości prawdy im dáley/ tym znáczniey

cźniey nábywáli/ w ßáty świetne sprawiedliwośći/ y świetobliwośći twey przyoblećeni byli/ z świętymi twoimi towárzystwo świete trzymáli/ o uniżeniu wielkim/ y przesławnym wywyższeniu twym/ rádźi rozmawiáli/ y onim w sercách swych nabożnie często rozmyśláli. Posilay mdłą wiáre náße/ mily Pánie/ á przykrość ciáśney drogi/ ktora prowádźi do żywotá wiecznego nam osładzay/ ábysmy bez uteśknienia/ krzyż swoy ná każdy dzień biorąc ná śie/ ßli zá toba ochotnie/ y do oney wieczney chwały z rádośćią pośpießáli: gdźie ty Pánie náß jedyny/ w chwale Bogá Oycá przebywaß/ Boże błogosławiony ná wieki/ Amen.

Isa. 61. 10. Apoc. 3. 18. Luc. 17. 5. Marc. 8. 24. Matt. 7. 14. Luc. 9. 23.

NA DZIEN PAMIATKI BLOGOSLAWIONEY PANNY MARYEY.

XXXVIII.

Pierwßa.

Ioh. 1. 1. 18. Rom. 8. 32. Prov. 8. 31. Matt. 1. 18. Luc. 1. 28. 45. 46. Ioh. 13. 13. 14. Ioh. 2. 5. Luc. 2. 19. 51.

Pánie Jezu Chryste/ wieczny / jednorodzony / y własny Synu Bogá żywego / á narodu ludzkiego wielki miłośniku / tyś dla zbáwienia naßego ná ten świát z niebá zstąpić/ y wielce śie unizyć ráczył/ począwßy śie/ zá spráwą Ducha Swietego/ bez wßelkiey grzechu zmázy/ w żywocie záwße czystey y błogosławioney Panny Máryey/ z niey śie prawdźiwie/ nád bieg przyrodzenia ludzkiego/ národziwßy. W czym naświetßey Mátki twey / przeczystey Panny / wielkie po wßystkich narodách błogosławieństwo/ sercem znamy/ wierzymy/ y usty wyznawamy: w tym jednák wietße nierownie / iż ciebie nadroższy JEzu/ Emmánuelu prawdźiwy/ jedynym/ swym y całego świátá/ Zbáwicielem być uznawálá/ w cie wierzyłá / ciebie nabożnie wzywálá / chwalilá / wyznawálá / przed toba śie uniżáiąc/ służebnicą śie twoją miánowálá/ ciebie jáko Páná y Mistrzá niebieskiego / we wßystkim uczniom twym słuchać kazálá/ słowá twego świętego pilnie słuchálá/ ono do sercá swojego dowiernie zkładálá/ y onego we wßystkim

záwße gorliwie przestrzegálá. Z tąd szczęśliwą y błogosłáwioną w národzie ludzkim słynie. O dayże y nam/ dobrodźieju náß niebieski/ żebyśmy przykładem iey/ ćiebie sámego Zbáwićielem swym ználi: w ćiebie Boga swego prawdźiwego/ zupełnie wierzyli/ ćiebie nabożnie wzywáli/ chwalili/ y tobie zá rozliczne dobrodźieystwá serdecznie dźiękowáli/ przed toba śie unižáiąc/ sługami śie być twymi uprzeymie ználi: Słowá twego świętego pilnie słuchali/ ono w sercách swych chowáli/ y tego/ co nam roskázuieß/ ochotnie záwße przestrzegáli. A tym wßystkim do onego duchownego odrodzenia świętego godnie y przystoynie śie przyspasábiáli; względem ktorego słyniemy bráćią/ śiostrámi/ synámi/ y corkámi twojimi/ gdy ćiebie Zbáwićielá y Poysrzednika náßego jedynego/ przez prawdźiwą wiárę/ w sercá náße przyimuiemy/ y Duchem twym świętym rządzeni bywamy. O Pánie Jezu/ zmiłuyże śie nad námi: nápełń nas Boską łáską twoią/ przyimi nas zá dźiatki twe/ czyń nas sposobne ku czynieniu świętey woli twojey/ błogosław nam pokiśmy tu żywi/ á po śmierći doprowadź nas do krolestwá niebieskiego/ gdźie żyieß y kroluieß z Oycem swym/ y z Duchem S. Bog błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

Ioh. 1. 12. Matth. 12. 50 2. Cor. 6. 18. Eph. 3. 17.

XXXIX.

Druga.

WIelbi dußo náßá PANA/ á niech śie rozráduie duch náß w Bogu Zbawićielu náßym/ iż weyrzał ná upadek y uniżenie sług swych; á iż nam uczynił wielkie rzeczy ten/ ktory mocny iest/ y święte Imie iego/ nawiedźiwßy nas/ y sprawiwßy odkupienie ludowi swoiemu/ podług obietnic swych prawdomownych. O Pánie Boże náß/ nie opußczayże nas/ á miłosierdźie twoie niech zostawa od narodu do narodu/ nád tymico śie ćiebie boią. Wylyi ná nas hoyne pożegnánie swoie: Duchem swym świętym nápełni nas/ w wierze prawdźiwey/ w nádźiei ey niewątpliwey/ y w miłości nie obłudney pomnażay y utwirdzay nas. Wybaw nas z reku wßystkich nieprzyiaciół náßych/ ktoryż nas nie nawidzą. Vżyi miłosierdźia twego nád námi/ á nie zápominay nas/ podług obietnic twych świętych. Dokázuy mocy rámieniem twoim nád przeciwnikámi twymi/ y zbáwienney prawdy twoiey: rozproß pyßne w myślách sercá ich/ áby w okrućieństwie swym hárdźie nie pánowáli nád dźiedźictwem twoim: Stárgni ie z stolic ich/ á wywyż przed obliczem twym unižonych. Bogacze niesprawiedliwe rozpuść prożne; á łáknące y prágnące miłości y sprawiedliwości nápełń wiecznymi dobrámi twymi. Przyimi Izrálá sługę swego/ á z miłosierdźia swego nie zápominay nas/ ábyśmyć bez bojáźni z reki nieprzyiaciół náßych bedąc wybáwieni/ służyli w świętobliwości y w sprawiedliwości przed obliczem twoim/ po wßystkie dni żywotá náßego/ Amen.

Lue. 1. 46. 67. Táż Modlitwá zgodźić śię może, ná dźień pámiątki Ianá S. Chrzćićielá.

NA DZIEN PAMIATKI SWIETYCH BOZYCH.

XL.

Pierwßa.

OSwiety/ Swiety/ Swiety Zastępow PAnie/ prawdźiwy Boże/ wßystkich Swietych twoich Poświećićielu iedyny/ tyś Proroki/ Apostoły/ Ewángelisty/ Męczennikі/ y inne w obojey płći/ wierne swoie z roznych ná świećie stanow do swey świętey znáiomości powołać/ y hoynymi dáramiświymi onych miłośćiwie ozdobić rączył: ktoryż ćiebie/ Bogá swego/ y słowo twe święte/ nie tylko sercem/ ustámi/ y żywotem świętobliwym uprzeymie wyznawáli/ ále y własną krwią swoią/ zbawienną prawdę twoię/ nam ná przykład/ mężnie y cierpliwie pieczętowáli. Miey zá to cześć/ miey wieczną chwałę/ w świętych swych Boże chwa-

Isa. 6. 3. Lev. 20. 7. 8.

Heb. 13. 7. 1. Ioh. 3. 2.

chwalebny ná wieki. Vżyczże y nam sługom swym nieużytecznym/pokornie prosimy/podobnych Duchá twego świetego dárow/żebysmy świetych twojich/ w wierze/ y w náuce zbáwienney/y w żywocie przykładnym náśladuiąc/ w tobie samym cáłą nádzieie wszelákich pociech pokładáli / ciebie samego wzywáli/ ná bogátey łáskę twey odpuszczenie grzechow nászych dowiernie zákładáli; ciebie samego słuchali/ woli/ y rozkazánia twego świetego/ we wszystkim gorliwie przestrzegáli; á ták wiáre/ y sumnienie spokoyne/áż do końcá záchowáli. Posiłáy y utwierdzay nas Duchem twym świetym w słowie prawdy / żebysmy trwog niebespieczeństwá od nieprzyjaciół twych/ dla Imienia twojego S. nic 1.Pet.1.4.9. śie nie bojąc/ w świetym Swietych twych towárzystwie/ áż do śmierci nászey státecznie zostawáli: á potym/ z łáski twey/ odnieśli koniec wiáry nászey zbáwienie dusz/ w onym dziedzictwie nieskażitelnym / y niepokalánym/ y niezwiędłym/ w niebieśiech dla nas záchowánym: gdzie ty Boże náś prawdziwy/ żyiesz y krolujesz błogosłáwiony ná wieki / Amen.

XLI.

Druga.

Ioh.17.11. 1.Cor.1.9. 27. Mat.19.27. Luc.22.28. 1.Pet.1.5. Swiety nád Swietymi/ Boże Oyče náś niebieski/ tyś Synowi twemu miłemu/ z tego świátá ludzie świete wybrał/ ktorzy go náśládowáli w żywey á prawdziwey wierze/ w náuce zbáwienney/ w ssczerey pobożności/ świetobliwości/ y w státecznej w krzyżu cierpliwości: ktorzy dla niego opuścili wszystko/ onego náśládowali/ przy nim mocno stali: dla niego/ y dla świetey Ewángeliey iego/ serdecznie go miłuiąc/ y gárdłá swego położyć nie żałowáli / y od niego / raz go poznawszy/ nigdy nie odstępowáli. W czym wszystkim/ mocą swą Boską zmacniał y posiłał ich/ przez świete słowo swe/ Syn twoy miły/ własny / iednorodzony Pan náś JEzus Chrystus: á potym ich/ z tey ziem-

skiey nedze/ do onego wiecznego żywotá/ ktory im mękę y śmierćią swą drogą zgotował y zásłużył/ w pokoiu zbáwiennym miłośćiwie przeprowádzić ráczył. Oddawszyć zá te pomienione / y inne niewyslowione dobrodzieystwá twoje powinny pokłon/ prosimy cie/ Oyče wszelkiey łáski y miłośierdzia pełny/ sprawże to przez twego świetego Duchá/ żebysmy świetych twojich/ w krolestwie twym niebieskim już trymfuiących/ w wierze/ w náuce/ w miłości / w cierpliwości/ w státeczności/ y we wszelkich cnotách świetych/ gorliwie náśládowáli. Posilay nas ty sam mocą Bostwá twego świetego/ miły PAnie / żebysmy śie Ewángeliey Synà twoiego nigdy nie zápieráli/ świátem y wszystkimi márnymi pożądliwościámi iego/ cále pogárdzáli/ wiárą mocną y cierpliwością státeczną nieprzyjaciołу prawdy zwyćiężáli: á potym doczesnym boiu / one niezwiędłą wiecznego żywotá korone/ z łáski twey S. skutecznie otrzymáli/ Amen. Rom. 5.18. It 6.23. 2.Co.1.3. 1. Pet. 5. 10 2. Tim. 4.8 Apoc. 2, 10

NA DZIEN PAMIATKI SS. DZIEWIC.

XLII.

Isa. 54. 5. 2. Cor. 11. 2. Ioh. 1, 16. Gal. 4. 4. Matt. 1, 18. 20. Mat. 25. 1. 3. 4. O Boże wszystkiey ziemie Stworzyćielu / Odkupićielu/ y Małżonku dusz nászych jedyny / Swiety Zastępow Pánie/ Chryste Jezu / tyś śie wiecznym / Oycá wiecznego Synem bedąc/ gdy przyszło wypełnienie czásu/ zá świętą sprawą Duchá Swietego národził z Pánny Máryey záwsze czystey y błogosłáwioney. Tyś wierne wybráne swoje/ y Pánienki świete słowem prawdy swey zbáwienney/ czystą dziewicą sobie wystáwił. Tyś ich znáiomością twoią Boską/ wiárą prawdziwą/ nádzieią pewną/ miłością zbáwienną / pobożnością y świetobliwością żywotá nieobłudną/ státeczną w krzyżu cierpliwością/ y wszelákimi cnotámi S. miłośćiwie obdárzył y ozdobił. Te wyssły przeciw tobie/ oblubieńcowi swemu jedynemu/ y drogeć czásu przyszćia twego ochotnie zábieżały / wziąwszy z sobą

lámpy swoie/y naczynia oleju pełne. Te śie tobie we chrzeście świetym poświećiły/ obiecawßy ßczyrą pobożność. Teć oleju rádości y dárow Duchá Swietego pełne/ wiáry/ y sumnienia dobrego/aż do końcá/ státecznie dochowały. A tyś im/ z łáski swey/drzwi przez grzech záwárte/do żywotá wiecznego meką y śmiercią swoią droga/ otworzył/ y z sobą ich ná one gody wiekuiste do krolestwá niebieskiego/ mile wprowádźić raczył. Obdarz y nas Duchem swym świetym/ Emmánuelu náß prawdźiwy/á czym śie bárziey o zátkumienie náuki zbáwienney/ y o wynißczenie ßczyrych chwalcow twych/ nieprzyjaćiele náßy stárają/tym y ty znáczniey/Pánie náß/w prawdźiwey naświetßego Jmienia twego z nájomości nas záprawuy/ w wierze żywey/ w świetobliwości/ w státeczności/ y cierpliwości zmacniay y utwirdzay. A ná ono chwalebne przyście twoie/ przygotuyże nas ty sam/ták jákoś w obojey płci wßystkie świete twoie przygotował. W ostátnią też godźinke śmierći náßey/ nie opußczay nas: Otworz nam brame niebieską/ prze grzech Rayski zámknioną/ á wprowadź nas zá sobą do poćiech á roskoßy niewysłowionych żywotá wiecznego: gdźie żyjeß y krolujeß z Oycem twym miłym/ y z Duchem Swiętym/ Bog błogosławiony ná wieki/ Amen.

Heb. 1. 9.
1. Tim. 1. 19
2. Tim. 1. 7.
Rom. 6. 23.
Mat. 1. 23.
1. Thess. 3. 12, 13.
Gen. 28. 17

NA DZIEN PAMIATKI ANJOLOW SWIETYCH.

XLIII.

O Boże/w świetle nieprzystępuym mießkáiący/Oyče náß niebieski/tyś Anioły/Duchy ßlachetne stworzył/ y oneś prętkośćią/ y śiłą/wiátrowi y ogniowi palácemu podobną przyozdobić raczył/ żeby Jmie twe świete bez przestanku chwalili/ tobie służyli/y ná posługe posłáni bywáli dla tych/ ktorzy máią odźiedźiczyć zbáwienie. Anjołowie twoi/ oboz zátaczáją około tych/ ktorzy śie ćiebie

1. Tim. 6. 16.
Apoc. 4. 8.
Heb. 1. 7. 14.
Psal. 34. 8.

pAná

páná swego boią/y z niebespieczeństwá wyrywáją ich. Anjołowie świeći/wiernym chwalcom twym to co im ty/ Boże náß/zlecaß oznáymuią: z ich śie pokuty y náwrocenia weselą: w domu y w drodze/ zá żywotá y przy śmierći/ onych pilnuią/y duße ich/gdy śie z ćiałem dźielą/ do onego pokoju wieczngo wiernie prowádzą y odnoßą. Zá tákową łáske/ y Oycowską o nas y wßystkich chwalcách twych/ pieczą y stáránie Boskie/ tobie sámemu prawdźiwemu Bogu náßemu/ serdecznie dźiękujemy/ ćiebie chwalemy/ tobie sámemu/ podług przestrogi Anjelski/ nabożny pokłon czyniemy/y pokornie oddawamy. Roskaß/ z łáski swey prosimy Pánie y Boże náß/ áby ćiż ßlachetni Duchowie/ Zastępy niebieskie/nas/y cálego kościołá twojego/ tu ná świecie/ z woli twey świetey/ jeßcze pielgrzymuiącego/ od wßelkiego niebespieczeństwá potężnie bronili. Day nam y to/ nawyższy dobrodźieju náß/ żebyśmy z Anjołámi świetymi/ ćiebie ustáwicznie chwalili/ w tobie ufáli/ ćiebie gorliwie miłowáli/ y tobie teraz y ná wieki wiernie służyli. Ozdob nas wiárą prawdźiwą/ nádźieją niewątpliwą/ miłością gorącą/ pokorą/ czystością/ y pokutą świetą/ niebo y Anjoły twoje uweselaiącą: Obroń nas grzechow/ y śprosności wßelákich/ ktorymibyśmy ták zacną y świetą straż twoje/ od śiebie odegnáć/y z niey śie/z wielką náßą ßkodą ogołocić mogli. Uczyńże to wßystko/ Boże Oyče náß dawco wßelkich dárow/ dla Synáswego miłego/ á pAná náßego JEzusá Chrystusá/ ktoremu z tobą y z Duchem Swietym/niechay bedźie cześć y chwałá/ od Anjołow świetych/ od nas/ y wßystkich wiernych á wybránych twojich wzdawáná/ teraz y ná wieki wiekow/ Amen.

Dan. 10. 14.
Luc. 1. 13. 27.
Tob. 5. 22.
Gen. 48. 16.
Luc. 15. 10
It. 16. 22.
Apoc. 19. 10
It. 22. 9.
Luc. 2. 13.
Luc. 15. 7. 10.
Jac. 1. 17.
Apoc. 1. 4. 5. 6.
It. 5. 9. 11. 12. 13.

O SLOWIE BOZYM.

XLIV.

O pA-

Ioh. 1, 13. Heb. 1.3. Ioh. 1, 9. 2. Theſſ. 2. 13. 1. Petr. 1. 22. 23.

PANIE Jezu Chryſte/wieczne ſłowo Bogá wiecznego/ jáſności chwały/y wyráżenie podſtáci jego/ ktory oświecaß káżdego człowieká przychodzącego ná świát. Tobie cześć y chwałe oddawamy / że nas wybrány swoy lud/zbáwienney prawdy náuczaß/ ciemne zmysły náße jáſnością słowá twego S. oświecaß / y Duchem twym świetym ſkutecznie odradzaß y poświecaß / obiecuiąc nam przytym/ iż Duch twoy/ ktory w nas jest/ y słowá twoje/ ktoreś włożył w ustá náße / nie odſtąpią od uſt náßych / áni od uſt násienia / y potomkow násienia náßego. Prośimy pokornie/ zjść nam te łáſkáwą obietnice twoje/ á słowá twego náświetßego nie odeymuy od nas: niech nam z łáſki twey/ będzie w ciemnościách świátá tego świátłością/ w drodze do żywotá wiecznego wodzem/ w boiu przeciwko nieprzyjaciołom prawdey/ mieczem ná obie ſtronie oſtrym/w niemocách y chorobách náßych lekárſtwem y posiłkiem/ w upadku y w káżdym uſtyrku podporą/ w ſmutkách pociechą y ochłodą doſkonáłą. Odpądź precz ßátáná/ żeby násienia słowá twego świetego z serc náßych nie wybieral/ áni go w nas/ przez zbytnie troſki y piecżołowánie światowe/ nie zádußał: Czyń z nas ziemię dobrą y płodną/ ná ktoreyby posiáne słowo twoje / owoc przyniosło ſtokrotny/ ku wieczney czći á chwale imienia twego náświetßego. Vtwirdź nas w prawdzie poznáney / ábyſmy śiey w krzyżu y w prześládowániu nie zápierali / áni śie od niey żadnymi námowámi / grożbámi/ y tyránſtwem nieprzyjaciół twych odſtráßyć nigdy nie dáli. Záchowáy nas od sekt á náuk záráźliwych/ áni serc náßych kąkolem błędow/ grzechow / złości y przewrotności / posiewáć dopußczay. Vżyczay słowu twojemu wolnego plácu/ y biegu ßczęśliwego ná wßelkim mieyscu. Day nam prawdziwe náuczyćiele/ ktoryżby naśienie ono nieśkáżitelne/ słowo Bogá żywego y wiecznie trwáiącego/ z chwałą twą y z pożytkiem zbá-

2. Theſſ. 3. 1. Eph. 6. 18. 19. Mat. 9. 38. 1. Pet. 1. 23.

wien-

wiennym serc náßych/ y wßystkiego ludu twojego/ wierne/ czule/ y rozstropnie rozsiewáli/ ßczerą náuką pobożnym y przykładnym żywotem świecili/ y wßelkim zgorßeniam w domu twym pilnie y umiejętnie zábiegáli. Broń ich/ broń y nas z łáſki swey/ miły PANIE/ od niespokoynych y złośliwych ludzi/ ktoryż czynią roserwánia y gorßenia náuce twey przeciwne/ á o rzeczy ziemſkie śie łákomie stárając/ przez łágodną mowę/ y zmyślone pochlebstwo kupczą prostymi/ y zwodzą dobre sercá ich. Day ábyś wierni słudzy twoji ráby złe/ y wßeláką wysokość rozumu ludzkiego/ ktoraśie wynosi przeciwko znáiomości Bożey / mocą słowá twego potężnie burzyli y podwracáli / y wßelką myśl hárdą pod świete posłußeństwo twoje znieważáli / y ßczęśliwie podbrjáli. Amen/ przyjdź rychło PAnie JEzuśie wysłuchay nas/ Krolu y Boże náß błogosławiony ná wieki/ Am.

2. Theſſ. 3. 2. Rom. 16. 17. 18. Phil. 3. 19. 2. Pet. 2, 3. 2. Cor. 10, 4. 5. Ap 22. 20.

O PRZYMIERZU, ALBO UMOWIE BOZEY.

XLV.

PANIE Boże wßechmogący mądry/ dobry/ spráwiedliwy/ y w obietnicách swoich nieodmienny/ Oyże náß niebieski/ dziękuiemy twey Boſkiey miłości/ żeś po nießczęśnym upadku Rayſkim/ nie tylko z Abrahámem/ Oycem wßystkich wierzących/ y z wybránym potomſtwem iego / przymierze ono twoje Swiete postánowił y utwirdził/ áles też y z námi / ſługámi twymi nieużytecznymi/ przez Synà twego miłego JEzuſá Chryſtuſá/ Poyśrzedniká/ rękoymie/ przyczyńce y Zbáwiciełá náßego iedynego/ nową/ y zbáwienney łáſki twey pełną umowę uczynić/ tych czásow oſtátecznych/ miłościwie ráczył. A w tey S. umowie twojey z námi/ obiecałeś nam słowem twym Boſkim/ iż ná wieki będzieß Bogiem/ Oycem/ y dobrodźiełem náßym/ y Potomſtwá náßego po nas/ z námi mießkáiąc / nam hoy-

Gen. 17, 1. Rom. 16, 29 Mat. 19, 16. Pſal. 119. 137. Iſa. 46, 11. Rom. 4, 11. Gen. 17, 2. It. 22. 16. 1. Tim. 2, 5. 6. Heb. 7, 22. 26. Col. 1, 20. 26. Lev. 26. 12. 2. Cor. 6, 16 . 18.

Ier. 31. 31. Hebr. 8. 10. It. 10. 16. 17.

nie błogosławiąc/ niesprawiedliwościam nászym miłościw bedąc/ grzechow/ y nieprawości nászych wiecey nie wspominájąc/ prawá y zakon swoy w umysły násze podawájąc/ y on w sercách nászych pisząc / á do pełnienia jego Duchem twym S. nam dopomagájąc. Nie ustawaß w rozliczných przeciwko nam dobrodzieystwách twojich/ miły Panie/ pełniąc nam z káżdey miáry to/ coś nam obiecáć ráczył. Zá co wßystko oddawßyć powinny y serdeczny pokłon/ day/ pokornie cie prosimy/ ábysmy y my ludem twoim słyngc/ synámi y corkámi twojimi prawdźiwie zostawáli / ciebie Bogiem á Oycem swym ználi/ w tobie dufáli/ ciebie sámego wzywáli/ chwalili/ wyznawáli. Spraw w nas serce nowe/ y Duchá nowego day do wnetrznośći nászych / odeym serce kámienne z ciáłá nászego/ á day nam serce mieśiste y woli twey powolne / ábysmy w ustáwách twojich chodźili / sądow twych przestrzegáli/ y one czynili. Zostań z námi/ o Boże nász/ á w te czásy ostátecżne/ trudne/ y zewßąd utrapienia pełne/ nie opuszczay nas. Zmiłuy śie nád námi/ á błogosław nam/ rozświeć oblicże twoje nád námi/ á bądź nam miłościw/ wyzwol nas od nieczystości nászych/ y od wßelkiey nieprawości oczyść nas. Nie dopuszczay ná nas głodu/ woyny/ morowey zárázy / á od plag twych sprawiedliwych/ obroń nas. Wybaw nas od nieprzyjaćioł nászych/ y z reki wßystkich/ ktorzy nas nie nawidzą. Czyń z námi miłosierdźie twoje / ktoreś uczynił y z Oycy nászymi. Wspomni ná przymierze Swiete swoje/ y ná przysięgę/ ktoraś przysiągł Abrahámowi / y wßystkim wiernym potomkom jego / żeś nam to dáć miał/ żebysmyć wybáwieni bedąc z reki nieprzyjaćioł nászych / bez bojázni/ w świetobliwości y w sprawiedliwości przed obliczem twojim po wßystkie dni żywotá nászego służyli/ y z toba w krolestwie niebieskim ná wieki żyli. Uczyńże to wßystko/ o co prosimy/ Oyczę nász namiłościwßy/ dla Synà twego miłego JEzusá

Ezech. 36. 26.

Luc. 24. 29. 2. Tim. 3. 1.

Pf. 67. 1. 2.

It. 51. 3. 4.

Lev. 26. 25.

Luc. 1. 71. 74. 75.

Chry-

Chrystusá/ Zbáwicielá y Poyśrzedniká nászego. Oyczę nász/ ktoryś/ etc.

O PELNIENIE PRZYKAZAN BOZYCH. XLVI.

WSzechmogący Boże / Zákonodawco jedyny / dźiękujemyć serdecznie/ żeś nam z osobliwey łáski swey/ wolą twoję świętą/ w Boskich zakonu twego przykazániach doskonále oznáymił/ y w niches nam powinności nászе wßytkie zrzetelnie wyrázić y opisáć ráczył. Lecz to ná śie/ my nedzni á grzeßni ludźie / przed Boskim Máiestatem twoim/ z pochwałą naświetßego Jmienia twego/ á z záwstydzeniem twarzy nászey wyznáć musiemy/ iż z oney ieszcze pierwßych Rodźicow/ nam wrodzoney skázy/ przestępujemy często Swiete Przykazánia twoie/ á tym sobie wßyscy / ná sprawiedliwy guiew twóy zárabiamy / y ono wieczne zakonu twego przeklectwo ná śie żałośnie przywodźiemy. Czego nam serdecznie żal/ y tego śie sercem y usty nászymi uprzeymie spowiádamy/ y z tego śie tobie sámemu winnymi pokornie dawamy. A ty / wßelkiey łáski y miłosierdźia Boże/ dufliwie prosimy / zmiłuy śie nád námi / á bądź nam grzeßnym miłościw. Vżyć nam Duchá twego S. ábysmy zá jego Boskim wspomożeniem tego / co nam w Zakonie twym roskázować ráczyß/ pilnie záwße przestrzegáli. Serce czyste stworz w nas o Boże / á Duchá práwego odnow we wnetrznościách/ y práwá zakonu twojego nápiß w umysłách nászych. Oświeć nas zbáwienna łáská swa / á do pełnienia S. woli twey chętne / sposobne/ umiejętne uczyń nas. Objaw nam im dáley/ tym znáczniey drogi twoje/ á day nam żebysmy śie ciebie bali Páná Bogá swego/ ze wßystkie° serca/ ze wßystkiey duße/ y ze wßystkiey myśli/ y ze wßystkich sił swoich/ á bliznych nászych / jáko sámych siebie miłowáli / przy tobie záwße státecznie trwáli/ y od ciebie/ dobrodźieją swe-

Iac. 4. 12.

Dan. 9. 5. 6 11.

1. Pet. 5. 10

Pfal. 51. 1. 12. 15.

Jer. 32. 39. 40.

Luc. 10. 27.

Luc. 17. 5. go miłościwego/ nigdy nie odstępowáli. Przymnoż nam wiáry/ w dobym á spokoynym summieniu nas utwirdzay/ bledow y grzechow wßelákich/ zakonowi twemu przeciwnych/ nas uchoway. Day ábysmy obrzekßy śie bálwochwálstwá/ krzywoprzysięstwá/ zániedbánia świetey służby twojey/ Rodzicow y zwierzchności nieußánowánia/ mężoboystwá/ wßeteczeństwá/ krádzieństwá y fałßywego świádectwá/ wßelkiey niepobożności/ y świeckich pożądliwości/ trzeźwie/ spráwiedliwie/ y pobożnie żyli ná tym świecie/ oczekawáiąc oney błogosłáwioney nádźieie/ y objáwienia chwały wielkiego Bogá/ y Zbáwicielá náßego/ Jezusá Chrystusá/ ktory dał sámego śiebie zá nas/ áby nas wykupił z przeklęctwá zakonu/ y od wßelkiey nieprawości/ y oczyścił sobie sámemu lud własny/ gorliwie náśláduiący dobrych uczynkow/ y żeby nas wyrwał z teráźnieyßego wieku złego/ według woli Bogá y Oycá náßego/ ktoremu niech będzie chwałá ná wieki wiekow/ Amen.

Tit. 2. 12. 13. 14.

Gal. 3. 13. Ie. 4. 4. 5.

Gal. 1. 4. 5.

O DAR, Y POMNOZENIE PRAWDZIWEY WIARY.

XLVII.

Iae. 1. 17. Eph. 2. 8. Phil. 1. 29. Matt. 16. 17

DAwcy/ á wielce ßczodry wßelkich dobrych y doskonálych dárow Dawco/ Oyče świátłości/ Boże wßechmogący/ iż wirárá jest własnym dárem twym/ á żaden jey z ciáłá/ y ze krwie mieć nie może/ przeto ći nabożnie prosimy/ ráczże y nas znájomością twey S. woli obdárować/ á wiáre żywą y prawdźiwą w sercá náße/ przez Duchá twego Swietego wßczepić y wkorzenić/ ábysmy przez nie/ z ßczerey łáski twey/ w Chrystusie Jezusie/ Pánu y Zbáwicielu náßym/ grzechow swych odpußczenia/ uspráwiedliwienia/ y dźiału miedzy poświęconymi dostąpić/ á tobie ći ná wieki podobáć mogli. Przymnoż nam wiáry zbáwiennej/ y w niey nas dźień ode dniá/ im dáley tym znáAct. 26. 18. Rom. 3. 24. 25. Heb. 11, 6. Luc. 17, 3.

ğniey utwirdzay/ żebysmy łáski y miłosierdźia twego Boskiego prawdźiwie doznawßy/ ćiebie serdecznie w żywoćie y w śmierći swey chwalili/ ćiebie śie mocno trzymáli/ dobrze wierząc dobrże á świetobliwie żyli/ ćiebie nádewßytko/ á bliznych náßych jáko śiebie samych/ uprzeymie miłowáli/ á tym wiáre náße prawdźiwą przez miłość skutecznie wyrażáli/ tobą śie samym y słowem twym świetym ustáwicznie ćießyli/ odnoßąc koniec wiáry náßey zbáwienie duß. A iżesmy w ćiele náßym krewkimi náder/ y co dobrego jest sámi z śiebie jáko sámi z śiebie y myślić niespośobnymi/ ráczże ty nas sam mocą swą Boską posiláć/ y ku czynieniu świetey woli swey spośobnymi czynić/ y strzedz przez wiáre ku zbáwieniu w niebieśiech dla nas zgotowánemu. Rácz też/ o Boże náß/ serca wßystkich wierzących zjednoczyć wiárą/ zgodą/ y miłością/ żebysmy jedni drugich znoßąc w miłości/ záchowáli jedność Duchá/ w związce pokoju. A jáko w jednym Duchu/ w jedno ciáło wßyscy spojeni jesteśmy/ y w jedney nádźieiey wezwáni będąc/ mamy jednego pAná/ jedne wiáre/ jeden chrzest/ jednego Bogá y Oycá wßystkich nas/ ták day z łáski swey/ żebysmy wßyscy jedno z tobą/ jedno y sámi z sobą/ we wßystkim byli. Oddal od nas wßelkie niespokoyniki/ zegode kościoła twojego rozrywáiące. A w ták wielkim mnostwie błędow/ y zámieszániu żáloßnym/ rozum naß od zábobonow/ serce od wątpliwości/ wolą od uporu y sprzeciwieństwá/ wßystkie smysły náße od wßelákiego zgorßenia broń/ y miłościwie záchoway. A potym boju dobrym/ y wykonániu biegu náßego/ w tym pielgrzymstwie ziemskim/ odłożże nam z łáski swey ońe korone spráwiedliwości/ ktorą nam odda won dźień Pan/ sędźia spráwiedliwy/ á nie tylko nam/ ále y wßystkim ktorzy umiłowáli ono sławne przyście jego: ktoremu z tobą/ Oyče náß niebieski/ y z Duchem S. Bogu náßemu w Troycy S. jedynemu/ niechay będzie chwałá y cześć ná wieki wiekow/ Amen.

Gal. 5. 6. Rom. 15. 4. 5. 1. Pet. 1. 9. Mat. 26. 41. 2. Cor. 3. 5. Heb. 13. 21. 1. Pet. 1. 5. Eph. 4. 2. 3. 4. 5. 1. Cor. 12. 13. Rom. 16. 17 2. Tim. 4. 8.

O MODLITWIE PANSKIEY.

XLVIII.

Pierwßa.

O Duchá łáski, y Modlitew.

Eph. 2. 4. Rom. 8. 26. Luc. 11. 13. Eph. 3. 20. Zach. 12. 10 2. Cor. 1. 3. Rom. 8. 15. 26. Gal. 4. 6. Pſal. 51. 17.

PÁnie Boże/ w miłośierdźiu nieprzebrány / znamy to do śiebie / iż śie nie tylko modlić gorliwie sámi przez śie nie umiemy/ y jákośmy powinni nie możemy/ále y nie rozumiemy często/o co śie modlić mamy. Lecz iż temu wierzymy/ że ty według obietnice swey Boskiey/ dawaß Duchá twego S. tym/ ktorzy cie oń proßą; á iż/ nie tylko to o co prosimy/ ále y wiecey dáleko niżeli my nedzni y grzeßni prośić/ álbo y pomyślić możemy/ z łáski swey uczynić chceß y możeß : Przetoż cie pokornie prosimy/ wylyjże ná nas Duchá łáski y modlitew/ áby w modlitwách niedostátek y niesposobność náßę / dárow swych hoynośćią dopełnił / y nas u ciebie / Oyčże wßelkiego miłośierdźia/ á Boże wßelkiey pociechy/ wzdychániem y wołániem swym niewymownym y nieustawáiącym/ doskonále zástąpił y wymowił. Otworż y poświeć ustá náße/ wnetrżności serca y sumnienia náßego poruß/ y zapal gorliwośćią świętą/ żebyśmy cie przystoynie chwalić/ wzywáć/ y powinne ofiáry wdzięczności Imieniowi twemu świętemu/ godnie oddawáć mogli/ dla namilßego Synà twego/ á Páná náßego Jezusá Chrystusá/ Amen.

XLIX.

Druga.

Modlitwá, Prozby wszytkie w Páciérzu zámknione, summownie wyrażáiąca.

DLáskáwy/ dobrotliwy/ á nalutośćiwßy Oyčże náß niebieski/ Pánie Boże náß wßechmogący/ y ná wieki chwalebny/ ráczże z tronu Máiestatu twego świętego poyrzeć miłośiernymi okiem swym/ ná nas niegodne

dźiatki/á nieużyteczne sługi twoje/ ktorzy Jmie twe ś. wielbiąc/ do ciebie śie samego we wßystkich dußnych y cielesnych potrżebách swych/ w wierżę prawdźiwey/ á w pokućie ś. uprżeymie y dusliwie uciekamy. Tyś nas bowiem ná swoy ś. obraz stworżył. Tyś nas w grżech upádłych znowu poratował/ yż wiecznego potępienia wybáwił. Tyś nas prżez Duchá S. poświęćił/ y znowu porodźił słowem prawdy. Oprocż tego/ w Oycowskiey nas opiece chowaß/ y wßytkim dobrym względem duße y ciáłá miłośćiwie opátrowáć ráczyß. Tá te / y inne nie wyliczone dobrodźieystwá twoje/ oddawßyć ferdecżny pokłon: pokornie cie prośimy/ O cże náß ktoryś jest w niebieśiech, Swięć śię Imię twoje, day bysmy cie/ y wßytkie wielmożne spráwy twoje/ prawdźiwie poznali/ w tobie ferdecznie ufáli / ciebie sámego z wiáry żywey/ we wnetrżnie y pozwierżchnie/ uprżeymie wyznawáli/ chwalili/ wielbili/ tobie ná koniec samemu w nawyżßey miłośći y posłußeństwie / áż do śmierći wiernie służyli. Oddal prżecż od nás/ y wßedźie potężnie wykorżeń niedowiárstwo / bluźnierstwo / bálwochwálstwo / bledy / grżechy/ á zgorßenia wßelákie/ y cokolwiek jedno Jmie twoje świete hánbi/ nißczy / sromośći. Przydź Krolestwo twojey wßechmocności Boskiey do nas / żebysmy cie Páná Pánow/ y Krolá krolow/ á nawyżßego niebá y ziemie Rządce/ im dáley tym znáczniey / zbáwiennie poznali / á w krolestwie łáski twey zostawáiąc podług słowá twego S. we wßystkim rządzeni byli. Kroluy ty w nas sam/ á od mocy chytrości y stráßnego okrućieństwá / dußnych y cielesnych nie przyiaćioł náßych/ práwicą Bostwá twego S. nas potężnie strzeż y broń. Podwroć hárdość hárdych / á krwáwe wßystkich Jmienia twego S. prżećiwnikow rády / z łáski swey pomießay/ á po śmierći do oney niezwiedley korony wiecznego Krolestwá nas miłośćiwie prżimi/ y ná wieki záchowáy. A pokismy w tym pádole páczu/ Bądź wola two-

Gen. 1. 27. Ir. 3. 6. 15. Rom. 5. 6. 9. 1. Cor. 6 11. Jac. 1. 18. Pſal. 121. 4.

Matt. 6. 9. Luc. 11. 2.

já, jáko w niebie, ták y ná źiemi. Czyń z námi ſługámi ſwymi/ jáko ráczyſz. Vżyczywſzy nam prawdźiwey wiáry/ nádźieie/ miłośći dodáy nam y umieietney á ochotney ſpoſobnośći/y ſtáteczney cierpliwośći/ żebyſmy świętą wolą twoie ſkutecznie pełnili/ ták jáko ią pełnią Anjołowie świeći/y wſzyſtek kośćioł tryumfuiący w niebieśiech. Zemdlone duſze náſze chlebem onym żywym/ z niebá dla nas zeſłánym/ yzbáwiennym świętego ſłowáy y Swiątośći pokármem w tym pielgrzymſtwie ziemſkim/ poſiliwſzy/ Y chlebá náſzego powſzedniego day nam dźiśia: Oycowſkie nas cieſząc/ y opátrując zdrowiem dobrym/ pokoiem pożądánym/ uczćiwym pożywieniem/błogoſławieńſtwem hoynym/y wſzeláкimi dobrodźieyſtwy ſwymi/ ćiáłu/ á żywotowi náſzemu doczeſnemu wielce potrzebnymi. Odpuść nam náſze winy, przeſtępſtwá/ grzechy/ złośći/ y rozmáite krewkośći/ á bądź nam miłośćiw/ dla niewinney á okrutney męki y śmierći á przelánia krwie drogiey JEzuſá Chryſtuſá/ Zbáwićielá y Poyśrzedniká náſzego jedynego/ ktorego my ſá nas okup/ ſprawiedliwość y poſłuſzeńſtwo doſkonáłe/ ſzczerym ſercem przyimuiąc/ ono ſobie zupełnie/ przez wiáre prawdźiwą przywłaſzczamy. Zmiłuy ſie/Pánie/á bądź nam miłośćiw! Jáko y my odpuſzczamy náſzym winowáycom, zá Oycowſkim wſpomożeniem twym/z ſercá im wſzyſtkie ich winy/ upadki y przeſtępſtwá wſzeláкie przebaczáiąc/ á tym powinną wdzięczność/ zá niewyſłowione dobrodźieyſtwá twe ſzczerze y ochotnie wyświadczáiąc. Nie wwodź nas ná pokuſzenie, y nie ráć nas mdłych/ á náder krewkich dźiatek/ ſług y ſłużebnic twoiich/ z łáſki ſwey Oycowſkiey nigdy wypuſzczáć/ áni nas ráć roznymi probámi á pokuſámi/nád to/co znieść możemy/ doświadczáć/ Ale nas wybaw od złego, duſzy y ćiáłu náſzemu ſzkodliwego/żebyſmy w boiu dobrym przeciw wſzeláкim pokuſam nieuſtawáli/ wſzyſtko złe ſzczęśliwie/ zá łáſką twą przemogli/ á wiáry y ſumnienia dobrego ſtáte

Ioh. 6. 51.

1. Tim. 2. 5. 6.

Gal. 2. 20. Eph. 3. 17. Act. 26. 18.

2. Tim. 4. 7. 8.

ćznieć dochowawſzy/ uwielbienia w żywoćie przyſzłym doſkonálego doſtąpili/y z tobą w wiecznych pociechách wniebieśiech zoſtawáli. Vczyńże to o co ćie prośimy/ miłośierny Boże/ Oyćze náſz niebieſki/z Synem twym miłym/y z Duchem S. ná wieki pozegnány Abowiem twoie jeſt Krolestwo, y moc, y chwałá ná wieki wiekow, Amen.

O CHRZCIE SWIETYM, L.

Dziękuiemyć y chwalemy Imie twoie S. Oyćze náſz niebieſki/ żeś nas w kośćiele ś. twoim/ zá dźiatki ſobie miłe/ w Synu ſwoim umiłowánym á Pánu náſzym/ łáſkáwie przyjął/ y podług miłośierdźia ſwego/krwią jego drogą/od grzechuś nas pierworodnego/w ktorymeśmy poczęći y národzeni/doſkonále oczyśćił/ poświećił/y zbáwił/ przez omyćie odrodzenia y odnowienia Duchá S. ktoregoś ná nás wylał obfićie/ przez JEzuſá Chryſtuſá Zbáwićielá náſzego. Zátrzymawszyże nas w tey to zbáwiennej łáſce ſwey/y w świętey ſpołeczności kośćiołá twojego áż do końcá/miły PAnie/ day ábyśmy po wſzyſtkie dni życia náſzego/w nowości żywotá przyſtoynie chodźili. Niech ſátá niewinności y świętobliwości Synáá twojego/ w ktorąśmy przyobleczeni/ ná nas nie blákuje. Niech w niego ochrzczeni/ y z nim pośpołu przez chrzeſt w śmierć pogrzebieni bedąc/ jáko on wzbudzony jeſt zmartwych ku chwale twoiey/ ták żebyśmy y my w nowości żywotá chodźili / wiecey nie ſłużąc grzechowi/ ále tobie Bogu náſzemu żywi bedąc/ w Chryſtuśie JEzuśie PAnu náſzym. Niech nie kroluje grzech w śmiertelnym ćiele náſzym żebyśmy mu poſłuſni byli w pożądliwośćiách jego/ále uwolnieni bedąc od grzechu/ áznewoleni Bogu/ niech y członki náſze ſługámi bedą ſprawiedliwości ku poświeceniu. Toſmyć Swiety náſz PANIE/ gdyś nas do kośćiołá wiernych chwalcow twych/

Eph. 1. 5. 6. 7. It. 2. 1. 3. 4. 5. It. 5. 26 Pſal. 51. 7. 1. Ioh. 1. 7. Tit. 3. 5. 6.

Pſal. 27. 4.

Iſa 61. 10. Gal. 3. 27. Rom. 6. 3. 4. &c.

przez Chrześć S. wprowadzał / ślubowáli / y tobiesmy śie sámemu ná chwałe naświetßego Jmienia twojego ofiárowáli. Wtwirdźże w nas im daley tym znáčniey zbáwienna te łáske swoje / ábysmy odrzekßy śie z młodości zárаz / niepobożności y świeckich pożądliwości / y ná potym trzeźwie / sprawiedliwie / y pobożnie żyli ná tym świecie / oczekawájac oney błogosławioney nádźieje y objáwienia chwały wielkiego Bogá y Zbáwicielá náßego / JEZusá Chrystusá / ktoremu z toba / Oycze náß niebieski / y z Duchem S. niechay bedzie čeść y chwalá ná wieki / Amen.

Tit. 2. 11. 12. 13.

PRZED UZYWANIEM SWIATOSCI GIALA Y KRWIE PANSKIEY.

LI.

Pierwßa.

O Báránku Boży Swiety y niepokálány / ktory gládoziß grzechy świátá / náślodßy Pánie JEzu / tyś śie zá nas nedzne á grzeßne / ná drzewie krzyżowym / w mękách bolesnych / Bogu Oycu swojemu / ku wdzięczney wonności ofiárować račył / żebyś śie stał pokármem zbáwiennym łaknących duß náßych. Tyś jest chleb on żywy / ktory z niebá zstapił / y dáje żywot świátu. Tyś zá nas niegodne dał z boku twego naświetßego / krew swoje nadrożßą / čzodroblíwie wytočyć / żebyś nas grzechámi splugáwione / ona očyścił od wßelkiey nieprawości / á prágnące duße náße / tym zbáwiennym napojem ku wiečnemu żywotowi nápoił. Niechayżeć zá to bedzie / o naślodßy Zbáwicielu naß / wiečna čeść / wiečna chwalá! Ráčże nas y teraz mocą zasługi twojey nadrożßey / od wßelákiey nieczystości grzechow / y nieprawości náßych očyścić / ßátą ślicżną sprawiedliwości swojey ozdobić / Duchem swoim S. poświecić / á ták Bogu Oycu miłymi y przyiemnymi učynić / żebysmy zá stołem twojim godnie mogli godować / á

Ioh. 1. 26. 1. Pet. 1. 19. It. 2. 21. 24.

Eph. 5. 2.

Ioh. 6. 33. 51.

1 Ioh. 1. 7.

Psal 51. 4. 9. 12. Isa. 61. 10.

tym

ym pokármem y napojem nadrożßym posileni / y w wierze w nádźiejey zbáwienney umocnieni bedąc / w tobie żebysmy śie záwße rádowáli / służącći w sprawiedliwości y w świetobliwości po wßystkie dni żywotá / áż do śmierći swojey. A po tym nedznym pielgrzymstwie ziemskim / ráčże nas / o pánie / przyjąć do żywotá wiečney chwały / żebysmy támże z łaski twey / posadzeni bedąc zá stołem wiečnych poćiech / w rádości nieskończoney / ze wßystkimi Swietymi godować / ná twarz twoje pátrzać / á ciebie bez przestanku godnie chwalić mogli. Ráčże nas wysłuchać / y nápełnić pokorne żądości náße / o Boże Zbáwicielu naß / dla Jmienia twego świetego / wiecznie chwalebnego / Amen.

Lue. 1. 75.

Lue. 22. 30.

Apoc. 5. 9. 12.

It. 7. 14. 15.

Lc. 22. 3. 4.

LII.

Druga.

O PANIE JEzu Chryste / Synu Bogá żywego jednorodzony / tyś z niebá ná świat dla zbáwienia náßego zstapił / y z przeczystey á błogosławioney Panny Máryey śie narodził. Tyś nas umiłował / y wydał sámego śiebie zá nas / ná ofiáre y zábićie Bogu / ku wdzięczney wonności. Tyś nas sam przez śie / z grzechow očyścił / ú sprawiedliwił / zbáwił / z Bogiem Oycem pojednał / do śiebie nas przygárnąwßy / dáryś nam przez śie nábyte przywłaßczył / y od sądu ſtráßnego / á wiecznego potępienia doſkonáleś nas záchował. Tey ták wielkiey á nieoßácowáney łáski / y dobrodźieyſtwá twego niewyſłowionego / żebysmy nigdy nie przepominali / ále śie z tego záwße w sercách swych przez wiáre prawdźiwą ćießyli / zoſtáwiłeś nam ná wiečną pámiątke račył / Teſtáment świety / á zbáwienną Swiątość / w ktorey duße wiernych swych čiałem swoim krwią / y krwią swą drogą / ná krzyżu wylaną nápawaß / ku żywotowi wiecznemu. Do čego śie y my nedzni teraz gotujemy / ále iżesmy ludźie grzeßni / y łáski twey niegodni / w-

Mat. 16. 16. Luc. 9. 56.

Eph. 5. 2. Heb. 1. 3. It. 7. 25. Act. 13. 38. 39. It. 15. 11. Eph. 2. 13. 14. 18. Mat. 11. 29. Rom. 5. 9. 10. 18.

Mat. 26. 26. 28. Luc. 22. 19. 1. Cor. 11. 24. Ioh. 6. 53. 58

ſtyda-

stydamy śie ćiebie PAná swego/ dla sprosności grzechow
Joh. 15. 5. náßych/ ktorych sámi przez śie pozbyć nie możemy/ jesliże
Phil. 2. 13. śie ty sam nád námi nie zmiłuješ. Nie śmiemy przystąpić
do stołu twego Pánie: bośmy ćie obrázili/ myśla/ sercem/ y
uczynkiem. Ale iżeś ty jest łáskáwy/ miłośierny / dobry/
w nádzieje miłośierdzia twego / z wiernymi pospołu stá-
niemy u twego świętego Stołu/ przy ktorym jest bytność
twoja Boska/ przy ktorym sa y Anjołowie świeći / słudzy
twoji/ y stániemy śie prawdziwie uczesnikámi upominkow
twych niebieskich. Przetoż ćie prosimy / Pánie y dobro-
dzieju náß miłościwy/ zmiłuy śie nád námi/ weyrzy ná nas
ocżymá miłośiernymi/ przytul nas do śiebie/ weźmi nas w o-
brone swą Boską/ omyj nas od grzechow náßych/ sam nas do
tego twego świętego Stołu przygotuy/ w ßáte záslugi swo-
Isa. 61. 10. jey drogiey przyobleć/ wiáre mocną w nas spraw / serce
Apoc. 3. 18. Chrześćiáńskie uczyń przećiw bliźniemu náßemu/ pobożnym
á świętym żywotem obdarz/ sumnienie czyste dobre zrzadź/
pokusy/ ktore do świętych spraw/ á nawiecey do tego świe-
tego używánia przeßkadzáia/ odganiay/ spráwy / nálogi / y
zwyczáje złe umorz/ Duchem S. odrodź/ słowem swym
świętym spráwuy / żebysmy ták z łáski twey przygotowá-
ni/ mogli śie stáć godnymi uczesnikámi ciáłá y krwie two-
Joh. 15. 5. jey świętey/ my nedźni y grzeßni ludźie: Bo bez rátunku á
2. Cor. 3. 5. pomocy twojey/ nic świętego/ nic pobożnego/ nic dobrego/
áni godnego/ sámi z śiebie uczynić nie możemy. A po przy-
Rom. 6. 4. jećiu łáski twojey/ day bysmy już ná potym nie sobie/ ále to-
11. bie ná cześć/ y ná chwałe żyli/ á w krolestwie łáski/ y obro-
ney twey zostawáiąc/ tobie w pobożności/ w świętobli-
Luc. 1. 75. wości/ y w spráwiedliwości/ ochotnie y przystoynie służy-
li/ po wßystkie dni żywotá náßego/ á potym w niebie ná wie-
ki wieczne. O uczyńże to wßystko/ co widźiß nam być po-
Isa. 9. 6. żytecznego/ JEzu Chryste/ Synu Bogá żywego/ Oyće
wieczności/ Zbáwićielu náß jedyny/ do ćiebie wołamy/ kto-

ry żyś

ry żyjeß y krolujeß z Oycem/ y z Duchem S. w jedności Bo-
stwá/ Amen.

PO UZYWANIU SACRAMENTU PANSKIEGO.

LIII.

Isa. 6, 3. CZeść/ y chwałá niech bedźie Jmieniowi twemu/ świe-
ty Zastepow Pánie/ zá pokarm / y napoy zbáwienny/
ktoryměś łáknące y prágnące duße náße uráczył zá sto-
Psal. 145, 15. 16. łem namilßego Synáá twojego. Nie dosyć ná tym/ że powße-
dnim chlebem ciáłá náßego/ ná każdy dzień opátrujeß/ zrzą dzi-
Mat. 26, 26. Joh. 6, 32. 51. 53. leś y inßy posiłek zacnieyßy zgłodniałym dußam náßym/
karmiß ciałem/ nápawaß krwią własną Synáá swego. Przy-
jawßy my te zbáwienne upominki łáski twojey / zá nieć ser-
decznie dziękujemy. Kwitowałeś nas już / miłośierny á
dobrotliwy Pánie/ z przeßłych grzechow / áby nam do łáski
twojey nie były zawáda/ y tu/ y ná on czás/ kiedy śie nam
przydźie stáwić przed stráßnym á spráwiedliwym sádem
Col. 2, 14. twoim/ niechayże już to bedźie zápisano w Rejestrách two-
ich/ że długi náße poplácone są / Cyrográf ich do drzewá
krzyżowego przybity/ á nadrożßą krwią Synáá twego zá-
mázány. Posiłay nas Duchem twoim Swietym/ ábysmy
śie ná potym grzechu wßelkiego ustrzedz mogli. A iáko
wiec posiliwßy pokármem y napojem zemdlone członki /
do prac bywamy sposobnieyßymi/ ták po przyjećiu tego po-
kármu y napoju zbáwiennego/ day bysmy byli ochotnieyßy-
mi do pobożności y cnot świętych / w ktorych bysmy tobie/
Luc. 1, 75. Matt. 8, 11. dobrodziejowi swemu służyli áż do śmierći náßey. A po-
tym posadź nas zá stoł swoy / kedy ich wiele od Wschodu y
Zachodu słońcá przydźie/ y usiedą zá stołem z Abrahámem/
z Jzáákiem/ y z Jákobem w krolestwie niebieskim / ábysmy
y my w tym świętym Swietych twym towárzystwie/ miey-
sce mieli ná czásy wieczne. Day nam to Boże Oyće náß

nie-

niebieſki/ z łáſki y z miłośierdźia twego/ dlá zaſługi namiłßego Synà ſwego/ ktoremu z tobą/ y z Duchem S. niechay będzie cześć y chwálá teraz y ná wieki wiekow/ Amen.

O STANIE MAŁZENSKIM
LIV.
Pierwßa.
Zá Chrześćiáńſkie Małżonki.

Ioh. 17. 11. 2. Cor. 1. 3. Gen. 1. 27. 28. It. 2. 18. Heb. 13. 4. Ioh. 2. 1. 9. 1. Cor. 7. 2.

Swiety wßelkiego miłośierdźia Oyče/ y wßelkiey pośiechy Boże/ ktoryś po ſtworzeniu człowieká ſtan Małżeński/ ſam poſtánowił/ w Swietym ſłowieś ſwym on zálećił/ y rozmáitymi dobrodźieyſtwámi twoiimi/ utwierdźićieś go raczył/ á to dla narodu ludzkiego uczćiwego y porządnego rozmnożeniá/ y twego S. kośćioła rozkrześwienia. Prośimy śie pokornie/ ráczże wßyſtkim pobożnym Chrześćiáńſkim Małżonkom łáſki ſwey/ y potrzebnych Duchá twego S. dárow użyczyć/ żeby w tym S. ſtanie/ ćiebie śie prawdźiwie bali/ tobie wiernie ſłużyli/ pobożnie/ świetobliwie/ trześwie/ ſprawiedliwie żyli/ w zgodźie y miłości wzájemney z ſobą mießkáli/ krzyż á utrapienia wßelkie (bez czego y ten ſtan me jeſt) ćierpliwie y społecznie znaßáli/ w nábywániu przyſtoynym chlebá/ y uczćiwego pożywienia/ żeby hoynego błogoſłáwieńſtwá twego doznawáli/ y dźiatki ſwe ná świetą chwałe twoie/ poćiechę ſwą/ w prawdźiwey pobożności y boiáźni twey wychowywáli. Odpadź precz ßátáná/ áby im w niczym nie ßkodźił/ á miedzy nimi jákiey niezgody nierozśiewał ani ich do grzechow/ woli twey/ y temu w ktorym żyią świetemu ſtanowi przećiwnych/ nie záwodźił. Day im ſmák im daley tym znáczniey ßyſłowá twego Swietego/ żeby śie go z pilnością uczyli/ nim śie záwße rządźili/ w tobie Bogu y ráctowniku ſwym pewnym/ we wßyſtkich ſwych trudnośćiách/ nádźieje pokładáli/ tobie śie cále oddawáli/ y wiáre/ á

1. Cor. 7. 28.

Tock. 3. 8. 25.

Pſ. 121. 2.

ſumnie-

ſumnienie dobre áż do końcá záchowáli. A po śmierći day śie im/ Oyče wßelkich litości pełny/ y wßyſtkim nam/ y cálemu Chrześćiáńſkiemu kośćiołowi w niebie z Pánem JEzuſem Chryſtuſem/ jedynym duß náßych Oblubieńcem/ ßczęśliwie oglądáć/ doſkonále złączyć/ y z nim ná wieki mießkáć/ Amen.

1. Pet. 5. 10.

2. Cor. 11. 2. 2.

LV.
Wtora.
Zá Dźiatkámi Rodźicow Chrześćiáńſkich.

Ioh. 20. 28. Act. 4. 12. Mat. 21. 16. Marc. 10. 14. 15. 16. Luc. 18. 15.

Naſłodßy JEzu/ Pánie y Boże náß/ Zbáwićielu świátá jedyny/ tyś śie kwoli dźiatkom/ dźieciećiem z błogoſłáwioney Pánny Máryey národźił. Tyś z uſt niemowiątek chwałe ſwoje wykonał. Tyś dźiatki/ ktoreć przynoßono mile przyjmował/ oneś ná ręce brał/ im błogoſłáwił/ nie Rodźicow tylko/ ále ich/ Bógiemeś śie być ozywał/ y krolestwoś niebieſkie tákim/ jákie one ſą/ z łáſki ſwojey/ przyſądźił. Dźiękujemyć zá te/ y inne wßyſtkie niewyliczone dobrodźieyſtwá twoje/ á oſobliwie y zá to/ żeś dźiatki Rodźicow Chrześćiáńſkich/ od grzechu pierworodnego/ w ktorym ſą począte y národzone/ we Chrzćie S. krwią nadrożßą ſwoią oczyśćił/ y w począt ludu twego práwowiernego policzył. Day im/ Emmánuelu prawdźiwy nádźiejo y poćiechó wßyſtkich nas jedyna/ Duchá twego S./ dawce wiáry/ y wßelkich dárow zbáwiennych/ żeby z nami pospolu/ tey ßáty zaſług twych kośtowney/ w ktorą ſą nowo przyobleczone do śmierći ſwey pilnie ostrzegáli/ w niey uſtáwićznie/ łáſki y błogoſłáwieńſtwá twego S. doznawáiąc/ chodźili/ y omyćia tego świetego odrodzenia/ á przez Duchá S. odnowienia/ żeby ſproſnośćią złych żądz/ y grzechow obrzydłych/ ná ſobie nie ßpećiły. Spraw w nich ſerce powolne/ chęć y ſpoſobność do wßyſtkiego dobrego/ poſłußeńſtwo/ miłość/ y ich ſtárßych uſtánowánie/ áby śie

Pſal. 51. 7. 1. Ioh. 1. 7. Act. 2. 38. It. 22. 16.

Mat. 1. 23. 1. Tim. 1. 1. 2. Cor. 1. 2. 5. 1. Cor. 12. 4. 11. Iſa. 61. 10. Rom. 6. 3. Tit. 3. 5. 6.

w zná-

w znájomości twey zbáwiennej/w uczćiwych ſtanowi/y płci ich/ należących náukách/ y cnotách świętych/ z młodości swey/ chętnie y pilnie ćwiczyły. Vżyć im/ pokornie ćie prosimy/ zdrowego rozſądku/ pámięć ich utwirdzay/ wzroſt im y pomnożenie w wieku/ w mądrości/w łáſce swey/ y ludźi dobrych im dáley tym znáczniey daway. Wykorzeń z ſerc á ich upor/ gnuśność/ leniſtwo/ oſpáłość/ lekkomyślność/ niepoſłuſzeńſtwo/ pierzchliwość/ y wſzeláką do złego ſkłonność/ á wſzczep w nich bojaźń Jmienia twego świętego/ ktora jeſt początkiem mądrości. Obwáruy myśli ich wewnętrzne y zmyſły pozwierzchne zakonem twoim/ żeby ſie przykładem dobrym budowały/ złego ſie towárzyſtwá/ proznowania/rozmow plugáwych/ niewſtydliwych/ y nieprzyſtoynych poſtępkow/ pilnie záwſze ſtrzegły y chroniły. Day im z łáſki swey/ miły Pánie/ żeby y w kwiećiu młodości swey/ y przez cáły żywot swoy/ z pochwałą Jmienia twego świętego/ z ućiechą Rodźicow miłych/ z pożytkiem swym/ y z dobrym bliźnych swych pożądánym/ tu ná świećie żyły/ y tobie ná ziemi záczawſzy/w niebie potym wiecznie ſłużyły. O ráczże nas drogi naſz JEzu/ duſz y ćiał náſzych nawyżſzy Dozorco/ Rodźicow pobożnych/ y dźiatek ich wiernych/ jedyny Opiekunie/ miłośćiwie wyſłuchać/ nád námi ſie zmilować/ y łáſke ſwą wſzyſtkim nam ſkutecznie pokazać. Tobie z Oycem twym miłym/ y z Duchem S. niech bedźie ćeść y chwałá wieczna/ Amen.

Luc. 2, 25.

Prov. 9, 10.

1. Pet. 2. 25.

Act. 2. 39.

LVI.

Trzećia.

Zá Brzemiennymi y Rodzącymi.

O Oyće miłośierdźia/ á Boże wſzelkiej pośiechy/ ktory nas ćieſzyſz w káżdym ućiſku náſzym/ y ábyſmy ćie w dzień utrapienia swego wzywáli/ roſkázuješ/ obiecując nas y wſzyſtkich ſprácowánych á obćiążonych/ ktoż

2. Cor. 1, 3. 4.
Pſa. 50. 15.
Matt. 11. 28

ktorzy ſie w utrapieniu swym do twego S. Máještatu ſercem dufliwym gorliwie ćiſną/ mile przyjąć/ćieſzyć y onych ſkutecznie ratować. Prosimy ćie/ wſzechmogący Boże/ jedyny wſzyſtkich wiernych twych rátowniku y Opiekunie nápewnieyſzy/ y tobie ſie ſerdecznie modlimy zá ta ſłużebnicą twoją/ ktora pod czás niebeſpieczny brzemienia swego od ćiebie ſamego rátunku y wſpomożenia pokornie żebrze/ y dufliwie prosi. Zmiłuyże ſie nád nią/ y nád námi wſzytkimi/ dobrotliwy Boże/ á grzechow náſzych z łáſki swey przebaczywſzy wyſłuchay nas. Ráć ją ty ſam w wielkiey jey potrzebie ćieſzyć/ posiłać/ bolow jey ſkracać/ od przypadkow záloſnych bronić/ y od brzemienia jey/ wrychle y ſzczęśliwie uwolnić/ á nią ſie y wſzyſtkimi námi/ jáko Oćiec wſzelkiey łáſki y miłośierdźia/ miłośćiwie opiekać. Bądźże z nią/ bądź y z námi Boże náſz/ okaż nád nią moc y Oycowſkie miłośierdźie swoje/ wſpomoż ją/ćieſz/ rátuy podług twego S. á Oycowſkiego upodobánia/ ku jey y ſpolney náſzey pośiesze/ żebyſmy przez ćie porátowáni y pośieſzeni bedąc w tobie ſie ſámym ćieſzyli y weſelili ná wieki wiekow. Vczyńże to/ Oyće dobrotliwy/ dla chwały imienia twego świętego/ y dla przymnożenia wiernych chwalcow twych/ ktoryby ćie tu záczawſzy w niebie chwalili/ y tobie ſłużyli wiecznymi czáſy. Wyſłuchayże nas/ prosimy ćie/ Oyće náſz niebieſki/ przez Jezuſá Chryſtuſá/ Syná twego miłego á PANA náſzego/ ktory z toba/ y z Duchem S. żyje y krolu-je ná wieki wieczne/ Amen.

Pſal. 19. 1.
Ir. 106. 1. 2.

O UCZYNKACH, Y DOBRODZIEYSTWACH BOZYCH.

LVII.

O Nieprzebráney dobroći Oyće/ wielki/ świety/ wſzechmogący Boże/ ktoż wypowie uczynki twoje? ktoż wyliczy? ktoż wyſłowi dobrodźieyſtwá

Isa. 6. 3. Psal. 146. 6. Ps. 145. 16. Gen. 1. 27. Eph. 4. 24. Psal. 8. 7. It. 145. 9. It. 91. 1. 14. Ier. 17. 14. Act. 17. 28. Gen. 3. 6. 7. Rom. 5. 12. It. 6. 23. Ioh. 3. 16. 1. Ioh. 4. 9. 10. Rom. 5. 9. 10 1. Ioh. 1. 7. Gal. 3. 13. Ioh. 1. 18. Heb. 2. 14. 15. It. 7. 25. 1. Pet. 1. 2. 22. 23. It. 2. 9. Gen. 32. 10.

twoje? pełne są niebiosá miłośierdźia twego/ pełna źiemiá łáski y litości twoiey. Tyś uczynił niebo y źiemie y morże/y wßystkie rzeczy/które w nich są. Ty dźiwnym y nieodściglym rozumem swym władaß y rządźiß wßystkim/ coś raz stworzył. Ty otwieraß ręke twoie/ á náśycaß wßystko co żyie podług upodobánia swego / y niemáß tak lichego stworzenia/ ktoreby opátrzności twey Boskiey záżywáć znácznie niemiáło. Jednák naznácznieyßa jest łáská twoiá/ pAnie/ ku człowiekowi/ ktoregoś ná swoy S. obraz w sprawiedliwości y w świetobliwości stworzył/ mową/ dowcipem/rozumem obdárzył/y Pánemeś go nád wßystkimi uczynkámi rąk swoich postánowił/ poddawßy wßytko pod nogi iego. Oprocz tego/dobrze nam ná wßytkim czyniß. Ty nas sam strzeżeß/ broniß/ rátuieß. Ty zdrowiem/pokoiem y wßelkimi potrzebámi miłośćiwie opátruieß. W tobie náwet żyiemy y ruchamy śie/ y iesteśmy. Ale ießcze nie tu stánęłá dobrotliwość twoiá Boska. Gdyśmy bowiem przez grzech ćiebie nawyższego Dobrodźielá náßego obrázili/ y śmierć á potępienie wieczne/ sádem twym sprawiedliwym/sobie zásłużyli/tyś śie nád námi zmiłował/y Synaś nam swego iednorodzonego ná świat dał/ áby nas we krwi swey uśprawiedliwił/ od grzechu wßelkiego oczyścił/ gniew twoy ubłagał / z zakonnego przeklectwá / z śmierći á z potępienia wiecznego wyzwolił/ wolą twoie S. nam objáwił/ nas doskonále zbáwił / y zá námi śie záwße żyiąc przyczyniał. Do tego / tyś nas Duchem swym S. poświećił/ y znowu porodźił słowem prawdy. Tyś nas do poczту wiernych swych / á dźiedźictwem wiecznego zbáwienia skutecznie przyłączyć raczył. Owa/ mnieyßymi jesteśmy niż wßystkie zmiłowánia twoie/y niż wßystká prawdá/ktoraś uczynił z námi sługámi swymi. Przyimiże zá to wßytko od nas ubogich dźiatek swych wdźięczność serdeczną / przyimi dźiękczynienie unizone.

Nie

Nie ustaway y nápotym Oycze dobrotliwy w łáście swey ku nam. Dobrodźieystwo y miłośierdźie twoie niech poprzedzáia y kończą wßystkie spráwy y potrzeby náße / po wßystkie dni żywotá náßego. Nie wypuszczay nas z opieki twoiey Boskiey áż ná wieki. Posilay nas w tey drodze zbáwienia Duchem twoim S. żebyśmy rozliczne dobrodźieystwá twoie / godnie rozmyśláć/ ćiebie zá nie przystoynie chwalić/y tobie áż do końcá w sprawiedliwości y świetobliwości im dáley tym gorliwey służyć mogli. A gdy przydźie godźiná rozstánia śie náßego z tym mizernym świátem / uzbroyże nas wiárą mocną y nádźieią w spokoynym sumniemu niewątpliwą/á duße náße przyimi w rece twoie/y przenieś do żywotá wiecznego/ktory nam jest prawem dźiedźicznym/ z łáski twey odkazány / y zápisány krwią nadrożßą Synа twego miłego/JEzusá Chrystusá/ Pánа y Zbáwićielá náßego jedynego / z ktorym/ wespoł y z Duchem S. żyieß y krolujeß/ Bog błogosławiony ná wieki / Amen.

Psal. 23. 6. It. 59. 11. Matt. 25. 34. Rom. 3. 24. 25.

ZA KOSCIOL BOZY.

LVIII.

PANIE JEzu Chryste/ Pásterzu nalepßy/ iedyna kościołá wiernych twych głowo/ y Zbáwićielu náß doskonały / ty ze wßystkich ná święcie narodow / kościoł wybránych swych nadrożßą krwią twą kupionych/słowem twym S. zgromadzaß/ odradzaß/ y przez Duchá S. poświecaß/ áby był domem Bogá żywego/ słupem y utwirdzeniem prawdy/ w ktorymby lud twoy własny/ á narod S. przemießkawał/y gorliwie náśládował dobrych uczynkow. Do ták świętego wiernych twych z gromádzenia/ á owczárnie owieczek wiernych twoich/ y nasz nędzne / á z drog twych świętych obłąkáne owieczki/ głosem Ewángeliey twey S. wezwáć/y łutościwie przyiąć raczył. Zá coć dźięki y chwały serdeczne nabożnie oddawamy. A przy-

Joh. 10. 11. Eph. 5. 23. Ap. 5. 9. 10. Mar. 16. 15. 1. Pet. 1. 2. 22. 23. 1. Tim. 3. 15. 1. Pet. 2. 9. Tit. 2. 14. 1. Pet 2. 25.

tym pokornie cie prosimy / dayże nam to z łáski swojey S. żebysmy w owczárniey twojey cierpliwie y státecznie zostawáiąc zbáwienny głos twoy ználi / przed obcym uciekáli / ciebie samego / ktoryś jest jedynym wszystkich pásterzow Xiążęciem / chętnie słuchali / y zá toba gorliwie postępuiąc / wiáreć y sumnienie dobre áż do końcá záchowáli. Day á- byśmy prace świete ná winnicy twojey / groszá z łáski twey obiecánego pewni będąc / przystoynie odpráwowáli / ciebie chwalili / tobie wiernie służyli. Strzeż nas ty sam mocą swą Boską / przez wiárę ku zbáwieniu / á szárpáć y wydzierác nas sobie wilkom y lwom okrutnym / á nieprzyiaćiołom nászym srogim nie dopuszczay / ktorzy náuke twa prawdziwą z gruntu znieść / á jásna słowá twego pochodnią cále zágáśić y wierne chwalce twoje do szczętu potłumić y wytrácić gwałtownie usiłuią. Vymize sie sam o chwałę twoie / zástaw sie onas y o krzywde náse / miły PAnie. Wszákeś nam to obiecáć raczył / że kościołá twego / ná opoce á ná tobie samym zbudowánego / y brany piekielne nie przemogą / á iż nas owieczek twych / nikt z ręku twych nie wydrze / y nie zginiemy ná wieki. Bostáwayże z námi po wszystkie dni / áż do skończenia wieku. (Rátuy łodki kościołá twego / ná burzliwym świátá te° morzu pływáiącey / żeby ieychytrych / jádowitych y krwáwych rad / á złośliwych práktyk / popędliwe wiátry nie pogrążyły / áni iey gwałtowne strášnego prześládowánia náwálności zátopiły. Nie dopuszczay winnice twey / ktorą szczepiłá prawicá twá / niszczyć y psowáć wieprzom dzikim á tyránnom okrutnym. Niech sie rozkorzeni / y nápełni ziemie owocem pożądánym wiáry / nádźieie / miłości / y wszelákich cnot świętych / á uczynkow dobrych. Obtocz ią zewsząd / żeby zniszczona od zwierzá nie była / murem ognistym opátrznośći twey Boskiey. W ćiemnościách błędow y niedowiárstwá ieszcze zostawáiących oświeć świátłością słowá twego S. á przez poznánie

Ioh. 10. 4. 5. 14. 27.
1. Pet. 5. 4.
1. Tim. 1. 19.
Matth. 20. 2.
1. Pet. 1. 5.
Pſal. 80. 14.
Iſa. 5. 7.
Mat. 21. 33.
Matt. 16. 18.
Ioh. 10. 28
Mat. 28. 20.
Luc 5. 3.
Matt. 4. 16.

praw-

prawdy wprowadź do społeczności kościołá twojego. Obłąkáne / rozproszone / á przez chytrość szatáńską w błędy záwiedźione owieczki rácz ná droge práwą náprowadzić / y do owczárnie kościołá swego wprowadziwszy Duchem swym S. posiłác y utwirdzác / żeby w nim státecznie trwáiąc nápotym od ćiebie / y od poznáney á przyietey prawdy twey z żadney przyczyny nigdy nie odstępowały. Miey pieczą o wszystkich nas / y o cálym powszechnym kościele Chrześćiáńskim. Piástuny chwały twey gorliwe / miośniki sług twych / y wszystkie Pátrony y dobrodźieie náse / rácz w opiece swey S. chowác / y onym ná wszystkim hoynie błogosłáwić A gdy nas ze wszech niebespieczeństw y przećiwieństw ziemskich doskonále uwolnisz / przeprowadźże nas w pokoju z łáski swey do domu Oycá twego / gdźie nam mieysce gotuiesz / do Miásta Boga żywego Jeruzalem niebieskiego / y do Zboru świętych twych / gdźie nam krolestwo wieczne sporządzác raczysz / żebysmy ćie tám / PAnie IESV / Pásterzu náss jedyny / tu záczawszy / wiecznie chwalili / pospołu z Oycem twym / y z Duchem S. z ktorymi w jednośći Bostwá żyiesz y krolujesz święty y błogosłáwiony ná wieki / Amen.

1. Tim. 2. 1. 2
Joh. 14. 2. 3. Hebr. 12. 22 Luc. 22. 29.
Pſ. 23. 2. 6

ZA SLUGAMI KOSCIOLA BOZEGO. LIX.

DWielki Pásterzu owiec / Dozorco dusz nászych / jedyne wszystkich pásterzow Xiąże / á nawyższy domu twego S. sprawco / y rządco Pánie náss Jezu Chryste / ty wiesz nalepiey / jáko to wielki urząd / ná ktory powołuiesz / y ćiężar / ktory wkładasz ná rámiona sług twoiich / ktorzy pásć máią kościoł twoy / ktoregoś nábył przez własną krew. A przetoż ćiebie samego dusliwie prosimy / ráczże nam / y cálemu kościołowi swemu użyczyć umiejętnych / rostropnych / wiernych / czułych / státecznych / przykładnych /

Heb. 3. 1. 6. It. 13. 20. 1. Pet. 5. 4. 2. Cor. 2. 16
Act. 20. 28
1. Tim. 3. 1 2. 3.

Eph. 4. 11. 12. 1. Cor. 4. 1. 2. Luc. 12. 42. Tit. 1. 7. 9. 10. 11. 1. Tim. 4. 12. Eph. 5. 14. Joh. 10. 11. 1. Pet. 1. 18. 19. 23. Luc. 8. 11. 15. 1. Thess. 5. 14. Heb. 12. 14. 15. Apoc. 1. 16. 20. Phil. 3. 2. 2. Cor. 11. 26. Joh. 10. 1. 12. Mat. 7. 15.

y bogoboynych Pásterżow / Dozorcow / Náuczyćielow / sług y śáfárżow Boskich táiemnic twoich / ktoryżby y z tymi spolnie / ktoreś nam już przed tym dáć raczył / mądrością niebieską / y Pisin świętych zdrowym wyrozumieniem obdárzeni / ßczere słowo twoje wiernie y rostropnie ludowi twemu opowiádáli / przećiwnikom prawdy potężnie odpor dawáli / ich przekonywáli / y ustá im zámykáli / Zbor wybránych twych náuki zbáwienney całością / żywotá pobożnością / y dobrym przykładem przystoynie budowáli. Oświeć ich Duchem twoim S. dárámi potrzebnymi ozdob / ogniem niebieskim im dáley tym bárżiey zágrzyi / áby nas prostą á dobrą / y pewną do żywotá wiecznego droga ochotnie y umiejętnie prowádzili / w błędách / y w grzechách śpiących budzili / y od złego gorliwie odwodzili. Niech pilnie strzegą / ktoregoś śie im powierzył dziedzictwá / á owieczek nadrożßą krwią twoją kupionych. Niech ono nieskázitelne nasienie słowá twoiego ná grunty serc ludzkich pochwałą Imienia twoiego / y z zbáwiennym pożytkiem rozsiewáią. Niech występnych á niestojących w rządzie nápominaią / bojáźliwe ćießą / słabe znaßáią / pokoy miedzy sobą y ze wßystkimi záchowuią / zgorßeniem zábiegáią / y wßystko w domu twym porządnie y nieskwápliwie odprawuią. Zjednay powage słowu twojemu w sercách wßystkich tych / ktorzy ich słuchaią. Záleć ich ty sam wßystkim krolestwá tego stanom / áby u nich prawdy náuczyćiele mieysce mieli : A dla niewdzięczności náßey nie ráć odbierać od nas tych świetnych gwiazd / sług y Dozorcow domu twoiego wiernych á czułych / broń ich w niebespieczeństwách / w pracách świętych posilay y błogosław / w krzyżu ćieß / w prześládowániu rátuy miłośćiwie y utwirdzay. Strzeż y uchoway nas / mily Pánie / złych ná winnicy twoiey robotnikow / fałßywey bráćij / obłudnych najemnikow / wilkow drapieżnych / y od tych ktorycheś ty nie posłał niewstydli-

wych

wych samostańcow. Wysłuchay nas / o nadrożßy PAnie JEzu / pásterżu nawyżßy / ktory dawaß dáry ludźiom / y nápełniaß wßystko. A użal śie zstrudzonych y rosproßonych owieczek / niemáiących pásterzá. Żniwoć w prawdzie wielkie / ále robotnikow málo. Tyś Pánem żniwá / wypchnijże prosimy ćie nabożnie / robotniki ná żniwo twoje / á z puszczy tego świátá do kupy zebrawßy owieczki swe / wprowadź ßczęśliwie do oney owczárnie niebieskiey / gdźie z Oycem swym / y z Duchem S. żyjeß y krolujeß / Bog błogosławiony ná wieki / Amen.

Eph. 4. 8. 10. Mat. 9. 36. 37. 38. Ioh. 10. 16.

ZA ZWIERZCHNOSC Y PRZELOZENSTWA WSZELAKIE TEGO SWIATA.

LX.

Pierwßa.

Wiecznie błogosławiony / sammożny / nieśmiertelny / w świátłości nieprzystępney mießkáiący Krolu krolujących / Pánie pánuiących / sprawco y rządco wßelákiey Zwierzchności / ty nas w słowie twym upominać przez sługi swe raczyß / áby przed wßytkimi rzeczámi czynione były prożby / modlitwy / przyczyny / y dziękowánia zá wßystkie ludźie / zá Krole / y zá wßystkie w przełożeństwie bedące / ábysmy ćichy y spokoyny żywot wiedli / we wßelkiey pobożności y uczćiwości. Temu świetemu rządowi twojemu z powinną powolnością / y ochotną wdzięcznością podlegáiąc / chwalemy ćie serdecznie / zá Zwierzchność Chrześćiańską / ktoraś nam dáć / y oneś do tego czásu dobrotliwie zátrzymáć raczył. Poyrzyże / prosimy ćie / okiem swym miłośiernym ná Zwierzchność náßę / y ná przełożeństwá wßystkie tego świátá / á ráć ich nápełnić Duchem twym świętym / Duchem łáski / mądrości / pokoju / sprawiedliwości / miłośierdzia / y bojaźni twey Páńskiey. Niech ćie / niezwyćiężony niebáy ziemie Monárcho / wßystkie y na-

1. Tim. 6. 15 Rom. 13. 1. 1. Petr. 2. 13 1. Tim. 2. 1. 2. Bar. 1. 11. Isa. 11. 2. 1. Paralip. 29. 11. 12.

Psal. 2. 11. Matt. 6. 33. zacnieyße tego świátá ſtany Pánem ſwym znája / y tobie w bojáźni ſłużą y ze drżeniem. Niech przednie ſzukáją kroleſtwá Bożego y ſprawiedliwości jego / á ty im z łáſki ſwey we wßyſtkich ich pracách y potrzebách roznych przydaway umieiętności / śiły / ſpoſobności / y błogoſławieńſtwá twego świętego / żeby uprzyimie pomnożenia chwały twey / y dobrá pospolitego ſzukáli / y rżądu przyſtoynego / y wßelkiey ſprawiedliwości jáko napilniey przeſtrzegáli. Ty ſam / o Boże náß / władáy ſercy y rádámi ich / kieruy ku twey S. chwale. Niech ſobie drogo waża ſłowo twe S. y jemu Prov. 21. 1. Iſa. 49. 23. Pſal. 78. 71 72. ná gruntách swych plác wolny ochotnie dawáją. Niech beda gorącymi piaſtunámi y obrońcámi kościołá twego / praw y wolności / Oyczyzny náßey ſtrożámi wiernymi / Państw y ludu im do czáſu powierżonego Dozorcámi czułymi y pilnymi. Niechay dobrych / niewinnych / cnote y Rom. 13. 4. 1. Pet. 2. 14 prawde miłuiących / z pochwała ich ſáńuja y bronią / á wßeláka złość y nieſprawiedliwość / bez względu ná oſoby / karżą y wykorzenáją. Niech beda wßyſtkim wzorem y wizerunkiem pobożności / miłości / ſkromności / y wßeláких cnot świetych / ábyś ták / o Boże náß / y z przełożonych / y z tym / ktorży ſą pod rżadem ich / mial chwałe y cześć / ktoreyś ty ſam godzien. Day im świętą zgodę / jedność / y miłość / áby zgodnie z ſobą żyiąc / miłosierdżia / dobroczynności / pokoju / y wßelkich obyczajow dobrych / przyſtoynie náśládowáli. Zaczymby Poddáni w rżądzie w poſłuſeńſtwie ich 1. Tim. 2. 2. żyiący / cichy / y ſpokoyny żywot wiedli / we wßelkiey pobożności y uczciwości. Zmacniay ich przećiw Pogáńſtwu / y wßyſtkim tym / ktorży dobre rżądy twoje / y práwá chwalebne chytrościámi ſwymi zniescić uśiłuja. Od zdrad / złości / y chytrości nieprzyiaciół ich / od rozerwánia záłoſnego / y wßelkiego nießcześcia broń ich / y miłościwie záchoway. Ráczy łáſkáwie weyrzeć y ná Patrony á dobrodzieje chwalcow twoich / y ná zwierchność mieyſcá tego / pod ktorey

rámie-

rámieniem ſwobodnie chwalemy naswietßę Jmie twe. Ráczy ich napełnić Duchem twym S. Day im zdrowie dobre / w pracách y w potrżebách wßeláких hoyne pożegnánie y błogoſławieńſtwo ſwoje Boſkie / przymnażay im wiáry / w pobożności / y w świętobliwości utwirdzay / broń y záßczycay ze wßyſtkim domem ich od wßelkiego niebeſpieczeńſtwá; A oſobliwie cie / wieczny Krolu y Boże náß / proſimy / zá Krolem Pánem náßym / á Pomázáncem twoim / ráczy go mieć w obronie twoiey s. użyczay mu / y całemu náiáśnieyßemu domowi jego zdrowia dobrego / y ſwego S. błogoſławieńſtwá. Wßyſtkie rády / zamyſły / y ſprawy jego rżądź ſam Duchem ſwym S. zmacniay Tron jego ſprawiedliwoścą / á ugruntuy Pánowánie jego bojáźnią Jmienia twego S. Niech czyni ſąd / ſprawiedliwość / y miłosierdżie / á Zakon twoy S. położ w ſercu jego. Niech pod ßcześliwym y długim Pánowániem jego zakwitnie pokoy / á kościoł twoy prawdżiwy niech bierże z łáſki twey pomnożenie. Ráczże to wßyſtko uczynić / Boże Oyče náß niebieſki / przez Páná náßego Jezuſá Chryſtuſá / ktory z toba / y z Duchem S. żyie y kroluje ná wieki wiekow / Amen.

Pſal. 89. 21. 25. Prov. 16. 12. Ier. 9. 24. Prov. 21. 3. Deut. 17. 18.

POD INTERREGNUM.

LXI.

Druga.

BOże wßechmogący / wßyſtkiego świátá doſkonále wolnowładny Monárcho / ty ſam przez śrzodki ná to Apoc. 4. 8. Prov. 8. 15. Act. 17. 28. od ciebie zrżądzone Krole obieraß / koronuieß / zdrowie y żywot ich oſobliwa łáſká swa piaſtuieß. Ty im krolować pokić ſie podoba pozwalaß / y znowu gdy ſam Dan. 4. 25. 31. 35. chceß Sceptrá y Korony krolewſkie od nich odbieraß / y żywotá pospolu y z kroleſtwy ich pozbawiaß. Nie bez rozrżądzenia y dekretu twego y temu kroleſtwu odjeta jeſt teraz / dla niewdzięczności náßey / Zwierżchność po tobie nawyżßa / odjeta głowá całey tey Rżeczypospolitey. Poyrży jednák

Pſ. 107. 17. Sir. 10. 8.

okiem miłośierdźia twego / prosimy cie Oyče dobrotliwy/ ná te korone świeżo żałosnym ośieroceniem wielce zásmucona/ućieß/y práwicą twoją Boską podeprzyi ją/ á zmiłuy śie nád wßystkimi námi. A tym cżásem/ poki Boską twoją mądrość/ná mieysce zeßłego Páná/ kogo inßego z swego rámienia nie poda / kroluy ty sam miedzy námi w zgodzie/ miłości/y w rządzie dobrym wßystkich zátrzymaway/y krolestwem śie tym w stanie śieroctwá iego miłośćiwie opiekay. Záchoway ie od postronnych y domowych nieprzyiaćioł/ od niezgod / rozerwánia / nájázdow/ y wßelkiego niebeßpieczeństwá. Pohámuy/ Pánie/ złość złośnikow pokoy pospolity swowolnie wzrußáiących/ pohánbij tych / ktorzy chwalebne rządy twe/ y práwá Oyczyzny náßey chytrośćiámi swymi znieść usiłuią. Záśłoń nas y wßystkie ludźie spokoyne/ skrzydłámi opátrzności twey S. od zuchwałych y krwie prágnących ludźi: bądź strożem zdrowia/uććiwego/ dobr/ á nawiecey spokoynego sumnienia wiernych twoich. Bądź też z osobną łáskawym á miłośiernym opiekunem y obrońcą prawdźiwego kośćioła twojego/ sług y Dozorcow iego cżułych/ y sámych tych mieysc/ ná ktorych śie spokoynie odpráwuie służbá twoją S. żeby śie lud twoy wierny toba sámym ćießył/y w tobie śie PAnu Bogu swoim przechwalał áż ná wieki. A pokt nie uśiędźie ná Trónie krolewskim ten/ ktoregoś nam w táyney rádźie Boskiey swojey od wiekow dáć z łaski swey náznáczył / wysadźże osoby tákie dla sądow/y cżynienia spráwiedliwości/ktorychby cnotá/ powagá / rostropność / y grozá pohámowálá gwałty / y krzywdam wßelkim zábiegálá / y wßystkie tey Rzecżyposp. katy/zá błogosławieństwem twym/ ßcżęśliwie uspokoiłá. A ktorycheś już ná to wystáwić raczył/uzbroyże ie mocą swą z wysokości/ á bądź im w pracách tych przytomnym łáską y pożegnániem swym Boskim. Skłońże też y sposob sercá Senatorow/ Hetmánow/ Rycerstwá/ y wßystkich

Pśal. 17. 8.

Act. 15. 18.

2. Par. 19. 5. 6. 7.

kich stanow y obywátelow tey korony/ y Páństw do niey należących/ do zgody/ miłości/ y pokoiu. Rządź ie y spráwuy Duchem twoim S. żeby o tym zgodnie myślili/ mowili/ rádźili/ y to pilnie y roztropnie do skutku przywodźili/ coby było z pomnożeniem twey S. chwały/ y z zátrzymániem pokoiu / y rządu dobrego/ w cálym Páństwie tym/ áby wßystkie członki iego/ y káżdy z osobná mogł śie cießyć z swego práwá/ á osobliwie z wolności y swobody dobrego sumnienia. Ráczże też ty sam/ miły PAnie/ przez spolne y zgodne wßystkich stanow głosy/ z łáski swey/ ukázáć y podáć corychley krolestwu temu krolá y Pomázáńcá twego / ktoregoby sercu mießkálá záwße bojaźń Imienia twojego S. ktoryby ßcżyrże miłował tych / ktorzy cie miłuią / y strzegą świętych ustaw twoich / ktoryby pilnie przestrzegał pokoiu/ miłośierdźia/ y spráwiedliwości/ gorącym strożem y obrońcą będąc práw twoich / wolności Oyczyzny náßey y wßelkiey przystoyności. Żebyśmy pod długim y ßcżęśliwym pánowániem nawyżßey po tobie zwierzchności náßey/ cichy/ y spokoyny żywot wiedli/ we wßelkiey pobożności y uććiwości. Oczyńże to o co prosimy/ y nád to wiecey/ á co nam widźiß być pożytecznego y zbáwiennego/ Boże spráwiedliwości y rządu dobrego/ błogosławiony ná wieki/ Amen.

1. Tim. 2. 2

LXII.

Trzećia.

Po miánowániu y ogłoszeniu świeżo obránego Krolá.

Dan. 4. 34.

NAwyżßy niebá y ziemie Krolu/ jednowłayco wßystkiego świátá/ Boże wßechmogący / chwalemy náświętße Imie twoie / iżeś nas przez ten cżás smutny sieroctwá náßego / po zwierzchności náßey w rządzie y w pokoiu/ nád spodźiewánie wielu ich/ dobrotliwie zachował/ y zá to z osobná/ żeś nam ták wcześnie/ ná mieyscu swym/

scr-

Act. 15. 18.

ſerdecznie pożądáną/ á w rádźie twey Boſkiey zdawną náznáczoną zwierzchność nawyżßą / Páná y głowe w tym krolestwie/ przez zgodne zezwolenie/ y głosy jednoſtáyne wßyſtkich ſtanow/ już miłośćiwie pokazáć / miánować/ y podáć ráczył. O dayże to/ z łaſki swey / pokornie ćie prośimy/ żeby tákim był Pánem/ ktoryby śie ſłußnie názwáć mogł namieſtnikiem wielkiego Bogá náßego/ we wßyſtkim

2 Pet. 2. 7. Num. 25. 11. 13. It 12. 3. Act. 13. 22 Iud. 14. 15. 16.

náśládnjącym ćiebie nawyżßego Krolá y podawce swojego/ ktoryby miał ſprawiedliwość Lotowe / gorliwość Fineesowe/ ćichość Moyzeßowe/ pobożność Dawidowe / męſtwo Sámſonowe: ktoryby był ßczyrym miłośnikiem prawdźiwych miłośnikow twych / gorliwym twey S. chwały Promotorem/ dobrych dobrodźiejem/ućiśnionych obrońca/ wßyſtkich Oycem. Miey ty ſam pieczą o nim/ oBoże náß/ zdrowia mu dobrego użyczay / á wßyſtkie rady/ prace/ y zamyſły jego roſtropne y bogoboyne/ ßczęść y błogoſław/ ábyśmy pod dobrym/ długim / y ßczęśliwym Pánowániem jego ćichy y ſpokoyny żywot wiedli/ we wßelákiey

1. Tim. 2 2

pobożności/ y uczćiwości. Niechayże pod wdzięcznie świetna korona/ ktorą mu ná głowe wkładaß / zákwitną kronie jego/ z chwałą twoją Boſką/ z pociechą náßą/ z dobrym Oyczyzny náßey krolestwá tego / ktoremu niech ſpokoynie y fortunnie kroluje/ bedąc ſam pod rządem krolestwá twego. Day / y ſpraw to wßytko / z łaſki swey ſkutecznie/ o Krolu naß ná wieki pożegnany/ Amen.

LXIII.

Czwarta.

Pod czás Koronáciey Krolewſkiey.

Pſal. 86. 8. 10. Iſ 6. 3. Prov. 21. 1.

OWßechmogący Krolu krolow / á wßelkich Zaſtępow Páńie/ ktory w swych własnych rękach trzymaß ſerce y Sceptrá Krolow/ y wßyſtkich Monárchow ziemſkich / y one jáko potoki wod/ gdźie y jáko chceß/

podług

podług woli y upodobánia twe° S. obracáć ráczyß: Dźiękujemyć ſerdecznie zá ten miły pokoy/ ſtraż y opieke twoie Boſką/ ktoreyśmy przez ten przeßły czás żáloby y ośierocenia w zwierzchność krolestwá tego doznawali z oſobliwey łáſki twojey / á przytym y zá to/ żeś nam dał ßczęśliwie doczekáć dniá tego weſołego/ y wßyſtkiemu temu krolestwu pożądánego/ w ktory ná mieyſcu dawną cnych Przodkow uchwałą záleconym/ przez rece tych / ktorym ten urząd należy kładźieß ze złotą koronę / znák namieśnictwá twego / ná głowe świeżo obránego y ogłoßonego Páná/ ktoregoś ty ſam náTronie krolestwá tego posádźić ráczył. Z rąk twych z wdzięczną ochotą y ußánowániem przyſtoynym onego przyjąwßy tobie go záś/ Boże náß/ dowiernie oddawamy/ porućzamy / y ſerdeczną prozbą zá nim śie do ćiebie pokornie przyczyniamy. Pomázże go dźiś/ y ukoronuy przy znájomości woli twoiey s. Duchem swym s. ktoregoby miał zá jedynego rządce/ y do pobożnych zamyſłow swych yczęśliwe° odpráwowánia przewodniká. Pomázże go dźiś y ukoronuy cnotámi/ ták wyſokiemu ſtanowi należącymi/ mądrośćią/ powagą/ dźielnośćią/ ſprawiedliwośćią/ y bojáźnią twoią S. ktoraby uzbroiſone ſerce swoje mając nád ludem drogą krwią Chryſtuſową odkupionym/ á jemu do czásu powierzonym przyſtoynie pánował / wyſtępne w uporze ich pretem żeláznym uſkramiając / dobrym y w rządźie trwáiącym łáſkę swą Páńſką ukázując / onych broniąc/ ćieſąc/ y przy nich śie záwße potężnie opowiádając. Pomázże go dźiś/ y ukoronuy zacnym gronem bogoboynych/ ßczyrych mądrych/ pilnych y ćnych Senatorow/ ktorychby niepodeyrzaną ráda bedąc wſpárty/ tym ſnádniey wydołáć mogł ćiężarowi temu/ bedąc y ſam wiernym/ y gorącym ſtrożem praw twoich/ wolności/ y ſwobod Oyczyzny náßey y rządu dobrego w tey Rzeczypoſp: nád ktorąś go Pánem/ y głową miłośćiwie poſtánowić ráczył. Pomázże go dźiś/ y

Dan. 4. 25. 32. 35.

Apoc. 5. 9.

Pſal. 2. 9.

Rom. 13. 3. 4. 1. Pet. 2. 14.

uko-

ukoronuy z drowiem dobrym/ ogniſtym opátrznośći swey murem/ y mozna swa reka Boſka/ żeby od wßyſtkich niebeſpieczeńſtw ochroniony co raz to z wietßa Jmienia twego S. chwalą w dobrym ſumnieniu/ y w pomyślnych poćiechách kwitnął/ y w nádźieiey nieśmiertelnośći/ y w ſławie nienaruſzoney miedzy wßyſtkimi narody/ y świátá tego krolmi/ jáko nadluższey/ jáko naſpokoyniey/ jáko nafortunniey wßyſtkim Kroleſtwá tego obywátelom pánował/ serca ich w miłośći ku ſobie ſkłaniał/ y one ſobie chętney powolne bez wßelkiey odmiány áż do końcá ßczęśliwie zátrzymał.

Ier. 31. 1. 33. 2. Cor. 6. 18. Nas też tym czásem/ Pánie y Boże náß wßechmogący/ ktoryś rzekł/ Bede wam zá Oycá/ á wy mi bedźiecie zá ſyny y zá córki/ pod tym Krolem/ á Pomázáńcem twoim chowáy w łáſce ſwey/ w pokoju/ y w hoynym ſwym S. błogoſłáwieńſtwie/ y pożegnániu. Niech śie y tu ná ziemi náchwalą ćiebie duße náße. Niech śie ućießy lud twoy Jmieniem twym názwány z niebá śie wracáiącymi złotemi cząſy/

Pſal. 85. 11. w ktorychby zákwitnełá prawdá/ miłośierdźie/ pokoy/ y ſprawiedliwość.

1. Tim. 2. 5. 6. Heb. 7. 22. 25. Oſtyß/ miły Pánie/ głoſy y ſerdeczne wzdychánia dźiatek ſwych/ ktorzy do ćiebie w nádźieie jedyney przyczyny/ y zaſługi doſkonałey JEzuſá Chryſtuſá/ poſrzędniká y Zbáwićielá náßego nabożnie wołamy/ ták śie ſercem y uſty dufliwie modląc/ Oyče náß/ etc.

CZASU ROZNYCH POKUS, Y UTRAPIENIA.

LXIV.

Pierwßa.

Augustin. lib. meditat. cap. 38. ZMiłuy śie Pánie/ zmiłuy śie Boże/ zmiłuy śie nád námi grzeßnymi/ nád grzeßnymi nieſłußnie á niegodnie śie ſprawuiącymi/ ále ſłußnie y godnie ſkáránymi. Nád grzeßnymi uſtáwiczńie grzeßącymi/ á twoje przegrożki y ſtrzały co raz cżuiącymi. Bedźiemyli uważáć grzechy/

chy/ ktore nas trapią/ wieceyśmy godni/ niż ćierpimy. Sprawiedliwyś ty Pánie/ y ſprawiedliwe ſądy twoje. Sprawiedliwyś ty Pánie/ á nieſprawiedliwośći nie znaß. Záczym też cokolwiek ná nas dopußczaß/ cokolwiek ćierpimy/ ſprawiedliwie ćierpimy/ o Boże náß. OPANIE ſprawiedliwyś ty/ ále y miłośierny. Miłośiernyś: bo choć nas nie było/ tyś nas możnie ſtworzył. Upádliśmy/ zginęliśmy prze grzechy náße/ tyś nas z dobroći ſwey náprawił. Pewniśmy/ á nie omylnie/ iż wiek życia náßego nie zá ślepym ßczęśćiem śie toczy/ ále ty nim Pánie władnieß/ ty rządźiß. Rządźiß iáko ten/ ktory o wßyſtkim pieczą maß/ ále nawiecy o Sługách twoich/ ktorzy nádźieie wßyſtką ſwą w miłośierdźiu twym pokładáią. Záczym y my przed tobą upádamy/ ćiebie/ PAnie/ pokornie proſimy/ nie poſtępuy z námi podług grzechow náßych/ ktoreśmy gniew twoy zaſłużyli. Czyń z námi podług miłosierdźia twego/ ktore jeſt wietße/ niż grzechy świátá. Ty PAnie/ ktory zwierzchu kárżeß/ wewnątrz ſtáteczney ćierpliwośći dodáway/ żeby chwałá twoiá w uśćiech náßych nie uſtáłá. Zmiłuy śie nád námi/ PAnie/ zmiłuy śie. Wſpomoż/ rátuy ná dußy y ná ćiele. Łácnoć wßyſtko: bo wieß y możeß wßyſtko/ Boże błogoſłáwiony ná wieki/ Amen.

Pſal. 119. 137. 75. Pſ. 116. 5. Act. 17. 25. 26. 28. Pſal. 115. 3 9. 10. Pſal. 143. 1. 2. Rom. 5. 6. 15. Pſal. 115. 3. Sir. 23. 25.

LXV.

Wtora.

Wßechmogący Boże/ ſtráßnego y wielkiego Máieſtatu PANie/ ktorego wßyſtkie ſądy y ſprawy/ áż rozumem ludzkim nie ogárnione/ wßelkiey jednák nágányſa cále prozne. Ty rozmáićie y wiela ſpoſobow wiernych ſwych doświadczaß/ dopußczáiąc ná nich rozne proby y pokußenia/ nie ku zgubie y upadkowi/ ále żeby ſłabość ſił ſwoich znáiąc/ o ſobie máło/ y iáko naſkromniey rozumieli/ áżeby przez krzyże y utrapienia wiárá/ miłość/ nádźieia/ ſtáteczność

Iſa. 2. 10. Ir. 6. 13. Rom. 11. 33. Pſ. 36. 6. 7. Ir. 119. 75. 137. 1. Pet. 1. 6. 7. Ir. 5. 6. Iac. 5. 8. 10. 11.

Rom. 5. 3. 4. Gal. 5. 17. 19. 1. Ioh. 2. 15. 16. It. 5. 19. Matt. 10. 17. 22. Joh. 15. 18. 19. 2. Pet. 4. 4. Pſ. 79. 1. 2. 3. 4. 7. Ap. 12. 9. 13. Joh. 8. 44. 1. Pet. 5. 8. Jer. 30. 14. 15. Rom. 6. 23. Ioh. 5. 14. Exod. 34. 6. Pſa. 107. 1. 2. Cor. 1. 3.

ecznoſćy cierpliwość ich/ tym znáczniey śie okazálá/ y inſzym ná przykład ku náśládowániu wyſtáwiona y zálecona byłá. Niepośledniejſza pokuſá/ domowy niepryjaćiel/ własne ćiało náſze/ ktore nam śilá niewczásow przynosi y w rozliczne nas affekty y pożądliwości wwodźi y wpráwuje. Swiát/ ktory wſzyſtek wezłym położony jest/ y ten nam grzech á márności ſwe cukruiąc ze wſzech miar do złego uſługować/ y prawdźiwe wyznawce Ewángeliey S. ćieſzko trapić zwykł. Bo gdy błędy/ bálwochwálſtwo/ wymyſły ludzkie/ grzechy y zbytki Piſmu S. przećiwne ſłowem Bożym jáśnie przekonywáją/ y od towárzyſtwá bálwochwálcow pilnie uſtępuią/ pod tákimi záraz niepryjaćiele prawdy chytrymi ſwymi práktykámi doły kopią/ Zwierzchność ná nich podburzáją/ onych nie nawidzą/ lżą/ ſromoćą/ prześláduią/ ná gárdło/ uczćiwą ſławę/ wolności/ y dobrá ich tyráńſko náſtępuią/ w pokoju im żyć/ y podług ſumnienia/ tobie ſámemu/ Bogu náſzemu ſłużyć nie dopuſzczáją. Nawet y mieyſcam ná ktorych śie ſzczera twoiá chwałá odpráwuje nie folguią/ one burzą/ palą/ puſtoſzą/ y z gruntu je práwie zniſzczyć y cále wſzędzie zniesć uśiłuią. Pobudzą ich do ták ſrogiego okrucieńſtwá/ bez wſzego wątpienia/ on ſmok wielki/ wąż ſtárodawny/ od początku ſáemego mężoboycá/ y oćiec kłamſtwá/ Dyabeł/ ktory zwodźi wſzyſtek świát/ á jáko lew ryczący obchodźi żukáiąc kogoby pożárł/ y ktory wſzelkimi pokuſámi náćiera jádowićie ná wſzyſtkich nas/ áby nas przez zdrádę y chytrośći ſwe do błędow/ grzechow/ rozpáczy/ y oſtátniego zginienia przywiodł.) Znamy to/ Pánie/ y ſzczerże wyznawamy/ że cokolwiek ćierpiemy/ dla grzechow náſzych/ ktorymi ćie ćzęſto y ćieſzko obrażamy/ ſłuſznie y ſpráwiedliwie ćierpiemy/ wſząkże jednák/ iżeś jeſt Bog miłośierny/ y litośćiwy nierychły do gniewu á obfity w miłośierdźiu y w prawdźie/ pokornie proſimy/ o Oyćze miłośierdźia/ á Boże wſzelkiey pociechy/

zmi-

miłuyże śie nád námi/ odpuść grzechy náſze/ á bądź nam miłośćiw. Broń nas ty ſam/ ćieſz/ wſpomagay/ nie dopuſzczáiąc ná nas wiekſzego pokuſzenia niżby krewkość náſzą znieść mogłá. Ciáłá náſze niech beda wdźięcznym przybytkiem/ y miłym przemieſzkiwániem Duchá S. Wykorzeń z nas wſzyſtkie złe żądze/ nieżądne myśli/ ſkłonność do grzechu y wſzeląkich złości/ á day z łáſki ſwey/ byśmy przez ćie wyzwoleni bedąc od grzechu/ w nowości żywotá nápotym chodźili/ y ſtáwiáli członki náſze ná ſłużbę ſpráwiedliwości z chwałą twą ku poświeceniu. Swiátá tego wſzelkie márności y pożądliwości jego obrzydź nam ty ſam/ miły pánie/ á w pokoju dobrego ſumnienia miłośćiwie zácho-way. Wſzyſtkie/ gdźieſzkolwiek ſą/ utrapione kośćiołá twego członki/ á z oſobna dla wyznánią twey S. prawdy nędzne y żałoſnie ućiśnione wieznie ráćz ſam możnie wyzwolić/ y onych ſkutecznie ućieſzyć y obronić. A jeſliże śie twey Boſkiey woli dłużey ich mieć w utrapieniu podoba/ poſiłuyże ich ty ſam mocą ſwą z wyſokości/ y utwirdzay w wierzey w ſtáteczným Jmienia twego S. wyznániu/ áby krzyż ten ćierpliwie znoſili/ boy dobry bojowáli/ bieg wykonáli/ wiárę y ſumnienie nienáruſzone záchowáli/ á potym one niezwiędłą koronę ſpráwiedliwości z łáſki twey ná wieki otrzymáli. Nas też z więzienią y niewoli grzechow/ y pokus żałoſnych z łáſki ſwey im dáley tym znáczniey uwalniáiąc przy pożądáney prawdźiwego nabożeńſtwá wolności z chwałą twą S. zátrzymaway. Niech Zbory wiernych twych pokoy wſzędźie máią/ krzewiąc śie y zmacniáiąc w boiáźni twoiey y w pociesze Duchá S. W lichych oſobách náſzych nie dopuſzczay prawdy nieprzyjaćiołom tłumić Ewángeliey twoiey S. A jeſlibyś też kiedy chćiał y ná nas dopuśćić dla ſwey S. chwały upalenie jákie/ ućiſk y prześládowánie/ cále śie y dowiernie ná twą S. wolą podawamy: tylko ty nam doday potrzebnego rátunku z niebá/ zmacniá-

iąc

1. Cor. 10 13. 1. Cor. 6. 19. 1. Petr. 2. 11 Rom. 6. 4. 19. 1. Ioh. 2. 15. 16. Heb. 13. 3. 1. Pet. 1. 5. Mat. 10. 32. Heb. 10. 36. 1. Tim. 1. 18. 19. 2. Tim. 4. 78. 2. Petr. 4. 2.

jac umyſł náß w cierpliwośći y ſtáteczności przy raz poznáney y przyiętey prawdźiwey wierze. Od roſpáćzy też y watpliwości o miłośierdźiu twoim możną śiłą ſwą záchoway nas. Przymnoż nam prawdźiwey wiáry/ y nádźieie pewney/ á ſtrwożone grzechámi ſumnienie náße Duchem ſwym S. przez nabożne uważánie drogich obietnic twych przez modlitwy gorliwe/ y uczynki dobre ſkuteczńie ćieß y umacniay. Przyobleż nas ſam w one zupełną zbroię twoię Boſką/ ábyśmy mogli ſtać przećiwko záſádzkom dyabelſkim/ y im dáć odpor w on dźień zły/ á wßyſtko wykonawßy oſtáć śie. Przepáß biodrá náße prawdą/ á obleż nas w páncerz ſprawiedliwości. Day byśmy chodźili w poſłuſzeńſtwie Ewángeliey pokoiu. A nádewßyſtko/ doday ſercam náßym tarcze wiáre y/ktorąbyśmy mogli wßyſtkie ſtrzały ogniſte onego złośnika Dyabłá zágáśić. Włoż ná głowy náße przyłbicę zbáwienia. Słowem twoim/ jáko mieczem Duchownym/ po obie ſtronie oſtrym/ day ábyśmy wßyſtkie pokuſy nieprzyſáćioł náßych wßyſtkich mężnie rozgromili/ á z nich zwyćieſtwo y triumf pożądány ßczęśliwie odnieśli/ w modlitwie y prozbie ná káżdy czás czuiąc pod chorągwią JEzuſá Chryſtuſá/ dawcę żywotá/ y Hetmáná niezwyćiężonego/ á Poyśrzedniká náßego jedynego/ ktory z toba/ Oyće niebieſki/ y z Duchem S. żyie y krolnie BOg błogoſławiony ná wieki/ Amen.

1. Pet. 1. 5.
Iac. 1. 6.
Luc. 17. 5.
Pſ. 119. 92.
1. Pet. 1. 10.
Eph. 6. 11. 13. &c.
Heb. 4. 12.
Act. 3. 15.
Hebr. 12. 2.
1. Tim. 2. 5.

LXVI.
Trzećia.

Exod. 34. 6.
Ie. 15. 16.
Deu. 30. 20.
Judit. 9. 7.
Rom. 15. 5.
2. Cor. 1. 3.
1. Sam. 2. 6. 7. 8.
Hoſ. 6. 1.

Obrotliwy Boże/ poſilenie uſtawáiących/ lekárzu chorych/ poćiecho ſmutnych/ ochłodo záfráſowánych/ ućieczko opußczonych/ pomocniku niemocnych/ żywoćie umieráiących/ Boże ćierpliwośći/ Oyće wßelkiego miłośierdźia/ y wßyſtkich poćiech dawco jedyny. Ty záſmecaß y poćießaß/ zábiiaß y ożywiaß/ umiżaß y wywyżßaß/ bileß y záwieżuieß rány/ choroba zkładaß y znowu leczyß á uzdrawiaß/ wwodźiß do grobu y wywodźiß. Czuiem to/ y ßczerze z żalem ſerdecznym wyznawamy/ żeſmy ten krzyż/ ſmutek/ utrapienie/ plagi y rozliczne pokußenia/ ktorymi nas podług woli y upodobánia ſwego Boſkiego dotykaß/ grzechámi ſwoimi ſprawiedliwie záſłużyli. Ale jednák wſpomni ſobie/ pokornie proſimy/ ná wielkie miłośierdźie twoie/ á ná krewkość y mdłość náße. Nie dopußczay wiecey y dłużey utrapienia niżeli my nędzni á grzeßni znieść możemy. Day nam y to utrapienie/ y inne wßyſtkie náwiedzenia twoie/ jáko Oycowſkie twoie ćwiczenie/ mile przyiąć/ y ćierpliwie znośić/ á w milczeniu y nádźiejey dobrey rátunku/ wſpomożenia/ poćiechy y pożądánego wybáwienia od ćiebie oczekawáć y ſkuteczńie doznáć/ przez Páná náßego Jezuſá Chryſtuſá/ Amen.

Jer. 30. 14. 15.
Rom. 6. 23.
Pſ. 39. 12.
1. Cor. 10. 13.
1. Petr. 1. 6. 7.
Iſa. 30. 15.

LXVII.
Czwarta.

Dźiękowánie zá wybáwienie z roznych pokus y utrapienia.

O Oyće miłośierdźia/ Boże ćierpliwośći y wßelkiey poćiechy/ ktoż poymie ſądy twoie niewybadáne? kto godnie wyſłowi wielkie á nieogárnione miłośierdźie twoie? Ty bieß/ y záwieżuieß rány/ ty choroba náwiedzaß y uzdrawiaß/ umiżaß y wywyżßaß/ záſmucaß y ćießyß/ ubożyß y zbogacaß/ zábiiaß y ożywiaß/ do grobu y ćienia śmierći wprowadzaß y wyprowadzaß. Ty grzechy odpußczaß/ á gniewu ſwego ná wieki nie chowaß. Ty śie dawaß ználeść tym/ ktorzy ćie ßukáią/ y do ćiebie śie z wiárą żywą y pokutą prawdźiwą ßczerze náwracáią. Tyś był y nas/ Boże náß/ krzyżem y utrapieniem ćießkim dotknął/ y zewßąd práwie żalem ſerdecznym á ſmutkiem żáloſnym ogárnął podług ſwego S. upodobánia. Ale znáiąc coſmy zá ulepienie/ pámiętaiąc y

2. Cor. 1. 3.
Rom. 15. 5.
Iſ. 11. 33.
Pſ. 106. 2.
Deu. 32. 39.
1. Sam. 2. 6.
Mich. 7. 18.
Iſa. 55. 6.
Jer. 29. 12. 13.
Pſ. 103. 14.
Iſa. 64. 8.

Ie. 12. 1.

Psal. 23. 6. Ie. 58. 11. Ie. 103. 1. 2. &c.

ná to/ żesmy prochem ziemie á biedna glina/ nazes śie użalił/ w smutkuś nas żałosnych pocieszył/ w krzyżu porátował/ y ze wszystkiego kłopotu y niebespieczeństwá wydźwignąć skutecznie raczył. Owa/ dobrodzieystwo y miłosierdźie twoje poprzedza/ y prowádźi nas/ Pánie/ y ty sam wszystkie sprawy y potrzeby náße koronuieß miłosierdźiem y wielką litością swoją. Miłosierny ś jest záiste y litościwy Pan/ nierychły do gniewu/ y wielkiego miłosierdźia. Nie według grzechow náßych obchodźiß śie z námi/ áni według nieprawości odplacaß nam. Abowiem jáko są niebiosá wysokie nád ziemią/ ták jest utwirdzone miłosierdźie twoje nád tymi/ ktorzy śie ćiebie boią. A jáko dáleko jest Wschod od Zachodu/ ták dáleko oddaliles od nas przestepstwá náße. Błogosławże tedy duszo náßá PAnu/ y wszystkie wnetrzności náße Imieniowi jego S. błogosław duszo náßá PAnu/ á nie zápominay wszystkich dobrodźieystw jego. Niechay będźie chwalone miłosierdźie Bogá náßego ná niebie y ná ziemi od nas y od wszystkich świetych jego/ od wiekow áż ná wieki. Vżyźe y napotym podobney y zwykłey dobroći swey á miłosierdźia/ Páne: A jáko ma litość Oćiec nád dźiatkámi/ ták y ty nád námi miey litość/ y nád wszystkimi/ ktorzy śie ćiebie boją/ y pámietáią ná przykazánia twoje/ áby je czynili. Posilay y utwirdzay ty nas sam Duchem twym z nieba w każdey dobrey sprawie/ y ratuy we wszelkiey potrzebie náßey. Prostuy ścieżki náße/ á prowadź nas gościńcem

Luc. 22. 29.

sprawiedliwości áż do onych rádości y roskoßy wiekuistych w krolestwie niebieskim/ ktore nam zporządźił Syn twoy miły/ áZbáwiciel náß jedyny/ ktory z toba Oycem swym/ y z Duchem S. w jednośći Bostwá żyie y krolуje/ Bog błogosławiony ná wieki/ Amen.

CZASU WOYNY.
LXVIII.

Pier-

Pierwßa.

WSzechmogący Boże/ Krolu krolow/ á nawyżßy Rządco wßystkich Państw y krolestw/ ktory władaß ziemskimi narody/ á woyny sam dopußczaß y sprawuieß według upodobánia woli swojey/ ktorego mocy żadne stworzenie zprzeciwić śie nie może. Tobie właśnie należy karáć grzeßniki/ á podnośić upádłe y pokutuiące. Záchoway y wybaw nas y Oyczyznę náßę/ pokornie ćie prosimy/ z rąk y mocy srogich á okrutnych nieprzyiacioł náßych/ pohámuy ich hárdość/ uskrom złość/ rozgrom ich zdrády y chytrości/ ábysmy obrona Boską twoją będąc obronieni od wßelkich niebespieczeństw záwße záchowáni byli/ ku wychwalaniu naświetszego Imienia twego. O Boże wßelkiey pociechy/ Oyče miłosierdźia/ szafarzu łaski y wßego błogosławieństwá/ błogosław Krolowi Pánu náßemu y wßystkim Rádam dobrym y spráwam jego/ rządź go Duchem twym przenaświetszym/ tákże Hetmány jego/ y wßytkie woyská jego. Cwicz y spráwuy sercá y rece ich ku bojowi. W narodźie náßym day zgodę/ jedność/ miłość/ posłuszeństwo y spráwę dobrą. Rády nieprzyiacioł náßych zámießay. Day zwycięstwo nád srogim y okrutnym narodem/ ty ktoryś jest wßego zwycięstwá dawca/ á zá dni żywotá náßego pod szczęśliwym y długo fortunnym pánowániem Krolá Páná náßego á Pomázáńcá twego obdáruy nas pokojem pożądánym y błogosławieństwem twym świetym. Spraw to z łáski swey/ o Boże náß/ przez nadrożßą zasługę Synà twego miłego/ Pánà y Zbáwiciełá náßego jedynego/ ktory z toba y z Duchem S. żyie y krolуje ná wieki wiekow/ Amen.

Apoc. 4. 8. Ie. 19. 16. Dan. 2. 25. 1. Par. 29. 11. Deut. 28. 48. 49. Ie. 32. 39. 3. Reg. 8. 46. 47.

2. Cor. 1. 3. Deut. 28. 2. 8. Col. 1. 25. 1. Tim. 2. 1. 2. Ps. 18. 35.

1. Par. 29. 11. 12.

Act. 4. 12.

LXIX.
Wtora.

Dan. 9. 4. Deut. 28. 15. 49. Ier. 32. 41. Isa. 42. 24. 25. Ezech. 21. 9. 10. 13.

O Boże w sądách twych strášny y grożny/ tyś od początku świátá ná przestępce lekkomyślne Zakonu twojego wylewał gniew twoy spráwiedliwy/ karżąc ich wielą rozmáitych plag twoich/ áż y woyną y mieczem nieprzyjacielskim krwáwym/ ktory jest rozgą popędliwości twojey. Teś y ná nas teraz strášną rozgę podniosł/ Panie/ przywiodąc z dáleká ná nas narod srogi y okrutny/ ktory już mieczá swego dobywszy krew rozlewa nielitośćiwie/ y okrutnie morduje wszystkich/ ktorych jedno zásiąc może. To my nędzni/ y zewsząd strwożeni y utrapieni słysząc/ cożkolwiek zlecemy inszego jedno/ iż nas spráwiedliwy Boże podług spráwiedliwych sądow twych spráwiedliwie karżesz. Tobie tobiśmy bowiem sámemu zgrzeszyli/ y złość przed oczyma twojimi uczynili. Zgrzeszyliśmy/ y przewrotnieśmy czynili/ niezbożnieśmy śie spráwowáli/ odporniśmy byli S. woli twojey/ y nie słuchálišmy sług twoich/ ktorzy mawiáli do nas w Imieniu twoim/ y do wszystkiego ludu ziemie/ przetożeś ná nas wylał gniew twoy y przywiodłeś ná nas to wielkie złe ukaránie twe spráwiedliwe. Wszákże wiedząc/ żeś ty jest Oycem miłośierdźia y Bogiem wszelkiey pociechy/ od spráwiedliwości twey do wielkiego śie miłośierdźia twego dufliwie y pokornie uciekamy. Odpuść Pánie/ odpuść winy y przestępstwá náśe/ á w gniewie twym spráwiedliwym dla grzechow nászych nie zátracy nas. Wspomni ná miłośierdźie twoie/ odwroć łáskáwie rozgę zápálczywości twojey/ á dźiedźictwá twego nie podawáy ná łup y pohánbienie nieprzyjaćioł nászych. W naści zájiste nie máš żadney mocy przeciw mnostwu ták wielkiemu/ ktore przyszło ná nas. Nie wiedząc tedy coby czynić/ to nam tylko zostáwa/ ábysmy oczy náśe obrocili do ciebie Páná nászego. Powstańże Pánie/ á zmiłuy śie nád námi. Zetrzyi moc nieprzyjaćioł kościołá twego/ á rozproš ich w mocnym rámieniu swym/ ábyż

2. Cor. 1. 3.

2. Par. 20. 12. 13.

Psal. 40. 14. Ier. 10. 15. Isa 51. 9. Exod. 14. 14. 25.

poználi/ iż nie máš inszego coby walczył zá námi/ jedno ty sám Boże náš jedyny/ ná wieki błogosłáwiony/ Amen.

Deut. 3. 2. 22. 3. Reg. 8. 60

LXX.

Trzećia.

Dźiękowánie zá pokoy, z prozbą o zachowánie jego ná czásy dálsze.

O wielki miłośniku y sprawco jedyny wdźięcznego pokoju/ Panie Boże náš wszechmogący/ serdecznie y pokornie dźiękujemy/ żeś nas do tąd y Oyczyznę te náśe miłą w pokoju pożądánym/ miłośćiwie zachować raczył. Niegodnišmy tak znáczne° dobrodźieystwá twego. Mnieyszymišmy zgołá niż wszystkie zmiłowánia y niż wszystką prawdą twoją/ ktoręś ty uczynił z námi nieużytecznymi sługámi swymi. O niechże ten wielki y bárzo drogi łáski twey upominek uważáć jáko śie godzi y chcemy y umiemy/ błagając Máiestat twoy S. zá grzechy náśe prawdźiwą pokutą/ y z wiáry żywey poprawą żywotá skuteczną. Niech pokoju tego ná chwałe twoie/ y ná chwálebne obyczájow nászych odnowienie przystoynie zážywamy. Pokarałeś inśe národy srogimi woynámi/ okrutnymi mordámi/ y nielitośćiwym krwie Chrześćiáńskiey rozlewániem. Z námi śie jednák łáskáwie obchodźiš/ jeszcze nam folgujesz/ y nie skwápiasz przećiwko nam z ták strášnym sądem swym z osobliwey práwie dobroći twojey. Nie nászá jáka godność y zásługi/ ále szczera łáská twojá/ Boże náš/ to spráwuje/ zá ktorą powinny pokłon chętnie w duchu unižonym oddawamy. A przytym záraz nabożnie y dufliwie prosimy/ nie odeymuyże nam y ná dálsze czásy ták miłego pokoju dla niewdźięczności náśey. Uchoway nas y cálą te náśe Oyczyznę mila od domowych rozruchow/ zámieszánia y rozerwánia wewnętrznego/ od wojen nieprzyjaćioł postronnych y wszelkiego niebespieczeństwá. Nátchni Duchem poko-

Psal. 115. 1. Dan. 9. 19.

1. Tim. 2. 1. 2.

iu nawyżßa po tobie zwierzchność náße/ Krolá Páná náßegomiłośćiwego y Senat tey Korony z Państwy do niey należącymi / day im zdrowie / y pożyteczne rády y skutek ich ßczęśliwy. Niech śie Chrześćiánie sami nád sobą nie pástwią / y w posmiech śie Pogáństwu nie podawáją. Vskrom mieszpokoyniki wichrzące/á całość krolestwá tego tárgáiące y krwie prágnące ludzie. O namożnieyßy wßech wiernych obrońco/ o strożu náß napewnieyßy/ y wßystkich utrapionych ochłodo jedyna/ zápomniawßy wßystkich/ ktorymiśmy śie przez wßystek wiek życia náßego gniewáli/ sprosności grzechow náßych/ záchowayże nas w pokoiu miłym zá dni náßych/ábyśmy w pokoiu żyiąc/ y prace wezwánia náßego w pokoiu uczćiwie odprawuiąc ćiebie w pokoiu chwalić/ y w pokoiu dobre sumnienia z tego świátá zßedßy/ do onego niebieskiego pokoiu wiecznego dostáć śie ßczęśliwie mogli. Co zdarz z łáski swey / o Boże pokoiu/ ćierpliwości y wßelkiey pociechey / dla chwały Imienia twego S. y pożytku kościołá twoiego/ przez jedynego Posrzednikà y Zbáwićielá náßego / Jezusá Chrystusá / ktoremu z toba/ y z Duchem S. niech będzie chwalá ná wieki/ Amen.

Psal. 121. 1. &c.
Rom. 8. 31.
2. Cor. 1. 3.
Psal. 122. 6.
Jer. 29. 7.
Heb. 13. 20.
Rom. 15. 5.

CZASU GLODU, Y ZBYTNIEY DROGOSCI.

LXXI.

Pierwßa.

Exo. 34. 6.
Apo 19. 15.
Ps. 136. 25.
Is. 145. 16.
Lev. 26. 19. 20.

WSzechmogący/ miłośierny/ y sprawiedliwy Boże/ Oyćze náß niebieski/ ty sam pokarm dawaß wßelkiemu ćiáłu / otwieraß rękę twoie á násycaß wßytko/ co żyie według upodobánia twego. Ty pychę mocy złych krußyß y przestępce przykázań twych rożnymi plagámi náwiedzaß/ y niebo nád nimi / iáko żelázo/ á ziemie iáko miedź wystawiaß / żeby śie wniweć obrocilá pracá ich/ y ziemiá ich nie wydáłá użytku swego/ y drzewá ziemie nie podáły owocu swego. Tyś niekiedy grożił nieposłußnemu ludowi swemu/ żeś miał złamáć laskę á podporę chlebá/ á iż chleb ieść mieli ná wagę/ w frasunku/ á iedząc nienaieść śie/ y uwiednąć w gniewie twym dla grzechow swoich. Podobnie y nas teraz dotknęłá reká twoiá Boska. Skurczeni y zewßąd ściśnieni ißcześniy niedostátkiem pożywienia/ głodem cießkim/ y wßytkiego wielką bárzo drogością: Dłużeyś już bowiem ćierpieć nie mogł złego dobr swych używánia/ zbytkow/ márnotráctwá/ y rożliczney niewdzięczności náßey. Ziemiá náwet dáley z ieść nie mogłá nieprawości náßey/ áni słońce wiecey pátrzyć mogło ná rożną sprosność grzechow náßych. Dla tegoß sprawiedliwym sądem twym wßystkie zgodnie żywioły powstáły ná pomstę przećiwko nam. Owa/ cokolwiek ćierpiemy dla mnostwá przestępstw naßych słußnie y sprawiedliwie ćierpiemy. A wßákże wiedząc żeś ty iest Pan miłośierny y litośćiwy / nierychły do gniewu/ á obfity w miłośierdźiu y w prawdźie / do ćiebie śie w duchu skrußonym á sercu unizonym y strapionym / ktorym nie gárdźiß / pokornie náwracamy / y ćiebie duśliwie prośimy / zmiłuy śie nád námi / odpuść złości náße/ á bądź nam miłośćiw. Vlituy śie ludu twego ćießkim głodem/ y drogością dźiwnie zewßąd ściśnionego y znędzonego. W popędliwości twoiey nie náćieray ná nas/ á w gniewie twoim nie karz nas. Oddal od nas te czásy do pożywienia náder trudne/ á látá żyzne y wesołe przywroć nam. Otworż znowu łáskáwie / otworż prze grzech náß záwárta/ wßechmocną rękę twoie. Tyś rzekł / tyś Boskim słowem swoim nam obiecáć raczył: ja was noße záraz z żywotá/ y piástuie záraz od narodzenia. Ja sam was áż do stárości/ y owßem áż do ßędźiwości nosić bede. Jam was uczynił/ ia też was wybáwie y opátrować bede. Wspomnije / o PAnie/ ná Oycowskie obietnice twoie á w tym żáłosnym náwiedzeniu twym ućieß y podeprzyi nas. Doznas

Lev. 26. 26. 28.
Jer. 30. 15.
Syr. 39. 35.
Is. 40. 10. 11.
Exo. 34. 6.
Psal. 51. 3. 19.
Psal. 6. 2. 3.
Is. 46. 3. 4.
Deut. 8. 3.
Dan. 14. 32.
3. Reg. 17. 5. 6. 9. 15.

4. Reg. 4. 1. &c. Ie. c. 7. 1. 16. Pſal. 147. 9. Luc. 12. 24. Pſal. 34. 10. 11. Ie. 37. 25. Iſa. 59. 1. Num. 11. 23

wáli przed námi Boſkiey opátrżności twey pod cżás głodu Zydowie ná puſzczy/Dániel/Eliaſz/Elizeuſz/Prorocy/y inſzy. Wſzystko ſtworzenie náwet opátruieſz/áż y krucżetá młode gdy ná cie wołáia w niedoſtátku ſwym. A dopieroſz nie opuſzczaſz ſprawiedliwego/áni dopuſzczaſz naſienia jego żebrác chlebá. Owa/ nie máſz niedoſtátku boiącym ſie ciebie. Tym/ktoryż cie ſzukáia/PAnie/ nie bedzie zchodziło ná wſzystkim dobrym. Nieprzebráneć ſa y teraz ſkárby niebieſkiey ſzczodrobliwości twey/áni jeſt dotąd ſkurczona reká twoiá/ábyś y nas záchować nie mogł. Poyrzyże miłoſiernym okiem ſwym ná lud twoy głodem zmorżony/á láſke ſwa y zlitowánie pokaż nam. A jeſli maſz wolą dłużey nas mieć y teraz ná probách ſwych/PAnie/ ná bacżenie y rozrządzenie twoie Boſkie zpuſzczamy ſie cále/ tylko ty nas niegodnych ſług ſwych do końcá nie opuſzczay/áni nam day żałoſnym głodem mizernie umierać. Odrobiny jeſzcze z doſtátkow od ciebie uż ręczonych zbywáiące rozmnoż/á y tá máłą trochá/ z łáſki y błogoſławieńſtwá twego w wielki y nieprzebrány doſtátek/rozmnożona bedzie. Záchoway nas od rozpáczy y wątpliwości o Boſkiey opátrżności twey/ poſilay nas krewkich y utwirdzay Duchem ſwym S. żebyſmyć y w tym niedoſtátku wielkim/by też y o głodzie/ ſtátecznie y nieodchienne ſercem ſczyrym ſłużyli/záchowuiącí wiáre y ſumnienie dobre áż do końcá. Poruſz przytym moca ſwa z niebá do miłoſierdzia ſerca Pánow Chrześciańſkich y wſzyſtkie możnieyſze y bogátſze tego świátá ſtany/ áby z doſtátkow ſwych/ktorych im zbywá/ y ktorych cżeſtokroć z grzechem záżywáia/ bliźnich ſwych ſczodrobliwie ratowáli/y chlebá ſwego zgłodniáłym chętnie udzieláli/ łáſki y błogoſławieńſtwá twego Boſkiego uprzeymie wdzięczni bedąc. Day przytym duſzy náſzey pokarm on/ ktory nie ginie/ućieſz nas ſłowem twoiim/ á dárami Duchá twego S. nápełń nas/ á po śmierći day nam być uczeſnikámi krole-

1. Tim. 1. 19 2. Tim. 4. 7.

Joh. 4. 10. 14. Ie. 6. 50. 51. Mat. 4 4.

ſtwá

Apo. 7. 16. Ie. 21. 4.

ſtwá niebieſkiego/ gdzie już żaden głod/ żadna nędzá y niedoſtátek nie przypádnie ná wiernych twych. Ráczże to wſzystko uczynić dla JEzuſa Chrystuſa/ Páná y Zbáwiciełá náſzego/ Amen. Oyże náſz/ etc.

LXXII.

Druga.

Dziękczynienie zá znieſienie cżáſow głodnych, y drogich.

Pſ. 9. 10. 13. Rom. 11. 33. 36. Iſa. 12. 1.

Nieprzebrány w dobroczynność/ y dziwnie báczny ná utrapionych Boże Oyże náſz niebieſki/ dziękuiemyć ſerdecznie/ żeś będąc rozgniewány ná nas odwrocił zápáłczywość gniewu twego/ uciełyłeś nas/ y w wielkiey potrzebie á niedoſtátku náſzym/ ktorymeſmy dotąd żałoſnie ściśnieni y zásmuceni byli/ łáſkáwieś nas wyſłuchał/ y cżáſyś nam pożądane dobrotliwie znowu przywrocić raczył. Vchowayże nas/ miły Pánie/ żebyſmy tey wielki łáſki twey źle nie záżywáli/ w bogáctwách niepewnych nádźieie nie pokłádáli/áni ich ná zbytek márny/y pogrążenie bliźnich náſzych wyſoko o ſobie rozumiejąc/ nigdy nie obracáli. Ták w prawdźie cżynić zwykli ſynowie ciemności wieku tego/mowiąc: Podźmyſz/ á ochotnie záżywaymy tego co mamy/ żáden z nas niech nie opuſzcza rozpuſty náſzey/ wſzędy zoſtawiaymy znáki weſela. Abowiem to jeſt los/to cżáſtká náſzá. Vćiśnimy ubogiego ſprawiedliwego/ gdyż nam jeſt niepożyteczny. Duſzo/ máſz wiele dobr złożonych ná wiele lat/odpocżywże/jedz/pij/bądź dobrey myśli/ále nas ty uchoway/o miłoſierny Boże/ tákowego błędu y záślepienia w złości. Niech nigdy/ y w nawietſzym ſzczęściu y obfitości nie zápominamy ná cie Páná Bogá ſwego/ktory nam wſzyſtkiego obficie ku używániu dodawaſz. Niechći powinna wdzięczność z wiáry żywey chętnie wſzelkie cżáſu oddawamy/ gotowi bedąc y wſzyſtko co z łáſki twey mamy odpuśćić dla chwały náświetſzego

Luc. 12. 19. Pſal. 62. 11. 1. Tim. 6. 17 Mar. 10. 28.

Imie-

Luc. 16. 2. Heb. 13. 16. Imienia twego. Niech wiernym sługom twym/ y wßystkim bliźnim náßym rátunku náßego potrzebuiacym dobr nam do ßáfunku powierżonych ochotnie udźielamy. Abowiem śie ty w tákowych dobroczynności y udźielánia ofiárách kochaß/ o Boże náß. Niech bedźiemy bogátymi w uczynki dobre/ w wiáre prawdźiwą/ w miłość uprzeymą/ w spokoyne sumnienie y w nádźiie nieśmiertelności/ skárbiąc samym sobie grunt dobry ná przyßły czás/ ábyśmy z osobliwego dáru twego dostąpili wiecznego żywotá w Chrystusie Jezusie Pánu náßym/ ktory z tobą/ y z Duchem S. żyie y kroluie ná wieki/ Amen.

CZASU MOROWEGO POWIETRZA. LXXIII.

Pierwßa.

Iſa. 46. 10. 1. Tim. 4. 4. Iſa. 60. 14. 2. Cor. 6. 2 Luc. 19. 44. O Boże/ ktory w rádách swoich nigdy nie błądźiß/ y cokolwiek czyniß/ dobre to wßytko/ dobre y bez nágány przeſławne miedzy námi rąk twoich dźiełá/ znáczne y náwiedzenia/ z ktorych jedne nád zaſługi náße z miłośierdźia twego/ drugie z ſprawiedliwości dla przewinienia náßego pochodzą. Niemáß/ Pánie/ niemáß nic/ czegobyś ty nie ſprawił. Ty czyniß świátłość/ y ſtwarzaß ciemności/ ty ſprawuieß pokoy/ y ſtwarzaß złe. O Boże zbáwienia náßego/ co do śiebie jáwnie widźimy/ y w czym nas ſumnienia náße przeświadczáią/ do tego śie y ná twoie S. chwałe á twarzy náßych záwſtydzenie chętnie y teraz przyznawamy. Cießkiey plagi morowey/ ktorey z ſąśiádámi náßymi w zágniewániu twoim doznawamy/ grzechy náße własną przyczyną: te/ te/ ách niestety ß/ twoie Oycowſkiey miłości pełne serce od nas odwrocily: Te ciebie łáſkáwego Oycá w ſędźiego ſurowego nam odmienily/ te miedzy námi y tobą rozdźiał uczynily y do nieodżałowánego rozwodu przywiodły/ te z ukochánych synow twoich/ wyrodkámi

Iſa. 45. 5. 7. Pſal. 85. 5. Dan. 9. 7. 8. 9. Lev. 26. 14. 24. 25. Iſa. 59. 2.

nas

Iob. 7. 20. Luc. 17. 10. nas poczynily. Zgrzeßyliſmy o ſtrożu ludzki/ coż czynić mamy? Oto do nog twoich porżuceni grzeßnicy/ á ſłudzy nieżyteczni złości ſwe uprzeymie wyznawamy/ one ſerdecznie opłákuiemy/ o ich odpußczenie dla wnetrzności miłośierdźia twego duſliwie y pokornie proſimy. Vżalże śie śmiertelney przygody/ ulituy śie żałoſney zguby náßey. Rzuć iáko munßtuk ſłowo twoie ná Anioła ktory nas trąci/ hámuy gniew rozpußczony/ záchoway miecz ſwoy wyciągniony/ złoß z łuku tegiego ſtrżały záhártowáne/ śiekiere od korzenia drzewá odeym/ poſolguy troche/ ábyśmy co ochłody y posiłku uczuli. Przyimi nas w łáſke/ niech śie nácießemy ſkutkiem ſłowá twoiego/ ktore nas w tym upewnia/ żeś ty ieſt ktory raniß y leczyß/ zábiiaß y ożywiaß. Bądźnás ty dobry Panie/ y z tąd te mamy nádźieie niewątpliwą/ żeś też prędki do pokázowánia miłośierdźia. Nie nowiná tobie/ Oyče náß niebieſki/ ubiwßy pogłáſkać/ záſmuciwßy pocießyć/ rozkwiliwßy do śiebie łáſkáwie przygárnąć y przytulić. Mamy ſtáłą nádźieie/ y mocnie wierżymy/ że to nießczęśćie przytomne/ álbo śie nas nie imie y przybytkow náßych/ álbo wrychle zá łáſką twoią moc ſtráci/ y cále ustánie. Wßákże byś nas/ PAnie/ záráz y zábić chciał/ przecie my w tobie uſać ná wieki nie przeſtániemy. Choćbyśmy też chodźili w dolinie ćienia śmierći/ nie bedźiemy śie bali złego. Abowiemeś ty z námi/ y bedźieß ná wieki wieczne/ Amen.

Hebr. 6. 18. 19. Iob. 13. 15. Pſal. 23. 4.

LXXIV.

Wtora.

Deut. 7. 21. Act. 17. 24. Ioh. 5. 17. Exod. 20. 5. 6. Dan. 9. 5. 6. PANIE Boże wielki y ſtráßny/ nieba/ ziemie/ powietrza/ żywiołow/ ludźi/ y wßyſtkiego ſtworzenia nawyżßy Rządco/ ktory grzechy rodźicow w trzećim y w czwartym pokoleniu karżeß/ á czyniß miłośierdźie nád tyśiącmi tych/ ktorży cie miłuią y ſtrżegą przykázánia twego. Zgrzeßyliſmy/ y przewrotnieſmy czynili/ y niezbożny-

miſmy

misimy śie grzeßne grzeßnych rodzicow dźieći ſtáli. Nie używáliſmy ſłowá twego y Swiątośći zbáwiennych przyſtoynie/ y częſtokroćieſmy ich lekkomyślnie zániedbywáli/ nie uważáliſmy cząſu przyiemnego y dni drogich zbáwienia/ gárdźiliſmy weſelem niebieſkim/ ná ktoreś nas wzywáć raczył. Dobr z łáſki twey nam użyczonych/ nie ná chwałe twoię/ ále ná zbytki wßelákie/ ná pyche/ y wzgárde bliźnych náßych/ á pod cząs y ná zabobony źleſmy y z grzechem wielkim używáli/ y oneſmy márnie utracáli. A w tymeſmy śie nie dáli pohámowáć poſłom twoim cząjącym nád dußámi náßemi/ ktorzy mawiáli do nas w Jmieniu twoim/ ániſmy śie dáli ująć zwierzchnośći náßey oſtrym zákazom/ ni káźniom ich áni twemu łáſkáwemu nas náwiedzeniu. Wiec śie też już gniew twoy ſprawiedliwy zápalił przećiwko nam/ y práwie gwałtem wálą śie ná nas one plagi twoie/ ktorymiś ſwawolnym y wpornym przeſtępcom mándatow twoich zágroźił przez Moyzeßá/ Proroki/ y inne ſługi twoie w Piśmiech S. naſtępuje już ná nas y ſtráßna morowa zárázá. Trapi nas náwet zle ſumnienie/ żeſmy ſobie ſámi oſtátniey zguby/ y wieczнego zátrácenia przyczyną. Ale/ o miłośierny Oyče/ ktory nie chceß śmierći niepobożnego/ ále żeby śie odwrocił niepobożny od drogi ſwojey á żył. Oto my ſadámi twoiſm przeráżeni bedąc w ſkruße ſerdeczney/ z záwſtydzeniem twaráży náßey do ćiebie śie náwracamy/ y pokornie proſimy/ zmiłuy śie Oyče świety dla Páná náßego JEzuſá Chryſtuſá. Zmiłuy śie Boże nád námi grzeßnymi/ á bądź nam dźiatkam ſwym: do nog twych naświetßych przypadáiącym miłośćiw. Ochłodź miłośierdźiem twoiim od poſtrzałow ogniſtych twoich gorączkámi morowymi zápalonych/ teſknigcych/ w głowe záchodzących/ żáloſnie ſtráßnie ſtekáiących y konáiących ſąśiádow náßych dáleßych y bliżßych. Vżáluyże śie ich/ rátuyże ich w ták wielkiey potrzebie/ á w nich y nas ráćz miłośći-

2. Cor. 6. 2.
Matt. 22. 3.
Hoſ. 8. 4.
Dan. 9. 6.
Heb. 13. 7. 17.
Luc. 19. 44.
Lev. 26. 14.
Deut. 28. 15. 58.
Joſ. 23. 16.
It. 24. 20.
Ier. 29. 17.
Rom. 2. 15.
Ezech. 18. 23.
Dan. 9. 7. 8. 17.
Pſal. 6. 3.

łośćiwie ućieſyć. O miłośniku rodzáju ludzkiego/ ſkłoń uſy/ przypuść do ſercá ſwojego Oycowſkiego wzdychánia/ łkánia/ płáczy/ y niebioſá przenikáiące lámenty y nárzekánia w nedzy y w ſerdecznym żalu zoſtáwionych wdow/ ſierot y niemowiątek mizernych/ á ráćz śie ich ſam ſkutecznie podjąć/ y nimi śie opiekáć. Roſkaż też już Anjołowi przeſtáć niſczyć dźiedzictwá twojego. Miey litość nád glinę/ ktora ulepiły ręce twoie: bo ćie umárli nie będą chwálili/ ánići/ co zſtępuią do grobu/ ále żywi wyſławiáć ćie będą ná wieki. Podług obietnic ſwych/ wyſłuchayże nas. Od ſtráchu nocnego/ od ſtrzały latáiącey y iádowitey záráży powietrza morowego wybaw nas. Niech nas nie potyka nic złego/ áni plagá niech śie nie przybliża do mießkánia náßego. Pierzem opátrzności ſwey Boſkiey okryi nas/ á pod ſkrzydłámi ćienia twoiego záchowayże nas. Anjołom ſwym przykaż/ żeby nas ſtrzegli ná drogách náßych. Ciebie/ Boże náß/ wzywamy/ wyſłuchay nas. Bądź z nami w utrapieniu/ uwielb/ wyrwi/ y zbáwieniem ſwym ućieß nas. Ochroniłeś niekiedy Dawidá pod cząs morowego powietrza/ uleczyłeś wrzod Ezechiaßow śmiertelny. Ochrońże y teraz Pomázáńcá twego/ Krolá/ Páná náßego. Ochroń Oyczyzny miley/ Senátu/ y Rycerſtwá Państw tych/ Zwierzchnośći y Obywátelow mieyſcá tego/ y wßyſtkiego Chrześćiáńſtwá. Ráćz nam/ PAnie Zaſtępow/ zoſtáwić naśienie y oſtátki/ byſmy śie nie ſtáli jáko wßćzat znißczona Sodomá y Gomorrá. A oſobliwie obwáruy te y zátrzymaway/ ktore znaß być potrzebne ludowi twojemu/ áby chwałá twoiá w kośćiołách/ ßkołách/ y w domách Chrześćiáńſkich nie uſtawáłá áż do onego ſądu oſtáteczнego. A jeſliś też niektore z nas/ lub dla pokárániá grzechow/ lub dla pretßych do niebá przenośin/ pod morowy mieć názná-czyć ráczył/ uleczże nas wprzod od iádowitey y śmiertelney záráży grzechow náßych/ oczyść dußę náßę/ wiáry y cierpli-

2. Sam. 24. 16.
Pſ. 103. 14.
It. 115. 17.
Iſa. 38. 18.
2. Par. 7 13.
Pſ. 91. 5. 6. 4
10. 11. 15.
2. Sam. 24. 17.
Iſa. 38. 1. 21.
Iſa. 1. 9.
It. 6. 3.
Rom. 9. 29
Luc. 17. 5.
Rom. 15. 5.

wośći

wości nam łáskáwie przymnażay. A záeym czyń już z námi dźiatkámi swymi co rączyß / ná twoie śie świętą wolą y rozrządzenie Boskie cále y dowiernie spußczamy/pewni tego bedąc/ że spráwiedliwy/ jákąßkolwiek śmiercią záchwycony bedźie / w pokoju śie dostánie do ochłody y do rąk twojich Boskich / z ktorych nas nikt nie wydrze ná wieki. Przybywayże nam z posiłkiem práwice Boskiey twoiey/przybywáy z pocztámi świętych Anjołow twojich ná ostátnią godzinkę náße/á skroćiwßy częsnych boleści/ y wybáwiwßy od wßystkie° złego/w wierze práwdźiwey/ w nádźiei niewątpliwey/ w dobrym á spokoynym sumnieniu bierz nas ßczęśliwie do siebie/ ábysmy w doskonáłości dußy/ á potym w uwielbieniu ciał/ ciebie w Troycy S. jedyny Pánie/ Boże náß/ Oyče / Synu/ y Duchu Swięty / czili y chwalili ze wßystkimi chwalcámi twojimi/ ná wieki wiekow/Amen.

Sap. 4. 7.
It. 3. 1.
Luc. 2. 29.
Joh. 10. 28.
Luc. 16. 22.
Heb. 3. 6.
1 Ioh. 5. 7. 9.

LXXV.

Trzecia.

Dźiękowánie zá Uśmierzenie Morowego Powietrża.

Psal. 42. 3
It. 36. 10.
Joh. 11. 25. 26.
Rom. 14. 8
Ps. 9. 10. 11.
It. 90. 1. 2.
Isa. 12. 1.
Dan. 9. 18.
Ps. 115. 1.
Psal. 91. 1. 2. 3.
Ps. 147. 5.

WIeczny żywy/ wßystkich żyiących żywoćie/ y umárłych obżywićielu doskonały/ jedyna pociecho y ućieczko náßá/ od wiekow ná wieki PANIe Boże náß/ dźiękujemy ć serdecznie/ żeś nas przez straß Anjołow ś. twojich od strąßney plagi morowego powietrża práwie cudownie áż do tąd záchował/ y żeś iuż ogień ten zápálczywości twoiey łáskáwie uśmierzyć raczył. Nie náßáć to jáka zasługá/ ále twoiá ßczera dobroć wßystko sprawiłá. Ták że prawdźiwie w sercách naßych śpiewáć z Psálmistą możemy. Ten/ktory mießka w ochronie nawyższego/w ćieniu wßechmogącego przebywáć bedźie. Rzećemy PANU nádźiejá náßá/y zamek náß/ Bog náß/ w nim nádźieie mieć bedźiemy. On bowiem záiiste wybáwia nas z sidłá łowczego/y z powietrża najádowitßego. Bądźże ná wieki pochwa-

lony

lony wielki Boże náß/żeś nam áż do tego czásu pofolgował/ y odzárázyś nas morowey jádowitey miłośćiwie uchować raczył. Nie jesteśmy lepßymi nád te/ktoreś wźiął przed námi od oczu náßych. Owßem jesli śie nie uznamy wßyscy / tákże poginiemy. Ale ty Pánie ćierpliwie czekaß náßey poprawy y obaczenia. Záchowayże nas uporney niewdźięczności/ żebysmy sámi sobie nie skárbili gniewu ná dźień gniewu/ y objawienia spráwiedliwego sądu twojego: Ráczey nam day/ pokornie ćie prosimy/ żebysmy już nie sobie y grzechom/ ále tobie Bogu náßemu żywi byli/ y tobie sámemu w wierze prawdźiwey/ w nowym rodźie/ w gorącym nabożeństwie/ w pobożności/ w trzeźwości/ w świetobliwości/ y we wßelkiey sprawiedliwości po wßystkie dni żywotá náßego duchem pałáiąc ochotnie służyli. Spraw y to w nas złáski swey/ miły Pánie/ żebysmy ć z Pásterzámi ßborow twojich/y z Zwierzchnością náßą / wßyscy wielcy y máli z osobná/ y w społecznym chwalcow twych Zgromádzeniu nabożnie y serdecznie dźiękowáli/ á to co nam roskázuieß zá twoim wspomożeniem gorliwie y jáko napilniey czynili/ śpiewáiąc ći ná ziemi/ á potym w onym nowym niebieskim Jeruzalemie z Anjoły y ze wßystkimi wybránymi twojimi Swięty/Swięty/ Swięty Pánie Boże Zastępow/pełna jest ziemiá/pełne niebiosa chwały twojey teraz y ná wieki/Amen.

Luc. 13. 2. 3.
2. Pet 3. 9.
Rom. 2. 4. 5.
Rom. 6. 4. 11. 12. 13.
Tit. 2. 12.
Luc. 1. 75.
Rom. 12. 11
Ap. 19. 5. 7.
Ap. 21. 2.
Isa. 6. 3.
Ap. 4. 8. 9.

CZASU NIEPOGOD CZĘSTYCH, Y POWODZI GWALTOWNYCH.

LXXVI.

Psal. 68. 36.
It. 92. 6.
Jer. 10. 13.

BOże wielmożny w spráwách swych/ y straßny z świętych przybytkow twych. Ty głosem swym zbieraß wielkość wod ná niebie/y wywodźiß mgły z krájow ziemie. Ty błyskáwice z deßczem przywodźiß/y wzbudzaß wiátry z skárbow swoich. Ty wzrußaß kiedy chceß burze ná obłokách/ y ćiemnymi chmurámi zásłaniaß świá-

Job. 26. 10. 11. It. 38. 37. Gen. 7. 11. &c.

ktość. Tyś gránice położył wodam / á gdy raczyß one z niebá leieß / czego nikt z stworzenia záwściągnąć y uspokoić nie może. Doznał ſtráßnych ſądow twych on pierwßy świát / ktoryś dla grzechow rozliczných w gniewie twym spráwiedliwym spráwiedliwie pokarał. Y nam niegodnym dźiatkam twym te teráźnieyße częſte niepogody / deßcze gwałtowne y ßkodliwe powodźi / ktore nam nádźieje urodzaiu pożądánego odeymuią / ſáwnym ſą karániem twym zá złości náße y przeſtępſtwá świętych przykazań twoich. Zá ktore z sercá żáłuiemy / y z nich śie tobie ſámemu winnymi pokornie dawamy z miłowánia cierpliwie wyglądáiąc. Łácnoć / oBoże náß / wßyſtko / bo wieß / znaß y możeß wßyſtko. Zmiłuyże śie / duſliwie cię prośimy / nád námi / przebacz złości y mnoſtwá grzechow náßych / á bądź nam miłoſćiw. Vśmierz z łáſki ſwey ták długie y cießkie niepogody / deßcze nieuſtawáiące záhámuy / obłoki dymurne rozpądź Boſką mocą twoią. Vweſel nas pogodą podżądáną / y wdźięczną ſłonecżną świátłośćią wrychle ucieß nas. Rozgrzey y oſuß przemokłą ziemie ciepłem y promieńmi ſłońca gorącego / á pożytki z ziemie pochodzące day nam zebráć ſzczęśliwie / y onych záżywáć w dobrym zdrowiu / w ſumnieniu weſołym / w pokoiu y w błogoſłáwieńſtwie twym S. O Oyče miłośierdźia á Boże wßelkiey pociechy / wyſłuchay nas. Niech y niewiernicy obaczą / żeś ty ſam jeſt Bog naß / ktory pokázuieß miłośierdźie ludowi ſwoiemu. Nie opuśćileś Noego cżáſu potopu / y innych wiernych chwalcow cżáſu niepogod żáłoſnych / y nas dźiátek ſiodych poufáłych nie rácz opuſzczáć y wiecznie zápominać. A my od plag twych ſtráßnych uwolnieni y z dáru twego wßelkich dobr ſzczodrobliwie nábáwieni / bedźiemyć po wßyſtkie dni żywotá náßego w świętobliwości y w ſpráwiedliwości beſpiecznie ſłużyli / y moc / mądroś́ć y dobroć twoie ſercy y uſty naßymi wyſławiáli / ná wieki wieczne / Amen.

2. Cor. 1. 3. Pſal. 83. 19. It. 109. 21. 26. Gen. 7. & 8. cap. Luc. 1. 75. Apo. 4. 11. It. 5. 12. 13.

CZA

CZASU GRZMOTOW, GRADOW, WICHROW, LYSKANIA Y GROMOW piorunowych.

LXXVII.

Deu. 10. 17. Pſ. 97. 2. 3.

PAnie BOże náß / Boże Bogow / y PAnie Pánow / Boże wielki / możny y groźny. Obłok y ćiemność wokoło ćiebie / ſpráwiedliwość y ſąd gruntem ſtolice twoiey. Ogień idźie przed obliczem twoiim á zápala wokołu nieprzyiaćioły twoie. Tyś / PAnie / záſklepił ná wodách pałace ſwoie / y miáſto wozow używaß obłokow / y przechodźiß śie ná ſkrzydłách wiátrowych. Ty czyniß poſłámi ſwymi Duchy / á ſługi ſwe ogniem pałącym. Ty z gory niebieſkiey zpußczaß grády / pioruny y ſtrzały ſwe tám y ſám biegáiące. Twoie grzmienie huczy po obłokách / á błyſkáwice oświecáią okrąg świátá. Ziemiá śie wzruſza y trześie ná gromienie twoie. Głos twoy Páński mocny / głos Páński wielmożny. Głos Páński deßcze leie. Bog chwalebny wzbudza gromy. Pan nád wodámi wielkimi. Głos Páński Cedry Libáńſkie łamie y gory przewraca. Głos Páński ogniſty płomień krzeße. Ná głos Páński łánie z bolem rodzą / y láſſy z drzew obnażone bywáią. Ogień / grad / śnieg / mgliſte páry y wiátr gwałtowny wykonywáią roſkázánie twoie / ktore ty zátrzymawaß ná dźień uciſku / ná dźień bitwy y woyny. Owa / tyś Pan nawyżßy nád wßyſtkimi / krolujący od wiekow ná wieki. Nád ßum wielkich wod / nád potężne morſkie wały mocnieyßyś ty jeſt Pan náß ná wyſokośći. Ktoż śie tedy przed ſtráßnym á ſpráwiedliwym ſądem twoiim oſtoi Boże? Prętkobyś nas w popędliwości gniewu ſwego zetrzeć / y z nas ſobie ſpráwiedliwość uczynić mogł. Ale / żeś ty jeſt miłośierny / łáſkáwy y długo ćierpliwy / odpuść nam grzechy náße / pokornie ćię prośimy / odwroć gniew twoy / á w popędliwości

Exod. 9. 23. Pſal. 77. 19. Job. 26. 11.

Pſal. 29. 4. 5. 8.

Pſal. 148. 8.

Job. 38. 23. Pſal. 97. 9. It. 29. 10.

Pſal. 93. 4. It. 130. 3.

Exo. 34. 6.

Psal. 78. 38. 39. Ie. 79. 6. 8.

swey nie zátracay nas. Wspomni żesmy ciáłem/ á pretko ginącym wiátrem y párą. Wylyi gniew twoy ná Pogány/ ktorzy cie nie znáią/ y ná krolestwá/ ktore Imienia twego nie wzywáią. A miłosierdziem swym pretko uprzedź nas. Vśmierź te grźmoty ogromne/ wichry y łyskánia strąśne/ grády y pioruny śkodliwe/ á od trwog wśeláckich y plag twych sprawiedliwych ochroń nas. O Boże zbáwienia nászego wspomoś y wyrwi nas/ á bądź miłościw nieprawościam nászym/ dla chwały Imienia twego świętego y ná wieki błogosławionego/ Amen.

Psal. 79. 9.

CZASU WIELKIEY SUSZY. LXXVIII.

Exod. 34. 6. 7. 23. Deu. 28. 12. Iob. 38. 22. 23. Sir. 39. 35. & 40. 10. 11 Mat. 5. 45. Pf. 104. 34. 3. Reg. 17. & 18. c. Luc. 4. 25. Deut. 28. 23. 24. Agg. 1. 10. Jer. 14. 7. Ie. 17. 9.

Dwśechmogący/ sprawiedliwy y miłosierny Boże/ ty sam w mocy swey maś skárby niebieskie y ziemskie/ ktorymi śáfuieś jákoć sie podoba. Srogie pioruny/ strąśne łyskáwice/ suśe przeráźliwe/ obłoki pochmurne/ powodzi gwałtowne/ wichry przykre/ słońce jásne/ y czásy pogodne/ właśnie to sa sługy twoji/ gotowi zawśe y ná skinienie twoie. Tych używaś przeciw złym y dobrym/ żeby ci łáskę/ owi Boską moc twoię uznawali. Dopuściłeś niekiedy ná lud twoy suśą/ rdze/ robáctwá y złe urodzaie/ nie z inśey przyczyny/ jedno dla grzechow rozlicznych. Słuśnie y nas teraz łáski twey niewdzięcznych tákaś plaga rozliczńie dotykaś. Záwárłeś niebo/ y stáło sie jáko miedźiáne/ żeby dżdżu y rossy nie wydawało. Záwárłeś y ziemie/ y stáłá sie jáko żelázna/ żeby nie wydáłá urodzáju pożądánego. Suśy zgołá gwałtowney/ przykrey gorącości/ srogiego upalenia/ y inśych strąśnych/ sprawiedliwych jednák/ sądow twych doznawamy. O PAnie ktory wieś y znaś nieprawości náśe/ dla Imienia twego zmiłuy sie nád námi. Wielkieć sa przestępstwá náśe. Tobieśmy zgrześyli/ złość y nieprawościeśmy przed toba uczynili. Ty jednák/

pokor-

pokornie cie prośimy/ użal sie nas zásmuconych y wśystkiego utrapionego stworzenia twojego/ dla złości náśych. Opuść przestępstwá náśe/ y karánie grzechámi zásłużone oddal od nas. O Boże zbáwienia náśego/ nádźiejo náśá/ y wybáwicielu czásu utrapienia/ bądź nam miłościw. Otworz okná niebieskie/ zpuść nam z obłokow deścz pożądány/ pokrop y odwilż ziemie zeschłą y upragnioną/ y ogniem słonecznym gwałtownie upalona. Rozwesel nas wdzięczną rossą niebieską/ ochłodź powietrze cieśką gorącością wysuśone/ obżyw trawe y urodzaje ná polách zwiędłe y zágorzałe/ dodaj im jędrności przez odwilżenie deśczem potrzebnym. Ty to sam sprawić możeś/ o Boże náś. Ty bowiem suchą náwiedzaś y odwilżaś ziemie/ gotuieś sam zboża/ y grunty uprawiaś. Ty zagony ziemie nápawaś/ brozdey jey odwilżaś/ dżdżámi ią odmiękczaś/ y urodzájom jey błogosławiś. Koronuieś wśystek rok dobrocią twoią/ á ścieżki twoie opływáją tłustością. Skrapiaś páśtwiská ná pustyniách/ y págorki rádością opáśuieś. Przyodziewaś polá stádámi owiec/ á doliny zbożem okrywaś. Z tąd wykrzykánie y chwały twey wysławiánie zewśąd rośćie. Náśyćże y nas pożądánymi dobrámi domu twego. Vżyć nam dobrego urodzáju/ ktoregobysmy przy zdrowiu y pokoju zażyć mogli pomiernie jáko przystoi/ nie ná pychę y zbytek w oczách twoich przemierzły/ ále ná chwałę twoię S. y ná swą własną potrzebę y pożytek bliźnich náśych. Rácz y serca náśe zmiękczyć y odwilżyć zbáwienną rossą słowá twego/ y dżdżem nieprzepłáconym Duchá twego S. ábysmy dobrodzieystwámi twymi hoynie uraczeni będąc ciebie chwalili/ y tobie wiernie służyli ná wieki wieczne. Wysłuchaleś niekiedy w suśy wielkiey Proroká Eliaszá/ y nas w podobney potrzebie podług obietnic swych zdawną uczynionych rácz miłościwie wysłuchać/ Boże Oyče náś niebieski/ przez Synà twego miłego/ á Zbáwiciela náśego/ Je-

Jer. 12. 3. 4. Ie. 30. 15. Psal. 79. 9. Jer. 14. 8. Psal. 65. 1. 5. 10. &c. Iac. 5. 17. 18. 3. Reg. 8. 35.

zusá ChRystusá/ z ktorym wespol y z Duchem S. żyieß y krolujeß Bog błogoſławiony ná wieki/ Amen.

DZIEKOWANIE PO GWALTOWNYCH NIEPOGODACH, ZA POGODE.

Item,

PO WIELKIEY SUSZEY, ZA DESZCZ.

LXXIX.

WIernyś jeſt/ y prawdomowny w obietnicách ſwych Boże/ rzekłeś/ Wzyway mie w dzien utrápienia/ á ia cie wyrwe/ á ty mnie uwielbiß. Y zaśie: bedzie mie wzywał/ á wyſłucham go/ Ja z nim bede w utrapieniu/ wyrwe go/ y uwielbie go y okaże mu zbáwienie moje. Iſciß ſłowo twe. Tyś Pánie/ uciecżká ubogiemu/ ucieczká czáſu uciſku. Nie opuſczaß tych/ ktorzy cie ſzukáią. W tobie nádzieie mieli Oycowie náßy/ á wybáwiłeś ie. Do ciebie wołali á wybáwieni ſą/ w tobie nádzieie mieli á nie byli pohánbieni. Y nameś ſie ozwáć raczył/ pierwey niżeſmy záwołáli/ ießcżeſmy mowili/ ießcżeſmy potrżeby ſwe w utrapieniu przed toba dowiernie przedkładáli/ á tyś nas wyſłuchał. Mieyże cżeść/ miey wiecżna chwała/ wiecznie chwalebny Boże zá to/ żeś w wielkiey potrżebie náßey wzdychánia ſerdecżne/ y rzewliwe prożby náße miłoſćiwie wyſłuchał/ Żeś uśmierzył y láſkáwie pohámował gwałtowne deßcże/ niepogody/ y ná powietrzu ſtráßne bárzo trwogi/ Żeś nas ſłońcem pożądánym rozweſelił/ y oſußył ziemie y pożytki/ ktore z ſiebie wydáje (Ziemię uprágniona, y urodzáje zágorżáłe potrżebnym deſzczem ochłodził, odwilżył, y obżywił. Niechayże Oycowſkiey łaſki twojey wdzięcznymi bedziemy/ y dárow twych dobrże á przyſtoynie używamy/ tobie wiernie ſłużymy/ y Imie twe S. zá odebráne dobrodżieyſtwá cześnie y wiecznie chwalimy/ Amen.

Num. 23. 19.
3. Reg. 8. 23
1. Cor. 10. 13.
Pſal. 50. 15.
It. 91. 15. 16
It. 9. 10. 11.
It. 22. 5 6.
Iſa. 65. 24.

POKUTNE.

LXXX.

Pierwßa.

PANIE w popedliwości twojey nie náćieray ná nas/ á w gniewie twoim nie karż nas. Zmiłuy ſie nád námi PAnie/ boć duſzá náßá bárzo jeſt ſtrwożona. Strżały twe utknęły w nas/ á ręká twojá dolega nas. Nieprawości náße przyćiſnęły głowy náße/ jáko brżemie cięßkie obćiążyły nas. Náwroć ſie Pánie/ wyrwi y uzdrow duße náße/ wybaw nas dla miłoſierdżia twego: Abowiem w ſmierći niemáß pámiątki o tobie/ á w grobie ktoż cie wyznawáć y chwalić bedżie? Ty pod przyſięgą twierdzić raczyß/ yż ſie nie kochaß/ áni chceß ſmierći niepobożnego/ ále żeby ſie odwrocił niepobożny od złych drog ſwojich á żył. Ty upádłych á w grzech záwiedżionych/ jáko obłąkáney owieczki ſzukáß/ á znalażßy do owczárnie kościołá twojego mile ich przywodziß y oddawaß. Ty/ pominawßy ofiáry ſtározakonne/ duchá ſkruſzonego/ á ſercá unizonego y ſtrapionego od nas wyglądaß/ y one zá ofiáre tobie miłą wdzięcznie przyjmuieß. Ty ubogich w duchu/ záſmuconych/ ſprawiedliwości łáknących y prágnących/ zprácowánych/ obćiążonych/ y lekárzá w chorobie dußney potrżebuiących/ wßyſtkich zgołá do ſiebie y do pokuty ś. wzywaß/ y onych ſkutecznie cießyß/ rátuieß y błogoſławiß. Ty nákoniec w duchu y w prawdzie cię chwalących láſkáwie przyjmuieß/ y wyſłuchywaß. O Oyże miłoſierdżia/ á Boże wßelkiey pocżiechy/ dayże y nam nieużytecznym ſługom ſwym duchá ſkruchy/ y żalu ſerdecznego/ żebyſmy z Dawidem/ z Mánáſeſſem/ z Piotrem/ z Márya Mágdáleną/ z łotrem ná krżyżu wiſzącym/ z ſynem onem márnotrátnym/ z jáwnogrzeßnikiem/ y z inßymi prawdżiwie pokutuiącymi/ grzechy ſwe rozliczne ßczerże ználi/ y wyznawáli/ zá nie ſerdecznie żało-

Pſa. 6. 2. &c.
It. 38. 2. 3. 5.
Eze. 18. 23
It. 33. 11.
Luc. 15. 4. 5.
Ioh. 10. 16.
Pſal. 51. 19.
Iſa. 66. 2.
Mat. 5. 3. 4. 5.
It. 9. 12. 13.
It. 11. 28.
Ioh. 4. 23. 24.
2. Cor. 1. 3.
Luc. 17. 10.
2. Sam. 12. 13.
2. Par. 33. 12.
Luc. 22. 62
It. 7. 47.
Ioh. 11. 2.
Luc. 23. 46
It. 15. 18. 2
It. 18. 13.

 wáli/

wáli/y do ćiebie śie w wierże żywey y w pokućie S. uprzeymie náwrocili. Azátym z ßćzerego á nieprzebránego miłosierdźia twego/ we krwi drogiey Jezusá Chrystusá/ Zbáwićielá náßego jedyne°/ grzechow odpußćzenia/ y o łáśce twey á dźiedźictwie wiecznego żywotá w spokoynym ſumnieniu upewnienia dośtąpiwßy/ day/ prośimy ćie/ żebyśmy śtárego człowieká/ y z pożądliwośćiámi jego z śiebie złożyli/ w nowości żywotá chodźili/ tobie we wßelkiey pobożności/ śkromności y śprawiedliwości po wßyſtkie dni żywotá náßego wiernie ſłużyli/ ćiebie godnie chwalili/ y z toba mießkáli ná wieki wieżne/ Amen.

Eph. 1. 7. Heb. 1. 3. 2. Tim. 1. 12.

Rom. 6. 4. Eph. 4. 22.

Luc. 1. 75. Tit. 2. 12.

LXXXI.

Wtora.

Spowiedź, álbo wyznánie grzechow.

Dan. 9. 5. 16 Pſal. 32. 5. Ie. 51. 5.

MY nędzni á grześni ludźie ſpowiádamy śie tobie Pánu Bogu wßechmogącemu/ Oycu naßemu niebieſkiemu z náßych wßyſtkich grzechow/ ktorycheśmy śie dopuśćili od młodości náßey aż do tey godźiny: Żeśmy zgrześyli jáwnie y tájemnie/ prześtępuiąc dźieśięcioro twoie przykázánie/ ktore śie w tych dwu zámyka/ żeśmy ćiebie Páná Bogá swego nie miłowáli ze wßytkiego śercá swego/ ze wßyſtkiey duße náßey/ y ze wßyſtkich śił naßych/ á bliźniego náßego/ nie ták jáko ſámych śiebie. Czego nam ſerdecznie żal/ y tego śie ſpowiádamy/ y inßych grzechow/ ktoreśmy popełnili uczynkiem/ przemowieniem/ pomyśleniem/ ktore grzechy lepiey ty/ PAnie/ wieß ná nas/ á niżeli my one pámiętáć y wyliczáć możemy. Ale nie wątpiemy nic w miłośierdźiu twoim/ y prośimy ſobie ná pomoc Páná náßego Jezuſá Chrystusá/ áby śie on zá námi rączył przyczynić do ćiebie Oycá swego/ ábyś nas nie rączył ſądźić podług złości náßych ćießkich/ ále według swego wielkiego nie wymownego y nieſkończonego miłośierdźia. Ráczże weyrzeć ná

Mat. 22. 37 Luc. 10. 20.

Mat. 12. 36. 1. Cor 4. 5. Iudæ v. 15. Pſal. 19. 13 Heb. 7. 25.

Pſal. 143. 2. Ie. 51. 3. Ier. 29. 12. 2. Cor. 1. 20.

nas ludźie grześne/ ktorzy do ćiebie wołamy w nádźieie obietnice twey/ y zaſługi Syná twego miłego JEzuſá Chrystuſá/ Oyče náß ktory jeśteś/ etc.

LXXXII.

Trzećia.

Ie. 42. 6.

MIłośćiwy/ łáśkáwy á dobrotliwy Oyče náß/ tyś nam rączył dáć on drogi dar Syná twego miłego w upominku y w przymierzu wiecznym/ y tegoś dla nas ná okrutną śmierć wydał/ sprawuiąc náße zbawienie/ ále my niegodni ten dar niebieſki zacny dekce poważamy/ y ćiebie Oyče náß/ y twego dobrodźieyſtwá zápomniawßy grzechámi obrażamy: Co ná śie zeznáć muśimy/ dla ktorych niegodniśmy pátrzyć w niebo ſtolice twoiey/ niegodniśmy śie zwáć dźiatkámi twoimi/ bo ná ſobie wiecey mamy grzechow/ niżeli w morzu piáśku. Á przetoż Oyče miłośierny/ Oyče Páná náßego Jezuſá Chrystuſá/ tobie śie z grzechow náßych wiádomych y niewádomych ſpowiádamy/ ktore ty ſam lepiey wieß y znaß/ á niżeli śie ich umiemy ſpowiádáć y one wyliczáć. A ták/ Oyče náß łáśkawy/ prośimy ćie pokornie/ dla miłośierdźia twego/ weyrzyß ná nas/ á zmiłuy śie nád námi/ ráć nam złości odpuśćić/ miłośierdźiem je swoim okryć y onych zápomnieć. Wſpomni/ miły Pánie/ ná obietnice y przyśięgi twoie/ wßák ty nie pożądaß śmierći grzeßnego człowieká/ ále áby śie náwrocił do ćiebie Páná Bogá swoiego prawdźiwym śercem: Otoż śie do ćiebie náwracamy/ z grzechow swych winnymi śie dawamy tobie ſámemu/ bo też tobie ſámemu grześymy/ y przed twymi oczymá/ ćiebie śie nie wſtydáiąc/ złość płodźimy. Bądźże miłośćiw grzechom náßym/ tobieć ieśt chwálá/ á twarzy náßey záwśtydzenie. Nie odrzucay nas od śiebie dla ſproſności grzechow náßych. Odwroć gniew twoy od nas/ jáko od dźiatek swoich. Weyrzy ná uniżenie náśe/ uſłyß modlitwy ná-

Luc. 15. 21 2. Par. ult.

Pſal. 19. 13

Eze. 18. 23 Zach 1. 3.

Ier. 31. 34. Luc. 18. 13.

Pſal. 51. 11.

Dan. 9. 17. ße/ otwórz oczy swe/ á bądź nam miłościw/ oświeć oblicże swe nád kościołem swoim/ á ráczy nas obdárować Duchem twoim świętym/ áby nas rządził/ y uczył woli twojey S. Vczyńże to nie dla nas/ bośmy tego sámi z siebie niegodni/ ánić tego odsłużyć nie możemy/ále sam dla siebie/ y dla Synà twego Jezusá Chrystusá/ Páná y Zbáwicielá náßego jedynego/ ktoremu z toba y z Duchem świętym niech będzie cześć y chwalá ná wieki wiekow/ Amen. Oyczę náß/ etc.

LXXXIII.

Czwarta.

2. Cor. 3. 5. PANIE/ Sędzia serc/ myśli y uczynkow náßych przed toba/ ktoryś jest wßechmogący y wßytko wiedzący/ wyznawamy/ żesmy bárzo źli á grzeßni ludzie/ ták/ że w nas nic niemáß/ jedno wielki niedostátek/ dla skázoney nátury náßey/ ktora záwżdy grzechowi przyzwala/ á przeciwna jest twojey świętey woli/ á z tąd upada w gniew twoy/ y w winę potępienia wiecznego. Przetoż ciebie prosimy/ o miłosierny Oyczę/ o łáskę y o odpuszczenie wßystkich grzechow náßych/ dla Jezusá Chrystusá/ Synà twego milego/ ktory zá nas ná krzyżu umárł/ y zápłácił winę naßę/ y dosyć uczynił sądowi twojemu/ y nas z toba w łáskę zjednoczył. Dla tákowey łáski/ o miłosierny Oyczę/ nie ráczy z námi wchodzić w sąd twoy/ boć żaden człowiek nie będzie uspráwiedliwion przed toba/ y nie ráczy policzáć grzechow náßych ku potępieniu/ ále dáruy nam Duchá swego S. ku prawdziwemu náwróceniu y wiernemu pokutowániu/ ktorym pośileni y pocießeni będziemy śie tobie ze wßystkimi spráwámi náßemi podobáć. Ráczże to uczynić dla Jezusá Chrystusá/ Synà twego milego/ Páná y Zbáwicielá náßego/ Amen.

Rom. 2. 16. 1. Cor. 4. 4. 5. Iudæ v. 15. Apoc. 1. 8. Dan. 9. 5. 16 1. Joh. 1. 8. 9. Jac. 3. 2. Rom. 4. 25. 1. Ioh. 1. 7. Isa. 53. 9. 5. Eph. 2. 14. Psal. 143. 2. Psal. 51. 13. 14.

LXXXIII.

Piąta.

Zmi-

Psal. 51. 3. &c. ZMiłuy śie nád námi Boże według miłosierdźia twego/ á według wielkich litości twojich zgładź nieprawości náße. Omyj nas doskonále od nieprawości náßych/ á od grzechu náßego oczyść nas. Abowiem my znamy nieprawości swoje/ á grzech naß przed námi jest záwżdy. Tobie/ tobiesmy sámemu zgrzeßyli/ y złesmy przed oczymá twym uczynili. Otosmy w nieprawości poczęći/ á w grzechu poczęłá nas mátká náßá. Oczyść nas krwią Synà swego/ á oczyścieni będziemy. Omyj nas woda żywą Duchá twego S. w słowie twojim/ á nád śnieg wybieleni będziemy. Odwroć oblicże twoje od grzechow náßych/ á zgładź wßystkie nieprawości naße. Serce czyste stworz w nas/ o Boże/ á duchá práwego odnow we wnętrznościách naßych. Nie odrzucay nas od obliczá twego/ á Duchá swego Swiętego nie odbieray od nas. Przywroć nam rádość zbáwienia twojego/ á Duchem dobrowolnym ucieß y podeprzyi nas. O Boże/ Boże zbáwienia náßego weyrzyß ná nás á zmiłuy śie nád námi. Grzechow młodości náßych y przestępstw náßych nie przywodź sobie ná pámięć. Bo będzießli upátrował nieprawości náße/ y ktoß śie przed toba ostoji Páńcze nie wchodźże w sąd z námi: sługámi twymi. Boć nie będzie uspráwiedliwiony przed obliczem twojim żaden żywiący. Dobrámi zbáwiennymi ozdob nas/ á bądź nam miłościw. Przymnoż nam wiáry/ w miłości stwirdzay/ w znajomości twey ś. pomnażay/ w ßczerey pokućie w prawdziwey pobożności/ świętobliwości/ y spráwiedliwości/ imdáley/ tym znáczniey nas zápráwuy/ y áż do końcá w łáscę swey/ w spokoynym sumnieniu/ y w pewney wiecznego żywotá nádźieiey miłościwie choway. Bądź nam przytomny w każdy czás potrzeby y ućisku náßego/ mily PAnie. Od głodu/ woyny/ morowego powietrzá/ od wßelkich plag twych spráwiedliwych/ y od wßystkiego złego/ á nawiecey od nagley/ nieopátrzney á rozpáczney śmierći/ y wiecznego

Psal. 51. 3. &c. 1. Ioh. 1. 7. Joh. 7. 38. 39. Ps. 25. 7. 16. It 130. 3. It 143. 2. Luc. 17. 5.

pote-

potępienia uchowáy nas z łáski swey / miłośierny Boże. Wylyi swoie S. miłośierdźie y błogosławieństwo ná wszystkie sprawy y potrzeby nasze/á bądź z námi teraz y ná wieki wieczne. Vczyńże to wszystko y nád to wiecey / niżeli my nędzne á grzeßne dźiatki twe prosić umiemy/ o Oyče náß niebieski/dla Synà twego miłego/ Poyśrzedniká y Zbáwiciełá náßego jedynego JEzusá Chrystusá/ w ktorego naświętßym Imieniu tákći śie jeßcze sercem y usty náßymi dufliwie y nabożnie modlimy/ Oyče náß/ etc.

Pſ. 67. 2. 8.

Ioh. 16. 23.
Dan. 9. 17.
1. Ioh. 2. 12.

LXXXV.

Szosta.

WSzechmogący á wßego miłośierdźia Boże/ oto my nędzni ludźie/ á upádłe ſtworzenie twoie przed oblicznośćią twoią upadamy/ nie śmiejąc podnieść oczu swych do S. Máiestátu twojego/ wiedząc to/ żeśmy przewinili/ á ćiebie ták dobrotliwego á łáskáwego Oycá rozlicznymi grzechámi náßemi ćießko obrażili/ przestępuiąc ustáwicznie wolą á przykázánie twoie/ zápomniawßy y strácháu sądu twojego y dobrodźieyſtw niezliczonych twojich / dopußczáiąc swowolnemu ćiáłu náßemu y wßystkim zmysłom ie° káżdey swey woli. Co ty wßystko lepiey wieß y znaß ná nas / náß wßechmogący Pánie. A ták ćie pokornie prośimy/ jáko Bogá y Oycá wßego miłośierdźia/ ábyś raczył być Bogiem miłośćiwym nam nędznemu ſtworzeniu swojemu/ y odpuścić wßystkie występki náße z łáski/ á z miłośierdźia Boskie° swego/ y dla przyczyny jedynego Synà twojego/ á Páná náßego Jezusá Chrystusá/ ták jákoś to nam záślubił y obiecał/ y dla tegoś go nám raczył dáć/ żeby z nas żaden nie zginął/ ále áby przezeń záwżdy ználazł miłośierdźie twoie y swoie zbáwienie wieczne. Potwirdźże nas przytym Duchem swoim S. ábyśmy poznawßy ćiebie ták wielmożnego y lutośćiwego Páná swojego/ záwżdy śie strzegli tego/ jákobyśmy wiecey nie obrażáli Máiestátu twego S. y nie pobudzáli ná śie srogiego

Apoc. 1. 8.
2. Cor. 1. 3.
Iac. 3. 2.
Luc. 18. 13.

Dan. 9. 5. 11. 12.

2. Cor. 5. 11.
Rom. 2. 4. 5

Sir. 23. 25.
Heb. 4. 13.
2. Cor. 1. 3.

Mat. 17. 5.
Ioh. 16. 23.
It. 3. 16.

Pſal. 51. 14.

gniewu twojego ná pomſte náße. To nam wßystko ráczdáć/ jáko Bog á Oćiec náß/ z Synem swym y z Duchem S. w jedności Bostwá wiecznie żyiący/ Amen.

1. Ioh. 5. 7.

LXXXVI.

Siodma.

WSzechmogący y wieczny Boże/ á miłośćiwy Oyče náß/ upadamy pokornie przed wielmożnym Máiestatem twoim/ ßczerże to y bez wßego ochylánia ná śie zeznawáiąc/ iżeśmy przećiwko tobie ćießko zgrzeßyli/ y ustáwicznie grzeßyć nie przestawamy/ ták bárzo/ żeśmy tego nigdy niegodni/ abyśmy mieli być policzeni miedzy dźiatki twoie. Abowiem okrom tego iż w grzechu począci/ y zrodzeni jesteśmy prozni bedąc wßystkiego dobrego / á pełni wßystkiego złego/ nád to/ ná káżdy dzień rozlicznym obyczájem przykázania twoie gwałćimy / nie chwaląc ćie podług zacności Máiestatu twego S. y podług Oycowskiey wielkiey miłośći twoiey przećiwko nam/ á bliźniego náßego według roskázánia twego posługámi náßymi nie rátuiąc. A ták to zeznáć musiemy/ iżeśmy zá spráwiedliwym sądem twóim winni potępienia wiecznego/ y pewnieby już z námi źle było/ kiedyby tey srogośći y spráwiedliwego sądu twojego Syn twoy namiłßy śmierćia swoią sroga niebył ubłagał/ w ktorym Synu twoim tákeś nas przyiąć raczył/ że/ wßystkim złośći śie swych káiącym/ z wielkim oświádczeniem y upewnieniem świętey á práwie Oycowskiey dobroći twoiey dobrowolnie zábiegaß/ nie prágnąc śmierći grzesznego człowieká/ ále ráczey tego chcąc/ áby śie upámiętał á żyw został. Dufaiąc tedy nałáskáwßy Oyče tey S. łáśce twoiey przed Tronem Máiestatu twego S. upadamy/ przed toba sámym opłákuiąc grzechy náße/ y o wspowożenie twoie S. przez zasługe Synà twego miłego pokornie proßąc. Ráczże weyrzeć ná nas okiem miłośierdźia twojego/ nie dla

Rom. 1. 32.

2. Macc. 1. 24. 25.

Dan. 9. 5. 16
Iac. 3. 2.
Pſal. 51. 7.
Eccl. 7. 20.
Prov. 20. 9.
It. 24. 16.

Rom. 5. 9.
10. 18. 19.

Eze. 18. 23.
It. 33. 11.

nas samych/ktorzy nic inszego nie jesteśmy jedno z przyrodzenia synowie gniewu y grzechu niewolnicy/ ale dla twego miłego Syna/ktory jest nasza sprawiedliwością/ y poświęceniem y odkupieniem. Prosimy cie też/ żebyś nam dárował Duchá twego S. ktoryby sercá nasze przez sie prawie jáko kámienne nátchnieniem swoim ták zmiękczyć ráczył/ áby zakon twoy świety mogł być ná nich napisány/ á potym przez nas/ jáko przez odnowione/ á prawey świątłości dziatki we wszystkim żywocie naszym mogł być pełniony zá jego S. pomocą/ ku twojey y Syná twego/ y Duchá S. wieczney chwale/ z pomnożeniem kościołá świętego/ Amen.

Eph. 2. 3.
Rom. 6. 20.
1. Cor. 1. 30

Ezech. 36. 26. 27.

LXXXVII.

Osma.

Modlitwá o odpuszczenie grzechow.

Exod. 34. 6. 27. 23.
Eze. 18. 23
Ier. 33. 11.

Pſ. 103. 3.

Ier. 17. 14.
Ier. 31. 18.

1. Petr. 2. 25

Pſal. 51. 9. &c.

O Wszechmogący Boże/ tyś jest Bog miłosierny/ łáskáwy/ dobry/ długo cierpliwy/ nie rychły ku gniewu/ lutościwy nád karaniem/ hoyny w miłości/ ktory żałujesz każdego utrapienia. Co wszystko w nim sie pokázuje/ że ty śmierci nie chcesz grzesznego człowieká/ ale żeby sie náwrocił á żył. Dla tegoś nam długo cierpiał/ czekając naszego uznánia y náwrocenia. Ty sam miły Pánie grzechy odpuszczaß. A ták cie pokornie prosimy náucz nas tego/ jákobysmy od grzechow godnie powstáć mogli. Náwroć ty nas sam do siebie/ á będziemy náwróceni. Vzdrow nas od grzechow naszych/ á będziemy uzdrowieni. Obrzeż sercá nasze/ á będziemy cie szukáli przez prawdziwą pokutę/ pomoż nam z grzechow nászych powstáć/ wley pokutę w sercá nasze/ szukay nas sam/ á będziemy ználeźieni/ ábowiemesmy jáko owce stracone y zgubione. Omyjże nas od grzechow nászych. Odpuśćże y każń zá grzechy nasze. Stworż w nas serce czyste Duchá twego S. nie odbieray od nas. Nie odrzucayże nas od oblicza twojego. O miły Pánie weyrzy ná nas okiem miłosier-

nym/ ták jákoś weyrzał ná Magdalene pokutuiącą/ ná Dawidá zá grzechy żałuiącego/ y ná Piotrá płáczącego. prosimy cie nie pámietay złości nászych/ ktorycheśmy sie dopuścżáli od młodości naszey/ áż do czasu dzisieyszego. Zmiłuy sie nád námi Páne naß/ zmiłuy sie nád námi/ á daruy nas łáską swoią świętą. A pokiśmy jedno żywi/ uczyń to/ ábyśmy zá grzechy nasze prawdziwie pokutowali / pokuty nie odkładáli/ ná smierć sie nágotowáli. O uczyń że to/ Boże naß/ o co cie prosimy. Oyże naß/ ktoryś jest w nieb: Amen.

Mar. 16. 9.
Luc. 7. 47.
2. Sam. 12. 13.
Luc. 22. 62.
Pſ. 25. 7. 16.

LXXXVIII.

Dziewiąta.

Dziękowánie zá odpuszczenie grzechow.

Prov. 15. 15.
Rom. 10. 10.
1. Ioh. 3. 20. 21.
Mat. 9. 2.
Ioh. 5. 24.
Rom. 4. 11.
Ioh. 20. 21 23.
1. Cor. 4. 1

Marc. 2. 7.

Iſa. 53. 4. &c.
Col. 1. 12. 13.
1. Pet. 1. 3. 4.
Pſ. 103. 3. 4.
Pſal. 68. 29.
2. Cor. 1. 21. 22.

Ioh. 5. 14.

Dziękujemyć/ á chwalemy Jmie świete twoje/ Oyże naß niebieski / żeś ná nas łáski twey niegodnych grzesznikow okiem miłosierdzia swego weyrzeć miłościwie raczył/ y dawaß świádectwo odpuszczenia grzechow nászych w sumnieniu nászym. Czujemy te zbáwienną rádość w sercu naszym z dáru twojego/ o Pánie/ upewnia nas o tym y prawdomowne słowo twoje/ pieczętuią Sákrámentá świete/ cieszą nas y w tymże Jmieniu twym stwirdzáią sługy twoji á szafárze tájemnic Bożych. Twojáć to świętá spráwá: Abowiem ktoż może grzechy odpuszczáć/ jedno ty sam Pánie Boże náß. Tyś z łáski swey potárgał wszystkie związki grzechow nászych. Tyś zápámietał nepráwości nászych. Vleczyleś wszystkie rány nasze/ wybáwieleś w Synu swoim/ á zbáwicielu nászym jedynym od zginienia wiecznego dusze nasze/ ukoronowaleś nas zewsząd obfitym miłosierdziem swoim. Bądźże chwalá ná wieki/ Oyże naß niebieski. O ráczże to/ cos w nas záczął dobrego/ stwirdzáć y kończyć przez Duchá twego ś. á day żebysmy po otrzymániu odpuszczenia grzechow nászych wiecey nie grzeszyli/ by nas potym co gorszego nie potkáło. Spraw to/ miły Páne/

Rom. 6. 2. 11. Luc. 1. 75. Tit. 2. 12.

żebyśmy sobie márne roskoßy świátá tego zbrżydźili/ grzechom ná káżdy dzień umierali/ w prawdźiwey pobożności y w spráwiedliwości przed tobą żyli/ tobie wiernie służyli/ á żadnemu utrapieniu/ námowam ludzkim / przykładom złym/ zgorßeniam rozliczným y niebespieczeństwu/ od miłości twoiey/ y od poznáney prawdy á ßczerey żywotá świętobliwości odwodźić śie nigdy nie dawáli. A jeśliby-

Rom. 8. 35. 38. 39.

śmy śie záś kiedy z krewkości y z nieobaczenia potknęli/ rácz-

Psal. 37. 24. Ier. 32. 40. 1. Cor. 13. 12. Rom. 6. 7.

że nas też ty záś znowu miłośćiwie podźwignąć/ y ná drogę swą náprowadźić / áż nas tám z łáski swey przywiedźieß/ gdźie nas doskonálymi we wßystkim dobrym uczyniß/ gdźie

Ap. 21. 3. 4. Luc. 20. 36.

już grzechom y márnościam żadnym wiecey podlegáć nie będźiemy / gdźie Anjołom SS. czystością y státecznością podobnymi śie stáwßy/ ciebie/ Oyćze náß niebieski/ z Synem twoim miłym/ y z Duchem S. chwalić będźiemy ná wieki wieczne / Amen.

PRZECIWKO ZAWIEDZIENIU W BLEDY, Y W ŻYCIE NIEPOBOŻNE

LXXXIX.

Pierwßa.

Apo. 16. 5. 6. 7. 9. Ie. 6. 10. Rom. 1. 24. 28.

WSzechmogący/ świety y spráwiedliwy Boże/ ktory záś ná wßystkie w pospolitości grzeßniki / osobliwie jednák ná uporne y swawolne łáski twey y prawdy słowá twego S. wzgárdźićiele rozliczne plagi swe przepußczáć ráczyß/ podawáiąc je spráwiedliwym sądem twym w umyśl opáczny y sromotnym pożądliwościam serc ich/ áby czynili co nieprzystoi/ y dopußczáiąc im áby chodźili zá

Act. 14. 16. 2. Thess. 2. 11. Eph. 2. 1. 2. Ie. 4. 17. 18. Col. 1. 5. 7. 1. Pet. 4. 3.

drogámi swymi w skutku błędow/ kłamstwá/ bálwochwálstwá/ nieczystości/ zbytkow/ łákomstwá y innych sprośnych grzechow y niespráwiedliwości z potępieniem ich wiecznym. Nameś jednák lichey gromadce ludu twego/ oświadczyć wielką łáskę swą raczył. Boś nam drogę zbá-

wienną

wienną oznáymił/ słowemeś nas prawdy porodźił/ y godnymiś nas uczynił / ábyśmy byli ucześnikámi dźiedźictwá świętych w świątłości. Wyrwáleś nas przytym z mocy

2. Tim. 1. 9. 10. Jac. 1. 18. 1. Pet. 1. 23. Col. 1. 12. 13. 14. Eph. 1. 7.

ćiemności/ y przeniosł do krolestwá Synà swego miłego/ w ktorym mamy odkupienie przez krew jego/ odpußczenie grzechow według bogáctwá łáski jego. Zá to my ßcześć y chwałę Boską świętemu Jmieniowi twemu sercem skrußonym y ustý nabożnymi oddawamy pokornie proßąc/ ábyś nas / ktorżyśmy zá potárgnieniem twoim słowo twoje

Joh. 6. 44.

świete chętnie przyjęli / przy twey raz poznáney y przyjętey prawdźie á nauce zbáwienney im dáley tym znáczniey utwirdzáć/ y nas od błędow/ y grzechow y wßelkich nieprzyjáćiół náßych mocą swą Boską przez wiárę strzedz y bronić aż do końcá skutecznie ráczył. Day nam z łáski swey/ miły PANie/ żebyśmy umieli y mogli rozeznawáć fałß od

1. Petr. 1. 5.

prawdy/ świątłość od ćiemności / ßczyrość od chytrości/ złe od dobrego. Skroć tych dni bárzo złych / á przybadź nam ná wybáwienie. Oddal od nas ludźie ná umyśle skázone/ y nas złym przykładem y zgorßeniem żáłosnym trujące. Nie dopußczay kąkolem błędow/ grzechow/ złości y przewrotności serc náßych posiewáć. Potłum chytre práktyki á krwáwe rády nieprzyjáćioł twoich / áby wierni twoji w sumnieniu spokoynym wolności prawdźiwego na-

Mat. 24. 22.

bożeństwá záżywáiąc w nádźiei y w ćierpliwości y brany piekielne mężnie przemagáli. Zmiłuy śie też/ o Boże/ y

Isa. 49. 6. Joh. 17. 3. Luc. 2. Psal 119.

nád tymi/ ktorzy ćie jeßcze nie znáią / oświeć je świątłością pogánow/ Pánem náßym JEzusem Chrystusem y słowem twoim świętym/ á przywiedź ich przez poznánie ćiebie Bogá prawdźiwego do społeczności kościołá twojego. Weyrzy okiem swym miłośiernym y ná te/ ktorzy chytrością ßátáńską ułowieni/ y z drogi prawdźiwey w błąd záwiedźieni

1. Pet. 2. 25. Ie. 5. 4. Ioh. 10. 16.

są/ ráć ich znowu ná drogę práwą náprowadźić/ á jáko owieczki obłąkáne do owczárnie swey S. zgromádźić/ y oddáć

nawyższemu Páſterżowi y Dozorcy duſz náſzych / JEzuſowi Chryſtuſowi/ ktory z tobą/ y z Duchem Swietym żyje y kroluje/ Bog błogoſławiony ná wieki / Amen.

XC.

Druga.

O Oyče miłoſierdźia/ á Boże wſzelkiey pociechy od ćiebie wſzelki datek dobry y wſzeláki dar doſkonáły z gory niebieſkiey zſtepuje. Tyś nas ſtworzył/ y w Synu ſwoim miłym odkupił/ y przez Duchá ſwego S. poświęcił y odrodźił ná chwałę ſwoję/ żebyſmy z wiáry przez miłość ſkuteczney przyſtoynie chodzili w káżdym uczynku dobrym owoc przynoſząc / y roſtąc w znájomości Bożey. Bez twey S. pomocy my nedzniá grzeſzni nic dobrego mieyzkąc uczynić/ áleáni pomyślić nie możemy. Stwoorżże ty w nas ſam/ o Boże/ ſerce czyſte/ á Duchá práwego odnow we wnetrznościách náſzych/ żebyſmy grzechom umárſzy ná świętą cześć y chwałę twoję pobożnie/ trzeźwie y ſpráwiedliwie żyli ná tym świecie/ oczekawáiąc oney błogoſławioney nádźiejey/ y objáwienia chwały wielkiego Bogá y Zbáwicielá náſzego JEZuſa ChRyſtuſá/ ktory przyść ma w ten czás ná on oſtáteczny ſąd/ gdy ſie świát wſzyſtek we złym położony ná zbytki y wſzelákie márności uda y beſpiecznie rozpáſze. Teć/ te ſie ſuż/ czego ſie pożal Boże/ w Chrześćiáńſtwie grzechy ták bárzo rozmnożyły/ że o pomſtę do ćiebie wołaią/ y wſzyſtko ſtworzenie ná to weſpoł wzdycha y weſpoł boleſe áż do tąd. Dla czego doznawamy gniewu twoiego/ miecżá nieprzyiaćielſkiego / głodu ćieſzkiego / powietrża morowego y inſzych rozliczných á ſtráſznych plag twoiich. Vmorżże ty ſam/ PAnie/ boiáźnią twoią S. ciáłá náſze do świátá y márności jego ſkłonne / pożądliwości náſze pohamuy/ świátá tego złego obyczáie złe uſtrom/ y zágrodź droge do zbytkow wſzelákich mocą Boſką twoią.

2. Cor. 1. 3. Iac. 1. 17. Iſa. 43. 21. Eph. 2. 10. 1. Pet. 1. 22. 23.

Gal. 5. 6. Col. 1. 10.

Ioh. 15. 5. 2. Cor. 3. 5.

Pſal. 51. 12. Rom. 6. 2. 7. Tit. 2. 12. 13

1. Ioh. 5. 19. 1. Theſſ. 5. 3.

Gen. 18. 21. Rom. 8. 22.

Deut. 28. 15. &c.

Mat. 5. 16.

Spraw to/ Oyče miły/ áby świátłość náſzá przed ludźmi niewiernymi/ y ſynámi tego świátá ták świeciłá/ áby widząc uczynki dobre y czyſte w boiáźni Bożey obcowánie náſze grzechow poniechawſzy tobie po wſzyſtek wiek ſwoy w świętobliwości y ſprawiedliwości ſłużyli/ y ćiebie chwalili Oycá náſzego/ ktoryś jeſt w niebieſiech. O miły PAnie nie dayże nam zginąć z tym złym świátem/ wybaw nas y wſzyſtkie wierne twoje od cżeſnego y wiecznego niebeſpieczeńſtwá y ſtráſznych ſądow twoiich/ ktorymi w gniewie twym náćieraſz ná lekkomyślne przeſtępce woli twoiey S. Doznał tego on pierwſzy świát/ ktoryś dla wſzetecżeńſtwá y nieprawości wodámi gwáltownymi cáłe zátopił. Doznáłá Sodomá y Gomorrá/ ktores dla zbytkow y rozpuſty ſiárką y ogniem z niebá zpaliłſ/ y z gruntu wniweć obroćił. Doználi náwet y Anjołowie/ ktoryměś/ gdy zgrzeſzyli á nie záchowáli pierwſzego ſtanu ſwego/ nie przepuśćił/ áleś je ſtrąciwſzy do piekłá podał związáne łáncuchámi ćiemności/ áby byli záchowáni ná ſąd dniá wielkiego. Záchowałeś jednák cżáſu potopu Noego ſamo oſmego káznodźieje ſprawiedliwości. Wyrwałeś z Sodomy Lotá ſprawiedliwego/ onych niezbożnikow rozpuſtnym obcowániem co dzień cieſzko ztrapionego. Záchowałeś od upadku Anjoły SS. Duchy one ſłáchetne w rządzie ſtáteczne zoſtawáiące. Vmieſz / ty PAnie/ y teraz z pokuſzenia pobożnych wyrywáć/ á nieſprawiedliwych ná dzień ſądny ku karániu záchowáć. Ráczże y nas/ o Boże zbáwienia náſzego / w ták wielkim zámieſzániu y mnoſtwie błędow y grzechow w te cżáſy oſtáteczne náder trudne miłoſćiwie záchowáć od świeckich pożądliwości y niepobożności / od śmierći wieczney á potępienia / przez Syná twego namilſzego PAná y Zbáwićielá náſzego jedynego/ JEzuſá ChRyſtuſá grzechu/ świátá/ śmierći y ſámego Dyabłá Zwyćiezce niezwyćiężonego. Oyče nás/ ktoryś etc.

1. Pet. 3. 2.

Luc. 1. 75.

Lev. 26. 14. &c.

Gen. 6. 2. 13. Gen. 19. 24. 25.

2. Pet. 2. 4. 5. 6. 7. 9. Iudæ v. 6.

2. Pet. 2. 7.

Pſal. 51. 16.

2. Tim. 3. 1.

Ioh. 16. 33. Heb. 2. 14.

O SMIERTELNOSCI.

XCI.

Pierwßa.

Deu. 30. 20. Sir. 11. 14. Apo. 1. 18. Sap. 16. 13.

BOże/ w ktorego ręku jest żywot y śmierć káżdego człowieka/ prosimy cie pokornie/dayże nam pokisnąć tu ná świecie żywi znájomość S. swoje/ wiáre státeczną/ dobre y spokoyne sumnienie. Rządź nas Duchem twojim S. y przy twojim S. słowie zátrzymaway nas. A czásu onego/ gdy przydzie godzina śmierci náßey/ bądź przy nas/ broń od pokus/ w wierze prawdziwey zmacniay/ sumnienie trwożliwe o łáskę twojey utwirdzay/ lekkie skonánie day/ duße náße w ręce swoje przyimi/ y do onego wiecznego żywotá z łáski twojey S. spokoynie przeprowadź. Vczyńże to/ oBoże Oyče náß niebieski/ dla Syná twego milego á pAná náßego JEzusá Chrystusá/ Amen.

XCII.

Wtora.

1. Tim. 6. 15. 16. Ecc. 7. 29. Rom. 5. 12 Sap. 2. 23. 24. Heb. 9. 27. Iob. 14. 1. 2. 5. Rom. 1. 32. It. 6. 23. Psal. 39. 5. 6. 7.

WIelka łáská twojá w tym / wielki á nieśmiertelny Boże/ żeś człowieká stworzył ku nieskáźitelności / ále zá niepostußeństwem jego z nienawiści dyabelskiey śmierć weßłá ná świát. Záczym postánowiono ludźiom raz umrzeć/ á potym nástąpi sąd / y niemáß nic pewnieyßego jáko to/ że ktorzykolwiek śie ná świát rodzimy/ záś śie z świátem pożegnáć/ á przez śmierć z świátá ustąpić musimy. Nie raz te śmiertelność słudzy twoji z słowá twojego obwoływáją/ y do wiádomości nam potrzebnie podawáją/ nie raz oczy náße pátrzą ná tych/ nád ktorymi śmierć práwo swoje wykonálá/ á co tych potkálo / to y nas sądem twym sprawiedliwym słußnie potkáć ma. O dayże nam poznáć/ pANJE/ dokończenie náße y wymiar dni náßych jáki jest/ abyśmy wiedźieli/ jáko długo trwáć będźiemy ná

my ná tym świecie. Otoś ná dłoni wymierzył dni náße/ á wiek náß jest jáko nic przed tobą. Záprawde ßczerą márnością jest wßelki człowiek choć naduzßy / záprawde pomija człowiek jáko cień / záprawde prozno śie kłopoce / zgromadza á nie wie kto to pobierze. A przetoż czás ten/ ktorego nam jeßcze użyczaß/ zdarz Pánie/ żebyśmy przeżyli ku świetey czći y chwale twojey. Odpuść z miłośierdźia swego wßystkie grzechy náße / y od wßelkich złości náßych wybaw nas. Karánie czesne y wieczne z łáski swey oddal od nas. Vspokoy y ochłodź nadrożßą zasługą Syná twego strácheм spráwiedliwego sądu twego zátrwożone sumnienia náße/ ábyśmy śie posilili pierwey niż z tąd odeydźiemy á nie będźie nas. A kiedy ná nas zákołáceß y wychodzić z tąd każeß/ dáy żebyśmy wßli ochotnie z wesołą twarzą / wßystko ná świecie pogrzebáiąc sobie zá śmieci / kwoli zacności chwały wiekuiistey. Oddal od nas pokusy ßátáńskie/ niechay niema przystępu nieprzyjaćiel dußny do dźiedźictwá twojego. Okaß nam twarz swą łáskáwą ku zbáwiennej pociesze náßey. Duße náße z ciałem rozdźielißy prowadź w pokoju przez usługę Anjołow SS. do odpoczynku wiecznego/ ciału zaś po pracy użyć spokojnego wytchnienia w ziemi/ á w dźień on zmartwychwstánia powßechnego / kiedy przed sąd twoy zgromádzone będą wßystkie narody/ postaw nas po práwicy swojey/ á przyznay nam krolestwo zgotowáne od záłożenia świátá. O nie podawayże nas z przeklętymi w ogień wieczny ná męki wieczne/ ále nas wprowadź do żywotá wiecznego/ ktorys dáć obiecał wiernym twojim/ ktorzy cie miłuią/ y strzegą przykázań SS. twojich. O rácz że nas wysłuchać/ Oyče náß namileyßy w zasłudze doskonáley Syná twego / Páná á Zbáwiciela y przyczynice náßego jedynego/ JEzusá Chrystusá / ktoremu z tobą/ y z Duchem S. niech będźie cześć y chwałá ná wieki wiekow/ Amen.

Luc. 2. 29. It. 16. 22. Isa. 57. 2.

Psal. 51. 3. 9. 12. 14.

Psal. 39. 14.

Phil 3. 8.

Mat. 25. 32. 34. 41. 46.

Apo. 2. 10. Jac. 1. 12. Ioh. 8. 51.

Heb. 7. 25.

PRZY CHORYCH, Y ZA NIMI ORAZ.

XCIII.

Pierwßa.

WSzechmogący y miłośierny Boże/ w ktorego reku żywot y śmierć káżdego z nas/ ty zabijaß/ ty ożywiaß/ ty wwodziß do grobu y z grobu wywodziß/ jákoś to nád Krolem Ezechiaßem uczynił/ gdyś mu z choroby pomogł/ y żywotaś mu przedłużył. Prosimy cie w Synu twoim miłym/ Pánie/ zmiłuy śie nád wßystkimi námi/ y nád tym chorym/ á zápomniawßy z łáski swey ßrogich á cięßkich grzechow wßystkich nas/ rzeć Pánie słowo/ á będzie uzdrowiony y ten sługá twoy/ áby moc y łáskę twą opowiadał/ á ostátek wielku swego w bojáźni twey S. trawił. Przeyrzaleśli mu też śmierć/ day by y ta skromnie znosił/ á z łotrem onym ná krzyżu pokutuiącym łáski y przytomności twey S. skutecznie doznáć mogł. O Pánie w wálney potrzebie á w ostátniey práwie toni skonánia náßego nie ráć y nas czásu swego y teraz tey zchorzáley osoby opußczáć. Zátrzymaway nas wßystkich Boską práwicą swoią/ z reku nieprzyiációł náßych wyrwi nas/ cieß y posilay strwożone sumnienia náße Duchem swoim S. Z ciemności błędow y grzechow wyprowadziwßy day byśmy śie w świátłości słowá twego y w znájomości twey S. zbáwiennie pomnażáli/ y z tego świátá w pokoiu zchodźili/ ná twym S. miłośierdziu dowiernie polegáiąc. O Boże / Boże zbáwienia náßego sprawże to/ żeby wßystkich nas/ y tey zchorzáley osoby ostátnie słowá Syná twojego ná krzyżu ostátnią były modlitwą/ y żegnániem śie z tym świátem/ Oyče/ w ręce twoje poruczamy duchá náßego/ odkupiłeś nas PANIE Boże prawdziwy. A gdźiebyśmy czásu swego choroba zemdleni y zmorżeni będąc słow tych usty wymowić sposobnie nie mogli/ day nam z łáski swey/ day y temu choremu/ żebyśmy ser-

1. Cor. 6. 18
1. Sam. 2. 6.
Sir. 11. 14.

Isa. 38. 5.

Mat. 8. 8.

Luc. 23. 42.

1. Pet. 1. 5.

Psal. 51. 16.

Luc. 23. 46.
Psal. 31. 6.

sercem uprzeymym do ćiebie wzdychać/ y tobie śie dufliwie poruczáć umieli. Sprawże to dla S. chwały twoiey/ w ktorey z Synem twym miłym/ y z Duchem S. żyieß y krolujeß Bog błogosławiony ná wieki/ Amen.

XCIV.

Wtora.

WSzechmogący/ wieczny á miłośierny BOGIE/ ktory rozmáitymi káźniámi/ biczámi/ chorobámi nędznego człowieká do śiebie náwracaß/ nie chcąc áby miał zginąć. A toś y tego człowieká náwiedźić ráczył krzyżem cięßkim/ ábyś go y nas z nim od grzechow odwiodł. A ták prosimy cie nędznicy zá tym chorym/ nie ráć go karáć według sprawiedliwości twoiey dla jego grzechow/ áni z nim wchodź w sąd: Abowiem nie będzie usprawiedliwiony przed obliczem twoiim żaden żyiący. Vżyć mu/ miły Pánie/ státecznego umysłu / áby ten krzyż twoy ná ćiele swoim cierpliwie znosił / y skromnie wycierpiał. Ráć go uzbroić przeciwko pokusam ßátáńskim/ day mu dobre sumnienie/ mocną wiárę/ pewną o zbáwieniu nádzieje/ aby śie mogł/ zwyćiężywßy pokusy dyabelskie / dostáć do żywotá wiecznego. Tobieć go poruczamy w nádzieje przyszły Syná twego Jezusá Chrystusá w twoie Boską opieke. Bo iż jest chory ty go sam uzdrow/ doskonáły lekárzu/ miłym iest/ posilay go Duchem twoim świętym/ ná łożu leży podnieśże go ty sam/ grzechámi iest zrániony ráczże go sam uzdrowić krwią nadrożßą Syná twojego. A co jemu jest potrzebnego/ to wßystko wykonay nád nim według S. woli twoiey/ á zwłaßczá coby było z iego zbáwieniem dußnym/ á chwały twey Boskiey rozmnożeniem. Boć my wßystko ná wola twą puszczamy/ do ćiebie sercem dufliwym y usty zgodnymi nabożnie wołáiąc. Vczyńże to wßystko/ o co ćie prosimy/ dla Jezusá Chrystusá Syná twego namiłße-

Apoc. 1. 8.
Ex. 34. 6. 7.

Psal. 143. 3.

Rom. 8. 34.

Exo. 15. 26.

1. Joh. 1. 7.

go/ ktory zá grzechy tego chorego y nas wßystkich umárły dosyć uczynić raczył. Oyczę náß/ etc. Amen.

XCV.

Trzećia.

TY ś sam jest o Boże/ ktory zá bijaß y ożywiaß / wwodziß do grobu y wywodziß/ ubogiego czyniß y zbogacaß / unizaß y wywyższaß / iż o nas wieß temu mocno wierzemy/ że pátrzyß y ná utrapienie tey zchorzałey osoby tego pewni jesteśmy. Posłußnić ſa Anjołowie świeći w niebie/ day żebyśmy y my liche stworzenie twoje tobie posłußnymi byli/ná tym przestawaiąc/ nie co śie nam zda/ ále co śie tobie Bogu náßemu podoba. Miło nam bywa/ kiedy nas pociechámi pomyślnemi obsyłaß / niechayże y nawiedzenie twoje wdzięcznie przyimujemy: bo wßystko czyniß ku dobremu náßemu. A iż w dzień utrapienia náßego y bliźnych náßych/ żebyśmy cie wzywáli y tobie śie modlili rozkázuieß / przetoß śie do ciebie lekárzá napewnieyßego indziey nádzieie nie máiąc w utrapieniu ciężkim chorey tey osoby dowiernie uciekamy. Odpuśćże grzechy jey y náße/ ktoreś nam y chorobámi ciężkimi przykrzyć zwykł/ uzdrow duße zchorzała/ ſumnienie rozliczonymi nieprawościámi zránione ulecz/ y o łáſce twey S. ſkutecznie upewnij. Dáieć śie winna z námi pospołu ze wßystkich nieprawości swoich/ ktorymi cie Páná Bogá swego z krewkości y ze złości zkázonego swego przyrodzenia często obrażáłá y ná karánie twe ſprawiedliw ſobie rozliczonie zarabiałá. Prágnie żyć nápotym w bojáźni twey z chwałą naświętßego Imienia twego. Bacżyßli to być z pożytkiem zbáwienia iey/ uzdrowże ią ty ſam wßechmocnym ſłowem swoim/ członki jey zbolałe uleczy/ śiły nawałone utwirdź/ y z tey żałoſney choroby podźwignij/ á do zdrowiá pierwßego w rychle przywroć. A jeśli też twoją S. wola dłużey te zchorzała osobę trzymáć w utrapieniu tym/ przydayże jey tyle cier-

Iob. 2. 10.

Rom. 8. 28. Pſal. 50. 15. Iac. 5. 13. 14. 16. Exo. 15. 26

Ioh. 5. 14.

Pſ. 51. 6. 7.

Sap. 16. 12.

pliwości/ żeby krzyż ná śie włożony bez uteſknienia y uprzykrzenia znieść umiáłá á ciebie Páná Bogá swego niećierpliwością swą wiecey nie obrażáłá. Tu nás z nią karż/ o dobrotliwy Oyczę/ jákoć śie podoba/ tylko wiecznie bądź miłośćiw. Choroby dußney y śmierći wieczney uchoway nas/ á bądź nam nedznym dziatkam swym miłośćiw. Tegoś sobie y tey chorey osobie ſerdecznie winßuiąc/ jáko członki iednego ciáłá/ ktore wßyſtkie bolesa/ gdy ieden z nich boleje/ prosimy/ wyſłuchay nas: A my z nią pospołu oddamyć zá to powinna chwałę/ przez Páná nászego Jezuſá Chrystuſa/ ktoremu z tobą/ y z Duchem S. niech będzie cześć y chwałá ná wieki/ Amen.

1. Cor. 12. 26. 27.

XCVI.

Czwarta.

Dźiękowánie zá uśmierzenie choroby, y zá przywrocenie do Zdrowia bliźnych naszych.

DZięći oddámy/ miłośierny á dobrotliwy Pánie á Boże naß/ zá wßyſtkie dobrodźieyſtwá twoje / ktoreś nám uczynił: Nie zátuliłeś ußu swych ná uśilną y żáłoſną prożbę náße. Weyrzałeś okiem swym miłośiernym y y ná tego brátá (álbo śiostrę) nászego zá ktorymeśmy śie tobie w ciężkim utrapieniu jego społecznie modlili/ á uzaliwßy śie zdrowia jego náwałonego chorobą bolesną / podałeś mu Oycowską rękę swoję/ y z łożáś go/ ktore mu śie uprzykrzyło/ łáſkawie podźwignąć ráczył. Nie záwiodł śie ná tobie/ y ná swojey ktorą w tobie położył nádzieiey. Wołał ná cię z námi po polu/ á tyś go wyſłuchał. W gorzkości duße swey krzyczał jako żoraw/ ßczebiotał jako jáſkołká / ſtękał jáko gołębicá/ oczy ſwe ku gorże podnośił/ á tyś go pocießył/ przy żywocie zachował y do pierwßych śił á zdrowia ſkutecznie przywrocić ráczył. Zarzućiłeś w tył swoy wßyſtkie grzechy jego/ á duße jego wyrwałeś z przepáści zginienia. Abo-

Pſ. 116. 12.

Pſ. 6. 10.

Iſ. 38. 14. &c.

Isa. 38. 18. wiem nie grob wysławia cie Pánie/áni śmierć chwali cie/áni ci ktorzy w dol wstępuia oczek awáia prawdy twoiey. Żywy/ żywy/ ten cie wysławiać będzie/ iáko y ten z námi/ żeś go wybáwił/ chwalić cie Pánie. O błogosławiony człowiek ten/ktory w tobie ufa/ á tyś iest nádzieia iego/ ná wieki táki záwstydzony nie będzie. Doznał tego káżdy z nas często/doznała świeżo ná sobie y tá osobá/ ktoraś práwie od samey bramy śmierci do życia pożądanego powrocić ráczył. Wielkiś iest Pánie Boże náß/ y wielka iest moc twoiá. Tyś iest/ PAnie/ ucieczka ubogiemu/ucieczka y rátunkiem czásu ucisku. Ty odpuszczaß wßystkie niepráwości náße/ ktory uzdrawiaß wßystkie choroby náße. Ty wybawiaß od śmierci żywot náß/ty nas koronuieß miłosierdźiem y wielką litością. Ty záiiste znaß/ cośmy zá ulepienie/ pámietaß żeśmy prochem y glina/ ále miłosierdźie twoie od wiekow áż ná wieki nád tymi/ ktorzy śie ciebie boią/ y ktorzy strzegą przymierza twego y pámietaią ná przykázánia twoie/áby ie czynili. Do czego uczyniże y nas ty sam

Jer. 17. 7.

Psal. 31. 1.

Psal. 147. 5.
Is. 9. 10.
Is. 10. 15.
Is. 103. 3. 4.
14. 17.

Psal. 84. 8. secundum vulgat. sposobnymi miły Pánie/ posilay nas/ y z cnoty w cnotę zá práwuy Duchem twoim z niebá/ prowadź nas w tym pielgrzymstwie ziemskim gościńcem sprawiedliwości z chwałą S. twoią / áż nas doprowadźiß do wiekuistych rádości/ ktore nam niewinna meką y śmiercią swoią droga zásłużył y one w niebieskim krolestwie zporządził Syn twoy miły/Pan á Zbáwiciel náß iedyny/ ktory z toba/ y z Duchem S. żyie y krolnie/ Bog błogosławiony ná wieki/ Amen.

Luc. 22. 29.

PRZY UMIERAIACYM KTORY IESZCZE IEST PRZY BACZENIU.

XCVII.

Pierwßa.

Exo. 34. 6. Psalm. 46. 2. O Dobrotliwy á miłosierny Bože / Oyče náß niebieski/ktoryś sam iest ucieczka y siła náßa/ y w káżdym ucisku rátunkiem napewnieyßym / poyrzy o-

Ktem

ktem swym miłosiernym ná tego służebniká twego (służebnice) ktory w iednym duchu á w prawdźie y usty jednym z námi ciebie chwalił/á bądź mu w tey iego/ ile bácżyć możemy/ ostatniey potrzebie przytomnym. Dayże mu/ miły Panie/ieśli iuż nie można dla nieodmiennego dekretu twego/ áby tu dłużey żył z námi/ żeby tobie we wßystkim posłußnym bądź/cokolwiek nán włożyß cierpliwie znosił/y wßytko mężnie przewyciężał. Dłżyi boleści/á koniec prętki uczyń z łáski swey utrapieniu iego. Żalci nam serdecznie/ że go z námi rozłączaß/żal nam y tych nie mniey / ktore przez śmierć iego zásmućić y osierocić chceß/ ále my y oni / iákośmy powinni/cále w tey mierze polegamy ná wolnowładnym zdániu y rozrządzeniu twoim Boskim/ wolą swą pod twoie Swiętą wolą dowiernie poddawáiąc. Zmiłuyże śie nád námi/ zmiłuy śie y nád tym w służbie twoiey miłym towárzyßem náßym / ktory iuż dokonywa / y przed twoy śie Swiety Máiestat stáwić gotuie. Zátop w morzu zapamietánia twoiego wßystkie przestępstwá iego / á krwią nadrożßą Synà twego miłego oczyść y omyi go od wßystkich grzechow iego/ żeby mu przed sądem twym sprawiedliwym nie szkodziły ná wieki. Cieß go y utwirdzay Duchem S. twoim/ktory dopomaga krewkościam náßym y przyczynia śie zá námi wzdychániem niewymownym/ żeby to czuł/żeś ty iest/ y będzieß do końcá Oycem iego łáskáwym y miłosiernym. Przymnażay mu prawdziwey wiáry/ mocswoią w niemocy y w słábości iego potężnie wykonyway. Sam ty walcz zá nim przeciw chytrym y jádowitym pokusam szátánskim / ktore nawiecey wtákim rázie nástępować zwykły ná wierne chwalce twoie. O Boże / Boże zbáwienia náßego / utwirdźże go ty sam w sumnieniu dobrym / y o łáskę twey á odziedźiczeniu wiecznego żywotá w niewątpliwey nádziei upewnij. Day mu skonánie lekkie/ łáskáwe dokończenie y spokoyne wytchnienie. Przyimiże

Ioh. 4. 23.

Iob. 14. 5.

2. Sam. 15. 26.

Mich. 7. 19.
1. Ioh. 1. 7.

Rom. 8. 26.

Psal 90. 2.
Isa. 63. 16.
19.
Luc. 17. 5.
2. Cor. 12. 9

Psal. 51. 16.

Psal. 31. 6.
2. Tim. 1. 12

duße

Tit. 2. 13. Phil. 3. 21. duße jego w rece twoje Boskie/ á ráczmu jey dochowáć áż do oney błogosławioney nádzieje/ y objáwienia chwały wielkiego Bogá y Zbáwićielá náßego Jezusá Chrystusá/ ktory przemieni w on dzień ćiało náße podle/ áby śie podobne stáło chwalebnemu ćiału jego/ według skuteczney mocy/ ktora też wßystkie rzeczy sobie podbić może. O wysłuchayże nas zá nim gorąco śie modlących/ Oyče namiłosiernieyßy: Wysłuchay Synáwego miłego/ á náßego jedynego Zbáwićielá y poyśrzednikà/ ktory śiedząc ná práwicy twojey zá nim śie y zá wßystkimi námi przyczynia. Bądź nam y temu chwalcy twojemu Oycem miłosiernym dla przelánia krwie drogiey/ á gorzkiey męki y śmierći Synà twojego jednorodzonego. Z ta ufnośćia poruczamy już wieczney łáśce á miłosierdźiu twojemu tego społ brátá náßego (álbo śiostre) modląc śie tobie tą modlitwą/ ktorey nas sam JEzus Chrystus/ Pan y Zbáwićiel náß náuczył/ y modlić śie nam ták roskazał: Oyče náß/ ktorys jest/ etc.

Rom. 8. 34 Mat. 6. 9.

2. Cor. 13. 13. Láskà twojá o Pánie JEzu Chryste/ miłość twojá o Oyče náß niebieski/ społeczność á pociechá twá o Duchu ś. niech będzie z námi wßystkimi/ á osobliwie z tym sługą twoim chorym/ od tąd/ áż ná wieki wiekow/ Amen.

XCVIII.

Wtora.

2. Cor. 6. 18 Sap. 16. 13. Deu. 30. 20. WSzechmogący/ dobrotliwy Boże/ w ktorego ręku zdrowie y chorobá/ śmierć y żywot náß/ prosimy ćie/ ráczże okiem miłosierdźia swego ná człowieká tego zchorzáłego weyrzeć/ á wßystkie gezechy jego odpuściwßy ná dußy y ná ćiele pociecha jego być. Niech ofiárá niewinnej męki Synà twego miłego zapłatą zá grzechy jego będźie. W imie bowiem jego ochrzczony/ y krwią jego droga oczyśćiony jest. Rátuy go/ Pánie/ w tey potrzebie napilnieyßey/ á mak y bolesći jego ráczskrocić. Oddal pokusy nieprzyjaćielá dußnego/ áby sumnieniem jego nie trwożył.

Eph. 5. 2. Heb. 10. 14 Mat 28. 19. 1. Ioh. 1. 7. Eph. 6. 11. 13. Day

Day mu zwyćieſtwo nád ßátánem/ y nád wßystkimi chytrymi y złośliwymi zásadzkámi jego. Pokaż mu łáskáwą twarz swoje. Jeśli Anjołá twego/ ktoryby go ßczęśliwie zaprowádźił do onych przybytkow wiecznych/ á w dzień on ostáteczny czasu zmartwychstánia powßechnego postaw go po prawicy swojey/ y day mu usłyßeć on pocießny głos: Podźćie błogosławieni/ odźiedźićźćie Krolestwo wam zgotowáne od záłożenia świátá. Day mu to z łáski swey/ y nam y wßystkim wiernym twoim/ Oyče/ Synu/ Duchu S. Boże pożegnány y błogosławiony ná wieki/ Amen.

Luc. 16. 22. Mat. 25. 34.

Panie Jezu Chryste przyimi Duchá jego w rece twoje/ Amen. Act. 7. 59.

XCIX.

Trzećia.

Przy skonániu tego, ktory już nie będąc przybaczeniu umiera.

Pſal. 36. 10. Is. 42. 10. 3. Reg. 2. 2. DRzodło żywotá doczesnego y wiecznego/ Boże Oyče náß niebieski/ prosimy ćie pokornie zá tym sługą twym (álbo służebnicą) już śie w droge wßelkiego ćiałá biorącym/ bądźże mu sam wodzem y przewodnikiem łáskáwym do onego odpoczynienia wiecznego. Aż już do ćiebie usty swymi záwołáć/ óczu swych ku niebu podnieść/ nas ußymá słyßeć/ y rąk swych ku tobie wynośić prze śmiertelna śile nie może/ otoż my zdrowßy zá nim dußliwie prośimy opiekay śie dußą jego/ á oney ießcze w ćiele bojuiącey posiłku y czerstwości dodaway/ o łáśce twey/ y grzechow odpußczeniu/ wzásłudze przelania krwie srogiey Synà twoiego/ á Zbáwićielá náßego jedynego/ Jezusá Chrystusá/ one upewni/ przećiw wßystkim ßátańskim pokusam uzbroy/ á ták już w sumnieniu o łáśce twey ubespieczonym w pokoju do pokojow niebieskich miłośćiwie przeprowadź. Nie pátrz ná to/ Oyče nalutośćiwßy/ w jákim ktośćie teraz umiera/ ále ná to/ jáko z wiáry prawdźiwey w bojáźni twojey/ przed toba záwße żyć usiłował/ y jákoć śie przez wßystek wiek

wiek swoy / áż y w tey chorobie często y gorliwie oddawał.
Pſ. 51. 3. 16. 2. Cor. 1. 3. O Boże miłośierdźia / Boże zbáwienia náßego / á Oyče wßelkiey poćiechy / jeśliby y nam álbo ktoremu z nas przyßło także czásu swego bez bácżenia dni życia náßego dokończyć / niż ráczże nas / pokornie ćie prośimy / opußczáć: Duße náße / ktoreć y teraz wczás cáłeć je raz poświećiwßy oddawamy / przyimi w osobną opieke twoje Boską. Niech śie nam ſtánie wedle wiáry náßey. Mat. 8. 13. Zmiłuy śie nád námi Pánie / á bądź Pſal. 33. 22. nam / y temu z śmiercia śie iuż biedzącemu ſłudze twojemu miłośćiw. Miłośierdźie twoje niech bedźie nád nim / y nád námi / jákośmy w tobie nádźieje mieli. W tobie / PAN JE Pſal. 31. 1. I. 28. 9. nádźieje swą pokładamy / niechayże ná wieki pohánbieni nie bedźiemy. Zbaw lud twoy / uwolni z tych żáłośnych bolesći y tego chorego / y wprowadź ßczęśliwie do nieſkończonych rádości Krolestwá niebieſkiego / gdźie ty / Oyče náß / z Synem twym miłym / y z Duchem S. żyieß y roluieß / Bog w Troycy S. jedyny y błogosławiony ná wieki / Amen.

PO SKONANIU, Y PRZY POGRZEBIE.

C.

Pierwßa.

2. Cor. 6. 18 2. Cor. 1. 3. Sap. 16. 13. Iob. 14. 2. 5 O Wßechmogący á dobrotliwy Boże / Boże miłośierdźia á Oyče wßelkich poćiech / ty w ręku swoich maß żywot y śmierć káżdego człowieká / ty z woli / z przeyrzenia / y rozrządzenia twojego Boskiego z tego świátá uprzątaß kogo / kiedy / y jáko chceß. A przetoż tobie sámemu serdecznie dźiękuiemy / iżeś y tego ſługe swego z bolesći ciężkich uwolnił / á z tego pádołu płáczu do onych wiecznych rádości / y wesela nieskończonego w pokoiu przeprowádźić raczył. W ćiebie BOGA swojego prawdźiwie wierzył / w tobie sámym zbáwienna nádźieje pokładał / tobie śie sámemu nabożnie oddawał / tobie ná-

wet

wet sámemu przez wßytek wiek swoy podług nawyższey możności swojey gorliwie służył. Mocno tedy wierzemy / Ioh. 5. 24. 29 Ie. 6. 35. 40. 54. żeś podług SS. obietnic twoich duße iego miłośćiw / á iż go w on ostáteczny dźień sądu twojego z prochu ziemie od umárłych ſkutecznie wzbudźiß nic nie wątpimy. Smierć tego ſługi twego / day żeby y nami była ku zbáwiennej przeſtrodze y zbudowániu / miły PANIE / náucz nas poznáć Pſal. 39 5. Iob. 14. 5. Iſa. 61. 10. Apoc. 3. 18. Ie. 7. 14. dokończenie náße y wymiar dni náßych / ktorego nikt przeſtąpić nie może. Odpuść nam grzechy / y oczyść nas z pliágaſtwá wßyſtkich nieprawośći náßych. Obleć nas w ßáte niewinności y ſprawiedliwości Jezuſa Chryſtuſa / Synáá twojego á Zbáwiciela náßego / á nákryi nia wßytkie niedoſtátki náße. W wierze prawdźiwey / w miłości nieobłudney / w ſtáteczney cierpliwości y w nádźieiey żywotá wiecznego pewnieyim dáley tym znáczniey nas umacniay. Przygotuy 3 Reg. 2. 2. nas ty ſam przez Duchá twego S. ná te droge wßyſtkim nam ſprawiedliwym ſądem twym náznáczona / y prowádź nas przez to morże niebeſpieczne / á ſtáw ßczęśliwie u portu żywotá wiecznego. Bądź przy nas w oſtátniey potrzebie 1. Cor. 15. 26. náßey / ábyśmy śie przez śmierć / ktora jeſt oſtátnim nieprzyjaćielem náßym / mężnie przebić / y wßyſtkie pokuſy dyabelſkie ßczęśliwie zwyćiężyć mogli. Pátrzy okiem swym miPſal. 103. 3. Ie. 14. 6. &c. łośiernym y ná wßyſtkie utrapione / á oſobliwie ná świeżo zásmucone śmiercia tey oſoby z márkey. Bądź Pánie chorych lekárzem / ſmutnych poćiecha / upádłych podpora / prácuiących pomocą / Oycem śirot / wdow opiekunem / ukrzywdzonych ſprawiedliwośćią / więźniow niewinnych wybáwieniem / podrożnych obroną / konáiących á z tym świátem śie rozſtawáiących poćiecha y przewodnikiem do poćiech 1. Ioh. 5. 7. niebieſkich miłośćiwym. Boże Oyče / Synu / y Duchu S. Boże náß w Troycy S. jedyny / zmiłuy śie nád námi / á wyſłuchay nas / Amen.

CI.
Wtora.

Apoc. 1. 8. 1. Tim. 6. 15. 16. 17. Rom. 14. 8. 9.

WSzechmogący/ miłosierny/ nieśmiertelny Boże/ iedyny żywych y umárłych Pánie/ dźiękuiemyć serdecznie zá wßystkie niewyliczone dobrodźieystwá twoie/ á osobliwie zá to/ żeś te pobożną osobę/ á wiernego służebniká (służebnicę) swego w prawdźiwey Chrześćiáńskiey wierze/ w uprzeymey pobożności/ w gorliwym Imienia twego S. wzywániu/ y w pewney żywotá wiecznego nádźiey z tego mizernego świátá do swey S. chwały powołáć dobrotliwie raczył. Badźże y nam nedznym pielgrzymom ziemskim miłościw/ pokornie ćie/ Oyćze náß naluto-
1. Pet. 2. 11. ściwßy/ prośimy/ odpuść złości náße/ á grzechow młodości náßey y przestępstwá náßego nie przywodź sobie ná pámieć. Rządź nas Duchem twym S. á słowem zbáwienney
Psal. 25. 7. prawdy twey skutecznie nas odradzay Day ábyśmy śie odrzekßy niepobożności y świeckich pożądliwości trzeźwie/
Tit. 2. 12. y sprawiedliwie/ y pobożnie żyli/ y tobie wiernymi byli áż
Apoc. 2. 10 do śmierći. Ráć też wßytkie utrapione członki swe/ á mánowićie śmiercią tey osoby zásmucone y osierocone łaskáwie ćießyć/ rátować/ bronić/ y onych w opiece á opátrznośći swey Oycowskiey áż do skończenia wieku ich miłosiernie chować. A kiedy przydźie ostátnia śmierći náßey godźiná w żywey wierze/ w łasce swey/ w summieniu spokoynym/ w zwyćięstwie wßystkich ßátáńskich pokus pożądnym/ y w státecznym o grzechow náßych odpuszczeniu/ ćiáłá zmartwychwstániu y żywoćie wiecznym upewnieniu ráć nas/ y wßytkie wierne swe/ z tego pádołu płáczu do
Apoc. 21. 3. 4. 6. 9. onych nieskończonych pociech y rádości krolestwá niebieskiego ßczęśliwie przeprowádźić / przez JEzusá Chrystusá
1. Tim. 2. 5. 6. Synáá twojego miłego/ Poyśrzedniká y Zbáwićielá náßego jedynego/ w ktorego naświetßym Imieniu ták śie jeßcze ser-

cem

cem dußliwym nabożnie modlmy/ Oyćze náß ktoryś jest w niebie/ etc.

CII.
Trzećia.

Przy Pogrzebie Przełożonych Kościołá Bożego.

Deut. 32. 39 DO wßechmocny Boże naß/ ktory chorym do zdrowia/ á konáiącym y umierającym do żywotá łáskawie dopomogáć ráczyß/ wielbimy naświetße Jmie twoje zá wßytko cokolwiek ná nas spráwiedliwym sądem twym
Ps. 119. 75. Jer. 30. 14. 15. złości náße dopußczáć ráczyß/ á osobliwie teraz y zá to/ żeś nam wielkiego y pobożnego w domu twym mężá/ chwále twey y nam pożytecznego podług swego Boskiego upodobánia odebráć raczył. Znamy to/ o Boże náß/ żeś nas godnie/ z wielu miar/ tákowa plagą náwiedźił. Zarobiliśmy ná to/ nie umiejąc wdźięczni być tego/ cośmy z łáski twey mieli/ y dopiero to uważamy/ kiedyś nas klenotu tákiego pozbáwił. Prośimy jednák pokornie/ miłosierny
2. Cor. 1. 3 Jer. 31. 34. Oyćze/ á Boże wßelkiey pociechy/ uśmierz gniew twoy sprawiedliwy/ á zmiłuy śie nád námi/ bądź miłościw nieprawościam náßym/ á grzechow náßych wiecey nie wspominay. A ná mieysce tych/ ktore z swey S. woli odbieraß/ użyczże nam ludźi poważnych/ uczonych/ gorliwych/ czułych/ wiernych/ rostropnych/ przykładnych y bogoboynych/ ktorżyby osobliwymi dárámi twoimi ozdobieni chwałe twoje S. gorąco pomnażáć/ kościoł twoy umiejętnie budowáć/ błędy y grzechy potężnie burzyć/ prawdy dowodnie bronić/ zbytki y wßelkie świátá tego márności poważnie gánić/ zásmuconych przezrźliwie ćießyć/ á do pobożności osobliwie/ y pilnego cnot SS. á przykázań twoich przestrzegánia zdrowa náuką y żywotem świetobliwym ßczęśliwie wßystkich przywodźić mogli. Łácnoć tobie/ Boże
Luc. 1. 37. 11. 23. 25. Apoc. 4. 8. náß wßystko. Bo wieß y możeß wßystko. O twąć świe-

J tą chwa-

ta chwale/ y o zbáwienie wiela drogo kupionych owiecek twych idzie/ zmiłuyże sie nád námi/ á wysłuchay nas. Vżal sie Zboru twego osierociałego/ utul nas w serdecznym płáczu náßym/ á śmiertek nádgrodź wrychle pociechą pożądaną. A tych/ ktoreś przełożył nád ludem twym w domu twoim/ w dobrym zdrowiu w długo-fortunne láta choway/ dárow im swych potrzebnych przymnażay/ ogniem niebieskim im daley tym bárziey ich zapałay/ błogosławieństwem swym hoynym w pracach wezwánia ich wspieray/ y w opiece á opatrzności twey Boskiey onych záwße dobrotliwie zátrzymuway. Bądź łáskáwa przytomnym y inßym wßystkim służebnikom twym pomocy twey potrzebuiącym y cierpliwie oczekawaiącym. Chorych uzdrow/ śmietnych pociesz/ utrapionych rátuy/ podrożnych bądź strożem/ wdowy sierot opiekunem/ konaiących z tym świátem sie rozstawáiących do pociechy wiecznego żywotá przewodnikiem miłościwym. A to wßystko ráczuczynić dla drogiey zasługi/ y przyczyny doskonałey Poysrzednika y Zbáwiciełá náßego
1. Tim. 2. 5. 6 jedynego/ JEzusá CHrystusá/ w ktorego naświetßym Jmieniu tak sie jeßcze sercem dußliwym nabożnie modlimy: Oyče naß/ ktoryś/ etc.

CIII.

Czwartá.

Przy Pogrzebie Chwalce Bożego, ktory zśzedł śmiercią nagłą z tego swiátá.

Rom. 11. 13 O głęboki w bogáctwá/ w moc y w mądrość/ nieśmiertelny Boże/ Oyče náß niebieski/ iáko są nie wybadáne sądy twoie? y niedoścignione drogi twoie? ty nie tylko w udzielánnu a rozdawánnu/ ále y w odbieránnu roznych dárow swych podług twego S. upodobániá
Isa. 46. 10. swobodnie sobie/ jako we wßem wolnowładny PAN/ poczynáć ráczyß. Nikomu y nammnieyßey krzywdy nie czyniß.

Spra-

Sprawiedliwyś ty PAnie/ y sprawiedliwe sądy twoje. Záczym y w śmierci chwalcow twych nagley y niespodziáney niße sie z coba słußnie sprzeczáć y sądom twym przygániáć Psal. 119. 75. 137. Phil. 2. 12. nie może/ czemu ták czyniß? y my teraz z boiáźnia/ y ze drżeniem rąk twoich Boskich sprawe w śmierci náder prętkiey tey zmárley osoby uznawawy/ y ons z powinna wdzięcznośćia y z pokorą serdeczną chętnie przyimuiemy. Wiemy to bowiem z świętych obietnic twoich/ y w tym niewątpliwie upewnieni iesteśmy/ iż człowiek sprawiedliwy/ choćby nagłą śmiercią záchwycony był/ w wiecznym ochłodzeniu będzie/ á iż ciebie miłuiącym/ á wiárą żywą y czystym sumnieniem czćobionym/ y przygody żáłosne/ á z gołá wßystkie utrapienia do pomagáią ku dobremu/ áni ich od miłości Rom. 8. 28 35. twey/ ktora nam iest pokazána w CHrystusie JEzusie PAnu náßym/ nic odłączyć nie może czáßy wiecznymi. Láskę Sap. 4. 10. 11. 14. 15. záiśśe/ y miłosierdźie umiłowánym/ wybránym/ świętym swoim y w tym pokazuieß/ gdy ich miedzy grzeßnikámi żyiących prętko/ á iákoby w okámgnieniu/ z pośrzodku nieprawości do siebie przenosiß/ áby złość nie odmieniłá umysłu ich/ álbo chytrość nie oßukáłá duße ich. Zá wßystko niechayże Jmie twe S. pochwalone będzie/ od tąd aż ná wieki. A Job. 14. 5. gdy y my nadzniey kresu dni życia náßego zámierżonego/ ktorego nikt przeskoczyć nie może/ dobiężemy/ iákoßkolwiek ći sie podobáć będzie/ Oyče náß miły/ wyprowadźić nas z świátá/ lubo to uprzedzi śmierć náße chorobá dłużßa/ lubo krotßa/ lubo żadna/ wßytkośmy to przyiąć chętnie gotowi/ byleś nas dobrym á spokoynym sumnieniem obdarzywßy z łáski swey nigdy nie wypuścżał/ y nas w sądzie swym sprawiedliwym wiecznie nie karał. O Boże wßelkiey łáski wspomoż/ á rátuy nas/ day byśmy w wierzę prawdźiwey/ w 1. Cor. 1. 3. miłości nieobłudney/ y w nádźiei ey żywotá wiecznego pewney przed toba ták pobożnie y świętobliwie przez wßystek wiek náß żyli/ y tobie służyli/ żeby nam śmierć nigdy

nie byłá ſtráſzna y niespodziewáná. A zoſobná modlimyć ſie y zá tymi / ktoreś tą śmiercią świeżą tego ſługi twego wielce zásmucił/ráć ich ſam pocieſzyć/y nas z nimi łáſkáwie bronić/ rátować/ błogoſłowić przez/ y dla pAná náſzego JEzuſá Chryſtuſá/ktoremu z tobą/ y z Duchem S. niech będzie chwałá ná wieki / Amen.

Dan. 9. 17. 1. Joh. 2. 1. 2. 12.

CIV.

Piata.

Przy Pogrzebie Dźiatek.

Dziękujemyć nabożnie / wſzechmogący/ wieczny á nieśmiertelny Boże/ żeś y to Dźiećiątko / jáko práwy członek kośćioła twojego/z tego mizernego świátá w prawdźiwym odrodzeniu y odnowieniu Chrztu S. wźiąć ráczył w pokoju do żywotá wiecznego. Tak jákoś nas w ſłowie ſwoim upewnić ráczył/ iż tákich jeſt krolestwo niebieſkie. Dayże y nam/ pokornie twey naświetſzey miłoſći prośimy/żyć ná świećie w niewinności dźiatek małych/ y w teyże z nedzę á z kłopotow ziemſkich zchodźić do nigdy nieſkończonych pociech á rádości wiecznego żywotá. Spraw y to z łáſki ſwey/ żeby pozoſtałe dźiatki wiernych twych z młodości lat ſwoich ná ćiebie Stworzyćielá swego pámietały/ á zachowuiąc ſie podług twego S. ſłowá záraz od dźieciństwá ſwojego járzmo twe ná ſie chętnie brały. Vźyj też oſobliwey lutości ſwey nád dźiećiney tey zmárłey Rodźicami y Pokrewnymi/ ráć ich w żalu y w płáczu ſerdecznym utulić/ á odebranie dźiećiećiá miłego nádgrodźić długością lat/ hoynym błogoſławieńſtwem/ y inſzymi podług twey S. woli pociechámi doczeſnymi y wiecznymi. Vczyńże to/ miłoſierny Oyće/ dla Synà twego miłego / JEzuſá Chrystuſá/przez ktorego do ćiebie wołamy/Oyće náſz/ ktoryś jeſt / etc.

Apoc. 1. 8. 1. Tim. 6. 16. Tit. 3. 5. Mat. 19. 14. 1. Cor. 14. 20. 1. Pet. 2. 1. 2. Eccl. 12. 1 Pſal. 119. 9. Thr. 3. 27. 1. Joh. 2. 1. 12.

CV.

O Sądźie Páńskim oſtáteczným.

Dſprawiedliwy/ á wiecznie krolujący Sędźio żywych y zmárłych/Páńie JEzu Chryſte/Boże prawdźiwy/ Zbáwićielu y przyczyńco náſz jedyny / pokornie ćie prośimy / gdy przyjdźieſz w obłokách niebieſkich z mocą y z chwałą ſwą wielką/ z tyśiącámi świętych ſwoich / y uśiędźieſz ná ſtolicy wielmożności ſwojey/ábyś czynił ſąd/ y gromił wſzyſtkie z myśli/z mow/y z uczynkow niezbożnych/áby káżdy odnioſł co czynił w ćiele / według tego co czynił/ lub dobre/ lub złe / nie ráczże z námi wchodźić w ſąd ſługámi twojimi: Abowiem nie będźie uſprawiedliwiony przed obliczem twojim żaden żyjący. Bądź miłoćiw nieprawoſćiam náſzym/ á grzechow náſzych nie wſpominay wiecey/ ráczey według miłoſierdźia twego obeydź ſie z námi dla dobroći twojey/ pAnie. Bo będźieſzli nieprawości upátrował/pAnie ktoż ſie ná ſądźie twym zoſtoji? kto zbáwiony będźie? V ćiebieć jeſt miłoſierdźie/odpuſzczenie y obfite odkupienie wſzyſtkich nieprawości náſzych. O ſędźio miłoſierny/przed twojim ſtráſznym ſądem poki nas śmierć nie zaydźie/ráczże nas uſprawiedliwić niewinney męki y śmierći ſwojey zaſługą y doſyć uczynieniem / odpuść grzechy náſze/wſzákeś za nie umárł/omyi je krwią ſwoją droga. Twarz ſwą ſurową odwroć od nas/á zmiłuy ſie nád námi. Zátkum nieprawości náſze/ y wrzuć w głębokość morſką wſzyſtkie grzechy náſze. Pokaż ſie prawdomownym y miłoſiernym/ jákoś przyſiągł nam y Oycom náſzym ode dni dawnych. Przygotuy nas ty ſam ná on dźień ſądu twojego w tey S. znájomości/ w wierzę prawdźiwey/ w miłości ſkutecznej/ w pobożney świętobliwości/ w modlitwách gorliwych/ y w nádźiejey ćierpliwey poſiłáiąc nas przez Duchá ſwego S. we wſzelkiey dobrey ſprawie. Niech záwſze on okrzyk tra-

Apo. 22. 12. 13. Act. 10. 42. 1. Joh. 5. 20. Heb. 7. 25. Mat. 24. 30. It 25. 31. Iudæ v. 15. 1. Cor. 4. 5. 2. Cor. 5. 10. Pſ. 143. 2. Ier. 31. 34. Pſal. 25. 7. It 130. 3. 7. Mat. 19. 25. Rom. 5. 1. 18 1. Cor. 15. 3. 1. Joh. 1. 7. Ier. 3. 12. Mich. 7. 19. 20. 2. Pet. 3. 11 14. 1. Theſſ. 4. 16.

by Bożey/ á głos Archánielski brzmi w uſzách y ſercach náſzych: wſtańćie umárli/ á podźćie ná ſąd Bogá żywego. A
Matt. 25. 33. 34. czáſu ſądu twego oſtáteczńego/ poſtáwże nas/ drogi Zbáwićielu náſz/ po práwicy ſwojey/ uznay nas zá ſyny y corki ſwoie y zá własne dźiedźiece wieczńego żywotá. Day nam uſłyſzeć on wdźięczńy głos twoy/ ktorym záwołaſz wſzytkich wybránych ſwoich; podźćie błogoſłáwieni Oycá mojego/ odźiedźiczćie krolestwo wam zgotowáne od záłożenia świátá. Ráczże to uczynić dla prźelánia krwie twojey drogiey/
Act. 20. 28. 1. Theſſ. 5. 9 ktorąś chwalcom ſwym niebo zaſłużył. Tobie z Oycem niebieſkim/ y z Duchem S. niech będzie cześć y chwałá teraz/ y aż ná wieki/ Amen.

O POSPOLITE POTRZEBY KOSCIOLA BOZEGO.

CVI.

Pierwſza.

Apo. 3. 8. Pſal. 106. 1. Wſzechmogący/ wieczny á miłośierny Boże/ Oyče náſz niebieſki/ dźiękuiemy twey naświętſzey miłości zá wſzyſtkie dáry y dobrodźieyſtwá twoie duſzne y
Pſal. 121. 4. Iſ. 119. 134 Col. 1. 12. 13. ćieleſne/ zá ſtraż/ obrone y opátrznoſć twoie świętą. A nádewſzyſtko wielbimy Jmie twoie zá to/ żeś nas wywiodſzy z błędow y z ćieſzkiey niewoli Antichryſtuſowey do prawdźiwey znáiomości Synà twego miłego/ Páná náſzego Jezuſá Chryſtuſá prźez ſłowo twoie S. powołáć/ y do kośćiołá
Gen. 32. 10. ſwego prźyłączyć raczył. Aż to znáć muſimy/ żeſmy tey łáſki twojey niegodni dla grźechow náſzych/ ktorymi ná káżdy dźień Máieſtat twoy S. obrażamy/ wſzákże ćie pokornie
1. Ioh. 2. 1. 2. 12. proſimy/ nalutośćiwſzy Oyče/ ábyś nam grźechy náſze dla zaſługi y prźyczyny Synà twego/ Páná náſzego Jezuſá
1. Pet. 1. 2. 3 Chryſtuſá odpuśćić/ á prźytym nas prźez Duchá twego ś. ku umartwieniu żądz ćiáłá náſzego y nowości żywotá pobudźić y odrodźić raczył. Bądź/ miłośierny Oyče/ kośćio-

łowi twojemu łáſką y obroną twoią S. záwſze prźytomny. páſterzom y náuczyćielom prawdźiwym dárow Duchá twego S. użyczay/ y one w pracách dobrych poſiłay. Do-
1. Tim. 2. 1. 2. brodźieje kośćiołá twoiego y wſzyſtkie wierne Chrześćiány błogoſław y w prawdźie twey záchowáy. Krolestw Chrześćiáńſkich/ á zwłaſzcżá tey cáley Oyczyzny náſzey rácz być miłośiernym obrońcą. Krolá Páná náſzego z prźezacnym Domem y Ráda iego rządź łáſką y Duchem ſwym S. Jnſze też krolestwá/ Xięſtwá/ Páńſtwá z ich Pány y Rządcámi/ ktorzy ſłowu twojemu mieyſce dawáią/ rácz w opiece twey chowáć/ y błogoſłáwieńſtwá im y ſprawam ich wſzyſtkim użyczáć. Użyć nam też pokoju y powietrża zdrowego/ záchowáy nas od głodu/ woyny y miecżá nieprzyiacielſkiego. Day wſzytkim nam bojáźń prawdźiwą twoie/ obłądzonym náwrocenie/ mdłym w wierże poſilenie/ ubogim rátunek/ chorym uzdrowienie/ więźniom wyzwolenie/ uciśnionym wybáwienie/ y od ćiebie náwiedzonym ćierpliwość y wiárę niezwyćiężoną. Wſzyſtkie ſpráwy náſze rácz błogoſłáwić/ á Duchá twojego S. nie rácz od nas odeymować. Day nam y to/ Oyče náſz miły/ ábyſmy záwſze z ſłuchánia ſłowá twojego to ſobie rozmyſláć
Rom. 10. 17 Pſal. 119. 9. mogli/ coby było z chwałą Jmienia twego S. z pomnożeniem ſłábey wiáry náſzey/ y z pożądáną náprawą ſpraw y żywotá náſzego. A to wſzyſtko rácz uczynić dla Synà ſwego miłego/ pAná y Zbáwićielá náſzego Jezuſá Chryſtuſá/ ktory z toba/ y z Duchem S. żyie y kroluie Bog náſz jedyny błogoſłáwiony ná wieki/ Amen.

CVII.

Druga.

Gen. 17. 1. Exo. 34. 6. Dpánie Boże wſzechmogący/ miłośierny á dobrotliwy Oyče náſz niebieſki/ dźiękuiemyć ſercem ſkruſzonym y unizonym prźez jedynego Synà twego/ Pá-

Gen. 1. 26. 27.
Rom. 5. 9. 10. 18. 2.
1. Ioh. 1. 7.
1. Cor. 6. 11
Ioh. 3. 5.
Luc. 1. 75.
Prov. 30. 8. 9
1. Tim. 2. 1. 2.

na y Zbáwićielá náßego Jezusá Chrystusá zá wielkie y nieogárnione dáry y dobrodźieystwá twoie/ żeś nas ná wyobrażenie y podobieństwo swoie stworżył/ y utrácony obraz swoy w Synu swoim namiłßym nam przywrocił/ przez ktoregoś nas tez z wieczney śmierci y potępienia/ śmiercią jego ná krzyżu sroga wybáwił/ y oczyśćienie náße krwią jego droga przez Duchá swiego S. w nas zápieczętował/ y tych czásow ostátecznych nadrożßym skarbem słowá twego S. obdárował/ y do słuchánia iego w pokoju nas zgromadzać raczyß. Chwalimy przytym chwalebne Jmie twoie zá obrone y opatrznośc twoie oycowską/ ktorey ustáwicznie z twey świetey dobrotliwośći nád sobą doznawamy: doználiśmy y tey nocy przeßley/ y już dnia tego dźisieyßego. Prośimy cie pokornie/ jáko Boga y Oyca namiłośiernieyßego/ ábyś do końcá te łáskę swoie Oycowską nád námi pokázować raczył/ złośći náßych rozlichnych przepomniał/ y Duchem swoim S. nas odrodźił/ ábyśmy od tąd w świętobliwośći y w sprawiedliwośći żyli przed toba y wßystkimi ludźmi ku chwale twoiey świetey. Słowo swoie S. ráć wkorzenić w serca náße Duchem swoim S. Od nieprzyjaćioł náßych dußnych y ćielesnych ráć nas záwße bronić. Potrzebam ciału náßemu należącymi/ ile znaß być z chwałą twoją S. y z zbáwieniem náßym/ ráć nas miłośćiwie opátrować. Kośćiołá swego ná tym/ y ná wßelkim mieyscu bedącego/ ráć być záwżdy obrońcą y pomnożeniem. Oyczyzny náßey miley ráć łáskáwie bronić od miecza nieprzyjaćielskiego/ powietrza morowego/ ognia ßkodliwego/ głodu ćießkiego y nießczęśćia wßelákiego. Krolá Páná náßego y cały najaśnieyßy dom jego/ Senatory y Hetmány Państwá tego y przełożonych/ każdego/ á osobliwie tutecznego mieyscá/ Pátrony y dobrodźieje kośćiołá twojego ráczże ty sam Duchem swoim ś. rządźić/ w zdrowiu dobrym/ w łáśce swey y w zbáwienney słowá twego znajomośći o-

nych

nych chować y w potrzebach wßelákich hoynie błogosłáwić. Od chowáy ich grzechu/ nießczęśćia y wßelákich ná duszy y ná ćiele żałosnych przygod przez wßystek czás żywotá ich. Nie zapominay też/ Oyćze dobrotliwy/ bráci y śiostr náßych w jednychże Duchu z námi ćiebie zgodnie chwalących/ á od ćiebie rozmaićie nárwiedzonych/ ráć być chorych lekárzem/ śmiertnych pocieszą/ utrapionych rátunkiem/ więźniow Chrześcianskich z niewoli nieprzyjaćielskiey wybáwieniem/ podrożnych strożem/ wdow y sirot opiekunem/ niepłodnych dla chwały Jmienia twego z łáski twey rozmnożeniem/ á brzemiennych z błogosławieństwem swoim ßczęśliwym rozwiązániem. To wßystko ráczże uczynić y nam dáć z łáski y z miłośierdźia swojego dla jedynego Synà twojego/ Páná y Zbáwićiela náßego Jezusá Chrystusá/ ktory z toba y z Duchem S. żyje y kroluje ná wieki wiekow/ Amen. Eph. 1. 6.

CVIII.

Trzećia.

HSzechmogący/ wieczny á w miłośierdźiu nieprzebrany Boże a Oyćze náß/ ktorys nam to roskazał/ ábysmy ćie w ućiskach náßych wzywáli/ y nas z nich wyrywáć obiecuieß/ á zá to od nas nie potrzebuieß jedno wielbienia Jmienia twego S. uciekamy śie tedy do ćiebie pomocy y ratunku twojego Boskiego ßukając. A iż nas nadewßytko trapi niegodność náßa y ustáwiczne grzechy/ ktorymi ćiebie/ Páná y Bogá náßego obrażamy/ dla czego też serc y ocżu naßych w potrzebách swych do twego naświetßego Máiestatu śmiele wynosić nie możemy. Przetoż ćie prośimy ábyś ten ćiężar grzechow náßych z nas zdjąć/ á one nam dla prżelania krwie drogiey Synà twojego/ Páná Zbáwićiela y Poyśrzednikà náßego jedynego Jezusá Chrystusá odpuścić raczył. Zmiłuy śie nád námi/ Oyćze dobrotliwy/ á nas w łáśce S. twoiey przyjmi/ pomni ná to/ iżeś Apoc. 1. 8. Pſ. 106. 1. Ie. 50. 15. Iac. 3. 2. Luc. 18. 13. 1. Ioh. 2. 1. 1. 12. 1. Tim. 2. 5. 6. Pſ. 99. 9. Ie. 103. 14. 17.

ty jest PAN y BOg náß/ ktorego miłośierdźia końcá nie
máß/á myśmy cżynem rąk twoich/ ćiáłá krewkie/ á proch
Eph. 1. 5. 6. 7. pod nogámi twojemi. Tyś śie nam stał Oycem w namił-
ßym Synu twoim/á myśmy dźiatkámi twojimi droga krwią
jego odkupionemi. Badźże nam tedy miłośćiw/ á weyrzy
Gen. 1. 26. 27. ná te modlitwy náße/w ktorychći naprzod chwałe oddawa-
my zá to/ iżeś nas ná wyobráżenie swe ku nieśmiertelności
Rom. 5. 12. 18. 1. Pet. 1. 2. 19. stworżył/ á w grzech upádłe przez Synà twego/Páná náße-
go Jezusá Chrystusá odkupił/ y Duchym swym S. poświe-
ćił/ y do kośćiołá twego powołał. O ráczże nas miłośier-
ny Oyćze w znájomośći Chrystusá Páná záchować/ w wie-
rże weń utwirdzáć/ Duchem twoim odradzáć/ y do wdźię-
cznego słowu twemu posłußeństwá pobudzáć. Dźiękuje-
myć y zá te opátrzność/ktorą maß nád námi/ y nam wiele
dobrodźieystw cżyniß/ á w łáśce swey ku nam nie ustawaß/
broniß nas też od rozmáitych niebeśpieczeństw/ y káźni ná
Psal. 121. 7 ktoreć zárabiamy záwśćiągaß/ oczekawáiąc ábyśmy z grze-
2. Pet. 3. 9. chu powstali/ á do ćiebie śie náwrocili. Niechże tedy zá to
wßytko naświetße Jmie twoje bedźie chwalone od tąd áż
ná wieki. Ráć nam/o Pánie náß/y ná potomne cżásy łá-
ski y błogosłáwieństwá twoiego użyćáć. Broń kośćiołá
twojego tyráństwem Antychrystusowym y niezbożno-
Luc. 24. 29. 1. Par. 20. 12. śćią świátá śćiśnionego/á bądź z námi tych niebeśpiecznych
cżásow. Boć sámi mocy przećiwnikow y chytrośćiam ßá-
táńskim odporu dáć nie możemy. Utwirdzay Pásterże ko-
śćiołá twego Duchem twoim S. á day áby wiele dußz záwie-
dźionych wierna usługa swą Chrystusowi Pánu pozyskáć
mogli. Wyznawce Ewángeliey świetey y dobrodźieje
kośćiołá twoiego w prawdźie zbáwiennęy utwirdzay/ y dá-
row im á błogosłáwieństwá twego hoynie przymnażay.
Chrześćiáńskie Państwá/ á osobliwie tę Oyćyznę náße we-
1. Tim. 2. 1. 2. źmi w obronę S. twoje. Krolá Páná náßego z przezácnym
domem y ráda jego rządź łáską y Duchem twoim S. obdarż

rostro-

rostropnośćią y bojáźnią twoią do rządu dobrego y cży-
nienia sprawiedliwości potrżebną. Záchowáy nas od nieu- Lev. 26. 14. 25.
rodzáiu y głodu/ od rozruchow y woyny/ od záráży powie-
trża morowego y inßych plag/ ktorymiś zwykł uporne grże-
ßniki náwiedzáć. Bliźnie náße/ ktorzy w rozmáitych ćie-
ßkośćiach swych łáski y wspomożenia twego Boskiego po-
erżebuią/ y dußliwie wygłądáią y żebrzą/ w chorobách u-
zdrawiay/ w śmiertkách ćieß/ w śiroctwie y nboßtwie opá-
truy/krzywdźie odeymuy/ z upadkow day powstánie/w nie-
bespieczeństwách rátunek/ w krzyżu ćierpliwość y státeczne
przy tobie áż do śmierći wytrwánie. O Pánie náß zmiłuy
śie/ á wysłuchay niegodne prozby náße/ á w one ostátnią á
napotrżebnieyßą żywotá náßego chwile nie opußćżay nas/
ále day ábyśmy łáski á miłośierdźia twego Oycowskiego pe-
wni będąc żywą w Páná náßego Jezusá Chrystusá wiáre w
sercách náßych cżuli/ usty wyználi/ y ona śie zá pomocą Du- Act. 7. 59.
chá twego S. przećiw nájázdom ßátáńskim ßcżyćili/ á dußę
náße w rece nawiernieyßego opiekuná/Páná náßego Jezusá
Chrystusá oddawßy/ stáli śie dźiedźicmi onego żywotá wie-
kuistego w niebie/ gdźie ty jesteś y krolujeß z Synem twym
miłym/ y z Duchem S. Bog w Troycy jedyny/ ná wieki błos-
gosłáwiony/ Amen.

CIX.

Cżwarta.

WJeźnie żywy/ wßechmogący á wßelkiey litośći y Apoc. 1. 8.
pociechy Boże Oyćze náß/ niebá y ziemie nawyżßy I. Cor. 1. 3.
rządco/ Zbáwićielu wßystkich ludźi/ á nawiecey I. Tim. 4. 10
wiernych/ bogáty ku wßystkim/ktorzy ćię wzywáią. Wßy- Rom. 10. 12.
tko cokolwiek śie dźieje dobrego w nas y we wßystkich wier- Ioh. 5. 17.
nych twych/ wßystko śie łáską y opátrznośćią S. twoią Iac. 1. 17.
dźieje. W tobie żyiemy/ ruchamy śie/ y jesteśmy. Tyś Act. 17. 28.
ták umiłował świát/ żeś Synà swego jednorodzonego dał/ Ioh. 3. 16.

ábY

áby káżdy kto weń wierży nie zginął/ ále miał żywot wieczny. Ty cierpliwości używaß/ niechcąc áby ktoryż zginęli/ále áby śie wßyscy do pokuty událi. Tyś przymierże z námi przez jedynego Poyśrzedniká Jezusá Chrystusá postánowił y utwirdźił/ ktory dał sámego śiebie ná okup zá wielu/ owßem zá wßystkie. Ową/ pełna jest wßystká ziemia miłośierdźia twego. Zá wßystko niechayże chwalone będźie naświetße Jmie twoje od nas/ y od wßytkich świetych twoich ná niebie y ná ziemi/ od tąd/ áż y ná wieki. Nie ustawayże y ná potym/ o pełny Oycowskiey miłości y uprzyjmey życzliwości Boże/ w tey łáśce y miłośierdźiu swym ku nam. Nie przestáway nam dobrże czynić y ná dußy y ná ćiele. Zgładź y omyj nadrożßa krwią Synà twojego/ á Zbáwićielá náßego/ Jezusá Chrystusá wßystkie grzechy náße/ y one w głębokości wieczney swey niepámięći cále zátopy y ponarż. Błogosław y ná chwałe Jmienia twego wywodź wßytkie spráwy/ zamysły y przedśięwzięćia naße bogoboyne. Karánie twe spráwiedliwe grzechámi náßymi zásłużone oddal od nas. Bądź strożem zdrowia y żywotá náßego/ y tego wßytkiego/ czegoś nam z łáski swey użyczyć raczył. Plagi twe strášne/ mory/ głody/ woyny/ y wßelákie ßkody/ y przygody żáłośne odwroć precz od nas. A jeśliby śie miłości twey podobało nas kiedy czym smutnym náwiedźić/ cále śie ná twą S. wolą zpußczamy/ czyń z námi jáko raczyß/ tylko nam umiejętności y posiłku dodaway z niebá/ żebyśmy tobą śie samym wspierając y cießąc/ nie tylko rzeczy dobre á przyiemne/ále y złe á przykre od ciebie/ Bogá y Oycá náßego/ wdzięcznie záwße przyjmowáli y cierpliwie znośili. Záßczycay ty nas sam murem opátrzności twoiey Boskiey/ y w drodze zbáwienia wiecznego Duchem twym S. spráwuy y utwirdzay. Day żebyśmyć wiernie áż do śmierći swey służyli/ á z boiáźnią y ze drżeniem zbáwienie swe spráwując przykazánia twe S. pilnie záchowywáli.

2. Pet. 3 9.
Heb. 7. 22.
2. Cor. 5. 18. 21.
Matth. 20. 28.
1. Tim. 2. 5. 6.
Pſ. 119. 64.
Pſ. 51. 4. 9.
1. Joh. 1. 7.
Mich. 7. 19.
Pſ. 121. 4. 7.
2. Sam. 15. 26.
Matt. 8. 2.
Joh. 1. 10.
Pſal. 125. 2.
Apoc. 2. 10.
Phil. 2. 12.

Zbo-

Zbory wiernych chwalcow twych błogosław/ im daley tym znáćniey one rozmnażay/ y w pokoju pożądánym zátrzymaway. Zbáwienney słowá twego S. prawdźie day biegłość/ wzrost y skuteczne pomnożenie. Nie dopußczay błędom y grzechom śie zmácnić/ áni usług twych SS dla niewdzięczności náßey nie rácz od nas odeymować. Dozorcom y Pásterzom ludu twojego dárow potrżebnych Duchá twego S. użyczay/ y onych w prácách dobrych posilay. Day mądrość y powágę przodującym/ day dowierną powolność słuchającym. Zatrzymaway dobry rząd w domu twoim/ á zgorßenia wßelákie z niego łáskáwie uprzątay. Wzbudzay po wßystkim świećie pobożne/ ßczere y gorliwe chwały twey miłośniki/ ktorzyby o zbáwienną prawdę twą gorąco śie uymowáli/ y oney záwße potężnie bronili. Pátronom Zborow twych y dobrodźiejom náßym/ á mianowićie Zwierzchności mieyscá tego z miłym Potomstwem y z cálym domem iey ná wßystkim rácz hoynie błogosławić/ y od wßelkiego nießczęścia ná dußy y ná ćiele miłośćiwie strzedz y bronić. Błogosław y wßystkie Chrześćiáńskie Páństwá/ á osobliwie Oyczyznę tę náßę miłą w łáśce/ y w opátrzności swey Boskiey przy pokoju pożądánym záchoway. Krolá Páná náßego á Pomázáńcá twego rządź Duchem swym S. mądrości/ siły y pożegnániá twego S. do wykonánia twojey S. woli jemu szczodrobliwie użyczay/ zdrowiem dobrym obdáruy/ y spokoynym pánowániem w długo fortunne látá cieß y koronuy. Błogosław y nayáśnieyßy Dom jego/ Senat/ Hetmány/ Rycerstwo y wßytkie w przełożeństwie będące. O Boże zbáwienia náßego/ wysłuchay nas/ á zmiłuy śie nád námi: Zmiłuy śie y nád wßytkimi chwalcámi twoimi/ ktorzy w roznych potrżebách y dolegliwościách swych/ łáski á wspomożenia od ciebie sámego dniem y nocą dußliwie proßą y wyglądáią. Chorych bądź lekárzem/ smutnych pociechą/ ubogich rátunkiem/ wie-

1. Theſſ 3. 1.
2. Tim. 2. 1. 2
Bar. 1. 11.
Pſal. 51. 1. 16.
Luc. 18. 7.

żniow

Mat. 11. 28.

żniow wybawieniem/Wdowy sirot opiekunem/brzemiennych s błogosławieństwem swym rozwiązániem/ pokożnie podźwignieniem/ podrożnych strożem/ utrapionych wspomożeniem/ prácujących/ obćiążonych y w sumnieniu strwożonych ochłodą y posileniem/ z tym świátem sie rozstawáiących przewodnikiem do niebá łáskáwym/ wszytkich w sobie cále dufáiących/ w żywoćie y w śmierći/ bądź Bogiem y Oycem miłośćiwym. O usłysżże te pokorne y dufliwe prozby y modlitwy náśe/przyimi nas w nich. Niechże bedzie miłosierdzie twoje Pánie nád námi/ żebysmy przed Ps 32. 2. 8. Is. 33. 21. 22. nieprzyjaćiołmi nászymi pohánbiem nie byli. Niech sie radujemy y weselemy w miłosierdziu twoim/ cześć y chwałe powinna wzdawáiąc Imieniowi twemu S. o Oyće naś niebieski/ z Synem twym/ á Pánem nászym Jezusem Chrystusem/ y z Duchem S. Bożе w Troycy jedyny/ y błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

LITANIA.
CX.

Exod. 34. 6. 7. Ps. 103. 17. Apoc. 4. 8. Matt. 28. 19. 1. Ioh. 5. 7.

WYznawamy/ y chwalimy ćie w wielmożnych spráwách y w niewymownych dobrodźieystwách twoich Pánie: Abowiem jesteś dobry/ świety/ mocny/ mądry/ spráwiedliwy/ á miłosierdzie twoje nád wiernymi ná wieki nie ustánie. Oyće/ Swiety Bożе/ Synu Boży/ Zbáwićielu náś Swiety Bożе/ Duchu S. Bożе/ jedyny náś we trzech Personách/ Swiety/ Swiety/ Swiety PAnie zastępow/ prawdźiwy Bożе/ zmiłuy sie nád námi/ y wysłuchay nas. Bądź nam miłośćiw á przepuść nam náśe rozmaite winy. Przepuść Pánie/ przepuść ludowi swojemu/ á gniewu swojego nie wyleway ná nas. Od wszelkiego grzechu/ od wszelkiego błędu/ y od wszystkiego złego uchoway nas miły Pánie. Od złośći chytrośći sátańskiey/ od nieopátrzney y rozpáczney śmierći/ od moru y głodu/ od woyny y

przełánia krwie náśey/ od pánowániá nád námi y od wieźienia Pogáńskiego/ od rosterku y niepokoju domowego/ od ogniá/ od gromu/ y niepogod szkodliwych/ á nawiecey od wieczney śmierći uchoway nas/ miły Pánie. We wszelákiey potrzebie náśey wspomogay nas. W káżdy dzień pokusy reká swá podpieray y zászczycay nas. W káżdy czás udreczenia y smetku náśego/ nie opuszczay nas. W káżdy czás złey przygody y nieszczęścia náśego rátuy nas. W dzień ostátni á strászliwy sądu twojego okáż nam twarz swą łáskáwa/ miły Pánie. My grześni prosimy/ wysłuchay nas. Prosimy ćie wszechmocny Pánie á Bożе náś/ iżbyś kościoł swoy powszechny Chrześćiáński od błędow y grzechow oczyśćiáć/ á w prawdźie twoiey budowáć/ rządźić/ pomnażáć y wspomagáć ráczył. A wszystkie wierne sługi kościołá twego/ Mat. 25. 13. 31. 34. Eph. 4. 11. 12. stársze Pasterze Zborow twych/ y niższe pomocniki ich/ żebyś w szczerey náuce słowá twego/ w rządźie y posłuszeństwie świetym/ á w żywoćie pobożnym y przykładnym rządźić/ y w opiece á błogosłáwieństwie swym záchowáć raczył. Przymnażayże ich/ á wysyłay robotniki dobre ná żniwo swoje. Dayże to/ miły Panie/ żeby sie w kościołach y szkołách zmocniły/ y szczęśliwie brzmiały głosy prawdźiwych náuczyćielow. Oddal od nas bałwochwálstwá/ heretyctwá y wszelákie zgorszenia. Potłum sátaná pod nogami nászymi. Rácz błądzące y záwiedźione ludźie ná drogę prawdy przywieść/ á grześniki upádłe ku pokućie podnośić. Rácz postępuiące drogámi twymi sługi swe/ w wolt swey á w prawdźie zbáwiennej posiłáć. Day wzrost á rozkrzewienie słowá/ y owoc Duchá twego wszytkim słuchaiącym/ żeby nam Ewángelia S. była przepowiádána nie ná oświádczenie/ ále ná zbáwienie náśe. Ráczże pomnażáć y ten/ y inse Zbory náśe/ żeby w nich liczbá chwalcow twych prawdźiwych ku pocieszе nászey/ y Anjołow niebieskich rosłá. Rácz nas záchowáć od zgorszenia/ żebysmy w nie zá

Rom. 16. 20. Mat. 24. 14. Luc. 15. 10. Mat. 11. 6. Is. 18. 7.

Rom. 2. 24. żadnymi przyczynámi nie upadáli/ y z śiebie go nikomu nie dawáli/ żeby dla nas słowo/ y poselstwo twe y Jmie twoje S. nie było hánbione y bluźnione. Ráć nas pAnie w

1. Pet. 1. 5. prawdźiwey żywey wierze/ w miłości/ y nádźiejey zbawienney fundować/ pomnażać/ y do końcá potwirdzać. Ráć nas ty sam mocą swą strzedz ku zbawieniu. Prosimy cię

2. Tim. 2. 1. 2 nakłáwszy Páne y Boże náß/ żebyś nas pod dobrym á fortunnym pánowániem Zwierzchności náßey w spokoynym/ pobożnym/ y poczćiwym życiu záchowywáć raczył. Ráć Krolá Páná nászego/ y wßytkie Pany Chrześćiánskie Duchem swym ku chwale swey y pocieße kośćiołá twego rządźić/ y zwyćiestwem nád nieprzyjaćioły twymi cießyć. Ráć Rády/ y Rycerstwo oyczyzny naßey/ ze wßystkimi stany w sprawiedliwości y w zgodzie S. zachować. Ráć wßystkim Pátronom y Dobrodźiejom kośćiołá twego/ y Zwierzchności mieiscá tego dáć łaske swą/ dobrą sprawę/ długie zdrowie/ szczesliwe powodzenie y błogosławienstwo twe świete. Ráć urząd tuteczny/ y wßystkie w przełożeństwie Chrześćiánskim bedące/ y wßystko pospolstwo łáska swą rządźić y wspomagáć. Prosimy cię/ namiłosiernieyßy Páne y Boże náß/ żebyś ná wßytkie udręczone/ zátrwożone/ smętne/ chore/ wdowy/ sieroty/ podrożne/ krzywdy y niebespieczeństwá cierpiące ludźie łáskáwe bácżenie mieć/ y one lutościwie wspomagáć ráczył. Ráć brzemiennym czásu ich/ y wychowuiącym potomstwo ná pomocy być/ á wßystkie tobie ofiárowáne Chrześćiánskie dźiatki w strazy y w opiece swey chować/ y wzrost im ku chwale twey dawáć. Wiezniez okrutnych reku Pogańskich ráć wybawiáć. Nieprzyjaćiołom y prześládownikom náßym

Matt. 5. 44. day wierne upámiętánie/ á zapámiętałym ráć im w ich uporze przeszkadzáć. Wytrać okrutniki/ woyny y niepokoiu

Ps. 67. 2. 7. Prov. 30. 7 1. Tim. 6 8. chcące. Ráć urodzájom ziemskim/ y wßystkim rzeczam/ y pracam naßym błogosławić/ á potrzebne/ spokoyne/ y uczći

we tu ná świećie wyżywienie/ á potym dußne zbáwienie dla Jmienia twego wiecznie chwalebnego ráć nam dáć. O Báránku Boży/ ktory gładźiß grzechy świátá/ Pánie Jezuśie/ zmiłuy śie nád námi/ przed Oycem swym miłym przyczyniay śie y oreduy zá námi/ pełń nam swe obietnice łáskáwe/ pokoy swoy day nam/ á bądź záwżdy z námi. pAnie y Boże náß iedyny wiecznie chwalebny zmiłuy śie nád námi/ á wysłuchay nas/ Amen.

Ioh. 1. 29. 1. Ioh. 2. 1. 2. 1. Tim. 6. 15. 16. Apoc. 5. 13. 1. Joh. 5. 7. 9. 20.

ZA PODROZNE.

CXI.

Pierwßa.

Zá w drogę śię puszczáiące, álbo już w drodze będące.

Psal. 121. 1. &c.

Dnawyższy strożu / obrońco y przewodniku náß / w tym tu pielgrzymstwie ziemskim napewnieyszy/ Pánie Boże wszechmogący/ ktory nie śpiß/ áni drzemieß strzegąc Izráelá / wiernych á wybránych swoich. Tyś niekiedy w dálekich y niebiespiecznych drogách prowádził/ strzegł/ bronił y błogosławił Eliezera sługę Abrahámowego / Jákobá Pátryárche / Tobiaszá/ lud Izráelski / Medrce Páná nowo národzonego szukáiące y insze chwalce swoie / ráczże y teraz, pokornie cię prosimy, osoby te, ktore śie w drogę/ z przyczyn ważnych / puszczáią (puściły) przyiąć z osobliwey łáski swey w Boską opiekę swoie. Day im zá przyiaźnią y przewodniká Anioła twego S. ktoryby ich z woli y rozkazánia twego strzegł ná wßystkich drogách ich / á po szczęśliwym z błogosławieństwá twego S. potrzeb wßystkich odprawieniu do domu ich ná zad w pokoiu y w zdrowiu dobrym przywrocił. Day śie nam z nimi wrychle znowu zdrowo oglądáć y ucieszyć z pożegnánia twoiego w ich sprawách poważnych. Day áby wßystko zástáli domá wedle żądości sercá swego / szczęśliwie z łáski twoiey wßelkie kłopoty / szkody / żale oddal od nich / y

Gen. 24. 48. Ie. 48. 16. Tob. 12. 3. 14. Exo. 14. 19 Matt. 2. 1. 2.

Psal. 91. 11. 12.

od domowników ich. O Boże náß / Boże żywotá y zbáwienia náßego / ktory strzeżeß wyścia tych / ktoržy w tobie dufaja / wysłuchayże dufliwe prozby náße / á zmiłuy śie nád námi. A gdy śie skończy od ćiebie zámierżony bieg życia y pielgrzymstwá náßego ná tym świećie / przyjmiże nas przychodniow y gośćiow ziemskich do oney wiekuistey Oyczyzny niebieskiey / gdźie z Synem twym miłym / Pánem y Zbáwićielem náßym / yz Duchem S. żyjeß y krolujeß / Bog jedyny / y błogosławiony ná wieki / Amen.

Psal. 42. 10. 12. Is. 51. 10. Is. 121. 1. &c. Iob. 14. 5. 1. Pet. 2. 11.

CXII.

Druga.

Zá te, ktorzy śię z drogi powrocili.

Pfal. 95. 3. Apoc. 4. 11.

Iac. 1. 17. Pfal. 121. 1. &c.

Is. 91. 11. Heb. 1. 14.

Pf. 119. 116. Is. 51. 14.

Dwielki á wßechmogacy Boże / tworco niebá y ziemie y wßystkich rzeczy / ktore w nich sa / doskonały rządco y spráwco. Tyś jest dawca żywotá / zdrowia / pokoju y wßelákich dobr doczesnych y wiecznych. Ty śie sam námi y wßystkimi chwalcámi twojimi miłośćiwie opiekuß / á nie tylko zdrowie y inße potrzeby / bez ktorych śie obeść zgołá nie możemy / ále y sumnienie náße Oycowskie piástujeß. Ty nas przez Anjoły swe SS. ná wßytkich drogách náßych strzeżeß y bronisß / y one ná posługę posyłaß dla tych / ktoržy zbáwienie odziedźićzyć mája. Chwalemy naświetße Jmie twoje zá wßystkie niewyliczone dobrodźieystwá twe / á osobliwie zá to / żeś osoby te / zá ktorymi śmy śie tobie / Oyće dobrotliwy / modlili y przyczyniali / z drogi bez szkody y przygod żałosnych w łáśce y w błogosławieństwie twym S. w zdrowiu dobrym y w pokoju pożądánym z spolną wßystkich nas ućiechą powrocić / y ná to mieysce szczęśliwie stáwić raczył. Nie wypuśćzayże y nápotym ich y nas / ktoržy w tobie sámym nádźieje pokładamy / z Boskiey opieki swojey / mily Pánie. Rządź nas podług słowá twego Duchem swojim S. żebysmy skárbili sobie skarb nie w tym pielgrzymstwie ziemskim / ale w niebie / gdźie áni mol / áni rdzá psuje / áni złodźij podkopać y ukraść może. Strzeż nas ty sam mocą swą przez wiárę ku zbáwieniu zgotowánemu / y w niebiesiech dla nas wedle wielkiego miłosierdźia twego záchowánemu w Chrystusie Jezusie / ktoremu z toba / yz Duchem S. niech będźie cześć y chwálá ná wieki wiekow / Amen.

Mat. 6. 20. 1. Pet. 1. 4. 5.

W NIEDZIELNE DNI.

CXIII.

Ná Pierwszym Zgromá dzeniu.

Gen. 15. 1. Is. 17. 1. 2. Pfal. 121. 4

Nawyższy dobrodźieiu náß / Boże wßechmogacy / ktoryś nas náto mieysce przed oblicze swoje dla słuchánia y uważánia słowá twego / y dlá chwał / á Modlitew SS. stáwić raczył / dźiękujemy twey Boskiey miłości zá straß y opieke twoje Oycowską y zá wßelákie niewypowiedźiáne dobrodźieystwá twoje / ktoreśmy jáko inßych czásow / ták y w ten przeßły tydźień bráli z łáskáwych rąk twojich. Znamy to / o Boże náß / żeśmy niegodni tey ták wielkiey łáski twojey / á to dla rozliczných nieprawości náßych / ktorymi Máiestat twoy S. ustáwicznie obrażamy. Y ten przeßły tydźień nie zßczedł nam ták / żebysmy ná gniew twoy y ná karánie sprawiedliwe zárobić sobie nie mieli. Ale / żeś ty jest miłosierny y litościwy / nierychły do gniewu / á obfity w miłosierdźiu y w prawdźie / ktory nie chcesz śmierći niepobożnego / áni śie w niey kochaß / ale ráczey / żeby śie odwrocił od drog swoich á żył. Ku tobie tedy oczy y sercá náße dufliwie podnosimy proßąc y mowiąc: Boże / bądź miłośćiw nam grzeßnym. (Oczyść nas nadrożßa krwią Báránká niewinnego y niepokálánego / Jezusa Chrystusá / od wßelkiego grzechu / poświeć nas sobie Duchem twojim świętym / á day żebysmy y ten dźień S. Niedźielny / z powinna naświetßego Jmienia twego chwała przystoynie świećić / y dálße dni żywotá náßego nam od ćiebie zá-

Exo. 34. 6. 7. Eze. 18. 23. Is. 33. 11.

Luc. 18. 14. 1. Pet. 1. 19. 1. Ioh. 1. 7.

mierżone ná S. służbie twojey w ernie trawić mogli.) Odpądź precz od nas głownego nieprzyjáciela ßatáná / ktory
Act. 17. 26. jáko lew ryczący obchodźi / ßukáiąc kogoby pożarł / á nawiecey w ten czás / kiedy prace świete przed śie bierżemy / odpądź go / o Zwyćiezco niezwyćiężony / ktoryś w Synu swojim miłym głowe jego potárł / y uczynki jego zepsował.
1. Pet. 5. 8. W obronę Boską twoje jáko samych siebie / ták y całą gromadkę wybránych twojich po wßystkim świecie rozproßoną tobie dufliwie poruczamy. Bądź strożem y obrońcą
Gen. 3. 15. 1. Ioh. 3. 8. kościoła powßechnego. Sługi swe rządź Duchem swym S. użyć im mądrości zbáwienney / otworż wárgi ich / á ustá czyń spośobne do náboznego y przeźrźliwego opowiádánia
Psal. 121. 4. świetey chwały twojey. Nie opußczay y słuchaczow bogoboynych / niechay co nawiecey náczerpáią pociech / náuk
Isa. 12. 3. y przestrog zbáwiennych z czystych źrzodeł słowá twego S. płynących. Zápalay ich ogniem twojim niebieskim do náboznego wychwalánia Imienia twego S. y do náśládowánia wßelkiey cnoty y świetobliwości. Przerażay serca
Luc. 17. 5. wßystkich nas żywym słowem twojim. Przymnoż nam
Psal. 51. 12 wiáry / ożyw nádzieje / y utwirdź miłość. Serce czyste stworż w nas / ó Boże / á Ducha práwego odnow we wnętrznościách náßych. Niech nam nie brzmi nádáremno
Mat. 24. 14 2. Cor. 2. 16. głos Ewángeliey S. ále niech nam będzie wonnością żywotá ku żywotowi. A po pracy teráznieyßey day nam z łáski
Mat. 25. 11. 34. swey ßczęśliwe z tym świátem rozstáme / á kiedy nástąpi dzień on zmartwychwstánia powßechnego / postáwże nas
Apoc. 4. 8. It. 5. 11. 13. po práwicy swojey / ábyśmy cie z Anioły niebieskimi y ze wßystkim świetymi twojimi chwalić / y tobie w one wieczną niedźiele á w odpoczynku nieodmiennym służyć w niebie doskonále mogli / przez PAna náßego JEzusá Chrystusá / ktoremu z tobą / Oyczenáß niebieski / y z Duchem S. pokorny pokłon / serdeczna chwałá y cześć należy wiekuiista / Amen.

W DRU-

W DRUGIM ZGROMADZENIU PRZED KAZANIEM.

CXIV.

SPOWIEDZ.

MY nedzni á grzeßni ludźie / spowiádamy śie tobie / etc.
Albo: OPAnie / sędźio serc / myśli y uczynkow / etc.

Pátrż wyżey w modlitwách pokutnych. Albo tę modlitwę mow.

PAnie Boże wßechmogący / Oyče náß niebieski / ktoregó zakon ták jest doskonały / że błędne náwraca duPs. 19. 8. 9. Ps. 119. 50. 92. 93. 104. 105.
ße / dawa mądrość nieumiejętnym / uweśela serce / y oczy máluczkich oświeca / pokornie cie prosimy / żebyś podług niewymownego miłośierdźia swego ciemne zmysły
náße jáśnością Ducha swego S. oświeć i rączył / żebysmy zakon twoy dobrże zrozumieć / á zrozumiawßy uczynkámi dobremi z dáru twego S. wyrażáć go záwße przystoynie mógli. Wznieć w sercách náßych ch ć uprzeyma do słuchánia
2. Cor. 10. 5. 6. świetych wyrokow twojich / á day nam gorliwą y státeczną powolność do pełnienia świetey woli twojey. Zátkum w nas hárdość przez grzech wrodzoną / y pychę świetemu
Phil. 2. 12. Májestatowi twemu przeciwną. Day ábysmy z bojáźnią y ze drżeniem spráwowali zbáwienie náße / y tobie służyli w
Luc. 1. 75. świetobliwości y w spráwiedliwości po wßystkie dni żywotá náßego. Vczyńże to wßytko / o námiłośćiwßy Oy1. Ioh. 2. 2. 12. Mat. 6. 9. cze / dla Syná twojego / PANA y Zbáwićiela náßego JEzusá ChRystusá / ~~ktorys śie nam ták modlić rozkazał: Oyče náß / ktoryś etc.~~ Boże Ojcze miłosierny nasz grzesznym.

POKAZANIU.

CXV.

O pospolite potrżeby.

WSzechmogący y wiecznie miłośierny Boże Oyče náß niebieski / dźiękujemy twey S. wielmożności zá
Ps. 106. 1. 2. wßystkie świete dáry y dobrodźieystwá twoje / kto-
Iac. 1. 17.

re obficie záwżdy do nas płyną z ręki łáskáwey twoiey/ktorymi żywić y opátrować ráczyß duße y ćiáłá náße. O ráczyß nas/miłośierny Oyče/ zachować w teyże łáśce swey ná wieki. Błogosłáwieństwo swoie ráć rozlać ná wßystkie spráwy y potrzeby náße. Bądźże Oycem náßym miłośćiwym/ á my bedźiemy/ za łáskę S. twoią/ dźiatkami tobie miłymi y powolnymi. Oráz nam ty twárz swoie/ á tak bedźiemy zbáwieni. Day nam zrozumieć spráwy y táiemnice krolestwá swoiego. Ráć nápiśać wolą Zakonu swoiego w sercach náßych. Day miłośierny Oyče kośćiołowi swemu pokoy. Day káżnodźiejom Duchá twego świętego/ áby prawdźiwie uczac/ y pobożnie żyiąc/ kośćioł twoy słowem twym y żywotem przykładnym przystoynie budowali. Ráć dáć Krolowi/Pánu náßemu/ze wßystkim Domem/ y Ráda iego/ dobre zdrowie/ ßczęśliwe Poddánymi rządzenie y długie á fortunne pánowánie. Krolestwá Chrześćiáńskie/ osobliwie te/ w ktorych kwitnie S. Ewángelia twoią/ y te Oyczyzne náße ráć błogosłáwić/ y one do końcá świátłośćią słowá twego S. oświecić. Záchowáy ie też miły Pánie od mieczá nieprzyiácielskiego/ od głodu ćießkiego/ od powietrzá morowego y od wßelkich ßkráßnych plag twoich. Pány Chrześćiáńskie ráć rządźić Duchem swym świętym/błogosłáw im/y day im Duchá mądrośći/áby lud twoy rządźili w boiáźniey twoiey/ w pobożności y spráwiedliwości. Pástrony y dobrodźieie kośćiołá twoiego/á osobliwie Zwierzchność mieyscá tego/ z miłym potomstwem y z całym domem iey/ráć w łáśce swey/w zdrowiu dobrym/ w pokoiu y w opátrzności swoiey chować/ w prawdźie zbáwienney utwirdzáć/ y ná wßyßstkim hoynie błogosłáwić. Lud pospolity Chrześćiáński/ á mianowićie chore/ smętne/ ubogie/wdowy/śiroty/dźiatećzki/więźnie/ podrożne/ krzyż á prześládowánie dla Ewángeliey S. ćierpiące spráwuy/ broń/ćieß/rátuy y utwirdzay miłośierna ręka swoią Boską.

Pſal. 103. 4. 8. 17. 2. Cor. 6. 18. Pſalm. 80. 4. 20.

Pſal. 119. 27. 33. 34.

Pſ. 121. 6. Mat. 10. 20 1. Tim. 4. 12. 16.

1. Tim. 2. 1. 2.

Lev. 26. 25 20.

Iac. 5. 14. 16.

Winy

Winy y grzechy náße/ ktorymiśmy záśłużyli doczesne y wieczne karanie/ráć nam miłośćiwie odpuśćić. Nieprzyiaćioły kośćiołá swego ráć powśćiągnąć/ y náwrocić do prawdy swoiey. Od chytrośći szátáńskiey ráć nas bronić/ w nowym żywoćie tobie miłym ráć nas przez Duchá swego S. postánowić/y od wßystkiego złego/dußnego y ćieleśnego ráć nas záchować y obronić. Oráczyß nas ogárnąć swym świętym miłośierdźiem y błogosłáwieństwem w káżdey spráwie y potrzebie náßey/ y pokoy swoy S. ráć rozlać ná nas. Vczyniże to wßyßstko/ o co śie prośimy/ y nád to wiecey niżeli prośić umiemy/ y co widźiß nam być pożytecznego y zbáwiennego/ Boże Oyče náß niebieski/ dla IEzusá Chrystusá Syná twego/ Páná y Zbáwićielá náßego. Oyče náß/ ktoryś iest/ etc.

Ier. 30. 14. 15. Rom. 6. 23 Matt. 5. 44. Pſ. 121. 4. 7

It. 122. 6.

Eph. 3. 20.

Tu należą y inne podobne Modlitwy o pospolite potrzeby Kośćioła Bożego, wyżey położone.

NA NIESZPORZE.

CXVI.

Pierwsza.

CHwalimy ćie świety niebieski Páne Boże náß/ żeś nas dniá dźiśieyßego niedźielnego w łáśce y opiece Boskiey swoiey áż do tey chwile przechować ráczył. A iákoś zwykł codźień ćiáłá náße pokarmem/ napoiem y wßelákimi potrzebámi opátrować/ ták y duße náße posiliłeś obrokiem zbawiennym słowá twego prawdźiwego. O ráczże to/ co nam podawaß przez ustá sług swoich/ w nas Duchem swym S. pieczętować/ żebyśmy nie tylko słuchaczámi wiedzącymi wolą twoie byli/ále też czynićielmi słowá y rozkázánia twego. Poselstwá prawdźiwego swego nie ráć od nas odeymować/ále mu ráć dáć táki pláć/ żebyśmy y my przy prawdźie twoiey áż do śmierći wytrwáli/ y po nas/ żeby śie potomne wieki wolnością prawdźiwego nabożeń-

Iſa. 12. 1. 4. 6. Pſ. 121. 4. Pſ. 145. 25. 16.

Iac. 1. 22.

Matt. 9. 38.

 stwá

Mat. 26. 41. Iac. 3. 2.

stwá ćießyły/ poki jedno świátá stánie. A iżeśmy z przyrodzenia bárzo krewcy/ y dniá dzisieyßego/ nád wierną prácą náydowały śie przy nas rozmáite nikczemności w słuchániu słowá twego y w modlitwách náßych. Prosimy ćie pokornie/ ráć nam wßystkiego tego przebaczyć/ á w zupełności Synà twego wßystkie niedostátki náße dopełnić. Ráć nas y wybráne twoje/ gdziekolwiek sa ná świećie/ przez ostátek dniá tego/ y ná nádchodzący cały tydzień/ y áż do śmierći pod strażą Anjołow swojich w dobrey spráwie/ w wiernej prácy/ bez urázy summienia miłośiernie chować. A po śmierći ráć nas przyjąć do kościołá niebieskie/ żebysmy ćie Swiety/ Swiety/ Swiety/ Pánie Zastępow w niebie/ w onym wálnym wßystkich świetych twojich zgromádzeniu doskonále poználi/ á tám ustáwiczną niedziele obchodząc/ ćiebie serdecznie miłując/ chwaląc/ y tobie dostoynie służąc/ z toba w nieskończonej rádości y sławie żyli ná wieki/ Amen.

Apoc. 21. 3 22. 24. Apo. 4. 8.

CXVII.

Wtora.

Psal. 107. 1.

Dziękujemyć á chwalimy S. Jmie twoje/ Pánie Boże wßechmogący/ Oyče náß namiłośćiwßy/ żeś nam ten dzień świety niedzielny w pokoju strawić dał/ ná słuchániu y uczeniu śie słowá twego S. Ale iż Syn twoy miły/ Pan náß Jezus Chrystus tego nas náuczył/ iż błogosławieni są ći/ którzy nie tylko słuchają słowá twojego/ ále go też strzegą/ y według niego śie rządzą y spráwują/ á strzegąc go/ záchować/ y według niego śie spráwować z nas żaden nie może/ bez osobliwego rátunku y pomocy Duchá twego ś. Przetoż ćie pokornie prosimy/ o miłośierny Boże Oyče náß niebieski/ odpędź precz od nas szátáná/ głównego nieprzyjaciełá zbáwienia náßego/ żeby nam chytrościámi swymi nie szkodził/ áni tego czegośmy śie y dziś z słowá twego náuczyli z pá-

Luc. 11. 28. Psal. 51. 14. 15. 1. Cor. 12. 3. 11. 2. Cor. 3. 5. Matt. 13. 19.

z pámięći náßey nie wybierał/ y ćiernieм rożnych świátá tego poża dliwości w nas nie zatłumiał. Serca też náße opoczyste y zátwárdźiałe ráć przez Duchá twego S. zbáwienna miłosierdźia twego rosá zmiękczyć/ odwilżyć/ y z nich sobie ziemie dobrą y płodną uczynić/ áby w nas owoce dobre z słowá twego pochodzące/ y w nawietßych pokusách á utrapieniách nie uschły/ áni ustáwały/ ále żeby śie w nas ku wieczney czći á chwale Jmienia twego S. y ku zbudowániu bliźnych náßich zá łaską y pomocą twoją Boską im dáley tym więcey pomnażały. O ráczże nam to dáć Boże náß/ Oyče náß/ y dobrodźieju náß/ dla Jezusá Chrystusá Synà twojego/ Pánà y Zbáwićielá náßego/ ktoremu z toba/ y z Duchem S. należy cześć y chwałá ná wieki/ Amen.

Marc. 4. 19.

1. Ioh. 2. 3. 12.

W POWSZEDNIE DN', PORANNE.

CXVIII.

Pierwßa.

Apo. 1. 8. Psal. 3. 4. 6. Is. 121. 4. 7.

Wßechmogący á wieczny Boże/ Oyče náß niebieski/ dzięki tobie czyniemy/ przez Jezusá Chrystusá/ Synà twego miłego/ á Pánà náßego/ iżeś nas tey przeßłey nocy w łásce y w opátrzności swey/ y w dobrym zdrowiu záchował/ á od wßelákiey złey przygody łáskáwie strzedz raczył. Pokornie ćie prosimy/ ábyś nas też dniá tego y przez wßystek wiek żywotá náßego grzechu/ sromoty y wßelákiego złego miłośćiwie záchować raczył. Abowiem ći my duße y ciáłá náße/ tákże prace/ spráwy/ myśli/ mowy poruczamy w mocne á świete rece twoje/ y wßytko to/ cokolwiek jedno z twojey S. łáskodrobliwości mamy/ tobie oddawamy. Anjoł twoy S. niech będźie z námi/ áby nas od szátáná dußnego nieprzyjaciełá/ y wßytkich innych widomych y niewidomych przygod bronił mocą twoją. Kościoł twoy miey w obronie. Lud pospolity/ á osobliwie miástá/ wśi/ domy ráć oświećić znajomością y posłuszeństwem

1. Cor. 4. 7. Psal. 34. 8. Is. 91. 11.

1. Tim. 2. 1. 2.

Ewangeliey twojey S. Ná Korone polſka/ y ná Páństwá do niey nalezące/ y ná wßyſtkie inße Chrześćiány/ nie dopußćzay/ Boże wßechmogący/ nieprzyjaćielá/ głodu/ chorob/ powietrża/ ogniow/ ßkody wßelkich plag twojich. Chore uzdrow/ ſmętne pocieß/ więźnie wierne y pobożne wybaw/ podrożnych bądź ſtrożem/ ubogich wſpomożeniem/ ſtárych rátunkiem/ wdow/ ſierot/ Pánien/ młodzieniaßkow/ ſług rzemieśnikow y ludźi prácuiących ná káżdym mieyſcu bądź Bogiem łáſkáwym/ opiekunem y Oycem namiłośćiwßym. Sprawże też to/ miły Pánie/ żebyſmy ćię wßyſcy zgodnie chwalili według twego S. ſłowá. O ráczże to uczynić/ dla JEzuſá Chryſtuſá Syná twego miłego á Páná náßego/ ktory z toba y z Duchem S. żyje y kroluje w jedności Boſtwá ná wieki wieczne/ Amen.

Act. 1. 14. It. 4. 31. 32. 1. Ioh. 2. 12. It. 5. 7.

CXIX.

Wtora.

Pſal. 121. 7.

PANIE BOże wßechmogący/ Oyče náß namiłośćiwßy/ dźiękujemy twey S. Boſkiey Oycowſkiey miłości/ iżeś nas tey przeßłey nocy raczył zachować od wßelkiego niebeſpieczeńſtwa. Pokornie ćie prośimy/ Oyče náß namiłośćiwßy/ abyś też nas y dniá tego dźiśieyßego y po wßyſtkie dni żywotá náßego od wßyſtkich nieprzyjaćioł náßych/ dußnych y ćieleſnych ręką twoją S. Oycowſką bronić raczył. Gdyżmy w ręce S. twoje/ Oyče niebieſki/ ná ten dźień przez wßyſtek żywot náß poruczamy duße y ćiáłá náße. Raćz nas rządzić y opátrować mocą y łáſką ſwoją/ abyſmy pod obroną twoją żyć mogli/ ku chwale Jmienia twe° ś. y ku pociesze bliźnych náßych z dobrym ſumnieniem náßym. Ráćz nam też dáć Pánie/ abyſmy ſie ćiebie bali/ chodząc drogámi twojimi/ niech z námi będzie dobrze/ á wßyſtkim rzeczam y ſprawam naßym ráćz błogoſławić/ y one ná cześć y na chwałe wielk ego Jmienia twe° wywodźić.

Pſ. 91. 1. 2.

Pſ. 67. 28.

A day

Aday ábyſmy widźieli wiele ludźi wiáry Chrześćiáńſkiey/ pokoy nád kośćiołem twoim/ nad miłą Oyczyzną náßą y nád Páńſtwy inßymi Chrześćiáńſkimi/ jaſnością S. Ewangeliey twojey oświeconymi káżdey godźiny. Ludźi chorych/ ſmętnych/ podrożnych/ ubogich/ wdow/ ſierot/ Páń brzemiennych y innych wßyſtkich w roznych potrzebach ſwych do ćiebie wzdychających y wołających ráćz wyſłuchać/ y nad nimi ſie zmiłować. Przyjmiże nas wßyſtkich/ Pánie dobrotliwy/ w łáſke twoje naświetßą ná ten dźień dźiśieyßy y ná wßyſtek ćzas żywotá náßego/ dla JEzuſá Chryſtuſá Syná twego miłego/ Páná y Zbáwićielá náßego. Oyče naß/ ktoryś jeſt/ etc.

Pſ. 122. 4. 6.

Jac. 5. 4. 16.

1. Joh. 2. 2. 12.

CXX.

Trzećia.

Dźiękujemyć á chwalemy Jmię twoje naświetße/ Oyče náß niebieſki/ żeś nas ráczył ſtworzyć ná ſwoje wyobráżenie/ á upadłe y grzeßne ludźie ſam z ſwojey miłości ráczyłeś odkupić przez Syná ſwego miłego/ Páná náßego Jezuſá Chryſtuſá. Duchem S. nas poświećiłeś/ á z nowuś odrodźił ſłowem prawdy/ wiec y w opiece Oycowſkiey nas chowaß wßytkim dobrym dárując y opátrując/ niechayże będźie miłości twojey zá to wieczna cześć y chwałá. Prośimy twey Oycowſkiey miłości/ ráczże to dáć/ ábyſmy y ten dźień dźiśieyßy y wßyſtek ćzás żywotá naßego przeżyli ku cześci twey y chwale. Záchowayże nas/ namileyßy Oyče niebieſki od wßyſtkiego złego dußy y ćiáłu ßkodliwego/ od grzechow śmiertelnych y od nießcześćia á przygod ſmutnych. Ráćzże nam w pracách náßych dobrych błogoſławić/ á bliźnie náße wßyſtki jako y nas opatrować. Przełożone Kośćioła ſwego y przełożone tego świátá ráćzże ty ſam Duchem S. rządźić/ á ku dobrym pracam one pobudzáć. Chore y

Pſ. 116. 1. 2. Gen. 1. 26. 27. Rom 3. 23. 24. 1. Pet. 1. 2. 22. Jac. 1. 17. 18. Pſal. 111. 2. &c.

1. Tim. 2. 1. 2.

ſmut n

smutne ludźie ráczy pocießáć/ á nád wßystkimi utrapionymi łáskáwie śie zmiłować. Vczyńże to/ miłośćiwy Oyče náß niebieski/pokornie cie prosimy/ dla Synáá twego miłego Páná náßego Jezusá Chrystusá/Amen.

CXXI.

Czwarta.

Apo. 1. 8. Exo. 34. 6. Rom. 11. 33. 36. Pſ. 103. 1. 2.

Eph. 4. 24. Rom. 5. 12. 18. It. 6. 23.

1. Pet. 1. 19 20. 2. 3. 22.

Jac. 1. 18.

Pſal. 121. 2. 32.

WßechmogącY/ wieczny á nalutośćiwßy Boże/ Oyče náß niebieski/ dźięki twojey Boskiey miłośći pokornie czyniemy zá wßystkie świete dáry y dobrodźieystwá twoje niewyliczone/ ktore obficie záwżdy ku nam płyną z reki łáskáwey twojey. A osobliwie zá to/ żeś nas ná swoje wyobráżenie w sprawiedliwośći y w świetobliwośći prawdźiwey ku wieczney nieśmiertelnośći stworzył/ á gdyśmy w rodźicách náßych pierwßych z przyczyny swey w łasney upadli w grzech/ w gniew twoy y w winę potępienia wieczney go/ tyś nas sam z miłośći Boskiey swojey użaliwßy śie zginienia náßego/ wykupił/ nie jákimi rzeczámi skáźitelnymi/śrebrem/álbo złotem/ále drogą krwią Báránką niewinnego y niepokálánego/ JEzusá Chrystusá/dla ktoregoś nas też Duchem swym ś. poświecił/ y z nowu porodźił słowem prawdy. Tyś nas przez wßystek wiek náß aż y tey nocy przeßley/ do tey chwile teráźnieyßey poránney/w straży y w opátrznośći swey Boskiey/ w pokoju y w zdrowiu dobrym záchował/ y od wßelákiey ßkody y przygod żáłośnych miłośćiwie strzedz y bronić ráczył. O niechayżeć będźie zá to wßystko serdeczna dźięká/ cześć y chwałá wiekuista. Prosimy przytym pokornie twey Boskiey Gycowskiey miłości/dayże nam y ten dźień dźiśieyßy y wßytek czás dálßy żywotá náßego w łásce twey/ w dobrym zdrowiu/w spokoynym y weselym sumnieniu z pochwałą naświetßego Imienia twego/ y z zbudowániem bliźnych náßych ßczesliwie strawić. Błogosław wßystkie sprawy/ prace/

prace/zamysły y przedśiewźięcia náße bogoboyne/ miły Páńie/ á ráczy nas w zbáwienney znajomości twey/ w wierze prawdźiwey/w miłości nie obłudney/w pobożności y świetobliwości nie odmiennie gorliwey/w nádźiejey wiecznego żywotá pewney y we wßelákich cnotách SS. z łáski swey chować/w nich nas im dáley/tym znáczniey pomnażáć/y áż do końcá moca swa Boska stwirdzáć/y strzedz ku zbáwieniu. Záchowayże nas też/ Oyče dobrotliwy/ od błędow y grzechow wßelakich/ od nießczęścia y przygod szkodliwych/ od nieprzyjaćioł dußnych y ćielesnych: Bliźnie náße wßytkie/jáko y nas/wßelákimi potrzebámi miłośćiwie opátruy/ á ludźie niewierne y záwiedźione Chrześćiány do zbáwienney prawdy swey ráczy łáskáwie náwrocić/ ábyśmy śie wßyscy/służącći wiernie/zgodnie chwalili według twego S. słowá. Przełożone kościołá twojego/ wßystkie wierne sługi á Páśterże wybránego ludu twojego/y Przełożone tego świátá/Pátrony y dobrodźieje wiernych chwalcow twych/á osobliwie Zwierzchność mieyscá tego/z miłym potomstwem/y z całym domem jey ráczże ty sam Duchem swym S. rządzić/ zdrowiem dobrym y błogosławieństwem swym hoynym dárować/ y we wßelákich pomyślnych pociechách ku chwale twey y ku pocieße á pożytkowi znáczнemu wielu ich w długo fortunne látá miłośćiwie chować. Błogosław y inne wßytkie członki práwowiernego kościołá twojego/ chorych bądź lekárzem/smetnych y zátrwożonych pociecha/ wdow y sirot opiekunem/podrożnych stróżem/z tym świátem śie rozstawáiących do niebá przewodnikiem łáskáwym/ krzyż y prześládowánie dla prawdy S. twojey ponoßących posileniem/ y wßystkich utrapionych á w roznych trudnośćiách/ ciężkośćiach y niebespieczeństwách zostawáiących ráczy być Bogiem/ Gycem y dobrodźiejem miłośćiwym. O Oyče miłosierdźia/o Boże wßelkiey pociechy/wysłuchay nas/uczyń to wßytko o co cie prosimy/ y

Pſ. 67. 1. 7.

1. Pet. 1. 5.

1. Tim. 2. 1. 2.

Jac. 5. 14. 16.

Pſ. 119. 134.

2. Cor. 1. 3.

Eph. 3. 20.

wiecey

1. Joh. 2. 2. 12. wiecey nád to/niż my nedzni á grzeßni prośić umiemy / dla JEzusá CHrystusá/ Synáá twoiego á Páná náßego/ w ktorego naświetßym Imieniu ták śie jeßcze dufliwym sercem nabożnie modlimy: Oyče náß/ ktoryś jest w niebie/ etc.

POLUDNIOWA.

CXXII.

Psal. 121. 2. &c. PAńká twa S. sprawiłá Boże Oyče náß niebieski/ żesmy jáko przeßłe wßytkie dni y godziny życia náßego/ ták osobliwie y teraz świeżo te dniá tego połowice w dobrym zdrowiu/ w spokoynym sumnieniu/ w straży y w błogosławieństwie twym S. przeżyli. Zá te pomnienione/ y inne niewyliczone dáry y dobrodźicystwá twoje powinnać cześć y chwałe nabożnie oddawamy. Tobie śie niekiedy on maż według sercá twojego Dawid modlił wieczor/ ráno y w południe/ y z krzykiem serdecznym wołał ná cie/ ázbyś go wysłuchał. Podobnie także y Dániel S. wielce przyjemny sługá twoy trzykroć przez dzień klękał ná kolaná swoje y modlił śie/ á chwaleć oddawał Pánu Bogu swemu. Tymi świetymi świętych twoich przykłady bedąc y my w sercách swych przeráżeni tobie śie y w ten czás południowy/ nawyżßemu duß y ciał náßych dobrodźiejowi/ modlimy/ ciebie w Duchu y w prawdźie chwalimy/ pokornie proßąc/ wysłuchay nas/ y zmiłuy śie nád námi. Przebacz łáskawie/ miłośierny Boże/ wßystkich dawnieyßych y dźisieyßych występkow náßych/ á day bysmy jáko inne dni żywotá náßego/ ták y te druga połowice dniá tego w łásce twey Oycowskiey/ w pokoju/ y w błogosławieństwie świętym szczęśliwie strawili/ nie w proznowániu/ ále ná twey chwale y ná uczciwych á poważnych zábáwách powołánia náßego/ á dokończywßy oney zacney walki/ boy on dobry odprawiwßy/ y bieg życia náßego przystoynie wykonawßy/ day ábysmy odnieśli one z łáski twey nam odłożo-

Act. 13. 22. Pśal. 55. 18. Dan. 9. 23. It. 6. 10.

2. Tim. 4. 7. 8.

na korone sprawiedliwości/ ktorą nam odda w on dzień Pan/ sędźia sprawiedliwy/ á nie tylko nam/ áley wßystkim/ ktorzy umiłowáli ono sławne przyście jego. Pomożże nam do tego y wßystkim wiernym wyznawcom Imienia twego/ o wieczny á dobrotliwy Oyče/ z Synem twym miłym/ y z duchem S. Boże błogosławiony ná wieki/ Amen.

PRZED UZYWANIEM POKARMOW.

CXXIII.

Pśal. 14. 8. 10. It. 118. 25. 29. PAńJE Boże wieczney chwały/ krolu z wysokości/ błogosław nam y tym dárom z Oycowskiey miłości/ ábysmy ich pożywáiąc tobie dźiękowali / á rozliczne dobrodźieystwá záwße wysławiáli/ przez CHrystá Synáá twojego/ ktory z toba żyje w jedności Duchá S. Bog wieczny prawdźiwie/ Amen.

CXXIV.

Wtora.

Pśal. 145. 15. 16. DOczy wßystkich w tobie nádźieje máją/ Pánie/ á ty im dawaß pokarm ich czásu swego. Otwieraß reke twoje/ á násycaß wßystko co żyje według upodobánia swego: Oyče nás ktoryś jest w niebie/ etc.

Apoc. 4. 11. Pánie Boże/ Stworzycielu wßystkich rzeczy/ ráczże nam błogosławić te dáry/ ktoreś raczył zrządzić ku náßey żywności w Imieniu Synáá twego milego / Páná náßego/ JEzusá Chrystusá/ Amen.

CXXV.

Trzećia.

Rom. 11. 33. 46. PAnie Boże wßechmogacy / ktoryś jest zrzodłem y nieprzebránym skárbem wßystkich dobrych rzeczy/ rácz rozßerzyć błogosławieństwo twoje nád námi/ y rácz poświecić te pokármy/ ktore są dárem świetey ßczodrobliwości twojey/ ábysmy ich używáiąc skromnie y trzeźwie/

1. Tim. 4. 3. 4.

według woli twojey/ z uprzeyma wdzięcznością tobie záwße zá nie dziękowáli/ przez JEzusá Chrystusá Synáwego milego/ á Páná náßego/ Amen.

CXXVI.

Czwartá.

Act. 4. 24. Ps. 67. 2. 7.

WOrco wßystkich rzeczy/ Páne Boże náß wßechmogący/ prosimy cie pokornie/ odpuśćże nam grzechy náße/ błogosław nas/ y ráć nam przeżegnáć y poświęcić te dáry/ ktoreś ráczył zrządzić ku náßey żywności w Imieniu Synáwego milego/ Páná náßego Jezusá Chrystusá/ Amen.

PO UZYWANIU POKARMOW.

CXXVII.

Pierwßa.

Deut. 8. 10. 11.

BAdź chwalá Páne tobie zá te dáry twoje/ żeś nákarmił y nápoił nas stworzenie swoje/ á jákoś dał chleb powßedni ciálu ku żywności/ ták posilay slowem

Mat. 4. 4.

swoim duß náßych krewkości/ przez Chrystá Synáwego/ ktoryz toba żyje w jedności Duchá S. Bog wieczny prawdziwie/ Amen.

CXXVIII.

Druga.

Ps. 136. 1. 2. 16. 25.

WYslawiayćie Páná: Abowiem jest dobry/ á miłośierdzie jego trwa náwieki. Ktory dawa pokarm wßelkiemu ciálu y bydłu żywność jego/ y krucżetom młodym/ ktore wołáją do niego.

Ps. 147. 9. 10.

Nie kocha śie PAN w mocy końskiey/ áni śie kochá w goleniách meskich. Kocha śie PAN w tych/ ktoryż śie go boją/ á ktoryż ufáją w miłośierdziu jego. Oyče náß/ ktoryś jest/ etc. Pánu Bogu Oycu niebieskiemu/ ktory nas ráczył nákarmić y posilić

sílić/ niechay bedzie wieczna chwałá/ przez JEzusá Chrystusá/ Páná náßego/ Amen.

CXXIX.

Trzećia.

Chryſoſt. in cap. 16. Matth. Ho. mil. 56. Tom. 2.

BLogosławiony bądź Boże/ ktory nas żywiß y opátruieß z młodości náßey/ y pokarm dawaß stworzeniu wßelkiemu. Ráć nápełnić rádością y weselem serca náße/ ábysmy záwße dosyć (żywności) máiąc obfitowáli ku wßelkiey spráwie dobrey/ przez Jezusá Chrystusá/ Páná náßego/ z ktorym tobie/ y z Duchem S. chwałá/ cześć/ y pánowánie náwieki/ Amen.

CXXX.

Czwartá.

Psal. 103. 1. &c.

CHwalimy cie serdecznie/ miłośierny Boże á nawyższy dobrodzieju náß/ iż o duszy y o ciele náßym záwiadując/ chlebem zbáwiennym y doczesnym nas miłościwie opátrować ráczyß. Prosimy cie pokornie/ odpuśćże nam grzechy náße/ á bądź Bogiem y Oycem náßym dobrotliwym teraz/ záwße y ná wieki wieczne/ Amen.

CXXXI.

Piata.

1. Joh. 5. 7. Rom. 11. 36. Apo. 4. 8. 11.

BOgu Oycu/ y Synowi/ y Duchowi S. Bogu w Troycy S. jedynemu/ ktory nas stworzył/ odkupił y poświęcił/ y teraz nas z szczodrobliwey łáski swey nákarmił y nápoił/ zá te/ y zá inne wßystkie dobrodzieystwá jego/ niechayże bedzie cześć y chwałá ná niebie/ y ná ziemi od nas/ y od wßystkiego stworzenia jego teraz/ y ná wieki wiekow/ Amen.

NIESZPORNA.

CXXXII.

PRzeprowádźiłeś nas/Pánie/ w łáſce twoiey ś. przez ten czás áż do tey chwile teráźnieyſzey/ zá co tobie cześć y chwałe powinną oddawamy/ ſiężerże wyznawáiąc/ że wſzyſtko cokolwiek mamy od ćiebie mamy. Ty nam bowiem użyczaſz zdrowia/ pokoju/ powſzedniego chlebá/ y inſze wſzyſtkie względem duſze y ćiáłá nieźliczone dobrá/ z ſiężodrobliwych rekú twych uſtáwiczńie bierżemy. Zoſtańże z námi/ miły Pánie/ y ná ſchyłku dniá tego/ á w te jeſzcze pozoſtáłe godźiny użyi zwykłey łáſki ſwey nád námi/ pracam rąk náſzych y wſzelkim ſpráwam wezwánia náſzego pobłogoſłáw/ y one ná cześć y ná chwałe Boſką swoje y ná pocieche á pożytek náſz pożądány/ y bliźnych náſzych ſkutecznie wyprowadź/ áż nas przywiedźieſz do zámierżonego kresu/ y onego odpoczynku błogoſłáwionego. Bez twey bowiem przytomności y obrony Boſkiey wieleby złego y dźiś jeſzcze nas potkáć mogło/ zwłaſzcza żeśmy trafili ná ſchyłki świátá/ kiedy wſzytko z kluby ſwojey wyſtępuje/ nabożeńſtwo śie prawdźiwe ćmi/ obyczáje dobre ſwánkuią/ błędy głowe wynoſzą/ wyſtępki śie krzewią/ y wſzyſtko śie co ráz ma do gorſzego. Zoſtańże z námi PAnie w te chwile ták niebeſpieczną/ nie dopuſczay ſátánowi/ áby śie pánſtwić miał nád tymi/ ktorzy wykupieni ſą drogą krwią Báránká newinnego y niepokálánego/ JEzuſá Chryſtuſá. Skroć/ PAnie/ czáſu/ á zeſli on wieczor pożądány/ ktorego prácuiącym ná winnicy twoiey zapłátá śie ſtánie. Poſilayże nas ty ſam mocą ſwoią ábyśmy w pracy dobrey wezwánia náſzego ſpołecznie trwáiąc groſz ten pocieſzny/ z łáſki twojey S. obiecány z reku twoiich ſzcześliwie czáſu ſwego odebrác mogli. Tobie śie w opieke z cálym powſzechnym kościołem twoim dufliwie oddawamy/ zoſtańże z námi Oyče/ y Synu/ y Duchu S. Boże náſz w Troycy S. jedyny y błogoſłáwiony ná wieki/ Ámen.

1. Cor. 4. 7. Rom. 11. 36.

Luc. 24. 29.

Pſ. 124. 1. 8.

Matt. 24. 12. 2. Tim. 3. 1. 2. 3.

1. Pet. 1. 18.

Mat. 20. 8. It. 24. 22

WIE-

WIECZORNE.

CXXXIII.

Pierwſza.

WSzechmogący Boże/ Oyče náſz niebieſki/ dźiękuiemy przez JEzuſá Chryſtuſá Páná náſzego/ iżeś nas przez ten dźień dźiśieyſzy od wſzyſtkiego złego/ duſznego y ćieleſnego/ miłośćiwie záchować raczył. Przytym ćie pokornie proſimy/ ábyś nam raczył odpuścić wſzyſtkie grzechy náſze/ ktorymiſmy ćie obrázili/ y w powinności ſwey nie ſłuſznie poſtępowali/ á ráć nas w opiekę ſwą S. ná te noc przyiąć: abowiem my duſze y ciáłá náſze/ y wſzytko/ cokolwiek jedno z ſiężodrobliwey reki twojey Boſkiey mamy/ w twoie S. á mocne ręce poruczamy. Anioł twoy świety niech będźie przy nas/ áby duſzny nieprzyiaćiel ſátan żadnego práwá ſwego nád námi nie przewodźił. Ráczże to uczynić dla JEzuſá Chryſtuſa/ Synáć twego miłego/ Páná y Zbáwićiełá náſzego/ ktorego Imieniem ćiebie wzywámy/ ták jáko nas náuczyć raczył: Oyče náſz/ ktoryś jeſt/ etc.

Pſal. 121. 2.

Jac. 3. 2.

Pſalm 34. 8

CXXXIV.

Wtora.

DZiękuiemyć miłośćiwy Oyče náſz niebieſki/ przez Páná náſzego JEzuſá Chryſtuſá/ żeś nas tego dniá dźiśieyſzego ták dobrotliwie á miłośćiwie chować y opátrować raczył/ według duſze y ciáłá. Proſimy twey Oycowſkiey miłości/ ráczże nam winy y grzechy náſze/ ktoremiſmy Máieſtat twoy Boſki y bliźnie náſze/ z krewkości y ze złości ſkażonego przyrodzenia ſwojego obrázili/ dobrotliwie odpuścić/ niedoſtátki náſze doſkonáłośćią zaſług Syná twego miłego okryć/ á nápotym też być Bogiem y Oycem náſzym miłośćiwym/ y tey nocy ſpokoynego odpoczynienia nam y bliźnym náſzym wſzytkim ráć użyczyć. O

Pſal. 121. 2. &c.

Pſ. 51. 3. 9.

Ioh. 1. 16.

Phil. 3. 9.

Psal. 34. 8. ráczże nas obtoczyć obozem Anjołow twojich SS. żeby duszny nieprzyjaciel szátan żadnego prawá y przystępu do nas nigdy nie miał. Dayże nam też miły PAnie/ żebysmy wszyscy w czuynośći S. y w gotowośći oczekawáli przyścia PANA nászego JEzusá Chrystusá ná sąd żywych y umárłych/ bysmy go z rádośćią przywitáć/ y z nim wnisć mogli do żywotá wiecznego. O zmiłuyże śie PAnie Boże náss wszechmogacy y nád wszytkim kościołem twojim Chrześciáńskim: ludźi utrapionych/ chorych/ smetnych/ wdow/ sierot y wszystkich do ćiebie w rozmáitych doległośćiách y ćieszkośćiách swojich wzdychájacych / áż też y podrożnych rácz być Bogiem / strożem y wybáwićielem miłośćiwym z toni ich niebespiecznych. Vczyńże to/ o co ćie prosimy/ y nád to wiecey niżeli my nedzni y grzesmi prosić umiemy/ dla Jezusá Chrystusá Synà twego/á Páná nászego/ Amen.

Mat. 25. 6. 10. 13. Luc. 21. 34. 36. 2. Pet. 3. 11. 12. Jac. 5. 16.

CXXXV.

Trzećia

Psal. 121. 4. WSzechmogacy á łáskáwy Boże Oyće náss niebieski/ ráczyss nas przyjąć w Boską opiekę swoję ná te noc przyszłą y przez wszytek żywot náss / á rácz przy nas mieć Anjoły swoje świete/ ktoryby nas mocą twoją bronili od nieprzyjaćioł duszných y ćielesnych. O ráczyss nas pożegnáć miłośierny Oyće náss niebieski Duchem twojim S. á rácz nam błogosławić onym wiecznym á świetym Oycowskim błogosławieństwem swojim po wszystkie dni żywotá nászego. Rzeczy nasze duszne y ćielesne ku świetey czći á chwale swojey ty sam sprawuy/ á w łásce y w pokoju świetym twojim nas y wszystkie inne wierne Chrześciány záchoway dziś/ y ná wieki wieczne. Te łáskę rácz nád námi wszystkimi okazáć dla JEzusá Chrystusá / Synà twego milego/ Páná y Zbáwićielá nászego / Amen.

It. 34. 8. Psal. 67. 2. Eph. 1. 3. 1. Joh. 2. 2. 12.

CXXXVI.

Czwarta.

Psal. 103. 1. 2. DWszechmogacy á wiecznie miłośierny Boże Oyće náss mebieski / dźiękujemyć serdecznie zá wszelákie czesne y wieczne dáry y dobrodźieystwá twoje/ á osobliwie zá to/ iżeś nas przez ten dźień świeżo przeszły/ y káżdego z nas od národzeniá samego przez cały náss wiek áż do tego czásu wieczornego w łásce / w straży y błogosłáwieństwie twym przy zdrowiu y pokoju pożądánym miłośćiwie záchować raczył. Prosimy ćie pokornie / ráczże nam wszystkie grzechy y nieprawośći nasze/ ktorymisimy ćie dniá tego przeszłego y po wszystkie dni y czásy żywotá nászego rozmáićie obrażáli / dobrotliwie odpuścić / y wszytkie niedostátki nasze miłośierdźiem swym Boskim okryć / ták jáko nocna ćiemnośćią okryte bywáją wszystkie rzeczy świátá tego. O Oyće miłośierdźia á Boże wszelkiey pośiechy/ day / żebysmy y te noc teráz nieyszą w pokoju duszným y ćielesnym przetrwáć/ y twoją Oycowską opieką skutecznie sie ućieszyć mogli. A gdy ćiálá násze snem zmorzone odpoczywáć beda / spraw to z łáski swey żeby serca y sumnienia nasze záwsze czuć / y o tobie BOGV swym zbáwiennie rozmyślać nigdy nie przestawały. O strożu wszytkich nas nawyższy/ ktory nigdy nie spiss/ áni drzemieß strzegąc Izráelá/ á káżdego z wybránych swych/ weźmiże wszytkich nas pod skrzydłá opátrznośći twojey S. Bądź strożem y Obrońcą miłośiernym nas y wszytkiego tego/ coś nam z szczodrobliwey ręki swey łáskáwie użyczyć ráczył. A przytym y mieyscá tego Pátronow y dobrodźiejow nászych z dźiatkámi y z cálymi domámi ich, przełożonych kościołá twego y tego świátá / sąsiádow nászych / y wszystkich wiernych twojich w rozmáitych potrzebách / ućiskách y niebespieczeństwách z twego S. dopuszczenia zostawáią-

Psal. 121. 4. Cant. 5. 2. P. 121. 4. Is 122. 6. I. Tim. 2. 1. 2. Bar. 1. 11.

Pſ. 124. 1. 8. cych. Bez twey bowiem świetey opátrżności Boſkiey ſkod znáčznych/ przygod załosnych/ ludzi złych y rożnych pokus ſatáńſkich niepodobna zgołá żeby/my ſie uſtrzedz kiedy mogli. O wyſłuchayże nas Boże Oyče náſz niebieſki/ á day żeby/my posiliwſzy ſie ſnem od ciebie pozwolonym/ do prac znowu wezwánia náſzego dniá jutrzeyſzego w zdrowiu dobrym/ ſpokoynie/ ſzczęśliwie/ y weſoło powstáć/ y ciebie Bogá swego przez powinne dżieki godnie uczcić mogli/ przez Páná náſzego JEzuſá Chryſtuſá/ ktoremu z toba/ y z Duchem S. należy cześć y chwałá Boſka teraz/ zawſze y ná wieki wieczne/ Amen.

CXXXVII.

Piata.

Pſal. 121. 4. Dnawiernieyſzy duſz y ciał náſzych opiekunie á ſtrożu napotężnieyſzy/ PAnie y Boże náſz/ zá ſtraż y opiekę dnia tego już ſkończonego/ zá wſzelkie dobrodżieyſtwá y opátrowánie weń twoie/ powinne tokie dżieki y chwały oddawamy. Pſ. 103. 1 2. 3. 10. Nie odjáleś od nas/ Boze náſz/ zwykley nád námi opátrżności twojey dla grzechow náſzych/ ktoreſmy popełnili/ ániś ſie odwrocił od nas z łáſką ſwą/ ktoreſmy ſprawámi náſzymi ſobie znieważáli/ á dobr twojich niegodnie używáli. A ták ciebie prośimy/ Oyče w miłoſierdżiu niepżebrány/ ráczże okryć litości twojey ſkrżydłámi wſzyſtkie grzechy náſze/ á dla zaſługi jednorodzonego Syná twego/ PANA náſzego JEZUſá ChRyſtuſá/ ráčz nas pżyjąć y ná te noc w obronę y opátrżność twoje Boſką. 1. Joh. 2. 2. 1. 2. 12. Pſ. 34. 8. Anioł twoy S. niech oboz obtoczy około nas/ żeby y duſzny nieprzyjaciel náſ/ y cielesnych mnoſtwa/ nam zá twą świętą pomocą ſtráſzne y ſzkodliwe być nie mogły. Pſ. 121. 4. 7 Chytrości pokus ſatáńſkich oddal od nas. Nagłe/ nieopowiedne pżygody/ ognie/ ſtrachy/ śmierći/ náſzazdy/ zdrady/ ſzkody ſam ráčz odpedzać/ duſze y ciáłá náſze od wſzego złego

záchować. W też łáſce y opiece wierne kościoła twego prawdziwego członki/ Zwierzchność Chrześciáńſka/ ſługi twe/ dobrodżieje náſze/ chore/ ſmętne/ utrapione/ wdowy/ ſieroty/ podrożne dla prawdy twey S. cokolwiek żałoſnego odnoſzące/ y wſzyſtkie bliżnie náſze ráčz przyjąć/ z nimi ſie łáſkáwie obchodzić/ onych cieſzyć/ leczyć/ bronić/ wſpomagáć/ ratowáć/ modlitwy náſze zá nimi przyjąć/ y wyſłuchać. A to uczyń z wielkiey łáſki twojey dla PAná JEzuſá Chryſtuſá/ doſkonálego jednacżá y przyczyńce náſzego/ Oyče náſz/ etc. 1. Tim. 2. 1. 2. 1. Ioh. 2. 2. 12.

CXXXVIII.

Szoſta.

PánieBoże wſzechmogący/ ktoryś dżień ku pracam/ á noc ku wytchnieniu y odpoczynieniu człowieczemu zrżądzić raczył/ á to z wielkiey mocy/ mądrości/ y dobrotliwości twojey. Prośimy cie/ okaż nam w tym łáſke ſwoie/ żeby ciáłá náſze ták odpoczywały/ jákoby jednák duſzá do ciebie zawżdy czuć nie przeſtáwáłá/ á żeby ſercá náſze nie były ták obciążone/ coby ſie nie miały záwſze pobudzać do chwały twojey. Ráczże nam y to dáć/ ábyſmy w tym náſzym przyſzłym odpoczywániu ſłuſzney miáry nie przejżeráli kwoli zbytecznym wczáſom cieleſnym/ ále żebyſmy tyle ſnu używáli/ ile go potrzebuje przyrodzenie náſze/ żeby nazájutrz mogło być gotowſze y ſpoſobnieyſze ku ſłużbie twojey. Rácz nas przytym záchować czyſtymi y chędogimi ná duſzy y ciele/ y ſtrzedz nas od wſzelkich niebeſpieczeńſtw/ od ſátáná od człowieká złego/ od ſzkody/ od nieopátrżney y rożpáſcżney śmierći y wſzyſtkich innych ſtráſznych á nagłych pżygod. A iż ten dżień miły Pánie nie ták nam przeminął/ żebyſmy cie weń rożmáitymi grzechámi náſzymi obrażać nie mieli/ bedąc záwſze ſkłonni ku złemu/ dayże nam to Oyče niebieſki/ iż jáko ciemnością nocną wſzyſtkie rzeczy ná świecie by- Luc. 21. 34. Pſal. 121. 4. Jac. 3. 2. Gen. 8. 21.

Mich. 7. 18. 19.

waią zákryte y zátájone/ ták áby też wszystkie grzechy náße/ o ktorych odpuszczenie my ciebie prosimy / miłosierdziem twoim były zátájone y zákryte/ á nie ráć nas dla nich odrzucáć od oblicznośći twojey/ gdyż Syn twoy miły/ á Zbáwićiel náß jedyny/ zá nie umárł/ y one krwią swoią droga z nas omył. Wysłuchayże nas Boże náß/ Oyće náß/ y doskonáły obrońco náß/ dla Jezusá Chrystusa Synà twego miłego/ á Páná náßego. Oyće náß/ ktoryś jest/ etc.

1. Ioh. 1. 7. It. 2, 1. 2. 12.

MODLITWA O POLNOCY, ALBO KIEDYKOLWIEK SIE W NOCY OKAZYA PODA, DO SPOLECZNYCH CHWAL Y MODLITEW SS.

CXXXIX.

Psal. 123. 4.

DBoże/ ktory nigdy nie śpiß/ áni śie zdrzemieß/ strzegąc Izráelá / wiernych á wybránych swych / bądź cześć y chwałá Imieniowi twemu S. zá straż/ ktorą nád nami bez przestánku láskáwie trzymáć ráczyß/ y zá te czástke odpoczynku / ktorymeśmy śie posilili. Obudź nas ty sam y ze snu grzechow/ á czuyne y nieosłábiáiące poczyń do świętych spraw zbáwienia náßego. Day byśmy o polnocy byli gotowi wyniść przeciw jedynemu duß náßych y całego kościołá/ oblubienicowi. Niech nam nie będzie ciężko y o polnocy/ y jáko nárániey wstawáć/ náśláduiąc w tym Swietych twojich/ dla oddánia nawyższemu Máiestatowi twojemu przyiemnych ofiar/ y kádzidłá wdzięczney wonności/ chwał y modlitew SS. z serca skruszonego y unizonego/ ktorym ty o Boże nie gárdziß/ pochodzących. Nie dopuść zay/ mily Pánie/ żeby nas w czym podeyść miał on chytry wąż stárodawny przeciwnik náß głowny dyabeł/ ktory krąży jáko lew ryczący/ szukáiąc kogoby pożárł. Záchoway nas też szkod wszelákich/ y przygod niebespiecznych/ á náwiecey snu grzechow y wiecznej śmierći. Dopomoż nam z łáski swey y wszystkim inszym / ktorzy z námi pospołu w jednym Duchu

Eph. 5. 14. 1. Theſſ. 5. 6. Mat. 25. 6. 2. Cor. 11. 2. Psal. 119. 62. 147. Marc. 1. 35. Luc. 6. 12. Psal. 51. 19. It. 141. 2. Apo. 12. 9. 1. Pet. 5. 8.

wszy waią

żywáią Imienia twego S. do onego odpoczynku doskonáłego w niebieśiech dla nas záchowánego y zgotowánego/ gdzie słońce náße już nigdy nie zaydzie/ y mieśiąc náß nigdy śie nie skryje. Abowiem ty sam będziesz nam świátłoścą wieczną/ á dni prace/ śmierku y utrapienia náßego cáłe skończone będą. Tám w tey doskonáłośći niebieskiey/ ábyśmy ćie szczęśliwie oglądáć y w zbáwiennym wychwalániu Imienia twego S. wiecznie śie z temi ućieszyć mogli/ ktorzy nie śpiąc záwße páterzą ná śliczne oblicze twoie/ spraw to z łáski swey dla Synà twego miłego/ przyczynice y Zbáwićielá náßego jedynego/ ktoremu z toba/ y z Duchem S. niechay będzie wzdawána cześć y chwałá Boska ná wieki wiekow / Amen.

1. Pet. 1. 3. 4. 5. Apoc. 7. 16. 17. It. 21. 3. 4. It. 22. 3. 5. Esa. 6. 2. 3. Mat. 18. 10. Apoc. 5. 11. 1. Joh. 2. 2. 12.

ZAMKNIENIE ZWYCZAYNE KAZDEY MODLITWY.

CXL.

Pierwße.

Luc. 18. 13. Ioh. 1. 29.

BOże Oyće bądź miłośćiw nam grzeßnym. Báránku Boży/ ktory gładziß grzechy świátá/ Pánie Jezusie/ zmiłuy śie nád námi.

1. Cor. 3. 16 It. 6. 19. 20. Ioh. 15. 26. 1. Pet. 1. 2.

Duchu S. Boże/ pocieszycielu y poświęćicielu náß jedyny/ ráczże być z námi wszystkimi teraz/ záwße y w godzinę śmierći náßey/ czásu napilnieyszego, y áż ná wieki wiekow / Amen.

Drugie.

Luc. 18. 13.

Boże/ bądź miłośćiw nam grzeßnym. Boże/ bądź miłośćiw nam grzeßnym.

Mat. 28. 19. 20. 1. Ioh. 5. 7. 2. Cor. 13. 13.

Oyće/ Synu/ y Duchu S. Boże náß w Troycy S. jedyny / zmiłuy śie nád námi/ y ráć być ze wszystkimi námi teraz/ záwße/ w godzinę śmierći náßey y ná wieki wieczne/ Amen.

Przestrogá.

A jesliby co żałosnego w nocy álbo we dnie domá, álbo w drodze &c. przypádło, może się nieco w modlitwie, zwłaszcza ná początku odmienić, w ten sposob:

Dziękujemyć miłośćiwy Oyčze náß przez Páná náßego Jezusá Chrystusá zá wßystkie dáry y dobrodzieystwá twoje. Bo choć nam tá noc (álbo ten dzień) bez szkody y żalu/ etc. nie przeminął/ przedsie jednák wietße sa daleko dobrodzieystwá te ktoreś nam pokazał/ niż teráznieyße náwiedzenie twoje/ etc.

W SWIETA UROCZYSTE, Y W INSZE DNI SWIETE.

BLOGOSLAWIENSTWA.

CXLI.

Przed Nabożeństwem.

2. Cor. 13. 13. I. Láská PANA náßego JEzusá Chrystusá/ y miłość Bogá Oycá/ y społeczność Duchá S. niech bedzie z wámi wßystkimi/ Amen.

Psal. 121. 2. It. 124. 8. II. Wspomożenie náße w Jmieniu Páńskim (álbo od Páná) ktory stworzył niebo y ziemie. Ná to rzeczmy zgodnie wßyscy/ Amen.

1. Cor. 1. 3. It. 6. 11. III. Láská y pokoy od Bogá Oycá náßego/ y od Páná Jezusá Chrystusá/ w Duchu S. niech bedzie z námi teraz/ záwße y aż ná wieki/ Amen.

1. Ioh. 5. 7. IV. Bogu Oycu/ y Synowi/ y Duchowi S. Bogu w Troycy S jedynemu/ niechay bedzie cześć y chwała teraz/ y áż ná wieki. Ná co rzeczmy wßyscy sercy dusliwymi y ustymi jednostáynymi nabożnie/ Amen.

V. Synowi Bożemu JEzusowi Chrystusowi/ ktory dniá dzisieyßego N. wspolek z Oycem jego milym/ y z Duchem

chem S. niechay bedzie cześć y chwała teraz/ y ná wieki wiekow. Ná co rzeczmy wßyscy nabożnie/ Amen.

Ps. 113. 2. 3. VI. Od wschodu słońcá áż do zachodu jego/ na niebie y ná ziemi od nas y od wßystkich świetych twoich niech słynie y chwalebne bedzie Jmie twoje/ Oyčze/ Synu/ y Duchu S. Boże náß jedyny/ prawdziwy y błogosławiony ná wieki/ Amen.

Tit. 1. 4. 2. Ioh. v. 3. 1. Per 1. 2. VII. Láská/ miłosierdzie y pokoy od Bogá Oycá/ y od Páná naßego Jezusá Chrystusá/ Synà Oycowego/ á Zbáwiciela náßego/ przez poświecenie Duchá S. niech bedzie z námi w prawdzie y w miłości teraz/ y na wieki/ Amen.

Eph. 1. 3. 4. 5. 6. 1. Pet. 1. 2. 3. 4. 2. Tim. 1. 9. VIII. Błogosławiony niech bedzie Bog y Oćiec Páná náßego Jezusá Chrystusá/ ktory nas wedle upodobánia woli swey w tymże namiłßym Synu swym przed záłożeniem świátá do wiecznego żywotá wybrał/ z łáski umiłował/ y zá dziatki przyjął/ á przez głos Ewángeliey swojey ś. zá spráwą Duchá S. doz náiomości swey powołał/ poświećił y w nádziei ey żywey odrodził. Tenże nam niechay Oycowskim swym błogosławieństwem błogosławi/ y przytomnym bedzie/ jáko we wßelákich spráwách y potrzebách náßych/ ták osobliwie w teráznieyßym zgromádzeniu náßym/ áby ono było naprzod z chwałą Jmienia jego S. potym z pociechą y zbáwiennym pożytkiem náßym/ náostátek z zbudowániem bliźnych náßych. Czego my sobie od niego uprzeymie winßuiąc/ y wiernie życzac/ rzeczmy ná to wßyscy nabożnie/ Amen.

PO NABOZENSTWIE.

BLOGOSLAWIENSTWA.

CXLII.

CXLII.

2. Thes. 3. 18. I. Láská PANA náßego JEzuſá ChRyſtuſá niech będźie z wámi wßyſtkimi/ Amen.

Num. 6. 24. 25. 26. II. Niech wam błogoſławi PAn Bog/ á niech ſtrzeże was. Niech rozjáśni PAN Bog oblicze ſwoje nád wámi/ á niech wam będźie miłoſćiw. Niech obroci PAn Bog twarz ſwoje ku wam/ á niechay wam da pokoy ſwoy świety/ Amen.

Eph. 1. 3. 4. III. Błogoſławiony Bog y Oćiec páná náßego JEzuſá Chryſtuſá/ ktory nas ublogoſławił wßelkim błogoſławieńſtwem duchownym w rzeczách niebieſkich w Chryſtuśie/ niech wyleje y teraz ná was ſwoje S. błogoſławieńſtwo/ y to da ábyśćie byli świetymi/ y nienágánionymi przed oblicznośćia jego w miłośći/ dla Syná ſwego umiłowánego JEZuſá CHRYſtuſá/ w duch. S. Amen.

1. Thes. 5. 23 IV. Sam Bog pokoju niech was zupełnie poświeći/ á cáły duch wáß/ y dußá/ y ćiáło niech będą bez nágány ná przyśćie Páná náßego J. Chryſtuſá záchowáne/ Am.

2. Thess. 2. 16. 17. Ie. 3. 3. V. Sam Pan náß JEzus ChRyſtus/ y Bog á Oćiec náß/ ktory nas umiłował/ y dał pocieche wieczną y nádzieje dobrą przez łáſke/ niech ćießy ſercá wáße/ y utwirdza was w káżdey mowie/ y uczynku dobrym. Niech was ſtrzeże od złego/ pokoy ſwoy da wam/ y z wámi wßyſtkimi zoſtawa teraz/ y ná wieki wieczne/ Amen.

1. Pet. 5. 10. 11. VI. Bog wßelkiey łáſki/ ktory nas powołał do wieczney chwały ſwojey w Chryſtuśie Jezuśie/ gdy máluczko ucierpićie/ ten niech was doſkonałymi uczyni/ utwirdzi/ umocni y ugruntuje. Jemu niech będźie chwałá y pánowanie na wieki wiekow/ Amen.

Heb. 13. 20. 21. VII. Bog pokoju/ ktory wywiodł od umárłych we krwi przymierza wieczngo onego wielkiego Páſterzá owiec/ PAná náßego Jezuſá Chryſtuſá/ niech was doſkonáłymi uczyni w káżdym uczynku dobrym ku czynieniu woli ſwojey/ ſpráwuiąc w was to/ co jeſt przyjemnego przed obliczem jego/ przez Jezuſá Chryſtuſá/ ktoremu niech będźie chwałá ná wieki wiekow / Amen.

Mat. 28. 19 1. Ioh. 5. 7 VIII. Jmie Oycá/ y Synà/ y Duchá S. Bogá w Troycy S. jedynego/ niechayże będźie ze wßyſtkimi námi teraz/ y záwße/ y ná wieki wiekow/

AMEN.

Luc. 7. 50. 2. Theſſ. 3. 16. IX. Judæ v. 24. 25. Rom. 15. 5. 6. 15. 33.

Idźćieß już w pokoju: PAN niech będźie z wámi wßyſtkimi/ Amen.

Dokończenie Publicznych Modlitew Swiętych.

Porządek Modlitw.

Modlitwy.		
	Ná Adwent	Modlitwá 1. 2. 3. 4.
	Ná Boże narodzenie	5. 6. 7.
	Ná Nowe Láto	8. 9.
	Ná dzień Medrcow	10. 11.
	Ná dzień Młodzianków	12
	Ná Ofiárowánie Pánskie	13
	O pracowitym żywocie Páná nászego Jezusá Chrystusá	14
	W Post	15
	O Mece Pánskiey	16. 17. 18.
	Ná Kwietną Niedźiele	19
	Ná Wielki Czwartek	20
	Ná Wielki Piątek	21.22
	O pogrzebie Pánskim	23
	Ná Wielką Sobotę	24
	Ná Wielką Noc	25. 26. 27
	Ná w Niebowstąpienie Pánskie	28. 29
	Ná Swiątki	30.31.32.33.
	Ná dzień Swietey Troyce	34. 35. 36
	Ná dzień przemienienia Pánskiego	37
	Ná dzień pámiątki błogosławioney Pánny Máryey	38.39
	Ná dzień pámiątki Swietych Bożych	40. 41.
	Ná dzień pámiątki SS. Dziewic	42
	Ná dzień pámiątki Anjołow świętych	43
	O Słowie Bożym	44
	O przymierzu / álbo umowie Bożey	45
	O Pełnienie przykazań Bożych	46
	O Dar y pomnożenie prawdźiwey wiáry	47
	O Modlitwie Pánskiey	48 49
	O Chrzćie świętym	50
	Przed używániem Swiątości Ciáłá y Krwie Pánskiey	51.52

Modlitwy.		
	Po używániu Swiątości Ciáłá y Krwie Pánskiey	53
	O Stanie Małżeńskim	54.55.56
	O Vczynkách y dobrodźieystwách Bożych	57
	Zá Kościoł Boży	58
	Zá Sługámi Kościołá Bożego	59
	Zá Zwierzchność y Przełożenstwá wszelákie świátá tego	60
	Pod interregnum	61.62.63
	Czásu roznych pokus y utrapienia	64.65.66.67
	Czásu woyny	68.69.70
	Czásu głodu y zbytniey drogości	71.72
	Czásu morowego powietrza	73.74.75
	Czásu niepogod częstych/y powodźi gwałtownych	76
	Czásu grzmotow/ grádow/ wichrow/ łyskánia y gromow piorunowych	77
	Czásu wielkiey suszy	78
	Dźiękowánie po gwałtownych niepogodách/zá pogodę	79
	Pokutne	80.81.82.83.84.85.86.87.88
	Przećiwko záwiedźieniu w błędy/y w życie niepobożne	89.90
	O śmiertelności	91.92
	Przy chorych/y zá nimi oraz	93.94.95.96
	Przy umierającym/ktory jeszcze jest przy bączeniu	97.98.99
	Po skonániu y przy pogrzebie	100.101.102.103.104
	O Sądzie Páńskim ostátecznym	105
	O pospolite potrzeby Kościołá Bożego	106.107.108.109
	Litánia	110
	Zá podrożne	111.112
Niedźielne.	W pierwszym Zgromádzeniu	113
	W drugim Zgromádzeniu przed Kázániem	114
	Po Kázániu	115
W Powszednie dni.	Ná Nieszporze	116.117
	Poránne	118.110.120.121
	Południowa	122

Modlitwy. Przed używániem pokármow 123. 124. 125. 126.
Po używánu pokármow 127. 128. 129. 130. 131.
Nieszporna 132.
Wieczorne 133. 134. 135. 136. 137. 138.
O północy/ álbo kiedykolwiek śie w nocy okázya poda do społecznych chwał/y modlitew SS. 139
Zámknienie zwyczáyne káżdey modlitwy 140
W Swietá uroczyste y w inśze dni świete błogosłáwieństwá
Przed Nabożeństwem 141
Po Nabożeństwie 142

KONIEC.

P·A·N BIBLIOTEKA KRAKOWSKA